உ

கணபதிதுணை.

எட்டுத்தொகையுளொன்றாகிய

நற்றிணை

பின்னத்தூர்

அ. நாராயணசாமிஐயர் அவர்கள்

எழுதிய உரையுடன்

சென்னபட்டணம்

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ராக்ஷசஹு வைகாசிமீ.] [விலை ரூபா ௨.

இப்புத்தகத்தில்

நாராயணசாமி ஐயர் சரிதம்

முகவுரை

பாடினோர் வரலாறு

பாடப்பட்டோர் வரலாறு

நற்றிணை மூலமும் உரையும்

நற்றிணைச் செய்யுளகராதி

பிழை திருத்தம்

அடங்கியவை.

பின்னத்தூர்

அ. நாராயணசாமி ஐயர்

இலக்ஷ்மிநாராயண அவதானிகள் என்னும் இயற்பெயருடைய நாராயணசாமி ஐயர் அவர்கள் தஞ்சாவூர்ஜில்லா, திருத்துறைப் பூண்டித் தாலூகாவிலுள்ள பின்னத்தூரில், பிராமணகுலத்தில், கௌண்டின்னிய கோத்திரத்தில் துந்துபி வருடம் (கி. பி. 1862) ஆவணிமாதம் 29-ந் தேதி புதவாரம் பிறந்தவர். இவர் தகப்பனார் அப்பாசாமி ஐயர் என்னும் வேங்கடகிருஷ்ண அவதானிகள்; தாயார் சீதாலக்ஷ்மி யம்மாள். தகப்பனார் வைத்திய நூலிற் சிறந்த பயிற்சி உடையவர்; தரும வைத்தியஞ் செய்பவர்; சாந்த குண முள்ளவர்; சாதுக்களை ஆதரிப்பவர். லௌகிக காரியங்களில் அவர் சிறந்து விளங்கவில்லை: தமது குடும்பத்துக்குரிய சொத்துக்களைப் பாதுகாத்து விர்த்திசெய்வதில் சிறிதும் கவலையில்லாதவராக விருந்தார். இளமையிலே வைதவ்ய மடைந்து அவர்வீட்டில் வசித்துக் குடும்ப காரியங்களைப் பார்த்து வந்த அவர் சகோதரிகளாகிய ருக்மணியம்மாளும் சேஷியம்மாளுமில்லாவிடின் அவர் குடும்பம் பலகஷ்டங்களை அநுபவிக்க நேர்ந்திருக்கும்.

அப்பாசாமி ஐயருக்குக் குழந்தைகள் எழுவர், ஆண் நான்கு, பெண் மூன்று. ஆண்குழந்தைகளுள் நாராயணசாமி ஐயரே மூத்தவர். இவர்களை எல்லாம் அன்புசெய்து வளர்த்து வந்தவர் இவர்கள் அத்தையாகிய சேஷியம்மாள். இதனை நாராயணசாமி ஐயர்

பாடிய பழையதுவிடுதூது என்னும் பிரபந்தத்தில்வரும் "ஒத்த வன்பிற் பல்கதைக ளோதியுவந் தேசேஷி—அத்தை யினிதூட்டு மன்னமே" என்னு மடிகள் நன்கு தெரிக்கும்.

நாராயணசாமி ஐயர் இளமையிலே சிறிது சமஸ்கிருதம் கற்றுக்கொண்டதோடு வேதாத்தியயனமும் செய்துவந்தார். இவர் பதின்மூன்று வயதுவரையில் பின்னத்தூரிற் பள்ளிக்கூடம் வைத்திருந்த கிருஷ்ணாபுரம் முத்துராம பாரதியாரிடம் தமிழ்க் கற்று வந்தனர். அக்காலத்தில் ஒருநாள் இவர் மன்னார்குடிக்குச் செல்ல நேரிட்டபொழுது அங்கேயுள்ள இங்கிலீசுப் பள்ளிக்கூடத்தில் தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்த நாராயணசாமிப்பிள்ளையவர்கள் கம்பராமாயணத்திற் சில செய்யுட்களுக்குப் பொருள் விரித்துரைத்ததைக் கேட்டு இன்புற்று அவ்விராமாயணத்தைத் தாம் முற்றும் படித்துணரவேண்டுமென்னும் பேரவாக்கொண்டார். இதுதான் இவர் தமிழ்க்கற்கத் தொடங்கியதற்குக்காரணம். கம்பராமாயணத்தில் சுந்தரகாண்டமே முதலில் வாங்கிப்படித்தனர். பாட்டுக்களை நெட்டுருப்பண்ணும் சக்தி இவருக்கு இயல்பாகவே அமைந்திருந்தமையால், இவர் எதைப்படித்தபோதிலும் அதை நெட்டுருப் பண்ணிக்கொண்டே வந்தார்.

இவர் தமிழ்ப்படிக்க வேண்டுமென்னு மவாவினால் எப்போதும் புத்தகமும் கையுமாயிருப்பது இவர் அத்தையார் சேஷயம்மாளுக்கு மாத்திரம் மனவருத்தம் தருவதாயிற்று. குடும்பகாரியத்துக் கிடையூறுகுமென்று கொண்டு, இவர் தமிழ்ப்படிப்பதில் காலம்போக்குவதை அவர் அடிக்கடி கடிந்துவந்தார். அதனால்

அத்தையார் அறியாமல் இருக்கவேண்டி இவர் வயல் வரம்புகளி லும் கருவேல மரத்தின்கீழ் இருந்து கற்பாராயினர். அன்பிற் சிறந்த சேஷியம்மாள், கல்வியறிவில்லாமையா லன்றோ, தமது மருகன் கல்வியில் காலம்போக்குவது குடும்ப காரியத்துக் கிடை யூறாகுமென்று கருதினர்!

இவர் இவ்வாறு தமிழ்நூல்களைக் கற்றுக் கவிபாடு மாற்றல் சிறந்து விளங்கினாராயினும், பலநூல்களையும் தாமே கற்றுக்கொ ண்டமையால் அவைகளில் சந்தேகங்கள் பல உடையவராயிருந்த னர். இக் குறையை நீக்குவற்கு ஏற்ற சமயம் இவருக்குச் சீக் கிரத்தில் கிடைத்தது. யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவல ரின் மருகரும் வித்துவ சிரோமணியுமாகிய பொன்னம்பலபிள்ளை யவர்கள் சிறிதுகாலம் வேதாரணியத்தில் வாசஞ்செய்து கொண் டிருந்தார்கள். அவரை நாராயணசாமி ஐயர் தலைப்பட்டுக் கற்றா ரைக் கற்றாரே காமுறுவ ரென்றபடி அவரிடத்து நட்புக்கொண்டு அவரால் தன்சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டதுமன்றி அவரி டம் பஞ்சகாவியங்களுள் முதலாகிய சிலப்பதிகாரத்தையும் பாடங் கேட்டனர். அதுவுமன்றி நீலகண்டேச்சரக் கோவைபாடி மன் னார்குடியில் அவர் முன்னிலையில் அரங்கேற்றி அவர் விரும்பிய படி சமஸ்கிருதத்திலிருந்து காளிதாசனியற்றிய பிரகசன நாட கத்தையும் மொழிபெயர்த்தார்.

ரு

நாராயணசாமி ஐயர் தமிழ்நாட்டின் பழஞ்சரிதங்களை ஆராய் வதில் மிக்கவிருப்பமுள்ளவர்; கோயில்களிலும் அவைபோன்ற மற்றிடங்களிலும் வெட்டியுள்ள பழங்கல்வெட்டுக்களை வாசித்த

றியும் திறலுடையவர்; தமிழ்ப் புலவர்களின் பழஞ்சரிதங்களை நன்கு புணர்ந்தவர்; அவர்கள் அவ்வச்சமயங்களிற் பாடிய கவிகளை யெல்லாம் மனத்தமைத்து வேண்டும்போது எடுத்துரைக்கும் வன்மைவாய்ந்தவர். இவருக்குத் தொல்காப்பியத்துப் பொருளதிகாரத்தில் சிறந்த பயிற்சியுண்டு. அதில் எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள்களுக்கெல்லாம் இவர் ஓரகராதி எழுதிவைத்துளர். இவரால் இயற்றப்பட்ட தமிழ் நூல்களும் உரைகளும் பல. அவற்றுள் சில அச்சில் வந்துள்ளன; எஞ்சியவை இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை, அவை வருமாறு:—பிரகசனநாடகம், இடும்பாவன புராணம், இறையனுராற்றுப்படை, நீலகண்டேச்சரக் கோவை, சிவபுராணம் (ஞானசங்கிதை), சிவகீதை, நரிவிருத்தம், *மாணுக்காற்றுப்படை, * இயன்மொழிவாழ்த்து, * தென்றில்லை(தில்லைவளாகம்)யுலா, * தென்றில்லைக் கலம்பகம், பழையதுவிடுதூது, மருதப்பாட்டு, செருப்புவிடுதூது, தமிழ்நாயகமாலை, *களப்பாழ்ப்புராணம், *இராமாயண அகவல், அரதைக்கோவை, வீரகாவியம். இவற்றுள் பின்னிரண்டும் முற்றுப்பெறவில்லை.

இவர் பிற்காலத்தில் சங்கத்து நூலாகிய எட்டுத்தொகையுள் குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு என்பவைகளை உரையுடன் வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று பெருமுயற்சி செய்து நற்றிணைக்கு உரையெழுதி முடித்து அகநானூற்றுள்ளும் பல பாட்டுக்களுக்கு உரையெழுதி வைத்துளர். குறுந்தொகைக்கு உரையெழுதினதாகக் காணப்படவில்லை; சில பாட்டுக்களை மாத்திரம் திருத்தி எழுதிவைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. நற்றிணை அச்சிடும்போது இவருக்கிருந்த நீரிழிவு நோய் அதிகப்பட்டது கண்டு தாமிறக்கு முன் நற்றிணைப் புத்தகத்தைக் கண்ணுற் பார்த்துவிட்டு இறக்க

வேண்டுமென்று பெருவிருப்புற்றிருந்தனர். அது கிட்டாது போயிற்று. அவர் இறக்கும்போது நற்றிணை உரை முழுதும் அச்சாகிவிட்டது; பாடினோர் வரலாறும் பாடப்பட்டோர் வரலாறுமே அவர் இறந்தபின் அச்சிடப்பட்டன.

* இக்குறியிடப்பட்டவை அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

நாராயணசாமி ஐயர் 1899-ம் ௵ ஜூலை ௴ 28௳ தொடுத்து இறக்கும் வரையும் கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூலிலே தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதராக விருந்தார். இவர் நீரிழிவு நோயால் வருந்தி ஆனந்த ௵ ஆடி ௴ 15௳ வியாழக்கிழமை (1914-ம் ௵ ஜூலை ௴ 30௳) தமது ஜனன பூமியாகிய பின்னத்தூரிலே தமது கிருகத்திலே நிலவுலகவாழ்வை நீத்துச் சிவலோக வாழ்வை யடைந்தனர். இவருக்கு ஆண்சந்ததியில்லை; இரண்டு பெண்குழந்தைகளுண்டு.

முகவுரை.

நற்றிணை நானூறென்னும் இந்நூல் மதுரைமாநகரில் முன்னாளில் நிலையிட்ட தமிழ்ச்சங்கத்திருந்த புலவர் பலராலும் பாடப்பெற்ற எட்டுத்தொகையுள் ஒன்று.

பலபல காலத்திற் பற்பல புலவர்களாற் பாடப்பெற்ற அகவற்

பாக்களும் பரிபாடலும் கலிப்பாக்களுமாக அகத்திணை, புறத்திணை இரண்டனையுந் தழுவிச் சுமார் இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞூற்றுக்கு மேற்பட்ட பாடல்கள் முன்னிருந்தன.

அவற்றை, அக்காலத்துள்ள அரசர்கள் கட்டளைப்படி, புலவர் பலர் அகத்திணைக் குரிய செய்யுட்களில் நாலடி முதல் எட்டடி வரையிலுள்ள நானூறு அகவற்பாக்களைத் தொகுத்துக் குறுந் தொகை எனவும், ஒன்பதடி முதல் பன்னிரண்டடி வரையிலுள்ள நானூறு அகவற்பாக்களைத் தொகுத்து நற்றிணை எனவும், பதின் மூன்றடி முதல் முப்பத்தேழடி வரையிலுள்ள நானூறு அகவற் பாக்களை தொகுத்து நெடுந்தொகை எனவும் (இதுவே அகநானூ றென்பது.), தனித்தனி ஐந்து புலவர்களாற் செய்யப்பெற்ற ஐஞ்ஞூறு அகவற்பாக்களைத் தொகுத்து ஐங்குறுநூறு எனவும், பரி பாடலுறுப்பாற் செய்யப்பெற்ற எழுபது பாடல்களைத் தொகுத் துப் பரிபாடல் எனவும், கலிப்பாவாற் செய்யப்பெற்ற நூற்றைம் பது பாடல்களைத் தொகுத்துக் கலித்தொகை எனவும், புறத் திணைக்குரிய நானூறு அகவற்பாக்களைத் தொகுத்துப் புறநானூறு எனவும், தனித்தனி பத்துப்புலவர்களாற் செய்யப்பெற்ற நூறு அகவற்பாக்களைத் தொகுத்துப் பதிற்றுப்பத்து எனவும் பெயரிட் டுத் தொகை நூல் எட்டாக்கினார்கள்.

அவ் வெட்டுத்தொகையுள் முதலாவதாக * அமையப்பெற்ற இந் நற்றிணையைச் சோதித்து அச்சிடவேண்டுமென்னும் விருப்

---

* நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியோ டகம்புறமென

திருநிறைத்த வெட்டப்பட்ட பொருளை.

முகவுரை.

புற்றிருக்கையில், என் நண்பரும், மன்னார்குடி மிஷன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர் நாராயணசாமிப்பிள்ளை அவர்களின் குமாரரும் போலீஸில் உத்தியோகம் வகித்திருப்பவருமாகிய ஸ்ரீமத் நா. சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் யான் பொருளுக்கு முட்டுப்பாடுறாது வேண்டிய அளவு உதவி, ஏடுகள் தருவித்துச் சோதிக்கும்படி செய்தார்கள். அதன்பின் ஸ்ரீ சுவாமி வேதாசலம் அவர்களுடைய முயற்சியைக்கொண்டு சென்னை இராஜாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள பிரதியைக் காப்பிசெய்து தருவித்து ஒருவாறு திருத்திவருகையில் மஹாமஹோபாத்தியாயர் ப்ரும்மஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் இரண்டுபிரதிகள் அனுப்பினார்கள். அவற்றோடு ஒப்புநோக்கியபின் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கஞ் சென்று அங்குள்ள பிரதிகளோடு ஒப்பு நோக்கினேன். பின்பு சென்னையிலிருக்கும் ஸ்ரீமான் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் தம்மிடத்திலிருந்த பிரதிகள் இரண்டனையுங் கொடுத்துதவினார்கள். அவற்றினையும் பெற்று ஒருவாறு திருத்தி எனது அறிவிற் கெட்டியவாறு ஓர் உரையை எழுதி அச்சிடத் தொடங்கியகாலையில் இதன்

வி. கோபாலசுவாமி இரகுநாதராஜாளியாரவர்கள், (அரித்துவாரமங்கலம்.)
கெ. சுந்தரராம ஐயர் அவர்கள்,
டி. எ. பாலகிருஷ்ண உடையாரவர்கள்,
ராவ்பகதூர் - கே. கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார் அவர்கள், (கும்பகோணம்.)
த. ப. சிதம்பரதேவரவர்கள், (தோலி.)
சி. வயி. அருணாசலம் செட்டியார் அவர்கள், (முத்துப்பேட்டை.)
சிதம்பர சபாபதிப்பிள்ளை அவர்கள், (மண்ணுக்குமுண்டான்.)
ஐ. சின்னச்சாமிப்பிள்ளை அவர்கள், (பாலக்காடு.) முதலியவர்கள்.

பக்கத்திற் கண்ட தமிழபிமான சிலர்களின் பேருதவியால் ஒருவாறு அச்சிட்டு முடித்தனன். எனக்குக் கிடைத்த எல்லாப் பிரதிகளிலும் ௨௯௪-வது பாடலும், ௯௮௫-வது பாடலிற் பிற்பகுதியும் காணப்படவில்லை. அவற்றையுந் தேடிச் சேர்த்த பின்னரே வெளியிட வேண்டுமென்றிருந்தயான் காலதாமதப்படுவதைக் கருதி அவைகள் கிடைப்பின் மறுபதிப்பிற் சேர்த்துவிடலாமென்றுமெண்ணத்தோடு இதனை வெளியிடலானேன்.

ஆனந்த ௵ ஆடி ௴.

அ. நாராயணசாமி ஐயன்.

உ

கடவுள் துணை

பாடினோர் வரலாறு.

க. அகம்பன்மா லாதனர்.

இவர் ஆதன் என்னும் இயற்பெயருடையவர். அகம்பல் ஓரூர்; மதுரைஜில்லா, பெரியகுளம் தாலூகாவில் அகமலேயென்று ஒரூருளது; அகம்பலென்பதே இங்ஙனந்திரிந்து வழங்குகிற தென்றாகிக்கப்படுகின்றது. அகம்பன்மால்-அகம்பலென்னும் ஊர்க்குத் தலைவனென்பதாம். இவர் முல்லைத்திணையை அலங்கரித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடலிற் கிளவித்தலைவன் வினைவலபாங்கனாகவைத் தமை ஆராயத்தக்கது. இவர்பாடியது நற்றிணை, செய்யுள், அக.

உ. அஞ்சி லஞ்சியார்.

இவர் இயற்பெயர் அஞ்சி. அஞ்சிலென்னும் ஊரினராதலின் அஞ்சிலஞ்சியாரெனப்பட்டார். இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர். இவர் மருதத்திணையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். கூ0.

௩. அஞ்சி லாந்தையார்.

இவர் முற்கூறிய அஞ்சில் என்னுமூரினுள்ள ஆதன் தந்தையார். தொல். எழுத்து. ௩௪௮ - ம் சூத்திர விதிப்படி ஆதன் தந்தை ஆந்தை யெனப்படுவதறிக. இவர் குறிஞ்சி நெய்தல் வளங்களைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உ௩௩-ஆம் பாட்டொன்றும் குறுந்தொகையி லொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௪. அம்மள்ளனர்.

மள்ளனாரெனப்பலபேர் உளராதலால் அவர்களி னின்றும் வேறுபடுத்த இவர் அம்மள்ளனாரெனப் பட்டார்போலும். இவர்

க

குறிஞ்சித்திணையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடலில் முருக வேளும் வள்ளியம்மையும் உவமிக்கப்பட்டுள்ளனர்; தலைமகன் தலைமகளையழைத்தல் மிக்க இனிமையுடையது. இவர்பாடியது நற். ௮௨-ம் செய்யுள்.

௫. அம்மூவனார்.

மூவன் என்னும் இவர் இயற்பெயர் அடைமொழி புணர்த்தி அம்மூவனாரெனப் பட்டதென்று ஊகிக்கலாம்; ஆயினும் இவர்பாடலில் மேலைக்கடற்கரையின்கணுள்ள தொண்டி மாந்தை முதலாய சேரநாட்டு ஊர்கள் சிறப்பித்துப் பாடியிருப்பதுபற்றி இவர் சேரநாட்டு மேலைக் கடற்கரையிலிருந்தவரென்று கருதற்கிட மிருத்தலாலும் இக்காலத்தும் அந்நாட்டில் அம்மு, திம்மு, திப்பு என்னும் பெயர்கள் மக்களுக்கிடப்பட்டு வழங்கி வருதலாலும் இவரது இயற்பெயர் அம்மூவென்று மிருக்கலாம். இவர் பாடியவற்றுள் அகம். ௩௫-ஆஞ்செய்யுளொன்றுமே பாலைத்திணையாகவும் ஏனையவெல்லாம் நெய்தற்றிணையாகவுங் காணக்கிடத்தலின் இவர் நெய்தனிலவளத்தைச் சிறப்பித்துப் பாடுதலில் வல்லவராவர். இந்நூல் ௭௬-ஆஞ்செய்யுளைப் பாலைத்திணையிற் பாடத்தொடங்கி யவர் களவித் தலைவியை நெய்தனிலத்தினளாக வமைத்ததனால்

இவரது ஆற்றல் பெரிதும் விளங்கும். நற்றிணையில் இவர் கூறிய உள்ளுறைகள் படிப்போர் மனத்தைக்கவர்ந்துகொள்ளுந்தன்மைய வாயுள. பாண்டிநாட்டுக் கொற்கைநகரும், நடுநாட்டின் கண்ணதாகிய திருக்கோவலூரும், பெண்ணையாறும், சோழநாட்டுக் கோயில்வெண்ணியும் இவராற் பாடப் பெற்றுள்ளன. தலைமகன் காமவேட்கையால் உப்புவிற்பாளைத்தடுத்துக்கூறல் வியக்கத்தக்கது ; அகம். ௩௯௦. தலைமகளைப் பெறவேண்டியதலைமகன் ஆங்கு அடிமைத்தொழில் செய்தேனும் பெறுவேமோ வென்பதும் அத்தன்மையதாகும் ; அகம். ௨௮௦. கீழைக்கடற்கரையைச் சிறப்பித்துப்பாடும் உலோச்சனாரும் மேலைக்கடற் கரையைச் சிறப்பித்துப்பாடும் இவருமாகிய இவ்விருவரும் தமிழ் நாட்டிற்கு இருபாலும் விளங்கும் இரண்டு வளரிள ஞாயிறெனவும் இரண்டு கண்களெனவும் இரண்டு இரத்தினங்களெனவுங் கூறத்தக்கவராவார். இவரியற்றியனவாக நற்றிணையில் பத்துப் (௪, ௩௫, ௭௯, ௧௩௮, ௨௭௫, ௩௦௭, ௩௧௫, ௩௨௭, ௩௯௫, ௩௯௭.) பாடல்களும்,

குறுந்தொகையில் பதினொன்றும், ஐங்குறு நூற்றில் நெய்தற் பாட்டு நூறும், அகநானூற்றில் ஆறுமாக ௧௨௭ பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௯. அம்மெய்ய னாகனார்.

நாகன் என்பது இவர் இயற்பெயர் ; நாகன் என்னும் பெயருடையார் பலராதலால் அவரின் இவர் வேறு என்பது தெரிய இவர் இயற் பெயருக்கு முதலில் 'அம்மெய்யன்' என்னும் பெயர் புணர்த்தப்பட்டது. அம்மெய்ய னென்பது தந்தையின் பெயர்

போலும். முற்காலத்திற் புலவரிற் பெரும்பாலார் தந்தையின் பெயரையும் தம்பெயரோடு சேர்த்துவைத்துக் கொள்ளுதல் மரபு; ஆதித்தன் மகன் கம்பரை "அம்புநாட் டாழ்வா னடிபணியு மாதித்தன், கம்பநாட் டாழ்வான் கவி" என்றாற் போல. மேல் வருவனவற்றுக்கும் இஃதொக்கும். இவர் பாலைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் காதலியை வருணித்திருப்பது வியக்கத்தக்கது. இவர் பாடியது நற். ௨௫௨-ம் செய்யுள்.

௭. அல்லங்கீரனார்.

கீரன் என்னும் பெயருடையார் பலராதலால் அவரின் இவர் வேறென்பது தெரிய அல்லங் கீரனாரெனப் பட்டார். இஃது ஊர்பற்றிவந்த பெயர்; அல்லம்—ஓரூர். மலையாளம் ஜில்லாவில் அல்லனமென வோரூருளது. இவர் நெய்தலைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். முகம்புகு கிளவி பாடவல்லவருள் இவருமொருவர். இவர் பாடியது நற். ௨௬௫-ம் செய்யுள்.

௮. அறிவுடைநம்பி.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி யென்பவ ரிவரே. புதல்வரில்லார்க்கு இருமைப் பயனு மில்லையென இவர் புறம். க௮௮—ஆம் பாடலில் விளங்கக் கூறியுள்ளார். இவர் பிசிராந்தையாராற் பொருண்மொழிக்காஞ்சி பாடப்பெற்றவர்; புறம். க௮௪. தலைவியை அச்சுறுத்தித் தினைப்புனங் காவலோம்புமாறு தோழி கூற்றாக இவர் பாடியது நெறியுடையதாகக் காணப்படும்; அகம். ௨௮. இவர் நெய்தலையுங் குறிஞ்சியையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் பதினைந்தாம்பாட,

லொன்றும், குறுந்தொகையி லொன்றும், அகத்தி லொன்றும்,

புறத்திலொன்றுமாக நான்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௯. ஆலங்குடி வங்கனார்.

இவர் ஆலங்குடியிலுள்ள வங்கனென்னும் இயற்பெயருடையவர். இவர் பாடியவற்றுட் புறத்திணை யொன்றொழிய ஏனையவெல்லாம் மருதத்திணையின வாதலின் மருதநிலத்துள்ள ஆலங்குடியினரெனக் கருதப்படுகின்றனர். மருதநிலத்தில் ஆலங்குடியென்று பலவூருளவாதலின் இவரூர் இன்னதெனத் துணியக் கூடவில்லை. இவர் பாடியன வெல்லாம் பெரும்பாலும் பரத்தையிற் பிரிவே; ஒவ்வொருசெய்யுளும் இனிமை தாராநிற்கும்; நற்றிணையின் ௩௩0, ௪00-ஆம் பாடல்களினுள்ளுறையும், அகம். ௧0௬, பரத்தை கூறுங் கூற்றும் வியக்கத்தக்கன. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மூன்று (௨௩0, ௩௩0, ௪00) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் இரண்டும், அகத்திலொன்றும், புறத்தொன்றும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாக எட்டுப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧0. ஆலம்பேரி சாத்தனார்.

இவர் மதுரையைச்சார்ந்த ஆருலவியநாட்டு ஆலம்பேரியென்னு மூரிலுள்ள சாத்த னென்னு மியற் பெயருடையவர்; ஏடெழுதுவோரின் பிழையால் வாலம்பேரி சாத்தனா ரெனவுங் கூறப்படுவர். இவர் பாடலால் இவர் நெய்தனிலத்தும், பாலைநிலத்தும் நன்றாகப் பயின்றவரென்று தெரிகின்றது; நற். ௧௫௨. எல்லாத் துன்பமும் மடல் முதலாயின தந்தன வென்று தலைவனொருத்து கூறுங் கூற்றும், நற். ௨௫௫-ல் ஆறுபார்த்துற்ற வச்சமும், நற். ௩0௬-ல் வேட்கைதாங்காது தலைமகள் இரவுறு துயரங் கூறுவ

தும் மிக்க சுவையுடையன வாகும்.

மற்றும் இவர் அகம். ௮௧-ல் கடலனது விளங்கிலென்னு மூரையும், அகம். ௧௪௩-ல் வானவன் பிட்டன் குதிரைமலையையும், அகம். ௧௭௫-ல் நெடுஞ்செழியன்போர் வென்ற திருத்தலையானங் கானத்தையும், நெவியனென்னும் கொடையாளி யொருவனையும் பாராட்டிக்கூறி யிருத்தலானே அவர்கள் காலத்தவரென்று கொள்ளலாகும். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் நான்கு (௧௨,

௨௫௫, ௩௦௧, ௩௩௮) பாடல்களும், அகத்தில் நான்குமாக எட்டுப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௧. ஆவூர்க் காவிதிகள் சாதேவனார்.

சாதேவன் என்பது ஸஹதேவன் என்னும் வடசொல்லின் திரிபு. காவிதி யென்பது பாண்டிநாட்டு வேளாளரில் உழுவித்துண் போர் அரசராற் பெறுவதொருபட்டம். அகத்தில் இவர்பெயர் ஆவூர்க்கவுதமன் சாதேவன் என்றுகாணப்படுகிறது; புலவர் பெரும் பாலோர் தத்தம் ஊரைச்சிறப்பித்துக் கூறும் வழக்கின்படியே இவர் சேரநாட்டு ஆமூர் என்பதனைச் சிறப்பித்துக் கூறியிருத்த லின் 'ஆமூர்க்கௌதமன் சாதேவனார்' என்றிருக்கவேண்டிய இவர் பெயர் ஏடெழுதுவோரின் மிகையால் ஆவூர்க்காவிதிகள் சாதே வனாரென்றெழுதப்பட்டது போலும். அங்ஙனமாயின் இவர் சேர நாட்டு ஆமூரிலுள்ள கௌதம கோத்திரத்துப் பிறந்த ஸஹதேவ னென்னும் அந்தணராவர். ஆமூர் குறும்பொறையென்னும் மலையின் கீழ்பாலுள்ள பாலைநிலத்தின் கண்ணது. அதற் கேற்ப

இவர் பாடல்கள் பாலைத் திணையை வர்ணிப்பனவாகும்; கொண்டு தலைக்கழிந்த தலைமகன் நீ அஞ்சாது கொண்டைமேற் காற்றடிக்கச் செல் என்றது சுவையுடையதாகும்; நற்—உகூச. இவர்பாடியனவாக நற்றிணையில் உகூச—ஆம் பாட லொன்றும், அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கஉ. இடைக்காடனார்.

இவர் பெயராலேயே இவர் இடைக்காடு என்னும் ஊரினரென்று தெரிகிறது; இடைக்காடு-மலையாளம் ஜில்லாவிலுள்ளது. இவர் பாடல்களிலெல்லாம் இடையர்களைப் பலபடியாகச் சிறப்பித்திருத்தலின் இவரும் இடையர்தாமென் றூகிக்கப்படுகின்றது. இவர் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப் பாடியிருத்தலின் அவன் காலத்தின ராவர்; புறம்—சஉ. முல்லைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பலபடியாகப் புனைந்து பாடியுள்ளார். ஆயர் மழையில் நனைந்தபடியே ஊன்றுகோல்மேற் கால் வைத்து நின்று ஆட்டை விளிப்பது சுவையுடையது; நற்—கசஉ. அங்ஙனம் அழைப்பது கண்டு அங்கு ஆட்டைக் கொண்டுபோகவந்து பதுங்கியிருந்தநரி

அஞ்சியோடாநிற்கு மென்றது மனத்தைக் கவருந்தன்மையது; அகம். உஎச. வம்பமாரியென்று தோழி தலைவியை ஏமாற்றியது வியக்கத்தக்கது; நற். ருகசு. இவர் முயற்கண்ணுக்கு நெல்லிக்காயை யுவமித்துளார்; அகம். உஅச. நற்றிணை உஉக—ஆம் பாட்டு ஒரு பிரதியில் இடைக்காடர் பாடியதெனவும் மற்றைப் பிரதிகளிலெல்லாம் இளவேட்டனார் பாடியதெனவு மெழுதியிருக்

ததனுல் இளவேட்டனர் பாடியதாக அச்சிடப்பட்டது ; பின்னர் ஆராயுமிடத்து இளவேட்டனர் பாடியனவெல்லாம் பாலைத்திணைப் பாடலாயிருத்தலான் முல்லையை அவர் பாடிலரெனவும் இடைக் காடனரே பாடியிருக்கவேண்டுமென்றுங் கருதலாயிற்று. அதனை யுஞ்சேர்க்க இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மூன்று (கசஉ, உஉக, கூகசு.) பாடல்களும், குறுந்தொகையி லொன்றும், அகத் தில் ஐந்தும், புறத்திலொன்றும், திருவள்ளுவ மாலையி லொன் றுமாகப் பதினொரு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கரு. இளங்கீரனர்.

எயினந்தைமகனர் இளங்கீரனரென்பவ ரிவரே. வினைவயிற் பிரியுந்தலைமகன் இல்லத்தழுங்கலும் இடைச்சுரத் தழுங்கலு மாகிய துறைகளை யமைத்துப் பாலைத்திணையைப் பல படியாகப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாலைத்திணையையும் அதிலுள்ள வேடரையும் பலவாருகப் பாராட்டிக் கூறுதலாலும், இவர் பெயர் எயினந்தைமகனரென் றிருத்தலாலும், இவரை அந்நிலத்துள்ள வேட்டுவர் மரபினரென்று கொள்ளலாம்; எயினர்—வேடர். சிறு வர் மரத்தினிழலிற் பாண்டிலாடுவது கூறுகிருர்; நற். ௩. உதியஞ் சேரல் செய்த போர்ச் சிறப்புக் கூறுகிருர் ; நற். கக௩. இதிற் கா தலி நோக்கம் இடைச்சுரத்து வந்து தடுப்பதாகக் கூறுவது நயமு டையது. தலைமகன் பிரிகின்றுனைத் தடுத்துக் காதலி மேல்வீழ் ந்து முயங்கிவருந்துவது யாவரும் மயங்குந்தன்மைய தாகும்; நற். கூ0அ. மகளிர் பிறை தொழுதேத்தும் வழக்கு இவராற் கூறப்பட் டுள்ளது; அகம். உ௩௯. காதலன் பிரிந்தவழிக் காதலி சுவரிலே

கோடிட்டு நாளெண்ணும் வழக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது; அகம். ௨௮௯. யாககுண்டத்தின்கீழ் யாமையைவைத்து மூடும் வழக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது; அகம். ௩௬௧. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ஆறு (௩, ௬௨, ௧௧௩, ௨௬௯, ௩௦௮, ௩௪௬.) பாடல்

களும் அகத்தில் எட்டுமாகப் பதினான்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௪. இளந்திரையனார்.

தொண்டைமான் இளந்திரையனென்பவர் இவரே. இவர் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனாரென்னும் அந்தணராற் பாடப்பட்ட பெரும்பாணாற்றுப்படை கொண்டவர். "ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ மிரவெல்லாந், தோழி துணையாத் துயர்தீரும்—வாழி, நறுமாலை தாராய் திரையவோஒ வென்னுஞ், சிறுமாலை சென்றடையும் போது" எனப் பொய்கையாராற் பாராட்டிப்பாடப் பெற்றவருமிவரே. இவர் நெய்தலைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; காதலி காதலனைக் கடிந்துகூறுவது வியக்கத்தக்கது; நற். ௯௪. வம்பமாரியென்று தலைவியை ஏமாற்றுதல் சுவையுடையதாகும்; நற். ௯௯. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மூன்று (௯௪, ௯௯, ௧௦௬.) பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௫. இளந்தேவனார்.

மதுரைப் பண்டவாணிகன் இளந்தேவனாரென்பவர் இவரே;

பண்டம்-பலசரக்கு. இவர் வணிகர் மரபினர்; பாலையையுங் குறிஞ்சியையும் புனைந்துபாடியுள்ளார்; காதலி விருந்து புறந்தருதலை வியப்புறப் பாடியிருக்கிறார்; நற். சக. தலைவன் இரவுக்குறி வருதலைக்கூறுவது பாராட்டற் பாலது; அகம். உகூஅ. இவர் பாடியன வாக நற்றிணையில் சக-ஆம் பாடலொன்றும், அகத்தில் மூன்றுமாக நான்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கசு. இளநாகனார்.

நாகன் என்னும் பெயருடையார் பலரிருத்தலின் அவரின் இவர் வேறென்பது தெரிய இளநாகனா ரெனப்பட்டார். இவர் பாலையையும் நெய்தலையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்; தலைவியைக் கருதித் தலைமகன் செலவழுங்கியது நயமிக்கதாகும்; நற். உ0ரு. இவர் பாடியன நற்றிணையில் இரண்டு பாட்டு (உ0ரு, உஙக.)

கஎ. இளம்புல்லூர்க் காவிதி.

இவரியற்பெய ரெழுதப்படவில்லை; காவிதிப்பட்ட முடைமையால் பாண்டிநாட்டு உழுவித்துண்ணும் வேளாளரென்று கொள்ளத்தகும். இவர் முல்லைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; வாடைக் காற்றானது யானை பெருமூச்செறிந்தாற் போன்றதென்று இவர் கூறிய உவமை வியக்கத்தக்கது. இவர்பாடியது நற். அகூ.

கஅ. இளம்போதியார்.

போதியார் என்றதனாலே இவர் புத்தசமயத்தினர் போலும். இவர் நெய்தற்றிணையைப் புனைந்து கூறியுள்ளார்; தலைமகன் வரை

யாது களவின் வருதற்கு அஞ்சுகின்றானென்று தோழி கூறுவதாக இவர் கூறியது வியக்கத்தக்கது; நற். ௭௨. இவர் பாடியது இப்பாட லொன்றேயாம்.

௧௯. இளவெயினனார்.

எயினனென்னும் பெயர்க் காரணத்தால் இவர் வேட்டுவ மரபின ரென்று தெரிகின்றது. நெய்தற்றிணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; இவர் கூறிய உள்ளுறை வியக்கத்தக்கது. இவர் பாடியது நற். ௨௬௩-ம் செய்யுள்.

௨௦. இளவேட்டனார்.

இளவேட்டனாரென்று அடைமொழி கொடாது கூறப்படுதலின் இவர் மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனாரின் வேறு போலும். இவர் பாலைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; கூதிர்ப்பருவத்து நதிகளில் நீர் குறைவதை வெகு அழகாகக் கூறியுள்ளார்; நற். ௧௫௭. நற். முல்லைத்திணை ௨௨௧-ஆம் பாட்டு இவர் பாடியதாக ஏடுகளிற் காணப்பட்டமையின் இருந்தபடி அச்சிடப்பட்டது. இப்பொழுது அஃது இடைக்காடனார் பாடலென்று தெரிகின்றது. அதனையொழித்தால் இவர் பாடியவை நற்றிணையில் இரண்டு பாட்டு. (௩௩, ௧௫௭.)

௨௧. இனிசந்த நாகனார்.

இவர் இனிய குரலொடு பாடவல்ல ராதல்பற்றி இவ்வடைமொழி கொடுக்கப்பட்டார் போலும். சந்தம்—குரல். இனிய சந்தம்

இனிசந்தமென விகாரப்பட்டு நின்றது. இவர் பாலையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; இவர் பாடிய நற்றாய் மனைமருட்சி கேட்போர் யாரையும் மருளப்பண்ணும்: இவர் பாடியது நற். ௬௬-ம்

செய்யுள்.

௨௨. உக்கிரப்பெருவழுதி.

இவன் பாண்டிய அரசன், தனக்குப் பகைவனாகிய வேங்கை மார்பனை வென்று அவனுக்குரிய கானப்பேரெயில் (காளையார் கோயில்) என்னும் ஊரைக் கைப்பற்றினவனாதலிற் கானப்பே ரெயில் கடந்த பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி யென்றுங் கூறப் படுவான்; புறம். ௨௧. மாவெண்கோ வென்னுஞ் சேரமானோடும், இராஜசூய யாகஞ் செய்த பெருநற் கிள்ளி என்னுஞ் சோழனோடும் நட்புடையவன்; புறம். ௩௱௬௭. கடைச் சங்கத்தை யாதரித்தவன்; அச் சங்கப் புலவரோடு ஒப்பப்பாடும் ஆற்றலுடையவன்; ஔவையாராலும் ஐயூர் மூலங்கிழாராலும் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவன்; புறம். ௨௧. ௩௱௬௭. உப்பூரிகுடிகிழார் மகனார் உருத்திரசன்மரைக்கொண்டு அகநானூறு தொகுப்பித்தோன் இவனே. இவன் குறிஞ்சியையும் மருதத்தையும் புனைந்து பாடியுள்ளான். இவனது அவையிலே திருக்குறள் அரங்கேற்றின தாக ஒரு கதை வழங்குகிறது. பல்லிபடுக்குஞ் சகுனத்தைப் பற்றி ஆராயுமென் றிவன் கூறியது வியப்புடையதாகும்; நற். ௯௮. ஆற்றாமை வாயிலாகப் புக்குக்கூறிய தலைமகனீக்கத்துத் தலைவி இரவு இவ்வாறு நிகழ்ந்ததென்று கூறியதாக இவன் கூறுவது யாவரையும் மகிழ்விக்கும்; அகம். ௨௬. இவன் பாடியனவாக மேற்காட்டிய இரண்டு பாடல்களும், திருவள்ளுவமாலையி லொன்றுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௨௩. உரோடோகத்துக் கந்தரத்தனர்.

இவர் கந்தரத்தன் என்னு மியற்பெயருடையவர். உரோ

டோகம் - ஊர். இவ்வூர்ப்பெயர் ஓமோரமோடோகமெனவும், ஓமோரடகமெனவும், உரோடகமெனவும் ஏடுகளிற் பலபடியாகப் பிறழ்ந்து காணப்படுகிறது. இப்பொழுது இவ்வூர் ஓரகடமென்று திரிந்து வழங்குகிறது; காஞ்சீபுரம் தாலூகாவிலுள்ளது. இவர் குறிஞ்சித் திணையையும் பாலைத் திணையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்;

இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௦௬-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்தில் மூன்றுமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

உ௪. உலோச்சனார்.

இவர் நெய்தனிலத்தை மிகச் சிறப்பாக அமைத்துப் பாட வல்லவர்; சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற் கிள்ளியைப் பாடியிருத்தலானே அவன் காலத்தவரென்று தெரிகிறது; புறம்-௩௭௭. நற்றிணை ௧௩௧-ம் பாட்டினும் அகத்தினும் பெரியனென்னும் வள்ளலையும் அவனது பொறையாற்றையுஞ் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். நற். ௩௮-ல் கடற்கரையின்கணுள்ளதாகிய 'காண்டவாயில்' என்னும் ஊர் இவராற் கூறப்பட்டுளது; அதனைக் காண்டவாயில் எம்அழுங்கலூர் என்று பாராட்டிக் கூறி யிருத்தலானே இவர் அவ் வூரிலிருந்தவர்போலு மென்று கருதவுமாம். கடலினுள்ள பலவகை மீன்களையும் உவமை முதலாய வற்றோடு தெளிவாகக் கூறுதலால் இவர் பரதவர் மரபினர்போலும். மற்றும் நற். ௭௪-ல் மருதத்து நிகழவேண்டிய பரத்தையிற் பிரிவினையும், நற். ௧௪௯-ல் பாலையில் நிகழவேண்டிய உடன் போக்கினையும்,

எனைப் பாடல்களில் குறிஞ்சியில் நிகழ்தற்பாலவாகிய களவொழுக்கம் அனைத்தினையும் நெய்தலில் நிகழ்ந்தனவாகவே வைத்துப் பாடிய ஆற்றல் வியக்கத்தக்கதாகும். நற். ௨௭௮-ல் புன்னைக் கானில் நெய்யெடுக்கும் வழக்கையும் நற். ௩௩௧-லும் அகத்தினும் மகளிர் உப்புநவட்டின்மே லேறி மின்பிடி படருகளோ யெண்ணும் வழக்கையும் கூறியுள்ளார். இக்காலத்துத் திமிங்கிலத்தின் மீது எறியீட்டி வீசிப் பிடிக்கின்ற வழக்கம் பண்டைக் காலத்துமுளதென்று அகத்தில் இவர் பாடலா லறியப்படுகிறது. இவர் இத்துணைப்பாடலினும் பெரும்பாலும் களவொழுக்கத்தையே பாராட்டிப் பாடுதலால் களவியல் பாடுதலிற் சிறந்தவரென்று கொள்ளக் கிடக்கின்றது. நற். ௯௪-ம் பாட்டாகிய குறிஞ்சித் திணைச் செய்யுள் இவர் பாடியதாக எழுதியிருப்பது ஒருகால் ஏடெழுதினோர் தவறாயிருக்கலாம்; அஃது இவர் பாடியதன்று. மற்றும் தலைவன் பகற்குறி வந்து மீள்வானை இன்றிங்கிருந்து விருந்துண்டு செல்கவென்று கூறும் தோழி கூற்றில் அவனுக்கும் அவனுடைய குதிரைக்கும் ஆகாரமமைத்துக் கொடுக்குஞ் சிறப்பை நற்.

௨௫௪-லினும் அகத்தினும் விரித்துக் கூறுகின்றார். எனை நிலத்தினும் நெய்தனிலமே எந்நாளும் வருவாய்மிக்குளதென்று இவர் கூறும் (நற். ௩௧௧) பாடல் கல்வியறிவில்லாதாரையும் இனிது மகிழ்விக்கும். இரவுக்குறி நேர்கின்ற தோழி கூறுமுகத்தானே நெய்தனிலத்தார் தமர் ஒருவரை யொருவர் அறியாதபடி மக்கள் நெருக்கமிக்குடையதென்று நற். ௩௩௧-ல் சிறப்பிக்கிறார். கொல்லைப் படப்பைகள் கண்டல் மரங்களை வேலியாகவுடையன வென்று பல இடங்களிற் கூறுகிறார். இக்கண்டல் மரத்தின் கழி (கொம்பு)

களே இக் காலத்திலே தோணிதள்ளுபவர்க்குப் பற்றுக்கோடா யுள்ளன; அவை கண்டற்கழி யென்றே வழங்கப்படுகின்றன. விரிப்பிற் பெருகுமாதலின் இம்மட்டோடு நிறுத்தலாயிற்று. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இருபது (௧௧, ௩௮, ௯௩, ௯௪, ௭௪, ௧௩௧, ௧௪௬, ௧௯௧, ௨௦௩, ௨௨௩, ௨௪௬, ௨௫௪, ௨௭௮, ௨௮௭, ௩௧௧, ௩௩௧, ௩௫௪, ௩௬௩, ௩௭௨, ௩௭௮) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் நாலும், அகத்தில் எட்டும், புறத்தில் மூன்று மாக முப்பத்தைந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௨௫. உறையூர்க் கதுவாய்ச் சாத்தனார்.

கதுவாய்—முரிந்தவாய். இவ்வடைமொழி எக்காரணம்பற்றிக் கொடுக்கப்பட்டதோ தெரியவில்லை. இவர் மருதத்திணையிற் பயிற்சி யுடையவர். இவர் பாடலில் தலைவி ஊடியவழித் தலைவன் கூறுவது வியப்புடையதாகும். இவர் பாடியது நற். ௩௭௦-ம் பாட்டு.

எயினந்தைமகன் இளங்கீரனார்.

முன்வந்த (௧௩.) இளங்கீரனா ரென்பவர் இவரே.

௨௬. எயினந்தையார்.

எயின் + தந்தை—எயினந்தை; எயினனைத் தந்தையாக வுடையவரென்பது; அன்றி இவர் பாடலில் 'எயின் மன்னன் போல' என்றிருத்தலால் இவ்வருந் தொடர்மொழிபற்றி இப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டதோ தெரியவில்லை. இவர் முற்கூறிய

(௩) இளங்கோனின் தந்தையாராவர்; பாலைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; தலைவன் மகிழ்ச்சியும் தலைவி துயரமும்

தோழி கூறுவதாக இவர் கூறியது ஆராயற் பாலது. இவர் பாடியது நற். ௪௩-ம் பாட்டு.

௨௭. ஐயூர் முடவனார்.

முடவனாரென்பது வடிவுபற்றிய பெயர். இவர் முடவர்; இவரது இயற்பெயர் தெரியவில்லை. ஐயூர் - பாண்டிநாட்டகத்த தோரூர். இவர் பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதியின் ஆற்றலைச் சிறப்பித்து அரசவாகை பாடியவர்; புறம். ௫௧. குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனா லாதரிக்கப்பட்டு வந்தவர்: இவர் நடக்க இயலாமையின் ஓர் ஊர்தி (வாகனம்) வேண்டித் தாமான் தோன்றிக் கோனிடஞ் சென்று பரிசில் வேண்ட அவன் இவருக்கு உணவளித்ததும் அதனை விரும்பாராய்த் தாம் வந்த செய்தி தெரிவிப்ப அவ்வண்ணமே யானையும் அதற்கு வேண்டிய பிறவும் நல்கப் பெற்று மீண்டனர்; புறம். ௩௯௯. கிள்ளிவளவன் இறந்த தறிந்து பெரிதும் புலம்பி வருந்தினர்; புறம். ௨௨௮. அதியன் எதிரி போரிற் பட்டதைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்: அகம். ௨௧௬. இவர் நற். ௩௩௪-ல் கூறிய உள்ளுறை யாவரும் வியக்கத்தக்கது. இவர் குறிஞ்சியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; முகப்புருகிளவி பாடியவருள் இவருமொருவர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (௨௦௬, ௩௩௪) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் மூன்றும், அகத்திலொன்றும், புறத்தில் நான்குமாகப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

உஅ. ஒருசிறைப் பெரியனார்.

இவர் நாஞ்சில் வள்ளுவனைப் பாடிப் பரிசில் பெற்றவர்; புறம். க௱௩எ. முல்லையையுங் குறிஞ்சியையும் புனைந்துபாடியுள்ளார். தலைமகனைத் தேர்ப்பாகன் தேற்றுவதாக இவர் கூறியது இன்பந் தரற்பாலது. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கஉக-ம் பாடல் ஒன்றும் குறுந்தொகையி லொன்றும் புறத்தி லொன்றுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

உகூ. ஓரம்போகியார்.

ஏடெழுதுவோர் பிழையால் இவர் பெயர் ஓம்போதியா ரெனவும், காம்போகியா ரெனவும், தாம்போகியா ரெனவுங் காணப்

படுகிறது. மருதத்திணையை விரித்து அந்நிலத்துள்ள கருப்பொ
ருள்களைத் திணைக்கேற்ற பொருள்களாகக்கொண்டு உள்ளுறை
யுவமம், இறைச்சி முதலாய வற்றை யமைத்துப் பலவகைச் சு
துவமும் புலப்படக்காட்டிப் பரத்தையிற் பிரிவு முதல் எல்லாவு
றையும் தெளிவாகக் கூறும் ஆற்றலுடையவர்; இவர் பாடியவ
றுட் புறமொன்றொழித்து ஏனைப் பாடலனைத்தும் மருதத்திணை
யே. இவரால் பாடப்பெற்றோர் ஆதன் அவனி, இருப்பையூ
விராஅன், பாண்டியன், சோழர், மத்தி முதலாயினோர். இத்
கைய மாதரோ காதலர்பாற் புலத்தற்குரியரென்று தோழிகூற்று
இவர் கூறியது அருமைவாய்ந்தது; அகம். ஙகசு; இதிற் கூறிய
உள்ளுறை பாராட்டற்பாலது. புணர்ச்சியின்பங் கூறித் தலைவி
யைப் புகழ்வது மகிழ்ச்சி தரற்பாலது; குறு. எ0. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (உ0, ஙசு0) பாடல்களும் குறுந்தொகையில் நாலும், ஐங்குறுநூற்றில் முதல் க00-ம்

அகத்தில் இரண்டும், புறத்தில் ஒன்றுமாக க0கூ பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

இவர் பாடிய "வெள்ளிவீழ்த்தொடி" என்ற அகம் உஅகூ-ம் பாடலை யெடுத்து உடன்பாடாக நக்கீரனார் குறிப்புரை (களவியல். கஅ) கூறியதும், அதனை நச்சினார்க்கினியர் "பெரியோ ரொழுக்கம் பெரிதெனக் கிளந்து - பெறாஅ தகையில்லாப் பிழைப்பி னும்" (தொல். பொருள். கடு0.) என்றதன்கீழ் நக்கீரனார் கூற்றுக் கெதிர்மறையாகக் குறிப்புரை கூறியதும் ஆராயத்தக்கது.

ரு0. ஔவையார்.

இவர் சரிதம் பலவாறாகப் பலரும் கூறியிருக்கின்றதனால் அவற்றைப் பெரும்பாலும் விடுத்துச் சங்கநூலின் துறை கூறிய அளவுக்கு எழுதுகிறேன்.

இவர் பாணர் மரபினர். இளமையில் விறலியாராக ஆடல் பாடல் முதலியவற்றிலே தேர்ந்து விளங்கியவர்; புறம். அகூ-ல் தம்மை விறலியென்று தாமே கூறுமாற்றானறிக. இவர் ஒரு காலத்துத் தகடூரில் அரசாண்ட 'அதிகமான் நெடுமான் அஞ்சி' என்பானிடம் பரிசில் பெறச்சென்று அவன் பரிசில் கொடாது நீட்டித்தலானே சினந்து மீள்வாராயினர்; புறம். உ0கூ. அதனை

யறிந்த அஞ்சி அஞ்சிவந்து வேண்டிய பரிசில் உதவ அதனைப் பெற்று மகிழ்ந்தனர்; புறம். ருகூ0. இவர் அவனால் கொடுக்கப் பட்ட கருநெல்லிக் கனியையுண்டு நெடுங்காலஞ் சீவித்திருந்தனர்;

புறம். கூக. குறள் ௧00-ம் பாட்டின் விசேடவுரையைப்பார்க்க. அஞ்சி யொடு பெருஞ்சேரலிரும்பொறை போர்செய்ய வந்தபொழுது அப்பகை யரசனோடு அஞ்சியைப் பல படியாகப் புகழ்ந்து கூறி யுள்ளார்; புறம். அஎ, அஅ, அகூ. அவ் அஞ்சி கோவலூரை வென்றபொழுது அவனைப் பலவாறாகப் புகழ்ந்து பாடினர்; புறம். கூகூ. அல்லாமலும் புறம். கூ0, கூஉ-ம் பாட்டுக்களில் அவனது வீரத்தன்மையை யெடுத்துச் சிறப்பித்துளார். அவனோடு பெருஞ் சேரலிரும்பொறை போர்செய்த காலையும் அவன் பொருது புண்பட்டு நின்றகாலையும் இவர் பாடிய செய்யுட்கள் படிப்போர் மனத்தை யுருக்குந் தன்மையவாகும். இவ்வாறு அவனைப் பாடிய தன்றி அவன் மகன் பொருட்டெழினியையும் பல படியாகப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்; புறம். கூ௫, ௧0உ. அதிகமான் ஒரு கால் இவரைத் தொண்டை மானிடத்துத் தூதாக விடுப்பச்சென்ற பொழுது தொண்டைமான் தன் படைக்கலச்சாலையைக் காட்டக் கண்டு அது தலைக்கீடாக அதிகனைப்புகழ்ந்து பாடினர்; புறம். கூ௫. பின்பு அஞ்சி இறந்ததுகண்டு ஆற்றாது புலம்பினார்; புறம். உ௩௧, உ௩உ, உ௩௫. இவர் கள்ளுண்ணுதலையும் ஊன் உண்ணுதலையும் மிகப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார்; புறம். உ௩௫, உகூ0.

மற்றொரு காலத்துக் கொண்கானநாட் டதிபனும் ஏழில் மலைத் தலைவனுமாகிய நன்னன்பாற் சென்று சிறந்த பாடல்களைப் பாடிப்பொருள் கூறி மகிழ்விக்கவும் அவன் அவற்றைப்பாராட்டினு னல்லனாக, அது கண்ட ஔவையார் முனிந்து "இருடீர் மணி விளக்கத் தேழிலார் கோவே, குருடேயு மன்றுநின் குற்றம் - மருடீர்ந்த, பாட்டு முரையும் பயிலா தனவிரண், டோட்டைச் செவியு முள" என்று பாடி வெறுத்து மீண்டனர்.

இவர் அகத்துறையில் ஐந்து திலங்களையுஞ் சிறப்பித்துப்

பாடும் ஆற்றலுடையார். வெள்ளிவீதியார் தம் கணவனைத் தே டிச் சென்றதைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்; அகம். கசள. மூ வேந்தரும் கொடை வள்ளலாகிய பாரியின் பறம்புமலை (பிரான் மலை)யை முற்றியிருந்தபொழுது பாரி கிளிகளை விடுத்துப் புறத் திருந்த நெற்கதிரைப்பெற்றுச் சீவித்திருந்ததைச் சுருக்கி விளங்

கக்கூறியுள்ளார்; அகம். ௩௦௩. அவ்வரசர்கள் பாரியை வஞ் சித்துக் கொன்று அவனது மலை முதலியவற்றைக் கைக்கொள் ளலும் அதுகாறும் மணம்புரியாதிருந்த பாரிமகளி ரிருவரையும் அழைத்துச் சென்ற கபிலர் விச்சிக்கோ, இருங்கோவேள் ஆகிய இருவரிடத்துஞ் சென்று இம்மகளிரிருவரையும் மணம்புரிந்து கொள்கவென வேண்டினர். அவர்கள் மறுத்தனராக உடனே தம்மை யடுத்திருந்த அந்தணர்களின் பாதுகாவலில் அவர் களை வைத்துவிட்டுச் சேரநாடு சென்றனர். அப்பால் அங்கு வந்த ஔவையார் பாரிமகளிர்க ணிலையை யறிந்து அவ்விருவரை யும் உடனழைத்துச்சென்று திருக்கோவலூரை யடைந்து மலைய மான் தெய்வீகனென்பானுக்கு மணம்புரிவித்து மீண்டருளினர். இவர் காமநோயை மரமாக உருவகஞ் செய்திருப்பது வியப்புடை யது; அகம். உஎ௩. முகம்புகுகிளவி பாடியவருள் இவரு மொருவர். இவராற் பாடப்பெற்றோர் அஞ்சி, அவன் மகன் பொருட்டெழினி, பாரி, பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி, சேர மான் மாவெண்கோ, சோழன் இராஜசூயம் வேட்ட பெருநற் கிள்ளி, கிள்ளிவளவன், தொண்டைமான், முடியன், கொண்கா னத்து நன்னன் என்பவர்கள். இவர்பாடியனவாக நற்றிணையில் ஏழு (கஉக, கஅஎ, உகரு, ௩எக, ௩அக, ௩௬௦, ௩௬ச) பாடல்

களும், குறுந்தொகையில் பதினோன்றும், அகத்தில் நாலும், புறத்தில் முப்பத்துமூன்றும், திருவள்ளுவமாலையி லொன்றுமாக அறுபது பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௩௧. கச்சிப்பேட்டு இளந்தச்சனார்.

தச்சனாரென்றதனால் இவர் கம்மாளரென்று தெரிகிறது. கச்சிப்பேடு - ஓரூர்; காஞ்சிபுரத்தைச் சார்ந்தது. இவர் முல்லைத் திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; இவர் பாடியது நற். ௨௬௬-ம் பாட்டு.

௩௨. கச்சிப்பேட்டுப் பெருந்தச்சனார்.

இவர் முற்கூறிய இளந்தச்சனாரின் முதியோரென்பதுதோன்றப் பெருந்தச்சனாரெனப்பட்டார். இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் பாடும் வன்மையுடையார்; இளந்தச்சனார் முல்லையைப்பாடியுளர். மதியுடன்படுக்குந் தலைமகன் நீவிர் யாவிரென வினயதாக இவர்

கூறியது சிறப்புடையதாகும்; நற். ௨௧௩. இவர் பாடிய பாட்டு இரண்டு; நற். ௧௪௪, ௨௧௩

௩௩. கடுவ னிளமள்ளனார்.

இவரே அகத்தில் மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் கடுவனிள மள்ளனா ரெனவும் கடுவன் மள்ளனாரெனவுங் கூறப்படுபவர். இவர் இயற்பெயர் மள்ளன். கடுவன் இளவெயினனார் எனப் பரிபாடலில் ஒருவர் பெயர் காணப்படுதலால் கடுவன் என்பது ஒரு

ரின் பெயர்போலும். அக்காலத்துத் தமிழ்ப்பாடிக் கூத்தாடுந் தொழிலுடைமையாலே தமிழ்க்கூத்தனெனவும், மதுரையில் வந்து தங்கியதனால் மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன்மள்ளனெனப் பட்டாரெனவுங்கொள்க. பாண்டியன் மாறன் வழுதியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; நற். கரு0. இராமபிரான் தென்கடற் கரையகத்துக் கடலடைக்கவேண்டிச் சூழ்ச்சி செய்திருந்த கதையொன்றனை யமைத்துக் காட்டினார்; அகம். எ0. முல்லை, குறிஞ்சி, மருதமுதலாய திணைகளைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கரு0-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்தில் இரண்டுமாக நாலுபாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கூச. கண்ணகனார்.

இவர் இயற்பெயர் நாகன்; கண்ணனுடைய மகனாதலிற் கண்ணனாகனார் என்றும் சொல்லப்படுவர்; சில ஏடுகளிற் கண்ணகனாரென்று, பிழைபட எழுதியிருந்தமையால் இருந்தபடியே பதிப்பிக்கப்பட்டது. இவர் கோப்பெருஞ் சோழன் பிசிராந்தையார் முதலானோர் காலத்தவர்; புறம். உகஅ. பரிபாடல் உக-ஞ் செய்யுளுக்கு இசைவகுத்தவரிவரே. பாலைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். காதலன் பிரிதலைத் தவிர்க்குமாறு தலைவி ஆராய்வதாக இவர் கூறியது ஆராயத்தக்கது; நற். எசு. இவர் பாடியனவாக மேற்காட்டிய பாடலொன்றும் புறத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கூரு. கண்ணகாரன் கொற்றனார்.

இவரது இயற்பெயர் கொற்றனார். கண்ணகாரன் என்பது விளங்கவில்லை. இவர் பாலையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய மணிமருட்சி யாவரையும் மருட்டா நிற்கும்; இவர் பாடியது நற். கசஅ-ம் பாட்டு.

௩௬. கண்ணங் கொற்றனார்.

இவர் இயற்பெயர் கொற்றனார்; இது கண்ணனென்னுந் தந்தை பெயரொடு சேர்ந்து கண்ணங்கொற்றனா ரென்றாயிற்று. இவர் குறிஞ்சியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; தலைவன் இரவுக் குறி வருகின்றதன் அருமையும் தலைவி அவன்பால் வைத்துள்ள அன்பும் தோழிகூற்றாக விளங்கக் கூறுகின்றார். இவர் பாடியது நற். கறுகூ-ம் பாட்டு.

௩௭. கண்ணம் புல்லனார்.

கருவூர்க் கண்ணம் புல்லனாரென்பவ ரிவரே. ஊர் கருவூர்; கண்ணன் தந்தைபெயர்; புல்லன் இயற்பெயர். நெய்தற்றிணையும் பாலைத்திணையும் பாடியுள்ளார். புணர்ந் துடன்போகக்கண்ட செவிலி சுரத்திடை மறவர் நிரைகொணர்ந்துய்ப்பதும் அங்கு அவர் முழங்கும் முழக்கமுங் கேட்டு என்பேதை யாங்ஙனம் வைகுமோ வென்று புலம்புவதாக விரித்துக் கூறியுள்ளார்; அகம். சுஙு. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கறுகூ-ம் பாடலொன்றும், அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௩௮. கணக்காயனார்.

தமிழரிச்சுவடிக்குத் தமிழ்க்கணக் கென்றும், நெடுங்கணக் கென்றும் பெயருண்டு; ஆயம் - கூட்டம்; கூட்டமாகப் பிள்ளை களைச் சேர்த்துவைத்துத் தமிழ்க்கணக்கைப் பயிற்றுவித்தலால் உவாத்தியாயர் கணக்காயரெனப்பட்டார்; அங்ஙனமே இவரும் பிள்ளைகளுக்கு உவாத்தியாயரா யிருந்தமையிற் கணக்காயனு ரெனப்பட்டார்; குறுந்தொகை ௧௦௪-ம் பாட்டின்கீழ்க் கணக் காயன் தத்தன் என்றெழுதியிருத்தலால் இவரது இயற்பெயர்

தத்தனென்பதே. கூரைக் கணக்காயனென்று அகத்தில் காணப் படுகிறது; மதுரை யென்பதில் மகரம் செல்லரித்துவிட எஞ்சிய துரை யென்பது பொருள்பயவாமையால் துரையைக் கூரை யென்று திருத்தி யெழுதியிருக்கலாம்; இங்ஙனம் ஏடெழுது வோரால் மதுரை யென்பது கூரையென்றாயிற்று. இவர் நக்கீர னார்க்குத் தந்தையாரென்னும் பதவி வாய்ந்தவர்; குறிஞ்சி நெய் தல் வளங்களைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; வேங்கடமலையையும் பாண்டியரது கொற்கையின் முத்துக்களையும் புகழ்ந்து கூறியுளர்; அகம். ௨௭. பாண்டியரது பொதியில் மலையும், சேரமானது கொல்லி மலையும் சோழரது காவிரியும் இவராற் பாராட்டப்பட் டுள்ளன; அகம். ௧௧௮. எறியீட்டி வீசித் திமிங்கிலத்தைப் பிடிப்பது இவர் பாடலிற் கூறப்பட்டுள்ளது; குறு. ௧௦௪. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௨௧-ம் பாடலொன்றும், குறுந் தொகையி லொன்றும், அகத்தில் மூன்றும், புறத்தி லொன்று மாக ஆறு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௯. கணி புன்குன்றனர்.

நற்றிணை ஏடுகள் பலவற்றினும் கணி புன்குன்றனாரென்றே யிருத்தலின் அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது; புறநானூற்றிற் கணியன் பூங்குன்றன் என்றிருக்கின்றது. அது சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது. பூங்குன்ற மென்னு மூரிலுள்ள கணியனென்று பொருள்படும். கணியன் சோதிடஞ் சொல்வோன். இவர் வாக்கு யாங்கும் பொதுநோக்கா யுள்ளது. பாலையைப் பாடியுள்ளார். மாந்தரியல்பும் அரசரியல்பும் உலகத்தியல்பும் இத்தன்மைய வென்று தலைவி கூற்றாகக் கூறியது ஆராயத்தக்கது; நற். ௨௨௬. இவர் பாடியனவாக மேற்காட்டிய பாடலொன்றும் புறத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௪0. கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார்.

இவர் கருவூர்க் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனாரெனவும், கதப்பிள்ளை யெனவும், கருவூர்க் கதப்பிள்ளை யெனவும் பலவாறாகக் கூறப்படுவார். இவர் இயற்பெயர் சாத்தனாரென்பதே. சேரமான் சேனாபதி பிட்டங்கொற்றனைப் பரிசில்வேண்டிப் பாடியவர்; புறம். ௧௬௮.

பாண்டியன் சேனாபதி நாஞ்சில் வள்ளுவனைப் பரிசில் வேண்டி இயன்மொழி பாடியவர்; புறம். ௩௮0. பெரும்பாலும் பாலைத் திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; இவர் மாலைக்காலத்தை அழகாகப் புனைந்து கூறியிருக்கிறார்; நற். ௩௪௩. தலைவனைப் பிரிந்ததனால் இவ்வூர்த் தோற்றம் இனிதாகக் காணப்படவில்லை யென்ற தலைவி கூற்று வியப்புடையது; நற். ௧௩௫. இவர்

பாடியனவாக நற்றிணையில் மேற்காட்டிய இரண்டு பாடல்களும், குறுந்தொகையில் மூன்றும், அகத்தில் ஒன்றும், புறத்தில் இரண்டு மாக எட்டுப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கந்தரத்தனார்.

இவர் உரோடோகத்துக் கந்தரத்தனாரின் வேறல்லர் என்று எண்ணப்படுகின்றது. மேலே (உ௯) பார்க்க.

௬௪. கபிலர்.

இவர் பாண்டி நாட்டிலே திருவாதவூரில் (பழைய திருவிளையாடல், உ௭ம் விளையாடல், செய்யுள், ௬.) அந்தணர் மரபிலே பிறந்து (புறம். ௧௨௬, உ00, உ0௧.) வளர்ந்து உரிய பருவத்திலே கல்வி கற்பிக்கப் பெற்றுத் தமிழில் ஒப்பாரு மிக்காரு மில்லாத பயிற்சி யுடையாராய்க் கடைச் சங்கப் புலவரி லொருவராகிப் பரணர், இடைக்காடர், ஔவையார் முதலாயினோரிடத்துப் பெருகிய நட்புடையராய் விளங்குவாராயினர்.

முன்பொருகால் சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ ஆழியாதனைப் பாடி அவனை மகிழ்வித்தனர்; புறம். ௮. அவன் இவருடைய கையைப்பற்றி நும்முடைய கை மிக மெல்லியவா யிருக்கின்றன வெனலும் அவனை நோக்கி நீ போரில் பகைவரை வெல்ல அமைந்ததனால் நின் கைகள் வலியவாகும்; நின்னைப் பாடுபவர் உண்டு வருந்துஞ் செயலல்லது வேறு தொழில் செய்தறியா ராதலால் அவர்களின் கைகளெல்லாம் மெல்லியவே யென்று பாடி யுவப்பித்தார்; புறம். ௧௪. பின்பு கடையெழுவள்ளலி லொருவனாகிய

வேள்பாரியை உயிர்த்தோழமைகொண்டு அவனது அவைக்களத் துப் புலவராக வீற்றிருந்தருளினர். அக்காலத்துப் பாரியைப் பாடிய பாடல்கள் கருதுவோ ருள்ளத்தை மகிழ்விக்குந் தன்மை

யன ; புறம். ௧௦௮ முதல் பார்க்க. அங்ஙன மிருக்கு நாளில் இடையே திருக்கோவலூரை யடைந்து முள்ளூரின்கணுள்ள மலையமான் திருமுடிக்காரியைச் சிறப்பித்துப் பல படியாகப் புகழ்ந்து பாடி, அவன் பரிசில் கொடுக்கப் பெற்று மீண்டனர் ; புறம். ௧௨௧ முதல். பின்பொருகால் வையாவிக்கோப் பெரும்பேக னிடஞ் சென்று அவனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகி காரணமாக அவனைப் பாடி மீண்டு பாரியிடத்திருந்தார் ; புறம். ௧௪௩. இருக்கும்பொழுது பெரும்பாலும் பாரியினது பறம்பு மலையிற் பழகினவராதலாற் குறிஞ்சித்திணை பாடுதலிற் சிறந்தவராயினர். ஆரியவரசன் யாழ்ப்பிரமதத்தனைத் தமிழின் சிறப்பு அறிவுறுத் தற்குப் பத்துப்பாட்டி லொன்றாகிய குறிஞ்சிப்பாட்டுப் பாடி யருளினர். அதனையறிந்த அவன் தமிழ்பயின்று சங்கத்தாரோ டொப்பப் பாடுந் திறமையடைந்தனன். அவன் பாடியது குறு. ௧௮௪-ம் செய்யுள். இவர் இன்னாநாற்பது என்னும் நீதிநூல் பாடிச் சங்கத்தில் வெளியிட்டருளினர். இது பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று.

இவருடனிருந்த வேள்பாரி கொடையாலெய்திய புகழ் இத் தமிழ்நாடெங்கும் பரவலானே அதனைக் கேள்வியுற்ற மூவேந்த ரும் பொறாமைகொண்டு படையெடுத்து வந்து பாரியின் பறம்பு மலையை முற்றுகை செய்தார்கள் ; அது கண்ட கபிலர் அவர்க

ளிடஞ் சென்று பாரியின் புகழனைத்தையுங் கூறி அவ்வள்ளலுக்கு முந்நூறு கிராமங்களிருந்தன அவற்றையெல்லாம் பரிசிலர் பெற்றுக்கொண்டனர்; இப்பொழுது அவனது பறம்பு மலையொன்றேயுளது; நீங்களும் பாடிச் சென்றால் அதனைப் பெறலாமென்று அஞ்சாது கூறினர்; புறம். ௧௧0. அப்பால் அம் மூவரசரும் பாரியை வலிதினழைத்துப் போர்புரிந்து கொன்று அம்மலையையுங் கைப்பற்றிக்கொண்டார்கள்; புறம். ௧௧௨. கைப்பற்றியவுடன் பாரியின் புதல்வியர் இருவரையும் இவர் அழைத்துக்கொண்டு பறம்பு மலையைநோக்கிப் பலவாறு புலம்பி (புறம். ௧௧௩ முதல் ௧௨0 வரை.) அதனைவிடுத்தகன்று விச்சிக்கோன் என்னுஞ் சிற்றரசனிடஞ்சென்று இப்பெண்களை மணஞ்செய்துகொள் ளென்றனர்; புறம். ௨00. அவன் உடன்படாமை கண்டு புலிகடிமாலென்னும் இருங்கோவேளிடம் போய் இம்மகளிரை மணம்புரிந்து கொள்ளென்று கேட்ப (புறம். ௨0௧.) அவனும் மறுத்தானாக, அது கண்டு

அவனை வெறுத்து (புறம். ௨0௨.) மீண்டு அவர்களைப் பார்ப்பாரின் பாதுகாவலில் வைத்துப் பின்னர்ச் சேரலன் செல்வக் கடுங்கோ ஆழியாதன் பாரிபோன்ற நற்குணமுடையா னென்ப தறிந்து அவனிடஞ் சென்று பதிற்றுப்பத்து ஏழாம்பத்துப் பாடி, அவனைப் புகழ்ந்து கூறி, அவன் அளவிறந்த பரிசில் கொடுக்கப் பெற்று மீண்டனர்; (பதிற்று. ஏழாம் பதிகம்.) மீண்டும் பாரியைப் பிரிந்ததனாலாய துன்பம் மிகுந்து தாமும் உயிர்விடத் துணிந்து அவனோடென்னை விதிகூட்டுவதாகவென்று (புறம். ௨௩௬.) கூறி வடக்கு முகமாக விருந்து இந்திரியங்களை ஒடுக்கி ஆகாராதி வேண்டாது உயிர் துறந்தருளினார்.

இவர் குறிஞ்சித்திணையில் வல்லவராதலின் அதற்குரிய கொல்லிமலை, பறம்புமலை, முள்ளூர்மலை, முள்ளூர்க்கானம் இவற்றை யெல்லாம் பாராட்டிக் கூறி யுள்ளார். "வாய்மொழிக் கபிலன்" (அகம். எஅ.) என்று நக்கீரராலும், "நல்லிசைக் கபிலன்" (பதிற்று. அரு.) என்று பெருங்குன்றூர் கிழாராலும், "வெறுத்த கேள்வி விளங்கு புகழ்க் கபிலன்" (புறம். ருங.) என்று பொருந்தில் இளங்கீரனாராலும் "புலனழுக்கற்ற வந்தணாளன்" (புறம். கஉசு.) "பொய்யா நாவிற் கபிலன்" (புறம். கஎச.) என்று மாறோக்கத்து நப்பசலையாராலும் சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்றவர். மூவேந்தரால் முற்றிய பாரி கபிலரது சூழ்ச்சியால் கிளிகளை விடுத்துக் கதிர்கொணர்ந்து உண்டிருந்தமையை நக்கீரர் சிறப்பித்துக் கூறுநிற்பர்; அகம். எஅ. ஔவையாரும் அச்செயலைப் பெரிதும் பாராட்டாநிற்பர்; அகம். ங0ங.

இவர் மலைக்கு மாயோனை உவமைகூறினதன்றி "நாடாது நட்டலின்" என்ற குறளின் கருத்தை அமைத்துள்ளார்; நற். கூஉ. வேட்டுவன் பெறும் உணவுப்பொருளை விளக்குகிறார்; நற். ருகூ. சகுனச் சிறப்புக் கூறுகிற்பர்; நற். கூரு. புலவியுணர்த் தலினின்பத்தைப் பெரிதும் பாராட்டிக் கூறுகின்றார்; நற். உகஎ. முருகவேளைக் கூறியுள்ளார்; நற். உஉரு. பாரியின் பறம்பு மலையைப் பாராட்டிக் கூறியிருக்கிறார்; நற். உருங. முள்ளூர் மன்னன் காரி குதிரைமேற் சென்று இரவில் நிரைகவர்ந்து வருவதைச் சிறப்பிக்கிறார்; நற். உகூக. கொல்லிமலையில் ஓரியைக் கொன்று அவனது நகரிற் காரி சென்றமையும் ஆங்குள்ளார்

பெரும் பூசலிட்டமையுங் கூறுகிறார்; நற். ௩௨௦. குறமகள் பலவின்சுளையை மந்திக்கு விருந்தாகக் கொடுக்கு மலைநாடனென வருணிக்கிறார்; நற். ௩௫௩. யாவரும் வியக்கத்தக்க உள்ளுறையே கூறியுள்ளார்; நற். ௩௭௩. இவர் பாடிய கிள்ளைவிடு தூது மிக்க இனிமையுடையது; நற். ௩௭௬. தலைவியைச் சிறு கொம்பாகவும் அவள் கொண்ட காமத்தை அதனிடத்துத் தூங்கும் பெரும்பழமாகவுங் கூறுவர்; குறு. ௧௮. இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கட் குருகிருந்தது சாட்சியாக வெனத் தலைமகள் கூற்றாகக் கூறுவர்; நற். ௨௫. இவர் குறு. ௩௮-ம் செய்யுளிற்கூறிய உள்ளுறையைத் திருக்கோவையாரிலெடுத்தாண்டமையறிக. (திருக்கோவை ௨௭௯.) ஓரியின் கொல்லி மலையிலுள்ள பாவையைச் சிறப்பித்துக் கூறுவர்; குறு. ௧௦௦. இவர் மலையமான் திருமுடிக் காரியையும் (குறு. ௧௯௮, ௩௧௨.) நள்ளியையும் (அகம். ௨௩௮.) சிறப்பித்துக்கூறு நிற்பர். தலைமகன் மலையை நோக்கியவுடன் பசலை தீர்ந்ததெனத் தலைவி கூறியதாக இவர் பாடியது வியக்கத்தக்கது; குறு. ௨௪௯.

இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் பத்தொன்பது (௧௩, ௩௨, ௫௯, ௬௫, ௭௭, ௨௧௭, ௨௨௨, ௨௨௫, ௨௫௩, ௨௬௭, ௨௯௧, ௩௦௯, ௩௨௦, ௩௩௬, ௩௫௩, ௩௫௯, ௩௬௮, ௩௭௩, ௩௭௬.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் இருபத்தொன்பதும், ஐங்குறு நூற்றில் குறிஞ்சிப்பாட்டு நூறும், பதிற்றுப்பத்தில் ஏழாம் பத்துச் செய்யுள் பத்தும், அகத்தில் பதினாறும், புறத்தில் இருபத்தெட்டும், ‘நெட்டிலையிருப்பை’ என்ற தனிச்செய்யு ளொன்றும், திருவள்ளுவ மாலையி லொன்றுமாக ௨௦௪ செய்யு ளும், இன்னா நாற்பதில் நாற்பது செய்யுளும், குறிஞ்சிப் பாட்டு (பத்துப்பாட்டில் ஒன்று) ஒன்றுமாக ௨௪௬ பாடல்கள் கிடைத்

திருக்கின்றன.

கபிலர்செய்த வேறு பிரபந்தங்கள் சில பதினோராந் திருமுறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

௪௨. கயமனார்.

இவர் பாலைத்திணையில் உடன்போக்கையும் அதனை யடுத்த செவிலி புலம்பல், நற்றாய் புலம்பல், மனைமருட்சி, கண்டோ

ரிரக்கம் முதலாய புலம்பல்களையும் பலவாறாகச் சிறப்பித்துப் பாடவல்லவர்; அங்ஙனம் பாடிய பாடல்களனைத்தும் கேட்போரின் கன்மனத்தையும் கரைக்குந் தன்மையன. அகத்திலன்றிப் புறத்திலும் புலம்பற்றுறையாகிய முதுபாலையைப் பாடியுள்ளார். (புறம். ௨௫௪.) (முதுபாலை காவலனிறப்ப ஏனையோர் புலம்பல்) ஆகவே இவர் இருதிணையிலும் புலம்பல் பாடவல்லவராய் விளங்குகிறார். அகம். ௧௪௫-ல் அன்னியும் திதியனும் பொருததனைக் கூறுதலால் அவ்விருவர் காலத்துக்கும் பிற்பட்டவராவார். கழங்குக் குறிபார்க்கும் நெறியை வெகு தெளிவாகக் கூறியவர் இவரே; அகம். ௧௯. அழிந்த பாலையை வளமுடையதாக்கிக் கூறும் இவரது ஆற்றல் மிக நன்று; அகம். ௨௫௯. உடன்போக்கின் கண் அறத்தொடு நின்று போக்கினை மறுத்து அஞ்சுவித்ததாகப் புதிய நெறி காட்டி யெழுதியவர் இவரே; நற். ௧௨. இதனைப் பெரிதும் பாராட்டி இந்நெறியே நக்கீரனாரும் உரைகூறிப் போயினாரென்றால் இவர் பாடலின் சிறப்பு இவ்வளவினதென் றளவிடற்

பாலதோ? இறையனாரகப் பொருள் உரை-ம் சூத்திரவுரை. புண் + தாள்==புட்டாள் எனப் புதுவிதி வகுத்தவரில் இவருமொருவர்; நற். ௨௭௯. தலைமகன் தலைமகளாகிய இருவருடைய தாயர்களும் ஒருவரை யொருவர் கடிந்து கூறும் வழக்கு இந்நாள் போலப் பண்டுமுளதென்பது இவர் பாடலா லறியலாம்; நற். ௨௯௫. முன்னாளிற் காலாற் பந்துருட்டும் வழக்குளதென்பது நற். ௫௨௪-ம் பாடலால் விளங்கும். இன்னும் நன்றாக ஆராயுங்கால் இவர் உலக வழக்கமுற்றும் தெளிவாக அறிந்தவரென்று தோன்றுகின்றது. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ஆறு (௧௨, ௧௯௮, ௨௭௯, ௨௯௫, ௬௦௫, ௫௨௪.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் நாலும், அகத்தில் பன்னிரண்டும், புறத்தில் ஒன்றுமாக இருபத்து மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௪௫. கருவூர்க் கோசனார்.

இவர் பாலைத்திணையிற் பயின்றவர்; தமது பாடலில், சோம்பலாய்ச் செயலற்றிருப்பவர்க்குக் கீர்த்தியும் இன்பமும் கொடைத் தன்மையுமாகிய இவை யில்லையாகுமென்று தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௨௧௪-ம் பாட்டு.

௪௪. கழார்க் கீரனெயிற்றியார்.

இவர் எயிற்றி யென்னும் இயற்பெயருடையார்; கீரன் என்பவரின் மனைவியார்; பெண்பாற் புலமையார்; சோழநாட்டு மாயூ

ரத்தின் கீழ்பாலுள்ள கழார் என்னுமூரினர்; "வெல்போர்ச் சோழர் கழாஅர்க் கொள்ளும்" நற். உஅக. வேட்டுவ மரபினர்; இவர் கணவன் கீரனூரென்பவர் சோழர்க்குப் படைத்துணையாகச் சென்று போர்முகத்துப் பொருது வெற்றிதருந் தன்மையார்; "காய்சின வேந்தன் பாசறை நீடி, நந்நோ யறிபா வறனி லாளர்" அகம். உகூச. ஆயினும் பிரிந்தாற் காமநோயாற் காதலி வருந்துவ ளென்பதுபற்றிப் பெரும்பாலும் காதலியை விட்டுப் பிரிபவரல்லர்; "கோடைத் திங்களும் பனிப்போள்" நற். ௬கஉ. இங்ஙனம் பூவும் மணமும் போலப் பிரியா துறைபுநாளில் ஒருகாற் போருக்குச் செல்லவேண்டினமையிற் கீரனூர் போர் பெரிதாயிற்றே வாடைக் காலத்தும் வருதற்கியலாவாறு அங்கு வைகவேண்டிய தாகுமே யென்று பலவாறுகவன்றார்; அவர் வருந்துவது கண்ட எயிற்றியார் யான் பொறுத்திருக்கிறேன் நீவிர் குறித்த பருவத்து வருவீராக வென்று காதலனைத் தேற்றிவிடுத்து அவர் வருந்திய தைத் தொகுத்து வினைவயிற் செல்லுந் தலைமகன் நெஞ்சைநோக்கி வருந்தியதாகப் பாடிவைத்தனர்; நற். ௬கஉ. பின்னர்ப்பெரும் போர் நடந்ததனாற் குறித்த பருவத்து வாராமல் கீரனூர் பாசறையினின்றுவிடலும் எயிற்றியார் மழை பெய்கின்ற நடுயாமத்திற் குளிரின் கடுமைதாங்க வியலாது கண்ணுறக்கங் கொள்ளாது நம்மைக் கருதாத காதலர் அன்பிலரெனத் தோழியை நோக்கி வருந்துவாராயினர்; நற். உஅக. வருந்தும்போது கண்ணீர் வடிய அதனைக் "காதலர்ப் பிரிந்த கையறு மகளிர், நீர்வார்கண்ணிற் கருவிளை மலர" எனத் தாமே குறிப்பித்துளார்; அகம். உகூச. அங்ஙனங் கண்ணீர் வடிதலும் எம்மை வாடைக் காலத்தும் பிரிந்தவரைக் கருதி அழுதலால் எமது கண்கள் வெட்கமுடையன வல்லவென்று வெறுத்துக் கூறியும், (குறு. ௬௫.) என்

னெஞ்சு அவரைக் கருதிப் புண்பட்டதனால் அது வருந்தவேண்டுவ தாயிருப்ப யாதொரு தொடர்பு மில்லாத என் கண்கள் உறங்கில வென்றும், (குறு. ௨௯௧.) மழை முதலாயின அவர் நாட்டிலில்லையோ? இருந்தால் வந்திருப்பரே யென்றும், (குறு. ௯௯.) வாடையை நோக்கி நீயெனக்கே வந்தனையோ? இவ் வண்ணமே

என்காதலரிருக்குமிடத்திற் சென்றால் அவர் என்னை நினைத்தாகிலு மிருப்பரே யென்றும், (அகம். ௧௬௩.) துணையுடையோரை நோக்கி வாடை வந்துவிட்டதனால் "எப்பொருள் பெறினும் பிரி யன்மினோவெனச், செப்புவ ரளியர்"; துணையிலேனாதலிற் கூறு வாருமில்லை; பல்லிலே தீப்பிறக்க அடியுண்டு வருந்துவேனோ வென்றும், (அகம். ௨௧௭.) நெற்றியிற் பசலைகொண்டு யான் வருந்த இவள் நம்மால் அளிக்கத்தக்காளென்று கருதாதவர் இனி நினைக்கவேமாட்டாரோ? நினைத்தும் பெரிய வினையிடைப்பட்டமையின் மறந்துளாரோ? (அகம். ௨௩௫.) தோழீ, என் தனிமையில் இவ்வாடை வீசலானே இனிப்பொறேன் என்றும் பலவாறு புலம்பிவைகினார்; அகம். ௨௯௪. இவ்வாறு வருந்தி வைகிய நாளிற் போர்முனையிற் சென்ற கீரனார் மீண்டு வந்தனர்; அவர் வருகின்றாரென்பதை முன்னரே ஏவலிளையரா லறிந்த எயிற்றியார் பெருமகிழ் வெய்திக் காதலன் வரும்பொழுது தேர்ப்பாகற்குக் கூறுவதாக அவருள்ளக் கிடையையுந் தம்முடைய நிலையையுஞ் சேரத் தொகுத்துப் பாடினார்; அகம். ௨௩௪. பின்னர், வந்தகாதலனொடு மகிழ்ந்துறைவாராயினார். இவர் பாடல்களைப் பிற்காலத்துச் சான்றோர் துறைப்பாற்படுத்தித் தொகைநூலிற் கோத்தாரென்று கொள்க. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (௨௮௧,

௯௧௨) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் மூன்றும், அகத்தில் ஐந்துமாகப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௪௫. கள்ளம் பாளனார்.

இவர்பெயர் கண்ணம் பாளனாரெனவும் பிரதிபேத முண்டு. அகத்தில் கருவூர்க் கண்ணம்பாளனாரென்றிருத்தலால் இவர் ஊர் கருவூர். 'களப்பாள்' என்று ஊர் இருத்தல்போலக் 'கள்ளம்பாள்' என்பதும் ஊராக இருக்கலாம். அகத்தில் கருவூர்க் கண்ணம்புல்லனா ரென் றொருவர்பெயர் காணப்படுகின்றது. இவர்கள் இருவரும் பாடியனவெல்லாம் பாலைத்திணையா யிருத்தலானே இருவரும் ஒருவரே யெனவும் ஏடெழுதுவோர் பிழையால் பெயர் பேதப்பட்டதெனவும் ஊகிக்கலாயிற்று. கருவூர் சேரநாட்டகத்துளது. இவர் கூறிய குறைநயப்பு நன்னுணர்வினோரை இனிது மகிழ்விக்கும்; அகம். ௧௮௦. இவர் சேரமான் கோக்கோதையையும் அவனது வஞ்சிமூதூரையும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்; அகம். ௨௬௩. இவர்

பாடியனவாக நற்றிணையில் ௧௪௮-ம் பாடலொன்றும், அகத்தில் மூன்றுமாக நாலு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௪௬. கள்ளிக்குடிப் பூதம் புல்லனார்.

இவரது இயற்பெயர் புல்லன்; பூதன் தந்தை பெயர்போலும்; ஊர் கள்ளிக்குடி. இப்பெயர்கொண்டவூர் பலநாடுகளிற் பல விருத்தலால் இவர் ஊர் இன்னதென் றறியக்கூடாதாயினும் இவர் பாலைத்திணையையே சிறப்பித்துப் பாடியிருத்தலால் இவர் நீர்நாட்

டினரல்லரென்றுமட்டும் தெரிகின்றது. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௩௩-ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௬௭. காசிபன் கீரனார்.

இவரது இயற்பெயர் கீரன். கடைச் சங்கத்திலே தலைமை பெற்றிருந்த நக்கீரரின் வேறென்பது தெரிய ஏனைக் கீரர்களெல்லாம் ஒவ்வோரடைமொழி கொடுக்கப்பட்டமையின், இவரும் அவ்வாறே காசிபன் கீரனாரெனப்பட்டார். காசிபனென்றதனால் இவர் காசிப கோத்திரத்தினராகிய அந்தணரென் றறியப்படும். இவர் முல்லைத்திணையைப் பாடியுள்ளார்; வம்பமாரியென்று தலைவி கருதி யாற்றுமாறு தோழி மருட்டி மழையைநோக்கிக் கூறுவதாக இவர் பாடியது மிக்க நயமுடையதாகும். இவர் பாடியது நற். ௨௪௮-ம் பாட்டு.

௬௮. காஞ்சிப் புலவனார்.

மாங்குடி மருதனாரென்பவர் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை நிலையாமையறிவுறுத்தவேண்டி மதுரைக்காஞ்சி பாடியதனால் மதுரைக்காஞ்சிப் புலவனெனவும் காஞ்சிப் புலவனெனவுங் கூறப்பெறுவாராயினார்; மாங்குடி கிழாரென்பவருமிவரே. இவர் வேளாண் மரபினர். மேற்கூறிய நெடுஞ்செழியனது அவைக்களத்துப் புலவராய் அவனைப் பாடி மகிழ்வித்து வைகுவாராயினர்; புறம். ௨௪. ஒருகாலத்துச் சேரனுஞ் சோழனும் மதுரையை முற்றியபொழுது இளைஞனாகிய நெடுஞ்செழியன் வஞ்சினங் கூறுவான் "ஓங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி,'

மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக" (புறம். எஉ,) என்று இவரைப் பாராட்டிக் கூறினனெனின் இவருடைய மேன்மையும், கல்வி கேள்விகளினுயர்வும் நம்மனோரா லளவிடப்படுங்கொல்லோ? இவர் பாடிய மதுரைக்காஞ்சியைப் படிப்பவர்க்கு இவரது ஆற்றல் விளங்கும். பின்பொருபொழுது வாட்டாற் றெழினியாதனைப் பரிசில் வேண்டிப் பாடி அவனால் ஆதரிக்கப்பெற்று மீண்டு மதுரையையடைந்து வைகுவாராயினர்; புறம். ூகூரு. இவர் எல்லாத்திணையும் புனைந்து பாடவல்லவர். நெடுஞ்செழியன் போரிலே உள்ளஞ்செலுத்தி அவ்வழியே யொழுகுவானை நன்னெறிப்படுத்தி மறுமைக்காய வேள்வி முதலியவை செய்யும்படி பண்ணினவர் இவரே; புறம். உரு. கடற்கரையில் மகளிர் விளையாட்டயர்வதனை விளங்கக் கூறியுள்ளார்; நற். கஉூ. இவர் பாடியனவாக, மதுரைக் காஞ்சியகவல் ஒன்றும், நற்றிணையில் கஉூ-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்திலொன்றும், புறத்திலாறும், திருவள்ளுவமாலையி லொன்றுமாகப் பதினொரு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் ஜில்லா திருத்துறைப்பூண்டித் தாலுகாவில் மாங்குடி மருதவனமென இரண்டு ஊர்கள் ஒன்றையொன்று அடுத்துள்ளன. அவற்றுள் முன்னது இவரூரும் பின்னது இவரால் நாட்டப்பட்டதும் போலும்.

சக. காப்பியஞ் சேந்தனார்.

இவரது இயற்பெயர் சேந்தனென்பதே; ஏதேனுங் காப்பியஞ் செய்ததனால் இவ் வடைமொழி கொடுக்கப்பெற்றாரோ அன்றேல் காப்பியமென்பது இவருடைய ஊர்தானோ தெரியவில்லை; காப்பி

யன் மகனாய சேந்தனாரென்றும் கொள்ளலாம். இவர் பாலைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; தலைமகன் வருவதற்குரிய பல்லி சொல்லுதல் முதலாய நிமித்தங்கள் பலவற்றைச் சேர விரித்துக் கூறியுள்ளார்; இவர் பாடியது நற். ௨௪௯-ம் பாட்டு

௫௰. காமக்கணிப் பசலையார்.

இவர் மதுரைக் காமக்கணி நப்பசலையா ரெனவுங் கூறப்படுவர்; பெயர்க் காரணத்தாற் பெண்பாலாரென்பது தெளிவு; காமக்கணி காமாக்ஷி என்னும் வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. சங்கத்தார் வடசொற்களை அவற்றிற்கு நேரிய தமிழ்மொழியாலே கூறுதல்

வழக்காகவுடையவர்; நக்கீரனார் திருமுருகாற்றுப்படையுள் ஜம்பு நதியிற் பிறந்தமையால் ஜாம்பூநதமெனப் பெயர்பெற்ற தங்கத்தினை அப்பெயராற்கூறாது 'நாவலொடு பெயரிய பொலம்' என்றார்; இதனை நோக்கியறிக. (மகளிர்க்குண்டாகும் பசலையைப் பாராட்டிப் பாடினமையின் இவர் பசலையா ரெனப்பட்டார் போலும்; அத்தகைய பாடல் இவர் பாடியது கிடைத்திலது.) இவர் பாலை முல்லை வளங்களைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; தலைவர்காள் நிலையில்லாத பொருள் காரணமாக நுங் காதலியரைக் கைவிடாதிருங் கோளென்று குயில் கூவாநிற்குமென்று இளவேனிலை வருணிக்கின்றார்; நற். ௨௪௩. இவர் பாடியனவாக மேற்காட்டிய பாடலொன்றும், அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௫௧. காரிக் கண்ணனார்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக் கண்ணனாரென்பவரிவரே; வணிகர் மரபினர்; தொல். பொருள். மரபு. ௭௪-ம் சூத்திர வுரையில் பார்க்க. அகம். ௧௨௩-ல் "கழைமாய் காவிரிக் கடன்மண்டு பெருந் துறை" எனத் தம்மூர்த் துறைமுகத்தைச் சிறப்பித்தலானும் இவர் அவ்வூரரேயென நிச்சயிக்கப்படும். இவர் பாண்டியன் இலவந்தி கைத்துஞ்சிய நன்மாறனை அவன்வென்றிச் சிறப்புக்கூறி மகிழ்வித் தார்; புறம். ௫௭. ஒருகாற் சோழன்சேனாபதி பிட்டங்கொற்ற னிடஞ் சென்று அவனைப் புகழ்ந்து தமது வறுமையைக் கூறிப் பரி சில் பெற்றனர்; புறம். ௧௬௯. அதனால் மிக்க மகிழ்ச்சிகொண்டு மீட்டும் அவன்கொடைத் தன்மையைப் புகழ்ந்து இயன்மொழி வாழ்த்துக்கூறினார்: புறம். ௧௭௧. சோழன் பெருந்திருமாவளவனும், பாண்டியன் பெருவழுதியும் ஒருசேர இருந்தாரை உடனிலையாக வாழ்த்தியுள்ளார்; புறம். ௫௮. ஆஅய் அண்டிரனைப் பாராட்டிக் கூறியிருக்கிறார்; நற். ௨௩௭. இவர் பாலைத்திணையைப் பலபடியாகச் சிறப்பித்துப் பாடியுளர்; பிரிந்த காதலனைக் கருதி வருந்தினையுமில் லையே யென்று தலைவியைத் தோழி கடிந்து கூறுவதாக உரை மாறுபடப் பாடியுள்ளார்; நற். ௨௩௭. இவர் பாடியனவாக நற் றிணையில் ௨௩௭-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்திலிரண்டும், புறத்திலைந்தும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்று மாகப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௫௨. காவன்முல்லைப் பூதனார்.

இவரது இயற்பெயர் பூதனென்பதே. காவன்முல்லை புறத் திணைக்கட்பட்ட ஒரு துறை; புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

வாகைப் படலத்துட் கண்டுகொள்க. அத்துறையைப் பாடினமை யின் காவன்முல்லைப் பூதனாரெனப்பட்டார். இவர் பாலைத்திணை யைப் பலவாறு புனைந்து பாடி யுள்ளார். காதலன் சென்ற சுரநெறி கொடியதென்று வருந்திய தலைவியை அந்நெறி மழை பெய்து நலனுடையதா யிராநின்றதென்று தோழி ஆற்றுவிப்ப தாக இவர் கூறியது இன்சுவையதாகும்; நற். உஎச. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உஎச-ம் பாடலொன்றும், குறுந் தொகையிலொன்றும், அகத்திலைந்துமாக ஏழு பாடல்கள் கிடைத் திருக்கின்றன.

ருஙு. காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார்.

அகம். உஎக-ல் 'வணிகராகிச் சென்று' என்று கூறியதனால் இவரை வணிகர் மரபினரென்று கொள்கின்றோம். இவர் அஃிய னென்னும் கொடையாளியையும் அவனது மலையையுஞ் சிறப்பித் துப் பாடியிருக்கிறார்; (அகம். உஎக.) வாகைப்பூவை மயிலின் குடுமிக்கு உவமைகூறியுள்ளார்; (குறு. ஙசஎ.) பெரும்பாலும் பாலைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுளார். இவர் பாடியனவாக நற் றிணையில் ஙஅங-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்திலிரண்டுமாக நாலு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ருச. கிடங்கில், காவிதி கீரங்கண்ணனார்

இவரது இயற்பெயர் கண்ணனாரென்பதே; கீரன் தந்தையின் பெயர்போலும்; காவிதிப்பட்டம்பெற்றமையின் உழுவித்துண்ணும் வேளாண்மரபினராவார். கிடங்கில் என்பது நடுநாட்டகத்துள்ள திண்டிவனம்; இஃது ஒய்மா (எறுமா) நாட்டு நல்லியக்கோட னாட்சியுட்பட்டிருந்தது; "கிளைமலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற்

கோமான்"—சிறுபாணாற்றுப்படை, கசு0. மற்றுமிவ்வூர் "கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிடந்த கயலைத், தடங்கட் டடங்கட் டளிரியலார் கொல்லார்—கிடங்கில், வளையாற் பொலிந்தகை வையெயிற்றுச் செவ்வா, யிளையாடன் கண்ணுக்கு மென்று" என்று பொய்கை யாழ்வாராற் சிறப்பித்துப்பாடப்பெற்றது. இக்கீரங் கண்ணனார்

நெய்தல் குறிஞ்சி முதலாய வளங்களைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; பிரிந்தாரை யொறுக்கு மாலைக்காலத்தியல்பும் இரவுறுதுயரமும் விளக்கப்பாடியுள்ளார்; நற். உகஅ. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உகஅ-ம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகையி லொன்றுமாக இரண்டுபாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ருரு. கிடங்கில், காவிதி பெருங்கொற்றனார்.

கொற்றனெனப் பலரிருத்தலின் அவர்களின் வேறென்பது தெரிய இவர் பெருங் கொற்றனெனப்பட்டார். இவர் முல்லைத் திணையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். கூசுச-ம் பாட்டு.

ருசு. கிள்ளிமங்கலங்கிழார் மகனார் சோகோவனார்.

இவர் இயற்பெயர் கோவனென்பதே. சோ என்னும் அடைமொழி பற்பலர் பெற்றிருக்கிறார்கள்; இன்னகாரணத்தால் இவ்வடைமொழி கொடுக்கப்படுவதென்பதும் இன்னபொருளதென்பதும் விளங்கவில்லை. இவர் வேளாண்மரபினர். கிள்ளிமங்கலம் பாண்டி நாட்டகத்ததோரூர். கிள்ளிமங்கலங்கிழார் என ஒருவர் குறுந் தொகையிற் கூறப்படுகிறார்; அவர்க்கு இச் சோகோவனார் புதல்வராவார்போலும். இவர் குறிஞ்சித் திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; தலைவி படுங் காமத்துயரை யறிந்த தோழி நாம்

காவல்கடந்து நாண முதலாயின வொழித்துக் காதலனது ஊர் வினவிச் செல்லுவேமோ வென்று கூறுவது வியக்கத் தக்கது. இவர் பாடியது நற். ௩௯௫-ம் பாட்டு.

௫௭. கீரங்கீரனார்.

கீரனுடைய மகனாகிய கீரனார். இவர் நெய்தலைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; தலைவன் தேர்மணிக்குரல் பலருங்கேட்கும்படி வருதலால் நின்னை வரைய வருகிறானென்று தோழி கூறுவது இனிமை தாராநிற்கும். இவர் பாடியது நற். ௭௮.

௫௮. குடவாயிற் கீரத்தனார்.

கீரத்தனாரெனப்படுபவரும் இவரே. குடவாயில் சோழநாட்டின் கண்ணதாகிய தஞ்சாவூர் ஜில்லா நன்னிலந் தாலூகாவைச் சார்ந்ததொரு பெரியவூர். இவர் தம்மூரைத் "தண்குடவாயிலன்

னோள்" (அகம். ௪௪.) "கொற்றச் சோழர் குடந்தை வைத்த" (அகம். ௬0.) "தேர்வண் சோழர் குடந்தை வாயில்" (நற். ௩௭௯.) எனச் சிறப்பித்துக் கூறுநிற்பர். இதனுள் குடவாயி லென்பதனைக் குடந்தையென மேலையோர் திரித்தன ரென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; தொல். பொருள். ௩௮௮, உரை. இவர் முன்பொருகாலத்துச் சோழ னொருவன் சேரநாட்டகத்துச் சென்று கழுமலமென்னும் நகரை முற்றித் தன் சேனாபதி பழையன் என்பானைப் பகைப்புலத்தவர் சேனாபதி கணையனென்பான் கொல்லக்கண்டு பொறாது அவனையும் அவ்வூரையுங் கைப்பற்றிய கதையைக் கூறுகின்றவர் அப் போரில் வந்த மற்றுமுள்ள சேனாபதிகளையும் பிறசிற்றரசர்களையும் எடுத்துக்கூறிச் செல்லுகின்றார்;

அகம். ௪௪. சோழரது திரவியசாலை குடவாயிலின்கண்ணுளதென்று குறிப்பிக்கிறார்; அகம். ௬0. [திரவியசாலை மிக்க போர்வீரராற் காக்கப்பட்டுள்ளதெனவும் காவன் மிக்குடைமையிற் சிறைச்சாலையும் குடவாயிலின்கட் கட்டப்பட்டுள்ளதெனவுங் கொண்டு சோழன் செங்கணான் சேரன் கணைக்காலிரும் பொறையைப்பற்றிக் குடவாயிற் கோட்டத்துச் சிறையிட்டானென்று களவழியினும் புறத்துங் கூறியிருப்பதை ஆய்ந்துகொள்க.] நன்னனது ஏழில் மலை இவராற் பாராட்டப்பட்டுளது; அகம். ௱௪௫. சோழநாட்டிலுள்ள அன்னியுந் திதியனும் போர்செய்யத் தொடங்குகையில் இடையில் சமாதானஞ் செய்யச்சென்ற நாகபட்டினந் தாலூகா வைப்பூரிலுள்ள எவ்வி யென்பவனைச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார்; அகம். ௱௬௬. உறையூரும் காவிரியும் இவராற் பாராட்டப்பட்டுள்ளன; அகம். ௱அ௫.

இவர் பெரும்பாலும் பாலைத்திணையையும் சிறுபான்மை மற்றைத் திணைகளையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்; மருதநிலத்துப் பள்ளர் பொலிதூற்றிய கூளம், உப்புப்பாத்தியிற் படிதலின் நுளையர் போந்து மற்போர்புரியக் கண்ட முதியோர் இருவரையும் கைபிணி விடுத்து நுளையர்க்குக் குடக்கள் கொடுத்து விடுத்தார் என்று திணைமயக்கங் கூறி மகிழ்விக்கிறார்; அகம். ௱௬௬. வினைவயிற் சென்று மீண்டு வந்த தலைமகனைக்கண்ட காதலி தான் முற்றுப் பெறாத கோலத்தோடு ஓடிவந்து முயங்குவதாகக்கூறி யாவர்க்குஞ் சுவையமிழ்தூட்டுகிறார்; நற். ௪௨. இவர் பாடிய பாங்கி பேதைமையூட்டற்றுறை ஆராயத்தக்கது; நற். ௱எ௯.

௯௨ **பாடினோர் வரலாறு.**

இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் நாலு (௨எ, ௪௨, ௨௧௨,

௩௭௬.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் மூன்றும், அகத்தில் பத்துமாகப் பதினேழு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௫௯. குண்டுகட் பாலியாதனார்.

இவர் ஆதன் என்னு மியற்பெயருடையவர்; பாலி இவரது ஊர்; ஆழ்ந்த கண்ணுடைமையிற் குண்டுகணென்னும் அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டார். இவர் சேரமான் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனைப்பாடிப் பரிசில் பெற்றவர்; புறம். ௩௮௭. குறிஞ்சியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; முகம்புகுகிளவி பாடியவருள் இவருமொருவர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௨௨௦-ம் பாடலொன்றும், புறத்தி லொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௬௦. குதிரைத்தறியனார்.

குதிரைத்தறியென்பது ஓரூர்போலும்; விஷயம் விளங்கவில்லை. இவர் பாலைத்திணையைப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௨௯௬-ம் பாட்டு.

௬௧. குளம்பனார்.

குளம்பு என்னு மூரினராதலிற் குளம்பனரெனப்பட்டார்; இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர். இவர் குறிஞ்சித் திணையைப் பாடியுள்ளார்; இவர் பாடியது நற். ௨௮௮-ம் பாட்டு.

௬௨. குறமகள் குறியெயினி.

இவர் பெண்பாலார்; எயினியென்னு மியற்பெயருடையார்; இவர்பாடலில் 'நின்குறிப்பெவனே தோழி யென்குறிப்பு' எனக் குறிப்பென்னுஞ் சொல்லை அடுக்கிக் கூறிய சொற்சிறப்பால் இவர் குறிப்பெயினியாரெனப்பட்டார்; இவர் பெயர் ஏடுகளிற் குறியெயினி யென்றிருந்ததனால் அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது. புறத்தில் (௧௫௭) குறமகள் இளவெயினி எனவொருவர் காணப்

படுகிறார்; குறிப்பெயினியாரே இளம்பருவத்தே பாடத் தொடங்கியதால் இளவெயினி யெனப்பட்டாரென்று ஊகிக்கலாம். குறவர் குறிஞ்சித்திணைக்குரியாராதலின் அதற்கேற்ப இவரும் குறிஞ்சித்திணையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற்றிணை. கூருஎ-ம் பாட்டு.

பாடினோர் வரலாறு.

கூஙூ. குன்றியனார்.

இவரது பெயர்க் காரணம் விளங்கவில்லை. குறுந்தொகையில் மேலைக் கடற்கரைத் தொண்டியைச் சிறப்பித்திருக்கிறபடியால் இவர் சேரநாட்டவரென்று தோன்றுகின்றது; குறு. உஙுஅ. இவர் களவு கற்பாகிய இருவகை ஒழுக்கத்தையும் நெய்தற்றிணையிலமைத்துப் பலவாறு பாராட்டிப் பாடியுள்ளார்; மாலைப் பொழுதை அழகாக வருணிக்கிறார்; நற். கஎ. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (கஎ, உஙுக.) பாடலும், குறுந்தொகையில் ஆறும், அகத்தில் இரண்டுமாகப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கூசு. குன்றூர்கிழார் மகனார் கண்ணத்தனார்.

இவர் வேளாளர் மரபினர். குன்றூர் என்று பல வூருளவாதலின் இவ்வூர் இன்னதென்றறிய இயலாது. இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ஙுஙுஉ-ம் பாட்டு.

கூடு. கூடலூர்ப் பல்கண்ணனார்.

இவர் நீர்நாட்டின்கணுள்ள கூடலூரினராகவேண்டும்; மருதத்திணையிற் பாணனை மறுத்துக்கூறுந் துறையையே சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய பாட்டு இரண்டு. நற். உ௦௦, ஙுஅ௦.

கூகூ. கூற்றங் குமரனார்.

இவர் இயற்பெயர் குமரனென்பது. கூற்றன் தந்தை பெயர்; கூற்றனுடைய குமரனார் கூற்றங் குமரனாரென்றாயிற்று. (தொல். எழுத்து. கூ௰௦.) இவர்முகம்புகுகிளவிபாடியவரில் ஒருவர். குறிஞ்சித்திணையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். உ௪௪-ம்பாட்டு.

கூஎ. கொள்ளம் பக்கனார்.

இவர் இயற்பெயர் பக்கனென்பது. கொள்ளம்-ஓரூர். குறிஞ்சித்திணையைப் பாடியுள்ளார். உடம்பு வேறுபட்டமை பற்றி நற்றாய் வினவியதற்குக் காதலனொடு கூட்டமுண்மையை வினவியதாகக்கொண்டு வரைவாடனை அறிந்திலேன் கண்டதுமில்லை அவனோடு சுனையாடினது மில்லையேயென்று கூறிவிட்டனையே! இனி என்னாகி முடியுமோ? என்று தோழி கூற்றாக இவர் பாடியது வியக்கத்தக்கது. இவர் பாடியது நற். க௪எ-ம்பாட்டு.

கூஅ. கொற்றங் கொற்றனார்.

இவர் மாற்றூர்கிழார் மகனார் கொற்றங் கொற்றனாரென அகத்திற் கூறப்படுவர்; வேளாண் மரபினர். மாற்றூர் பலவுளவாதலின் இவரூர் இன்ன இடத்ததென் றறியக்கூட வில்லை. கொற்றன் கொற்றனெனற்பாலது நிலைமொழியீற்று அன் விகுதி கெட்டு அம்முச் சாரியை புணர்ந்தது. (தொல். எழுத்து, கூ௫௦.) இவர் குறிஞ்சியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; காவிரியின் வடபாலுள்ள சிறுகுடி யென்னும் ஊரினையும் அதனை ஆட்சிபுரிந்த பண்ணனென்பவனையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; அகம். ருச. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உருகூ-ம் பாடல் ஒன்றும் அகத்தில் ஒன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௬௯. கொற்றனார்.

செல்லூர்க் கொற்றனார் எனவும் செல்லூர்கிழார் மகனார் பெரும்பூதங் கொற்றனார் எனவும் கூறப்படுபவர் இவரே. செல்லூர் சோழநாட்டுக் கீழைக் கடலருகிலுள்ளது. பரசுராம முனிவர் பெருவேள்வி செய்தவூரிதுவே. இக்கொற்றனார் பெரும் பூதனார் என்பவரின் புதல்வர். வணிகர் மரபினர். இவர் மருதம், நெய்தல், பாலை—இவைகளைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். தலைமகனைப் பரத்தையர் பலர்கூடிக் கைகளைப்பற்றி யீர்த்தலும் அவரிடைப்பட்டு மயங்கும் அவனது நிலைமையை விளங்கக் கூறியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௯௦-ம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகையிலொன்றும் அகத்தில் ஒன்றுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௭௦. கொட்டம்பலவனார்.

இவர் கொட்டம்பலம் என்னும் ஊரினர். இவர் பாடலில் குறக்குறுமாக்கள் காளங்கொட்டும் என்னுந் தொடரிற் கொட்டுமென்னுஞ் சொற் சிறப்பானே கொட்டம்பலவன் எனப்பட்டாரெனினுமாம் எனின், சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை என அகத்திலும் புறத்திலும் வருதலின் கோட்டம்பலமென வோரூருண்டு எனவும் அதனால் கோட்டம்பலவனாரென்பது ஊர்பற்றி வந்த பெயரெனவுமுணர்க. கழைக்கூத்தி கயிற்றில்

நடக்கின்ற வழக்கு அக்காலத்தும் உண்டென்று இவர் பாடலான் அறியப்படுகிறது; நற். ௯௫. இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் பாடியுள்

ளார்; தலைமகன் தன்னெஞ்சம் கொடிச்சிகைப்பட்டு விட்டதென வும், அவள் விட்டாலன்றிப் பிறரால் விடுத்தற் கரியதெனவும் கூறுவதாகப் பலபடப்புனைந்து கூறியுள்ளார்; நற். கூ௰. இவர் பாடியது நற். கூ௰-ம் பாட்டு.

எக. கோக்குளமுற்றனார்.

இஃது ஊர் பற்றி வந்த பெயர். குளமுற்றம் என்பது ஓரூர் 'குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்' எனப்புறப்பாட்டின் கண் வருதலானும் இவ்வூருண்மை தெளிக. கோவென்னும் உரிமை பெற்ற உழுவித் துண்ணும் வேளாண் மரபினர்; நெய்தலையும் முல்லையையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; தலைமகன் இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த இடமும் அவன் தலைவியொடு கடலாடிய துறை யும் முதலியவற்றை நினைந்து தலைமகள் புலம்புவதாகச் சுவைபயப் பப் பாடியுள்ளார்; நற். கூகூ. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கூ௬-ம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகையில் ஒன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

எஉ. கோட்டியூர் நல்லந்தையார்.

இது நல்லன் தந்தை நல்லந்தையாரென முடியும். தொல். எழுத்து. கூ௪அ-ல் 'துவர' என்றதனால் முடிக்க. பாண்டிநாட் டகத்ததாகிய திருக்கோட்டியூர் என்பது இதுவே. இவர் நெய்தற் றிணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற்றிணை உககக-ம் பாட்டு.

எ௩. கோண்மா நெடுங்கோட்டனார்.

இவரைப்பற்றி யாதும் விளங்கவில்லை. இவர் மருதத்திணை யைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் தனக்குப் புதல்வன் பிறந்தானென்பத தறிந்து பகலில்வர வெள்கி இரவிற் கள்வன்போல வந்தானென்று வியக்குமாறு கூறுநிற்

பர்; நற். ௪0. இவர் பாடியது நற். ௪0-ம் பாட்டு.

௭௪. கோவூர் கிழார்.

இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர். இவர் வேளாண் மரபினர். சோழன் நலங்கிள்ளியையும் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவ

னையும் பாடி (புறம். ௩௧, ௩௨, ௩௩, ௪௧.) அவர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு வருகிறநாளில் நலங்கிள்ளி யென்பான் ஆவூரை முற்றுகை செய்ய அக்காலத்து உள்ளே அடைத்திருந்த சோழன் நெடுங்கிள்ளியை அதனைத் திறந்து போர்செய்ய வரும்வண்ணம் பாடினர். புறம். ௪௪. அந்நெடுங்கிள்ளி அதனைத் திறந்து நலங்கிள்ளி பால்விட்டுச் சென்று உறையூரை யடைந்து அங்கு வைகினன். ஆவூரைக் கைப்பற்றிய நலங்கிள்ளி சென்று உறையூரையு முற்றுகை செய்தான்; புறம். ௪௫. அந்நாளில் நலங்கிள்ளி யிடத்திருந்து உறையூரினுட்புகுந்த இளந்தத்தனை ஒற்றுவந்தானென்று நெடுங்கிள்ளி கொல்லப் புகுந்தபொழுது அவனைக் கொல்லாதபடி தடுத்துப்பாடி உய்யக்கொண்டார்; புறம். ௪௭. பின்பு பகை முற்றும் வண்ணம் முற்கூறிய சோழரிருவரையும் சமாதானப்படுத்திப் போரை விலக்கி நெடுங்கிள்ளியைப் பலவாறு புகழ்ந்து பாடி அப்பால் கிள்ளிவளவன் பால் வந்தனர். அம்மன்னன் யாதோ வொரு காரணத்தால் மலையமான் மக்களை யானையின் காலில் வைத்து இடறும்படி கட்டளையிடக் கண்டு அவனைப் பாடி அம்மக்களை உய்வித்தார்; புறம். ௪௬. முற்கூறிய அரசர்களைப் பாடிய பாடல்கள் மிக்க சுவை பயப்பன. இவர் நற்றிணையிற் கூறிய உள்ளுறை வியப்புடையது.

இவர் குறிஞ்சித்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர்

பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௯௩-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையி லொன்றும், புறத்தில் பதினைந்துமாகப் பதினேழு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௭௫. கோளியூர்கிழார் மகனார் செழியனார்.

இவர் வேளாண் மரபினர்; ஏனைய வெளிப்படை. இவர் பிற யாதுஞ் செய்ததாக இதுவரையில் தெரியவில்லை. இவர் குறிஞ்சித்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௩௮௩-ம் பாட்டு.

௭௬. சல்லியங் குமரனார்.

இவர் உறையூர்ச் சல்லியங் குமரனாரெனவுங் கூறப்படுவர். கூற்றங்குமரனார்க்குக் கூறிய விதியே இங்குங்கொள்க. இவர் பாடலில் சோழநாட்டு அரிசிலாற்றையும் அதனருகிலுள்ள அம்

பல் என்னும் ஊரையும் கிள்ளிவளவனையும் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். இதனால் கிள்ளிவளவன் காலத்தவராவர் போலும்; நற். ௧௪௧. பாலையையு மருதத்தையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௧௪௧-ம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகையி லொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௭௭. சாத்தந்தையார்.

சாத்தன் தந்தை சாத்தந்தை என்றாயிற்று. (தொல். எழுத்து. நூசஎ.) இவர் முக்காவல் நாட்டு ஆமூர் மல்லனைப் போரிற் கொன்ற சோழன் தித்தன் மகன் போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியின் வீரச்செயலைச் சிறப்பித்துப் பாடியவர்; புறம். அ௦. இவர் மகன் கண்ணஞ் சேந்தனாரே பதினெண் கீழ்க்கணக்கி லொன்றாகிய திணை மொழி யைம்பது பாடியவர். இச் சாத்தந்தையார் பாலைத்திணை யைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உசு௯ம் பாடலொன்றும், புறத்தில் நாலுமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

எஅ. சிறுமோலிகனார்.

இவரைப் பற்றி யாதும் விளங்கிலது; குறிஞ்சியைப் பாடியுள்ளார். தலைவி காமநோயால் வருந்துவதறிந்த அன்னை வினவியதற்குக் கூறிய விடை ஆராயத்தக்கது. இவர் பாடியது நற். சுகக௯ம் பாட்டு.

எகூ. சிறைக்குடி யாந்தையார்.

ஆதன் தந்தை ஆந்தை. இவர் மனைவியொடு வாழுநாளிற் பொருள்வேண்டிக் காதலியைப் பிரிய நேர்ந்தது கண்டு நெஞ்சை நோக்கிப் புணர்ந்திருப்பிற் பொருள் அடைவ தரிதெனவும் பிரியிற் புணர்ச்சியில்லை யெனவும் பலவாறு கூறி வருந்துவாராயினர்; நற். கசு. அது கண்ட அவர் காதலி பிரிவர்போலு மென்று கடுந்துனி கொண்டு பிரியின் இறந்துபடுவே னெனக்கூறி மாழ்கினள்; புலவர் பிரான் காதலியை நோக்கி நீ பூப்பெய்திய மூன்றுநாட் பிரிந்துறை

வது ஓர் யாண்டளவு பிரிந்தாற்போலாகின்ற எனக்குப் பிரிவென்பது எப்படி நேரும்? இதுகாரணமாக நீ இறப்பின் என்னுயிரும் உடன்போகக்கடவதாகவென்றும் நாமிருவரும் சேர்ந்து வாழாது

பிரிந்து ஒருவராக வாழ்வதினும் இறப்பதே நலமென்றும் வற்புறுத்திக் கூறினர்; குறு. ௫௭. அங்ஙனங் கூறியதன்றி அவள் கேட்டு இஃதுண்மையென்று கொள்ளுமாறு பூமாலை போன்ற அவளுடைய மேனி தளிரினும் மேதக்கது முயங்குதற்கு மினிதாயிராநின்றது; (குறு. ௬௨.) வன்மையாக அணைத்து முயங்கும் அத்தகையாளைப் பிரிந்தால் யான் எப்படி மறந்தமைகுவேன்? (குறு. ௧௩௨) அத்தகைய நறுந்தண்ணியளைக் கூடுந்தோறும் பிரியகில்லேன்; பிரியின் உயிர் வாழகிலேன் (குறு. ௧௬௮.) என்று பலபடியாகக் கூறி அவளை மகிழ்வித்தனர். மீட்டும் அவளை நோக்கி ஒண்ணுதலாய், நின்னைப் பிரியகில்லேன்; இதனை நீ தெளிவாய் காண்; (குறு. ௨௭௩.) நின்னட்பை விடுகிலேன் என்று அவள் தெளியுமாறு கூறினர்; குறு. ௩௦௦. அவர் பிரிவதில்லை யென்று தெளிவித்தலும் காதலி முன்னையினும் பலபடியாக அவர்பாலன்பு மிக்கு அவ்வண்ணமே யொழுகுவாளாயினள். அங்ஙனம் ஒழுகுவதறிந்த ஆந்தையார் உள்ளுருகி, தலைப்புணைக்கொளின் அவளுங் கொள்ளுவள்; யான் யாற்றின் வீழின் உடனே தானுங் விழுந்து யிர்விடுந் தன்மையளல்லளோ (குறு. ௨௨௨.) என்று கூறிப் பிரிவென்பதைக் கனவிலும் நினையாதவராய்க் கலந்து முயங்கி மகிழ்ந்துறைவாராயினர். இங்ஙனம இவர் அழகமைந்த இன்பச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய பாடல்கள் விழைவு விடுத்த விழுமியோரையும் விழை வெய்துவிக்குந் தன்மையவாகும். இவர்

பாடல்களைப் பிற்காலத்துச் சான்றோர் துறைப்படுத்தித் தொகைநூலுட் கோத்தனர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௧௮-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையில் எட்டுமாக ஒன்பது பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௮௦. சீத்தலைச் சாத்தனார்.

சீத்தலை யென்பது ஒரூர்; செந்தலை, முகத்தலை, கழாத்தலை, இரும்பிடர்த்தலை என்பவைபோல. பெருஞ்சாத்தன், பேரிசாத்தன் முதலியோரின் வேறுபடுத்த இவரியற்பெயர்க்கு ஊர்ப்பெயர் புணர்த்திச் சீத்தலைச் சாத்தனாரெனப்பட்டது. சீத்தலையென்னுமூர் திரிசிராப்பள்ளி ஜில்லா பெருமளூர்த் தாலூக்காவிலுள்ளது; திருவள்ளுவமாலையில் வரும் மருத்துவன்றாமோதரனார் பாடலில் "தலைக்குத்துத் தீர்வுசாத்தற்கு" என்றிருத்தலானே, அதற்கேற்

பச் 'சீத்தலை-சீப்பிடித்த தலை' யென்று கதைகட்டிக் கூறுவாருமுளர். தலைக்குத்து ஒருகால் இருந்திருப்பினு மிருக்கலாம்; அதுபற்றிச் சீப்பிடித்தல் ஒருதலையன்மையின் சீத்தலைக்குச் சீப்பிடித்த தலை யென்று பொருள் கூறுவது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. இவர் மதுரையிற் சென்று தம் காலக்ஷேபத்திற்காக நவதானியங்களைக்கொண்டு விற்று வியாபாரஞ் செய்துவந்தமையிற் கூலவாணிகன் சாத்தனாரெனவுங் கூறப்படுவார்; வணிக மரபினர்; பௌத்த மதத்தினர். சிலப்பதிகாரத்திற் கூறிய கண்ணகியொடு மதுரைமாதெய்வம் வந்து வினவியபொழுது வெள்ளியம்பலத்திற் சயனித்திருந்தவிவர் அங்குப் பேசியவற்றைக் கேட்டிருந்து அத்தெய்வம்

கண்ணகியைவிடுத்து நீங்கியபின்னர் அக்கண்ணகி அறியாதபடி அவள் பின்சென்று சேரநாடுபுகுந்து சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு நிகழ்ந்ததைத் தெரிவித்து அவன் தம்பி இளங்கோவடிகள் அக்கண்ணகி சரிதமாகிய சிலப்பதிகாரத்தைப் பாட அச்சிலப்பதிகாரத்தின் தொடர்ச்சியாகிய மணிமேகலைத்துறவைத் தாமேபாடி வெளியிட்டார். பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறனைப் புகழ்ந்து பாடினவர். புறம். ௫௯. இவர் முல்லையொழிய ஏனைய நானிலங்களையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். அடிமரங்களில் சுரிமூக்கு நொள்ளைகள் மழைக்காலத் தேறி ஒட்டிக்கொள்ளுவதைக் கூறியுள்ளார்; அகம். ௫௩. வெளிமான் கொம்பினை வாழைப்பூ வுதிர்ந்த தாற்றோடு உவமித்துள்ளார்; அகம். ௧௩௪. யாவரும் வியக்குமாறு உள்ளுறை கூறியுள்ளார்; அகம். ௩௦௬, ௩௨௦. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மூன்று (௩௯, ௧௨௭, ௩௩௯) பாடல்களும், குறுந்தொகையி லொன்றும், அகத்தி லைந்தும், புறத்தி லொன்றும், திருவள்ளுவ மாலையிலொன்று மாகப் பதினொரு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௮௧. செங்கண்ணனார்.

மதுரைச் செங்கண்ணனாரென அகத்திற் கூறப்படுபவர் இவரே. குறிஞ்சித்திணையைப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௧௨௨-ம் பாடலொன்றும் அகத்தில் ஒன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௮௨. செம்பியனார்.

இது சோழர் குடிக்குரிய பெயர். இதனால் இவர் சோழ மன்னர் மரபினரென்று தெரிகின்றது. இவர் கிள்ளைவிடுதூதாகக்

கூறிய நற்றிணைப் பாட்டு மிகவும் பாராட்டற்பாலது. இவர் குறிஞ்சித் திணையைப் புனைந்துபாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௪0உம் பாட்டு.

அரு. சேகம்பூதனார்.

பிரதிகளிற் சேகம்பூதனாரென் றிருத்தலானே இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது. சேந்தம் பூதனாரென்பவரும், மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தம்பூதனா ரென்பவரும் இவரே. மதுரைக் கடைச்சங்கத்து ஏடெழுதுவோரா யிருந்தவர். பெரும்பாலும் குறிஞ்சியையும் முல்லையையும் நெய்தலையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் மாலைப்பொழுதைச் சிறப்பிப்பது கேட்போர் மனத்தைப் பிணியாநிற்கும்; நற். ௬௯. யானையை மலைப்பாம்பு பற்றிப் புரட்டுநெறியென நெறியின ஏதங் கூறுநிற்பர்; நற். உ௬௧. கழுதைமேல் உப்புப் பொதிகொண்டு செல்லும் வழக்கை விளக்கிக் கூறுகிறார்; அகம். உ0எ. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (௬௯, உ௬௧.) பாடலும், குறுந்தொகையில் மூன்றும், அகத்தில் இரண்டுமாக ஏழு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

அச. சேந்தங் கண்ணனார்.

இவர் இயற்பெயர் கண்ணனார். சேந்தன் என்னுந் தந்தை பெயரின் அன் விகுதி கெட்டு அம்முச் சாரியை புணர்ந்து சேந்தங் கண்ணனா ரென்றாயிற்று. (தொல். எழுத்து. ௩௫0.) இவர் நெய்தற் றிணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். கேட்போர் மனத்தைப்

பிணிக்குமாறு இவர் நாரைவிடுதூது கூறியுள்ளார்; நற். ௫௪. இவர் பாடியது நற். ௫௪-ம் பாட்டு.

சேந்தம்பூதனார்.

மேலே (௮௧) சேகம் பூதனார் பார்க்க.

௮௫. தங்கால், ஆத்திரேயன் செங்கண்ணனார்.

செங்கண்ணனெனப் பலருளராதலின் அவரின் இவர் வேறென்பது தெரிய "ஊரும் பெயருமுடைத்தொழிற் கருவியும், யாருஞ் சார்த்தி யவையவை பெறுமே." (தொல். பொருள். ௬௧௦.)

என்ற விதிப்படி ஊரும் குலமுங் கூட்டித் தங்கால் ஆத்திரேயன் செங்கண்ணனெனப்பட்டார். தங்கால் என்பது திருத்தண்காலென இக்காலத்து வழங்கப்படுகிறது; இது ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக் கருகிலுள்ளதொரு விஷ்ணுத்தலம். ஆத்திரேயன் - ஆத்திரேய கோத்திரத்துப் பிறந்தவன்: எனவே இவர் அந்தணர் மரபினராவர். முகம்புகு கிளவி பாடவல்லவருள் இவருமொருவர்; குறிஞ்சித்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய உள்ளுறை வியப்புடையது. இவர் பாடியது நற். ௱௮௬ - ம் பாட்டு.

௮௬. தங்கால், பொற்கொல்லன் வெண்ணாகனார்.

பொற்கொல்லனென் றமையானே இவர் கம்மாளரென்பது வெளிப்படை. ஊர் முற்கூறிய திருத்தண்காலே. அகம் முதலாய சில ஏடுகளிலும் புறத்திலும் பொற்கொல்ல னென்பது பிறழ்ந்து பூட்கொல்லனென்றும் பூட்கொற்றனென்றும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இஃது ஏடெழுதுவோரால் நேர்ந்தவழு. பூட்கொல்லனென்பது பொருள் பொருந்தாமையால் பூட்கோலவன் (பூண்கட்டிய தடிக் கொம்புடையவன்) எனத் திருத்தப்பட்டதுபோலும். பூட்கொற்றனை முடக்கொற்றனென்று திருத்தவுமாயிற்று. (பூட்கொல்லன் பூண்செய்யும்கொல்லன் அஃதாவது பணித்தட்டான் என்று பொருள்படலாம்.) இவர் பாடலிற் சிலவற்றிலே தமது மரபைப் "பொன்செய் கம்மியன் கைவினை கடுப்ப" (நற். ௩௩௩.) எனச் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். மதுரைப் பொற்கொல்லன் வெண்ணாகன் என ஒருவர் அகத்திற் காணப்படுகிறார். திருத்தண்காவிலிருந்த இவர் மதுரைச்சங்கமேறி அங்கு வைகியதனால் மதுரைப் பொற்கொல்லன் வெண்ணாகனெனப்பட்டாரோ அறியக்கூடவில்லை. ஆயினும் மதுரையை நீக்கித் தங்காலென்றதனளவே இவர் பாடல் கணக்கிடப்படுகிறது. இவர் குறிஞ்சியையும் பாலையையும் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௩௩-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையில் ஒன்றும், அகத்தில் இரண்டும், புறத்திலொன்றுமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௮௭. தனிமகனார்.

இவர் பாடலுட் "பாழ்காத் திருந்த தனிமகன் போன்றே" என உவமைகூறிய அருந்தொடர் மொழியே இவர்க்குரிய பெய

ராகி வழங்கலாயிற்று; இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. பாலைத்திணையைப்புனைந்து பாடியுள்ளார். என் நெஞ்சம் அவர் பாற் சென்

றொழிந்தது; உடம்பு மாத்திரம் பாழ்காத்திருந்த தனிமகன் போன்று இங்கு இராநின்றதெனத் தலைவி கூற்றாக வியக்குமாறு கூறியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். கருஎ-ம் பாட்டு.

அஅ. தாயங் கண்ணனார்.

சோழநாட்டு எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனா ரென்பவர் இவரே. எருக்காட்டூர் தஞ்சாவூர் ஜில்லா, நன்னிலந் தாலுகாவில், காவாலகுடிக்குக் கீழ்பாலுள்ளது. இவர் பெயர் ஏடெழுதுவோரால் பிறழ்ந்தெழுதப்பட்டு, தையங்கண்ணனாரெனவும் கதையங் கண்ணனாரெனவும் காணப்படும். காடுவாழ்த்துப் பாடியவர் இவரொருவரே. 'பலர்செலச் செல்லாக் காடுவாழ்த்து'க்கு நச்சினார்க்கினியர் இவர் பாடலையே உதாரணமாகக் கொண்டார்; புறம். நருசு, பிற்பகுதி. இவர் சேரலாது சுள்ளியாற்றில் யவனர்வந்து பொன் கொடுத்து மிளகுப்பொதி வாங்கி யேகும் வியாபாரச் சிறப்பையும், சேரலனிடத்திருந்த பொற் பிரதிமையைப் பாண்டியன் போர்புரிந்து பெற்றதையும், பரங்குன்றத்தின் சிறப்பையும் விளங்கக் கூறியுள்ளார்; அகம். கசகூ. தொண்டையர் வேங்கடமும், சேரர் கொல்லியும், சோழர்காவிரியும் உறையூரும் இவராற் பாராட்டப் பட்டுள்ளன; அகம். உகூ, உகூஎ. எழினி யென்பான் இவராற்பாடப் பெற்றுள்ளான்; அகம். கoரு. இவர் நெய்தல், பாலை, குறிஞ்சிகளின் வளங்களைச்சிறப்பித்துப்பாடும் ஆற்றலுடையார். குராவரும்பைப் பாம்பின் பல்லோ டுவமித்துள்ளார்; அகம். உகூஎ. இதனையே எடுத்தாண்டனர் கம்பரும்; "குராவரும் பணையகூர்வாளெயிற்றுவெங் குருளை நாகம்"-கார்காலப் படலம், செய்யுள், ருகூ. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உககூ-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையில் ஒன்றும், அகத்தில் ஏழும், புறத்தில் ஒன்றுமா

கப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௮௯. தும்பிசேர கீரனார்.

இவர் பெயர் தும்பி சேர கீரன்: கீரன் என்பது இயற்பெயர்; சேர - அடைமொழி. இதன் பொருள் விளங்காமையால் இவர் பெயரைச் சேர்கீரனாரென்று பதிப்பிக்கலாயிற்று. தமது பாடலிலே தும்பியை (வண்டை) நோக்கி "கொடியைவாழி தும்பி" (நற். ௨௭௭.)

எனவும் "அம்ம வாழியோ மணிச்சிறைத் தும்பி" (குறுந்தொகை, ௩௯௨.) எனவும் விளித்து அதனைப் பலவாகப் பாராட்டிக் கூறலின், இவர் தும்பிசேரகீரனாரெனப்பட்டார். இவர் எல்லாத் திணையையும் பாடியுள்ளார். தலைவனிடஞ் சென்று தன்னிலை யுரைத்தாயல்லையே யென்று தும்பியைத் தலைவி முனிந்து கூறியதாக இவர் பாடியது இனியசுவை யுடையதாகும்; நற். ௨௭௭. தலைவனை முயங்காது கண்ணாலே நோக்கிமட்டு மகிழ்தற்கு மக்கள் நடைவண்டி யிழுத்து மகிழ்தலை உவமை கூறியுள்ளார்; குறு. ௬௧. வண்டுவிடுதூது இவர் பாடியது ஆராயத்தக்கது; குறு. ௩௯௨. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௨௭௭-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையில் நாலுமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௯௦. துறைக்குறுமாவிற் பாலங் கொற்றனார்.

இவர் விஷயமாக யாதும் விளங்கவில்லை. தமது பாடலில் வணிகனைக் களவித்தலைவனாக அமைத்துக் கூறியதனால் இவர் வணிக மரபினரோவென் றையங்கொள்ளப்படுகின்றது. இவர் பாலையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௨௮௯-ம் பாட்டு.

௯௧. தூங்கலோரியார்.

இவர் தழும்பனையும் அவனது ஊணூரையும் பாடியதாக "வாய் வாட், டமிழகப் படுத்த விமிழிசை முரசின், வருநர் வரையாப் பெருநா ளிருக்கைத், தூங்கல் பாடிய வோங்குபெரு நல்லிசைப், பிடிமகி ழுறுதுணைப் பெரும்பெயர்த் தழும்பன், கடிமதில் வரைப் பி னூணூரும்" எனக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் (அகம். ௨௨௬-ல்) புகழ்ந்து கூறியுள்ளர்; அங்ஙனம் இவர் பாடியபாடல் காணப்பெறாமையின் அழிந்தது போலும். இவர் மருதத்திணையை யும் பாலைத்திணையையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடி யனவாக நற்றிணையில் ௬௦-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையில் இரண்டுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௩௨. தேய்புரிப்பழங்கயிற்றனார்.

இவர் பாடலில் நெஞ்சமும் அறிவும் மாறுகொண்டிழுத்தலால் என்னுடம்பு இரண்டு யானையாலிழுக்கப்பட்டுத் தேய்புரிப் பழங் கயிறு இற்றொழிவதுபோல அழியவேண்டியதாயிற்றே யென்று

கூறிய அருந்தொடர்மொழியாகிய உவமையே இவர்க்குப் பெயரா யிற்று; இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. இவர் பாலையைச்சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௨௮௪-ம். பாட்டு.

௩௩. தேவனார்.

இவர் நெய்தற்றிணையைப் பாடியுள்ளார்; சோழரது ஆர்க் காட்டைச் சிறப்பிக்கிறார்; நற். ௨௨௭. இவர் பாடியது நற். ௨௨௭-ம் பாட்டு.

தொண்டைமான் இளந்திரையன்.

முற்கூறிய (கச) இளந்திரையனைப் பார்க்க.

கூச. தொல்கபிலர்.

இவர் பாடிய நற். ககச-ல் கரையைப் 'புள்ளித் தொல்கரை' என்றுகூறிய அடைச்சிறப்பால் தொல்கபிலரெனப்பட்டார். குறிஞ்சித்திணையைச் சிறப்பித்துப் பலபடியாகப் புனைந்து பாடியுள்ளார். பல உள்ளுறைகளெடுக்கிக் கூறியுளர்; நற். நஉஅ. மடலேறுவேனென்னுந் தலைவன் கூற்றாக இவர் கூறியது வியப்புடையதாகும்; குறு. கச. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் நாலு (ககச, உஎசு, நஉஅ, நகூசு) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் ஒன்றும், அகத்தில் ஒன்றுமாக ஆறு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கூரு. நக்கண்ணையார்.

இவர் பெண்பாலார்; பெருங்கோழிநாய்கன் மகள் நக்கண்ணையெனவுங் கூறப்படுவர்; நக்கண்ணை-சுலோசனை என்னும் வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. அரசர்க்கு மகட்கொடைநேரும் வணிகமரபினர். உறையூர் வீரைவேண்மான் வெளியன் தித்தனது மகன் போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளி யென்னுஞ்சோழன் தன் தந்தையொடுபகைத்து நாடிழந்து புல்லரிசிக் கூழுண்டு வருந்தியவன் ஆமூர் மல்லனைப் போரில்வென்றது கண்ட இந்நக்கண்ணையார் அவ்வாசனைத் தாம்மணந்து முயங்கவிரும்பித் தம் காதன்மிகுதியையும், அவனை அணைத்து முயங்குதற்கு அவையத்தார் காண்பரேயென்றஞ்சுவதையும், அவனைப் பலகாலும் காணப்பெறினும் முயங்காமையின்கலே தம்மேனி பசலை பூத்ததையும், பலவாறாக விரித்துப்

கூறி வருந்துவாராயினர்; புறம். அஈ., அச; இன்னும் தாம் சிலம் பொலிப்ப ஓடிச் சென்று தம் மனையின்கணுள்ள பனைபடியில் மறைந்துநின்று நோக்கித் தாம் தம்முடைய வளையுங் கலையும் முதலானவை தோற்கும் ஆண்மையுடையன் அவன் எனவுங் கூறி யுள்ளார்; புறம். அரு. இவர் நெய்தலையுங் குறிஞ்சியையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்; சோழர் மாபின் அழிசியினது ஆர்க்காட்டைச் சிறப் பிக்கிறார்; நற். அஎ. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (கக, அஎ.) பாடல்களும், அகத்திலொன்றும் புறத்தில் மூன்று மாக ஆறு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கூசு. நக்கீரர்.

இவர் மதுரை நக்கீரரெனவும், கணக்காயனார் மகனார் நக்கீர ரெனவும் கூறப்படுவோர். இயற் பெயர் கீரனார்; ந - சிறப்புப்பொரு ளுணர்த்தும் இடைச்சொல். ஒரு காலத்துச் சங்கப்புலவரில் இவர் தலைமைபெற் றிருந்ததுமுண்டு. இறையனார் அகப்பொருளுக்கு உரைசெய்தவர் இவரே. (இப்பொழுதுள்ள அவ்வுரை இவர் கூறியதனை வான்முறையாகப் பாடங்கேட்டுவந்து ஈற்றில் இளம் பூரணர் எழுதிவைத்ததென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.) திருமுரு காற்றுப்படை நெடுநல்வாடை இவ் விரண்டனையும் இவரே இயற்றி யருளினர். எல்லா நிலங்களினுஞ்சென்று அவற்றின் இயற்கை யமைப்பை ஆராய்ந்து அவ்வந் நிலங்களிலே பிறந்து வளர்ந்தவரி னும் வல்லவராய்ச் செய்யுளியற்றும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர். இவர் மக னே கீரன் கொற்றனாரென்பவர். இந் நக்கீரனார் சங்கத்தில் வைகு நாளிலே கொண்டான் என்னுங் குயவன் பட்டிமண்டப மெய்தி வடமொழியே சிறப்புடையதென்றும் தமிழ் சிறப்புடைய தன்

றெனவு மிழித்துக் கூறினன். அதுகேட்ட நக்கீரர் வடமொழியே தமிழைச் சிறப்புடைய மொழியென்று ஒப்புக்கொள்ளுகின்றது; தமிழை யிகழ்ந்த நின்னை வடமொழியாலே இறக்கும்படி கூறுகிறேன்; அது நின்னை இறக்கச் செய்யாதாயின் தமிழ் நீதேயென்று சொல்லி "முரணில் பொதியின் முதற்புத்தேள் வாழி, பரணகபிலரும் வாழி, அரணிலா, ஆனந்த வேட்கையான் வேட்கோக் குயக் கொண்டான், ஆனந்தஞ் சேர்கசுவா கா" என்று கூறலும் அவன் அவ்விடத்தே வீழ்ந்து உயிர் துறந்தான். (ஆனந்தம் - சாக்காடு.) அதனை நோக்கிய ஏனையோர் வந்து வேண்ட "ஆரிய நன்று தமிழ்தீ

தெனவுரைத்த, காரியத்தாற் காலக்கோட் பட்டானைச், சீரிய, அந்தண் பொதியிலகத்தியனா ராணையாற், செந்தமிழே தீர்க்க சுவா கா" என்றொருவெண்பாப் பாட அவன் உயிர்பெற்றெழுந்தானென்ப.

இந் நக்கீரனார் பிரபுவாகிய அருமனையும் அவனது சிறுகுடியென்னும் ஊரையும் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார்; நற். ௩௬௭. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றதனை விளக்கக் கூறியிருக்கிறார்; அகம். ௩௬. வள்ளலாகிய பாரியின் பறம்புமலையை மூவேந்தரும் முற்றுகை செய்திருந்தபொழுது அடைபட்டிருந்த பாரி; புலவர்பெருமானாகிய கபிலரது கட்டளைப்படி, கிளிகளை விடுத்து நெற்கதிர்களைக் கொண்டுவந்து உண்டிருந்ததைச் சுருக்கிக் கூறியுள்ளார், அகம். ௭௮. வைப்பூர் எவ்வி இடையிலே தூதாகச் சென்று சமாதானப்படுத்தவும் அடங்காது, அன்னியும் அழுந்தூர்த்திதியனும் போர்செய்ததனைக் கூறியுள்ளார்; அகம். ௧௨௬. கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகைக்குப் புதுவதாக

மணம்புரிந்துகொண்ட மருமகளை அழைத்துவந்து அவளால் முதலில் பால் அடுப்பில் வைக்கச் செய்வதும், கார் நெற் கதிர்களை மண்படாமற் கொணர்ந்து அவலிடித்துப் பொரித்து நிவேதிப்பதும், அன்று வீடுகளிலும் தெருக்களிலும் விளக்குக்களை வைத்துக் கொண்டாடுவதுமாகிய கார்த்திகைவிழாவை இவர் விரித்துக் கூறுவது படிப்பார்க்கு வியப்பைக் கொடாநிற்கும்; அகம். ௧௪௧. மற்றும் இவர் கிள்ளிவளவனையும், இடையர் தலைவனாகிய கழுவுளென்பானையும், வடுகர் தலைவன் எருமை யென்பானையும், குட்டுவன் சேரலையும், திரையனையும், பழையன்மாறனையும் ஆங்காங்குப் பாராட்டிக் கூறுவதுடன் அவரவர்க்குரிய காவிரிப்பட்டினம், மருங்கூர்ப் பட்டினம், தொண்டி, குடநாடு, பவத்திரி, மதுரை முதலாய பதிகளையுஞ் சிறப்பிக்கின்றார்; அகம். ௨0௫, ௨௫௩, ௨௯0, ௩௪0, ௩௪௬. தூங்கலோரியார் பாடிய தழும்பனது ஊணூரென ஊணூரைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்; அகம். ௨௨௬. இவர் பாடிய அகப் பாட்டுக்களில் பெரும்பாலும் சேரசோழ பாண்டியர் சிற்றரசர் இவர்களில் யாரையேனுங் கூறாதுவிடுவதில்லை. இன்னும் இவரால் புறத்திற் பாடப்பெற்றோர் பாண்டியன் இலவந்திகைத் துஞ்சிய நன்மாறனும் (புறம். ௫௬.) சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழார் மகன் பெருஞ்சாத்தனும்; (புறம். ௩௯௫.) [பிடவூர்-திரிசிராப்பள்ளிக்குக்

கீழ்பாலுள்ளது.] இவர் சிவபெருமானோடு வாதுகூறியதாகத் திருவிளையாடல் கூறாநிற்கும். இவர் பாடியனவாகப் பத்துப் பாட்டில் இரண்டும், நற்றிணையில் ஏழு (௩௧, ௮௬, ௧௯௭, ௨௫௮, ௩௪0, ௩௫௮, ௩௬௭.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் எட்டும், அகத்தில் பதினேழும், திருவள்ளுவமாலையில் ஒன்றும், புறத்தில் மூன்று

மாக முப்பத்தெட்டுப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. இவையே யன்றிப் பதினோராந் திருமுறையில் இவர் செய்த பிரபந்தஞ் சில வுள. யாப்பருங்கல விருத்தியுரையில் நக்கீரர் நாலடி நாற்பது என ஒன்று கூறப்படுகிறது; இதுகாறும் அது அச்சில் வந்திலது.

கஎ. நப்பாலத்தனார்.

ந சிறப்புப் பொருளுணர்த்து மிடைச்சொல். பாலத்தன் இயற் பெயர். இனிப் பாலத்தனா ரெனக் கூறப்படுபவரும் இவரேயாவர். யாப்பருங்கல மேற்கோளுள் நப்பாலத்தனார் சூத்திரமெனச் சில சூத்திரங் காட்டப்படுதலின் இவர் யாப்பிலக்கணஞ் செய்துள்ளா ரென் றறியப்படுகிறது. இவர் பாலைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; கடையெழுவள்ளலி லொருவனாகிய கொல்லியாண்ட வல்வில்லோரியைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்; நற். நுஉ. இப்பாலை நிலத்தைப் படைத்தோன் இதில் மெல்ல நடந்து காண்பானாக வென்று சுரத்தினருமை கூறியுள்ளார்; நற். உசO. இவர் பாடியன வாக இரண்டு பாட்டுக் கிடைத்திருக்கின்றன. நற். நுஉ, உசO.

கஅ. நம்பி குட்டுவனார்.

குட்டநாட்டை ஆட்சி புரிந்தமையிற் சேரர் பரம்பரையார் குட்டுவரெனப்பட்டார்; ஆதலின் இவர் சேரவமிசத்தினரேயாவர். நம்பி - வீரத்தன்மை யுடையவன். இவர் நெய்தல் வளத்தைப் பெரும்பாலும் பாராட்டிப் பாடியிருப்பதொடு குறிஞ்சியையும் பாடியுள்ளார். தலைமகனது மலைமேற் பட்ட காற்றுவந்து வீசின் இறைமகளது ஆகத்துள்ள பசலை தணியுமென்று இவர் காதற் சிறப் புக் கூறியது சுவையுடையதாகும்; நற். உகசு. ஆம்பல் மலர்வது காக்கை கொட்டாவி விடுதல்போலு மென்று கூறியுள்ளார், நற்.

கூசரு. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மூன்று (கசரு, உகூகூ, கூசரு.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் இரண்டுமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கூகூ. நல்லந்துவனார்.

இவர் அந்துவனாரெனவும் ஆசிரியர் நல்லந்துவனாரெனவுங் கூறப்படுவர். இவர் இயற்பெயர் அந்துவன்; "அந்துவன் பாடிய சந்து கெழு நெடுவரை" (அகம். ருக) என மதுரை மருதனிளநாகனார் கூறுமாற்றானு மறிக. அந்துவனெனப் பிறருமுளராகலின் இவர் நல்லந்துவனாரெனவும் அந்தணராதலின் ஆசிரியர் நல்லந்துவனாரெனவுங் கூறப்பட்டார். ஆசிரியர் என அடைமொழி கொடுத்துக் கூறுவது அந்தணர்க்கே யன்றிப் பிறர்க்குக் கூறும் வழக்குப் பண்டில்லை. கலித்தொகை இவர் செய்ததாக அதன் பதிப்பாசிரியர் கூறுகிற்பர். இவர் அகப்பொருட்சுவையைக் கலிப் பாக்களாற் பலபடப் புனைந்து யாவரும் வியக்கப் பாடும் ஆற்றலுடையவர். பரிபாடலில் நீர்விளையாட்டணி யிவர் பாடியவை பயிலுந்தோறும் அளவிலா மகிழ்ச்சி யெய்துவிக்குந் தன்மையன. அன்றிப் பிரிந்த தலைவி கையறவு கொண்டு புலம்பும் பாடல்கள் கருதழிக் கன் மனத்தையும் உருகச்செய்யும். (கலித்தொகை) இவர் எல்லாத்திணையையும் விரித்துப்பாடுந் திறமுடையவர். நம்மை நினைந்து குன்றமும் அழாநிற்குமென்று கேட்போ ரிரங்குமாறு கூறியுள்ளார்; நற். அஅ. நாழிகைவட்டிலாற் பொழுதறிவதல்லது ஞாயிற்றை யறியப்படாத மழைக்காலமெனக் கார்காலத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்; அகம். சகூ. இதனைக் "காலமறி

வுற்றுணர்தல் கன்னலள வல்லால், மாலைபக லுற்றதென வோர் வரிது மாதோ" என்றார் கம்பரும்: கார்காலப் படலம், செய்யுள், எகூ. கலித்தொகையை நீக்கி, இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் அஅ-ம் பாடல் ஒன்றும் அகத்தில் ஒன்றும் பரிபாடலில் (முதல் உஉ பாடல்களுள்) நாலும் (ரு, அ, கக, உ0.) திருவள்ளுவமாலையில் ஒன்றுமாக ஏழுபாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

க00. நல்லாவூர் கிழார்.

இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர். இவர் வேளாளர்; இயற் பெயர் எழுதப்படவில்லை. இவர் தாம்பாடிய 'உழுந்து தலைப்பெய்த' என்னும் அகம். அகூ-ம் பாட்டில் முற்காலத்து நிகழ்த்தும் வதுவைச் சடங்கை விரித்துக் கூறியுள்ளார்; குறிஞ்சித்திணையைப் புனைந்து பாடியுளர்; இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கருச-ம் பாட

லொன்றும், அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

க0க. நல்லூர்ச் சிறுமேதாவியார்.

இவர் நன்பலூர்ச் சிறுமேதாவியா ரெனவுங் கூறப்படுவர்; அந்தணரென் றாகிக்கப்படுகிறார்; முல்லைத்திணையில் நரி ஊளையிடுகின்ற பேரொலி முதைப்புனங் காவலர் ஊதுங் கொம்பினொலியோடு ஒருங்கிசைக்குமென்று வியப்புறக் கூறியுள்ளார்; அகம் கூச. இவர் முல்லையையுங் குறிஞ்சியையும் புனைந்துபாடியுளர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உஅஉ-ம் பாடலொன்றும், அகத்தி லொன்றும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௦௨. நல்விளக்கனார்.

இவர் நல்விளக்கு என்னுமூரினர்; இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர். இவர் குறிஞ்சியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; இவரது பாடலிற் கூறிய உள்ளுறையும் இறைச்சியும் இனிமைதராநிற்கும். இவர் பாடியது நற். ௮௫-ம் பாட்டு.

௧௦௩. நல்வெள்ளியார்.

இவர் மதுரை நல்வெள்ளியாரெனவும் நல்லொளியாரெனவும் கூறப்படுவர். இஃது ஏடெழுதுவோர் பிழை. இவர் பெயரானே பெண்பாலரென்று தெரிகின்றது. இவர் பாடியவற்றில் குறைநேர்ந்த தோழி குறைநயப்பக் கூறியது நன்னுணர்வினோரை மகிழச் செய்யும்; அகம். ௩௨. இவர் குறிஞ்சியையும் பாலையையும் புனைந்து பெருஞ்சுவை பயப்பப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (௭, ௪௭,) பாடல்களும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்திலொன்றுமாக நாலு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௦௪. நல்வேட்டனார்.

இவர் மிளைகிழான் நல்வேட்டனாரெனவுங் கூறப்படுவர்; வேளாண்மரபினர். மிளை - ஓரூர். இவர் பேய்க்காஞ்சியைத் தலைமகன் தனக்கு உவமை கூறியதாகப் பாடியுள்ளார்; நற். ௩௪௧. எல்லாத் திணையையும் பாடியுள்ளார்; அடைந்தார்க்கு வருந்துன்பத்தைப் போக்குவதே செல்வமெனப்படும். ஏனைச் செல்வந் தவப்பயனுலெய்துவனவாமென்கிறார்; நற். ௨௧௦. இரவு வரும் நெறியினை
ள

தத்தை விரித்துக்கூறுகிறார்; நற். ௨௯௨. இவர் பாடியனவாக நற்

றிணையில் நாலு (௫௩, ௨௧௦, ௨௯௨, ௩௪௯,) பாடல்களும், குறுந்தொகையி லொன்றுமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௦௫. நற்சேந்தனார்.

இவர் கோடி மங்கலத்து வாதுளி நற்சேந்தனாரெனவுங் கூறப்படுவர்; வாதுளியென்றதனால் வாதுளகோத்திரத்தின ரெனவும் அந்தணர் மரபினரெனவுங் கொள்ளப்படும். பாலைத்திணையையுங் குறிஞ்சித்திணையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்; இவர் பாடிய குறை நயப்பு நுண்ணுணர்வினோரை மகிழப் பண்ணுநிற்கும்; நற். ௧௨௮. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மேற்காட்டிய பாடலொன்றும், அகத்திலிரண்டுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௦௬. நற்றங் கொற்றனார்.

இவர் குறிஞ்சியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; தலைவன் பிரிவினாலே தலைவி தன்னுடம்பிளைத்தமை யறிவுறுத்துவாள் யான் கைவளை வேண்டினேனாக எவ்வளவு இளைத்தாலும் கழலாதபடி எந்தை சிறுவளை யணிந்தனனென்று கூறியது பெருநயம் பயக்குந்தன்மையதாகும். இவர் பாடியது நற். ௧௩௬-ம் பாட்டு.

௧௦௭. நற்றமனார்.

இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் பாடியுள்ளார்; பிரிவிடைத் தோழி யாற்றுவிப்பது இரும்பினைப் பழுக்கக்காய்ச்சிய உலையிற் கொல்லன் பனைமடற் சின்னீர் தெளித்து நெருப்பைத் தணிப்பதுபோலாகுமென்று கூறியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௧௩௩-ம்பாட்டு.

௧௦௮. நிகண்டன், கலைக்கோட்டுத்தண்டனார்.

மான்கொம்பை நிமிர்த்திக் கைக்கோலாகக் கொண்டமையால்

இவர் கலைக்கோட்டுத்தண்ட னெனப்பட்டார். இவரது இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. நிகண்டன் என்ற அடைமொழியால் இவர் தமிழில் நிகண்டொன்று செய்தாரென்று தெரிகிறது; அதுவே

கலைக்கோட்டுத்தண்டெனப்படுவது. இதனை இடுகுறிப்பெயரென்று கொண்டார் களவியலுரைகாரரும் நன்னூல் விருத்தியுரைகாரரும் (சூத் ௪௯.) அந்நூல் இதுகாறும் வெளிவந்திலது. இவர் நெய்

தலைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௩௮௨-ம் பாட்டு.

௧௦௯. நெய்தற் றத்தனார்.

இவர் இயற்பெயர் தத்தனென்பதே. வேறுதத்தனென்பார் பலருளராதலானும், இவர் நெய்தற்றிணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியிருத்தலானும் ஏனைய தத்தர்களின் இவர் வேறென்பது தெரிய நெய்தற்றத்தனா ரெனப்பட்டார். நெய்தலே யன்றிப் பாலையையும் பாடியுள்ளார். நீபடுந்துயரைத் தலைமகனூர்க்குச் சென்று அவனறியும்படி கூறுவோமோவென்று தோழி தலைமகளை நோக்கிக்கூறியதாகக் கூறி மகிழ்விக்கின்றார்; நற். ௪௯. இவர் பாடியனவாக மேற்கூறிய பாடலொன்றும், அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௧௦. நொச்சிநியமங் கிழார்.

இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர். நொச்சிநியமம் - ஓரூர். இவர் வேளாண் மரபினர். இக்காலத்து ஆராய்ந் தறிதற்கு மரிய பூக்கோட் காஞ்சியியற்றியவர்; புறம். ௨௯௩. குறிஞ்சித்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளாராதலின் இவரூர் குறிஞ்சியினகத்ததுபோலும். நீபடுந்துயர்தான் யாதென்று வினவிய தாய்க்குத் தலைவன் மார்பணங்கென்று தவறி யுரைக்கத் தொடங்கினேனென்று தலைவி கூறுவதாகப் படிப்போர்க் கின்சுவை யூட்டுகின்றார்; நற். ௧௭. தலைவியின்மொழி கேட்பினுய்வேன் அன்றேலென்னுயிரோ டெல்லா மொருங்கழியுமென்று தலைவன் கூறுவது இனிய சுவையதாகும்; நற். ௨௦௯. புதுவதாகப் பூத்த வேங்கைமலரைப் பெறவேண்டி மகளிர் புலிபுலியென்று பூசலிடுவதையும் அதனைக் கேட்டுப் புலிபோலுமென்று ஆடவர் வில்லம்புடன் வருவதையும் விரித்துக் கூறியுள்ளார்; அகம். ௫௨. (புலிபுலி யென்றால் வேங்கையின்கிளை தாழ்ந்து கொடுக்குமென்பது வழக்கு.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மூன்று (௧௭, ௨௦௮, ௨௦௯,) பாடல்களும், அகத்திலொன்றும், புறத்தி லொன்றுமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௧௧. பரணர்.

இவர் கடைச்சங்கப்புலவருளொருவர்; கபிலரொடு நட்புடையராயிருந்தவர்; சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ் சென்னியைப்

புகழ்ந்து பாடியவர்; புறம். ௪. நெடுஞ்சேரலாதனும் பெருவிறற்கிள்ளியும் போர்புரிந்து மடிந்ததனையும், போர்க்களத்தின் அழிவையும் நோக்கி இரங்கிக் கூறினார்; புறம். ௬௩. வையாவிக் கோப்பெரும்பேகனைப் பாணாற்றுப் படையும் இயன்மொழியும் பாடி

உவப்பித்தருளினர்; புறம். ௧௪௧, ௧௪௨. அவனால் நீக்கப்பட்ட கண்ணகியென்பாளை மீட்டும் அவன் அழைத்துக்கொள்ளும்படி பாடியருளினர்; புறம். ௧௪௪, ௧௪௫. மகட்பாற்காஞ்சி யென்னுந் துறை பலரினும் பலபடப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; புறம். ௩௩௬, ௩௪௧. அம் மகட்பாற் காஞ்சியின்கட் குட்டுவனையும் அவனது முசிறியையும் புகழ்ந்து பாடினர்; புறம். ௩௪௩. "வாய்மொழித் தழும்ப னூணூ ரன்ன" எனத் தழும்பனையும் அவனது ஊணூரை யும் பாராட்டிக் கூறுவாராயினர்; புறம். ௩௪௮. தித்தனையும் அவ னது உறையூரையுங் கூறியுள்ளார்; புறம். ௩௫௨. சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழு குட்டுவனை ஏர்க்கள வுருவகம் பாடிப் பரிசில் வேட்டனர்; புறம். ௩௬௯. (சிலப்பதிகாரத்திற் கூறப்படுஞ் செங்குட்டுவனிவனே.) இச் செங்குட்டுவனைப் பதிற்றுப்பத்து ஐந்தாம்பத்துப் பாடி அவன் கொடுத்த வரிசையெல்லாம் பெற்று மீள்வாராயினர்; அகத்திலும் இவரால் அச் செங்குட்டுவன் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான்; அகம். ௩௯௬. வள்ளலாகிய வல்விலோரியைப் புகழ்ந்து கூறுவாராயினர்; நற். ௬. கொல்லி மலையிலமைந்த கொல்லிப் பாவையின் தோற்றமும் அதனியல்பும் ஆங்காங்கு உவமை முகத்தால் கூறியுள்ளார்; நற். ௨௦௧; குறு. ௮௯; அகம். ௬௨, ௨௦௮. கொண்கானத்து (கொங்கணம்—மலையாளம் ஜில்லா) முன்பிருந்த நன்னன் என்னுஞ் சிற்றரசனது கொடை முதலியனவும், அவனது கொடுஞ் செயல்களும், அவனொடு சேரமான் போர்செய்ததும், சோழன் சேனாபதி ஆஅய் எயினனை நன்னன் சேனாபதி மிஞிலி யென்பான் கொன்றதும் பிறவும், நன்னனது பாழியில் பொருள் சேமித்துக் காவலோம்பியதும் இவரே விரித்துக் கூறுகின்றார்; நற். ௨௬௫, ௨௭௦; குறு. ௭௩, ௨௯௨; அகம். ௧௫௨,

கஅக, உ0அ, உடு அ, ௬டுசு, ௬கூசு. சேரலனது தொண்டியைப் புகழ்ந்தது; குறு. கஉஅ. சேந்தனது உறையூர், காவிரி, அழிசி யின் ஆர்க்காடு, இவற்றைப் பாராட்டிக் கூறியது; குறு. உடுஅ. அஃதை தந்தையைப் பாராட்டியது; குறு. உகூஅ. விச்சியர்கோன் போரும் குறும்பூரார் ஆரவாரிப்புங் கூறியது; குறு. ௬உஅ. தித்தனது உறையூருங் காவிரியும் மத்தியின் கழாருங் கூறியது;

அகம். சு. வெளியன் தித்தனது கானலம்பெருந்துறையும் பிண்டன் தோல்வியும் நள்ளியின் சோலைச் சிறப்பும் ஆஅய் கானத்துச் சிறப் புங் கூறியது; அகம். கடுஉ. அதகனது வேங்கை மலையைப் புகழ் ந்து கூறியது; அகம். கசுஉ. மணல் வாயில் உறத்தூரைப் பாடியது; அகம். உசுஉ. பேஎர் என்னு மூரிலுள்ள சோழர் சேனுபதி பழையனைப் புகழ்ந்தது; அகம். கஅசு. ஆஅய் அண்டிரனது பொ திய மலையைப் புகழ்ந்தது; அகம். ககூஅ. மற்றும் இவர் சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான் மகள் ஆதிமந்தி யென்பாள் தன்காத லனை யிழந்து புலம்பிய கதையை விரித்துஞ் சுருக்கியும் உவமமாக்கி யும் பலவிடங்களிலுங் கூறுகின்றார்; அகம். க௬டு, உஉஉ, உஉசு, உ௬சு, ௬எசு, ௬கூசு. திருவழுந்தூர்த் திதியனும் அன்னிகுடி அன்னியும் பொருதகதையை விளக்கிப் பல விடங்களினும் உவமிக் கிறார்; அகம். ககூசு, உசுஉ. அதிகமானெடுமானஞ்சி திருக்கோவ லூரை வென்றதனைப் பாராட்டிக் கூறினார்; அகம். ௬எஉ. அங்ஙனம் பாடியதனை யெடுத்துக்காட்டிப் "பாணன் பாடினன் மற் கொல்" என ஔவையாராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றார்; புறம். கூகூ.

இவர் பாடிய பாடல்க ளொவ்வொன்றினும் யாரையேனும்

புகழாமலும், அக்காலத்து நிகழ்ந்த கதைகளி லொன்றைப் புகுத்தாமலும் பாடுவதில்லை; இன்னும் வாகைப்போரிற் பாண்டியன், அதிகன், கொங்கர், சேரசோழபாண்டியர், வேளிர், சேரலன் சேனாபதி கணையன், இவரெல்லாம் நம்புலவர்பாடலால் நிலைபெற்று விளங்குகிறார்கள்; இவையேயன்றி அகத்துறைகளில் இவர் காட்டிய வியப்புக்களை யெடுத்துக் கூறற்கு என்னா லியலாமையால் அவற்றைப் படிப்பவர்களே கண்டு மகிழ்வார்களாக. அகம். ௨0௨-ல் மாதரை இவர் வருணித்திருப்பது வியக்கத்தக்கது. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் பன்னிரண்டு (௬, ௧00, ௨0௧, ௨௪௭, ௨௯0, ௨௯௫, ௨௭0, ௨௮0, ௩00, ௩௧0, ௩௫0, ௩௫௬,) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் பதினைந்தும், பதிற்றுப்பத்தில் பத்தும், அகத்தில் முப்பத்திரண்டும், புறத்தில் பன்னிரண்டும், திருவள்ளுவமாலையி லொன்றுமாக எண்பத்திரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௧௨. பராயனார்.

இவரைப்பற்றி யாதும் விளங்கவில்லை. நெய்தலைச் சுவை மிகத் தோன்றப் பாடியுள்ளார். இவர் பாட்டில் தலைமகன் தலை கு-

மகளை ஐயுற்று வினவுவது இனிமை பயவாநிற்கும். இவர் பாடியது நற். ௩௫-ம் பாட்டு.

௧௧௩. பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

இவர் எட்டுத் தொகையுட் பெரும்பாலன வற்றுக்கும் காப்புச் செய்யுள் பாடியவர். பெருந்தேவனார் எனப் பிறருமுளராதலின் அவரின் இவர் வேறென்பது தெரியப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரென அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டார். வியாஸ பாரதத்

தை வெண்பாவும் அகவலும் உரைநடையும் விரவிவரப்பாடி வெளி யிட்டமையிற் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரெனப்பட்டார். இவர் பிறந்தது தொண்டைநாடு எனச் "சீருறும் பாடல் * * * பாரதம் பாடும் பெருந்தேவர் வாழும் பழம்பதிகாண், மாருதம் பூவின் மணம்வீ சிடுந்தொண் டைமண் டலமே" என்று தொண்டைமண் டல சதகங் கூறுநிற்கும். இப்பொழுது பாரதவெண்பாவென அச்சிட்டு வழங்கு நூலில் முதலில் விநாயக வணக்கமும் அடுத் துத் தெள்ளாற்றிற் போர்வென்ற அரசன் சிறப்புங் கூறுவது காரணமாக இவர் தொண்டை நாட்டிற் பிறந்தவரென்று படிக் காசுப்புலவர் தமது தொண்டைமண்டல சதகத்து எழுதிவைத் தார். தெள்ளாற்றிற் போர்வென்றது கடைச்சங்கம் அழிந்த பல் லாண்டுகளுக்குப் பின்னரே யாம். அதனைக் கூறுதலின் இப் பெருந்தேவனார் கடைச்சங்கப் புலவரல்லரென்பது தேற்றம். ஆதலின் இப்பொழுது வழங்கும் பாரத வெண்பாப் பெருந் தேவனார் பாடியதன்றெனவும் பெருந்தேவனார் பாடியது உதாரண மாக எடுத்தாண்ட சில செய்யுளன்றி நூல்முழுவதும் அழிந்து விட்டதென்றும் சில பெரியோர் கூறுவ துண்மையெனக்கொண்டு தொண்டைநாட்டினரென ஒருதலையாகக் கொள்ளாதொழிக. அச் சிட்டு வழங்கும் பாரத வெண்பா நடையையும் உதாரணமாக முன்பெடுத்தாண்ட பாரத வெண்பா, அகவல்களி னடையையும் ஒப்பு நோக்கியறிக.

மற்றும் இந்நற்றிணைக்குக் கூறியகாப்பு விஷ்ணுஸகஸ்திர நாமத்தியான சுலோகமாகிய "ஊஃவாஷௌ" (பூ: பாதௌ) என் றதின் மொழிபெயர்ப்பேயாம். நற்றிணையிலும் அகத்திலும் பெருந் தேவனாரென ஒருவர் காணப்படுகிறார்; அவரின் இவர் வேறென்

பது பாரதம்பாடிய என்ற அடைமொழியாற் பெறப்படும்; நற்றிணையிலே திருமாலையும் மற்றவற்றிற் சிவபிரான் முதலாயினோ

ரையும் இவர் வணக்கங்கூறுதலால் எல்லாமதத்தினையுந் தன்வயினடக்கிக்கொண்ட அத்துவைத மதத்தினராவர்.

இவர் பாடியனவாக நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, அகம், புறம், ஆகிய இவ்வைந்து தொகை நூல்களின் காப்புச்செய்யுள்களைந்தும்; திருவள்ளுவமாலையி லொன்றுமாக ஆறு செய்யுள்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௧௪. பாண்டியன் மாறன்வழுதி.

இவன் மாறன்வழுதியெனவுங் கூறப்படுவான்; மதுரைப் பாண்டியர் மரபினன். குறிஞ்சியையும் முல்லையையும் புனைந்து பாடியவன்; பூவிலைமடந்தையைக் காண்டலும் பருவவரவறிந்து தலைமகள் பிரிவிற்கிரங்குவது கேட்போரிரங்குதற்குரியதாகும்; நற். ௯௭. இவன் பாடிய பாட்டு இரண்டு; நற். ௯௭, ௩௦௧.

பாலத்தனார்.

மேலே (௯௭) கப்பாலத்தனார் பார்க்க.

௧௧௫. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

இவர் சேரமான்மரபினர்; சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோவெனவும் பெருங்கடுங்கோ வெனவுங் கூறப்படுவர்; பாலைத் திணையைப் பலபடியாகச் சிறப்பித்துப்பாடும் ஆற்றலுடையவர்; பெருங்கடுங்கோ வென்னுமியற்பெயருடையவர்; பாலைத்திணை யொன்றனையே பாடியதனாற் பாலைபாடியவென்று அடைமொழி

கொடுக்கப்பட்டார்; கொண்கான (கொங்கண) த்து நன்னனையும் அவனது ஏழில் மலையையும் பாடியுள்ளார்; நற். ௩௯௧. பேய்மகள் இளவெயினி என்பவளாற் பரிசில்வேண்டிப் பாடப்பெற்றவர்; புறம். ௧௧. மிக்கவீரமும் கொடையுமுடையவர்; பிரிவச்சங்கூறுந் தலைமகன் கூற்றாக "நிற்றுறந் தமைகுவெ னாயி னெற்றுறந், திரவலர் வாரா வைகல், பலவா குகயான் செலவுறு தகவே" (குறு. ௧௩௭.) என்றதனால் இவர் கொடைத்தன்மை இவ்வண்ணமா யிருக்குமென்பது தெரிந்துகொள்க. பாலைத்திணையை உடன்போக்குமுதலாய பலவகைத் துறைகளையுமமைத்து விரித்து விளங்கப்பாடியுள்ளார்; தலைமகளைத் தலைமகன்பெற்றமை ஒருவன் தான் வழிபடு தெய்வத்தைக் கண்ணெதிர்வரப்பெற்றாற் போன்றதென்று கூறுகின்றார்; இதில் தலைமகளை இனிதுகூறி நடத்திச்செல்வது வியக்கத்தக்கது;

நற். ௩. பிரிவுணர்த்தியவழித் தோழி நாம் முன்புவந்த கொடிய சுரம் இப்பொழுதும் என்கண்ணெதிரிலுளதுபோலச் சுழலா நிற்குமென இறும்பூதுபடக் கூறுகின்றார்; நற். ௪௮. பூவிலைமடந்தையைக் கண்டு பருவம் வந்தும் அவர் வந்தாரில்லையேயென்று தலைவி கூற்றாக நொந்து கூறுகின்றார்; நற். ௧௧௮. கோங்கம் மலர்ந்திருப்பதைக் கார்த்திகை விளக்கெடுத்தலுக்கு உவமிக்கிறார்; நற். ௨0௨., கூந்தலின் சிறப்புக்கூறி அக்கூந்தலிற் கிடந்துகொள்ளும் பயனைக்கொள்ளாது பிரிவோர் அடைந்தாரைக் காப்பதை மறந்தனரோ வெனத் தோழிகூற்றாக விரித்துக் கூறுநிற்பர்; நற். ௩௩௭. குறு. ௩௭ - ல் இவர் கூறிய உள்ளுறையை அங்ஙனமே கொண்டார் வாதவூரடிகள்; திருக்கோவையார் - ௨௭௯. தலைவன்வாராமையும் தன்னை முயங்காமையும் தன்னை அயலார் சுடலைபோல அகற்றலுமாகிய

வற்றைத் தலைவி கூறியபகுதி இரங்குந்தன்மையதாகும்; குறு. உகூக. பிரிவுண்மையறிந்த தலைவி காதலனைமயக்குந் தன்மையுடைய கோலத்தொடுவந்து அவன்மீது சாய்ந்து முயங்கி வருந்துவதாக இவர் கூறியது நீத்தாரையும் விழைவிக்குந் திறத்ததாகும்; அகம். ௫. பிரியுங் காதலர் இரும்பினாலாகிய உயிருடையரெனத் தலைவிகூற்றாகக் கூறுநிற்பர்; அகம். கஅ௫. பிரிவோர் பழியுடையரல்லர்; அவரைப்பிணிக்க அறியாத என் தோள்களே தவறுடையனவெனத் தலைவி கூறுவதாக அமிழ்தம்பொழியாநிற்பர்; அகம். உ௬எ. மான்கொம்புமுளைத்து முதிருமளவுந் தோல்பொதிந்திருப்பது கூறுகின்றார்; அகம். உகூக. பாலைநிலத்திற் பாம்பு வாடிக்கிடப்பது பணஞ்சொரிந்த பைபோன்றதென்கிறார்; அகம். ௬க௫. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் பத்துப் (கூ, சஅ, ககஅ, உ0உ, உஉச, உ௫௬, ௬கஅ, ௬௫எ, ௬அச, ௬கூக) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் பத்தும், அகத்தில் பதினொன்றும், புறத்திலொன்றுமாக முப்பத்திரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ககசு. பிசிர், ஆந்தையார்.

இவர் பாண்டி நாட்டுப் பிசிர் என்னுமூரிலுள்ள ஆதன் தந்தையார். உறையூரையாண்டிருந்த கோப்பெருஞ் சோழனுக்கு உயிர்த்தோழனாயுள்ளவர். பரிமேலழகர் எ௮௫-ம் குறள் உரையில் 'கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும் போல உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே உடனுயிர் நீங்குமுரிமைத்தாய நட்பினைப்பயக்கும்' என்றெழுதியதனாலும் இவர் நட்பின் திறமையறிக. ஒரு

காலத்துக் கோப்பெருஞ் சோழன் தன் மக்களோடு பகைத்துப் போருக்கெழுதலும், புல்லாற்றூர் எயிற்றியனார் தடுத்து நன்னெறிப்

படுத்தினர்; புறம். உகங. அவர் மொழிவழிநின்ற அரசன் தன் இராச்சியத்தை வெறுத்து ஒரு மரத்துநிழலில் வடக்குமுகமாகப் பட்டினியிருந்து உயிர்விடத் துணிந்தனன்; புறம். உகச. அப்பொழுது பற்பல புலவரும் அறிவுடை முதியரும் அருகிருப்ப அரசன் எனது நட்பாளன் பிசிர் ஆந்தை இன்னேவருகுவன்; (புறம். உகடு.) அவனுக்கும் என்னோடு இடமொழிப்பீராக (புறம். உகசு.) வென்னுமளவிற் பிசிராந்தையாரும் வந்துசேர்ந்தனர்; புறம். உகஎ. வந்த இவரும் பட்டினியாகி வடக்குமுகமாவிருந்து அரசனோடு உயிர் நீத்தருளினர். இவ்விருவரும் ஏனைப்புலவரும் ஆங்குப்பாடிய பாடல்கள் கேட்போரை உருக்குந்தன்மைய. இப் பிசிராந்தையார் நரைதிரையின்றி நெடுங்காலஞ் சீவித்திருந்த முதியோர்; புறம். ககூக. இவர் பாண்டியன் அறிவுடைநம்பியைப் பாடி மகிழ்வித்தார்; புறம். கஅச. இவர் நெய்தலையும் குறிஞ்சியையும் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கூக-ம் பாடலொன்றும் அகத்திலொன்றும புறத்தில் நாலுமாக ஆறுபாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ககஎ. பிரமசாரி.

இவர் பெயரினாலேயே இவர் மணம்புரிந்து கொள்ளாது பிரமசரியம் காத்திருந்த அந்தணரென்பது தோன்றுகின்றது. "கடவுளாயினு மாக, மடவை மன்ற வாழிய முருகே" என முருகவேளை இவர் பாடலிற் கடிந்துகூறிய மனத்திட்பம் கருதத் தக்கது. இவர் குறிஞ்சியைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். கூச-ம் பாட்டு.

ககஅ. பிரான் சாத்தனார்.

இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் பாடியுள்ளார்; மகளிர் விளையாடாது இல்வின்கணிருத்தல் அறனுமன்று, ஆக்கமுந்தேயுமென்று அன்னையிடங் கூறுமாறு இற்செறிக்கப்பட்ட தலைவி கூறியதாக வியப்பெய்தக் கூறியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். சுஅ-ம் பாட்டு.

கககூ. புதுக்கயத்து வண்ணக்கன் கம்பூர் கிழான்.

இவர் வேளாண் மரபினர்; கம்பூரென்னு மூரினர். வண்ணக்கன் - நாணயசோதகன், நோட்டக்காரன். புதுக்கயம் என்ற ஊரில் அ

நோட்டக்காராய் வந்து தங்கியவர். இவர் குறிஞ்சித்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். உகூ௪-ம் பாட்டு.

க௨0. பூதங்கண்ணனார்.

இவர் பூங்கண்ணனாரெனவுங் கூறப்படுவர். இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் பலபடப் புனைந்துபாடியுள்ளார். தோழியாலே குறை மறுக்கப்பட்ட தலைமகன் தன் நெஞ்சைநோக்கி அவளருளினும் அருளாது விடினும் என்னோய்க்கு அவளன்றிப் பிறிதொரு மருந்தில்லையென்று கூறுவதாக இவர் பாடியது மகிழ்ச்சி தருவதாகும்; நற். கசூ0. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மேற்காட்டிய பாட்டொன்றும் குறுந்தொகையி லொன்றுமாக இரண்டுபாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

க௨க. பூதன்றேவனார்.

ஈழத்துப் பூதன்றேவனாரென்பவ ரொருவர் காணப்படுகின்றார்; அவர் தாமோ இவரென்றையமெய்துமாயினும், இவர் மருதத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடி அத்திணையிலே களவுநிகழ்ந்ததாகவும் கூறியிருப்ப, ஈழத்துப் பூதன்றேவனார் பாடியதெல்லாங் குறிஞ்சித்திணையே; ஆதலால் இருவரும் வெவ்வேறுவரென்று கருதலாயிற்று. வைகறையில் எருமையை மேய்க்கக் கொண்டுசெல்லுஞ்

சிறுவர் அம்மாட்டின் முதுகின்மேலேறியிருந்து நடத்தாநிற்ப ரென்று கூறுகிறார்; தலைமகன் நெஞ்சினை நெருங்கித் தைந்நீராடும் அத்தலைமக ளல்லது யானுற்றநோய்க்குப் பிறிதொருமருந்தில்லை யென்று கூறுவதாக இவர் மொழியாநிற்பர்; நற். ௮௦. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௮௦-ம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகையி லொன்று மாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௨௨. பூதனார்.

இவர் பாலைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். மகட்போக்கிய தாய் பாலையை வருணிப்பதாக இவர்கூறியது மிக்க சுவையுடைய தாகும். இவர் பாடியது நற். ௨௯-ம் பாட்டு.

௧௨௩. பெருங்கண்ணனார்.

மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனா ரெனவும், விழிக்கட்பேதைப் பெருங்கண்ணனாரெனவும் இருவருளர்; அவ

ரின் இவர் வேறென்பது தெரிய அடைமொழிகொடாது கூறப்பட் டார். இவர் பாலையையும் நெய்தலையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்; இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௧௩௭-ம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகை யிலிரண்டுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௨௪. பெருங்குன்றூர் கிழார்

இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர்; இவர் வேளாண்மரபினர். இவர் தமிழ்பயின்று பெரும்புலமையுடையராய் வறுமை மேலீட் டினால் வருந்திக் குடக்கோச் சேரலிரும்பொறை யென்பா னிடஞ் சென்று பாடிப் பலநாள்காறும் அவன்பாலிருந்தும் அவன் யாதோ

பரிசில் கொடுப்பவன் போலக்காட்டிப் பின்பு கொடானாய் ஏமாற்றி விட்டனன். புலவர் வருத்தமுற்றுத் தமது வறுமையி னிலைமையும் அதனாலே தம் மனைவியும் புதல்வனும் படுந்துன்பமும் விரித்துக் கூறி, அவனையும் நீ பொய்ம்மையுடையை யென்று குறிப்பாகப் பல வாறு மொழிந்து இகழ்ந்துவிட்டு (புறம். உ௪0, உ௪௪.) வையாவிக் கோப் பெரும்பேகனிடஞ்சென்றனர். அங்கு அவன் தன் மனைவி கண்ணகி யென்பாளைத் துறந்தமையறிந்து அவனைப்பாடி, நீ நின் மனைவியை மீட்டுக் கொள்வதே எமக்குப் பரிசில் கொடுத்ததாகு மென்றுகூறி (புறம். ௧௪௭.) மீண்டு, சோழன் உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட் சென்னியிடஞ் சென்று, தம் வறுமை புலப்படக்கூறி, அவனால் ஆதரிக்கப் பெற்றிருந்தனர்; புறம். உ௬௬. அங்ஙன மிருக்குநாளில் சேரமான் குடக்கோச் சேரலிரும்பொறை யிறந்து விட, அவன் தம்பி குடக்கோ இளஞ்சேர லிரும்பொறை யென் பான் அரசாட்சி கைக்கொண்டனன். அதனையறிந்த நமது புலவர் பெருமான் அவ்வரசனிடஞ் சென்று, அவன் விச்சிக்கோனை வென் றதும், பெருஞ் சோழனையும் பழையன் மாறனையும் போர்தொலைத் ததும் ஆகிய இன்னோன்ன சிறப்பெல்லாம் அமைத்துப் பதிற்றுப் பத்தில் ஒன்பதாம் பத்தைப் பாடி, அவனால் அளவுகடந்த பரிசில் கொடுக்கப்பெற்று வாழ்ந்திருந்தனர்; (பதிற்றுப்பத்தில் ஒன்பதாம் பத்தின் பதிகம்.) இவர் பாடிய ஒன்பதாம் பத்தில் „நல்லிசைக்-கபி லன் பெற்ற வூரினும் பல'' என்று கபிலரைப் பாராட்டிக் கூறியது அறியத் தக்கது. இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் பலபடியாகச் சிறப் பித்துப் பாடியுள்ளார். சந்தனமரத்துவேர் தனியேயிருந்தால் மரத் தில் வாசனை யமையாதென்றும் பிறவேர்களோடு கலந்தால் மரம்

நறுமணங் கமழுமென்றும் குறிப்பிக்கிறார்; நற். ரு. உள்ளுறையும் இறைச்சிகளும் அடுக்கிவரக் கூறியுள்ளார்; நற். கககூ. தலைவியின் பசலையை மணலுண்முழுகிக் கிடக்குந் தேரையொடு உவமிக்கிறார்; நற். கூசஎ. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் நாலு (ரு, ககஉ, கககூ, கூசஎ) பாடல்களும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்தில் ஒன்றும், புறத்தில் ஐந்தும், பதிற்றுப்பத்தில் பத்துமாக இருபத்தொரு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கஉரு. பெருங் கௌசிகனார்.

இவர் தொண்டைநாட்டு இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கவுசிகனா ரெனப்படுவர். தொண்டைநாட்டுப் பல்குன்றக்கோட்டத்துச் செங்கண் மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னனை மலைபடுகடாம் (கூத்தராற்றுப்படை) பாடியவர் இவரே. அந்தணர் மாயினர்; "ஊரும் பெயரும்" என்ற தொல். பொரு. கூகூ0-ம் சூத்திரவுரையிற் 'பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகன் அந்தணர்க்குரியன' என்று பேராசிரியர் கூறுமாற்றானுமறிக. இவர் மலைபடுகடாத்தில் 'நீயினன்னனவொண் செங்காந்தள்' (கசரு) என்று பாடியதனை "நன்னனென்னும் பெயர் நீயோடடுத்தமையின், ஆனந்தக் குற்றமாய்ப் பாடினாரும் பாட்டுண்டாரும் இறந்தாரென்று ஆளவந்த பிள்ளையாசிரியர் குற்றங் கூறினாரெலெனின், அவர் அறியாது கூறினார்" என்று நச்சினார்க்கினியர் தம் உரையகத்துக் கூறியுள்ளார். அஃது ஆனந்தக் குற்றமாயினும் அன்றாயினும் பாடினாரும் பாட்டுண்டாரும் ஒருகாலத்து இறந்தனரென்றதனை மறுத்திலாமையின், அங்ஙனமே இப் பெருங்கௌசிகனார் மலைபடுகடாம்பாடி யரங்கேற்றியவுடன் இறந்தனராதல்வேண்டும். இவர் குறிஞ்சியையும்

முல்லையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்; வினைமுடித்து மீண்டுவந்து தலைவி யின்பந்துய்த்து அவளுடனிருந்த தலைமகன் மழையை வாழ்த்துவது இனியசுவைபயவாநிற்கும்; நற். ௧௩௯. இவர் பாடிய பாட்டு இரண்டு; நற். ௪௪, ௧௩௯.

௧௨௬. பெருந்தலைச் சாத்தனார்.

இவர் ஆவூர் மூலங்கிழார் மகனார் பெருந்தலைச்சாத்தனாரென வும், மூலங்கிழார் மகனார் பெருந்தலைச்சாத்தனா ரெனவுங் கூறப் படுவர்; வேளாண்மரபினர். ஏனைய வெளிப்படை. பெரியதலையையு

டைய ராதலிற் பெருந்தலைச்சாத்தனா ரெனப்பட்டார் போலும். இவர் வறுமை மேலீட்டினால் வருந்திக் கொடைவள்ளலாகிய கும ணனிடஞ்சென்றனர்; அவன் தம்பியால் நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுசென்றன னென்ப தறிந்து அவனிருக்குங் காட்டையடைந்து தாம் வறுமையாற் படுந்துன்பமெல்லாங் கூறினார்; புறம். ௧௬௪. அதனைக் கேட்ட குமணன் என்தலை கொணர்ந்தார்க்கு இவ்வளவு பொருள் கொடுப்பேனென்று தம்பி புலப்படுத்தியுளனாதலின் அவ்வாறே என் தலையைக் கொய்து கொண்டுபோய்க் கொடுத்து நின் வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ளென்று தன்வாளை அவர் கையிற்கொடுத்தனன்; அதனைப் பெற்ற புலவர் உடனே இளங் குமணனிடஞ்சென்று நிகழ்ந்தது கூறி அவனுள்ளத்திருந்த கறை யைப் போக்கி நட்பாக்குவித்தனர்; புறம். ௧௬௫. ஒருகால் நள்ளி யென்பவனது தம்பி இளங்கண்டீரக்கோவும், விச்சிக்கோவின் தம்பி இளவிச்சிக்கோவும் ஓரிடத்து இருந்தபொழுது அங்குச் சென்ற இப்புலவர் நள்ளியின தம்பியைமட்டும் அணைத்து மகிழ்ந்து அள

வளாவினர். இளவிச்சிக்கோ என்னைத் தழுவாதது என்னென "நீ பெண் கொலைபுரிந்த நன்னன் மருகனாதலோடு பாடுவார்க்கு யாதுங் கொடாது கதவை யடைக்கின்றனை யாதலால் தழுவுதற்கு உரியை யல்லை" யென்றிகழ்ந்து கூறினார்; புறம். ௧௫௧. மற்றொருகால் கோடைமலைத் தலைவனும் பாண்டியன் சேனாபதியுமாகிய கடிய நெடு வேட்டுவனிடஞ் சென்று பரிசில்வேண்ட அவன்கொடாது தாழ்த்தனன்; புறம். ௨௦௫. அதுகண்டு புலவர் வெறுத்துக்கூறிப் பின்பு அவனால் பரிசளிக்கப்பெற்றனர். பெற்றதனால், பின்பு புகழ்ந் தனர். அகம். ௧௩. அப்பால் மூவனென்பா னிடஞ்சென்று அவ னும் ஈயானாக அவனையும் அங்ஙனமே கூறி மீண்டனர். புறம். ௨௦௯. இவர் பாலையையும் முல்லையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௨௬௨-ம் பாடலொன்றும், அகத்தில் இரண்டும், புறத்தில் ஆறுமாக ஒன்பது பாடல்கள் கிடைத்திருக் கின்றன.

௧௨௭. பெருந்தேவனார்.

பெருந்தேவனாரெனப்பலருளர். இவரின் வேறென்பது தெரிய, மற்றையோர் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரெனவும் கடுகுபெருந் தேவனாரெனவும் கவிசாகரப்பெருந்தேவனாரெனவும் அடைமொழி

கொடுக்கப்பட்டுளோர்கள். அவர்களின் வேறுபடுத்த அடை மொழி கொடாது, இவர் பெயர் மாத்திரையாகவே கூறப்பட்டார்.

கூகையைநோக்கித் தலைவிகூறியதாக இவர் பாடிய செய்யுள் மிக்க சுவையுடையது; நற். அகூ. இவர் குறிஞ்சியையும் பாலையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் அகூ-ம் பாடலொன்றும் அகத்திலொன்றுமாக இரண்டுபாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கஉஅ. பெரும்பதுமனார்.

மீளிப் பெரும்பதுமனார் என்றொருவருளர். இவ் விருவரும் பாடியவெல்லாம் பாலைத்திணையே யாதலின் இருவரும் ஒருவரே யென்று கருதற்கிடனாயிற்று. மீளி - ஓரூர். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவில் 'மல்லி' என்றோரூருளது; மீளி யென்பதே மல்லி யென்று திரிந்து வழங்குகிறதோ தெரியவில்லை. குறுந்தொகையில் இவர் பாடிய 'வில்லோன் காலனகழ'லென்ற பாடலும் புறத்திலிவர் புலவர்கள் பறவைக் கூட்டமாகவும் செல்வமுடையவர் ஆலமரமாகவும் வைத்துக் கூறிய பாட்டும் எவர்க்கும் இன்பம் பயப்பனவாம். இவர் பாலைத்திணையைப் பலபடப்புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (உ, கoகூ.) பாடல்களும் குறுந்தொகையி லொன்றும் புறத்தி லொன்றுமாக நாலு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கஉகூ. பெருவழுதி.

இவர் கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதியெனவும் இளம்பெருவழுதியெனவுங் கூறப்படுவார். இவர் திருமாலிருஞ்சோலை வாசுதேவனையும் பலதேவனையும் பரவியவாறாகப் பரிபாடலில் "புலவரையறியாப் புகழொடு பொலிந்து" என்னும் பாடலை யியற்றியவர். இப்பாட்டிற்கு இசைவகுத்தவர் மருத்துவன் நல்லச்சுதனார். இவர் பாடல் நற்றிணையில் தாய்கேட்பத் தோழி யுமாற்றிய

தாகக் கூறும்கூற்றும் நெஞ்சம் பிரிந்துசென்று மீண்டு வந்து தன் தலைவி வேறுபாட்டை நோக்கி இவளல்லளெனப் போயிற்றே வென்று தலைவி கூறும்கூற்றும் வியப்பைத் தருவனவாம். கடலுட் சென்றவிடத்து இறந்தமையின் இவர் கடலுண்மாய்ந்த வழுதி யென்று கூறப்பட்டார். குறிஞ்சியையும் பாலையையும் நயந்தப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியவை நற்றிணையில் இரண்டும் (௫௫, ௫௬,)

பரிபாடலில் ஒன்றும் (௧௫-ம் பாட்டு.) புறத்திலொன்றுமாக நாலு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௯௦. பேராலவாயர்.

இவர் மதுரைப் பேராலவாயரெனவுங் கூறப்படுவார். சிவபிரான் நக்கீரரோடு வாதுதொடக்கவேண்டி ஒருபுலவராக வந்தபொழுது நும்பெயர் யாதென்றார்க்கு யாம் 'பேராலவாயர்' என்னும் பெயருடையோமென்று கூறியதாகப் பழைய திருவிளையாடல் கூறுநிற்கும். இவர் மதுரையையும் அதனையாளும் பாண்டியன் செழியனையும் அவனது கொற்கை நகரையும் வையையாற்றையும் சிறப்பித்துளார்; அகம். ௨௯௬. இவர் எல்லாத்திணையிலும் பயின்றுளாராதலின் அவ்வவற்றைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன் காலத்தினர். அவனிறந்தானாக அவன் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாயப்போதலும், இவர் அதனைக் கண்டு பரிந்து ஆற்றாராய் வருந்திப் பாடியது மனத்தை நெகிழ்விக்கும்; புறம். ௨௪௭. வெட்சித்திணையில் உண்டாட்டுக்கு இவர் கூறியபாட்டு ஆராயத் தக்கது. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில்

இரண்டு (௫௧, ௩௬௧.) பாடல்களும் அகத்தில் இரண்டும் புறத்தில் இரண்டுமாக ஆறுபாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௫௧. பேரிசாத்தனார்.

இவர் வடவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனெனவும் வடம வண்ணக்கன் பேரிசாத்தனெனவுங் கூறப்படுவார். வடக்கிலிருந்து வந்த நாணயசோதகன் (நோட்டக்காரன்) பேரிசாத்தனென்பது. பாண்டியன் இலவந்திகைத் துஞ்சிய நன்மாறன், சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேர லிரும்பொறை, சோழன் இராயசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி இவர்கள் காலத்தினர். இச் சேரனுஞ் சோழனும் போர்செய்தபொழுது சோழனுக்குத் துணையாய்நின்ற தேர்வண்மலையனைப் பாடி யுவப்பித்தார்; புறம். ௧௨௫. மேற்கூறிய பாண்டியன் நன்மாறனைப் பரிசில்கேட்டு அவன்கொடாமையை, இவர் வருந்திக் கூறியபாடல் ஆராயத்தக்கது; புறம். ௧௯௮. நெய்தலையும் குறிஞ்சியையும் சிறுபான்மை பாலையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் கூறியகுறைநயப்பு நுண்ணுணர்வினோரை மகிழ்விக்கும்; நற். ௨௫. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் எட்டுப் (௨௫, ௩௭, ௬௭,

௧௦௪, ௧௬௯, ௨௯௯, ௩௨௩, ௩௭௮.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் நாலும், அகத்தில் ஐந்தும், புறத்தில் இரண்டுமாகப் பத்தொன்பது பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௫௨. பொதும்பில் கிழார்.

இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர். பொதும்பில் பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோரூர்; மதுரைத்தாலுகாவிலுளது; இப்பொழுது பொது

ம்பு என வழங்குகிறது. இவர் இயற் பெயர் புலப்படவில்லை. இவர் வேளாளர். இவர் கூறிய உள்ளுறையாவரும்வியக்கத்தக்கது. இவர் குறிஞ்சியைச் சிறப்பித்துளார். இவர்பாடியது நற். ருஎ௲ பாட்டு.

கநரு. பொதும்பில்கிழார் மகனார் வெண்கண்ணியார்.

இவர் மேற்கூறிய பொதும்பில் கிழாரின் புதல்வர்; வெண்கண் ணி யென்னும் இயற் பெயருடையவர். வெண்கண்ணி யென்றதனானே இவர் பெண்பாலார் போலு மெனவுமாம்; 'கிழார் மகனார்,' 'கிழார் மகன்' என்றிருத்தலானே பெண்பாலாகக்கூற வழியில்லை. இவர் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ் செழியனைச் சிறப்பித்துப் பாடியிருத்தலானே அவ்வரசன் காலத் தினராவார்; நற். ௩அஎ. அகத்தில் (கரு௦) வெண்கண்ணன் என் றொருவர் காணப்படுகிறார்; அவர் தாமோ இவர் என்றையப்படவு மமையும். அவரும் பாண்டியரைப் புகழ்ந்து பாடியவரே. இவ் வெண்கண்ணியார் நெய்தலையும் பாலையையும் புணர்ந்து பாடியுள் ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (௩எரு, ௩அஎ.) பாடல்களும் அகத்திலொன்றுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத் திருக்கின்றன.

கநசு. பொய்கையார்.

இஃது ஊர்பற்றிவந்த பெயர்;பொய்கை-ஓரூர். இவர் சேரன் கணைக்காலிரும்பொறையின் அவைக்களத்தில் சிறப்புறவீற்றிருந்த புலவர் பெருமான். சேரன் கணைக்காலிரும்பொறைக்கும் சோழன் செங்கணா (கோச் செங்கட் சோழன்) னுக்கும் பகைமை மேலிட் டதனால் இருவரும் வெண்ணிப்பறந்தலை (கோயில் வெண்ணி வெளி) யில் பெரும்போர்செய்தார்கள். அப்போரிலே சேரமான்

கோட்டத்திற் சிறையிட்டனன். இதனையறிந்த பொய்கையார் சோழனது வெற்றியைச் சிறப்பித்துக் களவழிநாற்பது என்னும் ஒரு நூலியற்றிச் சோழனவைக்களத்துப் பிரசங்கம் பண்ணித் தம் அரசனை மீட்டுக்கொண்டார். இதனைக் "களவழிக் கவிதை பொய்கையுரை செய்ய வுதியன், கால்வழித் தளையை வெட்டியரிட்ட பரிசும்" (கலிங்கத்துப்பரணி) என்பதனுனறிக. சேரன் கோக்கோதை மார்பனைச் சிறப்பித்துப்பாடியுள்ளார்; புறம். சஅ, சக. புறம். சஅ-ல் "கானலந் தொண்டி யஃதெம்மூ" ரென்றதனுல் இவர் மேலைக் கடற்கரையிலுள்ள தொண்டிநகருக் கணித்தாகிய வூரினரென் றூகிக்கப்படுகின்றது. மற்றும் மூவனென்பானைப் போரில் வென்று அவனது பல்லைப்பிடுங்கித் தொண்டிக்கோட்டை வாயிற் கதவிலே தைத்த சேரலன் கணைக்காலிரும்பொறையென அவனைச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றார்; நற். கஅ. * "கிடங்கில்" என்னு மூரைச்சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். † "ஆழியிழைப்ப" என்றபாட்டினுல் தொண்டைமான் இளந்திரையனைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார். பாலையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். யாப்பருங்கலவிருத்தியுரைகாரர் நாலாயிரப் பிரபந்தத்து இயற்பா முதற்றிருவந்தாதியில் வரும் பாடல்களுள் 'பாலன்றனதுருவாய்' (கூகூ) 'எளிதினிரண்டடியும்' (ருக) என்னும் வெண்பாக்களை எடுத்துக் காட்டி "இப்பொய்கையார் வாக்கினுள்" என்று கூறியவதனுல் இவரே வைஷ்ணவர்கள் துவாபரயுகத்திற் பிறந்தவராகக் கூறும் பொய்கையாழ்வாரென் றறியப்படும். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில்

கஅ-ம் பாடலொன்றும், புறத்தில் இரண்டும், யாப்பருங்கலவிருத்தியில் மேற்கோளாகக் காட்டப்படுஞ் சில பாடல்களும், வைஷ்ணவரது நாலாயிரப் பிரபந்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள இயற்பா முதற்றிருவந்தாதியும், களவழி நாற்பது என்னும் நூலும் கிடைத்திருக்கின்றன.

கருடு. போதனார்.

இவர் விஷயமாக யாதும் விளங்கவில்லை. பாலையைப்புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடல் இந்நூலில் வரும் பாட்டின் பெருமைக்குக்கூறிய பன்னீரடியின்மிக்குப் பதின்மூன்றடி யுளதா யிராநின்றது. இவர் பாடியது நற். கக0-ம் பாட்டு.

---

* மேலே உகூ-ம் பக்கம் பார்க்க. †மேலே எ-ம் பக்கம் பார்க்க.

கருகூ. மடல்பாடிய மாதங்கீரனார்.

இது பாடலால் விசேடித்து வந்தபெயர். இவர் கூறியபாடல்களில் மடலேறுதலைப்பற்றிக் கூறுகிறப்பர். 'மடலேறித் தெருவில் வந்து அவமானப்படுவதினும் காமநோயா லிறந்துபோகேமோ' என்று இவர் கூறியது மிக்க நயமுடையதா யிருக்கும்; நற். கூஎஎ. இவர் குறுந்தொகையிற் கூறியதும் பெரும்பாலும் இதுவே கருத்துடையதாகும். குறிஞ்சித்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கூஎஎ-ம் பாடலொன்றும் குறுந்தொ

கையிலொன்றுமாக இரண்டுபாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௩௭. மதுரை, அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார்.

இவர் சிறுகுடிகிழான் பண்ணனைப்பாடியவ ராதலால் (புறம். ௩௮௮) அவனைப்பாடிய சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன், கோவூர் கிழார் இவர்களோடு ஒருகாலத்திருந்தவராவார்; ஒரோவிடத்துச் சோலன் கொல்லிமலையையும் பாடியுள்ளார். இவர் குறிஞ்சியையும் பாலையையும் பெரும்பாலும் முல்லையையும் புனைந்து பாடினவர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (௨௯௭, ௩௨௧) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் இரண்டும், அகத்தில் ஐந்தும், புறத்திலொன்றுமாகப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௩௮. மதுரை, அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனார்.

அறுவை வாணிகன் - வஸ்திரவியாபாரி. இவர் வைசியர். புலி முழங்குவதை இடிமுழக்கமென்றுகொண்டு குறவர் தினையைக் குவிப்பரென நயம்படக் கூறியுள்ளார்; நற். ௩௪௪. பெரும்பாலும் குறிஞ்சி முல்லைகளையும் சிறுபான்மை பாலையையுஞ் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். புறவொடு விளையாட்டயரும் மைந்தரைநோக்கிக் காதலி வருந்துமென்று தலைவன் கூற்றாக இவர் கூறுவது பாராட்டத்தக்கது; அகம். ௨௫௪. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௪௪-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்தில் ஆறும், புறத்திலொன்றும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாகப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

மதுரை, அருலவியநாட்டு ஆலம்பேரிசாத்தனார்.

மேலே (௯0) ஆலம் பேரிசாத்தனார் பார்க்க.

௧௩௯. மதுரை, இளம்பால் ஆசிரியன் சேந்தன்கூத்தனார்.

இளம்பால்-ஓரூர். ஆசிரியன் எனப்படுதலால் இவர் அந்தணர் மரபினராவர். சேந்தன் என்பது தந்தை பெயர்போலும்; கூத்தன்-இயற்பெயர். இவர் குறிஞ்சியிற் பயின்றவர்போலும்; குறிஞ்சித் திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். களவிலே இரவுக்குறிக்குத் தலைவன் வந்துபோதலை நன்சுவை பயப்பப் பாடியுள்ளார்; அகம். ௧0௨. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உ௭௩-ம் பாடலொன்றும், அகத்தில் இரண்டுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௪0. மதுரை, ஈழத்துப் பூதன்றேவனார்.

இவர் ஈழநாட்டினின்று மதுரையில்வந்து தங்கிய பூதனது மகன் தேவனெனப்படுவார். ஈழம்-இலங்கை. ஏடெழுதுவோர் பிழையினால் இவர் பெயர் மதுரை ஏறத்துப் பூதன்றேவனெனவும் ஈழத்துப் பூதன்றேவனெனவும் காணப்படும். வாடை வீசுங் குளிர்காலத்தே தலைவியைப் பிரிவோர் மடமையுடையரென்று இவர் கூறுவது நன்கறிதற்பாலது. இவர் பாலையையுங் குறிஞ்சியையும் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௬௬-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையில் மூன்றும், அகத்தில் மூன்றுமாக ஏழுபாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௪௧. மதுரை, ஓலைக்கடையத்தார் நல்வெள்ளையார்.

இவரது பெயரினால் இவர் பெண்பாலரென் றூகிக்கப்படுகின்றது. நிறையடுகாமம் சிறையடுகடும்புனலோ டொத்ததென்றிவர்

கூறியது வியக்கத்தக்கது. இவர் இமயமலையையுங் கங்கையாற்றையுங் கூறியுள்ளார்; மருதம், நெய்தல் இரண்டனையும் நயந்தோன்றப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியபாட்டு இரண்டு; நற். ௨௫௦, ௩௬௬.

௧௪௨. மதுரைக் கண்ணத்தனார்.

இவர் கண்ணத்தனாரெனவும் வழங்கப்படுவர். குறிஞ்சி நெய்தல் வளங்களை நன்றாக ஆய்ந்து பாடியுள்ளார். அந்திமாலையில்

மேலைக்கடல் சங்கநாராயண அவதாரத்தின் தோற்றம்போன்றதென்று கூறியது வியக்கத்தக்கது; அகம். ௩௬௦. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௫௧-ம் பாடலொன்றும் அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள்கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௪௩. மதுரைக் காருலவியங் கூத்தனார்.

இவரைப்பற்றி யாதுந்தெரிந்திலது. பாலையில் நெறியினது ஏதங் கூறியது பாராட்டத்தக்கது. பாலையையே புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௩௨௫-ம் பாட்டு.

௧௪௪. மதுரைக் கொல்லன் வெண்ணாகனார்.

திருத்தண்கால் பொற்கொல்லன் வெண்ணாகனாரென்பவர் இவராயிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது; ஆயினும் மதுரையென்றமையின் வேறாகக் குறிக்கப்பட்டனர். இவர் குறிஞ்சியையும் பாலையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் தமது பாடலிற் பொன்செய்காசெனக்கூறிய அருமைதொடர் பொருளியாற் பொற்கொல்லனெனத் தெரியப்படுவர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௨௮௫-ம் பாட்டொன்றும் அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௪௫. மதுரைச் சுள்ளம்போதனார்.

இவர் சுள்ளம்போது என்னுமூரிலிருந்து மதுரையை யடைந்து வைகியவர்; இஃது ஊர்பற்றிவந்த பெயர். நெய்தலைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். மீன் கொழுப்பாலாக்கிய நெய்யால் விளக்கெரிக்கும் வழக்கம முற்காலத்துமுளதென்று இவர் பாடலாலறியலாகும். இவர் பாடியது நற். ௨௧௫-ம் பாட்டு.

௧௪௬. மதுரைப்பள்ளி மருதங்கிழார் மகனார் சோகுத்தனார்.

இவர் மருதங்கிழார் மகனார் சோகுத்தனாரெனவும், மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் சோகுத்தனாரெனவுங் கூறப்படுவர். இவர் சகோதரர்கள், இளம்போத்தனார், பெருங்கண்ணனாரென இருவர், தொகை நூல்களிற் காணப்படுகின்றார்கள். இச் சோகுத்தனார் பாலையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இடைச்சுரத்துத் தலைமகன்

தலைமகளது உருவெளித் தோற்றங்கண்டு மருளுவதாக இவர் கூறியது சிறப்புடைத்தாகும். இவர் பாடிய பாட்டு இரண்டு; நற். ௯௨௯, ௩௫௨.

௧௪௭. மதுரைப், பூவண்டநாகன் வேட்டனார்

பூவண்டல் - ஓரூர். இவர் குறிஞ்சியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௩௧௭-ம் பாட்டு.

௧௪௮. மதுரைப் பெருமருதனார்.

இவர் பாலையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௨௪௧-ம் பாட்டு.

௧௪௯. மதுரைப் பெருமருதிளநாகனார்.

இவர் பெருமருதனுக்குப் புதல்வனார் போலும். தினையை நோக்கிக் காலம் நீட்டித்துக் கதிரீன்று விளைவாயாகவென்று அதற்குரிய காரணத்துடன் தோழி கூற்றாக இவர் கூறுவது ஆராய்ந்து மகிழவேண்டிய தொன்றாகும். இவர் குறிஞ்சியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௨௫௧-ம் பாட்டு.

மதுரைப் பேராலவாயர்.

மேலே (௧௩௦) பேராலவாயர் பார்க்க.

௧௫௦. மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனார்.

இவர் மேற்கூறிய சோகுத்தனாரின் சகோதரர். நெய்தல் குறிஞ்சி முல்லைகளை நச்சுவை பயக்குமாறு பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௮௮-ம் பாடலொன்றும், அகத்தில் மூன்றுமாக நாலு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௫௧. மதுரை மருதனிளநாகனார்.

எழுதுவோர் பிழையால் இவர் பெயர் மதுரைப் பூதனிளநாகனெனவும், மருதனிளநாகனெனவுங் காணப்படும். இவர் சிவபெருமான் திரிபுரமெரித்ததை விதந்து கூறியுள்ளார்; திருச்செந்தூர் முருகக்கடவுளைப் பாராட்டிக் கூறியுளர். பாண்டியன் இலவந்திப் பள்ளியிலே துஞ்சிய நன்மாறனைச் செவியறிவுறூஉப் பாடி இடித்து நெறி நிறுத்தினவர் இவரே; புறம். ௫௫. இவர் கூறிய மகட்பாற்

காஞ்சி வெகு நயமுடையதாயிருக்கும்; புறம். ௩௪௯. தும்பைத் திணையில் தானைநிலை கூறியது பாராட்டற்பாலது; புறம். ௨௭௬. நல்லந்துவனார் பரிபாடலில் திருப்பரங்குன்றைப் பாடியதனைப் பாராட்டி "தண்பரங்குன்றம், அந்துவன் பாடிய சந்துகெழுநெடுவரை"

எனக் கூறியுள்ளார்; (அகம். ௫௯.) தொழுனையாற்றுள் வாசுதேவன் குருந்து முறித்ததனைச் சிறப்பித்துளார்; அகம். ௫௯. சேரமான் சேனுபதி பிட்டனைப் புகழ்ந்துளார்; அகம். ௭௭. நடுகற் சிறப்புக் கூறியுள்ளார்; அகம். ௧௩௯, ௨௯௧, ௨௯௭, ௩௪௩, ௩௮௭. விடியற்காலத்தில் எருமை மேய்க்கச் செல்லுஞ் சிறுவர் அம்மாடுகளின் மீதேறிச் செல்வதனைக் கூறுகின்றதனோடு வேளிரது வீரைநகரையும் அருகிலுள்ள கடலையும் விதந்து கூறுகின்றார்: அகம். ௨௦௬. திருவழுந்தூர்த் நிதியனுக்குரிய செல்லூரில் பரசுராமமுனி வேள்விசெய்தது கூறுவதுடன் தழும்பனது ஊணூரும் சாயாவனமும் (திருச்சாய்க்காடு) இவராற் கூறப்பட்டுள்ளன; அகம். ௨௨௦. வழுதியின் வெற்றியைப்பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்; அகம். ௩௧௨. இடையர் தலைவன் கழுவுளென்பானையும் அவனது காமூரையும் புகழ்ந்து பாடியுளர்; அகம். ௩௯௫. உள்ளிவிழாவென்னுந் திருவிழா நடப்பதும் அக்காலத்துக் கொங்கர் மணிகளை அரையிற்கட்டி யாடுவதும் இவராற் கூறப்பட்டுள்ளவ; அகம். ௩௬௮. "தேர்சேணிக்கி" என்னும் இவர் பாட்டின் (அகம். ௩௮௦.) கருத்து "நீகண்டனையெனின்" என்ற திருக்கோவையில் (௮௪) வந்துளது. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனது கூடனகரை வேனையரசர் முற்றுகை செய்ததும் அவனவெற்றியும் கூறியுள்ளார்; நற். ௩௯. ஒருகொங்கை யறுத்த திருமாவுண்ணி என்பாள் கதையைச் சுருக்கிக் கூறுகிறார்; அது கண்ணகியின் கதைபோலுமென்றாகருதற்கிடனாகிறது; செவ்வையாக விளங்கவில்லை: நற். ௨௧௬. இவைகளன்றி இவர் ஒவ்வொரு நிலங்களினுங் கூறுங் கற்பனைகளும் உள்ளுறைகளும் வெளிப்படை யுவமங்களும் படிப்போர் மனத்தைக் கவர்வனவாகும். இவர் ஐந்நிலங்களினும் பலகாலுஞ் சென்று பழகி அவற்றினியல்பை நன்கறிந்து சிறிதும் மாறுபா

டின்றித் திணைக்கேற்ற பொருள்களைப் புலப்படுத்திப் பாடுந்தன்மையாக விளங்கினவர். இதனை விரிவஞ்சி யான் விளங்கக் கூறவில்லை. இறையனார் களவியலுக்கு இவருமோருரையெழுதினரென்று அந்நூலுரையால் விளங்கும். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் பன்னிரண்டு (உ௧, ௩௬, ௯௫, ௧௬௪, உ௧௬, உஅ௫, உ௬௦,

௩௦உ, ௩உ௬, ௩௪௧, ௩௬உ, ௩௯உ.) பாடல்களும் குறுந்தொகையில் நாலும் அகத்தில் இருபத்துமூன்றும் புறத்தில் மூன்றுமாக நாற்பத்திரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௫உ. மருங்கூர்ப்பட்டினத்துச் சேந்தன் குமரனார்.

மருங்கூர்ப்பட்டினம் என்பது பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோரூர். திருவாடானைத் தாலூகாவில் மருங்கூரென்ப தொன்று காணப்படுகிறது. சேந்தனது புதல்வன் குமரனெனப்படுவார். முல்லைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற் உஅ௯-ம் பாட்டு.

௧௫௩. மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ.

இவர் சேரர் மரபினர்; பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவின் தம்பியென்று ஊகிக்கப்படுகின்றார். இவர் பெயர் பாடலால் விசேடித்து வந்தது. மருதத்திணையையே சிறப்பித்துப் பாடியதால் இவ்வடைமொழி பெற்றனர். அகுதை யென்பாளின் தந்தை சோழரது பருவூரைச் சிறப்பித்து ஆங்குச் சேரபாண்டியர் வந்து போபுரிந்து தோற்ற கதையை விளக்கிக் கூறுகின்றார்; அகம். ௯௬. இவர் பாடலில் பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனை

வாயின் மறுப்பது பாராட்டற்பாலது; நற். ௫௦. இவர் மருதத் திணையையே பலபடியாலும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௫௦-ம் பாடலொன்றும் அகத்தில் இரண்டுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௫௪. மலையனார்.

இவர் தமது பாடலில் மலைவளம் பலபடக்கூறி ''மல்லற் றம்ம விம் மலைகெழு வெற்பு'' எனக்கூறிய அருந்தொடர் மொழியையே தமக்குப் பெயராகப் பெற்றவர்; இயற் பெயர் புலப்படவில்லை. குறிஞ்சியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடலிலுள்ள இறைச்சிப் பொருள் மிக்க நயமுடையது. இவர் பாடியது நற். ௯௩-ம் பாட்டு.

௧௫௫. மள்ளனார்.

இவரது இயற்பெயர் சொன்னொழிய வேறியாதும் தெரிய வில்லை. கள்ளூரில் இளமகளொருத்தியின் கற்பழித்தானொருவ

னைப் பற்றி நீற்றறையிலிட்ட கதையையும் வையைநீராடற்சிறப்பையுங் கூறுகிறார்; அகம். ௨௫௬. நெஞ்சைநோக்கி நின்கைப் பட்ட ஒருத்தியை நீ கைவிட்டு ஏமாந்திருக்கலாமோ வென்றது வியப்புடையதாகும்; நற். ௨௦௪. இவர் குறிஞ்சியையும் மருதத்தையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௨௦௪-ம் பாடலொன்றும் அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

மாறன்வழுதி

மேலே (௧௧௪) பாண்டியன்மாறன்வழுதி பார்க்க.

மாங்குடிகிழார்.

இவரே மாங்குடி மருதனாரெனப்படுபவர். இவர் மதுரைக் காஞ்சி பாடினமையிற் காஞ்சிப புலவனெனவும் கூறப்படுவர். மேலே (சஅ) காஞ்சிப் புலவன் பார்க்க.

கருகூ. மாமூலனார்.

இவர் அந்தணர் மாபினர்; முக்காலமும் அறிந்த யோகியார். இதனைத் தொல். பொருள். எடு-ம் சூத்திர வுரையில் 'பார்ப்ப னப்பக்கத்து வகையாவன' என்பதன்கீழ், நச்சினார்க்கினியர் 'யோ கிகளாய் உபாயங்களால் முக்காலமுமுணர்ந்த மாமூலர் முதலி யோர் அறிவன்றேயத்து அனைநிலை வகையோராவார்' என்றுகூறுவ தனாலறிக. அறிவன் கலசயோனியாகிய அகத்தியன் என முன் னர்க் கூறியிருத்தலினால் மாமூலனார் அகத்தியரோடு அவர்வகை யில் சேர்ந்தவரென்றறியற்பாலது. இவ்வளவு மேம்பாடுற்ற இவர் அகப்பொருட் சுவையை அளவுகடந்து அனுபோகமுடையாருஞ் சொல்லமாட்டாதவாறு இன்பம் பெருகத் தெளியக் கூறுவது வியப்புடையதாகும். இதற்கு "எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேத வத்தைப்பட்டாலு, முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தே" என்ப தொன்றல்லது வேறுகாரணங்கூற யான் அறிந்திலேன்.

சைவசமய நூலாகிய திருமந்திரம் எழுதிய திருமூலர் வேறு இவர் வேறு. இவர் அகத்திற் கூறும் பாடல்களில் யாரையேனுங் கூறுது வாளா செய்யுள் செய்திலர். அதுவருமாறு: ஆவி நெடுவேள் பொதினியைப்பாராட்டியது; அகம். க, கூக. சந்திரகுப்தன் மகன்

திருவென்பவன் ஸ்தாபித்த திருநாட்டையும் (தென்கன்னடம்) நன்னனது பாழியையும் பாராட்டியது; அகம். கரு. மூவேந்தர் தமிழ்நாட்டைக்கூறியது; அகம். ருக. கரிகாற் சோழனொடு கோயில் வெண்ணிப் போர்க்களத்திற் போர்செய்த பெருஞ்சேரலாதன் தோற்றுப் புறப்புண்பட்டு நாணமுற்று உயிர்விடத் துணிந்து வடக்கு நோக்கியிருத்தலும் அதனையறிந்த அவனுக்கு நட்பாளராகிய பல சான்றோர் தாமும் உடனிருந்து உயிர்விட்டமை கூறியது; அகம். ருரு. கள்வர் கோமான் புல்லி யென்பவனது வேங்கட மலையைப் புகழ்ந்தது; அகம். சுக. பெருஞ்சோறு பயந்த உதியஞ் சேரலின் கொடையைப் புகழ்ந்தது; அகம். சுரு. குடநாட்டைப் புகழ்ந்தது; அகம். கூக. நன்னன் வேண்மான் வியலூரைச் சிறப்பித்தது; அகம். கூஎ. வடுகர் தலைவன் எருமை யென்பானது குடநாட்டைக் கூறுவதுடன் எவ்வி யிறந்ததற்குப் பாணர் வருந்தியதும் அதிகமானெடுமானஞ்சி பகைவர்க்கஞ்சி யொளித்ததுங்கூறியது; அகம். கசுரு. பெருஞ்சேரலாதன் மாந்தை முற்றத்து நிதிகொட்டி யிரவலர்க்களித்த கதை கூறியது; அகம். கஉஎ. ஆயுதபூசை செய்யும் வழக்குக்கூறியது; அகம். கஅசு. கண்ணனெழினி கதை கூறியது; அகம். ககூசு. பாண்டியனது கொற்கையில் முத்தும் சங்கு மெடுத்தல் கூறியது; அகம். உ0க. மத்தி யென்பவன் எழினி யென்பவனுடைய பல்லைப் பிடுங்கி வெண்மணி வாயிற் கதவிலழுத்திய கதை கூறியது; அகம். உகக. (வெண்மணி

நாகபட்டணம் தாலூகாவிலுள்ளதோரூர்.) உதியஞ்சேரல் பாரதப் போரிற் சோறளித்தபொழுது கூளிச் சுற்றஞ் சூழ்ந்திருந்த கதை கூறியது; அகம். ௨௫௫. சங்கநிதியின் சிறப்பு, கோசர் பொதிய மலை, மோகூரிற் புதிய மோரியரின் தேருருள் குறைத்த கதை— இவற்றைக் கூறியது; அகம். ௨௫௧. வேங்கடத்தைப்புகழ்ந்தது; அகம். ௨௬௫. வடுகர்போந்தமை கூறியது; அகம். ௨௮௧. புல்லி யின் வேங்கடம், வடுகரின் ஆரவாரங் கூறியது; அகம். ௨௯௫. புல்லிநன்னாட்டைப் புகழ்ந்தது; அகம். ௩௧௧. பாணனன்னாட்டுப் புகழ்ச்சி கூறியது; அகம். ௩௨௫. சேரலாதன் கடம்பு முதல்

தடிந்தது கூறியது; அகம். ௩௪௭. நன்னனது கொடைச்சிறப்பும் அவனது ஏழிற்குன்றச் சிறப்புங் கூறியது; அகம். ௩௪௯. சேரல னது வெளியம், புல்லியின்மலை—இவற்றைப்பாராட்டிக் கூறியது; அகம். ௩௫௯. புல்லியின் வேங்கடச் சிறப்புக்கூறியது; அகம். ௩௯௩. வடுகர் முனையிற் கட்டி யென்பவனது நாட்டைக்கூறியது;

பாடினோர் வரலாறு.

குறு. ௧௧. சேரலனது கழுமலத்தைச் சோழன் வென்றகதை கூறியது; நற். ௧௪. சேட்படுத்தவழித் தலைவன் புலம்புவதாகக் கூறியதைக் கேட்டோருமிரங்குவர்; நற். ௭௫. இவர் பாடிய நற். ௭௫-ம் பாட்டு ஒன்றொழிய ஏனைய வெல்லாம் பாலைத்திணையே. இவர் பாடியருளினவாக நற்றிணையில் இரண்டு (௧௪, ௭௫) பாடல களும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்தில் இருபத்தாறும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாக முப்பது பாடல்கள் கிடைத் திருக்கின்றன.

௧௱௭. மாரோக்கத்து நப்பசலையார்.

மாரோக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்த தொருநாடு. பசலை - மகளிர் கணவனைப் பிரிந்தகாலத்து அவர்க்கு முன்புள்ள நெற்றியி னொளி கெட்டுக் கண்ணாடியில் வாயினாலூதியபொழுது ஆவிபடர்ந்து ஒளி மழுங்குவதுபோல வேறுபட்டுக் காட்டுந்தன்மை. நற்றிணை ௩௦௪-ம் பாட்டில் "மணியிடை பொன்னின் மாமை சாயவெ, னணிநிறஞ் சிதைக்குமார் பசலை" என்று பசலையி னியற்கையைத் தெளியக் கூறியவதனால் நப்பசலையா ரெனப்பட்டார். ந - சிறப்புப்பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல். இவர் பெண்பாலர்; இவரது இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. இவர் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனது போர் வென்றியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; புறம். ௩௭. மற்றும் அவனது கொடைமுதலாயினவற்றைச் சிறப்பித்து இயன்மொழிகூறினார்; புறம். ௩௯. பின்பு அவனிறந்தபொழுது இரங்கிக் கூறிச் சென்றார்; புறம். ௨௨௬. மலையமான் திருமுடிக்காரியிடஞ் சென்று பரிசிற்றுறைபாடிப் பரிசில்பெற்றனர்; புறம். ௧௨௬. முற்கூறிய காரியின் மகன் சோழியவேனாதி திருக்கண்ணனைப் புகழ்ந்து அரசவாகை பாடினர்; புறம். ௧௭௪. இவர் கபிலரைப் பெரிதும் புகழ்ந்துளார்; புறம். ௧௨௬, ௧௭௪. குறிஞ்சியையும் பாலையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௦௪-ம் பாட்டொன்றும், அகத்திலொன்றும், புறத்திலேழுமாக ஒன்பது பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

மிளைகிழான் நல்வேட்டனார்.

மீளிப் பெரும்பதுமனார்.

மேலே (கஉஅ) பெரும்பதுமனார் பார்க்க.

கருஅ. மூக்கல், ஆசான் நல்வெள்ளையார்.

மூக்கல் - ஓரூர். ஆசான் என்றதனால் அந்தணராவார். இவர் நெய்தலைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். ஆங்கு உள்ளுறை கூறியது ஆராயத்தக்கது. இவர் பாடியது நற். உளஉ-ம் பாட்டு.

கருக. முடத்திருமாறன்.

இம் முடத்திருமாறனார் இடைச்சங்கத்திறுதியிற் பாண்டி நாட்டை அரசாட்சி புரிந்தவர். இவர்காலத்துச் சங்கமிருந்த கபாடபுரம் கடல் கொள்ளப்பட்டுச் சங்கமழிந்துபோதலும் உடனே இப்பொழுதுள்ள மதுரையிற் கடைச்சங்கத்தை நிலைநிறுத்தினவராவர். இதனை இறையனார் களவியற்கு உரைசெய்த நக்கீரர் முகவுரையானும் சிலப்பதிகாரத்தின் உரைப்பாயிரத்திற்கு மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்ட "வேங்கடங்குமரி" என்ற அகவலானு முணர்க. இவர் பாண்டியர் மரபினர். பாலையையும் குறிஞ்சியையுஞ் சுவைமிகப் பாடியுள்ளார். குட்டுவன்சேரலைப் பாராட்டிக் கூறியிருத்தலானே அவன் காலத்தினரென்றும் அவனொடு நட்புடையாரென்றுங் கொள்க; நற். க0ரு. இவர் 'வெறிகொள்சாபத்து' என்று வடசொல்லைப் பிரயோகித்திருப்பதால் வடசொல் கடைச்சங்கத் தொடக்கத்தே தமிழிற் கலந்தது தெளிக; நற். உஉஅ.

இவர் பாடியவை மேற்காட்டிய இரண்டு பாடல்களே.

௧௬0. முதுகூற்றனார்.

இவர் உறையூர் முதுகூற்றனாரெனவும் முதுகூத்தனாரெனவும் படுவர். சோழன் போர்வைக் கோப்பெருநற்கிள்ளியின் தந்தையாகிய வீரைவேண்மான் வெளியன் தித்தனைப் புகழ்ந்துபாடியிருத்தலானே அவன் காலத்தினராகக் கருதப்படுகிறார்; நற். ௫௮. சோழரது உறையூரையும் காவிரியையும் பாராட்டிக் கூறியுளர்; அகம். ௧௩௭. பெரும்பாலும் பாலையையும் சிறுபான்மை குறிஞ்சியையும் நெய்தலையுஞ் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் கூறிய குறைநயப்பு நுண்ணுணர்வினோரைமகிழப் பண்ணுந் தன்மையது;

நற். ௨௮. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (௨௮, ௫௮.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் நாலும், அகத்தில் இரண்டும், புறத்தில் ஒன்றும், திருவள்ளுவமாலையில் ஒன்றுமாகப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௬௧. முப்பேர் நாகனார்.

முப்பேர் என்பது ஓரூர். (திருவாடானைத் தாலூகாவில் முப்பையூர் என்று ஒன்றுளது.) இவர் பாலையைப் பாடியுள்ளார். நாளது சின்மை இளமையது அருமை முதலாயவற்றை விரித்துக் கூறுவர். இவர் பாடியது நற். ௩௧௪-ம் பாட்டு.

௧௬௨. முறுவெங்கண்ணனார்.

இவர் வெங்கண்ணனாரெனவும்படுவர். குறிஞ்சித்திணையிற் பாடியுள்ளார். இவர் உள்ளுறை கூறியது வியப்புடையதாகும்;

நற். உஙஉ. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மேற்கூறிய பாடல் ஒன்றும் அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கசுந. மூலங்கீரனார்.

இவர் பாலையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; பேய்களை வருணிப்பதில் வல்லவர். முண்முருக்கின் நெற்றைப் பேயின் கைவிரலுக்கு உவமை கூறியது வியக்கத்தக்கது. சோழநாட்டின்கணுள்ள திருச்சாய்க்காட்டை (சாயாவனத்தை)ப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். எரு-ம் பாட்டு.

கசுச. மோசி, கண்ணத்தனார்.

மோசி என்பது ஓரூர். (திருப்பூவணந்தாலூகாவில் மோசிப்பட்டியெனவும் பரமக்குடித் தாலூகாவில் மோசுகுடியெனவும் இரண்டு ஊர் காணப்படுகின்றன.) இவ்வூர் மோசி கீரனார், மோசிசாத்தனார், முடமோசியார் எனப்படும் பலவித்துவான்களைத் தன்னிடத்தே தோற்றுவித்து அளவிலாப் புகழைப் பெற்றது. அதன் கண்ணே அவர் குழாத்தில் தோன்றிய இக் கண்ணத்தனார் நெய்தல் வளத்தைச் சிறப்பித்துப் பிரிவிற் காமந்தாங்கா திறந்து படுவதுண்மை யென்பதைக் காரணத்தோடு விளக்கிக்காட்டியிருக்கிறார். இவர் பாடியது நற். கஉச-ம் பாட்டு.

கசுரு. மோசி, கீரனார்.

இவர் மோசி யென்னும் ஊரிலே தோன்றிய கீரனென்னும்

இயற்பெயருடையவர். ஒரோவிடத்துப் படமாற்றூர் மோசி கீரனெனவுங் கூறப்படுவார். படமாற்றூர் மதுரையைச்சார்ந்ததோரூர். சிவகங்கைத் தாலூகாவிற் படமாத்தூர் எனவொன்று காணப்படுகிறது. படமாற்றூரில் வந்து தங்கிய மோசி கீரனெனக் கொள்க. ஒருகாலத்துச் சேரமான் தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை யிடத்துப் பரிசில்பெறச் சென்றிருந்த இவர், அவனரண்மனையிலிருந்து நீராட்டக் கொண்டுபோயிருந்த வீரமுரசம் மீண்டு வருமுன், அம்முரசு வைத்திருந்த கட்டிலிலேறிப் படுத்து உறங்குவாராயினர். அதனை அறிந்த அரசன் தமிழருமையறிந்தோனாதலின் இவரை யாதோரூறுபாடுஞ்செய்யாது இவர் தாமே துங்கி யெழுமளவும் அருகினின்று சாமரம் வீசிக்கொண்டிருந்தனன். இவர் விழித்தெழுந்து துணுக்குற்றஞ்சி இயன்மொழிபாடி அரசனை உவப்பித்தார்; புறம். ௫௰. மற்றொருபொழுது கொண்கானம் (கொங்கணம்) கிழானிடஞ்சென்று பரிசில்வேண்டி இவர் கூறிய பரிசிற்றுறையும், பாணாற்றுப்படையும், இயன்மொழியும் நற்சுவை கொடாநிற்கும்; புறம். க௫௪, க௫௫, க௫௬. அரசரது கோட்பாடு இத்தன்மையதாயிருக்கற் பாலதென்று இவர் கூறிய பாடல் கவனிக்கத்தக்கது; புறம். க௮௬. இவர் கூறிய குறைநயப்பு ஏனையோர் பாடல் போன்று நுண்ணுணர்வினோரை மகிழ்விக்கும்; அகம். ௩௯௨. பரதவர்கோமான் அதலையென்பவனது மலையையும் ஆஅய் அண்டிரனது பொதிய மலையையும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்; குறு. ௫௯, ௮௪, ௩௭௬. இவர் நெய்தலையுங் குறிஞ்சியையுஞ் சிறப்பித்துக் கூறியவர். முகம்புகுகிளவிபாடியவரி லிவருமொருவர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௪௨-ம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையில் மூன்றும் அகத்திலொன்றும், புறத்திலெட்டும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்

றுமாகப் பதினொரு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.

மேலே (கஙக) பேரிசாத்தனார் பார்க்க.

கசுசு. வண்ணக்கன் சொருமருங்குமரனார்.

நாணய சோதகராகிய இவர் குறிஞ்சித் திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடலில் தலைமகன் இரவில் வருநெறியின் தெங்கூறிய பகுதி வியப்பைக்கொடுக்குந் தன்மையது. இவர் பாடியது நற். உ௱௬௰௪-ம் பாட்டு.

கசுஎ. வெண்ணப்புறக் கந்தரத்தனார்.

இவரது இயற்பெயர் கந்தரத்தன் என்பது. இவரை ஏனைக் கந்தரத்தனாரின் வேறுபடுத்தவேண்டி, இவரது பாடலில் "வண்ணப் புறவின் செங்காற் சேவல்" என்ற அடியில் புறுவினை வண்ணப்புறவு என்ற சொற் சிறப்புநோக்கி அச் சொல்லையே இவர்க்கு அடைமொழியாகக் கொடுக்கப்பெற்றவர்; நற். ௭௧. பாலையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடலிற் செவிலி மனையிருந்து வருந்திய பகுதி மிக்க சுவையுடையதாயிருக்கும்; அகம். ௪௯. இவர் பாடியனவாக முற்காட்டிய இரண்டு பாடல்களே கிடைத்திருக்கின்றன.

கசுஅ. வன்பரணர்.

இவர் கடையெழுவள்ளலி லொருவனாகிய கண்டீரக்கோப் பெருநள்ளியைப் பரிசில்வேண்டிப் பாடியவர். அந் நள்ளி வேட்டையாடுமிடத்து இவர் போனபொழுது தன்னை இன்னானென் றறிவிக்காமல் அவன் பரிசு கொடுத்ததாகச் சொல்லும் பாடல்

கேட்போர் மனத்தை மகிழ்விக்கும்; புறம். கசஅ, கசகூ, கருo. மற்றொருபொழுது கொல்லியாண்ட வல்வில்லோரி யிடத்துச்சென்று பாடிப் பரிசில்பெற்று மீண்டனர்; புறம். கருஉ, கருரு. இவர் பாடிய முதுபாலை (கணவனைக் கானகத்தே யிழந்து புலம்புவது) இரங்கத்தக்கதாகும்; புறம். உருரு. வினைமுற்றி மீள்வான் நெறியிடைக்கண்டவரை நோக்கிக் கூறியதாக ஒருதுறை புதுவதின் அமைத்தவர் இவரே. நற். ஙஎச. இவர் பாடியனவாக மேற்காட்டிய ஏழுபாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

வாலம் பேரிசாத்தனார்.

மதுரை ஆருலவியநாட்டு ஆலம்பேரிசாத்தனாரெனவும் ஆலம்பேரிசாத்தனாரெனவுமிவர் கூறப்படுவர்.

மேலே (கo) ஆலம் பேரிசாத்தனார் பார்க்க.

கசுகூ. விழிக்கட்பேதைப் பெருங்கண்ணனார்.

இவர் இயற்பெயர் பெருங்கண்ணனாரென்பது. இவர் பாட்டில் மான்குட்டியை விழிக்கட்பேதையென்று கூறிய சொற்சிறப்பால் அதனையே அடைமொழியாகக் கொடுக்கப்பட்டார்; நற். உசஉ. முல்லைத்திணையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற். உசஉ-ம் பாடலொன்றும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கஎo. விற்றூற்று வண்ணக்கன் தத்தனார்.

விற்றூறு-ஊர். வண்ணக்கன்-நாணயசோதகன். தத்தன்-இயற்பெயர். இவ்வூரில் மூதெயினனென ஒருபுலவர் இருந்தனரென்று அகநானூற்றால் தெரிகிறது. இத் தத்தனார் தமது பாட

விற் பாண்டியனையும் அவனது மதுரையையும் பாராட்டிக் கூறுகின்றார். பாலைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற்றிணையில் ௨௯௮-ம் பாட்டு.

௧௭௧. வினைத்தொழிற் சோகிரனார்.

இவர் நெய்தல் வளத்தைச் சிறப்புறப்பாடியுள்ளார். இவர் பாடலில் இரவு நடுயாமத்தில் கடற்கரையூரின் நிலைமை கூறியது ஆராயத்தக்கது. இவர் பாடியது நற்றிணை ௩௧௯-ம் பாட்டு.

௧௭௨. வெள்ளியந்தின்னனார்.

இவர் நெய்தல் வளத்தைப் புனைந்து பாடியவர். கடலின் இருமீனைப்பிடித்து உணக்குந்திறங் கூறுவது ஆராயத்தக்கது. இவர் பாடியது நற்றிணையில் ௧௦௪-ம் பாட்டு.

௧௭௩. வெள்ளிவீதியார்.

இவர் பெண்பாலார். மதுரையில் வெள்ளியம்பலத் தெருவிலிருந்ததனால் இப்பெயர் பெற்றார் போலும். இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. இவர் எக்காரணத்தாலோ தமது கணவனை விட்டுப் பிரிந்து தனித்து வைகியவர். காமமேலீட்டினால் தமது மாமைக் கவினைப் பசலையுண்டு அழிக்கக்கடவதென்று சினந்து கூறுவாராயினார்; குறு. ௨௭. சினந்து கூறியும் என்னை? பிற்பட்டுத் தனிமையிருத்தலாற்றாது காமமேலீட்டினாற் பலவாறு புலம்பி 'என் காமம் பெரிதாயிராநின்றது; இதனைக் களைபவராகிய காதலரும் நீத்தகன்றனர்' எனவும் 'திங்கள் முதலாயவை வருத்தவந்தன'வெனவுங் கூறி வருந்துவாராயினார்: நற். ௩௩௫. நாரைவிடுதூது பாடிப் புலம்பியுள்ளார்; நற். ௭௦. மற்றும் ஆசை தாங்காது இரவினிலே

யுந் தன்னிலையுங் கூறிவருந்தினார்; நற். ௩௪௮. இனித் தேடிச் சென்றால் அகப்படாரோ இவ்வாறு தேடினாலென்னென்று கூறி வருந்தினார்; குறு. ௧௩0. அங்ஙனமே புறப்பட்டுச் சிறிது தூரம் நோக்கிச் சென்று ஆற்றாராய்ப் பாடிவருந்துவாராயினார்; குறு. ௪௪. அக்காலத்து இவர்பால் நட்புடைய சிலர்வந்து தேற்றத் தேறி, 'நும்மாற் சிறிது தணிந்தேம்; இக்காமநோய் பொறுத்தற் கோவ்வாது கண்டீர்' என்று கூறினார்; குறு. ௫௮. இந்நோய் சிறிது குறைந்து நாண்மீதூர்ந்துளது; நோய் தலையெடுப்பின் நாணம் கைந்நில்லாது கழியுமென அவர்கேட்பக் கூறியுள்ளார்; குறு. ௧௪௯. மாலைக்காலத்துப் புலம்பி யழுதுளார்; குறு. ௩௮௬. என் காதலர் சுர நெறியே சென்றகன்றனரே; அலர் பெரிதாயிரா நின்றது; ஆதிமந்திபோல வருந்துவேனோவென்று புலம்புவாராயினார்; அகம். ௪௫. கனவிடைக் காதலனைக்கண்டு நனவாகக்கொண்டு அவனைக் கூட்டுவித்தாலன்றி யான் உயிர்வாழலே னென்றிரங்கினார்; அகம். ௩௬௨. மற்றொருகாலந் தோழியை நோக்கி நும்மூர்லவை இத்தன்மையாயிருத்தலானே பிரிந்தோரை ஆங்குப்புணர்ப்பிக்கவல்ல மூதறிவாளருளரோ வென்று வினாவினார்; உளரேல் தமது காதலனைக் கூட்டுவிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து; குறு. ௧௪௬. அப்பால் தமது கணவனைச்சென்று கண்டு வருந்தி நும்மைப் பெற்றேமில்லையாயின் எம்முயிர் வீடுவதாகவென்று நொந்து கூறுவாராயினார்; குறு. ௧௬௯. இவ்வாறு இவர் கேள்வனைப் பிரிந்து வருந்தி ஆங்குச்சென்றாகிலும் அவனைக்காண்பேமென்று புறப்பட்டுப் போனதனை "வெள்ளிவீதியைப்போல நன்றுஞ், செலவயர்ந்திசினால்யானே" என ஔவையார் எடுத்துக் கூறியதனானும் அறிக; அகம். ௧௪௭. இவ் வெள்ளிவீதியார் கூறியபாடலைத் திணையுந் துறைப்பாற்படுத்தி எட்டுத்தொகைக்கட் பின்னுளோர்

சேர்த்தார்களென்றறிக. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மூன்று (௭0, ௩௩௫, ௩௭௮.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் எட்டும், அகத்தில் இரண்டும், திருவள்ளுவமாலையி லொன்றுமாகப்பதினாலு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௭௪. வெள்ளைக்குடி நாகனார்.

இவர் சோழநாட்டில் வெள்ளைக்குடியென்கண் ணிருந்த நாகனென்னப்படுவர். சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் காலத்தினர். அக்காலத்து இவருக்குள்ள நிலங்களுக்கு வரிசெலுத்த முடியாதவராய்த் தம்மீது நிலுவைநின்றதற் கஞ்சி அரசனைச் 'செவியறிவுறூஉ' என்னும் விஷயத்தை அகவலில் அமைத்துப் பாடி அவனது அவைக்களத்துச் சென்று அதனைப் பாடித்துப்பொருள்கூறித் தாம் செலுத்தவேண்டிய வரியைத் தள்ளிவிடும்படி செய்துகொண்டார்; புறம். ௩௫. இவர் பாடலிலே சந்திரனை நோக்கித் தலைவி முன்னின்று கூறுவது வியப்புடையதாகும்; நற். ௧௯௬. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (௧௫௮, ௧௯௬) பாடல்களும், புறத்தில் ஒன்றுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௭௫. வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

இவர் பெண்பாலார், காமக்கண்ணி (காமாக்ஷி) யென்னும் இயற்பெயருடையார். களவின்கணொழுகுந் தலைவன் பிரிதலால் தலைவி வருந்தி மெலிவுற்றுழி, அதனையறியாத அன்னை கட்டினுங் கழங்கினுங் குறிபார்த்து, இவள் முருகனால் அணங்கப்பட்டா

ளென்று குறியாலறிந்து, வேலனை (பூசாரியை) யழைத்து, அம் முருகனுக்குப் பூசைசெய்து கள்ளை நிவேதித்து யாட்டைப் பலி கொடுத்துத் தன்மகளுக்குற்றதீது நீங்கும்படி வேண்டிக்கொள் வது வெறியெனப்படும். இதனை விரிவாக அகத்தில் பாடியதனால் இவர் வெறிபாடிய காமக்கண்ணியா ரெனப்பட்டார்; அகம். உஉ, கூஉ. புறப்பொருளிற் செருவிடை வீழ்தற்றுறையும், குதிரை மறமும் பாடியுள்ளார்; புறம். உஎக, கூ0உ. இவர் நற்றிணையிற் பாடிய பாட்டிலும் (உகூஅ) வெறியயர் வெங்களத்து வேலனை வினவுகமென்றது வெறிபாடிய பகுதியேயாம். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையி லொன்றும் அகத்தி லிரண்டும் புறத்தி லிரண்டுமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

பாடினோர் வரலாறு முற்றிற்று.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

க. அஞ்சி.

இவன் நற்றிணை கூ அகம் பாட்டில் ஔவையாரால் புகழ்ந்து கூறப்படுகிறான். இவன் கதை வருமாறு:—

இவன் அதியமானெடுமா னஞ்சியெனவும் பெயர்பெறுவான். அதியர் மரபினனாதலின் அதியமானெனக் கூறப்படுவான். இப்பெயர் அஞ்சியென்பதுபோலும்—“ஆர்கலி நறவி னதியர் கோமான், போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி”; புறம். கூக. இதனை அகம்.

௩௫௨-ல் 'அஞ்சி அத்தை மகளை' என்ற வாக்கியத்தாலும் பிறவற்றாலும் தெளிக. கொல்லிக்கூற்றத்து மலையினின்று இவன் பெருஞ்சேரலிரும்பொறையொடு போர்செய்தவனென்று பதிற்றுப்பத்து எட்டாம் பதிகத்தா லறியப்படுதலால் இவனது தகடூர் கொல்லிக் கூற்றத்தின் கண்ணதெனக்கொள்க. இவன் சேரமானுக்கு உறவினனாதலால் பனைமாலையுடையவன். குதிரைமலைக்குத் தலைவன். இவன் முன்னோர்க்கு வரங்கொடுக்கும் பொருட்டுத் தகடூரின் கண்ணே வானவர்வந்து தங்கிய சோலையொன்றிருந்தது; புறம். ௯௯. வேற்று நாட்டுச்சென்று அங்குள்ள கரும்பைக் கொண்டு வந்து இந்நாட்டிற் பரவச்செய்தவர் இந்த அஞ்சியின் முன்னோரே; புறம். ௯௯.

ஒருகாலத்து இவன் தன்பாற் பாடிச்சென்ற ஔவையார்க்கு யாதும் பரிசில் கொடானாகி நீட்டிப்ப, அவர் வெகுண்டு மீள்வாராயினார்; புறம். ௨௦௬. அதனை யறிந்த அஞ்சி அஞ்சிவந்து உடையும் நெல முதலிய பிறவும் அளவுகடப்பக் கொடுத்து அவரால் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான்; புறம். ௩௯௦. பிறிதொருபொழுது இவன் மாற்றரசனுக்கு அஞ்சித் தன்னினத்தோடு காட்டகத்து ஒளித்திருந்தனன்—"சினமிகு முன்பின் வயமா னஞ்சி, யினங் கொண்டொளிக்கு மஞ்சுவரு கவலை"; அகம். ௧௧௫. அஞ்சி யொளித்ததனால் அஞ்சியெனப்பட்டான் எனவுங் கருதற்கிடனாகிறது. ஒருபோது இவனது கொடைத்தன்மையாற் பாண்மகளாகிய ஔவையார் புதியனவாகச் சிலபாடல் பாடிப் பொருள்கூறக் கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தனன்; அதனையறிந்த இவனது அத்தைமகனாற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றனன்; அகம். ௩௫௨. வேறொருகாலத்து இவன்

திருக்கோவலூரை வென்றபொழுது பரணராற் புகழ்ந்து பாடப் பெற்றான்; அகம். ௩௭௨. அதனையெடுத்துக் காட்டிப் பரணராற் பாடப்பெற்ற நீயன்றோவென்று ஔவையார் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்; புறம். ௯௯. இவனொருகால் மலைமேற் சென்றபொழுது அங்கு விடரிலுள்ள கருநெல்லியின் பழத்தைக் கண்டு அதனை யுண்டார் சாவாது நெடுங்காலம் உயிரோடிருப்ப ரென்பதனை அறிந்ததனால் அப் பழத்தைப் பறித்துவந்து ஔவையார்க்குக் கொடுத்து உண்பித்து அப்பால் அதன் சிறப்பைக்கூறி அவராற் பாடப் பெற்றான்; புறம். ௯௧. பெருஞ்சித்திரனாரென்னும் புலவர் பரிசிலுக்கு வந்திருக்கிறாரென்று கேள்வியுற்றவளவிலே அவரை நேரிற் காணாமல் பரிசில் வரவிடுத்தனன். அதனை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளாராய் வெறுத்துப் பாடப்பெற்றான்; புறம். ௨௦௮. ஔவையாரால் பலகால் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவன்; நற். ௩௮௧; குறு. ௯௧; புறம். ௮௭ - ௯௫. நெடுநாட் பிள்ளைப்பேறின்றி அரிய தவத்தாற் பிறந்த தன்மகனைப் பார்க்க வெண்ணி அப்பொழுத் வேற்று நாட்டிலே தான் செய்யும் போரை நிறுத்தித் தான் கொண்ட போர்க்கோலத்தோடு வந்து நோக்கியகாலை ஔவையாராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான்; புறம். ௧௦௦. இவன் கோவலூரை அழித்துக் கைக்கொண்டதனால் அதன் தலைவனாகிய மலையமான் திருமுடிக்காரி இவனை எதிர்க்க வலியின்றித் தோற்றோடிப் போயினன். அங்ஙனஞ்சென்ற காரி தான் மூவேந்தர்க்குந் துணைபோகக் கூடியவனாதலிற் (புறம். ௧௨௨.) பேரரசனாகிய பெருஞ்சேர லிரும் பொறையை யடுத்து நிகழ்ந்தது கூறி அங்கு வைகுவானாயினன். அந்நாளிற் பெருஞ்சேரலிரும்பொறை கொல்லிமலையைத் தான்

பெறவேண்டுமென்னுங் கருத்துடையனாதலை யறிந்த காரி படை யொடு சென்று கொல்லிமலையை அரசாண்டிருந்த வல்வில்லோரி யைப் போரிலே கொன்று அம்மலையைச் சேரமானுக்குக் கொடுத்து விட்டனன்; (அகம். உ0அ, உ0கூ.) அது தேன் முதலாய மிக்க வருவாயையுடையது—"கொல்லிமலைத் தேன்சொரியுங் கொற்ற வா" (கம்பர்) என்பதனாலறிக.

பின்பு திருமுடிக் காரியின் முயற்சியாலே சேரமான் படை யெடுத்துத் தகடூரை முற்றுகை செய்தான். அதனை யறிந்த அஞ்சி தனக்கு நட்பாளராகிய பாண்டியனுக்குஞ் சோழனுக்குந் தூதுவிடுத்து அவர் வருதற்குச் சிறிதுகாலந் தாழ்த்தமையானும்

தகடூர் மிக்க வீரரால் காக்கப்படுதலானும் தன்னூர் பகைவராற் பிடித்தற் கரியதென்று எதிர்த்துப் போர்புரியாது தகடூரினுள் ளேயே யிருந்துவிட்டான். (தொல். பொரு. கூ௨, உரை.) பாண்டிய னுஞ் சோழனும் படையொடு தனக்குத் துணையாக வந்தவுடன் அக் கொல்லிக் கூற்றத்திலேயே பெரும்போர் நடந்தது; (பதிற் றுப்பத்து, எட்டாம்பத்து. பதிகம்.) அப்போர் செய்தற்குச் சேர மான் புறப்பட்டது முதல் போர்புரிந்து வென்று மீண்டு வருமள வும் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறுநூல் தகடூர் யாத்திரை யெனப்படும். அப்போர் நிகழுங்காலத்து ஔவையார் பாடின பாடல்கள் பல.

அப்போரில் அதியனெழினி யென்பான் யானையெறிந்தவேல் பாய்ந்திறந்தானென்று தெரிகின்றது. அவன் அஞ்சியின் மகன் பொருட்டெழினியோவென் றையுறப்படுகின்றது—"அதிய னெழினி யறைந்த கதுக்கிய, பெருங்களிற் றொழுகம் போல"; அகம். உகக.

பின்னர்ப் புண்பட்டு நின்று (புறம். கூங.) சுற்றிய பகைவ ரெறிந்த வேல் மார்பிலே பாய அதனாலிறந்தான்; புறம். உங௫. இவனுக்குத் துணையாகிவந்த சோழனும் பாண்டியனும் தத்தங்குடையுங் கலனும் முரசுங் களத்தே போட்டோடிவிட்டார்கள். (பதிற். எட்டாம் பத்து, பதிகம்.) அக்காலத்து ஔவையார் புலம்பியழுத பாடல் கேட்போ ரிரங்குந்தன்மையது; புறம். உங௫. பின்பு அவனைத் தகனஞ் செய்துவிட்டு (புறம். உங௧.) அவ்விடத்திலே கல் நாட்டிவிட்டார்கள்; புறம். உங௨. அஞ்சியை வென்ற பெருஞ்சேர லிரும்பொறை அவனது குதிரைமலையைக் கைப்பற்றித் தனது சேனாபதி பிட்டங்கொற்றனுக்கு முற்றூட்டாக அளித்தனன். இவனை நற்றிணையிற் பாடியது ஔவையார்.

இந்த அஞ்சி மரபு கி. பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பின்னரும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது; இது விடுகாதழகிய பெருமாள் சாதனமொன்றில் வரும்

"வஞ்சியர் குலபதி யெழினி வகுத்த வியக்க ரியக்கியரோ
டெஞ்சிய வழிவு திருத்தி யெணகுண விறைவனை மலைவைத்தான்
அஞ்சிதன் வழிவரு மன்முத லிகலதி கன வகைநால்(?)
விஞ்சையர் தலைமையா காவலன் விடுகா தழகிய பெருமாளே"

என்னுஞ் செய்யுளாற் புலப்படுகின்றது.

உ. அருமன்.

இவன் ஒரு பிரபு. சிறுகுடியென்னு மூரிலே பரம்பரைச் செல்வமுடைய மரபிலே தோன்றியவன். எக்காலத்தும் வருநர்க்கு வரையாது சோற்றுணவு கொடுப்பவன். இவன் வீட்டில் நாள் தோறும் தெய்வத்துக்கு நிவேதித்துப் போடும் பலியுணவை

புன்னைவேண்டிக் காக்கைகள் கூடியிருப்பதை நக்கீரர் வெகு சிறப்பாக எழுதுகிறார்; நற். ௩௬௭. இவனுடைய சிறுகுடி யென்னுமூர் மிகப் பழைமையுடையதாகக்கொண்டு மூதூரென்னும் பெயராலே கூறுவர்; கள்ளில் ஆத்திரேயனார் "ஆதியருமன் மூதூரன்ன" என்றார்; குறு. ௨௯௩. இவனை நற்றிணையிற் பாடியவர் நக்கீரர்; நற். ௩௬௭.

௩. அழிசி.

இவன் சோழர் மரபினனாகிய ஒரு சிற்றரசன்; மிகுந்த கொடையாளி; சோழநாட்டிலுள்ள ஆர்க்காடென்னுமூரிலிருந்தவன். இவன் ஆர்க்காட்டையும் சிலவூர்களையுங் கைக்கொண்டு ஆண்டுவருநாளில் இவனுக்குப் புதல்வனொருவன் பிறந்தனன். அவன் சேந்தனெனப் பெயரிட்டு வளர்க்க வளர்ந்து ("திதலை யெஃகிற் சேந்தன் றந்தை, தேங்கமழ் விரிதா ரியறே ரழிசி, ...அரியலங்கழனியார்க்காடு" நற். ௧௯0) பின்பு உறையூரைக் கைப்பற்றி அரசாண்டு வந்தனன்; "ஏந்துகோட் டியானைச் சேந்தன் றந்தை"— குறு. ௨௫௮. இவனை நற்றிணையிற் பாடியவர் பெயர் தெரியவில்லை.

௪. அன்னி.

இவன் சோழநாட்டுப் பாபவிநாசம ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கருகிலுள்ள ஒருகிராமத்திலிருந்த சிற்றரசன். இவன் இருந்தவூர் பிற்காலத்து இவன் பெயராலே அன்னிகுடியென்று வழங்கிவருகிறது. இவன் மாயூரத்தின் மேற்கிலுள்ள திருவழுந்தூரிலிருந்த (அகம். ௧௯௬.) வேளிர் மரபினனாகிய திதியனுக்குரியதும கந்திப்ரவிண்ணகரமெனனும் நாதன்கோயிற் கடுத்த குறுக்கையென்னுமூரிலுள்ளதும் அத் திதியனது காவன்மரமுமாகிய ஒரு புன்னை

மரத்தை விரும்பி (அகம். ௪௫.) வைப்பூரிலுள்ள எவ்வி யென்பவன் அடக்கவும அடங்காமல் (அகம். ௧௨௬.) அந்தப் புன்னைமரம் நிரம்பப் பூத்திருக்கும்பொழுது அதனை வெட்டிச் சாய்த்தனன்,

(அகம். ௧௪௫.) அது காரணமாகத் திதியனுக்கும் அன்னிக்கும் போர்மூண்டது. அப்போரும் புன்னையைவெட்டி. வீழ்த்திய குறுக்கையிலேயே போர் செய்தற்குரிய ஓரிடத்தில் நடந்தது; (அகம். ௪௫, ௧௨௬.) அப்போரில் திதியன் வெற்றிகொண்டு அன்னியைப்பற்றி அவன் கண்ணைப் பிடுங்கிவிட்டான்; அகம். ௧௯௬. அன்னியின் புதல்வனாகிய மிஞிலி யென்பவன் கடுஞ்சினமுடைந்து தனக்குப் படைத்துணை பெருகுமளவும் தான் பரிகலத் துண்ணாமலும் வெளிய உடைகளை யுடுக்காமலும் சிலகாலமிருந்தான்; (அகம். ௨௬௨.) பின்பு வெற்றிமிக்க குறும்பிய னென்பவனால் திதியனை மாபோடழியக் கொல்லுவித்து மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவனாகித் திருவழுந்தூரிற் பெரிய ஆரவாரத்தோடு சென்று வந்தானென்பதாம். குறுக்கையென்பது கும்பகோணம் றயில்வே ஸ்டேஷனுக்குத் தென்பால் இரண்டு மைல் தூரத்திலுள்ளது. வைப்பூர் நாகபட்டணந் தாலூகாவிலுள்ளதோரூர். அன்னியின் கதையைக்கூறும் நற்றிணை ௧௮௦-ம் பாட்டைப் பாடினார் பெயர் தெரியவில்லை.

௫. ஆஅய் அண்டிரன்.

இவன் கடையெழுவள்ளலி லொருவன்; பொதியின் மலைத் தலைவன். ஆங்கு இவனிருந்த வூரைப் பிற்காலத்தார் ஆய்குடி யென்று பெயரிட்டனர். ஆஅய் எயின னென்பானொருவ னுளன்; அவன் சேரமானிடத்து நட்புடையனாயிருந்து பாரமென்னுமூரில்

நடந்த போரில் மிஞிலியாற் கொல்லப்பட்டான். அவனின் இவன் வேறென்பது தெரியவேண்டி ஆஅய் அண்டிரனெனக் கூறுவர். இவனை அகத்தில் பாடியவர் உமட்டூர் கிழார் மகனார் பரங்கொற்றனாரும் பரணரும். இவன் சுரபுன்னைப் பூமாலையுடையவன். கொங்கு நாட்டாரோடு போர்செய்து அவர்களைப் புறங்காட்டியோடச்செய்தவன். பாம்புபெற்றுக்கொடுத்த நீலவுடையைச் சிவபெருமானுக்குக் கொடுத்தவன்; [சிறுபா. ௯௬ - ௯௯.] கவிரம் என்னும் மலைப் பக்கம் இவனுடையதே. அண்டிரனென்பது ஆந்திரனென்னுந் தெலுங்கச் சொல்லின் திரிபாதலின் இவன் தெலுங்கநாட்டினனெனவும், அகத்தியமுனிவர் பதினெண்குடி வேளிரைக்கொணர்ந்தாரென் றிருத்தலானே இவன் அவராற் கொண்டுவரப்பட்ட வேளிர் மரபினனெனவுங் கூறுவர். அந்தணர் பெருமானாகிய ஏணிச்சேரி முடமோசியார் சோழன் முடித்தலைக்கிள்ளியைப் பாடிச் சிறந்த

பரிசிலொன்றும் பெறாராய்ப் (புறம். ௧௩௨.) பின்பு ஆஅய் அண்டிரனைப் பரிசிற்றுறையாகவும் வாழ்த்தியலாகவு மமைந்த (புறம். ௧௩௫, ௩௭௫.) பாடல்களாற் புகழ்ந்து அவனால் அளவுகடந்த பரிசில் கொடுக்கப் பெற்றனர். ஏனைப்புலவர்களுக்கும் யானை ஆஅய் முதலாகிய பலபல பரிசில் கொடுத்து உபசரித்தோனென்பது புறம். ௧௨௯, ௧௩௦, ௧௩௧-ம் பாட்டுக்களா னறியப்படுகின்றது. இவனைத் துறையூர் ஓடை கிழார் என்னும் புலவர் தம் வறுமையை முற்றும் புலப்படுத்திக் கூறிய புறம். ௧௩௬-ம் பாடல் நோக்குவாரிரங்கத்தக்கது. இவன் கொடுத்த கொடை மலைப்படுமபிர்தாகிய சந்தனமும் யானைமருப்பும் ஆடுநடைப் புரவியுங் களிறுந் தேரும் வாடாயாணர் நாடுமூருமாம்; புறம், ௩௭௪, ௨௪௦.

இவன் உரிமை மகளிராகப் பல மாதரை மணந்து இசைபட வாழ்ந்துவருநாளில் மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத் தலைமிசைக்கொண்டக் குடையரெனினும் வாழுநாளுலந்தான் மாய்வது திண்ணமென்பாரதலின் அங்ஙனமே இவ் ஆஅய் அண்டிரனும் புகழுடம்பை நிறுத்தி இறந்தொழிந்தான். இறந்த இவனை எரிவாயிமத் தேற்றலும் இவனுடைய உரிமை மகளிர் பலரும் ஒருசேரக் காஷ்டமேறித் துறக்கஞ் சென்றனர்; புறம். உ௪0. அப்பொழுது விசும்பிலே தேவரெதிர்கொள்ளு முழவொலி அங்குள்ளார் யாவர்க்குங் கேட்டது; புறம்; உ௪க. இவனிறந்த பின்பு புலம்பி வருந்தினவர் குட்டுவன் கீரனும், முற்கூறிய மோசியாருமே. புறம். உ௪0, உ௪க. மோசியார் பற்பல பாடல்கள் இவன்மீது பாடினமையின் "மோசி பாடிய ஆயும்" என்று சிறப்பித்துக் கூறினர் பெருஞ்சித்திரனார்; புறம். கடு௮. இவனை நற்றிணை உ௩எ-ல் பாடியவர் காரிக்கண்ணனார். நற். க௬௭-ல் பாடினார் பெயர் காணப் படவில்லை.

௬. உதியன்.

இவன் சேரலா மரபினன். பாரதப் போரில் இருபடையாளர்க்கும் போர் முடியுமளவும் உணவளித்தவனாதலிற் பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேரலெனவுங் கூறப்படுவான். முதற்சங்கப் புலவராகிய முரஞ்சியூர் முடிநாகராயராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவன்; புறம். உ. தன்குலத்து முதியோ ரிறந்தார்க்குச் செய்யுங் கடன்களெல்லாம் குறைவறச்செய்து ஏனையோரை யாதரித்து வந்தவன்—"முதியர்ப் பேணிய வுதியஞ்சேரல்"; அகம். உ௩௩. தனது நாட்டினைத் தன்பமெய்தாதபடி பாதுகாத்து, வந்தவன்—"நாடுகண்ணகற்றிய

வுதியஞ் சேரல்" அகம். ௬௫. பதிற்றுப்பத்து முதற்பத்துக்குத் தலைவன் இவனேயென் றூகிக்கப்படுகின்றது; இவன் புதல்வர்கள் இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் என இருவர்; இவ்விருவரும் முறையே பதிற்றுப்பத்து உ-ம் பத்துக்கும் ௩-ம பத்துக்குந் தலைவராயினார். இவ்வுதியஞ்சேரலை நற். ௧௧௩-ல் பாடியவர் எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார்.

௰. ஓரி.

இவன் கடையெழுவள்ளலி லொருவன்; வல்விலோரியெனவும், ஆதனோரியெனவும் கூறப்படுவான். கொல்லிமலையையும் அதனைச் சூழ்ந்த நாட்டினையும் அரசாண்டிருந்தவன்—"ஓரி, பல்பழப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி"—அகம். ௨0அ; "வல்வில் லோரி கொல்லிக் குடவரை"—குறு. ௧00. இரவலர்க்கு வரையாது கொடுக்கும் வண்மையன். இவன் கொல்லிமலையை ஆண்டுவருநாளில் அதிகமானெடுமானஞ்சி சென்று திருக்கோவலூரை முற்றிவென்று கைப்பற்றிக்கொண்டான். அதனை ஆண்டிருந்த மலையமான் திருமுடிக்காரி அஞ்சியொடு போரில் எதிர்நிற்கலாற்றாது தோற்றோடிச் சேரமான் பெருஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். அச்சேரமான் கொல்லிமலையைத் தான்பெற வேண்டுமென்னுங் குறிப்புடையானாதலை யறிந்த காரி படையொடு சென்று கொல்லிமலையில் ஓரியுடனே போர்புரிந்து ஓரியைக்கொன்று தான் மிக்க ஆரவாரத்தோடு ஓரியினது நகரினுட் புகுந்தான்; அங்ஙனம் புகுதலும் ஊர்முழுதும் ஒல்லென்னும் ஒலியுண்டாயிற்று; "ஓரிக்கொன்ற வொருபெருந் திருவிற், காரிபுக்க நேரார் புலம்போற், கல்லென் றன்றா லூரே"—நற். ௩௨0. பின்னர் அக்கொல்லிமலை முதலியவற்றைச் சேரலனுக்கே கொடுத்துவிட்டனன்; "முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி, செல்லா நல்லிசை நிறுத்த

வல்வி, லோரிக் கொன்று சேரலற்கித்த, செவ்வேர்ப் பலவின் பய ங்கெழு கொல்லி"—அகம். ௨0கூ. இவ்வோரியை நற்றிணையில் கூ-ம் பாடலிலும் ௨கூரு-ம் பாடலிலும் சிறப்பித்தவர் பரணர்; கூ௨0-ல் சிறப்பித்தவர் கபிலர்.

அ. காரி.

இவன் மலையமான் திருமுடிக்காரி யெனவுங் கூறப்படுவன்; மலையமானாடாகிய திருக்கோவலூர்ப்பக்கத்தைப் பரசாண்டவன்;

கடையெழுவள்ளலி லொருவன்; சேரசோழ பாண்டியர்களுக்குப் படைத்துணையா யிருப்பவன்; புலவர்க்குப் பலபலவாகப் பரிசு கொடுத்து ஆதரிப்பவன்; புலவர்க்குத் தேர்கொடுத்தலானே தேர் வண்மலையனெனப்படுபவன்; (நற். க00.) முள்ளூர்மலையையுடைமை யின் "முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி" எனவுங் கூறப்படுபவன்; கபிலராலும் பரணராலும் மாறோக்கத்து நப்பசலையாராலும் பாடப் பெற்றவன்; விற்போரால் வென்று நிரை கவர்பவன்;—"பல்லா நெடு நிரை வில்லி னெய்யும், தேர்வண் மலையன்"—நற். க00; "மாயிரு முள்ளூர் மன்னன் மாவூர்ந், தெல்லித் தரீஇய வினைநிரைப், பல் லான் கிழவரின்"—நற். ௨கூக. இவன் அரசாளுநாளில் ஆரியர் பெரும்படையொடு வடக்கிலிருந்து தமிழ்நாடு புகுந்து திருக்கோ வலூரை முற்றினர்; அது கண்ட காரி அஞ்சாது எதிர்த்துப் போர்செய்ய அவர் ஆற்றாராய்ப் பின்வாங்கி ஓடலாயினர்; "ஆரி யர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப், பலருடன் கழித்த வொள் வாண் மலையன, தொருவேற் கோடி யாங்கு"—நற். களo. இவ்வாறு இவன் வெற்றி மேன்மேலெய்தக்கண்ட தகடூர் அதிகமானெடு

மானஞ்சி படையொடு வந்து கோவலூரை முற்றிக் காரியைத் தோற்கச்செய்து ஓட்டிவிட்டு இவனது நாட்டினைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். தோற்றோடிய காரி பெருஞ்சேர லிரும்பொறையையடைந்து அவன் கருத்துப்படி கொல்லிமலையை யாண்ட வல்வில்லோரியைப் போரிலே கொன்று அவ் வோரியினது நாட்டைச் சேரலனுக்குக்கொடுத்துவிட்டு அவனை அஞ்சிமேற் படையெடுக்குமாறு செய்வித்தான். சேரன் தகடூரை முற்றி அஞ்சியைக் கொன்றுபோக்கி அவன் கைப்பற்றியிருந்த கோவலூர் நாட்டைக் காரியிடம் கொடுத்தனன்; அவன் அதனைப் பெற்று முன்போல ஆண்டிருந்தனன். நற்றிணையில் இக் காரியைப் பாடியவர் கபிலரும் பரணரும்; க00, க௨0, உ௬௯, ௩௯0.

கO. குட்டுவன்.

இவன் சேரர் மரபினன். குட்டநாட்டை யாண்டமையிற் சேர மரபினர் குட்டுவரெனப்பட்டார். குட்டநாடு—மலை நாட்டின் ஒருபகுதி. கடைச்சங்க நிலையிட்ட முடத்திருமாறனாற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றமையின் இவன் இன்றைக்கு ௲௮00 வருஷத்தின்

முற்பட்டவனாகவேண்டும். இவனைப் பாடியவர் முற்கூறிய முடத்திரு மாறன்; நற். க0௫.

கக. கொல்லிப்பாவை.

இது கொல்லிமலையின் மேல்பாற் செய்துவைக்கப்பட்ட

பெண்வடிவமாகிய பிரதிமை. கொல்லிமலை தவஞ்செய்வோர்க்குந் தனித்துறைவோர்க்கும் தகுதியான இடம்; தேன், பழமுதலாய உணவுப்பொருள் மிகுதியாகக் கிடைக்குமாதலால் இனிதினிருக்கக்கூடும். இதனை யெண்ணியே தேவரும் முனிவரும் அங்கு வைகுவாராயினர். இவர்கள தங்கியிருப்பது கண்ட இராக்கதரும் அசுரரும் அங்குவந்து கூடுவாராயினர். இவ்வாறு இராக்கதாதியர் வந்து நெருங்கவே முனிவர்கள் தவத்துக்கு ஊறு சேர்வதாயிற்று. அப்பொழுது தேவரும் முனிவரும் தனியிருந்து ஆராய்ந்து அப்பகைவர் மனத்தையடக்க வல்லரல்லராதலின் அவர்கள் வருநெறியிற் கண்டு மயங்கி உயிர்விடும் வண்ணம் அழகமைந்த பெண் வடிவஞ் செய்துவைப்பதாக நிச்சயித்து விச்சுவகன்மாவுக்குக்கூற, அவனும் அம் மலையின் மேல்பால் அசுராதியர் வருநெறியிற் கல்லாற் பாவை யொன்றமைத்து உள்ளே பலவகையான சக்தியை யூட்டி நிலைநிறுத்தினன். இப்பாவை இயங்குந்தன்மையது; இராக்கதாதியர் வாடை பட்டவுடன் நகைக்குந் திறனுடையது; கண்டவரது உள்ளத்தையும் விழியையுங் கவர்ந்து அவர்க்குப் பெருங் காமவேட்கையையுறுவித்து இறுதியிற் கொல்லத்தக்க மோகினி வடிவமுடையது. இப் பாவையை நோக்கினோர் அஃது இயங்குவதையும் நகைப்பதையுங் கண்டு மடந்தைபோலுமென்று மயங்கிக் காமநோய்கொண்டு கிடந்து மடிவரென்பதாம். இது நகைத் துயிர் வாங்குமென்பது "திரிபுரத்தைச்-செற்றவனுங் கொல்லிச் செழும் பாவையுநகைக்கக், கற்றதெல்லா மிந்தநகை கண்டேயோ" (சித்திரமடல்) என்பதனாலறிக. இப்பாவை காற்று இடி மழை முதலாயவற்றாற் கெடாதென்பதை நற். ௨0௧-ம் செய்யுளாலறிக. இப் பாவையைக் கூறுவது நற். ௧௮௫, ௧௯௨, ௨0௧-ம் செய்யுள்கள்.

௧௨. சேந்தன்.

இவன் அழிசியின் மகன்; இவன் வரலாற்றினை மேலே (௩) அழிசியின் வரலாற்றுட் காண்க.

௧௩. தழும்பன்.

இவன் ஒரு கொடையாளி; ஊணூர் என்னும் நகரத்தின் தலைவன். போரிற் புண்பட்ட அழகுடையவன் என்று பரணரால் சிறப்பிக்கப்பட்டவன்; நற். ௩00. அத் தழும்புடைமையின் தழும்பனெனப்பட்டான். இவன் இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. "தூங்கல் பாடிய வோங்குபெரு நல்லிசைப், பிடிமகி ழுறுதுணைப் பெரும்பெயர்த் தழும்பன், கடிநகர் வரைப்பி னூணூரும் பரவி" என அகம். ௨௨௭-ல் நக்கீரனாராற் சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்றவன். "......... கண்ண் கொண்ட தீந்தேனிரியக், கள்ளரிக்குங் குயஞ்சிறுசின், மீன் சீவும் பாண்சேரி, வாய்மொழித் தழும்ப னூணூ ரன்ன,......... வருந்தன்மன் னெவனெம் பெருந்துறை மரனே" எனப் பரணராற் (புறம். ௩௪௮-ல்) புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவன். இவனைப் பாடியவர் பரணர்; நற். ௩00.

௧௪. நன்னன்.

இவன் மலையாளம் ஜில்லாவின் மேல்பால் மேலைக் கடலோரத்திலுள்ள பூழி நாட்டையாண்ட ஒரு சிற்றரசன்; சேரர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன், "நன்ன னுதிய னருங்கடிப் பாழி"—அகம். ௨௫௮; உதியன் - சேரன். இவன் சிற்றரசனாதலின் வேள் என்னும் பட்டமெய்தினான். "நறவுமகி ழிருக்கை நன்னன் வேண்

மான்" —அகம். ௯௭. (பாண்டியர் நாயக்கர்க்குக் கப்பங்கட்டத் தொடங்கியபின் வேள் எனப் பட்டஞ்சூடியது இங்கு நோக்கத் தக்கது.—"சீவலவேள வெனமகுடஞ் சூடினனே".) இந்நன்னனது பூழிநாடும் பிறவுங் கொங்கண தேசமெனப்படும்; "பொன்படு கொண்கான நன்னன்"—நற். ௩௯௧. (கொண்கானம் - கொங்கணம்.) கடம்பின்பெருவாயில், பாரம், பிரம்பு, வியலூர்—இவை இவனுடைய ஊர்கள்; பதிற்று. ௪-ம் பதிகம்; அகம். ௧௫௨, ௩௫௬, ௯௭. இவனாடு மிக்க நீர்வளமுடையது; அகம். ௩௯௯. ஏழில்மலை, பாழிச்சிலம்பு—இவனுடைய மலைகள்; அகம். ௧௫௨. [ஏழில் மலை மேலைக் கடலருகிலுள்ள கன்னனூரிலிருந்து வடக்கே ௧௮ மைலிலுள்ளதொரு மலை. ஏழில்மலையென்ற றயில்வே ஸ்டேஷனுமுள்ளது; அதனை ஸப்த சைலமெனப் பலருங் கூறுவர். பாழியை முன்பு வடுகர் கைப்பற்றி ஆண்டுவருநாளில் சோழன் நெய்தலங்கானலிலுள்ள இளஞ்சேட் சென்னியென்பவன் படையொடுசென்று பொ

ருது வடுகர்களைக்கொன்று பாழியையும் அழித்து மீண்டான்; ஆனால் இவன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னி யெனக் கூறப்படுவன்; "இளம்பெருஞ்சென்னி,......செம்புறழ் புரிசைப் பாழி நூறி, வம்ப வடுகர் பைந்தலை சவட்டி."—அகம். ௩௭ வம்பவடுகர் - புதியாய்த் தமிழ்நாடு புகுந்த வடுகர்.] இந் நன்னன் மிக்க கொடையாளி; இரவலர்க்கு யானை முதலாய பரிசிலளிப்பவன்; "இசை நல்லீகைக் களிறுவீசு வண்மகிழ்,......நன்னன்" அகம். ௧௫௨; "அகவுநர்ப் புரந்த அன்பின்......நன்னன்"—அக ௯௭. இவன் ஆற்றலாற் பிண்டன் முதலானோரைவென்று மிகுபொருளீட்டி அப்பொருளைப் பாழியிற் சேமித்து வேளிர்ட

ரைக் காக்குமாறு வைத்திருந்தனன்; அகம். ௨௬அ. முற்கூற் பிண்டனோடும் இன்னும் பலவாசரோடும் போர்செய்து அவனை கொன்றவுடன் (அகம். ௧௫௨.) அப் பிண்டன் முதலானோ டைய உரிமை மகளிரைப் பற்றிவந்து அம்மகளிர் தலையை சிரைத்து அக்கூந்தலைக் கயிறாகத் திரித்து அக்கயிற்றினால் அப் கையாசரின் யானையைப் பிணித்து வந்தவன்; நற். ௨௭௦. இவ பிறந்தநாட் கொண்டாட்டம் பலராலும் புகழப்படுவது; மதுரை காஞ்சி ௬௧௮, ௬௧௯ அடிகள். இவனது தோட்டத்திலுள் மாத்தின் பசுங்காய் அருகிலோடிய ஒரு கால்வாயில் விழுந்து வ வதனை அங்கு நீராடச்சென்ற ஒரு பெண்ணெடுத்துத்தின்ற த ற்றுக்காக அவளை அவளது தந்தை பலயானைகளும் அவள் நிறை பொன்னும் கொடுப்பதாக இரந்து வேண்டியும் இரங்கானாய் கொல்லுவித்தனன்; குறு. ௨௯௨. இவன் கொடுங்கோலனென் லேவிறகனுலோ சேரநாட்டை அக்காலத்து அரசாண்டுவந்த கள காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் இவனைப் போர்செய்தழிப்பது க தித் தன் சேனாபதி ஆஅய் எயினனைப் பெரும்படையொடு செல விடுத்தனன்.

இந்த ஆஅய் எயினன் வெளியம் என்னும் ஊரில் வேளி மாபிற் பிறந்தவன்; (அகம். ௨0அ.) மிக்க வீரமுடையவன்; வேண் டினோர்க்கு வரையாது யானை முதலியவற்றைக்கொடுக்கும் வண்மை யுடையவன். அந்நாளில் மதுரையிலிருக்கும் அகுதை யென்பவன் தான்மிக்க வீரமுடையவனாயிருந்தும் இவ் ஆஅய் எயினனுக்கு நடுங்கி யொடுங்கி யிருந்தனன்; இத்தகைய மேம்பாடுகொண்ட இவ் ஆஅய் எயினன் நன்னனது படைத்தலைவனாகிய மிஞிலி மிக்க

வீரமுடையவனென்று பிறர் தடுத்துக் கூறியதையுங் கேளாமல் (அகம். ங.கூசு.) அவனோடு பாழி யென்னுமிடத்திற் போர் தொடங்கினான். அப்பொழுது அந் நன்னன் தனது பேய்க்கூட்டருகில் (அகம். கசஉ) நின்றுகூறிய கட்டளையை மேற்கொண்டு அவன் படைத் தலைவனாகிய மிஞிலி வந்தெதிர்நின்று போர் தொடங்கி நண்பகற்பொழுதில் வேலாலெறிந்து ஆஅய் எயினனைக்கொன்றான். விழுந்த எயினன்மேல் வெயிலபடாவாறு பறவை பந்தரிட்டாற் போலச் சூழ்ந்தன; நன்னன் மனமழுங்கியிருந்தனன்; அகம். உ0அ. பிறகு அவ் எயினனது உரிமை மகளிர் திரண்டெழுந்து காவிரியாற்றுக்குவந்து தங்கள் வழக்கப்படி. சரமக்கிரியை முடித்து அலங்கரித்த எயினன்போன்ற வடிவமொன்றனை அங்கீரிற் போகட்டு நீராடிப் பெயர்ந்துபோயினர்; அகம். கஅக. இப் பெரும் பூசல் கேட்டு மதுரையில் அடங்கிக்கிடந்த அகுதை அச்சம் நீங்கி மகிழ்வானாயினான்; அகம். உ0அ.

இங்ஙனம் சேனாபதி முடிந்தானென்பது கேட்ட களங்காயக் கண்ணி நார்முடிச்சேரல் வெகுண்டு பெரும்படையோடு வந்து பெருந்துறை யென்னு மிடத்தில் நன்னனால் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த அவனது காவன்மரமாகிய வாகையை வெட்டிச்சாய்த்தனன். (இவ் வாகைப்பறந்தலை வாகை யென்னும் பெயரோடு இப்பொழுது முளது.) இதனை யறிந்த நன்னன் தன்பெரும் படையொடுவந்து எதிர் நின்று பலநாள்காறும் போர்செய்ய ஈற்றில் சேரலன் படையால் நன்னன் இறந்தொழிந்தனன்; "குடாஅ, திரும்பொன் வாகைப் பெருந்துறைச் செருவிற், பொலம்பூ ணன்னன் பொருகளத் தொழிய, வலம்படு கொற்றந் தந்த வாய்வாட், களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேர, விழுந்த நாடு தந்தனன்"—அகம். ககூக. நன்னன்

கதையை யாண்டும் எடுத்துக் காட்டினவர் பரணர்; நற். உ௭0, ௩௨௬௧. இந் நன்னனுடைய பாழியும் பாரமும் பிறவும் சேனைபதி மிஞிலி யென்பவனால் முன்பு காக்கப்பட்டு வந்தன; நற். உ௬௫.

கரு. தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்.

இவன், மதுரையிற் பாண்டியர்மரபிலே தோன்றிக் கல்வி கேள்வி வீர முதலாயவற்றாற் சிறந்து, கவிபாடுந் திறனுமுடையனாய் மாங்குடி மருதனார் முதலாகிய வித்துவான்களாற் புகழ்ந்து பாடப்

பெற்று, இளமையிலேயே அரசவுரிமை கைக்கொண்டு, ஆட் புரிந்து வருவானாயினன். அக்காலில் சேரமான் யானைக்கட் சே மாந்தரஞ்சேர லிரும்பொறையும், சோழன் இராயசூயம் வேட் பெருநற்கிள்ளியும், திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோ வேண்மான், பொருநன் என்னும் வேளிர் ஐவரும் (புறம். ௭௬ இந் நெடுஞ்செழியனை இகழ்ந்து கூறிப் பாண்டிநாட்டைக் கை பற்றக் கருதி மதுரையை முற்றுகையிட்டார்கள். அதுகண் நெடுஞ்செழியன் சினமிகுத்து "நகுதக்கனரே" (புறம். ௭௨ என்ற செய்யுளால் வஞ்சினங்கூறிப் போருக்கெழுந்து உழிஞை சூடிப் போர்செய்யத் தொடங்கினன்; புறம். ௭௬. இவன் மிக் இளையனாயிருந்தும் அஞ்சாமற் கடும்போர்புரிந்து (புறம். ௭௭ அவ் வெழுவருந் தோற்றோட வென்றான்; புறம். ௭௬. தோற்

எழுவரும் ஓடிச்சென்று சோழநாட்டிற் புகும்போதும் இவ
விடாது பின்தொடர்ந்து சென்று திருத்தலையாலங்கானத்து மறி
துநின்று பெருஞ் சமர்நடத்தி வேளிர்......

[இதனை எழுதிமுடிக்குமுன் உரையாசிரியர் தேகவியோ
மாயினர். பாடப்பட்டோருள் கிள்ளிவளவன் முதலிய சிலரது
வரலாறும் எழுதப்படவில்லை.]

கடவுள் துணை.

நற்றிணை நானூறு

மூலமும் உரையும்.

கடவுள்வாழ்த்து.

என்றது, இந்நூல் என்றும் நின்று நிலவவேண்டிக் கடவுளை வாழ்த்
வான் எடுத்துக்கொண்ட ஆசிரியர், மாயோனே வேதமுதல்வனென
ர்றோர் கூறுவாதலின் யாமும் அவனையே வணங்குவோமென்று
ழ்த்துக் கூறுகிற்பது.

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்பாடியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மாநிலஞ் சேவடி யாகத் தூநீர்
வளைநரல் பௌவ முடுக்கை யாக
விசும்புமெய் யாகத் திசைகை யாகப்
பசுங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணாக
இயன்ற வெல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய
வேத முதல்வ னென்ப
தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே.

உரை:—பெரிய நிலம் தன் சிவந்த அடிகளாகவும், தூய நீரையுடைய ங்குகளொலிக்கின்ற கடல் ஆடையாகவும், ஆகாயம் மெய்யாகவும், திசை கைகளாகவும், தண்ணிய கதிர்களையுடைய திங்களும் ஞாயிறுமாகிய இரண்டும் இரண்டு கண்களாகவுங் கொண்டு, அமைந்துடைய எல்லாவுயிர்களிடத்தும் தான் பொருந்தியிருப்பதன்றி நிலமுதலாய எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னுறுப்பகத்தடக்கிய வேதத்தாற் கூறப்படு முதற்கடவுள் குற்றந்தீர விளங்கிய திகிரியையுடைய மாயோனேயென்று ஆன்றோர் கூறுங்கிற்பர்;

ஆதலின் யாமும் அவனையே கடவுளாகக் கொண்டு வணங்குவோமென்றவாறு.

வேதமுதலிவனென்றும் பாடம்.

மா - பெருமை. தாரீர் - அலையாலே தூவப்படு நீரெனவுமாம். வளை - சங்கு. நரலுதல் - ஒலித்தல். பௌவம் - கடல். திகிரி - சக்கராயுதம்.

இதனுள் ஐம்பெரும்பூதமும் மதியமும் ஞாயிறும் திசையும் துறக்க முமாயமைந்த மூவுலகமும் திருமாலினொருவடிவமே யெனவும் அவன் அவ்வடிவாக விளங்குதலால் உலகமும் உலகத்துயிர்களும் அவ்வுயிர்களாலே துய்க்கப்படும் பொருளும் அவனே யெனவும் அவனியல்பை உள்ளத்தா லுணரவல்லாரே ஆன்றோரெனவும் அவரே உயிர்களின்மாட்டுப் பேரரு ளுடைமையான் விரித்துக் கூறுவரெனவும் பெரிதும் பயனெய்துமாறு கூறினாராயிற்று. ஏனைபூதமும் பிறவுங் கூறிய அடிகள் சிதைவுற்றமை யின் வடமொழிச் செய்யுளைநோக்கிக் கூறலாயிற்று.

உயிர்ப்பன்மை மெய்யாற் செய்யப்படும் வணக்கம் திருவடியிடத்ததா தலின் அதனை முற்கூறினார். மனத்தாலே கருதற்குரியானன்றிக் காண டற்கரியனென்பார் விசும்பு மெய்யென்றார். இனி நியாயநூலார் 'விசும்பு நீலநிறமுடையது' என்றலின் இறைவனது நீலமேனியை நோக்கி விசும்பு மெய்யாக வென்றா ரெனலுமாம். உயிர்களி னல்வினை தீவினையறிந்து அவற்றிற்கேற்ப வுதவுதற்பொருட்டு யாண்டுஞ் சான்றாகியுறைதலால் எல் லாம் பயின்றென்றார்; எனவே இறைவனது அந்தர்யாமித்துவங் கூறியதா யிற்று. ஊழி திரியுங்காலத்து எல்லாம் அழியாது அளித்தற் சிறப்புக்கூறு வார் அகத்தடக்கி யென அவனுறுப்பகத் தடக்கினமை கூறினார். இறை வனது பரத்துவங் கூறுவார் வேதமுதல்வனென்றார். இங்ஙனங் கூறிய வாற்றா லவ்வுருவைத் தியானஞ்செய்கவென்றதாயிற்று. உலகத்துக்கு அவு ணராலே செய்யப்படுகின்ற தீங்குகளைப்போக்கி விளங்குதலாலே தீதற விளங்கிய திகிரியுடையோனென்றார்.

ஆக, ஆக, ஆக, ஆக, ஆகப் பயின்று அடக்கிய முதல்வனெனக் கூட்டுக ஆன்றோர் - தோன்றா எழுவாய். இருவகைவாழ்த்தினுள் இது தனக்குப பயன்பட வாழ்த்தியது.

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

நூல்.

[குறிஞ்சி.]

இது, பிரிவுணர்த்தியதோழிக்குத்
தலைவிசொல்லியது.

எ - து, தலைவன் பிரியக்கருதிய தறிந்த தோழி தலைவியிடங் கூறலும், தலைவி அவரை யின்றியமையாத என்னை வருந்தும்படி விட்டுப் பிரிகின்ற அன்னதொரு குணக்குறைபாடிலரெனத் தலைவனைப் புகழ்ந்து கூறாநிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

நின்ற சொல்லர் நீடுதோன் றினிய
ரென்று மென்றோள் பிரிபறி யலரே
தாமரைத் தண்டா தூதி மீமிசைச்
சாந்திற் றொடுத்த தீந்தேன் போலப்
புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை
நீரின் றமையா வுலகம் போலத்
தம்மின் றமையா நந்நயந் தருளி
நறுநுதல் பசத்த லஞ்சிச்
சிறுமை யுறுபவோ செய்பறி யலரே.

உரை:—தோழீ, நம் காதலர் நிலைமை தவறாத வாய்மையுடையவர்;

நெடிதாகத் தோன்றுகின்ற இனிமையுடையவர்; எப்பொழுதும் என்தோள் களைப் பிரியும் அன்னதொரு குணக்குறைபாடிலர்; அத்தகைய மேதக்கோ ருடைய நட்பு, தாமரையின் தண்ணிய தாதினையும் மேலோங்கிய சந்தனத் தின் தாதினையும் ஊதி அந்தச் சந்தனமரத்தில் வைத்த இனிய தேன்போ லத் திண்ணமாக மேதக்கன, ஆதலின் அவர் நீரையின்றி யமையாத உலகி யல்போலத் தம்மையின்றி யமையாத நம்பால் முன்பு விருப்பமிகவைத்தரு ளிப் பின்பு பிரிதலால் நம் நறிய நுதல் பசலையூர்தற்கு அஞ்சிச் செய்வதறி யாராய்த் தடுமாற்றமடைவாரோ? அங்ஙனஞ்செய்யார்காண்; எ - று.

நின்றசொல்லொடு எனவும் பாடம்.

சாந்து - சந்தனமரம். புரை - உயர்ச்சி. சிறுமை - நோயுமாம்.

தாமரைத்தாது தலைவனுள்ளத்திற்கும் சந்தனத்தாது தலைவியுள்ளத் திற்கும் உவமையாக்கி இருவருட்கருத்தும் ஒத்த வழி சாந்திலே தீந்தேனி ருல் வைத்ததுபோலத் தலைவன் தலைவிபால் அன்புவைத்தானெனப் பொ ருந்தவுரைக்க. இடையிலே பலவாயசொற்களைப் பொருந்தப் பெய்துரைப் பனவெல்லாம் இசையெச்சமெனக் கொள்க.

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதியின்கண் நின்னிற்பிரியேனென்றதனை இன் றுகாறும் நிலையிட்டவராதலின் இனியும் பிரியக்கருதாரென்றதைத யடக்கி நின்றசொல்லரென்றாள். யாணுக்குந்தோறும் எனக்கு இனியராய் என்னை மகிழ்விப்பவர் அம்மகிழ்வுக்கு ஊறுண்டாகப் பிரியாரென்னுங் கருத்தால் நீடுதோன்றினியரென்ற இதுவும் அதனையே நோக்கிநின்றது. 'உழைய மாகவும் பனிப்பவள், பிழையலள் மாதோ பிரிதும்நா மெனினே' எனக் கொண்டவராதலின் 'என்றும் என்றோள் பிரிபறியலர்' என்ற இதுவும் பிரி யாரென்பதனை வலியுறுத்திற்று. பசத்தல் - பசலைபாய்தல். இது கண்ணாடி மேல், வாயினூதிய ஆவிபட்டு அக்கண்ணாடி மழுக்கமடைவதுபோலத் தலைவியின் நெற்றியிலுள்ள ஒளி தலைவனைப்பிரிதலால் மழுங்கித்தோன்று தல்; இதனைப் பீர் எனவும் பொன் எனவுமுரைப்பர்.

நீடுதோன்றினிய ரென்றும் தோள் பிரிபறியலரென்றுங் கூறியத னால் மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - ஆற்றியிருத்தல். திணை - குறிஞ்சி. கைகோள் - கற்பு. தலைவிகூற்று. கேட்போர் தோழி. (இதிற்கிடந்த நீரின் றமையா என்றகருத்துடையது; குறள், ௨0.) இபபாட்டுக் கற்பின்வழிப் பிரிவாதலின் ஏற்றற்கட் டலைவி கூற்று நிகழ்ந்தது; பிரிவுணர்ந்து புலந்து ரைப்பின் நாணழிவாமென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; (தொல்காப்பியம், பொரு ளதிகாரம், சூத்திரம்-கசஎ, உரை.) (க)

[பாலை.]

இஃது, உடன்போகாநின்றாரை இடைச்சுரத்துக்
கண்டார் சொல்லியது.

எ - து, தலைவனும் தலைவியும் ஒருப்பட்டெழுந்து சுரத்திடைச் செல்லக் கண்டோர் இக்கொடுஞ்சுரத்தில் இம் மெல்லியலாளைக் கொண்டு செல்லும் இவ்விளையோனுள்ளம் இடியினுங் காட்டிற் கொடிதெனக் கவன்று கூறுநிற்பது.

பெரும்பதுமனார்பாடியது.

௨. அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந்தண் குன்றத்
தொலிவ லீந்தி னுலவை யங்காட்
டாறுசென் மாக்கள் சென்னி யெறிந்த
செம்மறுத் தலைய நெய்த்தோர் வாய
வல்லியம் பெருந்தலைக் குருளை மாலை
மரனோக்கு மிண்டிவ ரீங்கைய சுரனே
வையெயிற் றையண் மடந்தை முன்னுற்
றெல்லிடை நீங்கு மிளையோ னுள்ளங்

காலொடு பட்ட மாரி

1௦ மால்வரை மிளிர்க்கு முருமினுங் கொடிதே.

உரை:—சுரமோ ஆழ்ந்துபடக் கிடந்த பெரிய குளிர்ச்சியையுடைய குன்றத்துத் தழைத்த வலிய ஈத்தமரங்களையுடைய காற்றுச் சுழன்று வீசும் காட்டின் கண்ணே நெறிக்கொண்டுசெல்லும் மக்களுடைய தலையை மோதியதனாலே குருதிபடிந்த சிவந்த மறுப்பட்ட தலையையுடையனவும் இரத்தம்பூசிய வாயையுடையனவுமாகிய பெரிய தலையையுடைய புலிக் குட்டிகள் இம் மாலைப்பொழுதில் தாம் பதுங்கியிருக்கும் மரலின் தூறுகளை நிமிர்ந்து நோக்காநிற்கும் இண்டங்கொடியுடனே ஒருசேரப் படர்கின்ற ஈங்கையையுடையவாகும்; இத்தகைய சுரத்தின்கண்ணே கூரிய பற்களையு டைய மெல்லியளாகிய மடந்தை முன்னே செல்லவிடுத்துப் பின்னே இவ் விராப்பொழுதிற் செல்லாநிற்கும் இவ்விளைஞனுள்ளமானது காற்றோடு கலந்த மழைபெய்யுங்காலத்திற் பெரிய துறுகற்களைப் புரண்டு விழுமாறு மோதுகின்ற இடியினுங் காட்டிற் கொடியதாயிராநின்றது; எ - று.

நெய்த்தோர் வல்லியம் எனவும் ஐயண் மாயள் எனவும் பாடம். மாயள்- கரியமேனியள்.

ஒலிதல் - தழைத்தல். உலவை - காற்று. நெய்த்தோர் - இரத்தம். வல்லியம் - புலி. இவர்தல் - படர்ந்தேறுதல். வை - கூர்மை எல் - இராத் திரி. மிளிர்க்குதல் - புரட்டுதல். ஐயள் - மெல்லியள். உற்று என்பதை உற எனத்திரிக்க. அழுந்துபடல்—ஆழ்ந்துபடல்; (தொல்—சொல்—௪0௩) "அந்நாற்சொல்லும்" என்பதன்கட் கிடந்த 'நாட்டல் வலிய' என்பதனால் குறுக்கல்விரித்தலாகிய இருவகை விகாரமுங் கொள்க.

நடத்தலாற்றாளென்பார் ஐயளென்றார். மடந்தையை முன்னே நடத் தித் தான் பின்னே செல்லுதல் அவளது முதுகினழகையும் இளைத்தநடை யையும் காணுதற்பொருட்டு. மாதர்க்குக் காலணியாகிய சிலம்பு வதுவைக் காலத்துக் கழற்றுதல் மரபு; அங்ஙனமாக இவள் சிலம்பணிந்தபடி ஓராட வனுடன் செல்லக் காண்டலாற் களவினிற் கொண்டு தலைக்கழியப் பெறு வளாமென்றேனையோரயிர்த்துக் கூறியதாயிற்று; "சிலம்புஞ் சிறுநுதலும்" "வில்லோன் காலன கழலே தொடியோண், மெல்லடி மேலவுஞ்சிலம்பே" எனவுஞ் சான்றோர் கூறுமாற்றானறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தம்மிற் கூறியாறுதல். இதனைக்கண்டோர் கூற்றுக்கு மேற்கோளாக்கினர்

நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-கூ-௪0,உரை.) (உ)

[பாலை.]

இது, முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்த
தலைமகன் பின்னும் பொருள்கடைக்கூட்டிய
நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

எ - து, முன்பு பொருள்தேடச் சென்றிருந்துவந்த தலைமகன் மற்றொருகாலத்துப் பின்னும் பொருள் தேடும்படி கருதிய நெஞ்சை நோக்கி நெஞ்சே மாலைப்பொழுது வரக்கண்டு இம்மாலைப்பொழுது நம் காதலி நம்மைக்கருதி வருந்துதற்குரிய காலமென்று முன்பு பிரிந்தவிடத்துக் கருதினேனல்லனோ வென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

இளங்கீரனார்பாடியது.

ஈன்பருந் துயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப்
பொரியரை வேம்பின் புள்ளி நீழற்
கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்
கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட் டாடும்
வில்லே ருழவர் வெம்முனைச் சீறூர்ச்
சுரன்முதல் வந்த வுரன்மாய் மாலை
யுள்ளினெ னல்லனோ யானே யுள்ளிய
வினைமுடித் தன்ன வினியோண்
மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழு தெனவே.

*உரை:—*நெஞ்சே, பார்ப்பையீன்ற பருந்து வருந்ியுறையாநிற்கும் ஆகாயத்தின்மேற் செல்லுகின்ற நெடிய கிளைகளையும் பொரிந்த அடியையுமுடைய வேம்பினது புள்ளிபோன்ற நிழலின்கண்ணே கட்டளைக் கற்போன்ற அரங்கை வட்டினாலே கீறி எனைத்தொழிலொன்றுங் கற்றறியாத சிறுவர்கள் நெல்லியங்காயை வட்டாகக்கொண்டு பாண்டி லாடாநிற்கும் விற்போரால் ஆறலைத் துண்ணும் மழவரின் வெய்ய குடியிருப்பினையு

டைய சிறாரையுடைய அழற்சுரத்தின்கண்ணே முற்பட்டுழந்தாம் வலி யனைத்தையுங் குறைக்கின்ற மாலைப்பொழுதைக்கண்டு 'இம் மாலையானது கருதிய வினையை முடித்தாற்போன்ற இனிமையுடைய நமது காதலி மனையகத்து மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கையேற்றி அதன்முன்னின்று அவர் தாம் இன்னும் வந்தாரில்லையேயென்று அவ்விளக்கொடு வெறுத்துத் துன்புற்றுக் கருதுகின்ற பொழுதாகும்' என்று யான் முன்னம் ஒருகாலத்து நினைத்தே னல்லேனோ? அங்ஙனமாக இப்பொழுதும் பொருளீட்டுமாறு ஒருப்படுத்தி என்னை வருத்தாதேகொள்; இனி யான் வாரேன்காண்; எ - று.

உயவு - வருத்தம். கட்டளை - பொன்னுரைக்குங்கல். சுரன்முதல் சுரத்தினிடத்தில்; முதல் - ஏழனுருபு. படர்தல் - நினைத்தல்.

வெப்பத்தால் இலை தழைக்காது கருகுதலிற் புள்ளிபோன்ற நிழலாயிற்று. ஏரால் உழுதுண்பார்போல வில்லால் ஆறலைத்துண்ணலின் வில்லேருழவ ரென்றார். வேம்பினீழற் சிறார்வட்டாடுஞ் சீறூரென்க. முன்பு பொருள்செயல்வினையை முடித்துப் பெற்ற மகிழ்ச்சியனுதலின் வினை

முடித்தன்ன வினியோளென்றான். இதனானே அம்மகிழ்ச்சி இவளை நோக்குழியேபெறக் கிடத்தலிற் பொருளை நச்சிவாரேனெனவுங் குறிப்பித்தானாயிற்று. அங்ஙனமாக என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம்.

இறைச்சிப்பொருள்:—பருந்து வருந்தியிருக்கும் வேம்பினிழலில் அப்பருந்தின் வருத்தத்தை ஏறிட்டு நோக்காது சிறார் நெல்லிவட்டாடி மகிழாநிற்பர் என்றது யான் இவளைப் பிரிதலால் வருந்துன்பத்திற் கஞ்சி வருந்தவும் அதனைக் கருதாத என்னெஞ்சே நீ பொருண்மேற் சென்று மீளும் மகிழ்ச்சியை யுடையையாயிராநின்றா யென்பதாம். மெய்ப்பாடு—பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன்—இல்லத்தழுங்கல். இதனை இத்துறையிலேயே அடக்கினார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொல்-பொ-கூ-சங, உரை.) (ந)

[நெய்தல்.]

இது, தலைவன் சிறைப்புறத் தானாகத் தோழி அலரச்சந்
தோன்றச் சொல்லி வரைவுகடாயது.

எ - து, களவொழுக்கத்து, அணித்தான ஓரிடத்திலே தலைவன் வந்திருப்பதை யறிந்த தோழி அவன்கேட்டலும் விரைய வரைந்துகொள்ளு மாற்றானே தலைவியை நோக்கி நமக்குண்டாகிய பழிச்சொல்லை அன்னை யறிந்தால் இற்செறிப்பாளென்று தலைவர்பாற் கூறின் அவர் நம்மைத் தம் மூர்க்குக் கொண்டுபோவரோவெனக் கவன்று கூறுகிற்பது.

அம்மூவனார்பாடியது.

௪. கானலஞ் சிறுகுடிக் கடன்மேம் பரதவர்
நீனிறப் புன்னைக் கொழுநிழ லசைஇத்
தண்பெரும் பரப்பி னொண்பத நோக்கி
யங்க ணரில்வலை யுணக்குந் துறைவனொ
டலரே, யன்னை யறியி னிவணுறை வாழ்க்கை
யரிய வாகு நமக்கெனக் கூறிற்
கொண்டுஞ் செல்வர்கொ றோழி யுமணர்
வெண்க லுப்பின் கொள்ளை சாற்றிக்
கணநிரை கிளர்க்கு நெடுநெறிச் சகட
மணன் மடுத் துரறு மோசை கழனிக்
கருங்கால் வெண்குருகு வெரூஉ
மிருங்கழிச் சேர்ப்பிற்றம் முறைவி னூர்க்கே.

உரை:—தோழீ, கடற்கரைச் சோலையிலுள்ள சிறுகுடியிலிருந்து கடலின்மேற் செல்லும் பரதவர் நீலநிறத்தையுடைய புன்னையின் கொழுவிய

நிழலிலேதங்கித் தண்ணிய பெரிய கடற்பரப்பிற் செல்லுதற்கு நல்ல அற்றம்பார்த்து அவ்விடத்து முறுக்குண்டு கிடந்த வலையைப் பிரித்துப் புலர்த்தாநிற்கும் துறையையுடைய நமது தலைவர்பாற்சென்று நமக்குண்டாகிய

பழிச்சொல்லே அன்னையறிந்தால் இனி இங்குத் தங்கிக் களவொழுக்கத்து வாழ்தல் அரியவாகும் என்று கூறினல்,—உப்புவாணிகர் வெளிய கல்லுப் பின் விலைகூறிக் கூட்டமாகிய ஆனிரையை எழுப்புகின்ற நெடிய நெறி யிற் செலுத்தும் பண்டிகள் மணலின் மடுத்து முழங்கும் ஓசையைக்கேட்டு வயலிலுள்ள கரிய காலேயுடைய வெளிய நாரைகள் வெருவாநிற்குங் கரிய கழி சூழ்ந்த நெய்தனிலத்தின்கணுள்ள தம் உறைவிடமாகிய ஊருக்கு நம்மை அழைத்துக்கொண்டும் போவரோ? எ - று.

அசைதல் - தங்குதல். பதம் - கொந்தளிபபு, காற்றுமாறியடித்தல் முதலாயின இல்லாதகாலம். இவணுறை வாழ்க்கை - புலாலுணக்கல், புள் ளோப்பல் காரணமாக ஆண்டுத் தங்கியவழி நிகழ்ந்த களவொழுக்கத்து வாழ்தல். நிரை - நெறியிற் படுத்திருக்கும் ஆனிரை. கிளர்த்தல் - எழுப்பு தல். உரறுதல் - முழங்குதல். துறைவனெடு கூறில் தம்மூர்க்குக் கொண் டுஞ் செல்வர்கொலெனு மாறிக்கூட்டுக. அன்னையறியின் வாழ்க்கையரிய வென்றது ஏதம் ஆய்தல்.

உள்ளுறைகள்:—(க) பரதவர் புன்னையின்கீழிருந்து கடலிற்செல்லுதற் குப் பதநோக்கி அதுகாறும் வலையை யுணக்குந்துறைவனென்றது தலைவன் சிறைப்புறத்திருந்து தலைவியைக் கூடுதற்கு யாருமில்லாத பதம்பார்த்து அதுகாறும் ஆராய்ந்துகொண்டிருப்ப னென்றதாம்.

,, ,, (உ) சகடம் மணலில் மடுத்து முழங்குமோசைக்குக் கழனி நாரை வெருவுமென்றது தலைவன் சான்ருேரை முன்னிட்டு அருங்கலன் தந்து வரையவரு மணமுரசொலி கேட்பின் அலரெடுக்கும் ஏதிலாட்டியர் வாய்வெருவி யொடுங்காநிற்ப ரென்றதாம். மெய்ப்பாடு—அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்—வரைவுகடாதல். இதனைத் தலைவிகூற்ருகக்கொண்டார் நச்சினர்க்கினியர்; (தொ-பொ-கூ-கதக, உரை.) (சு)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவன் செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட

தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, வினைவயிற்செல்லுந் தலைமகனது குறிப்பறிந்த தலைவி தனித்துறைதற்கஞ்சிக் கலுழ்ந்து வேறுபட்டுக்காட்ட அதனையறிந்த தோழி தலைவியை நோக்கி நின்கண்கள் குறிப்பாகிய மாறுபட்ட ஒரு தூதுவிடுத்தன, அத்தூதையறிந்து அவர் செல்லுதலொழிந்தனராதலின் இனி முன்பனிக்காலத்தும் அவரைப்பிரிதலரிதுகாணெனத் தேற்றிக் கூறாநிற்பது.

பெருங்குன்றூர்கிழார்பாடியது.

ரு. நிலநீ ராரக் குன்றங் குழைப்ப
வகல்வாய்ப் பைஞ்சுனைப் பயிர்கால் யாப்பக்
குறவர் கொன்ற குறைக்கொடி நறைப்பவர்
நறுங்கா ழாரஞ் சுற்றுவன வகைப்பப்
பெரும்புயல் பொழிந்த தொழில வெழிலி
தெற்கேர் பிரங்கு மற்சிரக் காலையு
மரிதே காதலர்ப் பிரித லின்றுசெ
யிருளையர்த் தரூஉம் வாடையொடு
மயங்கிதழ் மழைக்கண் பயந்த தூதே.

உரை:—தோழீ, இன்று பிரிந்து செல்லுகின்ற தோழியரை மீட்டும் நின்னை ஆற்றுவிக்குமாறு கூட்டுகின்ற வாடைக்காற்றினால் வருந்திய இமைகளையுடைய மழைபோல நீர்வடிக்கின்ற நின் கண்கள்தாம் அவர் செல்லாதவாறு ஒரு குறிப்பாகிய தூதைத் தோற்றுவித்து விடுத்தன, அங்ஙனம் விடுத்த தூதின் காரணமாக இனி மிக்கமழை பெய்தலாலே நிலம் நீரால் நிரம்பப்பெற்று நிறையவும், மலைமேலுள்ள மாமுதலாயின தழைப

பவும், அகன்ற வாயையுடைய குளிர்ந்த சுனையில் நீர் நிறைதலால் அங்கு முளைத்தெழுந்த குளநெல்முதலிய பயிர்கள் நெருங்கிவளரவும், கொல்லையின்கண்ணே குறவர் வெட்டியழித்தலானே குறைபட்ட மிக்க நறைக்கொடி மீண்டுந் தளிர்த்துக் கொடியாகி நறுமணங்கமழ்கின்ற வயிரமுற்றிய சந்தனமரத்தின்மீது படர்ந்து சுற்றியேறவும் பெருமழையைப் பொழிந்த தொழிலையுடைய மேகமானது தென்றிசையின்கண்ணே யெழுந்து செல்லுதலாலே பிரிந்தோரிரங்குகின்ற முன்பனிக்காலத்தும் நீ நின்காதலரைப் பிரிந்துறைதல் அரியதாகும்; ஆதலின் மகிழ்வொடுமுயங்கி யிருப்பாயாக.

கால்யாத்தல் - நெருங்கல். நறைப்பவர் - வாசனைக்கொடி. கொடிப்பவர் - இருபெயரொட்டு. அற்சிரம் - முன்பனிக்காலம். இதழ் - இமை. காழ் - வயிரம். ஆரம் - சந்தனமரம். அகைத்தல் - உயர்ந்து படர்தல். வாடையொடு - வாடையால். எர்பு - எழுந்து, இதனைச் செயவெனெச்சத்திரிபாகக்கொண்டு எழுந்து செல்லுதலாலென ஏதுப்பொருட்டாக்குக.

ஏனை மரங் கொடிகளிவற்றின்வேர் சந்தனவேரொடு முயங்காதவழி தனித்துள மரம் நறுமணமெய்தாமை கண்கூடாகக் காண்டலால் ஈண்டு நறைக்கொடி சுற்றுவது கூறி நறுங்காழாரமென்றார். மழைக்கண் பயந்தது - அழிவில்கூட்டத்துப்பிரிவாற்றாமை. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (௫)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறிப்பாற்பட்டு ஆற்றானாய தலைவன் தோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

எ - து, இரவுக்குறி வேண்டிச் சென்றதலைவன் தோழிகேட்டு உடன்படுத்துமாறு யாம் வந்திருக்கின்றே மென்று தலைவியிடத்து ஒருவர் சென்று கூறினால் யாரோவென்னளாய யாம் வந்துளே மென்று மகிழ்ந்து

களிப்பால் மயங்குவள்; அங்ஙனங் கூ வாளை பெ றிலேமே யென வருந்திக் கூறுநிற்பது

பரணர்பாடியது.

கூ. நீர்வள ராம்பற் றாம்புடைத் தி ள கா
ணுருரித் தன்ன மதனின் மாமைக்
குவளை யன்ன வேங்தெழின் மழைக்கட்
டிதலை யல்குற் பெ ருந்தோட் குறுமகட்
கெய்தச் சென்று செப்புநர்ப் பெறினே
யிவர்யா ரென்குவ ளல்லண் முணுஅ
தத்தக் குமிழின் கொடுமூக்கு விளைகனி
யெறிமட மாற்கு வல்சி யாகும்
வல்வில் லோரி கான நாறி
யிரும்பல் லொலிவருங் கூந்தல்
பெரும்பே துறுவள்யாம் வந்தன மெனவே.

உரை:—நீரில் வளர்ந்த ஆம்பலின் உள்ளிற புழையுடைய திரண்ட தண்டை நாருரித்தாற்போன்ற அழகு குறைந்த மாமையையும், குவளை போன்ற அழகு தங்கப்பெற்ற குளிர்ச்சியுடைய கண்ணையும், திதலையுடைய அல்குலையும், பெரிய தோளையுமுடைய இளமகளாகிய நம்மாற் காதலிக்கப் பட்ட தலைவியிடத்து நெருங்கச் சென்று எமது வருகையை முன்னுடிக் கூறுவாரைப்பெறின் அவரைநோக்கி இவர் யாவரென்று கேட்பாளல்லள்; காத்திலுள்ள குமிழமரத்தின் வளைந்த மூக்கினையுடைய முற்றியகனிகள் கீழே உதிர்ந்து ஆங்குக்குதித்து விளையாட்டயர்கின்ற இளமானுக்கு வெறுப் பில்லாது உணவாகாநிற்கும் வலிய வில்லையுடைய ஓரியென்பவனது கானம் போல நறுநாற்றமுடையவாகிக் கரிய பலவாகிய தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய அவள் தான் 'யாம் வந்திருக்கின்றேம்' என்பதைக் கேட்டவுடன் களிப்பி னாலே பெரிதும் மயக்கமெய்தாநிற்பள்; அங்ஙனஞ்சென்று கூறுவாரை யாம் பெற்றேமில்லையே! எ - று

தூம்பு - துளை. ஆம்பல் - அல்லியென்று வழங்கப்படுவது. மதன் அழகு. மாமை - மாந்தளிரின் தன்மை. வல்சி - உணவு. ஒலிதல் - தாழ்தல். பேது - மயக்கம். முனாது—வெறுப்பெய்தாது, முனைதல் - வெறுத்தல்.

பகற்குறிக்கண்ணே தான் கண்டு வைத்து, முயங்கியவழி நீங்குதலின் இப்பொழுதும் உளதாயிருக்குமெனக்கொண்டு மாமையுடைமை கூறினான்; இதனால் அதனை நீக்கத் தோழி முயலுகவென்றானுமாம். முதலிற் கூட்டத்திற்குக் குறிப்புணர்த்தியது நோக்கமேயாதலின் அதனை மழைக்கணெனச் சிறப்பித்து முற்கூறினான். அணைந்தவழியின்பஞ்செய்தலின் திதலையல்குலென அடைகொடுத்துக் கூறினான். இடந்தலை பாங்கற்கூட்டம் பாங்கியிற்கூட்டத்து முயங்கிக்கிடந்தவழி இன்பஞ்செய்தலின் தோளையுங் கூந்தலையும் பிற்கூறினான். மதனின்மாமையென்றது பசலைபாய்தல். பெரும் பேதுறுவளென்றது கண்டவழியுவத்தல்.

இறைச்சி:—குமிழின் கனி மானுக்கு உணவாகுமென்றது யாம் வந்திருக்கின்றேமென்று கூறும் அச்சொல்லானது நமது தலைவிக்கு மகிழ்வளிக்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (கூ)

[பாலை.]

இது, பட்டபின்றை வரையாது கிழவோன், நெட்டிடைக் கழிந்து பொருள்வயிற்பிரிய, ஆற்றாளாய தலைவிக்குத் தோழிசொல்லியது.

எ - து, அறத்தொடு நிற்றலின்பின் வரையாது தலைமகன் நெடுந்தூரம் பொருள்வயிற்பிரிந்துபோனபின்பு, ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி அவர்குறித்த கார்காலம் வந்துற்றதாதலின் இன்னேவந்து நின்னைவரைந்துகொள்வர் அதுகாறும் வருந்தாதொழியெனத் தேற்றிக் கூறுநிற்பது.

நல்வெள்ளியார்பாடியது.

எ. சூருடை நனந்தலைச் சுனைநீர் மல்கப்
பெருவரை யடுக்கத் தருவி யார்ப்பக்
கல்லலைத் திழிதருங் கடுவரற் கான்யாற்றுக்
கழைமாய் நீத்தங் காடலை யார்ப்பத்
தழங்குகுர லேற்றொடு முழங்கி வான
மின்னே பெய்ய மின்னுமாற் றோழி
வெண்ணெ லருந்திய வரிநுதல் யானை
தண்ணறுஞ் சிலம்பிற் றுஞ்சுஞ்
சிறியிலைச் சந்தின வாடுபெருங் காட்டே.

உரை:—தோழீ, மூங்கிலின் வெளிய நெல்லைத்தின்ற வரிபொருந்திய நெற்றியையுடைய யானை தண்ணிதாகிய நறுமணங்கமழு மலைப்பக்கத்திலே துஞ்சாநிற்கும் சிறிய இலையுடைய சந்தனமரத்தினையுடைய வாடிய் பெரிய காட்டினகத்து, அச்சத்தையுடைய இடமகன்ற சுனையில் நீர் நிறையவும், பெரிய மூங்கில்களையுடைய மலைப்பக்கத்தில் அருவிகள் ஆரவாரிப்பவும், கற்களைப புரட்டிக்கொண்டு ஓடிவருகின்ற மிக்க விசையினையுடைய கானியாற்றின்கண்ணே பற்றுக்கோடாகிய மூங்கிலு முழுகுமாறு பெருகிய வெள்ளத்தின் அலை காட்டிற்சென்று மோதாநிற்கவும் ஒலிக்கின்ற இடியேற்றொடு முழக்கஞ்செய்து முகில்கள் இபபொழுதேமழைபெய்யவேண்டி மின்னுநிற்கும்; இக்காலத்தை நோக்கினவுடன் அவர் இன்னேவந்து நின்னை வரைந்துகொள்வாரதலின் நீ வருந்தாதேகொள்; எ - று.

சூர் - அச்சம். நனந்தலை - அகன்ற இடம். வரை - மூங்கில். அடுக்கம்- மலைப்பக்கம் நீத்தம் - வெள்ளம். ஆல் - அசை; மூன்றனுருபின்பொருள தோரிடைச்சொல்லுமாம். சிறிய இலை - அகரம் தொகுக்கும்வழித் தொக்க விகாரம். பெய்யவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் காரியபபொருட்டு. இக்காலத்தையென்பதுமுதற் குறிபபெச்சம்.

மழைபெய்து பெருக்கெடுப்பிற் காட்டில் வருதற்கியலாதாதலிற் கார்காலத்தைக் காண்டலும் வருவரென்னுங் குறிப்பால் பெருக்கெடுக்குமாறு மழைபெய்தற்பொருட்டு மின்னுநிற்குமென்றாள்.

இறைச்சிகள்:—(க) வாடுகின்ற பெருங்காட்டிலே அக்காடு தழைப்ப மழைபெய்யத் தொடங்குமென்றது வருந்திய நின்மாட்டு அருள்செய்ய வேண்டி இன்னே வருவரென்றதாம்.

" " (உ.) நெல்லருந்திய யானை கவலைகெடத் துயிலுமென்றது காதலனொடு இன்பநுகர்ந்த நீ கவற்சியின்றிச் சேக்கையிலே துயிலப் பெறுவாயென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (எ)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கட் டலைமகளை ஆயத்தொடுங்கண்ட தலைமகன்

எ - து, இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதியில் ஆயத்தொடு கூடிய தலைமகளை அவ்வாயத்தார் செய்யும் வழிபாடறிந்த தலைமகன் இவள் யார்மகளென வியந்து இவள் எனக்கு எய்தற்கரியளாமென ஆற்றானாகி இத்தகைய புதல்வியைப் பெற்று எனக்குதவிய இவள் தந்தையும் தாயும் வாழ்கவென வாழ்த்தாநிற்பது.

....

அ. அல்குபட ருழந்த வரிமதர் மழைக்கட்
பல்பூம் பகைத்தழை நுடங்கு மல்குற்
றிருமணி புரையு மேனி மடவோள்
யார்மகள் கொல்லிவ டந்தை வாழியர்

துயர முறீஇயின ளெமமே பகல்வய
லரிவன ரரிநதுங் தருவனர் பெற்றுந்
தண்சேறு தாஅய் மதனுடை நோன்றாட்
கண்போ னெய்தல் போர்விற் பூக்குந்
திண்டேர்ப் பொறையன் றொண்டி
தன்றிறம் பெறுகவிவ ளீன்ற தாயே.

உரை:—மிக்க துன்பமுழந்த செவ்வரிபரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியை யுடைய கண்களையும், பலவாகிய பூக்களுடனே மாறுபடத்தொடுக்கப்பட்ட தழையுடையை அசையும்படி யுடுத்த அல்குலையும், அழகிய நீலமணி யொத்த மேனியையுமுடைய இவ்விளமகள் யாவர் புதல்வியோ? அசையாத வுள்ளத்தையுடைய எம்மையே துயரஞ்செய்தனளே; இத்திறம்வல்லவளைப் பெற்று எனக்குதவிய இவளது தந்தை நெடுங்காலம் வாழ்வானாக; இவளை யீன்ற தாயும் அகன்ற வயலின்கண்ணே மள்ளரால் அரியப்பட்டும் அரிச் சூட்டை யெடுப்போராற் கொண்டுவரப்பட்டும் தண்ணிய சேறுபரந்து அழ குடைய வலிய தண்டினையுடைய கண்போல்கின்ற நெய்தல் நெற்போரின் கண்ணே மலருந் திண்ணிய தேரையுடைய பொறையனது தொண்டி நகர் போன்ற சிறப்பினைப் பெறுவாளாக; எ - று.

உழத்தல் - தன்போற் காட்சியிற் பெருவிதுப்புறுதல். அல்கல் - மிகு தல். உழந்த மடவோளென இயைக்க. அரிவனரென்பது முதல் நெய்தற்கு அடை. போர்வு - கதிர்ப்போர். பொறை - மலை; மலைநாடனாதலிற் சேர லன் பொறையனெனப்பட்டான். பெரிதுமோ ரின்பந்துய்த்தாலன்றிப் பயந்தோரை வாழ்த்தலியல்பின்மையின் இஃது இயற்கைப்புணர்ச்சியிறு திக்கட் கூறியதாயிற்று. பொறையனது தொண்டி எல்லாவளனும் பெற் றுத் திகழ்தல்போல ஈன்றதாய் எல்லாவளனும் பெற்றுத் துய்க்கவென்றா னும். நெய்தல் அரிவோரால் அரிந்து கொணரப்பட்டுக் கதிர்ப்போரினும் மலருமென்றதனாலே இவள் யாண்டுச் செல்லுகினும் ஆண்டுச் சிறப்பெய் துக வென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - உவகையைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன் - பயந்தோர்ப்பழிச்சல். இதனைப் புணர்தனிமித்த மென்பர் நச்சினார்க்கினி

யர்; (தொ-பொ-கச,உரை.)

[பாலை.]

இஃது, உடன்போகாநின்ற தலைமகன்
தலைமகட்கு உரைத்தது.

எ - து, தலைவிகருதியவண்ணம் அவளை இரவிலே யழைத்துக்கொண்டுசெல்லுந்தலைமகன் விடிந்தபின் சுரமும் இடையூறுங்கடந்து போகுழித் தலைமகளை நோக்கி நெறியெங்கும் பொழிலும் ஊர்களுமாயுள்ளன வாதலின் நீ வழிவிளையாடி வருந்தாதேகு எனக்கூறி மெல்லக்கொண்டேகாநிற்பது.

பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோப் பாடியது.

அழிவில முயலு மார்வ மாக்கள்
வழிபடு தெய்வங் கட்கண் டாஅங்
கலமரல் வருத்தந் தீர யாழநின்
னலமென் பணைத்தோ ளெய்தின மாகலிற்
பொரிப்பூம் புன்கி னெழிற்றகை யொண்முறி
சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி
நிழல்காண் டோறு நெடிய வைகி
மணல்காண் டோறும் வண்ட றைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றோயே
மாநனை கொழுதி மகிழ்குயி லாலு
நறுந்தண் பொழில கானங்
குறும்ப லூரயாஞ் செல்லு மாறே.

உரை:—வெள்ளிய பற்களையுடையாய், யாம் செல்லுநெறி காடெல்லாம் மாமரத்திலுள்ள அரும்பைக் கோதி மகிழ்கின்ற குயில் கூவி விளையாடும் நறிய தண்ணிய சோலையையுடையன, அன்றியும் நெறி அடுத்தடுத்த பலவாகிய ஊர்களையுடையன, சிதைவில்லாத செயலை முயல்கின்ற ஆர்வமாந்தர் அக்காரியம் முற்றுப்பெறுமாறு தாம் வழிபடு தெய்வத்தைக் கண்கூடாகக் கண்டாற்போல, யாம் நெடுங்காலம் நின்னைப்பெற முயன்றதனுலாகிய சுழற்சியையுடைய வருத்தமெல்லாம் தீரும்படியாக நின் அழகிய மெத்தென்ற பருத்த தோள்களை அடைந்தனம், ஆதலினால் இனி நீ, பொரியையொத்த பூக்களையுடைய புன்கினது அழகுமிக்க ஒள்ளியதளிரைச் சுணங்கு நிரம்பிய அழகிய முலையிலே அதன் வீற்றுத்தெய்வஞ் சிறப்போடிருக்குமாறு அப்பி, நிழலைக் காணுந்தோறும் நெடும்பொழுது ஆண்டுத் தங்கி, மணல்களைக்காணுந்தோறும் சிற்றில் புனைந்து விளையாடி நெறிவந்த வருத்தத்தைப் போக்கிவிட்டு மெல்ல மெல்லச்செல்வாயாக; எ - று.

அலமரல் - சுழற்சி. யாழ - முன்னிலையசை. முறி - தளிர். சுணங்கு- தேமல். வண்டல் - மெல்லிய வண்டற்புழுதியாற் சிற்றில்புனைந்து விளையாடுதல். வால் - வெண்மை. நனை - அரும்பு. கொழுதுதல் - கோதுதல்.

நகைநோக்கித் தன் வழிவரல்வருத்தம் போக்கி மகிழ்தவின் வாலெயிற்றோயென விளித்தான். இனி இடையீடில்லையெனக் கொண்டமையில் தோளெய்தின மென்றதன்றி நெடியவைகி வண்டலயர்ந்தேகென்றான். நெறி பொழில வூரவென்றது நண்பகலும் மெல்ல மெல்ல ஏகலாமென்றுணர்த்தியதாம். நெடியவைக வென்றதுமுதல், சுரங்கடந்தனம் இனி அஞ்சாதேயென்று தெளிவித்தானுமாம். ஆர்வமாக்கள் தெய்வத்தைக்கண்டு தாம் முயன்றுவைத்த காரியத்தைப் பெறுதல் போல யாம் நின்னைக்கண்டு நின்றோளை யெய்தினமென்க. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன்- தலைமகளை அயர்வகற்றல். இதனைப் பாலைத்திணையிற் புணர்ச்சி நிகழ்வதற்

கும், தலைவியிடத்துத் தலைவன் கூற்றுநிகழ்வதற்கு மேற்கோளாகக்கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-கரு, சக, உரை.) (கூ)

[பாலை.]

இஃது, உடன்போக்குந் தோழி கையடுத்தது.

எ - து, தலைவி விரும்பியவாறு தோழி இருவரையும் ஒருப்படுத்தி வைகிருளிலே தலைவியைத் தலைவன்பாற்சேர்த்துக் கையடுததல் செய்து இருவரையும் வலஞ்செய்து நின்று நின்மாறுபடாத மொழியைத் தெளிந்து புகல்புக்க இவளை முதுமையெய்தினும் கைவிடாது பாதுகாப்பாயாகவெனத் தலைமகனுக்கு ஓம்படுத்துக் கூறுநிற்பது.

....

கO. அண்ணாந் தேந்திய வனமுலை தளரினும்
பொன்னேர் மேனி மணியிற் றாழ்ந்த
நன்னெடுங் கூந்த னரையொடு முடிப்பினு
நீத்த லோம்புமதி பூக்கே ழூர
வின்கடுங் கள்ளி னிழையணி நெடுந்தேர்க்
கொற்றச் சோழர் கொங்கர்ப் பணீஇயர்
வெண்கோட் டியானைப் போஎர் கிழவோன்
பழையன் வேல்வாய்த் தன்னநின்
பிழையா நன்மொழி தேறிய விவட்கே.

உரை:—மலர்கள்விளங்கிய பொழில்சூழ்ந்த ஊரையுடையோனே, இனிய கடுப்புடைய கள்ளுணவையும் இழையணிந்த நெடிய தேர்களையு முடைய வலிமிக்க சோழமன்னர் கொங்கரை யடக்கும்பொருட்டு, வெளிய கோட்டினையுடைய யானைகளையுடைய 'போஎர்' என்னும் ஊரின் தலைவனா

கிய 'பழையன்' என்னுஞ் சேனாதிபதியிடத்துத் தப்பாத வேற்படையைப் பெற்று வைத்திருந்தாற்போன்ற நினது பிழைபடாத நல்ல மொழியைக்

கேட்டு உண்மையெனத் தெளிந்த இவளுக்கு அண்ணாந்து உயர்ந்த அழகிய கொங்கைகள் தளர்ந்தாலும், பொன்போன்ற மேனியிலே கருமணிபோலத் தாழ்ந்த நல்ல நெடிய கூந்தல் நரையுடனே முடிக்கப்பெற்றாலும் அக்காலத்து இவள் நம்முயக்கத்துக்குப் பயன்படாது முதிர்ந்தாளென்று கைவிடாதேகொள்; பாதுகாப்பாயாக; எ - று.

கொடித்தேரெனவும் தேரிய வெனவும் பாடம்.

அண்ணாத்தல் - நிமிர்தல். வனம் - அழகு. மதி - முன்னிலையசை. கடுங்கள் - முற்றிக்கடுப்பேறியகள். தேறுதல் - தெளிதல். பழையன் வேல் தப்பாதவாறு நின் தப்பாதசொல்.

'என்ஞான்றும் மூப்புப் பிணி சாக்காடின்றி இவனும் பதினாறாட்டைப் பிராயத்தனாய், இவளும் பன்னீராட்டைப பிராயத்தளாய், ஒத்தபண்பும் ஒத்தநலனும், ஒத்த அன்பும், ஒத்த செல்வமும், ஒத்த கல்வியுமுடையராய்ப் பிறிதொன்றற்கு ஊனமின்றிப் போகந்துய்ப்பார்' என்றதற்கு மாறாக இவள் முதுமையெய்து மென்று இச்செய்யுளின்கட் கூறக்கிடந்த தென்னையெனின் அஃதங்ஙன மன்றென்பது காட்டவே ஒருகால் 'தளரினும், முடிபபினும்' என உம்மைகொடுத்துக் கூறினர்; அவ்வண்ணங் கூறியதும் அவன் கைவிடாது காத்தற்பொருட்டேயாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - ஓம்படுத்துரைத்தல். இதனை இத்துறைக்கே மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-௩௯,உரை) (௧0)

[நெய்தல்.]

இது, காப்புமிகுதிக்கண் இடையீடுபட்டு ஆற்றாளாய
தலைமகட்குத் தலைமகன் சிறைப்புறத்
தானாகத் தோழிசொல்லியது.

எ - து, காவல்மிகுதியாலே தலைவனைக் கூடப்பெறாமல் ஆற்றாது வருந்திய தலைவியைத் தோழி நோக்கி நீ வருந்தாதேகொள், நிலவு விரிந்ததனால் அவர் இன்னே வருவரெனக் கூறுவாள் போன்று, காவல்மிகுதியால் இரவுக்குறி பிறழ்ந்ததும் அதனாலே தலைவி படுந்துன்பமும் சிறைப்புறத்திருந்த தலைவன் கேட்டு வரைவொடு புகுமாறு கூறுநிற்பது.

உலோச்சனார்பாடியது.

௧௧. பெய்யாது வைகிய கோதை போல

மெய்சா யினையவர் செய்குறி பிழைப்ப
வுள்ளி நொதும லேர்புரை தெள்ளிதின்
வாரா ரென்னும் புலவி யுட்கொள

லொழிக மாளநின் னெஞ்சத் தானே
புணரி பொருத பூமண லடைகரை
யாழி மருங்கி னலவ னோம்பி
வலவன் வள்பாய்ந் தூர
நிலவுவிரிந் தன்றாற் கான லானே.

உரை:—அவர்செய்த குறி இடையீடுபட்டுத் தவறுதலாலே சூடாது கிடந்த பூமாலைபோல நின்மெய் வாடினையாகி அயலிலெழுதலையுடைய பழிச்சொல்லைக்கருதி இனித் திண்ணமாக அவர் நம்பால் வருவாரல்லர் என்னும் புலவியை நீ உட்கொள்ளாது நின் நெஞ்சத்து அதனை ஒழிப்பாயாக; அலைவந்துமோதிய இளமணலடுத்த கடற்கரையின்கண்ணே தாம் ஊர்ந்துவருகின்ற தேரின் ஆழியிடத்துப் படாதவாறு ஞெண்டுகளை விலக்கிப் பாகன் வாரைப்பிடித்து ஆராய்ந்து செலுத்துமாறு கானலிடத்து நிலவு விரிந்ததுகாண்; எ - று.

சாயினை - இளைத்தனை. மாள - முன்னிலையசை. வள்பு - வார் மாவின் வலப்புறத்தே தன்பொறைகொளவிருத்தலின் வலவனெனப்பட்டான்.

நொதுமல் ஏர்பு உரை - அலரறிவுறுத்தல். மெய் சாயினை யென்றது உடம்புநனிசுருங்கல். வாராரென்னும் புலவி யுட்கொளலென்றது பொய்யாக்கோடல். அவர் செய்குறி பிழைப்பவென்றது அக்குறியையறிந்து உடனேபுறம்போதாவாறு அன்னை துயிலாமைமுதலிய காப்புமிகுதி யறிவுறுத்தல். அலவனுக்கு ஊறுபடாதவாறு தேர்செலுத்தப்படுமென்றது நீ பழிச்சொல்லால் வருந்தாதபடி வரைந்து இல்லறநிகழ்த்தற்கொருப்படுவானென்றவாறு. இவற்றைக்கேட்ட தலைமகன் வரையக்கருதுமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

[பாலை.]

இது, தோழி உடன்போக்கு அஞ்சுவித்தது.

எ - து, கொண்டுதலைக்கழியுமாறு உடன்படுத்திய தோழி செவிலியுழைச்சென்று அறத்தொடு நிற்றலாலே பெரிதும் மாட்சிமைப்பட்டுக் காட்டலும், இவள் நீரில்லாத ஆற்றிடைப்போய் வருந்துங் குறை யென்னையென்று தலைமகளைச் செலவழுங்குவித்துத் தலைமகளிடஞ் சென்று 'தலைவி நின்பால் வர வுடன்பட்டும் தன் சிலம்புமுதலியவற்றைக் கழற்றிவைக்கும் பொழுது இவற்றைக் காண்டலும் தோழியர் நோவரென்று ஆயத்தாரைப் பிரிதலாலே வருந்திநின்றனள்' என அவன் செலவழுங்குமாறுகூறுநிற்பது.

கயமனார்பாடியது.

௧௨. விளம்பழங் கமழுங் கமஞ்சூற் குழிசிப்
பாசந் தின்ற தேய்கான் மத்த

நெய்தெரி யியக்கம் வெளின்முதன் முழங்கும்
வைகுபுலர் விடியன் மெய்கரந்து தன்கா
லரியமை சிலம்பு கழீஇப் பன்மாண்
வரிபுனை பந்தொடு வைஇய செல்வோ
ளிவைகாண் டொறு நோவர் மாதோ
வளியரோ வளியரென் னாயத் தோரென
நும்மொடு வரவுதா னயரவுந்
தன்வரைத் தன்றியுங் கலுழ்ந்தன கண்ணே.

உரை:—முடைதீர விளம்பழ மிட்டுவைத்தலானே அதன் மணங்கமழ்கின்ற நிறைந்த தயிர்த்தாழியில் கயிறுடித்தேய்த்தலாலே தேய்ந்ததண்டினையுடைய மத்திட்டு வெண்ணெய் தோன்றக் கடைதலால், தறியடியில் ஓசை முழங்குகின்ற, தங்கிய இருள் தீரும் வைகறைப்பொழுதில், தன்மெய்

பிறர்க்குத் தோன்றுதபடி மறைத்துத் தன்காலிலணியும் பருக்கைக்கற் போகடப்பட்ட சிலம்பைக்கழற்றிப் பலமாட்சிமைப்பட்ட வரிந்தபுனைந்தபந் தோடு சேர ஒரிடத்தில் வைக்கச்செல்பவள், தன்னுள்ளத்து என் தோழி மார் இவற்றைக் காணுந்தோறும் நோவாநிற்பர்; அவர் இரங்கத்தக்கார் லரோவென்று கருதி நம்மோடு தான் வருதலை மேற்கொண்டொழுகாநிற் பவும் அவள் கண்கள் தம் அளவுக்கும் அடங்காமல் அழாநின்றன; ஆதலின் நமக்கு ஏற்றவாறு செய்ம்மின்; எ - று.

கலிழ்ந்தன வென்றும் பாடம்.

குழிசி - தாழி. இயக்கம் - அசைவு. வெளில் - தயிர்கடைதற்கு நட்டதூண். பகற்பொழுதிற் கடைவுழி வெப்பந்தாங்காது வெண்ணெய் உருகுமாதலின் வைகறையிற் கடைதல் கூறிற்று.

ஒலிகேட்டு அன்னைமுதலானோர் விழித்தாற் போக்கிற்கியலாதென் பதுபற்றிச் சிலம்புகழற்றினமை கூறினன். இது கேட்டுச் செலவழுங்கி நின்றானை நீவரைந்து புகுதக; நினக்கு வரைவு மாட்சிமைப்படுமென்றலின் கேட்டதலைவன் இவள் அறத்தொடு நிற்றலான் மாட்சிமைப்பட்டதுபோலு மெனப் பிற்றைஞான்று வரைவொடு புகுவானுவது. இது "வெளிப்பட்ட பின்றையு முரிய களவி" (இறையனூர்-உ௧.) என்றதனுற் பெறப்பட்டது. தோழி சென்று அறத்தொடு நிற்றலை "காமர்கடம்புனல்" என்ற(கலி-௩௯.) செய்யுளின், 'சாய்த்தார்தலை' என்றதன்காறுங் கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு-அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். இதனைப் போக்குதல் தவிர்ந்ததற்கு மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினூர்க்கினியர்; (தொ-பொ-௩௧,உரை.) (௧உ)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௧௩

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இயற்கைப்புணர்ச்சியின் பிற்றைஞான்று தலைவியின் வேறுபாடுகண்ட தோழி தலைவி மறைத்தற்குச் சொல்லியது.

எ - து, இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்த மறுநாள் தலைவியின் கண் சிவப்பு முதலாய வேறுபாடு கண்டு இவ்வேறுபாடு எற்றினாயிற்றென்று வினவிய தோழிக்கு மறைத்துக் கூறுதலானே அவள் தினைக்கதிரைக் கிளிகள் கொய்துகொண்டு போகவும் அவற்றை ஓட்ட நீ எழுந்தாயுமில்லை; இனி அழாதேனு மிருவெனக் கூறுவாள்போன்று இறைச்சியால் அவளது களவொழுக்கத்தைத் தான் அறிந்துவைத்தேனெனப் பொருள்கொள்ளுமாறு தானு மறைத்துக்கூறாநிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

கஅ. எழாஅ யாகலி னெழினலந் தொலைய
வழாஅ தீமோ நொதுமலர் தலையே
யேனல் காவலர் மாவீழ்த்துப் பறித்த
பகழி யன்ன சேயரி மழைக்க
ணல்ல பெருந்தோ ளோயே கொல்ல
னெறிபொறி பிதிரிற் சிறுபல் காய
வேங்கை வீயுகு மோங்குமலைக் கட்சி
மயிலறி பறியா மன்னோ
பயில்குரல் கவரும் பைம்புறக் கிளியே.

உரை:—தினைப்புனங் காவலையுடைய மழவர் ஆண்டுத் தின்றழிக்க வந்த பன்றி முதலாய விலங்குகளையெய்து கொன்று மீட்டும் அவற்றினின்று பறித்தெடுத்த அம்புபோன்ற செவ்வரி பரந்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணையும் நல்ல பெரிய தோளையுமுடையாய், கொல்லனது உலைக்களத்து அடிக்கும் இரும்பின் பொறி சிதறுமாறுபோலச் சிறிய பலகாயையுடைய வேங்கையின் மலர்கள் உதிர்கின்ற உயர்ந்த மலையினுள்ள கூட்டிலிருக்கு மயில்கள் தாம் அறிதலைப் பசிய புறத்தினையுடைய கிளிகள் அறியாவாய் நெருங்கிய தினைக்கதிர்களைக் கவர்ந்துபோகாநின்றன; அதனால் அக்

கதிர்களும் அழிந்து போகின்றனகாண்; அவற்றை ஓட்டவேண்டிய நீ இவ்விடத்திருந்தும் எழுந்தாயல்லே; அங்ஙனம் எழாதிருப்பினும் நின் அழகிய நலமெல்லாங் கெடும்படியாக அயலாரிருக்கும் இவ்விடத்து அழாதிருத்தலையேனுஞ் செய்வாயாக; எ - று

பிதிர்வில் எனவும் பாடம்

பிதிர் - பொறி. பிதிர்போல வீயுகுமெனக் கூட்டுக. கட்சி - கூடு. பயிலல - நெருங்கல். மன் - கழிவு. அரத்தந் தோய்ந்த பகழி - கண்ணுக்குவமை.

அலரெழுமாதலின் அழாதியென்றாள். இங்ஙனம் அழிவனவற்றைத் தமரறியின் நின்னைக் காவலுக்கு விடாரெனப் புணர்ச்சி முட்டுப்பாடு கூறுவான் எழுந்தாயல்லே யென்பதாற்குறிப்பித்தாள். ஒரு சிலம்பனை மயக்கிப் பாய்ந்து மீண்ட கண்ணையுடையாயென்பாள் மாவீழ்த்துப் பறித்தபகழி போன்ற கண்ணினையென உவமைமுகத்தாற் கூறினாள்.

இறைச்சி:—வேங்கைமலருதிரப்பெற்ற கூட்டிலிருக்கும் மயில் தினைக் கதிர்களைக் கிளிகள் கொண்டுபோவதனை யறிந்திருந்தும், 'நாம் கொய்து கொண்டுபோவதனை அம்மயில் அறியாவாகும்' என்று கிளிகள் கருதிக் கவர்ந்தேகுதல்போல அன்னை பலகாலுந் தூண்டியதனால் நின்னைக்காவல் செய்துறையும யான நின்களவொழுக்கத்தை யறிந்துவைத்தும் 'யான் அறிந்திலேன்' என நீ கருதி இதனை மறைத்தொழுகாநின்றாயென்றதாம். மறைத்துக்கூறியொழுகுதல் சுனையாடியதாலே பந்தாடியதாலே இவ்வேறுபாடுண்டாயதெனக் கூறுதல். மெய்ப்பாடு - வெருளி. பயன்-தோழி ஆராய்ந்தறிதல் இது, தலைவிவேறுபாடுகண்டு ஆராயுந்தோழி தன் ஆராய்ச்சியை மறைத்துக் கூறியதென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-கக௪,உரை.) ()

[பாலை.]

இஃது, இயற்பழித்த தோழிக்குத்தலைவி இயற்படமொழிந்தது.

எ - து, அறத்தொடு நிற்றலின்கண் முதலிலே தலைவன் பிரிந்தமை காரணமாகத் தலைவி தன்னைத் தலைவனிகந்தானென வருந்திப் புலம்பக் கேட்ட தோழி அவளை ஆற்றுவிக்கவேண்டித்தலைவன் நம்மைக்கைவிட்டன னாதலின் அவனியல்பு தவறுடைத்தென்று பழித்துக் கூறலும் அதுகேட்ட தலைவி அவர் நம்மைக் கைவிட்டுக் காட்டகத்துச் சென்றிருந்தனராயினும் குறித்தபருவத்து வந்து கூடித் தலையளிசெய்வரென்று அவனது நல்ல இயல்புகளைப் பொருந்தக் கூறுநிற்பது.

மாமூலனார்பாடியது.

கச. தொல்கவின் றொலையத் தோணலஞ் சாஅய்
நல்கார் நீத்தன ராயினு நல்குவர்
நட்டனர் வாழி தோழி குட்டுவ
னகப்பா வழிய நூறிச் செம்பியன்
பகற்றீ வேட்ட ஞாட்பினு மிகப்பெரி
தலரெழச் சென்றன ராயினு மலர்கவிந்து

மாமட லவிழ்ந்த காந்தளஞ் சாரலின்
ஞால்வாய்க் களிறு பாந்தட் பட்டெனத்
துஞ்சாத் துயரத் தஞ்சுபிடிப் பூச
னெடுவரை விடரகத் தியம்புங்
கடுமான் புல்லிய காடிறந் தோரே.

உரை:—தோழீ, மலர் தலைகவிழ்ந்து பெரிய இதழ்விரிந்த காந்தளை யுடைய சாரலின் கண்ணே, தொங்குகின்ற வாயையுடைய களிற்றியானை பெரும்பாம்பின்வாய்ப்பட்டதாக சோராத துயரோடு அஞ்சுகின்ற பிடி யானை பிளிறும் பேரொலியானது நீண்ட மலையிடத்துள்ள விடரகத்தே சென்றெதிரொலியெடாநிற்கும் கடிய குதிரையையுடைய கள்வர்கோமான் புல்லியென்பவனுடைய வேங்கடமலையிலுள்ள காட்டின்கண்ணே சென்ற

நமது காதலர் என்தோளின் அழகுகெட்டுவாடிப் பழைய நலனெல்லாந் தொலையுமாறு என்னைக்கூடி இன்பங்கொடாராய்க் கைவிட்டொழிந்தா ரெனக் கூறுகின்றனை; அங்ஙனங் கைவிட்டொழிந்தாராயினும் அவர், சோலனது கழுமலத்தின் மதில் ஒருங்கழிய இடித்தொழித்துக் கிள்ளிவள வன் அற்றைபபகலே அவ்வூரைத் தீயின்வாய்ப் பெய்த போரினுங் காட் டில் மிகப்பெரிதாகிய பழிச்சொலுண்டாம்படி சென்றனரெனினும் என் பால் மிக்க நட்புவைத்தனராதலால் குறித்தபருவத்துவந்து தலையளிசெய் வர்; ஆதலின் அவர் நீடுவாழ்வாராக; எ - று.

தொலைந்தெனவும் நாறி யருமிளையெனவும் பாடம். மிளை-காவற்காடு. சாய்தல் - நுணுகல்; சாய்த்தொலையவெனமாறிக் கூட்டுக. அகப்பா - மதில். ஞாட்பு - போர். விடர் - மலைப்பிளப்பு. நல்குவர் என்றது பாராட் டெடுத்தல். தொல்கவின்தொலையவென்றதுபசலைபாய்தல். தோணலஞ்சா யென்றது உடம்புநனிசுருங்கல்.

இறைச்சி:—களிறு பார்த்தலின்வாய்ப் பட்டதாகப பிடி பிளிறும் பூசல் சென்று விடரகத்து ஒலிக்குமென்றது தலைவன் பிரிவால் யான் வருந்திய வருத்தம் நோககி ஊராரெடுத்த அலர் சேரிசென்று பரவினும் பரவுக என்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்- இயற்படமொழிதல். (கசு)

[நெய்தல்]

இது வரைவு நீட்டித்தவழித் தோழி தலைமகற்குச் சொல்லி வரைவுகடாயது.

து, களவின்வழி யொழுகிய தலைவன் மணஞ்செய்துகொள்ளாது காலந்தாழ்த்தலும் தோழி அவனைநோக்கிச் சேர்ப்பனே நீ தலைவியின் நலத்

தையுண்டுணர்ந்தனையாய் இபபொழுது அத்தன்மையை யின்மையாலுண் டாகிய அலரால் யாம் நாணழியாநின்றேமென வருந்திக்கூறுகிற்பது.

அறிவுடைநம்பிபாடியது.

கடு. முழங்குதிரை கொழீஇய மூரி யெக்கர்
நுணங்குதுகி ளுடக்கம் போலக் கணங்கொள
வூதை தூற்று முரவுநீர்ச் சேர்ப்ப
பூவி னன்ன நலம்புதி துண்டு
நீபுணர்ந் தனையே யன்மையின் யாமே
நேர்புடை நெஞ்சந் தாங்கத் தாங்கி
மாசில் கற்பின் மடவோள் குழவி
[illegible] வாங்கக் கைவிட் டாங்குச்
சேணு மெம்மொடு வந்த
நாணும் விட்டே மலர்கவிவ் வூரே.

உரை:—முழங்குகின்ற அலைகொணர்ந்து கொழித்த பெரிய எக்கர் மணலை நுணங்கிய துகிலின் நுடக்கத்தைப் போலாக மிகுதிப்படக் காற்றுத் தூற்றுகிற்கும் நீர்மிக்க வலிய கடற்கரைத்தலைவனே, பூப்போன்ற எமது தலைவியினலத்தைப் புதுவதாக நுகர்ந்துவைத்தும் நீ அறிந்தனையல்லையாதலின் யாம் நினக்கு உடன்படுதலையுடைய எம்முள்ளத்தில் வருத்தமுற அதனை யேற்றுக் குற்றமற்ற கற்பினையுடைய மடவாளொருத்தி தன்குழவியைப் பலிகொடுப்ப வாங்குதலும் அவள் அதனைக்கைவிட்டாற்போல முன்னுளின் முதற்கொண்டு எம்முடன் வளர்ந்துவந்த நாணத்தையும் விட்டொழிந்தேம்; இனி இவ்வூர் அலரெழுவதாக; எ - று.

ஒப்புதல் - செலுத்துதல், தண்டேர் பலிக்கடன் செலுத்துதல். மூரி பெருமை. உரவு-வலிமை. நெஞ்சந்தாங்கியென்றது ஆங்கு நெஞ்சழிதல். நலனுண்டு உணராமையாலே நன்றிமறந்தனை; இங்ஙனம் நன்றிமறந்த நின்னை அணுகியதன் பயன் உடனிருந்த நாணொழியலாயதன்றி ஊரும்பழிகூறலாகியதென்றான்.

உள்ளுறை:—கடல்கொழித்து ஒதுக்கிய எக்கர் மணலிற் சிலவற்றைக் காற்று அள்ளித்தூற்றுதல்போல நின்னால்நீக்கப்பட்ட எம்மை ஊரார்

அலர்தூற்றுகிற்பர் அங்ஙனமே அலர்கவென்றதாம். இவ்வுள்ளுறையில் நுடக்கம்போல என்ற வினையுவமம் 'கொழித்த எக்கர் ஊதை தூற்றும்' என்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்துநின்றது. அலரொழித்தல் வரைந்தன்றி யின்மையின் இது வரைவுகடாதலாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம் பயன் - வரைவுகடாதல் (௧௫)

[பாலை.]

இது, பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினை நெருங்கித்
தலைவன் செலவழுங்கியது.

எ - து, தலைவியைவிட்டுப் பிரிந்து சென்று பொருளீட்டும்படி கருதி முயன்றதன்னெஞ்சினைத் தலைவன் நோக்கி யான் இவளின் கண்ணுறக் கட்டுண்டேன்; இவ்வின்பத்தினுங் காட்டிற் பொருள்சிறவா; அப்பொருள் எங்ஙனமாயினுமாக; இவ்விரண்டினையுமாராய்ந்து சிறந்தது ஒன்றனை நீயெய்துதற்குரியையெனக் கூறி இல்லத்தழுங்காநிற்பது. கடைக்கூட்டல்-ஒருப்படுத்தல்.

சிறைக்குடியாந்தையார்பாடியது.

௧௬. புணரிற் புணராது பொருளே பொருள்வயிற்
பிரியிற் புணராது புணர்வே யாயிடைச்
சேர்பினுஞ் செல்லா யாயினு நல்லதற்
குரியை வாழியென் னெஞ்சே பொருளே
வாடாப் பூவின் பொய்கை நாப்ப
ணோடுமீன் வழியிற் கெடுவ. யானே
விழுநீர் வியலகந் தூணி யாக
வெழுமா ணளக்கும் விழுநிதி பெறினுங்
கனங்குழைக் கமர்த்த சேயரி மழைக்க
ணமர்ந்தினிது நோக்கமொடு செகுத்தன

னெனைய வாகுக வாழிய பொருளே.

உரை:—என் னெஞ்சமே, நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; நீ இப்பொழுது கருதியபொருளோ யாம் தலைவியைப்புணர்ந்து இல்லத்துத் தங்கியவழி அடையப்பெறுவதொன்றன்று; இதனைவிட்டுப் பொருள்வயிற்பிரிந்தாலோ இவளைப் புணரும் புணர்ச்சி இனி அடையப்பெறுவதொன்றன்று; ஆதலின் இவ்விரண்டினையுஞ் சீர்தூக்கிப் பொருள்வயிற் பிரிந்தாயானாலும் பிரியாதிவ்வழி யிருந்தாயானாலும் இவற்றுள் நல்லதொருகாரியத்தைச் செய்தற்குரியையாவாய்; ஆயினும் யான் அறிந்தவளவில் பொருள்கள் வாடாத மலரையுடைய பொய்கையிடத்து ஓடுகின்ற மீன் செல்லுநெறியேபோலத் தாம் இருந்தவிடமுந் தெரியாமற் கெடுவனகாண்; யானோவெனில் பெரிய கடல்சூழ்ந்த அகன்ற நிலனை அளக்கு மரக்காலாகக்கொண்டு ஏழுமரக்கால் வரையில் மாட்சிமைப்பட அளக்கத்தக்க பெரிய நிதியைப் பெறுவதாயினும் அந்நிதியை விரும்பேனாகி இக் கனவியகுழையையுடையாளுடைய மாறுபட்ட செவ்வரிபரந்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்கள் பொருந்தி இனிதாக

நோக்கும் நோக்கத்தாற்செருக்கப்பட்டே னாதலின் நின்னொடுபோதற்கு வாரேன்காண்; இனி அப்பொருள், எத்தன்மையவாயினுமாகுக; அவை போற்றுவார்மாட்டு வாழ்வனவாக; எ - று.

தூணி - தானியமுதலியவற்றையளக்குங் கருவி; மரக்கால். நெதி செல்வம். செருத்தல் - அழித்தல்; ஈண்டு ஆற்றலழியப்பெறுதல். கனங்குழை - அன்மொழி; கனங்குழைக்கு - உருபுமயக்கம்.

புணர்ச்சியில் வெறுப்படையாத இளமைமுழுதும் இன்பம் நுகர்ந்திருப்பின் முதுமையிற் பொருளீட்ட இயையாதென்பான் பொருளே புணராதெனவும் பிரியின் இவள் இறந்துபடுதல் திண்ணமாதலின் இனிப் புணர்ச்சியேயெய்தப் பெறாதெனவுங் கூறிப் பின்னர்ப் பொருள்நிலையாமையை மீனோடு நெறிபோலக் கெடுமென உவமையாலெடுத்துக்காட்டி நல்லதற்

குரியையெனக் குறிப்பால் இன்பத்தின்கண்ணே படுத்தானும். மெய்ப்பாடு-பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன்-செலவழுங்குதல்.

[குறிஞ்சி.]

இது, முன்னிலைப்புறமொழியாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ - து, வரையாது பகற்குறிக்கண் வந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒருபொழுது வாராதிருத்தலாலே வருத்தமுற்றதலைவி பின்பொருநாள் வந்து ஒருமறைவிடத்திற் கேட்டிருந்த தலைமகன் விரைவில் வரைந்துகொள்ளவேண்டித் தோழியைநோக்கி யான் அவனை எதிர்ப்பட்ட இடங்கண்டு அழுதுகொண்டிருக்கும்போது வினவிய அன்னைக்கு, மறந்து தலைவனுமார்பைப் பெறுமல் வருந்துகின்றேனென இம்மறையினைச் சொல்லத்தொடங்கித் தவிர்ந்தேனென்று கவன்றுகூறுநிற்பது.

நொச்சிநியமங்கிழார்பாடியது.

கஎ. நாண்மழை தலைஇய நன்னெடுங் குன்றத்து
மால்கடற் றிரையி னிழிதரு மருவி
யகலிருங் கானத் தல்கணி நோக்கித்
தாங்கவுந் தகைவரை நில்லா நீர்சுழல்
பேஎந்தெழின் மழைக்கண் கலுழ்தலி னன்னை
யெவன்செய் தனையோநின் னிலங்கெயி றுண்கென
மெல்லிய வினிய கூறலின் வல்விரைந்
துயிரினுஞ் சிறந்த நாணு நனிமறந்
துரைக்கலுய்ந் தனனே தோழி சாரற்
காந்த ளூதிய மணிநிறத் தும்பி

தீந்தொடை நரம்பின் முரலும்

வான்றோய் வெற்பன் மார்பணங் கெனவே.

உரை:—தோழீ, விடியற்காலையில் மழைபெய்துவிட்ட நல்ல நெடிய மலையினின்று கரிய கடலினலைபோல இழிகின்ற அருவி அகன்ற பெரிய காட்டினிடத்துச் சென்று தங்கியோடும் அழகைநோக்கி அஃது அவரை எதிர்ப்பட்ட இடமாதலின் அடக்கவும் தகைக்குமளவினில்லாமல் பெரிய அழகினையுடைய குளிர்ந்தகண்கள் நீரைப்பெருக்கி அழுதலானே, அதனைக் கண்ட அன்னை என்னைநோக்கி நீ என் அழுதலைச்செய்கின்றனையோ இனி அழாதேகொள், நின் விளங்கிய எயிற்றினை முத்தங்கொள்வனென்று மென்மையாகிய இனிய மொழிகளைக் கூறுதலானே யான் மிக விரைந்து உயிரினுங் காட்டிற் சிறந்த நாணினையும் மிக மறந்துவிட்டு,—சாரலின்கணுள்ள காந்தளின் தேனையுண்ட நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய வண்டு யாழிற் கட்டிய இனிய நரம்பு ஒலித்தல்போல ஒலிக்ாநிற்கும் விசும்பிலோங்கிய வெற்பினையுடைய தலைவனது மார்பைப் பிரிந்தமையால் வந்த வருத்தத்திற்கு அழாநின்றேனென்று கூறத்தொடங்கி அப்பால் நினைவுவரத் தவிர்ந்துய்ந்தேன்; எ - று.

அகலணியெனவும் பாடம்.

எயிறு உண்க என - பற்கள் மகிழ்ச்சியைக்கொண்டு நகுவனவாகவென வென்றுமாம். இஃது அன்னை களவறிவுற்றவாறு கூறக்கருதி அவன்மாட்டு அயன்மைதோற்றுவித்ததாயிற்று. மார்பணங்கெனவுரைக்கலுய்ந்தனனென்றது கலங்கிமொழிதல். ஒருகால் அரிதிற்கூடிப் பிரிந்தவர் முன்புகூடிய விடத்தைக் காண்டலும் அங்குமுயங்கியவெல்லாங் கருதுதலியல்பாதலின் அங்ஙனந் தான்கண்டழிக் கருதிவருந்தினமைகூறினள். "உதுக்காண், தையால் தேறெனத் தேற்றியறனிலான், பையமுயங்கியுழி" என்றார் பிறரும்; (கலி—கசச.) மயங்கலின் மார்பணங்கெனக் கூறிவிடின் ஏதம்பயக்குமெனவும் இனி அங்ஙனெய்தாவாறு விரைவின் வரைகவெனவுங் குறிப்பித்தாளாயிற்று.

இறைச்சி:—காந்தளையூதிய தும்பி இன்னும் தேனசையால் முரன்றியங்குமலைநாடனாகி யிருந்தும் முன்பு என்னலனுண்டு துறந்தகன்றனன்; அவனாட்டஃறிணைப்பொருளினியல்பையேனும் நோக்கி யறிந்திலனென விரங்கியதாம்.

மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். இதனைக் களவறிவுற்றவழித்தலைவிகூற்று நிகழ்தற்குமேற்கோளாகக்கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ—பொ—கக,உரை.) (கஎ)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடையாற்றாளாகிய தலைவியைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

எ - து, தலைவன் பிரிந்து வேற்றுநாட்டுச் சென்றபொழுது தலைவி வருந்துவதைக்கண்ட தோழி அத்தலைமகளை நோக்கிப் பாலைவழிச்சென்ற தலைவர் நின்வருத்தம் நீங்கும்படி விரைவில்வாராநிற்பரென ஆற்றுவிப்பது.

பொய்கையார்பாடியது.

கஅ. பருவர னெஞ்சமொடு பல்படர கல
வருவர் வாழி தோழி மூவன்
முழுவலி முள்ளெயி றழுத்திய கதவிற்
கானலந் தொண்டிப் பொருநன் வென்வேற்
றெறலருந் தானைப் பொறையன் பாசறை
நெஞ்ச நடுக்குறூஉந் துஞ்சா மறவர்
திரைதபு கடலி னினிதுகண் படுப்பக்
கடாஅங் கழீஇய கதனடங் கியானைத்

தடவுநிலை யொருகோட் டன்ன
வொன்றிலங் கருவிய குன்றிறந் தோரே.

உரை:—தோழீ, நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; மூவனென்பவனைப் போரில் வென்று அவனது நிரம்பிய வலியையுடைய முட்போன்ற பற்களைப் பிடுங்கிக் கொணர்ந்துவைத்திழைத்த வாயிற்கதவினையுடைய கடற்கரைச் சோலையையுடைய தொண்டிநகரின் தலைவனாகிய வெல்லும் வேற்படையையுடைய பகைவராற் கடத்தற்கரிய சேனையையுடைய சேரலன் கணைக்காலிரும்பொறையனது பாசறையின்கண்ணேயுள்ள, நெஞ்சு நடுங்குகையாலே கண்ணுறங்காதவீரர் யாவரும் அலையோய்ந்த கடல்போல இனிதாகக் கண்ணுறங்குமாறு மதநீரொழிந்த சினந்தணிந்த யானையின் பெரிதாய் நிலைத்துள்ள ஒரு மருப்புபோன்ற ஒன்றாகி விளங்கிய அருவியையுடைய மலைநெறியிற்சென்ற தலைவர், நீ வருத்தமுற்ற வுள்ளத்தோடு கொண்ட பலவாகிய கவலையும் நீங்க விரைவில் வருவர்காண்; ஆதலின் வருந்தாதேகொள்; எ - று.

வருவர்கொல் என்ற பாடத்திற்குக் கொல் அசையெனக்கொள்க. படர்தல் - கருதுதல். முழுவலி - நிரம்பியவலி. தடவுநிலை - பெரிதாய் நிற்றல் பகைவரை அட்டு அவர்பல்லைக்கொணர்ந்து தமது கோட்டைவாயிற் கதவில் வைத்துத் தைத்தல் பண்டைவழக்கு. இதனை "கல்லாவெழினி பல்லெறிந் தழுத்திய, வன்கட் கதவின் வெண்மணி வாயில், மத்தி" என்ற

(அகம்—உ௧0,)செய்யுளாலுமறிக. இதனுட் பொதிந்தகதை:—பொறையனது பாசறைக்கண்ணே ஒற்றைமருப்பையுடைய களிறொன்று மதங்கொண்டு வீரர் துயிலாவாறு வருத்தி அப்பால் மதமடங்கிற்றென்பதாம். மறவர் இனிது கண்படுப்பக் கதனடங்கியானையென்க. பருவா னெஞ்சமொடு பலபடர் என்றது அழிவில்கூட்டத்துப்பிரிவாற்றாமை. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். கைகோள் - கற்பு (௧௮)

[நெய்தல்.]

இது, புணர்ந்துநீங்கிய தலைவனைத் தோழிவரைவுகடாயது.

எ - து, பகற்குறிவைத்துத் தலைவியைக் கூடிச்செல்லுந் தலைவனைத் தோழி நோக்கி இங்ஙனஞ் செல்லுவையாயின் மீண்டு நீ வருதற்குள் இவள் இறந்துபடுமாதலால் அதற்கேற்றது செய்யென வரைவுதோன்றக் கூறுநிற்பது.

நக்கண்ணையார்பாடியது.

கக. இறவுப்புறத் தன்ன பிணர்படு தடவுமுதற்
சுறவுக்கோட் டன்ன முள்ளிலைத் தாழை
பெருங்களிற்று மருப்பி னன்ன வரும்புமுதிர்பு
நன்மா னுழையின் வேறுபடத் தோன்றி
விழவுக்களங் கமழு முரவுநீர்ச் சேர்ப்ப
வினமணி நெடுந்தேர் பாக னியக்கச்
செலீஇய சேறி யாயி னிவளே
வருவை யாகிய சின்னாள்
வாழா ளாதனற் கறிந்தனை சென்மே.

உரை:—இறாமீனின் புறம்போன்ற சருச்சரைபொருந்திய பெரிய அடியையுடைய, சுறாமீனின் முகத்தில் நீண்டுள்ள கொம்புபோன்ற முட்களையுடைய இலையையுடைய தாழையானது பெரிய களிற்றியானையின் மருப்புப்போன்ற அரும்புமுதிர்ந்து நல்ல பெண்மான் தலைசாய்த்து நிற்றல் போல வேறாகத்தோன்றி விழாவெடுக்குங் களமெல்லாம் கமழாநிற்கும் வலிய நீரையுடைய கடற்பரப்புக்குத் தலைவனே, மிக்க மணிகள்கட்டிய நெடிய நினது தேரைப் பாகன் செலுத்தலாலே நின்னூர்க்குச் செல்லும் பொருட்டுப் போகாநின்றனையாதலால், நின்னைப்பிரிந்த இவள்தான் பின்பு நீ வருவாயென்று குறிப்பிட்ட சில நாளளவும் உயிர்வாழ்ந்திருக்கமாட்டாளென்பதை நன்றாக அறிந்துகொண்டு செல்வாயாக; எ - று.

தடவு - பெருமை. பிணர் - சருச்சரை. உரவு - வலிமை; வலிமையுடையார் தம்மை அடைந்தாரைக்கைவிடார்; நீயும் அத்தன்மையனாதியென்

பான் உரவு நீர்ச்சேர்ப்பனென்றாள். பிரியின்வாழாளென்றதனானே வரைந்து பிரியாதுறையுமாறு வரைவுகடாயதாயிற்று. "தேரும் யானையுங் குதிரையும் பிறவு, மூர்ந்தன ரியங்கலு முரிய ரென்ப" (தொல்-பொரு-உகஉ) என்றதனானே 'நெடுந்தேர் பாகனியக்கச், செலீஇய சேறி' என்றதாம். இஃது அவனது செல்வக்குறைபாடின்மை கூறியதாயிற்று. இப்பாட்டு ஏனையுவமமாகவே முற்றமுடிதலி னுள்ளுறையின்மை யுணர்க. வாழாளாதலென்றது சாதலெல்லையாகக்கூறியகலக்கம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். இதனைத் தலைவன் பிரியக்கருதிய வழித் தோழி கூற்றுநிகழ்வதற்கு மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-சூ-கக௪,உரை.) (கக)

[மருதம்.]

(க.) இது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகன யாரையும் அறியே னென்றாற்குத் தலைவி சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் யாரையும் அறியேனென்றலும் தலைவி அவனைநோக்கி நின்மார்பிலே துஞ்சி இப்பொழுது அவ்வின்பத்தைப் பெறாளாய்த் தெருவிடைப்போந்த அப்பரத்தையை யாம் கண்டேம்; அங்ஙனமாக நீ ஏன் வீணாகப் பொய்புகலுகின்றனையென வெகுண்டு கூறாநிற்பது.

(உ.) வாயிலாகப்புக்க தோழி தலைவிக்குச் சொல்லியதுமாம். என்றதுவெளிப்படை. உரை இரண்டற்குமொக்கும்.

ஓரம்போகியார்பாடியது.

உ0. ஐய குறுமகட் கண்டிகும் வைகி
மகிழ்நன் மார்பிற் றுஞ்சி யவிழிணர்த்
தேம்பாய் மராஅங் கமழுங் கூந்தற்
றுளங்கிய லசைவாக் கலிங்கந் துயல்வரச்
செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசி மறுகிற்
பூப்போ லுண்கண் பெயர்ப்ப நோக்கிச்
சென்றனள் வாழிய மடந்தை நுண்பல்
சுணங்கணி வுற்ற விளங்கு பூணண்
மார்புறு முயக்கிடை ஞெமிர்ந்த சோர்குழைப்
பழம்பிணி வைகிய தோளிணைக்
குழைந்த கோதைக் கொடிமுயங் கலளே.

உரை:—ஐயனே, நின்காதற்பரத்தை, நேற்றைப்பொழுதில் அவள் மகிழ்நனாகிய நின்னிடத்துத் தங்கி நின்மார்பிற்கிடந் துறங்கி வண்டுகள் பாயப்பெற்ற வெண்கடப்பமரத்தின் விரிந்த பூங்கொத்துக் கமழுங் கூந்தல் துளங்கிய துவட்சியோடு சிறுபுறத்துவீழ்ந்தசையாநிற்ப, இடையிற்கட்டிய உடை சரிந்து அசையாநிற்ப, நெருங்கிய வளைகளொலிக்கும்படி கைகளை வீசிக்கொண்டு நீலமலர்போன்ற மையுண்ட கண்கள் நிலைபெயர்ந்து சுழலும்படி நோக்கி எமது மறுகின்கட்சென்றனள்; அவளே இன்று நின்னைப் பிரிதலாலே விளங்கிய பூண்களுடனே நுண்ணிய பலவாய சுணங்கணியப் பெற்றவளாய் முன்பு நின்மார்பினுற்ற முயக்கத்தில் நெரிந்த சோர்கின்ற குழையையும் நீட்டித்த பிணியுற்ற இரண்டு தோள்களையும் துவண்ட மாலையையுமுடைய கொடிபோன்று நின் முயக்கம் நீங்கினவளாகி எமது மறுகின்கட் சென்றனள்; அத்தகைய இளம்பிராயத்தனளாகிய பரத்தையை யாம் கண்டேம்; அவள் நின்னோடு நீடூழி வாழ்வாளாக; எ - று.

மறுகிற் சென்றனளென்பதை இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. மகிழ்நன் -

முன்னிலேயிற் படர்க்கைவந்த வழுவமைதி. [இரண்டாந்துறைக்குப் படர்க்கையாகவே பொருள்கொள்க. அதற்கு ஐய என்பதனை மெல்லிய எனப் பொருள்படுத்துக.] மராங்கமழுங் கூந்தல் - பரத்தையைக் காவிற்பூச்சூட்டி விழாவயர்ந்ததுகூறிப் புலர்ந்தவாறு. கூந்தலசைவரல் - கூழைவிரித்தலென்னுமெய்ப்பாடு. கலிங்கந்துயல்வரல் - உடைபெயர்த்துடுத்தலென்னுமெய்ப்பாடு. தொடிதெளிர்த்தல் - ஊழணிதைவரலென்னுமெய்ப்பாடு. இவை புணர்ச்சியீற்றில் நிகழ்வன; இவற்றைக்கூறவே நென்னல் நின்னைப் புணர்ந்த குறிப்பை யாம் நோக்கி யேக்கமுற அக்குறிப்புக்களோடு மறுகில்வந்தாளென்று கூறியது. இது பின்னும் புலவிநீட்டத்துக்குத் தலைக்கீடாயிற்று. வாழிய - இகழ்ச்சிக்குறிப்புமாம். தலைவன் தன்பால்வந்தமையால் இங்ஙனங் கூறிப் புலவிதீர்கின்றாளாவது கேட்ட தலைமகன் நம்மாட்டுப் பெரிதுமோர் குற்றங்கண்டும் அருளிப்பாடிட்டமையி னினிப் பரத்தையைக்கருதலேமெனக் கொள்வானுவது. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - புலவிதீர்ந்து புணர்ச்சியின்மகிழ்தல். (௨0)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றிமீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

எ - து, சென்று பொருள்செயல்வினை முடித்து மீளுந்தலைமகன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி 'வலவ, நம் மழவர் பின்னேவருவாராக; நீ விரைந்து தேரைச்செலுத்து; கானவாரணம் இரையைப்பெற்றுப் பெடையைநோக்குகின்றதனைப்பாராய்' என யாமும் அங்ஙனம் தலைவியைநோக்கி மகிழ்வோமென்னுங் குறிப்புப்படக் கூறுகிற்பது.

மருதனிள நாகனார்பாடியது.

௨௧. விரைப்பரி வருந்திய வீங்குசெல லிளைய

ரைச்செறி கச்சை யாப்பழித் தசைஇ
வேண்டமர் நடையர் மென்மெல வருக
தீண்டா வைமுட் டீண்டிநாஞ் செலற்
கேமதி வலவ தேரே யுதுக்கா
ணுருக்குறு நறுநெய் பால்விதிர்த் தன்ன
வரிக்குரன் மிடற்ற வந்நுண் பல்பொறிக்
காமரு தகைய கான வாரணம்
பெயனீர் போகிய வியனெடும் புறவிற்
புலரா வீர்மணன் மலிரக் கெண்டி
நாளிரை கவர மாட்டித்
தன்பெடை நோக்கிய பெருந்தகு நிலையே.

உரை:—பாகனே, விரைந்து செல்லுதலாலே வருந்திய மிக்க செலவினையுடைய நம் வீரர் இடையிற்செறித்த கச்சையின் பிணிப்பை நெகிழ்த்து ஆங்காங்குத் தங்கித் தாந்தாம் விரும்பியவண்ணம் அமர்ந்தநடையராய் மெல்லமெல்லவருவாராக; உருக்கலுற்ற நறியநெய்யிற் பாலைச்சிதறினாற்போன்ற கடைகின்ற குரலையுடைய மிடற்றினையுடைய அழகிய நுண்ணிய பலவாகிய புள்ளிகளமைந்த கண்டார்க்குவிருப்பம் வரும் தகுதிப்பாட்டினையுடைய கானங்கோழி மழைபெய்த நீர் வடிந்த அகன்ற நெடியகாட்டிலே சுவறாத ஈரமணலை நன்றாகப் பறித்து நாட்காலையில் இரையாகிய நாங்கூழைக் கவர்தலும் அதனைக்கொன்று தன்பெடைக்கு ஊட்டவேண்டி அப்பெடையை நோக்கிய பெருமைதக்கிருக்கின்ற நிலையை உங்கே பாராய்; ஆதலின் நாம் முன்னே விரைந்துசெல்லுமாறு இதுகாறுந் தீண்டாத கூரிய தாற்றுமுள்ளாலே குதிரையைத் தீண்டித் தேரைச் செலுத்துவாயாக; எ - று.

பரி - செலவு. உதுக்காண் - உங்கேபாராய். அரிக்குரல் மிடறு - தேரையின் குரல்போன்ற குரலையுடைய மிடறு எனவுமாம். மலிர - விளங்கவெனவுமாம். கெண்டுதல் - பறித்தல். மாட்டல் - அழித்தல். நெய்பால்விதிர்த்

தல் - திணைக்கேற்றவுவமை. பெயனீர்போகிய புறவென்றதனானே மழை பெய்துவிட்டமை கூறினான். குறித்தபருவத்துத் தாழ்த்தமையின் விரைந்து ஏமதியென்றான். நாளிரைகொண்டு பெடையைநோக்குதல் காணெனவே அதுபோலப் பொருளீட்டிவரும் யாமும் மனைவியை நோக்கவிரும்புதும் எனப் பொருள்படுதலால் இது பொருள்வயிற்பிரிவாயிற்று. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - பேட்பாகன் விரைந்து தேர்கடாவல். (௨௧)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவு மலிந்ததோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

எ - து, களவொழுக்கந் தவிர்ந்து வரைந்துகொள்ளவேண்டித் தலைமகன் வரக்கண்ட தோழி சென்று தலைவியைநோக்கித் தினைவிளைகாலம் வதுவைக்கேற்ற பொழுதாயினும் வம்பமாரி இடையிலே பெய்வதுகண்டு நீ வருந்த அப்பொழுது வருவனென்று யான் கூறியமொழி பொய்க்கும்படி அவன் வாரானாயினும் இப்பொழுது மெய்யாகவே மணஞ்செய்துகொள்ள வந்தனனென்று மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

....

௨௨. கொடிச்சி காக்கு மடுக்கற் பைந்தினை
முந்துவிளை பெருங்குரல் கொண்ட மந்தி
கல்லாக் கடுவனொடு நல்வரை யேறி
யங்கை நிறைய ஞெமிடிக் கொண்டுதன்
திரையணற் கொடுங்கவு ணிறைய முக்கி
வான்பெய னனைந்த புறத்த நோன்பியர்
தையூ ணிருக்கையிற் றோன்று நாடன்
வந்தனன் வாழி தோழி யுலகம்

கயங்க ணற்ற பைதறு காலைப்
பீளொடு திரங்கிய நெல்லிற்கு
நள்ளென் யாமத்து மழைபொழிந் தாங்கே.

உரை:—தோழீ, மலைப்பக்கத்திற் கொடிச்சியாற் காக்கப்படும் பசிய தினைப்பயிரில் முதலிலே பறிந்து முற்றிய பெருங்கதிர்களைக் கொய்து கொண்ட மந்தி, பாயுந்தொழிலன்றிப பிறகல்லாத கடுவனொடு நல்ல வரை மீதேறி அகங்கை நிறையக் கயக்கித் தூய்மைசெய்து தன் திரைத்த அணலையுடைய வளைந்த கவுள்நிறையவுண்டு வம்பமாரி பெய்தலாலே நனைந்த புறத்தனவாய் நோன்புடையார் தைத்திங்கட்பிறப்பில் நீராடி நோன்பு முற்றியிருந்து உண்ணுதல்போலத் தோன்றாநிற்கும் மலைநாடன், உலகத்துக் குளங்களெல்லாம் நீர்வற்றிய ஈரமற்றகாலை, சூலொடு வாடிய நெற்பயிருக்கு நடுயாமத்து மழைபெய்தாற்போல வந்தனன்; இனி விரைவிலே வதுவை யயர்ந்து நெடுங்காலம் வாழக்கடவதாக; எ - று.

முற்பட விளைகுரலென்றதனாற் பிற்பட்டு எல்லாக் கதிரும் பறிந்து முற்றுமென்றும் அக்காலமே வதுவையயர்தற்குரித்தென்றுங் கூறியதாயிற்று. ஞெமிடுதல் - நிமிண்டுதலென இக்காலத்துத் திரிந்து வழங்கப்படு

வது. அணல் - மோவாய். கயம் - குளம். பைது - ஈரம். பீள் - சூல். நள் - நடு. தையூணிருக்கை - தைத்திங்கட்பிறப்பினீராடி அன்று ஆக்கப்படு மாட்சிமைப்பட்ட வுணவுண்ண விருத்தல். நோன்பியர் - ஆடிமுதலாக மார்கழியீறாகக் கிடந்த ஆறுதிங்களும் தேவர்க்கு இராப்பொழுதெனப் புராணங் கூறுதலுண்மையின் இரவு பிற்றையாமங்கொண்ட சிலபொழுதுண்ணுதிருக்கு நோன்பியர்.

உள்ளுறை:—தினைக்கதிரைக் கொண்ட மந்தி கடுவனொடு வரையேறி நிறையத்தின்று பெயலினனைந்த புறத்தவாய்த்தோன்றுமென்றது மகிழ்ச்சி கொண்ட நீ தலைவனொடு வதுவையயர்ந்து அவனது மனையகம்புக்கு இல்லறநிகழ்த்தி இன்பந்துய்த்துத் துறவறத்தார் முதலாயினோரையும் பேணி

மாட்சிமைப்பட்டுக் காட்டுதி யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் தலைமகளை மகிழ்வித்தல். இதனை இத்துறைக்கே மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-சூ-ககச, உரை.) (உஉ)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவியாற்றாமையுணர்ந்த தோழி வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைமகன் களவொழுக்கத்து நீட்டித்து வரையாதொழுகுதலும் தலைவி அதனை யாற்றாளாகி வேறுபட அவ்வேறுபாடறியாத தலைமகனைத்தோழி இன்ன இன்ன காரணங்களால் நினக்கு அவ்வேறுபாடு தோன்றவில்லையெனக் கூறி வரைவுகடாவாநிற்பது.

கணக்காயனார்பாடியது.

உக. தொடிபழி மறைத்தலிற் றோளுய்ந் தனவே
வடிக்கொள் கூழை யாயமோ டாடலி
னிடிப்பு மெய்யதொன் றுடைத்தே கடிக்கொள
வன்னை காக்குந் தொன்னலஞ் சிதையக்
காண்டொறுங் கலுழ்த லன்றியு மீண்டுநீர்
முத்துப்படு பரப்பிற் கொற்கை முன்றுறைச்
சிறுபா சடைய செப்பூர் நெய்தற்
றெண்ணீர் மலரிற் றொலைந்த
கண்ணே காமங் கரப்பரி யவ்வே.

உரை:—வாரிமுடித்த கூந்தலையுடைய இவள் தன்னைப் பிறர்கூறும் பழிச்சொற்கஞ்சி வளைகளைக் கழலாதவாறு செறித்து மறைத்தலானே தோள்கள் வாட்டந்தோன்றா வாயின; அன்றியும் தன் ஆயத்தாரொடு விளையாட்டயர்தலால் உடம்பிற்களைப்பும் அவ்விளையாட்டினுலுண்டாகியதென

நினைப்பதற்குரியதா யிராநின்றது; காவன்மிகுதிப்பட அன்னையானவள் பாதுகாக்கும் இவளது பழைய நலமெல்லாம் சிதையும்படி காணுந்தோறும் அழுதலல்லாமலும், நெருங்கிய நீர்மிக்க முத்துக்கள் விளைகின்ற கடற்பரப் பினையுடைய கொற்கைநகரத்து முன்புள்ள துறையிலிருக்கும் சிறிய பசிய இலைகளையுடைய அழகமைந்த நெய்தலின் தெளிந்த நீரிலுள்ளமலர்போலக் கண்களே அழகு குலைந்தன; அவை தாம் காமத்தைக் கரத்தலரியவா யிரா நின்றன; ஆதலின் நினக்கேற்றதொன்று செய்வாயாக; எ - று.

வடித்தல் - வாரிமுடித்தல். காண்டல் - தலைவனையாதல் தன்னையாதல் காண்டல். செப்பு - செப்பம்; கடைக்குறை. இவளென்பதைத் தோன்றா எழுவாயாக்கிக் கூழையையுடைய ஆயமென ஆக்கலுமொன்று. நீர்த்துறை யெனக் கூட்டுக. கண் காமங் கரப்பரியவாதலின் அயலார் அலர் தூற்றினு ரெனவும் அதனுன் மெய்யிற் களைப்புண்டாயதெனவுங் கொள்க. காண் டொறுங்கலுழ்தல் - துன்பத்துப் புலம்பல்.

கொற்கைநீரில் முத்துவிளையுமென்றது நும் வதுவையால் தலைவி யில்லகத்தார் மகிழ்ச்சியடைவா ரென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல். (உ௩)

[பாலை.]

இது, பொருட்பிரிவுக்கு உடன்பட்ட தோழியைத் தலைவி உவந்து கூறியது.

எ - து, தலைவன் பொருள்வயிற்பிரிவேனென்று கூறக்கேட்ட தோழி நன்றெனக் கூறினளாக, அதனையறிந்த தலைவி தோழியைநோக்கி ஆடவர் பொருட்ககலுதல் பண்புதான் ஆகலின் அதனை மறாமலுடன்பட்டது நன் றென உவந்து கூறாநிற்பது.

உச. பார்பக வீழ்ந்த வேருடை விழுக்கோட்
டுடம்படைந் தன்ன நெடும்பொரி விளவி
ஞட்டொழி பந்திற் கோட்டுமூக் கிறுபு
கம்பலத் தன்ன பைம்பயிர்த் தாஅம்

வெள்ளில் வல்சி வேற்றுநாட் டாரிடைச்
சேறு நாமெனச் சொல்லச் சேயிழை
நன்றெனப் புரிந்தோய் நன்றுசெய் தனையே
செயல்படு மனத்தர் செய்பொருட்
ககல்வ ராடவ ரதுவதன் பண்பே.

உரை:—சேயிழாய், நிலம் பிளவுபடுமாறு இறங்கிய வேரும், பெரிய கிளைகளும், அடியில் உடும்புசெறிந்தாற்போன்ற பொரிந்த செதில்களு
ஞ

முடைய நெடிய விளாமரத்தின் கிளையில் மூக்கு ஊழ்த்து விழுந்த கம்பலத்தை விரித்தாலொத்த பசிய பயிரின்கண்ணே ஆடுதலொழிந்த பந்து கிடப்பதுபோலப் பரவியிருக்கும் அவ்விளாம்பழங்களையே உணவாகவுடைய அயனாட்டிலே செல்லுதற்கரிய பாலைவழியில் யாம் செல்லாநிற்பேமென்று தலைவர் கூறலும் அது நல்லதொரு காரியமென்று விருப்பத்தொடு கூறினை; ஆதலின் நீ நல்லதொன்றனைச் செய்தனைகாண்; ஆடவர் வினைமேற் கொண்டவுள்ளத்தராய்ப் பொருளீட்டுதற் ககலாநிற்பர்; அங்ஙனம் அவர் அகலும்பொழுது மறுத்துக் கூறாமல் உடன்படுவதே அதற்குரியபண் பாகும்; எ - று.

வெள்ளில் - விளாமரம்; வெள்ளில் பயிரிலே பரவுமென்றதனால் தலைமகன் முதுவேனிற்பருவத்துப் பிரிந்தானென்க. அவன்குறித்த பருவம் வருந்துணை ஆற்றியிருத்தல் கற்புடைமகளிர் கடனாதலின், தலைவி உவந்து கூறினளாயிற்று. இஃது அருண்மிகவுடைமை

இறைச்சி:—விளங்கனியே உணவாகவுடையராயிருந்தும் அவை எடுப்பார் மிக்கின்மையாற் பயிரிற் பரவிக்கிடக்குமென்றது செல்லுந்தேத்து ஆண்டுள்ளாரும் பொருள்வேட்கையராயினும் ஈட்டுவார் மிக்கின்மையின் நங்காதலர் அங்கே சென்றவுடன் விரைவிலீட்டுமாறு கிட்டுவதாகுமென்ற

தாம். எனவே, குறித்தபருவத்துக் காதலர் வருவாராதலின் யான் வருந்தேனெனவும் இதனை யறிந்தே நீ அவரைத் தாழ்க்காது விடுத்தனை யெனவும் குறிப்பாற் கூறினளாயிற்று. கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - ஆற்றியிருத்தல். இதனைக் கற்பிற்பிரியாமையின் உவகைப்பாற் படுத்தவர் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-சூ-கசஎ,உரை.) (உச)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைமகனைத் தோழி குறைநயப்புக்கூறியது.

எ - து, பாங்கியிற்கூட்டத்துத் தலைமகனுக்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைவிபாற்சென்று ஒருதோன்றல் தினைப்புனத்து நம்மொடு கிளியோப்பித் தன்கருத்தை நிகழ்த்துமிடம் பெறானாகி யகன்றனன்; அவனைக்கண்டு என் தொடிகழல அவற்றைச் செறித்துவந்தேனென்று அவனைத் தன்னுள்ளம் விரும்பினதுபோலத் தலைவி அதனை ஆராய்ந்து 'தன்னைவிரும்பினன்' எனக் கொள்ளும் வண்ணங் கூறுகிற்பது.

பேரிசாத்தனார்பாடியது.

உரு. அவ்வளை வெரிநி னரக்கீர்த் தன்ன
செவ்வரி யிதழ சேணாறு நறவி
னாறுந்தா தாடிய தும்பி பசுங்கேழ்ப்

பொன்னுரை கல்லி னன்னிறம் பெறூஉம்
வளமலை நாட னெருநை நம்மொடு
கிளைமலி சிறுதினைக் கிளிகடிந் தசைஇச்
சொல்லிடம் பெறாஅன் பெயர்ந்தனன் பெயர்ந்த
தல்ல லன்றது காதலந் தோழி

தா துண் வேட்கையிற் போதுதெரிந் தூதா
வண்டோ ரன்னவவன் றண்டாக் காட்சி
கண்டுங் கழறொடி வலித்தவென்
பண்பில் செய்தி நினைப்பா கின்றே.

உரை:—காதலையுடையதோழீ, அழகிய சங்கின்முதுகில் அரக்கைத் தீற்றினாற் போன்ற சிவந்த வரிபொருந்திய இதழையுடைய நெடுந்தூரம் மணங்கமழும் நறவம்பூவின் நறிய தாதையளைந்த வண்டு பசிய நிறமுள்ள பொன்னை யுரைக்குங் கட்டளைக்கற்போல நல்ல நிறத்தைபெறுநிற்கும் வளம்பொருந்திய மலைநாடன், நேற்றைப்பொழுது நம்மோடு கிளைத்தல் மிக்க சிறிய தினையில் வீழுங் கிளிகளைக்கடிந்து அங்குத் தங்கியிருந்தும் தன் குறையைக் கூறுமிடம் பெறானாகிப் பெயர்ந்துபோயினான்; யான்கருதுகின்றது அங்ஙனம் அவன் பெயர்ந்ததாகிய ஒரல்லலுடைமையைக் குறித்த தன்று காண்; தேனையுண்ணும் வேட்கையாலே நறுமலரின்னதென ஆரா யாது யாண்டும்போய் விழுகின்ற வண்டின் ஒருதன்மையையொத்த அவ னது கெடாத தோற்றப்பொலிவினைக் கண்டுவைத்துங் கழன்ற தொடியை மீண்டு செறித்த எனது பண்பில்லாத செய்கையைக் கருதாகின்றது என் னுள்ளம்; இஃதென்னவியப்பு! எ - று

சேணுறபிடவினென்றும் பாடம்.

அவ்வளை - அழகியவளை. வெரிந் - முதுகு. அசைதல் - தங்குதல். யான்கருதியது அவன்பட்ட அல்லலையன்று என் பண்பில் செய்தி நினைப பாகின்று என்க. வேட்கையாற் போதுதெரிந் தூதாத வண்டோரன்னவவ னென்றது உரிமைபூணத் தகுதிப்பாடில்லாத என்பாற் கருத்துடையா னென்றதாம். தண்டாக்காட்சி யென்றது அவனது தோற்றப்பொலிவு ஏனையமகளிரும் விரும்புந் தன்மையதென்றதாம். இருவர் நோக்கும் இயை யாதவழிக் காமஞ் சிறவாதாகலின் அவன் நோக்கு இயையாமையைக் கண்டு வைத்தும் என்தொடி கழன்றன வென்றலின் என்பண்பில்செய்தி யென்ற தாம். இனி அவனுக்கு உடன்பட்டுக் கூறாமையால் என்செய்தி பண்பில் செய்தியென்றலுமாம்.

இது குறைநயப்பாமாறு:—தோழி இங்ஙனம் தான் அவனைக்காமுற்ற தாகக் கேட்ட தலைவி (தன்னுள்ளே) நமது காதலனை இவள், பிழைபட்ட

நெறியில் இகழ்வுற ஒழுகுபவனெனக் கொண்டாள்கொலெனவும், இவளுடன் இன்று இளிவடைந்தது என்பொருட்டென்று கொள்ளாது தன்பொருட்டென்று கொண்டாள்கொலெனவும், தன்னைக் கூடுமாறு கூற இடம்பெறாது அயர்ந்தனன் எனக் கொண்டாள்கொலெனவும் கருதும்படியாகக் கூறினளென்றாலும், அதனுள்ளே என்னைக் கூட்டுவிக்கச்சொல்லுஞ் சொல்லுக்கு இடம் பெறுமையன்றி இவளைச் சேருமாறு கூறச் சொல்லிடம்பெறாது போயினனல்லனெனவும், வண்டு இழிந்தமலரை பூதாவாதலால் அப்படிப் போல என்னினிழிந்தாளை அவன் புல்ல விரும்பானெனவும், இவளும் நங் களவொழுக்கத்தைச் சிறிதுணர்தலாலே இக் குறைமுடிக்க மனம்நெகிழ்ந்தமையின் மெய்சோர்வடைய வளைகழன்றன வெனவும், அவனொடு கூட்ட வேண்டி என்னை உடம்படுத்தக் கருதலின் அது தன்னியல்புக் கேற்றதல்லாமையிற் பண்பில்செய்தி யெனவுங் கூறினளென்ன ஆராய்ச்சியாற் கொள்ளவைத்தமையிற் குறைநயப்பாயிற்று. மெய்ப்பாடு - இளிவரலைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - குறைநயப்பித்தல். (௨௯)

[பாலை.]

இது, தலைவி பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்டமை சொல்லித் தோழி செலவழுங்குவித்தது.

எ - து, வினைவயிற் பிரியுந் தலைமகன் குறித்தபருவத்து வரவேண்டி, 'நீயிர் பிரிகின்றனிரெனக் கேட்டலும் இத்தன்மையாளைக் கண்டு யானும் ஆற்றலேன்' என்று அவன் செலவழுங்குமாறு கூறி இப்பொழுதே இப்படியாயின் நீயிர் மீண்டுவருமளவும் எங்ஙனம் ஆற்றுமென்னுங் குறிப்புத் தோன்றக் கவன்று கூறுநிற்பது.

சாத்தந்தையார்பாடியது.

உசு. நோகோ யானே நெகிழ்ந்தன வளையே
செவ்வி சேர்ந்த புள்ளி வெள்ளரை
விண்டுப் புரையும் புணர்நிலை நெடுங்கூட்டுப்
பிண்ட நெல்லின் றாய்மனை யொழியச்
சுடர்முழு தெறிப்பத் திரங்கிச் செழுங்காய்
முடமுதிர் பலவி னத்த நம்மொடு
கெடுதுணை யாகிய தவறோ வையெயிற்றுப்
பொன்பொதிந் தன்ன சுணங்கி
னிருஞ்சூ ழோதிப் பெருந்தோ ளாட்கே.

உரை:—அழகமைந்த புள்ளிகளையுடைய வெறுமையாகிய அடியை யுடைய மலையொத்த அடுக்கிய நிலையமைந்த நெடிய நெற்கூட்டில் நிரம்பக்

கொட்டிய நெல்லையுடைய தனது தாய்வீட்டைக் கைவிட்டு, ஆதித்தமண்டிலம் முற்றுந் தன் வெயிலை வீசுதலானே செழுங்காய்கள் திரங்கப்பெற்று முடம்பட்ட முதிர்ந்த பலாமரங்கள் நிரம்பிய கொடிய காட்டில் நீயிர் தமியராய்ச்சென்று வருந்தாது நுமக்குத் துணையாகவந்த தவற்றினாலேதானோ கூரிய பற்களையும், பொன்னைப்பொதிந்துவைத்தாற்போன்ற சுணங்கையும், நெருங்கிய கரிய கூந்தலையும், பெரிய தோள்களையு முடையாளுக்கு இஞ்ஞான்று நீயிர் பிரிவேனென்றமையின் உடனே மெய்சோர்தலாலே கைவளைகள் கழன்றுவிழுந்தன; இப்பொழுதே இப்படியாயின் இனி மீண்டு வருந்துணை எங்ஙனம் ஆற்றியிருப்பாள்? இதற்கு யான் நோவாநின்றேன்.

புள்ளி - குதிரின் உறைக்கிடப்பட்ட எண்ணுதலமைந்த குறியீடு. வெள்ளரை - புரிமுதலியசுற்றாத வெறிய அடிக்கூண்டு; வெற்றிலையை வெள்ளிலையெனக் கூறுதலானுமறிக. கெடு துணை - உள்ளத்தெழுந்த அவாக்கெடுமாறு அருகுற்றதுணை. தோளாட்கு வளைநெகிழ்ந்தன எனக் கூட்டுக.

பிண்டநெல்லின் தாய்மனையென்றது தாய்வீடு செல்வமுதலியவற்றிற் குறைபாடில்லாதிருந்தும் அவற்றை யொருவி நும்பால்வந்தது நுமது இன்பமொன்றனையே கருதி யன்றோ? அதனையும் பெறாதவாறு நீயிர் பிரிவிரெனின் இவளெங்ஙனமாற்றுமென்றதாம். கெடுதுணையாகியதவறோ வென்றது அழிவில் கூட்டத்துப் பிரிவாற்றாமை. நெகிழ்ந்தனவளை யென்றது உடம்புநனிசுருங்கல். கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (உக)

[நெய்தல்.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து, பகற்குறி வந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒருநாட்போந்து அற்றம் நோக்கி ஒருபுறத்து மறைந்திருத்தலைக் குறிப்பாலறிந்த தோழி, களவொழுக்கம் நீட்டியாது வரைந்துகொள்ள வேண்டித் தம்மை அன்னை இற்செறித்ததாக அவன் கருதுமாற்றால், யாதொரு பிழையுஞ் செய்யாத நம்மை நெய்தன்மலர்பறிக்கச்செல்லுமினோ வெனக் கூறுகின்றிலள்; அவ்வன்னை கருதியதுதான் யாதெனத் தலைவியைநோக்கிக் கூறாநிற்பது.

குடவாயிற்கீரத்தனார்பாடியது.

உள, நீயும் யானும் நெருநற் பூவின்
னுண்டா துறைக்கும் வண்டின மோப்பி
யொழிதிரை வரித்த வெண்மண லடைகரைக்
கழிசூழ் கான லாடிய தன்றிக்

காந்தணாஞ் செய்ததொன் றில்லை யுண்டெனிற்
பாந்துபிற ரறிந்தன்று மிலரே நன்று

மெவன்குறித் தனள்கொ லன்னை கயங்தோ
றிறவா ரினக்குரு கொலிப்பச் சுறவங்
கழிசேர் மருங்கிற் கணைக்கா னீடிக்
கண்போற் பூத்தமை கண்டு நுண்பல
சிறுபா சடைய நெய்தல்
குறுமோ சென்றெனக் கூறு தோளே.

உரை:—தோழீ, நேற்றைப்பொழுதில் நீயும்யானுஞ் சென்று மலரின் நுண்ணிய தாதிற் பாய்ந்துவிழுகின்ற வண்டினங்களைப் போக்கி யொழித்த திரைகொழித்த வெளிய மணலடுத்த கழிக்கரை சூழ்ந்த சோலையிடத்து விளையாடியதன்றி மறைத்து நாஞ் செய்தசெயல் பிறிதொன்றுமில்லை; அங்ஙனம் யாதேனுஞ் செய்ததொன்றுண்டென்றால் அது பரவாநிற்கும், நிற்க அதனைப பிறர் அறிந்துவைத்தாருமிலர்; அப்படியாக, அன்னை நம்மை நோக்கிப் பொய்கைதோறும் இறாமீனைத் தின்னுங் குருகினம் ஒலிபபச் சுறாவேறுமிக்க கழிசேர்ந்த இடத்துத் திரண்டதண்டு நீண்டு நம்முடைய கண்களைபபோலப் பூத்தமை நோக்கியும் நுண்ணிய பலவாகிய பசிய இலைகளையுடைய சிறிய நெய்தன்மலரைப் பறித்துச் சூடிக்கொண்மினெனக் கூறினாளல்லள்; ஆதலின் அவள் தான் பெரிதும் என்னகருதியிருக்கின்றனள்போலும்? எ - று.

கானல் - கடற்கரைச்சோலை. கயம் - பொய்கை. கணைக்கால் - திரண்டதண்டு. குறுதல் - பறித்தல். நெய்தன்மலரைக் குறுமோவெனக் கூறுளெனவே இற்செறிப்பறிவுறுத்ததாயிற்று. இது காந்திடத்தொழிதல்.

நாளும் பறிகுடிபூவைக் கொய்ம்மினென்னுளென்றதனால் அன்னை சினமிக்குடையாளெனக் குறிபபித்ததாம். எவன் குறித்தனளென்றதனால் நங்களவொழுக்கத்தைச் சிறிது அறிந்துடைமையிற் பிற கருதாநின்றனளென்றதாம். இங்ஙனங்கூறவே இனி வரைந்தெய்தினலன்றிக் களவொழுக்க மியலாதென வரைவுடன்படுத்தியதூமாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். (உஎ)

[பாலை.]

(க.) இது, பிரிவின்கண் ஆற்றாளாகிய தலைவிக்குத்
தோழி சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் பிரிவுக்காலத்து வருந்திய தலைவியை ஆற்றுவிக்குந் தோழி முன்பு தலைப்பெய்தவழி இத்தகைய அன்புடையனாதலின் அவன்

அன்னதொரு குணக்குறைபாடிலன்; இன்று காந்துபிரிந்தது ஒருசெயலின் மேலதுபோலுமென அவள் ஆற்றும்வகையைக்கருதிக் கூறுகிற்பது.

(உ.) குறைநயப்புமாம்.

எ - து, முன்பு தலைவனது குறையைத் தீர்ப்பதாக உடன்பட்டதோழி தலைவியிடஞ் சென்று அவள் ஆராய்ந்தறியுமாறு குறிப்பாற் கூறுநிற்பது.

முதுகூற்றனார்பாடியது.

உ௮. என்கைக் கொண்டு தன்கண் ணொற்றியுந்
தன்கைக் கொண்டென் னன்னுத னீவியு
மன்னை போல வினிய கூறியுங்
கள்வர் போலக் கொடியன் மாதோ
௫ மணியென விழிதரு மருவிப் பொன்னென
வேங்கை தாய வோங்குமலை யடுக்கத்
தாடுகழை நிவந்த பைங்க ணூங்கி
லோடுமழை கிழிக்குஞ் சென்னிக்
கோடுயர் பிறங்கன் மலைகிழ வோனே.

(க) உரை:—நீலமணிபோலத் தெளிந்திழியும் அருவியையுடைய பொன்போல வேங்கைமலருதிர்ந்த உயர்ந்த மலைப்பக்கத்தில் அசைகின்ற தண்டுயர்ந்த பசிய கணுக்களையுடைய மூங்கில் விசும்பின்கண் ணோடுகின்ற முகிலைக் கீழும் உச்சியையுடைய கொடுமுடிகளுயர்ந்த பிறங்குதலாகிய மலைக்கு உரிமையுடைய நமது தலைவன் முன்பு தலைப்பெய்தநாளில் என்

கைகளைத் தானெடுத்துத் தன் கண்களில் ஒற்றியும், தன் கைகளால் எனது நல்ல நெற்றியைத் தைவந்தும், அன்னைபோல இனிய பலவற்றைக் கூறியும் தலையளிசெய்து இஞ்ஞான்று கள்வரைப் போலக் கொடியனாயினன்றான்; அவனியல்பு கொடியதாவதுகாண்; எ - று.

பிறர்பொருளைக் கைப்பற்றிக் கரத்தல் கள்வர்க்கியல்பாதலின், தலைவியினலம் வெளவிச் சென்றமைக்கு உவமைகூறினாள். தலைவிகூற்றாகக் கூறியவழி அன்னைமுதலானோர்கேட்பின் ஐயுற்று ஏதமிழைப்பாராதலின் அவள் கூற்றை யொழித்துத் தோழி தன்கூற்றாகக் கூறப்பெறுவள்; தான் அவள் என்னும் வேற்றுமையிலளாதலின்; அங்ஙனங் கூறுதற்கு "ஒன்றித்தோன்றுந் தோழிமேன" (தொ-பொ-௩௯,) என்பதனால் தோழி கூற்றுந் தலைவி கூற்றாகும் எனக் கூறுவர் பேராசிரியர். (மேற்படி-சூ-௫௯. உரை பார்க்க.) கூறியும் என்ற எச்சம் கொடியனென்பதன் ஆக்கச்சொல்லொடு முடிந்தது. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(உ) குறைநயப்புக்கு உரை:—[பாட்டுக் குறிஞ்சி] மலைகிழவோன் ஒற்றியும் நீவியும் கூறியும் கொடியன் என்றவழி கேட்ட தலைவி (தன்னுள்ளே) நமது காதலன் வரைவின்றி இனிவந் தொழுகுபவனெனக் கொண்டாள்கொலெனவும், ஒற்றியும் நீவியும் கூறியவெல்லாம் என்பொருட்டென்று கொள்ளாது தன்பொருட்டென்று கொண்டாள்கொலெனவும் கருதும்படி கூறினளேனும் அதனுள்ளே இவள் எனக்குச் சிறந்தாளென்பதை எம்பெருமா னுணர்ந்துளனாதலின் என் வருத்தந்தீர்த்தியென இவளை நயந்தானெனவும், இவள் பிறழக்கொண்டதன்மை அவன்கணுளதாயின் இவளைக் குறிப்பறியாது ஒற்றியும் நீவியுஞ் செய்யானெனவும், எனது களவொழுக்கம் இவளுஞ் சிறிதறிதலானே இக்குறை முடித்தற்குண்டாய மனநெகிழ்ச்சியாலே அவன் ஒற்றி நீவியவழி உடன்பட்டு நின்றாளெனவும் அவளாராய்ச்சியாலே கொள்ளவைத்தமையிற் குறைநயப்பாயிற்று. கள்வர்போ

லக் கொடியனென்றது சிறுமைபற்றிய நகையுவமம். அன்னபோல வென்றது சிறப்புநிலைக்களமாகபபிறந்த பண்புவமம். மெய்ப்பாடு - இளிவரலைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - குறைநயப்பு. (உஅ)

[பாலை.]

இது, மகட்போக்கியதாய் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகளைத் தலைமகன் கொண்டுதலைக்கழிந்தமை கேட்ட செவிலி புலம்பிப் பின்பு நற்றாய்க்குக்கூற அவ்வீன்றதாய் அஃது அறத்தாறெனக் கொண்டாளாயினும் பண்டு என்னைச் சிறிதுபொழுது பிரியினும் நொந்து புலக்குநள் எவ்வாறு அஞ்சாது பாலைநிலத்திற் செல்லுவள்கொலென மகளது அச்சத்தன்மை முதலாயவற்றுக் கச்சமுற்றிரங்கிக் கூறுநிற்பது.

பூதனார்பாடியது.

உகூ. நின்ற வேனி லுலந்த காந்த
ளழலவிர் நீளிடை நிழலிடம் பெறாஅ
தீன்றுகான் மடிந்த பிணவுப்பசி கூர்ந்தென
மான்ற மாலை வழங்குநர்ச் செகீஇய
புலிபார்த் துறையும் புல்லதர்ச் சிறுநெறி
யாங்குவல் லுநள்கொ றானே யான்றன்
வனைந்தேந் திளமுலை நோவ கொல்லென
நினைந்துகைந் நெகிழ்ந்த வனைத்தற்குத் தான்றன்
பேரமர் மழைக்க ணீரிய கலுழ
வெய்ய வுயிர்க்குஞ் சாயன்
மையீ ரோதிப் பெருமடத் தகையே.

உரை:—அவளுடைய தொய்யில் வனைந்து பருத்த இளைய கொங்கைகள் நோவனவோ வென்று யான் நினைந்து அணைத்திருந்த கையை நெகிழ்

த்த அதனைப் பொருளாய்த் தான் தன்னுடைய பெரிய அமர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்கள் நீர்வடிவனவாய்க கலுழ வெம்மையாகவுயிர்க்கின்ற மென்மையையும் கரிய ஈரிய கூந்தலையும் பெரிய மடபபத்தையுமுடைய தகுதிப்பாடுடைய என்புதல்வி, ஏனைய பருவமெய்தாமல் வேனிற்பருவமொன்றுமே நிலைபெற்றுநின்ற காய்ந்துவாடிய காந்தளையுடைய அழல்வீசுகின்ற நீண்ட கடத்திலே நிற்குமாறு நிழலிடமும் பெறுது, குட்டிகளையீன்று காட்டிற் காவல்செய்திருந்த பெண்புலி மிகவும் பசியுடையதென்று அதன் பசியைப் போக்கக் கருதி மயங்கிய மாலைப்பொழுதில் நெறியிற் செல்லுபவரைக் கொல்லும்பொருட்டு ஆண்புலி அந்நெறியை நோக்கியிருக்கும் புல்லிய அதராகிய சிறிய நெறியில் யாங்ஙனம் நடக்கவல்லுநளோ?

மான்றல் - மயங்குதல். செகீஇய - கொல்லவேண்டி. மடத்தகை - அன்மொழித்தொகை. மடத்தகை நெறி யாங்கு வல்லுநளெனக் கூட்டுக. கைநெகிழ்த்ததற்குக் கலுழ்தல் - பிரிதற்கு அழுதல். சிறிது பிரியிற் கலுழ்பவள் புலிபார்த்துறையுங் கானிற் செல்லுவதெங்ஙனம என அவளது அச்சத்தன்மைக்கிரங்கியதாம். புல்லதர்ச் சிறுநெறி - பாலும்முள்ளும பயின்றசிறியவழி. இதில் யாங்ஙனம் நடக்கவல்லுநளெனத் தன்மகள் மென்மைத் தன்மைக் கிரங்கியதாம்.

இறைச்சிகள்:—(க.) பிணவின்பசியைப் போக்கப் புலி உணவுதேடி நெறியிற் பார்க்குங்கானமென்றது தலைவியின் அயர்ச்சியைப் போக்கவேண்டித் தலைமகன் மாலைப்பொழுதிலே தங்குமிடந்தேடி ஆங்கு இருவருந் தங்குவரென ஆற்றுவாளென்றதாம்.

,, ,, (உ.) ஈன்று கான்மடிந்த பிணவென்றது தலைமகள் இனி மக்களொடு மகிழ்ந்து மனையறங்காககுமென்ருற்றுவாளென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்ருமைநீங்குதல். (உக)

[மருதம்.]

இது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன் யாரையும் அறியேனென்றற்குத் தோழிசொல்லியது.

எ - து, ஆடவர் வண்டுபோல்வராதலின் அவர் வரும்பொழுது எதிர் தொழுது போம்பொழுது பின்னே தொழுவதன்றி அவர்செயலைக்குறித்துப் பெண்டிர்புலத்தல் தகாதெனத் தலைவி தானேயறிந்து புலவிநீங்குமாற்றானே தோழி பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு உறழ்ந்துகூற அவன் யாரையும் அறிந்திலேனென்றானை அப்பரத்தையர் பலர் நின்னைப்பற்றி

யிழுத்ததை யான் அறிவேன் அறிந்துவைத்தும் எவன் செயற்பாலேனெனச் செயலற்றுக் கூறுநிற்பது.

கொற்றனார்பாடியது.

க0. கண்டனென் மகிழ்ந கண்டெவன் செய்கோ
பாணன் கையது பண்புடைச் சீறியாழ்
யாணர் வண்டி னிம்மென விமிரு
மோர்தரு தெருவி னெதிர்ச்சி நோக்கிநின்
மார்புதலைக் கொண்ட மாணிழை மகளிர்
கவலை முற்ற வெய்துவீ ழரிப்பனி
காலை முற்ற பைதரு காலைக்
கடன்மரங் கவிழ்ந்தெனக் கலங்கி யுடன்வீழ்பு
பலர்கொள் பலகை போல
வாங்க வாங்கநின் றூங்கஞர் நிலையே.

உரை:—மகிழ்ந, பாணன் கையிடத்ததாகிய பண்பமைந்த சிறிய யாழ் அழகிய வண்டுபோல இம்மென ஒலியாநின்ற நீ எழுந்துவருகின்ற தெருவிலே நீ வருதலை எதிர்பார்த்து நின்மார்பை முன்பு தமக்குடையாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருந்த மாட்சிமைப்பட்ட இழையையணிந்த பரத்தையர் பலரும் நீ பிரிந்ததனா லுண்டாகிய கவற்சிமிகுதலாலே கண்களினின்று வெப்

பமாய் வடிகின்ற கண்ணீருடனே, கடியபுயற்காற்று வீசிச் சுழற்றுதலாலே துன்புற்றகாலத்துக் கடலிலே தாம் ஏறியிருக்கு மரக்கலங்கவிழ்ந்துவிட்டதாக அங்ஙனங் கவிழ்தலும் கலக்கமுற்றுத் தாமும் ஒருசேர வீழ்ந்து அவ்வழி விழுந்த பலரும் ஆண்டு மிதந்துவந்த ஒருபலகையைப் பற்றிக்கொண்டு தாம் தாம் தனித்தனி இழுப்பதுபோல நின்கைகளைப்பற்றி அவரவர் தம்தம் கருத்துமுற்றுமாறு இழுத்தலாலே நீ அவரிடைப்பட்டு மிக வருந்துகின்ற நிலைமையை யான் கண்கூடாகக் கண்டேன்; கண்டும் நின்னை யாது செய்யற்பாலேன்காண்? ஆதலின் நீ யாரையும் அறியேனென்ற தெவ்வண்ணங்கொல்? எ - று.

பாணன் - தூதுசென்று பரத்தையைப் புணர்ப்பிப்பவன். கவலேமுற்ற - கவற்சியேமிகுதலால். கால் - காற்று. எழுறல் - வீசிமயங்குதல். கடல்மரம் - கப்பல். கண்டும் யாதுசெய்யவல்லேனென்றதனல் கேட்ட தலைவி புலவிநீங்குமென்றதாம். அவரிடைப்பட்ட அளுர் நிலையுரைத்தது தலைவி அவன்மாட்டு இரக்கங்கூர்தற்பொருட்டு. அளுர் நிலையென்றது கையாறு, இடுக்கண், நடுக்கமுதலாயின. மெய்ப்பாடு - வெருளியைச்சார்ந்த அச்சம். பயன் - வாயின்மறுத்தல். (௬0)

[நெய்தல்.]

இது, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவி வன்புறை எதிரழிந்தது.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் மீண்டு ஒருசிறைப்புறமாக வருதலையறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரையவரையுமாற்றானே தலைவியைநோக்கி அவர் இன்னே வருகுவராதலின் நீ வருந்தாதேயென்று வற்புறுத்திக்கூறினாட்குத் தலைவி யான் எங்ஙனமாற்றுவேன், அவன் முயங்குமுன் இனியதாயிருந்த கடற்றுறையும் இப்பொழுது வெறுப்புடைத்தா

யிற்றேயென வருந்திக்கூறுகிற்பது.

நக்கீரனார்பாடியது.

௫௧. மாயிரும் பாப்பகந் துணிய நோக்கிச்
சேயிறு வெறிந்த சிறுவெண் காக்கை
பாயிரும் பனிக்கழி துழைஇப் பைங்காற்
றான்வீழ் பெடைக்குப் பயிரிடூஉச் சுரக்குஞ்
சிறுவீ ஞாழற் றுறையுமா ரினிதே
பெரும்புலம் புற்ற நெஞ்சமொடு பலநினைந்
தியானு மினையே னாயி னானாது
வேறுபன் னாட்டிற் காறர வந்த
பலவுறு பண்ணிய மிழிதரு நிலவுமண
னெடுஞ்சினைப் புன்னைக் கடுஞ்சூல் வெண்குரு
குலவுத்திரை யோதம் வெரூஉ
முரவுநீர்ச் சேர்ப்பனொடு மணவா வூங்கே.

உரை:—தோழீ, அமையாமல் வேறாகிய பல நாட்டினின்றும் கலங்களைக் காற்றுச்செலுத்தலாலே வந்திறுத்த பலவகைப் பண்டங்கள் இறக்கியிட்ட நிலாவையொத்த மணற்பரப்பின்கணுள்ள நெடிய புன்னைக்கிளையிலிருக்கின்ற முதிர்ந்தசூலையுடைய வெளிய குருகு, உலாவுதலையுடைய அலையோசைக்கு வெருவாநிற்கும் வலிய நீர்பபரபபினையுடைய கடற்சேர்ப்பனொடு மணவாதமுன்பு, கரிய பெரிய நீர்பரந்த கழியிடக் தெளிதலானே அதனை நோக்கி அதிலுள்ள செய்ய இறாமீனைப் பற்றுதற்குப் பாய்ந்த கழுத்தளவு சிறிது வெண்மையுடைய காக்கை பரவிய பெரிய குளிர்ச்சியையுடைய கழியிடத்தைத் துழாவியெடுத்துத் தான்விரும்பிய பசிய காலையுடைய பெடையை அழைத்து அதற்குக் கொடாநிற்கும் சிறிய பூவையுடைய ஞாழலந்துறையு மினிதேயாயிருந்தது; அவன் என்னைக்கலந்து கைவிட்டபின்பு அத்துறையும் வெறுப்புடைத்தாயிற்று; ஆதலால் பெரிய

வருத்தமுற்றவுள்ளத்தில், அவன் பிரிந்ததனாலாகிய துன்பம் பலவற்றையும் நினைந்து யானும் இத்தன்மையேனாயினேன்காண்; எ - று.

வெண்காக்கை - கருங்காக்கையுமாம். வெண்மை - கருமைமேற்று. காராட்டை வெள்ளாடென்பதுபோல மங்கலமொழியாகக்கொள்க. துணிவு- தெளிவு. பயிரிடுதல் - அழைத்தல். ஆர் - அசை. புலம்பு - வருத்தம். பண் ணியம் - பண்டம்.

உள்ளுறை:—புன்னையஞ் சினைக்கணுள்ள சூல் முதிர்ந்த குருகு கடலோசைக்கு வெருவுமென்றது பிறந்தகத்திருந்து காதலை மேற்கொண்ட யான் அன்னையின் கடுஞ்சொல் கேட்குந்தோறும் வெருவாநின்றேனென் றதாம்.

இறைச்சி:—இருமீனைப்பிடித்துவந்த காக்கை தன்பெடையைவிளித்து அதன்வாயில் இரையைக்கொடுக்குந் துறையையுடையவனாயிருந்தும் தலைவன் என்னையழைத்து முயங்கி இன்பமுய்த்தானிலன்; இஃதிருந்தபடி யென்னையென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். ()

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவிக்குக் குறைநயப்புக்கூறியது.

எ - து, பாங்கியிற்கூட்டத்துத் தலைமகனுக்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைவியை மெலிதாகச் சொல்லிக குறைபறிவுறுத்தலும் அவள் அறியாள் போலுதலின் வலிதாகக் கூறிக் குறைநயபபிக்கத்தொடங்கி அத்தோன்றல் படுத்துயரை யான் கூற நீ தெளிந்திலை; வேறு தோழியரோடேனும் ஆராய்ந்து தக்கதுசெய்யெனப புலந்து கூறுநிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

௩௨. மாயோ னன்ன மால்வரைக் கவாஅன்

வாலியோ னன்ன வயங்குவெள் ளருவி
யம்மலை கிழவோ னந்நயந் தென்றும்
வருந்தின னென்பதோர் வாய்ச்சொற் றேறாய்
நீயுங் கண்டு நுமரொடு மெண்ணி
யறிவறிந் தளவல் வேண்டு மறுதரற்
கரிய வாழி தோழி பெரியோர்
நாடி நட்பி னல்லது
நட்டு நாடார்தம் மொட்டியோர் திறத்தே.

உரை:—தோழீ, வாழி; 'மாயோனைப்போன்ற பெரிய மலைப்பக்கத்து அவன் கண்ணனாயவதரித்தபொழுது அவனுக்கு முன்னவனாகத்தோன்றிய

வெளிய நிறத்தையுடைய பலதேவனைப்போன்ற விளங்கிய வெண்மையான அருவிகளையுடைய அழகிய மலைக்குரிய தலைவன் நாள்தோறும் நம் புணர்த்த யல் வந்து நம்மைவிரும்பி வருந்தாநின்றான்' என்று கூறுகின்ற எனது ஒப்பற்ற வாய்மொழியைத்தெளிந்தாயல்லை; என்னோடு உசாவுவதையொழித்து நீயும் அவனைநோக்கி நின்மாட்டு அன்புடைய தோழியரோடும் ஆராய்ந்து அறிவினால் இதுதகுதி இதுதகாததென்பதையுமறிந்த பின்னர் அளவளாவுதல் வேண்டும்; அவன் கூற்று மறுத்தற்கரியனகாண்; அறிவுடைய சான்றோர் தம்பாலடைந்து நட்புக்கொள்ள விரும்பினார்திறத்து முன்னர் அவருடைய குணச்செய்கைகளது நன்மையை ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்ளுவதல்லது நட்புச்செய்து பின்பு ஆராய்ந்துபாரார்; நீ அங்ஙன் ஆராய்ந்து மலைகிழவோனை நட்புக்கொண்டாயல்லை; முன்புநட்டு இப்பொழுது வெறுத்தல் தகாதுகண்டாய்; எ - று.

கவான் - மலைப்பக்கம். நீ அங்ஙன் என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். வாய்ச்சொல்,—வாய் - வேண்டாகூறல். நெடுமைநோக்கி மாயோனை யுவமித்தது.

அவனுந் தகுதிப்பாடுடையனென்பாள் மலைகிழவோனென்றாள். ஈண்

டியான் கூறியதனை ஆராய்கின்றனைபோலும் இவ்வாராய்ச்சி இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு முன்னரேவேண்டும் இவ்வயிற் பயனுடைத்தன்றென்பாள் பிறிதுமொழியாற் கூறினாள். "நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின், வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு" (குறள்—எ௯௧.) என்றதனுணர்க. மெய்ப்பாடு- இளிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப் பித்தல். (௩௨)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகளது குறிப்பறிந்த
தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகள் வருந்துதலும் அதனையறிந்ததோழி வேற்றுநாட்டகல்கின்ற அவன் நீட்டியாது குறித்த பருவத்து வருதலைக்கருதி அவனை எதிர்ப்பட்டு நின்பிரிவுகேட்டு நாவெழாமற் கண்ணீர்விட்டழுமிவள் நீ வருமளவும் எவ்வாறு ஆற்றியிருப்பளென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

இளவேட்டனார்பாடியது.

௩௩. படுசுடரடைந்த பகுவாய் நெடுவரை
முரம்புசேர் சிறுகுடிப் பரந்த மாலைப்
புலம்புகூட் டுண்ணும் புல்லென் மன்றத்துக்
கல்லுடைப் படுவிற் கலுழி தந்து

நிறைபெயலறியாக் குறைக்கூவல்விற்
றுவர்செய் யாடைச் செந்தொடை மறவ

ரதர்பார்த் தல்கு மஞ்சுவரு நெறியிடை
யிறப்ப வெண்ணுவ ரவரெனின் மறுத்தல்
வல்லுவங் கொல்லோ மெல்லிய லோமென
விம்முறு கிளவிய ளென்முக நோக்கி
நல்லக வனமுலைக் கரைசேர்பு
மல்குபுனல் பரந்த மலரேர் கண்ணே.

உரை:—எம்பெருமானே, தலைமகள் என்னைநோக்கி மெல்லியால், மேலைத்திசையிற் செல்லுகின்ற ஆதித்தமண்டிலம் மறைந்தொழிதலாலே பரவிய மாலைப்பொழுதிற் பிளவுபட்ட நீண்ட மலைச்சாரில் வன்னிலத்தமைந்த சிறுகுடியின்கண் அச்சமிக்கிருக்கும் பொலிவழிந்த பொதியிலிற் கல்லையுடைய குழிகளிலுள்ள கலங்கனீரைக் கொணர்ந்து கொடுத்து நிறைந்த மழையைக் கண்டறியாத குறைந்த உணவையுடைய இராப்பொழுதிலே துவர்த்த நிறத்தையுடைய ஆடையையும் செவ்விய அம்புத்தொடையையுமுடைய ஆறலைகள்வர் நெறி நோக்கியிருக்கும் அச்சம்வரும் வழியின்கண்ணே அவர் செல்லக்கருதுவரெனின் யாம் மறுக்கவல்லேமோ வென்று வெளியிற் போதாமே விம்மிய சொல்லையுடையளாய் என்முகத்தைநோக்கலும் அவ்வளவில் அவளுடைய மலர்போன்ற கண்களிலிருந்து நல்ல மார்பின்கணுள்ள அழகிய முலைமுகட்டில் விழுந்து பரக்கும்படி மல்கிய கண்ணீர்பரந்தன; ஆதலின் நீ வருமளவும் எவ்வாறு ஆற்றியிருக்குந்தன்மையள்?

முரம்பு - வன்னிலம்; பருக்கைக்கற்க ணிரம்பிய மேட்டுநிலமுமாம். படு - மடு. நோக்கி யென்பதை நோக்கவெனத்திரிக்க. அடைந்தபரந்தமாலை-அடைதலாற்பரவியமாலை யெனக்கொள்க. ஆதலினென்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். விம்முறு கிளவியள் என்றது துன்பத்துப்புலம்பல்.

இறைச்சி:—ஆறலைகள்வர் அதர்பார்த்து ஒளித்திருத்தல்போலத் தலைவன் பிரிவை நோக்கிப் பசலையொளித்திருக்கும்; அவன்பிரிதலும் அது பார்த்து நலத்தைக் கெடுக்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (௧௧)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி தெய்வத்துக்குரைப்பாளாய்
வெறிவிலக்கியது.

எ - து, களவுக்காலத்துப் பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைவியைநோக்கி இவள் முருகனால் அணங்கப்பட்டாளென்று அன்னை வெறியெடுப்பக்கண்ட தோழி அறத்தொடு நிற்பாளாய் வெறிவிலக்குமாறு நாடனது மார்பினால்

வந்த இந்நோய் நின்னாலணங்கப்பட்டதன்றென்பதை நீயறிந்துவைத்தும் நின்னணங்கென்று விளிப்பதற்காகப் பலியேற்க வருவையெனில் நீயறிவில்லாதவனென்று முருகனைநோக்கி யிகழ்ந்துகூறிநிற்பது.

பிரமசாரிபாடியது.

௩௪. கடவுட் கற்சுனை யடையிறந் தவிழ்ந்த
பறியாக் குவளை மலரொடு காந்தட்
குருதி யொண்பூ வுருகெழக் கட்டிப்
பெருவரை யடுக்கம் பொற்பச் சூர்மக
ளருவி யின்னியத் தாடு நாடன்
மார்புதர வந்த படர்மலி யருநோய்
நின்னணங் கன்மை யறிந்து மண்ணாந்து
கார்நறுங் கடம்பின் கண்ணி சூடி
வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய்
கடவு ளாயினு மாக
மடவை மன்ற வாழிய முருகே.

உரை:—முருகவேளே, நீ நெடுங்காலம் இம்மடமையோடு வாழ்வாயாக; கடவுட்டன்மைபொருந்திய மலையிலுள்ளசுனையில் இலைகளைவிலக்கி மேலே

யெழுந்து மலர்ந்த கொய்யாமல்விட்டிருந்த குவளைமலரைப் பறித்து அவற்றோடு குருதிபோன்ற காந்தளின் ஒள்ளிய மலர்களை வடிவுவிளங்கக்கட்டிச் சூடிப் பெரியமலையின்பக்கங்களெல்லாம் பொலிவுபெற அருவியின் ஒலியே இனிய வாச்சியமுட்டுக்களாகக்கொண்டு சூரரமகள் ஆடாநிற்கும் நாட்டையுடைய தலைவனது மார்பைப் புணர்ந்ததன் காரணமாக அம் மார்புதருதலாலேவந்த கருதுதலிற்குறைபாடில்லாத நீங்குதற்கரிய இக்காமநோயானது நின்னால் வருத்திக்கொடுக்கபபட்டதன்றென்பதைநன்றாக நீ அறிந்துவைத்தும் தலைநிமிர்ந்து கார்காலத்து மலர்கின்ற நறிய கடப்பமாலையைச்சூடிப் படிமத்தான் வேண்டுகையாலே வெறிக்களத்துப் பலிபெறவந்தோய், நீ கடவுட் பகுதியாருள்வைத்தெண்ணுதற்குரியையாயினுமாகுக; திண்ணமாக நீ அறியாமையுடையைகாண்; எ - று.

பறியாக்குவளை - கடவுட்கனை மலராதலிற் பூப்பலிக்கன்றிப் பறியாத குவளை. கடம்பு - செங்கடம்பு. மன்ற - தேற்றப்பொருள்பட்ட இடைச்சொல். படர்தல் - கருதுதல். பிள்ளையார் வேலையேந்தியாடுதலிற் படிமத்தான் வேலனெனபபட்டான். இவன் இக்காலத்துப்பூசாரியெனப்படுவோன். வாழிய - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. அண்ணந்து - நினக்குத்தலையெடுப்பும் வேண்டுமோவென்றிகழ்ந்தது.

சுஅ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

இறைச்சி:—சூரரமகள் மாலைசூடி அருவியை இனியவாச்சியமாகக் கொண்டு ஆடுமென்றதனானே தலைமகள் தலைவனை மணமாலையணிந்து மணந்து என்னை எஞ்ஞான்றும் தனக்கு உசாத்துணையாக நீங்காதுகொண்டு இல்லறநிகழ்த்தக் கருதியிருக்குமென்றவாறு. சூரரமகளெனத் தெய்வத்தை இடையிட்டுரைத்ததனையின் உள்ளுறையன்மையுணர்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதத்தைச்சார்ந்தநகை. பயன் - குறிபபினால்வெறிவிலக்குவித்தல். (௩௪)

[நெய்தல்.]

இது, மணமனைப் பிற்றைஞான்று புக்க தோழி

நன்காற்றுவித்தாயென்றதலைமகற்குச்
சொல்லியது.

எ - து, வரைந்தபின் மணமனைபுக்கதோழியைப் பிரிவுக்காலத்து நன்காற்றுவித்தாயென்றற்குத் தலைவிபொருட்டு யாய்க்கஞ்சி யொழுகினேனை நீ விரையவந்து காத்ததன்றி யான் ஆற்றுவித்ததுமுளதோவெனககூறுவாள் சிறிது கைநெகிழிற் பண்டும் இத்தன்மையளே யெனப் பிரிவால் தலைவி வருந்துந்தன்மையுஞ் சேரக் கூறுநிற்பது.

அம்மூவனார்பாடியது.

௩௫. பொங்குதிரை பொருத வார்மண லடைகரைப்
புன்கா னாவற் பொதிப்புற விருங்கனி
கிளைசெத்து மொய்த்த தும்பி பழஞ்செத்துப்
பல்கா லலவன் கொண்டகோட் கூர்ந்து
கொள்ளா நரம்பி னிமிரும் பூச
விரைதேர் நாரை யெய்திய விடுக்குந்
துறைகெழு மாந்தை யன்ன விவணலம்
பண்டு மிற்றே கண்டிசிற் றெய்ய
வுழையிற் போகா தளிப்பினுஞ் சிறிய
ஞெகிழ்ந்த கவினலங் கொல்லோ மகிழ்ந்தோர்
கட்கழி செருக்கத் தன்ன
காமங் கொல்லிவள் கண்பசந் ததுவே.

உரை:—பொங்கியெழுகின்ற அலைமோதிய நேரிதாகிய மணலடுத்த கடற்கரையின்கண்ணே யுதிர்ந்த புலவிய காம்பையுடைய நாவலின் கனி பொருந்திய புறத்தினையுடைய கரிய கனியைத் தம்மினமென்று கருதி மொய்த்த வண்டுகள் அதனைக் கனியெனவோர்ந்து பலவாகிய கால்களை யுடைய ஞெண்டு கைக்கொண்டகோட்பாட்டினால் அஞ்ஞெண்டை விலக்கித் தாம் வலிந்துகொள்ளபபடாதனவாய் யாழோசைபோல மிக்கு ஒலிக்

கும் பெரும்பூசலை ஆண்டு இரையைத்தேடுகின்ற நாரைவரக்கண்டவுடனே அதனைக் கைவிட்டகலாநிற்குங் கடற்றுறைவிளங்கிய மாந்தைபோன்ற இவளுடைய நலமானது பணடும் இத்தன்மையதேயாகும்; நீ காண்பாயாக; இவள்பால் நின்றும் களவுக்காலத்து விலகாமலிருந்து தலையளிசெய்தாலும் இவள் கண் பசப்புற்றதன் காரணம் சிறிதளவு முயக்கம் கைநெகிழ்ந்ததனாற் கெட்ட அழகின்மிகுதியோ? கள்ளுண்டார்க்குக் கள் அறாஉங்காலத்துப பிறந்த வேறுபாடுபோன்ற காமவேறுபாடோ? அவ்விரண்டுமெல்லவே; எ - று.

புன்கால் - மெல்லியகாம்பு. செத்து - கருதி. இசின் - முன்னிலை யசை. தெய்ய - அசைநிலையிடைச்சொல். அளிபபினும் இவள் கண்பசந் தமை கவினலமோ? காமவேறுபாடோ? அவ்விரண்டுமெல்ல. பிரிவினாலே பசந்தனகாணென இயைக்க.

எனவே இஃது ஓரமளிக்கண்ணே துயிலபபெற்றும் வேதவிதிபற்றிக் கூட்டம் நிகழாமையாற் பிறந்தவேறுபாடன்றோ? இதனை நீயேமுயங்கி ஆற்றுவிக்குமாறன்றி யான் ஆற்றுவிக்குமாறென்னை யென்றாளென்பதாம். வேதவிதி - கரணத்தினமைந்து முடிந்தகாலை முதல் மூன்றுநாளும் முறையே தண்கதிர்ச்செல்வற்கும், கந்தருவற்கும், அங்கியங்கடவுட்கும் அளித்து நான்காநாள் அங்கியங்கடவுள் தலைமகனுக்களிபப அவன் துய்ப்பானாக வென்பது.

உள்ளுறை:—கனி தலைவியாகவும், தும்பி தோழியாகவும், அலவன் தன்மேலே தவறிழைக்குந் தமராகவும், இரைதேர் நாரை தலைவனாகவுங் கொண்டு கனியைத் தும்பிமொய்த்தலும் அலவன் கைப்பற்றிக்கொள்ள நாரை வரக்கண்டு விட்டதுபோலத் தலைவியைத் தோழி சார்ந்திருபபவும் தமர் முதலாயினர் இற்செறிப்பத் தலைவன் வரலும் அவர் மகட்கொடை நேர்ந்து இற்செறிப்பொழித்தாரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகையைச் சார்ந்தபெருமிதம். பயன - பிரியற்கவெனக்கூறுதல்.   (கூ௫)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத்
தோழிசொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் இரவுக்குறிவந்து ஒரு மறைவிடத்தில் நிற்பதை யறிந்த தோழி அவன் விரைவில் வரையவேண்டித் 'தலைவன் சொல்லைத் தெளிந்த யாம் எம்முடையநலத்தை யிழந்தேவிட்டேம், அதனாற் கண் துயின்றிலேம்; அலரெடுத்த இவ்வூர் நம்மைப்போல எதனையிழந்தது? இன்னுந் துயின்றிலதே' என அவன் வருந்தொழிற்கருமைகூறி வரைவுகடாவா நிற்பது

எ

சீத்தலைச்சாத்தனார்பாடியது.

௩௬. குறுங்கை யிரும்புலிக் கோள்வ லேற்றை
பூநுத லிரும்பிடி புலம்பத் தாக்கித்
தாழ்நீர் நனந்தலைப் பெருங்களி றடூஉங்
கல்லக வெற்பன் சொல்லிற் றேறி
யாமெந் நலனிழந் தனமே யாமத்
தலர்வாய்ப் பெண்டி ரம்பலொ டொன்றிப்
புரையி றீமொழி பயிற்றிய வுரையெடுத்
தானாக் கௌவைத் தாகத்
தானென் னிழந்ததிவ் வழுங்க லூரே.

உரை:—குறிய முன்னங்காலையுடைய கொல்லவல்ல பெரிய ஆண் புலி, பொலிவுபெற்ற நெற்றியையுடைய கரிய பிடியானை புலம்புமாறு நீரற்ற அகன்ற காட்டினிடத்துப் பெரிய களிற்றியானையைத் தாக்கிக்

கொல்லாநிற்கும் மலையிடத்தையுடைய சிலம்பன் 'நின்னிற் பிரியேன்' என்று கூறிய பொய்ம்மொழியை மெய்யெனத் தெளிந்து யாம் எங்நலத்தை இழந்தேவிட்டேம், ஆதலின் இந் நடுயாமத்துக் கண்டுயிலா தொழிந்தனம்; பழிதூற்றும் வாயையுடைய ஏதிலாட்டியராற் கூறப்படும் அம்பலொடு சேர ஒலிமிக்க இவ்வூர் மேன்மையில்லாத தீயசொற்களைக் கூறுதற்கு வேண்டிய வுரைகளை ஏறட்டெடுத்துக்கொண்டு அமையாத பழிமொழியை யுடையதாக எம்மைப்போல எதனையிழந்தது? இந் நடுயாமத்திலுந் துயின்றிலதே.

குறுக்கை யெனவும் பாடம்.

ஏற்றை - விலங்கினாண்பாற்பெயர். புரை - மேன்மை. கௌவை - பழிச்சொல். அழுங்கல் - ஒலி.

தலைவன் ஒரு சிறைப்புறத்தானென அறிந்த தோழி அவன் குறித்த பொழுது வாராமையாலே தலைவி நலனிழந்தமையும், ஏதிலாட்டியர் அலரெடுத்தமையும், ஊரார் பழிதூற்றுதலும், ஊர் கண்ணுறங்காமையால் இரவுக்குறியின் முட்டுப்பாடுங் கூறி வரைவுகடாய தறிக. ஊருறங்காமைகூறியது முட்டுவயிற்கழறல். நலனிழந்தனமென்றது பசலைபாய்தல்.

உள்ளுறை:—பிடி புலம்புமாறு புலியானது களிற்றைத் தாக்கிக் கொல்லாநிற்கும் நாடனென்றதனால் இரவு இந் நெறியின்கண் வரின் யாம் புலம்புமாறு எமர் நின்னை ஏதஞ்செய்யாநிற்பர் என்றதாம்; இதனானும் இரவுக்குறி மறுத்து வரைவுடம்படுத்திய தறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த அச்சம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௬௯)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௱௭௰

[பாலை.]

இது, வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்கண்

தோழி சொல்லியது.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரியுந் தலைமகன் யான் வருமளவும் தலைவியை ஆற்றியிருவென்றாற்கு நீ இவளையும் உடன்கொண்டு செல்வாயாக, அன்றிப் பிரிந்துசென்றால் கார்காலத்து மாலைப்பொழுதில் இவள் படுந் துன்பம் என்னா லாற்றுவிக்குந் தரத்ததன்றெனத் தோழி மறுத்துக் கூறுநிற்பது.

பேரிசாத்தனார்பாடியது.

௩௭. பிணங்கரில் வாடிய பழவிற னனந்தலை
யுணங்கூ ணாயத் தோரான் றெண்மணி
பைய விசைக்கு மத்தம் வையெயிற்
றிவளொடுஞ் செலினோ நன்றே குவளை
நீர்சூழ் மாமல ரன்ன கண்ணழக்
கலையொழி பிணையிற் கலங்கி மாறி
யன்பிலி ரகறி ராயி னென்பா
லாகுவ தன்றிவ ளவல நாகத்
தணங்குடை யருந்தலை யுடலி வலனேர்
பார்கலி நல்லேறு திரிதருங்
கார்செய் மாலை வரூஉம் போழ்தே.

உரை:—ஒன்றோடொன்று பிக்குண்ட சிறுதூறுகளும, பழைமையான நல்ல தோற்றமும் வாடிய அகன்ற இடத்தையுடைய, உணவின்றி வாட்டமுற்ற நிரையிலுள்ள ஓராவினது தெளிந்த மணியோசை மெல்லெனவந்து ஒலியாநிற்கும் அத்தத்தில் நீயிர் பொருள்நசையாற் செல்லுகின்ற இப்பொழுது கூரிய பற்களையுடைய இவளோடுஞ் செல்வீராயின், அது மிக்க நல்லதொருகாரியமாகும்; அங்ஙனமின்றிக் கலைமானைபபிரிந்த பெண்மான்போல இவள் கலக்கமுற்றுக் குவளையின் நீர்நிரம்பிய கரிய மலர்போன்ற கண்களில் அழுகின்ற நீர்வடிய மாறுபட்டு அன்பில்லாதீராய் நீயிர் இவளைப் பிரிந்து செல்லுவீராயின், பாம்பினது வருத்துகின்ற அரிய தலை துணிந்து

விழும்படி சினந்து வலமாக எழுந்து மிக்க முழக்கத்தையுடைய நல்ல இடியேறு குமுறித் திரியாநின்ற முகில்சூழ்ந் துலாவுங் கார்பபருவத்து மாலைக் காலம் வரும்பொழுது இவள் படுகின்ற அவலம் என்னாலே தாங்கப்படுவ தொன்றன்று காண்மின்; எ - று.

கார்செய்காலையெனவும் பாடம்.

பழவிறல் - பழையதன்மை. திரிதரல் - மேகத்தில் யாண்டுமோடி முழங்குதல். நனந்தலை யத்தமென இயைக்க. வரைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதல் ஒரு பருவகாலத்தளவேயாமாதலிற் கார்ப்பருவத்தாற்றுளெ னவே ஆனித்திங்கண்முதற் செல்வானென்பது பெறப்பட்டது.

அத்தத்து ஊணின்றி வாடுங்காலத்தும் ஆவினைப் பெற்றம் அணையா நிற்குங்கணடீர்; அங்ஙனம் அணையும்பொழுது எழுகின்ற மணியோசைக்கு நீயிர் வருந்துவீராதலின் இவளையும் உடன்கொண்டு சேற னன்றென்றாள். இடிமுழக்கத்துக் கஞ்சுழி அணைத்துக்கொளற் கின்மையா னிறந்துபடுமாதலின் இவளவல மென்னாலே தாங்கபபடுவதன்றென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். "ஓம்படைக் கிளவிப பாங்கின் கண்ணும்......தோழிமேன" (தொ-பொ-௧௧௪,) என்றதனால் வரைவிடைவைத்துப பிரிகின்றான் ஆற்றிக்கொண் டிருவென்று கூறத் தோழி மறுத்துககூறினா ளாயிற்றென்பது நச்சினார்க்கினியம்.

[நெய்தல்.]

இது, தலைவி வன்புறையெதிரழிந்து சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலாலே தலைவி வருந்தியதுகண்ட தோழி நீ வருந்துவது புறத்தார்க்குப் புலனாயின் அலராகுமென்று வற்புறுத்துவது கேட்ட தலைவி நம்மூர் இனிமையுடைய தாயினும் நமது தலைவன் பிரிந்தவுடன் வெறுப்பாகத் தோன்றுகின்றதாத லின் யான் எங்ஙனம் வருந்தாதொழிவனென அழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

உலோச்சனார்பாடியது.

௩௮. வேட்டம் பொய்யாது வலைவளஞ் சிறப்பப்
பாட்டம் பொய்யாது பரதவர் பகர
விரும்பணந் தீம்பிழி யுண்போர் மகிழு
மார்கலி யாணர்த் தாயினுந் தோடுகெழு
மெல்லம் புலம்பன் பிரியிற் புல்லெனப்
புலம்பா கின்றே தோழி கலங்குநீர்க்
கழிசூழ் படப்பைக் காண்ட வாயி
லொலிகா வோலை முண்மிடை வேலிப்
பெண்ணை யிருவ மாங்கண்
வெண்மணற் படப்பையெம் மழுங்க லூரே.

உரை:—தோழீ, கலங்கிய நீரையுடைய கடற்கழி சூழ்ந்த தோட்டங் களையுடைய 'காண்ட வாயில்' என்னு மூரிலுள்ள தழைந்த முற்றிய

பனையோலையோடு முட்களைச் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட வேலியகத்துப் பனை மரங்க ளுயர்ந்த வெளிய மணல்மேட்டினை யுடைய பக்கஞ்சூழ்ந்த ஒலிமிக்க எம்மூரானது, கடலிடத்து மீன்வேட்டைமேற் சென்றார்க்கு ஆங்குத் தப் பாது பெறவேண்டி மழைபொய்யாது பெய்தலானே வலைவளஞ்சிறப்ப அவ் வலைவளத்தால் வந்த பொருளைப் பிறநாட்டிற்சென்று பரதமாக்கள் விலைக்கு

விற்று வர அப் பொருளையீந்து கரியபனையின் இனிய கள்ளைப் பெற்றுண்ணுபவராய் மகிழ்ந்திருக்கும் நிரம்பிய ஒலியையுடைய புதுவருவாயினையுடைய தாயினும் தொகுதி விளங்கிய நமது மெல்லிய கடற்சேர்ப்பன் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்த காலத்தில் நம்மூரானது பொலிவழிந்தாற்போல வருத்தமுடையதா யிராநின்றது; ஆதலின் யான் எங்ஙனம் வருந்தாது ஆற்றியிருப்பேன்? எ - று.

பாட்டம் - மேகம்; ''வெண்பாட்டம் வெள்ளந்தரும்'' என்றார், (எக) பழமொழியினும். ''நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி, தானல்கா தாகி விடின்.'' (குறள்-கள,) என்பதனாலும் கடற்பொருளுக்கு மழை இன்றியமையாமை யறிக. தோடு - படைமுதலியவற்றின்தொகுதி. ஆங்கண் - அவ்விடம்; அசையுமாம். காவோலை - முற்றிய ஓலை; முற்றிக் காய்ந்த ஓலையுமாம். 'தோழீ, ஊர்யாணர்த்தாயினும் புலம்பன் பிரியிற் புலம்பாகின்று' எனக் கூட்டுக. ஆதலின் என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (ருஅ)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரண்டாங்கூட்டத் தெதிர்ச்சியில் தலைவன் சொல்லியது.

எ - து, தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்கி இடந்தலைப்பாடெற்றுச் சென்று முந்துறக்கண்ட தலைமகன் அத் தலைமகளைநோக்கி நீ நாணுகின்றனை, யானுற்றகாமம் தாங்குத லெளியதொருகாரியமோ; நின் கண்களேயன்றி நின் தோள்களும் என்னை வருத்துகின்றனகாணென்று மெய்தொட்டுப்பயிறன் முதலானவற்றை யுள்ளடக்கிக் கூறுகிற்பது.

மருதனிளநாகனார்பாடியது.

ருகூ. சொல்லிற் சொல்லெதிர் கொள்ளா யாழநின்

றிருமுக மிறைஞ்சி நாணுதி கதுமெனக்
காமங் கைம்மிகிற் றாங்குத லெளிதோ
கொடுங்கே ழிரும்புற நடுங்கக் குத்திப்
புலிவிளை யாடிய புலவுநாறு வேழத்தின்

றலைமருப் பேய்ப்பக் கடைமணி சிவந்தநின்
கண்ணே கதவ வல்ல நண்ணா
ரரண்டலை மதில ராகவு முரசுகொண்
டோம்பரண் கடந்த வடுபோர்ச் செழியன்
பெரும்பெயர்க் கூட லன்னநின்
கரும்புடைத் தோளு முடையவா லணங்கே.

உரை:—நங்காய், யான் நின்னைத் தழீஇக்கொண்டு சிலகூறின் அவற்றை எதிரேற்றுக் கொள்ளாயாய் நின் அழகிய முகம் இறைஞ்சிநின்று கண் புதைத்து நாணுகின்றனை; விரைவாக, காமமானது கைகடந்து மிகுமாயின் அதனை யான் தாங்கியிருத்தல் எளியதொருகாரியமாகுமோ? புலி நடுங்குமாறு அதன் வளைந்த கரியநிறமுள்ள வரிகளையுடைய பெரிய முதுகிலே குத்திவீழ்த்தி விளையாட்டயர்ந்த புலவுநாற்றத்தையுடைய களிற்றின் இனிய துனியையுடைய மருபபுபோலக் கடைமணிசிவந்த நின் கண்கள்தாமோ சினவாநின்றன? அவைமட்டுமல்ல; பகைவர் அரண்மிக்க மதிலிடத்திற் போந்தாராகவும் உடனே மேல்வீழ்ந்து வென்று அவரது முரசைக் கைக்கொண்டு அவராற் பாதுகாக்கபபடுகின்ற அரணையுங் கைப்பற்றிய போரிற் கொல்லவல்ல பாண்டியனது பெரிய புகழையுடைய மதுரையையொத்த நின்னுடைய தொய்யிலாலெழுதப்பட்ட கரும்பையுடைய தோள்களும் என்னைவருத்துதலையுடையனகாண்; எ - று.

மதிலராக எனவும் பாடம்

கரும்பு - காமனதுவில்; தொடர்புடைமையில் தழீஇக்கொண்டு கூறப்பட்டது.

முகமிறைஞ்சி நாணக்காண்டலிற் றன்கூற்றை ஏற்றுக்கொண்டிலள் போலுமெனக் கொண்டு எதிர்கொள்ளாது வெறுத்தனையென்றான், தாங்குதலெளிதோ என்றது நீ வெறுத்தனையெனினும் காமந்தாங்குத லெளிதன்றாதலின் மேல்வீழ்ந்து முயங்குவேனென்றதாம். கண்ணுந் தோளுங் கதத்தன வென்றது அவை என்னைவருத்தாவாறு கண்ணானயந்துநோக்கித் தோளாணணைத்து முயங்குகவென்றதாம். மற்றும் இதனுள் தழீஇக்கொண்டதென்றது மெய்தொட்டுப்பயிறலும், சிலகூறில் என்றது பொய்பாராட்டலும், நாணுதி யென்றது இடையூறுகிளத்தலும், தாங்குதலெளிதோவென்றது நீடுநினைந்திரங்கலும், புலியிடைதோய்ந்து சிவந்த மருப்புப்போல என்னிடைத்தோய்ந்து காமக்குறிப்பினாற்சிவந்தகண்ணென்றது கூடுதலுறுத்தலுங் கூறியவாறறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றாமையுணர்த்தல். (கூகூ)

[மருதம்.]

இது, தலைமகட்குப் பாங்காயினர் கேட்பப் பரத்தை சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்த காலத்துத் தலைவி பொறையுயிர்த்து விடுத்த வெள்ளணிகண்டு பெயர்ந்து தலைவிபாற்செல்லக்கண்ட பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர்கேட்பத் தனக்கு மகன்பிறந்தானென்னு மகிழ்ச்சியால் ஊரன் கள்வனைபபோல மெல்ல நமது இல்வயினுற்றான் போலு மென்று நகையாடிக் கூறாநிற்பது.

கோண்மா நெடுங்கோட்டனார் பாடியது.

௪0. நெடுநா வொண்மணி கடிமனை யிரட்டக்
குரையிலைப் போகிய விரவுமணற் பந்தர்ப்
பெரும்பாண் காவல் பூண்டென வொருசார்த்
திருந்திழை மகளிர் விரிச்சி நிற்ப
வெறியுற விரிந்த வறுவை மெல்லணைப்
புனிறுநாறு செவிலியொடு புதல்வன் றுஞ்ச
வையவி யணிந்த நெய்யாட் டீரணிப்
பசுநெய் கூர்ந்த மென்மை யாக்கைச்
சீர்கெழு மடந்தை யீரிமை பொருந்த
நள்ளென் கங்குற் கள்வன் போல
வகன்றுறை யூரனும் வந்தனன்
சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்த மாறே.

உரை:—காவலையுடைய மாளிகையிடத்து நெடிய நாவையுடைய ஒள்ளிய மணி ஒலியாநிற்ப ஒலிக்கின்ற தெங்கங்கீற்றான் மிடைந்து புனைந்த மணல்பரப்பிய பந்தரின்கண்ணே, முன்பு பரத்தையிற்சென்றவழிப் பெரிய பாணர் தலைவனைச்சூழ்ந்து காவலை மேற்கொண்டாற்போலத் திருந்திய கலனணிந்த மகளிர் இப்பொழுது நன்னிமித்தமாகநிற்ப, நறுமணமிக விரிபபு விரிந்த மெல்லிய அணையின்மீது செவிலியுடனே ஈன்ற அணுமைவிளங்கிய புதல்வன் துயிலாநிற்ப, வெண்கடுகையபபிய எண்ணெய்தேய்த்து ஆடும் நீராட்டினால் ஈரிய அணியையுடைய குளிர்ந்த நெய்பூசிய மிக்க மென்மையாகிய உடம்பினையுடைய அழகுவிளங்கிய மனைவிதான் தன் ஈரிமையுமொன்றோடொன்று பொருந்த வுறங்காநிற்ப அகன்ற நீர்த்துறையையுடைய ஊரனும் சிறந்த தந்தையின் பெயரனாகிய தன்மைந்தன் பிறந்ததனால் இடையாமத்திருளிலே கள்வனைப்போல வந்துற்றான்; எ - று.

விரிச்சி - நிமித்தம். அறுவை - ஆடை. ஐயவி - வெண்கடுகு. குரை- அசையெனக்கொண்டு இலையான் வேய்ந்த பந்தரெனக் கூறினும் அமையும். ஐயவி - காவலாக அணிவது; அணங்குகள் அணுகாமைக்கு. மாறு - மூன் றனுருபின் பொருள்படவந்ததோரிடைச்சொல். கள்வன்போல என்றது சிறு மைபற்றிய நகையுவமம். மற்றுமிது இழக்கிடுபொருளாக முதலொடு முத லேவந்த வினையுவமுமாம். இனி இப்பாட்டு முன்பு வருங்காலத்து வாராது மைந்தன் பிறந்ததனால் வந்தானெனத் தோழிகூறியதாக வுரைப்பினு மமையும்.

மணி கடிமனை யிரட்டலென்றது தலைமகனது செல்வமிகுதி கூறிய தாயிற்று. பரத்தையர்காணிற் பலர்கொள்பலகைபோலப் பற்றி யீர்த்தலு மீர்ப்பரென அவர் காணாமை நள்ளிருளிற் கள்வன்போல வந்தனனென்ற தாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய எள்ளல்பொருட்டாக வந்த நகை. பயன் - தலைமகனை இயற்பழித்தல். (௪0)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய தலைமகளைத்
தோழி உலகியல்கூறி வற்புறுத்தியது.

எ - து, தலைவனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைவி வருந்தியபொழுது, முன்னான் நின் குறநடைக்கூட்டம் விரும்பிப் பிரியாதிருந்தவர் இபபொ ழுது பொருளீட்டுமாறு சேணிடைச்சென்று வருந்துவதானது பின்னர் நின்னொடு இல்லறம் வழுவாது நடத்தற்பொருட்டன்றோவென இவன் விருந்தெதிர்கொள்ளும் உலகியலையெடுத்துக்காட்டித் தோழி வற்புறுத்திக் கூறுநிற்பது.

இளந்தேவனார்பாடியது.

௪க, பைங்கண் யானைப் பரூஉத்தா ளுதைத்த

வெண்புறக் களரி விடுநீ றாடிச்
சுரன்முதல் வருந்திய வருத்தம் பைபயப்
பார மலிசிறு கூவலிற் றணியு
நெடுஞ்சேட் சென்று வருந்துவர் மாதோ
வெல்லி வந்த நல்லிசை விருந்திற்குக்
கிளரிழை யரிவை நெய்துழந் தட்ட
விளரூ னம்புகை யெறிந்த நெற்றிச்
சிறுநுண் பல்வியர் பொறித்த
குறுநடைக் கூட்டம் வேண்டு வோரே.

உரை:—விளங்கிய கலனணிந்த அரிவையே, இரவின்கண் வந்த நல்ல புகழையுடைய விருந்தின ருண்ணவேண்டி நீ நெய்யை அளாவவிட்டுக் கொழுவிய தசையைச் சமைத்ததனாலாகிய புகைபடிந்த நெற்றியின்கட் சிறிய நுண்ணிய பலவாய வியர்வைநீர் தோன்றப்பெற்ற குறுகிய நடையொடுசென்ற நின் புணர்ச்சியை அக்காலத்து விரும்பினவர் பசிய கண்களையுடைய யானை தன் பருத்தகாலா லுதைத்தலிற் பொடிபட்ட வெளிய மேலிடத்தையுடைய பாழ்நிலத்திலுள்ள விடுபுழுதி மூழ்கப்பெற்றுச் சுரத்தின்கண் வந்து வருந்திய வருத்தமெல்லாம் மெல்லநடந்து பருத்திகள் சூழ முளைத்திருக்கின்ற சிறிய கிணற்றிற் சென்று தணித்துக்கொள்ளாநிற்கும் நெடிய மிக்க சேணிடத்தேகி வருந்தாநிற்பர்போலும்; அங்ஙனம் போய் வருந்துவதும் பின்னர் நின்னொடு இல்லறம் வழுவாது நடத்தற்பொருட்டன்றோ? இதனையாராயாது நீ வருந்துவதென்னை? எ - று.

பாரம் - பருத்தி; இது பருத்திவாணிபர் அந்நெறியிற் சென்று கூவலருகிற்றங்குழி ஆண்டு அவ்வித்துதிர்ந்து முளைத்திருப்பது. விளர்-கொழுப்பு. விருந்தெதிர்கொண்டமை கூறலின் உலகிய லாயிற்று; இஃது ஒப்புரவெனவும்படும். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (சக)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றிமீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

ள் - து, சென்று வினைமுடித்து மீண்டு குறித்தபருவத்து வருகின்ற தலைமகன் பாகனைநோக்கிப் பாகனே, மழைபெய்தலும் தவளைக ளொலித்த வினாற் செல்லுகின்ற தேரின் மணியொலியை நமது காதலி யறிந்தில ளாதனால் நீயிர் போய்த் தெரிவிப்பீரென இளையரைவிடுத்தலும் அவர்சென் றறிவித்தனராக, உடனே அவள் நீராடித் தன்னைப புனைந்துகொள்ளுந் தறுவாயில் யான்சென் றுட்புகாநிற்ப ஆங்கு என்னையணைத்து மகிழ்நிலை மறத்தற்கரிதுகாணென முன்பொருகால் நிகழ்ந்ததனைக் கூறுநிற்பது.

கீரத்தனார்பாடியது.

௪௨. மறத்தற் கரிதாற் பாக பன்னாள்
வறத்தொடு பொருந்திய வுலகுதொழிற் கொளீஇய
பழமழை பொழிந்த புதுநீ ரவல
நாகவில் பல்கிளை கறங்க நாவுடை
மணியொலி கேளாள் வாணுத லதனா
லேகுமி னென்ற விளையர் வல்லே

யில்புக் கறியுந ராக மெல்லென
மண்ணாக் கூந்தன் மாசறக் கழீஇச்
சில்போது கொண்டு பல்குர லழுத்திய
வந்நிலை புகுதலின் மெய்வருத் துறாஅ
வவிழ்பூ முடியினள் கவைஇய

மடமா வரிவை மகிழ்ந்தயர் நிலையே.

உரை:—பாகனே, நீரின்மையாலே கோடையில் பலநாளாக வறட்சியுற்ற உலகத்து உயிர்கள், மகிழ்ச்சியோடு தத்தந்தொழிலை மேற்கொண்டு நிகழ்த்துமாறு தொன்றுதொட்டுப் பெய்யும் வழக்குபபோல மழைபெய்ததனாலாய புதிய நீர்நிரம்பிய பள்ளங்கடோறும் நாவினு லொலிக்கின்ற பலவாய கூட்டததையுடைய தவளைக ளொலித்தலானே நாம் செல்லுகின்ற தேரிற் கட்டிய நாவினையுடைய மணிகளினொலியை ஒள்ளிய நுதலையுடைய நமது தலைவி கேட்டறிந்திலள்; ஆதலின் நீயிர் முன்னேசென்று கூறுமினென்றபடி அக்கட்டளையை யேற்ற இளையோர் விரைந்து நமது மாளிகையிற் புகுந்து அறிவிததனராக, உடனே மெல்ல அதுகாறுஞ் சீவிக்கைசெய்யாத கூந்தலின் மாசுபோகத் தூநீராடிச் சிலவாய மலரைக்கொண்டு பலவாய கூந்தலிலேமுடிக்கின்ற அத்தறுவாயில் யான் உள்ளேபுகுதலும் என்னை நோக்கித் தன்மெய் துவள வந்து அவிழ்ந்துகுலையு முடியினளாய் என்னை யணைத்துககொண்ட மடப்பத்தையுடைய சிறந்த நமது அரிவை மகிழ்ந்து கொண்டாடுந்தன்மை யாம் மறத்தற்கரியதுகாண்; அத்தகையாளின்றும் மகிழ்ந்தணைக்குமாறு விரைவிலே தேரைச்செலுத்துவாயாக;எ-று.

புது நீரவத்து என்றும் பாடம்.

உலகு - உயிர். அவல் - பள்ளம். அறியுநர் - அறிவிக்குநர் என்பதன் விவ்விகுதிதொக்கது. என்ற - ஏதுபபொருட்டில்வந்த பெயரெச்சம். குரல்- கூந்தல். கவைஇய - அணைத்த.

முன்னிகழ்ச்சி கூறு முகத்தாலே இன்றும் மழைபெய்யாநின்றதெனத் தான் தலைவிக்குக் குறித்தபருவத்தைக் குறிபபித்தான். கற்பு மிகுதிகூறுவான் மண்ணுக்கூந்தலென்றான்; தம் வனபபைக்கண்டு மகிழும் ஆடவரில் வழிக் கற்புடைமகளிர் தம்மைப புனையாராகலின். மெய்வருத்தறு என அவளது காமமிகுதி கூறினான் இவ்வளவு காமமிகுதியுடையவள் மண்ணுக் கூந்தலளெனவே அவளது நிறையுடைமை கூறினானுமாம். கவைஇய என அன்பின்மிகுதியு முடன்கூறினான். அத்தகையாள் என்பதுமுதற் குறிப் பெச்சம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - கேட்டபாகன் விரைந்து தேர் கடாவல்.

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைவனைச் செலவழுங்குவித்தது.

எ - து, தலைவன் தான் வினைவயிற் பிரிதலை யறிவிப்பக் கேட்டதோழி நீயிர் பிரிந்து சுரம்போகுதல் நுமக்கு உவகையுடைத்தாயிராநின்றது, அங்ஙனம் பிரிதலைக் கேட்டவுடன் இவட்குப் பெரியதோ ரழிவுவாராநின்றது, ஆதலின் ஏற்றது செய்ம்மினெனச் செலவழுங்கக் கூறுநிற்பது.

எயினந்தையார்பாடியது.

௪௩. துகில்விரித் தன்ன வெயிலவி ருருப்பி
னென்றூழ் நீடிய குன்றத்துக் கவாஅ
னேய்பசிச் செந்நா யுயங்குமரை தொலைச்சி
யார்ந்தன வொழிந்த மிச்சில் சேய்நாட்
டருஞ்சுரஞ் செல்வோர்க்கு வல்சி யாகும்
வெம்மை யாரிடை யிறத்த னுமக்கே
மெய்ம்மலி யுவகை யாகின் றிவட்கே
யஞ்ச லென்ற விறைகை விட்டெனப்
பைங்கண் யானை வேந்துபுறத் திறுத்தலிற்
களையுநர்க் காணாது கலங்கிய வுடைமதி
லோரெயின் மன்னன் போல
வழிவுவந் தன்று லொழிதல் கேட்டே.

உரை:—வெளிய ஆடையை விரித்தாற்போன்ற வெயில்விளங்கிய வெப்பத்தையுடைய கோடைநீடிய மலைப்பக்கத்தில் நுணுகிய பசியை

யுடைய செந்நாய், வாடிய மரையாவைக் கொன்றுபோகட்டுத் தின்றொழித்த மிச்சில் நெடுந்தூரத்திலுள்ள வேற்றுநாட்டினின்று செல்லுதற்கரிய பாலை நிலத்தின்கண்ணே செல்லுகின்ற மாந்தர் உண்ணுமுணவாயிருக்கும் வெப்பமுற்ற அரியவழியிலே செல்லுதல் நமக்கு உடம்புநிறைவுற்ற மகிழ்ச்சியுடைத்தா யிராநின்றது; இவட்கோவென்றால் நீயிர் பிரிந்து போதலைக் கேட்டவுடன் 'அஞ்சாதேகொள்' என்ற துணைவயின்வந்த அரசன் கைவிட்டானாக, அப்பொழுது பைங்கண்ணையுடைய யானைப்படையையுடைய பகைவேந்தன் தன்மதிற்புறத்துவந்து தங்கலுந் தனக்குவந்த துன்பத்தைப போக்குபவரைக் காணாமல் கலக்கமுற்ற உறுப்புக்களமைந்த உடைந்த ஒரு மதிலையுடைய அரசனைப்போல அழிவுவாராநின்றது, ஆதலின் ஏற்றதொன்றனைச் செய்ம்மின்; எ - று.

உருபபு - வெப்பம். என்றூழ் - கோடை. ஓய்பசி - நட்பமாகியபசி. ஆரிடை - அரியவழி ஆகின்று - ஆகிற்று. எயில் - மதிலுருபபு. துணையரசன் காதலனாகவும், அவன் கைவிட்டவுடன் பகையரசன்புகுதல் தலைவன்பிரிந்தவுடன் காமந்தலையெடுத்துப் புகுதலாகவும், ஒருடைமதில் ஏனைய கழிந்து எஞ்சிய நாணமொன்றே அதுவுஞ் சிதைந்து நின்றதாகவும், மன்னன் தலைவியாகவும் உவமையும் பொருளு மொத்தவாறறிக.

இறைச்சி:—செந்நாய்தின்ற மரையாவின் தசை நெறியிற் செல்வோர்க்கு உணவாகுமென்றதனானே நீயுண்டெஞ்சிய தலைவியினது நலனைப் பசலையுண்டொழிக்கு மென்றதாம். எனவே முற்பட இறைச்சியாற் பொருள் கொள்ளுமாறு கூறக்கேட்டும் தலைவன் பிரிதலே மேற்கோடலின் வெளிப்படையுவமத்தானுங் கூறிச் செலவழுங்குவித்தாளாயிற்று. மெய்ப்பாடு-பிறன்கட்டோன்றிய அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (௪௩.)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இற்செறிப்பிற் பிற்றைஞான்று தலைமகன்
குறியிடத்துவந்து சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பகற்குறிவந்தொழுகுநாளுள் யாதொருகாரணத்தாற் பிரிதலும் அவ்வழி வேறுபட்டதலைவியின் வேறுபாடறிந்த செவிலி அவளை இற்செறித்தபின் மற்றைநாட் குறியிடத்து வந்த தலைவன் தன்னெஞ்சை நோக்கி நீ மலைநாடன்மகளை முன்னரே கருதித்துய்த்து மகிழாமல் மனை வயிற்செறிக்கபபட்ட பின்பு கருதிய நின்னுலோ அவள் அறியத்தக்கவ ளென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

பெருங்கௌசிகனார்பாடியது.

சச. பொருவி லாயமோ டருவி யாடி
நீரலைச் சிவந்த பேரமர் மழைக்கட்
குறியா நோக்கமொடு முறுவ லல்கி
மனைவயிற் பெயர்ந்த காலை நினைஇய
நினக்கோ வறியுந ணெஞ்சே புனத்த
நீடிலை விளைதினைக் கொடுங்கா னிமிரக்
கொழுங்குரல் கோடல் கண்ணிச் செழும்பல
பல்கிளைக் குறவ ரல்கயர் முன்றிற்
குடக்கா யாசினிப் படப்பை நீடிய
பன்மர வுயர்சினை மின்மினி விளக்கத்துச்
சென்மழை யியக்கங் காணு
நன்மலை நாடன் காதன் மகளே.

உரை:—நெஞ்சே, கொல்லையிலுள்ள நீண்ட இலையையுடைய முற்றிய கதிரைத் தாங்கமாட்டாமே சாய்ந்த தினையின் விளைந்த தாள் நிமிர்ந்து நிற்குமாறு அவற்றின் கொழுவிய கதிர்களைக் கொய்துகொண்டு போதலைக் கருதிச் செழுவிய மிக்க பலகூட்டமுடைய குறவர்கள், சிறூர் கூடித்தங்கி விளையாட்டயர்கின்ற முன்றிலின்கணிருந்து குடம்போன்ற காயையுடைய

ஆசினிப்பலாவையுடைய தோட்டத்தில் நீண்ட பலவாய மரங்களினுயர்ந்த கிளைகளிலுள்ள மின்மினியை விளக்கமாகக்கொண்டு விசும்பிற் செல்லு கின்ற மழைமுகிலி னியக்கத்தை யறியாநிற்கும் நல்ல மலைநாடனது அன் புள்ள புதல்வி, ஒப்பில்லாத தோழியர் கூட்டத்துடன் அருவியினீராடி அங்கு நீரான் அலைக்கப்படுதலாலே சிவந்த பெரிய அமர்த்த குளிர்ச்சியை யுடைய கண்களின் குறிக்கப்படாத பார்வையையும், புன்னகையையும் நமக் குத்தந்து தனதுமனையிடத்துச் சென்றுவிட்டபிற்பாடு கருதிவந்த நின் ஞலோ அவ ளறியத்தக்காள்? முன்னரேயன்றோ கைப்பற்றிக் கொண் டிருக்கவேண்டும்? எ - று.

கால் - தாள். குரல் - கதிர். இயக்கம் - சஞ்சாரம். நினக்கு - உருபு மயக்கம். இதனால் ஆண்டுப்போந் தின்பத்துய்த்தாயில்லை; பின்னர்வந்து புலம்புதி யென்றவாறு. குறவர் தினைகொய்தலைக் கருதி யுறையுமூன்றி லென்னுங் குறிப்பால் தினைகொய்யப்பட்டதும் தலைவி பின்னர்ச் சுனை யாடி மனைவயிற்புக்கதுங் கூறியவாற்ரு லிற்செறிப்புண்ட பின்னர்த் தலை வன் கூற்று நிகழ்ந்ததெனக்கூறினால் மனைவயிற்புக்கபின் இரவுக்குறிவேண் டற்பாற்றேயன்றி யிதுநிகழாதெனவும், அலரானும் பிறவாற்ருனு மறிந்து ழிச் செவிலி இற்செறிக்குமெனவும், அவ்வயின் இக்கூற்றுநிகழ்ந்ததென வுங் கூறிவிடுக்க.

துய்க்குந்தோறும் புதுமைபயத்தலின் முன்புநுகர்ந்தன கனவேபோலு மெனக் கருதித் தான் துய்த்திலனேபோலக் கூறினன்; நோக்குமுறுவலு மட்டுமேநல்கினளென்றமையின்.

உள்ளுறை:—குறவர் மின்மினியைவிளக்காகக்கொண்டு மழையியக்கத்தை நோக்கியிருத்தல்போல நீயும் தோழிகூற்றால் தலைவியினியக்கத்தைக் காண முயலுகின்றனைபோலு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய அவலம்பற்றியஇளிவரல். பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (கூச)

[நெய்தல்.]

இது, குறைவேண்டிய தலைவனைத் தோழி சேட்படுத்தது.

எ - து, பாங்கியிற்கூட்டத்துத் தன்குறை கூறிச்சென் றிரந்த தலை வனைத் தோழிநோக்கி நீ உயர்குலத்தரசன்மகனுதலின் தாழ்ந்த பரதவர்

குலத்தாளை மணக்கற்பாலையல்லை, எமக்கு நலனென்னவேண்டிக்கிடந்தது? நாற்றத்தேமாகவி னகன்றுநில்; எம்வாழ்க்கை நும்மோடொத்ததன்றெனக் குலமுறைகூறி மறுத்துச்சேட்படுத்தாநிற்பது.

சேட்படுத்தலென்பது—தோழியானவள் தலைமகளதுபெருமையும தனது முயற்சியினருமையும் தோன்றுதல் காரணமாகவும், இவ்வளவருமையுடையாள் இனி நமக்கு எய்துதற் கருமையுடையாளென இக் களவுப்புணர்ச்சி நீட்டியாது விரைய வரைந்துகோடல் காரணமாகவும தலைமகனுக் கியைவதை மறுத்துக்கூறுகிற்பது.

௪௫. இவளே, கான னண்ணிய காமர் சிறுகுடி.
நீனிறப் பெருங்கடல் கலங்க வுள்புக்கு
மீனெறி பரதவர் மகளே
நீயே, நெடுங்கொடி நுடங்கு நியம மூதூர்க்
கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதன் மகனே
நிணச்சுறா வறுத்த வுணக்கல் வேண்டி
யினப்புள் ளோப்பு மெமக்குநல னெவனோ
புலவு நாறுதுஞ் செலநின் றீமோ
பெருநீர் விளையுளெஞ் சிறுநல் வாழ்க்கை
நும்மொடு புரைவதோ வன்றே
யெம்மனோரிற் செம்மலு முடைத்தே.

உரை:—நின்னாற் காதலிக்கப்படு மிவள்தான், கடற்கரைச் சோலை

லிற் பொருந்திய அழகிய சிறுகுடியின்கண்ணே யிருக்கின்ற, நீலநிறத்தை யுடைய பெரிய கடலுங் கலங்குமாறு அதன்மேற்சென்று வலைவீசி மீனைப பிடிக்கின்ற பரதவர் புதல்விகண்டாய்; நீதானும் நெடியகொடிகள் காற்றா லசைந்து நுடங்குங் கடைத்தெருக்களையுடைய பழைய வூரின்கணுள்ள கடிய செலவினையுடைய தேரையுடைய செல்வமன்னனது காதலிற்பெற்று வளர்த்த புதல்வனுயிராநின்றனை; ஆதலிற் குலத்துக்கே பொருத்தமில்லை; அங்ஙனமணபபதாயினும் நிணத்தையுடைய சுறாமீனையறுத்திட்ட தசைகளைக் காயவைத்தல்வேண்டி வெயிலிற்போகட்டு அத்தசைகளைக் கூட்டமாகிய காக்கைகள் கவராதவாறு அவற்றை ஓட்டிப் பாதுகாக்கின்ற எமக்கு நின் சிறந்தநலந்தான் யாதுவேண்டிககிடந்தது? ஒன்றும் வேண்டா; சுறாநிணத்தைத் தடிந்து பாபபதலானே யாம் புலவுநாற்றம் நாறுகின்றேம்; இந் நாற்றம் நீ பொறாயாதலின் எம்மருகில் வாராதேகொள்; அகன்றுபோய் நிற்பாய்மன்; கடனீரை விளைவயலாகக் கொள்ளுகின்ற எமது சிறிய நல்ல

வாழ்க்கையானது நும்மோடொக்க வுயர்வுடைத்தன்று; எம்போன்ற பரத வரில் நின்போன்ற செல்வமாக்களையு மெங்கண்மர புடைத்தாயிராநின்றது.

புள் - காக்கை.

கடலைக கலக்கும் வன்மையரென்றது எமர் மூர்க்கராதலின் நின்னைக் காணின் ஏதமிழைபபரென அஞ்சியச்சுறுத்தியதாம். மீனெறிவார்மகள் என்றது இரக்கமின்றி மீனையெறிந்து கொல்லும் பரதவர்மகளாதலின் நீ படுந்துன்பத்துக்கு இரங்காளெனக்கூறியதாம். உணக்கல்வேண்டிப் புள்ளோப் புவேமென்றது நீ இங்ஙனம்வரி னுடம்படவொட்டாது போக்குவேமென்ற தாம். இது தோழி தனது காவலொடு மாறுகொள்ளாமை கருதியென்க. புலவு நாறுதுமென்றது எமபோலபபுலவுநாற்றத்தொடுவரி னியையுமென்றதாம்; இது, முன்பு கூறியவற்றைக் கேட்டதலைவ னாற்றானாக, அவனாற்றுதல் வேண்டிக் கூறபபட்டது. செலநின்றீயென்றது குறியிடமிது தகுதியுடை யதன்றென மறுத்ததாம்.

இதனுட் 'கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதன் மகனே' என்றது அவன்

தன்னை அரியனாகச்செய்துகொண்டு இவர்களைச் சின்னாள் மறந்திருத்தலானே அவனை இகழ்ச்சிகுறிப்பாற் றலைவனாகக்கூறினாளெனவுமாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செவ்விபெறுதல். (சரு)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரியுந் தலைமகனால் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அவனை நோக்கி ஐயனே, இவள் கிடந்து வருந்தாநிற்ப யாம் பொருள்வயிற் பிரிதுமென்ற நும்மைச் செருட்டி இளமையதருமையும் அன்பினதகலமுங் காட்டற்கியலுமோ, ஆதலின் நீயிரே பேணற்பாலிரென மறுத்துக்கூறா நிற்பது.

....

சசு. வைக றோறு மின்பமு மிளமையு
மெய்க்கணை நிழலிற் கழியுமிவ் வுலகத்துக்
காணீ ரென்றலோ வரிதே யதுநனி
பேணீ ராகுவி ரையவென் றோழி
பூணணி யாகம் புலம்பப் பாண
ரயிர்ப்புக்கொண் டன்ன கொன்றையந் தீங்கனி
பறைபறை கடிப்பி னறைபறையாத் துயல்வர
வெவ்வளி வழங்கும் வேய்பயி லழுவத்
தெவ்வ மிகூஉ மருஞ்சுர மிறந்து

நன்வா யல்லா வாழ்க்கை
மன்னாப் பொருட்பிணிப் பிரிதும்யா மெனவே.

உரை:—ஐயனே, எனதுதோழியின் கலன்களணிந்த மார்பகம் தனியே கிடந்து வருந்தாநிற்பக் கொன்றையி னினிய சுவையையுடைய கனிகள்,

பாணரென ஐயங்கொள்ளும்படியவாய் அவர் தமதுபறையைமுழக்குங் குறுந் தடிபோலப் பாறையில்விழுமாறு கிளைகள் மிகத் துவண்டாடக் கொடிய காற்று வீசாநின்ற மூங்கில்மிக்க இடத்தையுடைய துன்பமிக்குள்ள செல் லுதற்கரிய சுரத்திற்போய் நன்மைவாய்த்தலில்லாத வாழ்விற்குரிய நிலை யற்ற பொருளீட்டுதலிற் பிணித்தவுள்ளத்தோடு 'யாம் பிரிதும்' என்று நீயிர் கூறுதலானே இவ்வுலகத்து நாள்தோறும் வில்லினின்றெய்யப்படுங் கணை சென்று குறியிலே தைக்கப்படுமளவையின் அக் கணை செல்லுநிழல் எவ் வண்ணம் விரைவிற் சென்றழியுமோ அவ்வண்ணம் இன்பமும் இளமையுங் கழியாநிற்கும், அவற்றைக் கண்டிலீரோவென்றல் அரிதேயாகும்; அவை, யாவர்க்குந்தெரிந்திருத்தலாலே; ஆதலின் அந் நிலையாமை யொன்றனையே விரும்பி ஆராய்ந்து அவ்வின்பமும் இளமையுங் கழியுந்துணை இவளைப் பிரி யீரா யுறைவீராக; எ - று.

புலம்பு - தனிமை. கடிப்பு - குறுந்தடி. மன்னுமை - நிலையாமை.

இன்பத்தா விளமைசிறத்தலின் இன்பத்தை முற்கூறினாள். இள மையு மின்பமும் வாளா கழியப் பொருள்வயி னுள்ளந்துரப்பலால் நன்வா யல்லா வாழ்க்கையென்றாள். இளமையைக் கெடுத்தபின் பொருளாற்பய னில்லையாதலின் மன்னாப்பொருளென் றிகழ்ந்துகூறினாள். கைக்குவருமின் பத்தைவிட்டு நிலையாப்பொரு ளீட்டுதிரோ வென்றாளுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (சகூ)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகளுக்
குரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

எ - து, பிரிந்து நீட்டித்துச்சென்ற தலைவன் மீண்டுவந்து சிறைப்பு றத்தானாதலை யறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரைய வரைந்துகொள்ளவேண் டித் தலைவியைநோக்கி அன்னையெடுத்த வெறி நின் பசலையைத் தீர்த்தி லதே, இதனைக் கானகநாடனுக்குச் சொல்லுதுமோவென உள்ளுறையால் தாங்கள் படுந் துன்பமுஞ் சேரக் கூறுநிற்பது.

நல்வெள்ளியார்பாடியது.

சஎ. பெருங்களி றுழுவை யட்டென விரும்பிடி
யுயங்குபிணி வருத்தமொ டியங்கல்செல் லாது

நெய்தற் பாசடை புரையு மஞ்செவிப்
பைதலங் குழவி தழீஇ யொய்யென
வரும்புண் ணுறுநரின் வருந்தி வைகுங்
கானக நாடற் கிதுவென யானது
கூறி னெவனோ தோழி வேறுணர்ந்
தணங்கறி கழங்கிற் கோட்டங் காட்டி
வெறியென வுணர்ந்த வுள்ளமொடு மறியறுத்
தன்னை யயரு முருகுநின்
பொன்னேர் பசலைக் குதவா மாறே.

உரை:—தோழீ, தலைவனைப் பிரிந்ததனாலாகிய நின் மெய்வேறுபாட்டைப் பிறிதொன்றாகக் கருதித் தெய்வத்தான் அறியப்படுகின்ற கழங்கில் அம்மாறுபாட்டைக் காட்டுதலாலே வெறியெடுத்தவழித் தீருமென்றறிந்த வுள்ளத்துடனே யாட்டையறுத்து அன்னையால் வணங்கப்படாநின்ற முருகவேள் நினது பொன்போன்ற பசலையைப் போக்குதற்குப் பயன்படாமையினாலே புலியானது பெரியகளிற்றியானையைக் கொன்றதேயென்று அதன் கரிய பிடியானை வாடியதுன்பத்தொடும் வருத்தத்தொடும் இயங்கமாட்டாமே நெய்தலின் பசிய இலையையொக்கின்ற அழகிய செவியையுடைய துன்புற்ற தன் கன்றினை யணைத்துக்கொண்டு விரைவாகத் தீர்த்தற்கரிய புண்ணுற்றாரைப் போல வருத்தமுற்றிருக்குங் கானகநாடனை நெருங்கி 'நீ தலையளிசெய்யாமை காரணமாக இப்பசலை தோன்றிற்றுக்கண்டாய்,' என்று யான் அதனைக்கூறின் அதனால் ஏதேனுங் குற்றப்பாடுளதாமோ? உளதாயிற் கூறிக்காண்; எ - று.

உழுவை - புலி. அஞ்செவி - அகஞ்செவியுமாம். பைதல் - வருத்தம். ஒய்யென - விரைவாக. கோட்டம் - மாறுபாடு. காட்டி - காட்டவெனத் திரிக்க. முருகு - பண்பாகுபெயர். கழங்கு - கழற்சிவித்துப் பலவற்றை முருகன்முன் போகட்டு வேலன் தன்தலையில் ஆடைசூடிக் கையிற் பல தலைகளிற் சிறுபைகளைக்கட்டிய கோலொன்றேந்தி அக்கோலாற் கழங்கு வித்துக்களை வாரியெடுப்புழிக் குறிப்புக்காணுகின்ற ஒருவகைக்குறி. இதனை "அருஞ்சுரம்" என்ற (அகம் ௧௯௮.) செய்யுளாலறிக.

அன்னை வெறியெடுத்தாளெனத் தலைவன் பிரிந்ததனாலாய தலைவியின் வேறுபாடுகூறினாள். வெறியெடுப்புப் பசலையைத் தீர்த்திலதென்றதனால் அவளுக்குப் பசப்புத்தோன்றினமையறிவுறுத்தினாள். நாடனுக்குச்சொல்லுவாமென இதுகாறும் அவன் தம்மைக் கருதாதிருந்தமை யறிவுறுத்தினாள்.

உள்ளுறை:—களிற்றைப் புலிகொன்றதனாலே பிடியானை தன்கன்றொடுநின்று உயங்காநிற்குமென்றது நம் பெருந்தகைமையை அலர்கெடுத்த

லாலே வருந்தி யான் நின்னுடன் சோர்கின்று உயங்காநிற்பே னென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (௪௭)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்திய தலைவற்குத்
தோழி சொல்லியது.

எ - து, கற்பினுட் பிரிவுணர்த்திய தலைவனைத் தோழி நோக்கி முன்பு நீயிர் தலைவியை உடன்கொண்டு வரும்நெறியில் எதிர்த்தாரைப் போர் தொலைத்துச் செல்லுங்கால என்னையன்மார் பின்தொடர்ந்துவருதலும் எம்மைக் கைவிட்டு மறைந்துகொண்டகாடு இப்பொழுதும் என்கண்ணெதிரிருப்பதுபோலச் சுழலாநிற்கும்; அதனுள் எங்ஙனம் ஏகற்பாலீரென மறுத்துக் கூறாநிற்பது.

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோப் பாடியது.

௪௮. அன்றை யனைய வாகி யின்றுமெங்
கண்ணுள் போலச் சுழலு மாதோ
புல்லிதழ்க் கோங்கின் மெல்லிதழ்க் குடைப்பூ
வைகுறு மீனி னினையத் தோன்றிப்
புறவணி கொண்ட பூநாறு கடத்திடைக்
கிடினென விடிக்குங் கோற்றொடி மறவர்
வடிநவி லம்பின் வினைய ரஞ்சா
தமரிடை யுறுதர நீக்கிநீ
ரெமரிடை யுறுதா வொளித்த காடே.

உரை:—புல்லிய புறவிதழையுடைய கோங்கினுடைய மெல்லிய இதழ் மிக்க குடைபோன்ற மலர்களெல்லாம் வைகறைப்பொழுதிலே விசும்பின் கண் விளங்குகின்ற மீன்களாமெனக் கருதும்படி தோன்றாநின்ற காடெங்கும் அழகமைந்த மலர்மணம்வீசும் கன்னெறியிலே 'கிடின்' என்னும் ஓசையுண்டாக மோதாநின்ற அழகிய வீரவளையணிந்த மறவர் கூர்மைபயின்ற அம்பினாற்செய்யுங் கொடுந்தொழிலையுடையராய் அஞ்சாது நம்பால் அமர் செய்யவந்தபொழுது அவரைவென்றுபோக்கி அப்பால் எம் ஐயன்மார் எங்களைத்தேடிப் பின்தொடர்ந்துவருதலும் அதனைநோக்கிய நீயிர் எம்மைக் கைவிட்டுத் தமியராய்ச்சென்று மறைந்துகொண்டகாடு, (க) அற்றைநாளில் அத்தன்மையவாய்த் தோன்றியவன்றி இற்றைநாளினும் எம் கண்ணெதிரிருத்தல்போலச் சுழலாநிற்கும்; அக்காட்டின்கண் எங்ஙனம் ஏகற்பாலீர்?

புறவு - காடு. வடி - கூர்மை. தொடி - வீரவளை. மீனின்னினைய.

ஆறலைகள்வராகிய மறவர் அமரைநீக்கியென்றது அவர் யாதும் தலைவற்குப்பகைமையுடையரல்லராதலின் அவரைக்கொல்லாமல் வென்றுநீக்கி

னமை கூறுவாள்போன்று தலைவனது அருளுடைமைகூறினள். அத்தகைய அருளுடையீர் நும் வரைப்பினளாய இவளைக் கைவிடற்பாலீரல்லீரென்ற தாம். மறைந்தமைகூறியது போர்தொடங்கின் எம்பெருமானுக்கு ஏதம்நிக ழுமோவெனக் கவன்று தலைவி யிறந்துபடுமாதலின் அவள் கவலாதவாறு மறைந்தமை கூறியதாம்.

இறைச்சி:—கோங்கம்பூ மலர்ந்து காடு அழகுகொண்டவென்றது நீயிர் தலைவிபால் முகமலர்ந்துறைதலால் இல்லறம் அழகாக நடைபெறுகின்ற தென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - செலவு ழுங்குவித்தல். (சஅ)

[நெய்தல்.]

(க.) இது, தோழி தலைமகளை இரவுக்குறி நயப்பித்தது.

எ - து, தலைவன் இரவில்வந்து கூடுதற்கு உடன்பட்டதோழி தலைம களை நின்வருத்தந்தீரத் தலைவனூர்க்குப்போய் அவனிடத்து நமது துறை யின் தனிமையையும் எமர் அங்குவாராது தாழ்த்ததனையுங் கூறினாற் குற்ற முளதாமோவென உள்ளுறையால் அவள் தலைவனைக் கூடுதற்கு இரவுக்குறி விரும்பும்படி கூறாநிற்பது.

(உ.) சிறைப்புறமாகத் தோழி ஆற்றுமை வியந்ததூஉமாம்.

எ - து, தலைவன்வந்து ஒருசிறைப்புறத்தானாக அவன்கேட்டு விரைய வரையுமாற்றானே தலைவியினாற்றுமைக்கு வியந்துகூறுவாள்போன்று துறை தனிமையுடைத்தென்று அவனூர்க்குச்சென்று கூறி யழைத்துவருதுமோ வெனக் கூறாநிற்பது.

நெய்தற்றத்தனார்பாடியது.

சகூ. படுதிரை கொழீஇய பானிற வெக்கர்த்
தொடியோர் மடிந்தெனத் துறைபுலம் பின்றே

முடிவலை முகந்த முடங்கிறாப் பாவைப்
படுபுள் ளோப்பலிற் பகன்மாய்ந் தன்றே
கோட்டுமீ னெறிந்த வுவகையர் வேட்டமடிந்
தெமரு மல்கின ரேமார்ந் தனமெனச்
சென்றுநா மறியி னெவனோ தோழி

மன்றப் புன்னை மாச்சினை நறுவீ
முன்றிற் றாழையொடு கமழுந்
தெண்கடற் சேர்ப்பன்வாழ் சிறுநல் லூர்க்கே.

உரை:—தோழீ, பரதவர்முன்றிலின்கணுள்ள பலர்கூடுகின்ற மன்றம் போலமைந்த புன்னையின் கரிய கிளைகளிலுள்ள நறியமலர் அயலிலுள்ள தாழைமடலோடுகூடி நறுமணம்வீசாநிற்கும் தெளிந்த கடற்றுறைவன் வாழ்கின்ற சிறிய நல்ல வூரின்கட்சென்று (க) அவன்பால், 'கடலிலுள்ளபெரிய அலைகளாலே கொழிக்கப்பட்ட பால்போலும்வெளிய நிறத்தையுடைய எக்கராகிய மணன்மேட்டில் விளையாட்டயரும் வளையுடைக்கையராய பரத்தியர் யாவரும் தம்தம் மனையகத்துத் துயில்கின்றமையாலே துறை தனிமையுடையதாயிராநின்றது; முடியிட்ட வலைபால் முகக்கப்பட்ட முடங்குதலையுடைய பாவைபோன்ற இறாமீன்களைக் காயவிட்டு அவற்றில்வந்து விழுகின்ற காக்கைகளை ஒப்புதலானே பகற்பொழுது கழிந்துவிட்டது; எம்முடைய ஐயன்மாரும் திரண்ட கோடுகளையுடைய சுறாமுதலிய மீன்களைப் பிடித்தலானுகிய உவகையராய்ப் பின்னும் வேட்டைமேற்செல்லாதொழிந்து தம்தம் மனையகத்தே தங்கிவிட்டனர்காண்; யாமும் நீ இல்லாமையால் மயக்கமுடையேமாயிராநின்றேம்' என்றுகூறி நாம் அவன்கருத்தை ஆராய்ந்தறியின் அதனாலேதேனுங் குற்றப்பாடுளதோ? உளதாயிற் கூறிக்காண்.

அல்குதல் - தங்குதல். ஏமார்த்தல் - மயங்குதல். மன்றம் - சபை.

இறாமீன் கைமுதலாய வுறுப்புக்கள்போலு முள்முதலியவற்றையுடைத்தாகிப் பாவைபோறலிற் பாவையென்றார். 'துறைபுலம்பின்று' என்றதனால் அங்நெறியேவரற்பாலனெனவும், முன்றில் தாழையும் புன்னையுங்

கமழுமென்றதனால் நமது முன்றிலின்கணுள்ள தாழைசூழ்ந்த புன்னையின் கீழிடமே கூடுதற்காகுங் குறியிடமெனவும், எமரும் அல்கினரென்றதனால் தமரால் ஏதநிகழ்த்தப்படாதெனவும் தலைவி இரவுக்குறியில் விருப்பமுறக் கூறினளாயிற்று.

உள்ளுறை:—புன்னைமலர் தாழைமடலோடுசேர மணங்கமழாநிற்குமென்றதனால் நீ தலைவனொடு முன்றிற் சோலையுட்கூடி இன்பந்துய்ப்பாயாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த இளிவரல். பயன் - தலைமகளை இரவுக்குறிநயப்பித்தல். தலைவியின் ஆற்றாமை வியந்ததற்கும் ஏற்றபடி உரைகொள்க. (சக)

[மருதம்.]

இது, தோழி பாணற்கு வாயின்மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிவின்கண்ணே சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகனால் விடுக்கப்பட்டு வாயில்வேண்டிச்சென்ற பாணனை மறுக்கின்ற தோழி

அத்தலைமகன் கேட்குமாறு தலைவியைநோக்கி ஊரன் துணங்கையாடுங் களவைக் கைப்படுக்க யான்சென்றபொழுது அவன் மகளிர்வடிவந்தாங்கித் தெருக்கடைவரக்கண்டு வினவ அவன் தான்மகளிரெனக் கொள்ளுமாறு கூறிப்போயினன்; என்னறியாமையால் யானும் அவனை இகழ்ந்துவந்தேனெனக் கூறுநிற்பது.

மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோப் பாடியது.

௩0. அறியா மையி னன்னை யஞ்சிக்
குழையன் கோதையன் குறும்பைந் தொடியன்
விழவயர் துணங்கை தழூஉகஞ் செல்ல
நெடுநிமிர் தெருவிற் கைபுகு கொடிமிடை
நொதும லாளன் கதுமெனத் தாக்கலிற்
கேட்போ ருளர்கொ லில்லைகொல் போற்றென
யாணது பசலை யென்றன னதனெதிர்
நாணிலை யெலுவ வென்றுவந் திசினே
செறுநரும் விழையுஞ் செம்ம லோனென
நறுநுத லரிவை போற்றேன்
சிறுமை பெருமையிற் காணாது துணிந்தே.

உரை:—அன்னாய், நறியநுதலையுடையதலைவீ, என் அறியாமையாலே நின்னையஞ்சிக் குழைபெய்து மாலைசூடிக் குறிய பசிய தொடியணிந்தவனாகி விழாக்களத்து அவன் துணங்கையாடுதலைக் கையகப்படுப்பேமாகி யாங்கள் செல்லாநிற்கையில் நமக்கு அயலானாகிய அவன்தான் அவ்வணிகளையுடையனாய் நெடிய நிமிர்ந்த தெருமுடிந்த வேறொருவழிவந்துபுகுந்த வளைந்தவிடத்தே விரைவின்வந்து எதிர்ப்பட்டானாக, 'இங்ஙனம்செய்யும்நின்னைக் கேட்போருண்டோ வில்லையோ? அறிந்துகொள்' என்றியான்கூற அவனும் அவ்வறியாமையுடையான்போல என்கட் பசலை அழகுடையதென்றனன்; அதனுக்கெதிர்மொழிகொடுத்தற்காக அவன் பகைவராலும் விரும்பப்படுஞ் செம்மாப்புடையானெனக்கொண்டு வணங்கிச்செல்லாது என்சிறுமைபெரிதாகலான் ஆராயாதேதுணிந்து 'எலுவ, நீ நாணுடையையல்லை' என்று கூறிவந்தேன்; எ - று.

நொதுமலாளன் என்றது பாணன்கேட்டு நீங்குதற்கு. பசலை யாணது வென்றது தலைவன் தன்னைப் பெண்பாலொருத்தியிவளெனத் தோழிகருதுதற்பொருட்டு. துணங்கை யாடியதையும் மகளிர்வடிவம்பூண்டதையுங்

கூறியது சினமாறுளெனப் பாணன் கருதுதற்பொருட்டு. தலைவியின்முன்னிலையில் தலைவனது கொடுந்தொழிலைக் கூறுதல் வாயில்கட்கில்லையாயினும் புலந்த தலைவியை அவன்கூடுதற்கு மருந்தாயமையப்பெறுதலிற் றோழி

கூற்றமைந்ததென்க; (தொ-பொ-கககூ.) தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகக் கூற்றமைந்ததற்குவிதி (தொ-பொ-ௗ-௧௭௬.) மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன்-வாயின் மறுத்தல். (௫0)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, ஆற்றது ஏதமஞ்சி வேறுபட்டாள் வெறியாடலுற்றவிடத்துச் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ - து, அறத்தொடு நிற்றலின்கண்ணதாகிய வெறியெடுக்கும்பொழுது சிறைப்புறமாகத் தலைமகன் வந்திருப்பதையறிந்த தலைவி அவன்கேட்குமாற்றானே தோழியைநோக்கி மழை இடியொடு பெய்யாநின்றதெனத் தான்நெறியினது ஏத மஞ்சியதும், படிமத்தான்வந்ததனாலே முச்சி அளித்தலமையாதென வெறியயர்வதுஞ்சொல்லி இங்ஙனம் வெறியெடுத்தலானே நமது தலைவன்திறத்து நாம் செயற்பால தியாதென அழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

பேராலவாயர்பாடியது.

௫௧. யாங்குச்செய் வாங்கொ றோழி யோங்குகழைக்
காம்புடை விடரகஞ் சிலம்பப் பாம்புடன்
றோங்குவரை மிளிர வாட்டி வீங்குசெலற்
கடுங்குர லேறொடு கனைதுளி தலைஇப்
பெயலா னாதே வானம் பெயலொடு
மின்னுமிமிர்ந் தன்ன வேலன் வந்தெனப்
பின்னுவிடு முச்சி யளிப்பா னாதே

பெருந்தண் குளவி குழைத்த பாவடி
யிருஞ்சே றாடிய நுதலகொல் களிறு
பேதை யாசினி யொசித்த
வீதா வேங்கைய மலைகிழ வோற்கே.

உரை:—தோழீ, மேகமானது உயர்ந்த அடித்தண்டினையுடைய மூங்கில்கள் நிரம்பிய மலைப்பிளப்பிடமெல்லாம் எதிரொலியெடுப்பப் பாம்புகள் வருத்தமுற்று உயர்ந்த துறுகல்மீது புரளுமாறு தன்புறத்தி விரைந்தசெலவையுடைய கடிய முழக்கமிக்க இடியேற்றுடனே மிக்கதுளியைப் பெய்யத் தொடங்கி அப்பெயலை நிறுத்துகின்றிலது; அத்தகைய பெயலைக்கண்டு ஆற்றது ஏதமஞ்சி வேறுபட்ட என்னை உற்றதறியாது கற்றிறம்படர்ந்த அன்னை வெறியெடுத்தலும் அதற்காக மின்னலைச்செய்தமைத்தாற்போன்ற வேலைக்கையிலுடைய படிமத்தான் வந்தானாதலின் இனிப் பின்னிவிடுத்தற்குரிய கொண்டையிற் பூவைக் குலையாது காத்தலு மரியதாயிராநின்றது; ஆதலாற் பெரிய குளிர்ச்சியையுடைய பச்சிலைமரத்தை முறித்துழக்கின

பரந்த அடிகளையுடைய கரிய சேற்றையப்பிய நெற்றியையுடைய கொல்லவல்ல களிற்றியானை அறியாமையால் ஆசினியைமுறித்து மலருதிர்ந்து பரவிய வேங்கைமரத்தின்கீழே தங்காநிற்கும் மலைகிழவோனுக்கு யாம் என்ன செய்யமாட்டுவேம்? கூறாய்; எ - று.

யாங்கு - என்னவண்ணம். கழை - மூங்கிலின் தண்டு. காம்பு - மூங்கில். குளவி - காட்டுமல்லிகையுமாம். மிளிர்தல் - புரளுதல். இடிமோதி மழைபெய்யும் நெறியில் காதலன் யாங்ஙனம் வருவனோவென்ற ஏக்கத்தினால் உடம்பு வேறுபட்டதை அன்னை முருகணங்கெனக் கொண்டனளென்க.

வேலன் வருதலும் தலைவியை முன்னிறுத்தி அவள் கூந்தலிற் பூவையெடுத்துப்போகட்டுப் பரவுக்கடன்கொடுத்த லியல்பாதலின் மூச்சியளிப்

பாளுதென்றாள்; இதனை "நெடுவே லேந்திய நீயெமக் கியாஅர், தொடுத லோம்பென வாற்றலு மாற்றும், கடவுள் வேங்கையுங் காந்தளு மலைந்த, தொடலைக் கண்ணி பரியல மென்னும்" (தொல்-பொ-கூ-ககடு, மேற்கோள்.) என்பதனானுமுணர்க.

உள்ளுறை:—குளவியைக் குழைத்த களிறு தலைவியை நலனுண்டு வாடவிட்ட தலைவனாகவும், அது சேற்றை நெற்றியிலணிந்தது ஊரார் தூற்றும் பழிச்சொல்லைத் தலைவன் மேற்கொண்டதாகவும், அறியாமையால் ஆசினியை ஒசித்தது அவன் அறியாமையால் இதுகாறும் வரைந்தெய்து நெறியைக் கைவிட்டதாகவும், களிறு வேங்கையின்கீழே தங்கியிருப்பது தலைவன் ஒருசிறைப்புறமாகவந்து தங்கியிருப்பதாகவுங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த அச்சம். பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (ருக)

[பாலை.]

இது, தலைமகன் செலவழுங்கியது.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரியுந் தலைமகன் பிரிதற்கு உள்ளம் எழாளுகி நெஞ்சைநோக்கி நெஞ்சமே, யாம் இவளது முயக்கத்தைக் கைவிடக் கருதுகில்லேம்; நீதானும் முயற்சியை மேற்கொண்டு பிரிந்துபோதலைக் கருதியமைகின்றிலை; இவளது முயக்கத்தினும் பொருள் மென்மையதாதலின் நீயே போவாயெனக் கூறிச் செலவழுங்காநிற்பது.

பாலத்தனார்பாடியது.

ருஉ. மாக்கொடி யதிரற் பூவொடு பாதிரித்
தூத்தகட் டெதிர்மலர் வேய்ந்த கூந்தல்
மணங்கமழ் நாற்ற மரீஇ யாமிவள்
சுணங்கணி யாக மடையப் புயங்கி

வீங்குவர்க் கவவி னீங்கல் செல்லே
நீயே, யாள்வினை சிறப்ப வெண்ணி நாளும்
பிரிந்துறை வாழ்க்கை புரிந்தனை யலையே
யன்பிலை வாழியெந் நெஞ்சே வெம்போர்
மழவர் பெருமகன் மாவள் ளோரி
கைவள மியைவ தாயினு
மைதே கம்ம வியைந்துசெய் பொருளே.

உரை:—எமதுநெஞ்சமே, கரிய கொடியையுடைய காட்டுமல்லிகைப் பூவுடனே தூய பொற்றகடுபோன்ற பாதிரிமலரையுஞ் சேர எதிரெதிர் வைத்துத் தொடுத்துக்கட்டிய மலர்மாலையைச்சூடிய கூந்தலின் மணங்கமழும் நாற்றத்தைப்பெற்று யாம் இவளுடைய சுணங்கமைந்த மார்பிற் கொங்கையை ஒருசேர அணைத்துக்கொண்டு மிக்க இன்சுவையையுடைய இவள் கையாலணைத்திருத்தலினின்றும் நீங்கமாட்டுகிலேம்; நீதானும் முயற்சியை மேம்படக்கருதி நாள்தோறும் எம்மைப்பிரிந்து தனித்துறைகின்ற வாழ்வினைவிரும்பிச் சிறிதுபொழுதும் ஓய்கின்றனையல்லை; ஆதலின் நீ என்மாட்டு அன்பினையுடையையல்லைமன்; இங்ஙனமே நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; நீ உட்கொண்டு உடன்பட்டு ஈட்டும்பொருள்தான், வெய்ய போர் செய்யவல்ல போர்வீரர் தலைவணங்கிய சிறந்த கொடையையுடைய ஓரியென்பவனது கைவண்மைக்குப் பொருந்திய செல்வமே நீ ஈட்டும்பொருளாக நினக்குக் கிடைக்கப்பெறினும் அப்பொருள் இவளது முயக்கத்தினுங்காட்டிற் சிறந்ததன்றுகண்டாய்; அது மிகமென்மையுடையதன்றோ? அதனால் வேண்டுமெனில் நீயே ஏகுவாய்; யாம் வாரகில்லேம்; எ - று.

கவவு - அகத்திடுவது. உவர் - இனியசுவை. அம்ம - வியப்பு. ஐது மெல்லிது; நுண்ணிதுமாம். ஆள்வினை - முயற்சி. யாம்வாரகில்லேம் குறிப்பெச்சம்.

உள்ளுதோறு மகிழ்ச்சிநல்குமுறுதியுடைய இவளின்பத்தினும் நிலைக்கும் வன்மையுடையதன்றென்பான் மெல்லிதென்றான். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - செலவழுங்கல். ()

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவுநீட்டிப்பத் தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ - து, வரையாது நீட்டித்த தலைமகன் ஒருகால்வந்து ஒருசிறைப் புறத்தானாதலை யறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரைய வரைந்தெய்துமாற் றானே தலைவியை நமது அன்னை நின்னோய் அகலுமாறு காணியாற்றி லாடி

வரக்கூறினு ளாதலால் நங் களவொழுக்கத்தை அறிந்தாள்கொல் அன்றி அருளினாலேவினள்கொல் அவள்கருதியது யாதுகொல்லென மருண்டு கூறுநிற்பது.

நல்வேட்டனார்பாடியது.

எரு. யானஃ தஞ்சினென் கரப்பவுந் தானஃ
தறிந்தனள் கொல்லோ வருளினள் கொல்லோ
வெவன்கொ றோழி யன்னை கண்ணியது
வானுற நிவந்த பெருமலைக் கவாஅ
னார்கலி வானந் தலைஇ நடுநாட்
கனைபெயல் பொழிந்தெனக் கானக் கல்யாற்று

முளியிலை கழித்தன முகிழிணர் ரொடுவரு
விருந்திற் றீநீர் மருந்து மாகுந்
தண்ணென வுண்டு கண்ணி னோக்கி
முனியா தாடப் பெறினிவள்
பனியுந் தீர்குவள் செல்கென் றோளே.

உரை:—தோழீ, தலைமகன் கைவிடுதலானே நீ துன்புற்றிளைத்ததனை 'இன்னகாரணத்தால் நீதான் இங்ஙனமாயினை' என்று கூறாமல் யான் அஞ்சி அதனை மறைத்திருப்பவும் அன்னை என்னைநோக்கி 'ஆகாயத்தில் மிகவுயர்ந்த பெரிய மலைப்பக்கத்தில் மிக்க இடியோசையையுடைய மேகம் மழைபெய்யத்தொடங்கி நள்ளிருளில் மிக்க மழைபொழிந்ததனாலே, கற்கள் நிரம்பிய காட்டின்கணோடும் யாற்றிலே மரங்கள் காய்ந்த சருகுகளோடு கழித்தனவாகிய முகிழ்த்தபூங்கொத்துக்களையும் அடித்துக்கொண்டு வருகின்ற புதிய இனியநீரானது இவளுக்குற்ற நோயைத் தீர்க்கு மருந்துமாகும்; அதனைக்குளிர்ச்சிபெறப் பருகி ஆண்டுள்ள காட்சிகளைக் கண்ணால் நோக்கி நீராட்டத்து வெறுப்பின்றி யாடப்பெற்றால் இவள் மெய்யின் நடுக்கமுந்தீர்குவள்; ஆதலால் ஆங்குச்செல்வீர்களாக' என்றுகூறினாள்; ஆதலின் அவள் தான் நமது ஒழுகலாற்றை முன்னமே யறிந்துவைத்தனள்கொல்? அன்றி அருளினாற் கூறினாள்கொல்? நம் அன்னைகருதியது வேறியாதுகொல்? ஆராய்ந்துகாண். எ - று.

முகிழ்மலரெனவும் பாடம்.

முளியிலை - காய்ந்தசருகு. இணர் - பூங்கொத்து. மருந்து - காமநோய்க்கு மருந்து. பனி - அதனாலுண்டாய நடுக்கம்.

வரைவுநீட்டித்தமையால் இவையுண்டாயினவெனவும், அன்னையு மறியலாயிற்றெனவே இற்செறித்து வெறியெடுக்குமெனவுந் தலைவன் கொள்ளும்படி கூறியவாறறிக. நோயுடைத்தென்றஞ்சி நீராடற்குவெறாமே யாடுக

க0

வென்னுங்குறிப்பால் முனியாதாடப்பெறினென்றான். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த அழுகை. பயன் - வரைவுகடாதல். (௫௩)

[நெய்தல்.]

இது, காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

எ - து, இருவகைக் குறியானும்வந் தொழுகுந் தலைமகன் இடையீடுபட்டு வாராதொழியக்கண்ட தலைவி வரைதல்வேட்கையளாய் வேட்கைபெரிதுஞ்சிறப்பச் சிந்தித்து நாரையை நோக்கி நாராய், நந் துறைவனுக்கு யான் மாலைப்பொழுதில் வருந்துகின்றதனை அவனுணருமாறு சொல்லுதியென இரந்துகூறுநிற்பது.

சேந்தங்கண்ணனார்பாடியது.

௫௪. வளைநீர் மேய்ந்து கிளைமுதற் செலீஇ
வாப்பறை விரும்பினை யாயினுந் தூச்சிறை
யிரும்புலா வருந்துநின் கிளையொடு சிறிதிருந்து
கருங்கால் வெண்குரு கெனவ கேண்மதி
பெரும்புலம் பின்றே சிறுபுன் மாலை
யதுநீ யறிதி னன்புமா ருடையை
நொதும னெஞ்சங் கொள்ளா தென்குறை
யிற்றாங் குணர வுரைமதி தழையோர்
கொய்குழை யரும்பிய குமரி ஞாழ
றெண்டிரை மணிப்புறந் தைவருங்
கண்டல் வேலி நுந் துறைகிழ வோற்கே.

உரை:—கரியகாலேயுடைய வெளியநாராய், நீ நின்சுற்றமுதலாயவற் ரோடு சென்று விளைந்த நீர்ப்பரப்பிலுள்ள இரையை யருந்தித் தாவி பறந் துவருதலே விரும்பினேயாயினும் மிக்க புலவைத்தின்னுகின்ற தூய சிறகு களையுடைய நின்சுற்றத்தோடு சிறிதுபொழுது ஈண்டுத் தங்கியிருந்து என்

னுடைய சொற்களைக் கேட்பாயாக; சிறிய புல்லிய மாலைப்பொழுதானது எனக்குப் பெரியவருத்தஞ்செய்தலே யுடையதாயிராநின்றது; அதனை நீ அறியின் என்மாட்டுப் பெரிதும் அன்புடையையாதலால் வேறுபட்டு மனங் கொள்ளாமல் என்குறை இத்தன்மையதென்று, தழையுடுப்பவர் கொய்தற் குரிய குழைதழைந்த இளையஞாழல் தெளிந்த திரையின் கரியபுறத்தைத் தடவாநிற்குங் கண்டல்மரவேலிகளையுடைய நுங் கடற்றுறைச்சேர்ப்பனி டஞ் சென்று அவனுணருமாறு உரைப்பாயாக; எ - று.

புலம்பு - வருத்தம். வாப்பறை - தாவிப்பறத்தல்; வாவும் என்னும் செய்யுமென்னெச்சத்தீற் றுயிர்மெய்கெட்டு வலிக்கும்வழி வலித்தல்பெற் றது. ஆர் - அசை. மதிஇரண்டும் முன்னிலையசை. கண்டல் - நெய்தனி லத்திலுள்ளதொருமரம். எனவ, அ - விரித்தல்விகாரம்; எழுத்துப்பேறு மாம்; பின்னுள்ளோர் பன்மையுணர்த்தும்விகுதியென்ப. இது, தூதுமுனி வின்மை.

சிறிதுபொழுதகத்துள்ளே தோன்றிமறையினும் அதனிடை ஆடவ ரில்வழி மகளிரை வருத்துந்தன்மை நோக்கிச் சிறுபுன்மாலையென்றான். ஒன்றுமறப்பினும் ஒன்றுநினைப்பூட்டுமாதலிற் கிளையோடிருந்து கேட்டி யென்றாள். ஞாழலந்தழை திரைப்புறந்தைவரு நாடனென்றது அவன் என்னைமுயங்கி முதுகைத்தைவர யான் புலம்பொழிவனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (ருச)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவிடை மெலிவாற்றுவிக்குந் தோழி
தலைவற்குச் சொல்லியது.

எ - து, வரைபொருட் பிரிந்துவந்த தலைவனைத் தோழி நீ முன்னர் இரவின்வந்து முயங்கியதனாலாய குறிப்புக்களைக்கண்ட அன்னை வினவலும் இவள் விடைகூற அறியாளாய் என்னை நோக்கினளாக, யான் சந்தனவிறகின் கொள்ளியைக் காட்டி இதனாலுண்டாயினவென் றுய்வித்தேனெனத் தானுற்றுவித்திருந்த அருமைதோன்றக் கூறுநிற்பது.

பெருவழுதிபாடியது.

௫௫. ஓங்குமலை நாட வொழிகநின் வாய்மை
காம்புதலை மணந்த கல்லதர்ச் சிறுநெறி
யுறுபகை பேணா திரவின் வந்திவள்
பொறிகிள ராகம் புல்லத் தோள்சேர்
பறுகாற் பறவை யளவில மொய்த்தலிற்
கண்கோ ளாக நோக்கிப் பண்டு
மினையை யோவென வினவினள் யாயே
யதனெதிர் சொல்லா ளாகி யல்லாந்
தென்முக நோக்கி யோளே யன்னா
யாங்குணர்ந் துய்குவள் கொல்லென மடுத்த
சாந்த ஞெகிழி காட்டி
யீங்கா யினவா லென்றிசின் யானே.

உரை:—ஓங்கிய மலைநாடனே, நீ கூறும் வாய்மைகளெல்லாம் இப்படியே பொய்த்தொழிவனவாக; மூங்கில்கள் நெருங்கியகற்பாறைநெறியாகிய சிறியவழியில் இரைதேடியுழலுகின்ற வேங்கை முதலாய மிக்க பகையைப் பொருட்படுத்தாது இரவிடைவந்து இவளது திருவிளங்கிய மார்பை முயங்கி மகிழ, அதனாலுண்டாகிய புதுமணத்தைக் கருதி இவளுடைய தோளைச் சார்ந்துவண்டுகள் அளவில்லாதன மொய்த்தலினாலே எம் அன்னை தன்கண்களாலே கொல்லுபவள்போல நோக்கி 'நீ இதன்முன்னும் இப்படி வண்டுகளால் மொய்க்கப்பெற்ற தோளினையுடையையோ' என்று வினவினள், அங்ஙனம் வினவலும் இவள் அதற்கு எதிர்மொழிசொல்ல அறியாளாய் வருத்தமுற்று என்முகத்தை நோக்கி நின்றாள்; அதனையறிந்த யான் 'இவள் எப்படி ஆராய்ந்து மறைத்துக்கூறியுய்குவள்' என்றெண்ணி அன்னையை நோக்கி அடுப்பிலிட்ட சந்தனவிறகின் கொள்ளியை யெடுத்துக்காட்டி அன்னாய், இவ்விறகினை அடுப்பிலிடுதலும் இதிலுள்ள சுரும்புகள் இவளுடையதோளில் மொய்க்கின்றனகாணென மறைத்துக்கூறினேன்; இங்ஙனம் எத்துணைநாள் நீ வரைந்துகொள்ளுதல் காரணமாகப் பொய்கூறியுய்விப்பது? எ - று.

காம்பு - மூங்கில். ஞெகிழி - கொள்ளி. கோள் - கொலை. வாய்மை - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; குறித்தபருவங்கடந்துவருதலின். இஃது அழிவில்கூட்டத் தவன்புணர்வுமறுத்தல்.

புதுமணநோக்கி வண்டுமொய்த்தலை யன்னை யறிந்துடையளாதலிற் கண்கோளாக நோக்கி எனக்கூறினள். களவொழுக்கம் நீட்டித்திருக்குங் கொலென்னும் ஐயமுடையாளாதலிற் பண்டு மினையையோவென வினவினளென்றாள். இவை படைத்துமொழிகிளவி; விரைவில் வரைந்துகொள்ள வேண்டியென்க. பின்னது செவிலி தோழியை வினையதைக்கொண்டு கூறியது. மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல்.

(௪௯)

[பாலை.]

இது, வரைவிடை மெலிவாற்றுவிக்குந் தோழிக்குத்
தலைவி சொல்லியது.

எ - து, வரைபொருட்பிரிந்தோன் வருமளவு மெலியாவண்ணம் ஆற்றுவிக்குந் தோழியைத் தலைவிநோக்கி யான் ஆற்றவேனாயினும் என்னுள்ளம் என்பாலில்லாது வரைபொருட்குப்பிரிந்த அவர்பாற்போகியதுதான் இனி அவருடன் வருகின்றதோ? அவர் அருளாமையால் மீண்டுவந்து அப்பொழுதைக்குள் வேறுபட்ட என்னுடம்பைநோக்கி இவள் அயலிலுள்ளாளெனப் போயொழிந்ததோ வென்று நொந்து கூறாநிற்பது.

பெருவழுதிபாடியது.

௫௬. குறுநிலைக் குரவின் சிறுநனை நறுவீ
வண்டுதரு நாற்றம் வளிகலந் தீயக்
கண்களி பெறூஉங் கவின்பெறு காலை
யெல்வளை ஞெகிழ்த்தோர்க் கல்ல லுறீஇயர்
சென்ற நெஞ்சஞ் செய்வினைக் குசாவா
யொருங்குவர னசையொடு வருந்துங் கொல்லோ
வருளா னாதலி னழிந்திவண் வந்து
தொன்னல னிழந்தவென் பொன்னிற நோக்கி
யேதி லாட்டி யிவளெனப்
போயின்று கொல்லோ நோய்தலை மணந்தே.

உரை:—குறிதாக நிற்றலையுடைய குராமரத்தின் சிறிய அரும்புகள் முதிர்ந்த நறியமலரில் வண்டுவிழுதலா னெழுந்த மணத்தைத் தென்றற்காற்றுப்புகுந்து கலந்துவீச, கண்கள் அவற்றை நோக்கி மகிழ்வடைகின்ற அழகமைந்த அத்தறுவாயில் ஒளிபொருந்தியவளையை நெகிழ்வித்தோரைக்கருதித்

துன்பமுறுதலின் அவர்பாற்சென்ற என்னெஞ்சமானது ஆண்டு அவர்செய்யும் வினைக்குச் சூழ்ச்சிசொல்லுந்துணையாயிருந்து முற்றுவித்து அவருடன் ஒருசேர வருதற்கு விருப்பமுற்று வருந்தியிருக்கின்றதோ? அஃறி அவர் அருள்செய்யாமையாலே கலங்கி இங்குவந்து அஃது என்னைப் பிரியுமுன்னிருந்தநல னிழந்துவிட்டதனாலாகிய எனது பொன்னிறமான பசலையை நோக்கி, ‘இவள் அயலிலாட்டியாகும்,—என்னைவிடுத்தவளைக் காண்கிலேன்மன்’ என்றெண்ணி நோய்மிகக்கொண்டு என்னைத் தேடிச்சென்றொழிந்ததோ? அறிகிலேன்; ஆதலின்யான் எங்ஙனமாற்றுகிற்பேன்? எ - று.

எல் - ஒளி. உசாத்துணை - சூழ்ச்சிவினவுந்துணை. அருளான் - பன்மை ஒருமைமயக்கம். இனி அவ்விடத்துச் சினைமுதலுதலின் ஒருமையாக விழித்துக் கூறினளுமாம். போயின்றுகொல் என்றது ஆங்குநெஞ்சழிதல்.

செய்வினைக்கென அவன் பொருள்வயிற்சென்றதும், ஒருங்குவானசைஇயென இன்னும் அவன்வாராமையும், வளைநெகிழ்த்தோரென அவன் பிரிவாலுண்டாகிய மெய்வாட்டமும், அல்லலுறீஇயர் சென்றநெஞ்சமெனத் தன்னெஞ்சழிந்தமையும், என்பொன்னிறமெனப் பசலைபூத்தமையுங் கூறி வருந்தியதுக்காண்க. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல்.

[குறிஞ்சி.]

இது, செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

எ - து, பகற்குறிவந் தொழுகாநின்ற தலைமகனைத் தோழி புனத்திலே தினைகொய்யுங்காலம் அணுகியதாதலின் இனித் தலைவி மனையகம்புகுதா

நிற்கும், அங்ஙனம் புக்கபின் நீ ஆண்டெய்துதற் கியலாமையின் அவள் தன்னலந்தொலைந்து வருந்துமென் றியான் மருளுகின்றேனெனவும் உள்ளுறையால் அவன் விரைவில் வரைந்துகொள்ளுமாறுங் கூறுநிற்பது.

பொதும்பில்கிழார்பாடியது.

௫௭. தடங்கோட் டாமான் மடங்கன் மாநிரைக்
குன்ற வேங்கைக் கன்றொடு வதிந்தெனத்
துஞ்சுபதம் பெற்ற துய்த்தலை மந்தி
கல்லென் சுற்றங் கைகவியாக் குறுகி
வீங்குசுரை ஞெமுங்க வாங்கித் தீம்பால்
கல்லா வன்பறழ்க் கைந்நிறை பிழியு
மாமலை நாட மருட்கை யுடைத்தே
செங்கோற் கொடுங்குரற் சிறுதினை வியன்புனங்
கொய்பதங் குறுகுங் காலையெம்
மையீ ரோதி மாணலந் தொலைவே.

உரை:—சிங்கமுதலாய விலங்கின் கூட்டம் நெருங்கிய மலையின்கணுள்ள வேங்கைமரத்தின்கீழ் வளைந்த கொம்பினையுடைய ஆமான் தன்கன்றொடு தங்கியுளதாக அவை துயில்வதனைக் கண்ட பஞ்சுபோன்ற தலையையுடைய மந்தி, கல்லென வொலிக்குந் தன்சுற்றத்தை அவை ஒலியாவாறு தன்கையாலமர்த்திவிட்டு அருகிலேசென்று ஆமானின்பால்சுரந்தமடியை அழுந்தும்படி பற்றியீர்த்து இனியபாலைக்கறந்து தன்தொழிலையுங் கல்லாத வலிய குட்டியின் கையில் நிறையப் பிழியாநிற்கும் பெரிய மலைநாடனே, சிவந்த தாளையும் வளைந்த கதிரையுமுடைய சிறியதினையின் பெரிய கொல்லைமுற்றும் கதிர்கொய்யும்பதம் வந்துற்றது, வரவே தலைமகள் மனையகம் புகுதாநிற்கும்; புக்கபின் நீ அங்கேவருதற்கியலாமையின் எமது கரிய ஈரிய கூந்தலையுடையாளது மாட்சிமைப்பட்ட நலங் கெட்டொழியுங்கண்டாய்; அங்ஙனங் கெடுவதைநோக்கி என்னுள்ளம் மருளுதலையுடையதா யிராநிற்கும், ஆதலின் நீ ஆய்ந்து எற்றபெற்றிப்பட ஒழுகுவாயாக; எ - று.

துய் - பஞ்சு. ஞெமுங்குதல் - அழுந்துதல். இஃது அவன்புணர்வு

மறுத்தல்.

உள்ளுறை:—மந்தி கொடிய விலங்கிற்கஞ்சாது பதம்பெற்றுச்சென்று பாலைப்பிழிந்து ஊட்டிப் பறழைக் காக்குமாறு நீயும் கொடிய சுரநெறியிற் சென்று பொருளீட்டிக்கொணர்ந்து கொடுத்து இவளை மணந்து பாதுகாப் பாயாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். ()

[நெய்தல்.]

இது, பகற்குறிவந்து நீங்குந்தலைமகன் போக்குநோக்கித் தோழி மாவின்மேல்வைத்துச் சொல்லியது.

எ - து, பகற்குறியின்கண்ணே தலைமகளை ஆயத்துய்த்த தோழி தலைமகன்பாற்சென்று அவனை இற்றைநாள் இங்குத் தங்கிப்போவாயென்றலும் அவன் உடன்படாமைகண்டு அவனது செலவைநீக்குமாறு மாலைப்பொழுதிலே தனித்துவருந்தும்படி எம்மைக் கைவிட்டுப்பெயருஞ் சேர்ப்பன் எறுகின்ற தேர்க்குதிரைகள் ஒறுக்கப்படுவனவாகவென்று குதிரைகளின் மேல்வைத்து வரைவுடன்படக் கூறாநிற்பது.

முதுகூற்றனார்பாடியது.

௫அ. பெருமுது செல்வர் பொன்னுடைப் புதல்வர்
சிறுதோட் கோத்த செவ்வரிப் பறையின்
கண்ணகத் தெழுதிய குரீஇப் போலக்
கோல்கொண் டலைப்பப் படீஇயர் மாதோ
வீரை வேண்மான் வெளியன் றித்தன்
முரசுமுதற் கொளீஇய மாலை விளக்கின்
வெண்கோ டியம்ப நுண்பனி யரும்பக்
கையற வந்த பொழுதொடு மெய்சோர்ந்

தவல நெஞ்சினம் பெயர வுயர்திரை
நீடுநீர்ப் பனித்துறைச் சேர்ப்ப
னோடுதேர் நுண்ணுக நுழைத்த மாவே.

உரை:—உறையூரின்கண் அரசாண்ட வீரைவேண்மான் வெளியன் என்னுந் தித்தனுடைய முரசு முதலியவற்றோடு வெளியசங்குகளொலியா நிற்பச் சிறியபனியுண்டாக வரிசையாக எடுக்கப்பட்ட விளக்குக்களுடனே சென்று எதிர்கொள்ளுகின்ற, பிரிந்துறைமகளிர் செயலறும்படிவந்தமாலைப் பொழுதிலே மெய்சோர்ந்து வருந்தியமனத்தேமாகிப் பெயர்ந்து போகும் வண்ணம், ஓங்கியெழுகின்ற அலைகளையுடைய நீண்ட நீர்வடிவாகிய கடலின் குளிர்ந்த துறையையுடைய சேர்ப்பனது ஓடுகின்றதேரின் நுண்ணிய நுகத்திற்பூட்டப்பட்டுச்செல்லுகின்ற குதிரைகள்தாம், முற்செய்த தவத்தாற்பெற்ற முதிர்ந்த செல்வரின் பொன்னணிகளையுடைய புதல்வர் சிறிய தோளில் மாட்டிய செவ்விதின் ஒலிக்கும் பறையின்கண்ணி லெழுதிய குருவி அடிபடுதல்போலக் கோலைக்கொண்டடிக்க அதனாலே துன்பப்படுவனவாக; எ - று.

பெருமுதிரென்றபாடத்திற்குப் பெரியமுதிர்ந்த என்றவாறு.

கோயிலகத்து மாலையில் வாச்சியமொலிப்பித்தலை அம்மாலையை எதிர்கோடலாக உபசரித்தார். நுண்பனியரும்புமாலையெனவே கூதிர்ப்பொழுதெனக் கருதலானே இராவிடை முயக்க மின்றியமையாதாயிற்று. இரவில் வெளிப்படையாகத் தங்கவேண்டின் வரைந்தன்றி இயலாமையின் வரைவு தோன்றக் கூறியதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - குறிப்பினால் வரைவுகடாதல் (௫அ)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றிமீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச்
சொல்லியது.

எ - து, சென்று வினைமுடித்துமீள்வோன் தன் தேர்பபாகன்கேட்டு விரைந்து தேரைச் செலுத்துமாற்றானே நமதுதலைவியுறையு மூதூரானது காட்டகத்ததாயிராநின்றது, அத்தகைய புறவத்திடத்தளாய்ப பொறுத்தலை மேற்கொண்டிருபபினும் குறித்தபருவத்துப் புகுதாவிடின் அவள் துன்புறு மாலென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

ருசு. உடும்பு கொரீஇ வரிநுண லகழ்ந்து
நெடுங்கோட்டுப் புற்றத் தீயல் கெண்டி
யெல்லுமுய லெறிந்த வேட்டுவ னஞ்சுவல
பல்வேறு பண்டத் தொடைமறந் தில்லத்
திருமடைக் கள்ளி னின்களி செருக்கும்
வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே யன்புகலந்து
நம்வயிற் புரிந்த கொள்கையொடு நெஞ்சத்
துள்ளின ளுறைவோ ளூரே முல்லை
நுண்முகை யவிழ்ந்த புறவிற்
பொறைதலை மணந்தன் றுயவுமா ரினியே.

உரை:—அன்புமிகுதலாலே யுள்ளங்கலந்து நம்பால் விரும்பிய கொள்கையுடனே என்றுந் தன்னெஞ்சிலே யெம்மை நினைந்துறையுங் காதலியினூர், பகற்பொழுதெல்லாம் சூழ ஆடைபரப்பிநின்று கலைத்தவழி வெளிவந்த உடும்பை ஈட்டியாலேகுத்தி, மண்ணின்முழுகி மறைந்துகிடக்கும்வரிகளையுடைய நுணலையை மண்வெட்டியாலே பறித்தெடுத்து, நெடுகியகோடுகளையுடைய புற்றுக்களை வெட்டிப புகைமூட்டியையைவைத்துழி வெளிவந்த ஈயலைத் தாழியிலே பெய்துகொண்டு, வளைதடியாலே முயலையெறிந்து பற்றியவேட்டுவன் இரவிடை அழகியதோளிலே சுமந்துவந்தபலவேறுவகையாகிய அப்பண்டங்களைப் பொதிந்த மூடையுடனே ஏனையகருவிகளையு மனை

யகத்தேபோகட்டுமறந்து ஆங்கு மிகுதியாகப்பருகிய கள்ளின் இனிய மயக்கத்தாலே செருக்குண்டு கிடவாநிற்கும் வன்புலத்ததாகிய காடுசூழ்ந்த நாட்டின்க ணுளதாயிராநின்றது; அங்ஙனம் முல்லையி னுண்ணிய அரும்புமலர்ந்த புறவின்கண்ணதாகிய வூரிலிருந்தாலும் அவளுள்ளம் இதுகாறும் பொறுமையுடையதாயிராநின்றது; இன்றுசெல்லாவிடில் நனிவருந்தாநிற்கும்;எ-று.

* கொருவுதல் - குற்றுதல்; குத்துதலென்றுவழங்குகின்றது. கெண்டுதல் - வெட்டுதல். சுவல் - தோள்மேல். மடை - மடுக்கப்படுவது. உயவும் - வருந்தும். ஆடைசூழவிரிப்பது கலேக்கப்பட்ட உடும்பு ஆடைமேலோடினல் அதன் வளைந்த உகிர் துகிலிலேசிக்கிக்கொண்டு விழுமாதலிற் பற்றுதற்கெளிதாதல்பொருட்டு. ஈயல்பிடிப்பது:—கோடுகளை ஒழுங்குபெறச்சிதைத்து மேலேவிழலால் மூடி மீதுசேற்றைப்பூசி ஒருதுளைவைத்து அதில் புகைமூட்டியைவைத்தூதினல் உள்ளிருந்த ஈயல்வெளிவரும், அங்கே வேறொரு புழைசெய்து புகைபோகும்வழியுண்டாக்கி அதில் ஒருதாழியைவைத்திருந்தால் வந்த ஈயலெல்லாம் தாழியிலே படியுமென்றதாம். ஏனையபற்றுதல் வெளிப்படை.

உள்ளுறை:—உடும்புமுதலாயவற்றைக் கொண்டுவந்த வேட்டுவன் அவைகளை இல்லின்கண்ணே போகட்டுக் கள்ளின்செருக்கினல் மயங்கிக் கிடக்குமென்றது அயல்நாடுசென்று பலவகையாலே பொருளீட்டிவந்த யான் அவற்றை இல்லின்கணிட்டு நமது காதலிநலனையுண்டு காமக்களியாலே செருக்கெய்தி மயங்கிக்கிடப்பேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - பாகன்தேர்கடாவல். (ருக)

[மருதம்.]

இது, சிறைப்புறமாக உழவற்குச் சொல்லுவாளாய்த்

தோழி செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து, சிறைப்புறமாக வந்திருந்த தலைமகன் தலைமகளை இல்வயிற் செறித்தமையறிந்து விரைவில் வரையுமாற்றானே தோழி உழவனைநோக்கிச் சொல்லுவாள்போன்று உழவனே, நீ நாற்றுநடுமாறு உழச்சென்றவயலிலுள்ள கோரையையும் குவளையையும் அழித்துவிடாதேயுழுவாய், அவற்றை

---

*கொரீஇ என்பது இக்காலத்து அருகிய சொல்; பொருள்விளங்கவில்லை, கன்றுகளுக்குப்போடும் இருப்புமுள்ளாலாகிய வாய்க்கூட்டுக்குக் 'கொரி' என்று திருநெல்வேலியை அடுத்த ஊர்களில் வழங்கப்படுகிறது; மாட்டுமடியில் ஊட்டச்சென்றால் அம்முள் மடியில் குத்துந்தன்மையாயிருத்தலால் அந்தப்பொருளைக்கொண்டு குத்திப்பிடிப்பதாக உரையெழுதினேன். குத்தாமலேபிடித்து வாலைக் கழுத்திற்பிணித்து வளையமாகக் காவிக் கொணர்தலுமுண்டு; கொரீஇ என்பதற்கு வேறுபொருள் விளக்கமாகத் தெரிகிறவரையில் குத்து என்பதைக்கொள்க.

இவள் வளையாகவும் உடையாகவுங் கொள்ளுமென இல்வயிற்செறித்தமை தோன்றக் கூறுகிற்பது.

தூங்கலோரியார்பாடியது.

௬0. மலைகண் டன்ன நிலைபுணர் நிவப்பிற்
பெருநெற் பல்கூட் டெருமை யுழவ
கண்படை பெறாது தண்புலர் விடியற்
கருங்கண் வராஅற் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு
௫ புகர்வை யரிசிப் பொம்மற் பெருஞ்சோறு
கவர்படு கையை கழும மாந்தி
நீருறு செறுவி னாறுமுடி யழுத்தநின்
னடுநரோடுசேறி யாயின்வண்
சாயு நெய்தலு மோம்புமதி யெம்மின்

மாயிருங் கூந்தன் மடந்தை
யாய்வளைக் கூட்டு மணியுமா ரவையே.

உரை:—மலையைச்செய்துவைத்தாற்போன்ற நிலைபொருந்திய உயர்ச்சியையுடைய மிக்க நெற்களையுடைய பலபெரியசேர்களைக்கட்டிவைத்திருக்கின்ற எருமையைப்பூட்டி யுழுகின்ற உழவனே, நீ இரவிலே தூங்காது குளிர்ச்சியையுடைய இருள்நீங்கும் வைகறைப்பொழுதிலே கரியகண்களையுடைய வரால்மீனைப் பெரியனவாகத் தடிந்த தசையாகிய ஆணத்திலேபிழிவிட்ட மிளிர்வையுடனே உணவுக்குரிய அரிசியாலாக்கிய மிக்க சோற்றுத்திரளையை விருப்பமிக்க கையையுடையையாய் நிறைய மயக்கமேறவுண்டு நீர்மிக்க சேற்றிலே நாற்றுமுடிகளை நடுதற்கு நின் உழத்தியரோடு உடன் செல்லுவையாயின் நீ உழுகின்ற வயலிலுள்ள வளமிக்க கோரைகளையும், நெய்தல்களையும் களையெனக் களையாது பாதுகாப்பாய்; அங்ஙனம் பாதுகாத்துவைபபதுதான் எற்றிற்கோவெனக் கேட்டியாயின் எங்களுடைய மிக்க கரியகூந்தலையுடைய தலைவி இபபொழுது இற்செறிக்கபபட்டாள், மற்றொருபொழுது காப்புச்சிறைநீக்கப பெறுவளேல் அவள் 'அவற்றுள் அழகிய கோரையை வளையமாகப பூண்டுகொள்ளுவள், நெய்தலந்தழையை உடையாக அணிந்துகொள்ளுவள்காண்; எ - று.

நீலச்செறு எனவும், மடந்தைக்கு எனவும் பாடம்.

பல்கூடு - பலகுதிர்களுமாம். மிளிர்வை - ஆணத்திலிடப்படுவது; இஃது இக்காலத்தில் 'தான்' என வழங்கப்படுகின்றது. சாய் - கோரை. புகர்வு - உணவுக்குரியபண்டம். நாறு - நாற்று. சாய் வளைக்கும் நெய்தல் உடையணிக்கும் நிரனிறையாகக்கொள்க. நீர்ச்சோற்றையுண்ணிற் சிறிது மயக்கமுண்டாமாதலிற் கழுமமாந்தியென்றார். தொழின்மேற்செல்வார்க்கு

மிக்க வன்மையளித்தலி னின்றியமையாதாயிற்று. தாஞ் சென்று பறித்தற்

இயலாது உழவனை யோம்புமதியென்றதனால் தலைவி இற்செறிக்கப்பட்டதை யுணர்த்தியதாம். வெயிலேறின் உழவெருமை மயங்குமாதலின் இரவிடைத்துயில்பெறாது விரைந்துசெல்வது குறித்தான். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இற்செறிப்புரைத்து வரைவுகடாதல். (௬0)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவன் வரவுணர்ந்து தலைவிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் இரவுக்குறி வருதலையறிந்த தோழி தலைவியை நோக்கி இரவெல்லாம் காமவேட்கையால் நோய்கொண்டு புலம்பியதறிந்த நமது அன்னை நீ ஏன் தூங்குவாயல்லையோ வென்றற்கு மெல்ல என்னெஞ்சினுள்ளே கானகநாடனைக் கருதினோர்க்குத் தூக்கமும் வருமோவென்று கூறினேனெனத் தங்களுடைய துன்பத்தை அவனுணர்ந்து விரைய வரையுமாற்றாற் கூறுநிற்பது.

சிறுமோலிகனார்பாடியது.

சுக. கேளா யெல்ல தோழி யல்கல்
வேணவா நலிய வெய்ய வுயிரா
வேமான் பிணையின் வருந்தினை யாகத்
துயர்மருங் கறிந்தனள் போல வன்னை
துஞ்சா யோவென் குறுமக ளென்றலிற்
சொல்வெளிப் படாமை மெல்லவென் னெஞ்சிற்
படுமழை பொழிந்த பாறை மருங்கிற்
சிரல்வா யுற்ற தளவிற் பாலவற்
கான்கெழு நாடற் படர்ந்தோர்க்குக்
கண்ணும் படுமோ வென்றிசின் யானே.

உரை:—ஏடி, தோழீ, யான்கூறுகின்ற இதனைக் கேட்பாயாக; நேற்

திரவில் வேட்கைமிகுதியாலுற்ற ஆசைப்பெருக்கமானது தன்புறத்த லாலே வெப்பமாகப் பெருமூச்செறிந்து அம்புபட்ட மான்பிணைபோல வருத்தமுற்றேனாக, அப்பொழுது அன்னை யானுற்ற துன்பமிகுதியை அறிந்தாள்போல என்னைநோக்கி 'என்னிளமகளே, நீ தூங்குவாயல்லையோ' என்றலும் யான் சொல்வது வெளியிலே தெரியாதபடி மெல்ல என்னெஞ் சினுள்ளே, மிக்க மழைபொழிந்த கற்பாறையருகிலே பூத்த சிச்சிலிப்பற வையின் வாய்போன்ற அரும்புகளையுடைய முல்லையும் பரல்கள் நிரம்பிய

பள்ளங்களுமுடைய விளங்கிய காடுசூழ்ந்த நாட்டையுடைய தலைமகனைக் கருதியிருப்போர்க்குக் கண்ணுறக்கமும் வாராநிற்குமோ வென்றேன்காண்.

எல்ல - இருபாற்பொதுச்சொல். அல்கல் - இரவு. வேணவா - வேட்கை யாலுண்டாகியஅவா; 'வேட்கை, அவா' என்னுமிருசொல்லும் "செய்யுண் மருங்கின்" (தொ-எழு-சூ-உஅஅ,) என்ற சூத்திரவிதிப்படி கெட்டு மருவி முடிந்தது. ஏ - அம்பு. படர்தல் - நினைத்தல். இது தலைவியைத் தோழி தானாகக்கொண்டு கூறியது, தான் அவள் என்னும் வேற்றுமையிலளாதலின்; இதற்குமுன்பு (உஅ) ஆஞ்செய்யுளுரையிற்கூறிய விதியை யீண்டுரைத்துக் கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவறிவுறுத்தல். (சுக)

[பாலை.]

இது, முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்துவந்த
தலைவன், பின்னும் பொருள்வலிக்கப்பட்ட
நெஞ்சிற்குச் செலவழுங்குவித்தது.

எ - து, பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகன் யான் முன்பு சுரத் தின்கட் சென்றபொழுது விசும்பிலெழுந்த திங்களைநோக்கி மலைமீது எம் காதலியிடத்து நிரம்பியதிங்களொன்று எம்முடையதென நினைத்திருந்தே

னல்லேனோவென்று முன்பு பொருள்வயிற்பிரிந்ததையும், நிலத்தின்கொடுமையையும், அங்கேசென்றபொழுது காதலியைக் கருதுங்கவற்சியையுங் கூறிச் செலவழுங்காநிற்பது.

இளங்கீரனார்பாடியது.

கூஉ. வேர்பிணி வெதிரத்துக் கால்பொரு நரலிசை
கந்துபிணி யானை யயர்வுயிர்த் தன்ன
வென்றாழ் நீடிய வேய்பிறங் கழுவத்துக்
குன்றார் மதிய நோக்கி நின்றுநினைந்
துள்ளினெ னல்லனோ யானே முள்ளெயிற்றுத
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுத
லெமது முண்டோர் மதிநாட் டிங்க
ளூரறுகுரல் வெவ்வளி யெடுப்ப நிழற்பல
வுலவை யாகிய மரத்த
கல்பிறங்கு மாமலை யும்பரஃ தெனவே.

உரை:—வேர்கள் ஒன்றோடொன்று பிணிப்புண்ட மூங்கில்களிலே காற்றுமோதுதலா லுண்டாகிய ஒலிக்கின்ற வோசையானது தறியிலே கட்டப்பட்ட யானை வருந்தி நெட்டுயிர்ப்பெறிந்தாற்போன்ற கோடைநிலை

பெற்ற மூங்கில் பிறங்கிய சுரத்துநெறியில் மலைவாய்ச்செல்லுந் திங்களை நோக்கிநின்று சிறிதுகருதி முட்போன்றபற்களையும் திலகமிட்ட மணங்கமழ்கின்ற அழகிய நெற்றியையுமுடைய நாள்நிரம்பிய மதித்திங்களென்பதொன் றெம்முடையதுமுண்டு, அத்திங்கள் இப்பொழுது யாண்டையதோவெனில் 'முழங்குகின்ற வோசையையுடைய வெவ்விய காற்றானது வீசுதலாலே இலையுதிர்ந்து நிலையுடைய பலவாகிய வெறுங்கொம்புகளாய் நிற்கின்ற மரங்களையுடைய கற்கள்விளங்கிய கரியமலைமீதுள்ளதா யிராநின்றது' என்று யான் நினைத்திருந்தேனல்லேனோ? எ - று.

வேர்பயில் என்றும் பாடம்.

என்றூழ் - கோடை. உரறுதல் - முழங்குதல் உலவை - காய்ந்தகிளை யுமாம். உள்ளினேனென்பது முன்பு பொருள்வயிற்பிரிந்தது. என்றூழ் நீடிய அழுவமென்பது நிலத்தின்கொடுமைகூறியது. திருநுதல்முதலாயின காதலியைக்கருதியகவற்சி. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - செலவழுங்கல்.

[நெய்தல்.]

இஃது, அலரச்சத்தாற் றோழி சிறைப்புற
மாகச் செறிப்பறி வுறீஇயது.

எ - து, தலைமகன் ஒருசிறைப்புறமாக வந்திருப்பதறிந்த தோழிஅவன் கேட்டு விரைவில்வரையுமாற்றானே, ஊரார்தூற்றிய பழிச்சொல்லால் அன்னை இல்வயிற்செறித்ததும் தலைவிநலன் பசலையாலுண்ணப்பட்டழி வதும் அறிவுறுத்துவாளாய்த் தலைவன்தொடர்பானது இற்செறித்தலால் இப்படிப்பசலையாகி யழியக்கடவதுதானோவென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

உலோச்சனார்பாடியது.

௬௩. உரவுக்கட லுழந்த பெருவலைப் பரதவர்
மிகுமீ னுணக்கிய புதுமண லாங்கட்
கல்லென் சேரிப் புலவற் புன்னை
விழவுநா றுவிளங்கிணர் விரிந்துடன் கமழு
மழுங்க லூரோ வறனின் றதனா
லறனி லன்னை யருங்கடிப் படுப்பப்
பசலை யாகி விளிவது கொல்லோ
புள்ளுற வொசிந்த பூமயங் கள்ளற்
கழிச்சுரா நிவக்கு மிருஞ்சிறை யிவுளி
திரைதரு புணரியிற் கழூஉ
மலிதிரைச் சேர்ப்பனொ டமைந்தநந் தொடர்பே.

உரை:—வலிமையுடைய கடலிலேசென்று மீன்பிடித்தலில் வருந்திய பெரிய வலைகளையுடைய பரதவர் மிக்கமீன்களைக் காயப்போகட்ட புதிய மணற்பரப்பாகிய அவ்விடத்துக் கல்லெனவொலிக்குஞ் சேரியையடுத்த புலவுநாற்றத்திடத்துள்ள புன்னையின் விழாவுக்குரிய மணமுடைய விளங்கியபூங்கொத்து ஒருசேரவிரிந்து மணங்கமழாநிற்கும் அலரெடுக்கின்ற பேரொலியையுடைய இவ்வூரோவெனில் அறமுடையதில்லை; அதனால் புட்கள்வந்திருத்தலா லுதிர்ந்த பூக்கலந்த சேற்றினையுடைய கழியாகிய இடத்தின்மீதோடும் தேரிற்பூட்டிய பெரிய பிணிப்பையுடைய குதிரைகள் அலையெழுந்துவருங் கடனீராலே கழுவப்படுகின்ற மிக்க கடற்சேர்ப்பனோடு பொருந்திய நமது தொடர்ச்சியானது அறனில்லாத அன்னை இற்செறித்து அரியகாவலிற் படுத்தலாலே இங்ஙனம் பசலையாகி விளிந்தொழியக்கடவதுதானோ? எ - று.

சுரம் - இடம். நிவத்தல் - ஓடுதல். புலவல், அல் - சாரியை.

தன்னொழுகலாற்றைப் பொறாது அலர்தூற்றலால் ஊர் அறனின்றென்றாள். கேள்வனைக்கூடாதவாறு இற்செறித்தமையால் அன்னையும் அறனிலளென்றாள். களவொழுக்கம் எண்வகைமணத்தினு ளொன்றாதலின் அஃதறனேயாம்; அதனுக்கு ஊறுசெய்தல் அறனின்மையென்றவாறு. பசலையாகிவிளிவதோவென்றது பசலைபாய்தல்.

உள்ளுறை:—கழிச்சேற்றிலோடுங் குதிரைகளினுடம்பிலே பட்ட சேறு கடல்நீரால் கழுவப்படுமென்றது களவொழுக்கத்தை மேற்கொண்ட தலைமகள் மேலும் தலைமகன்மீதுமேறிய அலர் அவ்விருவரும் வரைந்து கொள்ளுதலால் நீக்கப்படவேண்டு மென்றதாம்.

இறைச்சி:—மணற்பரப்பிலே பரதவர் மீனுணக்கலானுகிய புலவுநாற்றத்தைப் புன்னைமலர் மணம்வீசுதலாற் போக்கிக் கமழாநிற்குமென்றது சேரியிடத்தே தலைவிக்காக எமர்பெறக்கருதிய பொருளாசையைத் தலைவன் சான்றோரைமுன்னிட்டுத் தரும் அருங்கலமுதலியவற்றாலே போக்கி

வரைவுமாட்சிமைப்பட முடிப்பானாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். ()

[குறிஞ்சி.]

இது, பிரிவிடைத் தலைவியதருமைகண்டு தூதுவிடக் கருதிய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பிரிந்தவிடத்துத் தலைமகள் வருந்தியதறிந்த தோழி அவன்பால் தூதுவிடக்கருதுதலும் அதனையறிந்த தலைவி தோழியைநோக்கி நம்மினக்கைவிட்ட அவ்வாசக்கருதாதொழிக, உள்ளம் அவர்பாற்சென்றமை

யால் என்னுடம்பு வறிதாயிராநின்றது, இனிவரினும் நமது நோய்க்குமருந்தாகமாட்டார், ஆதலின் அவர் அங்கேயேயிருப்பாராக, நம்நோயை நமர் காணுதொழிவாராகவென வருத்தமிகுதிதோன்றக் கூறுநிற்பது.

உலோச்சனார்பாடியது.

௬௪. என்ன ராயினு மினிநினை வொழிக
வன்ன வாக வினைய றோழியா
மின்ன மாகத் துறந்தோர் நட்பெவன்
மாணு ருடுக்கை மலையுறை குறவ
ரறியா தறுத்த சிறியிலைச் சாந்தம்
வறனுற் றூா முருக்கிப் பையென
மரம்வறி தாகச் சோர்ந்துக் காங்கெ
னறிவு முள்ளமு மவர்வயிற் சென்றென
வறிதா லிகுளையென் யாக்கை யினியவர்

வரினு நோய்மருந் தல்லர் வாரா
தவண ராகுக காதல ரிவணங்
காமம் படாஅ வருந்திய
நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே.

உரை:—தோழீ, நமதுகாதலர் எவ்வளவுசிறப்புடையராயினும் அவர் பால் தூதுவிடக்கருதுவதனை இனி நீ ஒழிப்பாயாக; நம்மைக் கைவிட்டா ரென்று அத்தன்மையவாக வருந்தாதேகொள்; நாம் இத்தன்மையேமாகி வருந்தும்வண்ணம் நம்மைத்துறந்த அவர்நட்புத்தான் இனி நமக்குயாதுபயன் படாநிற்கும்? மரற்பட்டையினாலே பின்னிய உடையினையுடைய மலையி லிருக்கிற குறவர் தாம் அறியாமையினாலே மேற்பட்டையையறுத்த சிறிய இலையையுடைய சந்தனமரத்தில் வற்றல்தொடங்கி மிகக்கெடுத்து மெல் லென அந்தமரம் வறிதாமாறு, அதன்கணுள்ளநீர் அறுபட்டவாயின்வழியே சோர்ந்துவடிந்தாற்போல என் அறிவும் உள்ளமும் அவரிடத்துச்சென் றொழிந்தனவாதலின் இருளாய், என்னுடம்பு உள்ளில் யாதுமில்லையாய் நின்றதுகாண்; இனி அவர் இங்குவந்தாலும் என்னோய்க்குரிய மருந்தாகார் ஆதலிற் காதலர் வாராது அங்கேயே உறைவாராக; இங்குக் காமமும், அத னாலுண்டாகிய நினைவும் நம்மை பொறுத்தலாலே வருந்தியநோய் மிக்க ஏதப்பாட்டினை நமது சுற்றத்தார் காணாதொழிவாராக; எ - று.

நத்துறந்தோர் - நம்மைத்துறந்தோர்; இரண்டன்றொகை.. நந்துறந் தோர் என்பது (தொ-எழு-கஇஎ,) சூத்திரத்தில் அன்னபிறவுமென்றதனால் வலிந்துநின்றது. காணன்மார் - இது மாரீற்று எதிர்மறைவியங்கோள்;

அல்-எதிர்மறையுணர்த்தியது. மேற்பட்டைசீவியதன்வழியாலே நீர்வடிந்து சந்தனமரம் படுவதுபோலப் புணர்ச்சிநசையின்வழியாலே என்னறிவு முன்

ளழும் அங்கேசெல்ல உடம்பு இறக்குந்தன்மையையுடையதென உவமையோடு பொருளைப் பொருத்திக்காண்க. இஃது அழிவில்கூட்டத்துக் காதல் கைம்மிகல்.

ஆற்றாமைமிகுதியால் இருகால்விளித்தாள். நோய்முற்றி இறந்துபடுந் தன்மைவந் துற்றதெனக்கொண்டு வரினு நோய்மருந்தல்ல ரென்றாள். சுற்றத்தார் கண்டுவைத்துப் பழியேற்றாதபடி இறப்பதே நலனெனக்கொண்டு எமர் காணுதொழிகவென்றாள். மெய்ப்பபாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (௱௪)

[குறிஞ்சி.]

இது, விரிச்சிபெற்றுப்புகன்ற தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் குறித்தபருவத்துவாராமையால் வருந்திய தலைவியைத் தோழி, யானுங்கவலுகையில் நம் அயலகத்து மாது தான் வேறொருத்தியிடம் உரையாடும்பொழுது ‘அவன் இபபொழுதே வருகுவன்’ என வாய்ச்சொற்கூறினளாதலின் அவள் அமிழ்தமுண்பாளாகவெனத் தான் பெற்ற நன்னிமித்தங்கூறித் தேற்றாநிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

௱௫. அமுத முண்கநம் மயலி லாட்டி
கிடங்கி லன்ன விட்டுக்கரைக் கான்யாற்றுக்
கலங்கும் பாசி நீரலைக் கலாவ
வொளிறுவெள் ளருவி யொண்டுறை மடுத்துப்
புலியொடு பொருத புண்கூர் யானை
நற்கோடு நயந்த வன்பில் கானவர்
விற்சுழிப் பட்ட நாமப் பூச
லுருமிடைக் கடியிடி கரையும்

பெருமலை நாடனை வருஉமென் றோளே.

உரை:—விட்டுவிட்டுக் கரைத்துச் செல்லுதலையுடைய கான்யாற்றின் கண்ணே கலங்கும்பாசியை நீர் அலைத்தலானே அவை யாண்டுங்கலப்ப விளங்கிய வெள்ளிய அருவியினது ஒள்ளிய துறையின்கண்ணே பாய்ந்து புலியுடனே போர்செய்தலானாகிய புண்மிக்கயானையின் நல்லதந்தத்தை விரும்பிய அன்பற்ற வேடரின் வில்லினின்றுவிடும் அம்புபட்டதனலாகிய சுழன்ற அச்சத்தைத் தருகின்ற பிளிற்றலின்பேரொலியானது இடியினுண்

டாகு மிக்க முழக்கத்தைப்போல ஒலிக்கும் பெரியமலைநாடன் குறித்தபருவத்து வாராமையால் அவனை நாம் கருதியிருக்கும்பொழுது நம் அயல்வீட்டு மாதொருத்தி வேறொருத்தியிடம் உரையாடுகின்றவள் நமக்கு நன்னிமித்தமாக, 'கிடங்கில்' என்னும் ஊர்போன்ற சிறந்த இனியசொல்லால் 'அவன் இன்னே வருகுவன்' எனக்கூறினள்காண்; அவ்வார்த்தை அசரீரியெனப்படுதலால் நம்மலைநாடன் இன்னேவருமென யான்கருதுகின்றேன்; நீ வருந்தாதேகொள்; இங்ஙனம் நமக்கு நன்னிமித்தமாகக்கூறிய அவ் வயல்வீட்டு மாது தேவருணவாகிய அமுதத்தினை ஈண்டுக் கைவரப்பெற்று இப்பொழுதே உண்பாளாக; எ - று.

உண்டுறையெனவும் பாடம்; நீர்பருகபபடுந்துறையென்க.

கிடங்கில் - ஓரூர்; பொய்கையாராற் பாடப்பெற்றசிறப்புடையது. விரிச்சி - நன்னிமித்தம். கான்யாற்றருவியெனவியைக்க. விட்டுக்கரை - மலையொத்தகரையெனினுமமையும். சுழி - சுழற்சி.

உள்ளுறை:—புலிபொருதலாலே புண்மிக்கயானை காமநோய்பொருதலால் வருத்தமுற்றதலைவியாகவும், வேடர் யானையின்மருப்புப் போக அம்புவிடுவது ஏதிலாட்டியர் தலைவியினுயிருக்கே ஏதமுண்டாம்படி அலரெடுத்ததாகவும், அம்புபட்ட யானை பூசலிடுவது அலரைப்பொருளாய தலைவி வருந்துவதாகவும், அப்பூசல் மலையிற்சென்று மோதுதலானது அவ்வருத்தச் செய்தி தலைவன்மாட்டுஞ் சென்றுவிட்டதாகவும் அத்தகைய மலைநாடனாதலின் இன்னேவருகுவனெனவுங் கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-

[பாலை.]

இது, மனைமருட்சி.

எ - து, தலைவன் கொண்டுதலைக்கழிதலும் அவ்வுடன்போக்கினை யறிந்த நற்றாய் உண்மகிழ்வோடு அஃது அறனெனக்கொண்டிருந்தும் தனிமையில் வெஞ்சுரஞ்சென்றமைகருதி ஆற்றாளாய் என் மெல்லிய இளமகள் தன்னைவிரும்பும் நல்லகாதலனைப் பெற்றனளாயினும் கொடியசுரத்திற் செல்லுதலாலே மலர்போன்ற அவளுடைய கண்கள் சிவந்து ஒளிமழுங்கி யலமருங்கொல்லென மனையகத்து மருண்டு வருந்திக் கூறுநிற்பது.

இனிசந்தநாகனார்பாடியது.

கசு. மிளகுபெய் தனைய சுவைய புன்கா
யுலறுதலை யுகாஅய்ச் சிதர்சிதர்ந் துண்ட
புலம்புகொ ணெடுஞ்சினை யேறி நினைந்துதன்
பொறிகிள ரெருத்தம் வெறிபட மறுகிப்
புன்புறா வுயவும் வெந்துக ளியவி

னயந்த காதலற் புணர்ந்தன ளாயினுஞ்
சிவந்தொளி மழுங்கி யமர்த்தன கொல்லோ
கோதை மயங்கினுங் குறுந்தொடி நெகிழினுங்
காழ்பெய் யல்குற் காசுமுறை திரியினு
மாணலங் கையறக் கலுழுமென்
மாயக் குறுமகண் மலரேர் கண்ணே.

உரை:—மிளகினை யிட்டுவைத்தாற்போன்ற சுவையுடைய தாய்ந்த இலைகளையுடைய உகாய்மரத்திலுள்ள புல்லியகாயை வண்டுகள் நெருங்காத படி போக்கி யுண்டதனாலாகிய வருத்தமிக்க புல்லியபுறா, நெடியகிளைமே

லேறித் தான் தின்ற தவற்றைக்கருதி வரைகள்விளங்கிய தன்பிடரிசிலிர்த்துத் தின்ற வெறிப்பினால் மறுக்கமுற்று வருந்தாநிற்கும் வெப்பங்கொண்ட புழுதிமிக்க நெறியின்கண்ணே தன்னைவிரும்பிய காதலனைக் கூடிச்சென்றனளாயினும் சூடிய பூமாலைசிக்குண்டாலும், சூறியவளை கையினின்று நழுவினாலும், காஞ்சியணிந்த அல்குலின்மேல் நாலுகின்ற பொற்காசினம் முறைபிறழ்ந்துகிடந்தாலும் அவற்றைத் திருத்துதற்குத் தெரிந்திலளாய்த் தனது மாட்சிமைப்பட்ட அழகானது அழிந்தொழியுமாறு கலுழாநிற்கும் எனது அழகிய இளம்புதல்வியின் மலர்போன்றகண்கள் வெய்யசுரத்திற் செல்லுங்கடுமையாலே சிவந்து ஒளிமழுங்கிக் கலக்கமடைந்தனவோ? இவ்வொன்றற்கே வருந்தாநிற்பேன்; எ - று.

உலறுதலை - காய்ந்தகிளை. சிதர் - வண்டு. இயவு - நெறி. காழ் - எட்டுக்கோத்துக்களையுடைய அரைபபட்டிகை. புலம்புகொன்புன்புறுவென இயைக்க. மாயம் - அழகு. குறுமகள் - இளமகள். மனைமருட்சி - இல்லகத்து மருண்டிருத்தல். 'நயந்தகாதலற் புணர்ந்தனளாயினும்' எனத் தான் அதனை அறத்தாறெனக் கருதியதுகூறினாள். நெகிழினும் திரியினும் கையறக்கலுழுமென்றது மிக்க இளமைப்பருவத்தைக் குறித்தது. இவ்வளவு இளம்பருவத்தாள் ஓராடவனைப்பெற்றுச் சென்றனளென அவளறிவுக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் வியந்துமகிழ்ந்தனளாம். கண்கலங்காமற்சென்றுழி முற்றுமே மகிழ்வாளாவது.

இறைச்சி:—புறா தின்னத்தகாத காயைத் தின்று கிளையிலேறி மறுக்கமுற்று வருந்தாநிற்றல்போல என்மகள் ஏதிலாளனது மாயவின்பத்தினை நன்றெனக்கொண்டு சென்று பின்பு மறுக்கமுற்று வருந்தாநிற்குமோவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றுமைநீங்குதல். ()

[நெய்தல்.]

இது, பகற்குறிவந்து நீங்குந் தலைமகனைத்
தோழி வரைவுகடாயது.

எ - து, பகற்குறிவந்து புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகனைத் தோழி நோக்கி

மாலைப்பொழுதாயிற்று, நெறி ஏதமுடைத்து, எமரும் வேட்டைமேற்சென்றனராதலால் எம்மூரின்கண்வந்து இன்றிரவுதங்கிச் செல்வாயாகவெனப் பிரிவாற்றாமை கூறுவாள்போன்று குறிப்பினால் வரைவுதோன்றக் கூறுகிற்பது.

பேரிசாத்தனார்பாடியது.

சுஎ. சேய்விசும் பிவர்ந்த செழுங்கதிர் மண்டில
மால்வரை மறையத் துறைபுலம் பின்றே
யிறவருந்தி யெழுந்த கருங்கால் வெண்குருகு
வெண்குவட் டருஞ்சிறைத் தாஅய்க் கரைய
கருங்கோட்டுப் புன்னை யிறைகொண் டனவே
கணைக்கால் மாமலர் கரப்ப மல்குகழித்
துணைச்சுறா வழங்கலும் வ்ழங்கு மாயிடை
யெல்லிமிழ் பனிக்கடன் மல்குசுடர்க் கொளீஇ
யெமரும் வேட்டம் புக்கன ரதனாற்
றங்கி னெவனோ தெய்ய பொங்குபிசிர்
முழவிசைப் புணரி யெழுதரு
முடைகடற் படப்பையெம் முறைவி னூர்க்கே.

உரை:—சேய்மைக்கண்ணே ஆகாயத்திலேறிவந்த செழுவிய கிரணங்களையுடைய ஆதித்தமண்டிலம் பெரிய அத்தமென்னுஞ் சிலம்பினூடு சென்று மறைதலானே யாருமின்றி நமது கடற்றுறை தனிமையாயிராநின்றது; இறாமீனைத் தின்றெழுந்த கரிய காலையுடைய வெளிய நாரைகள் வெளிய உப்புக்குவட்டின்மேலாக அரிய சிறகைவீசிப பரந்துசென்று கரையிலுள்ள கரியகிளைகளையுடைய புன்னைமரங்களிலே தங்குதல்கொண்டன; திரண்ட தண்டினையுடைய நெய்தன்மலர் மறையும்படியாக நீர்பெருகுங் கழியின்கண்ணே துணையோடு சுறாமீன் இயங்குதலுஞ்செய்யும்; அவ்விடத்தில் இரவில் ஒலிக்கின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலில் மிக்க விளக்கங்களைக் கொண்டு எமது சுற்றத்தாரும் மீன்வேட்டையாடச் சென்றுவிட்டனர்; ஆதலால் பொங்குகின்ற பிசிரையும், முழவுபோல ஒலித்தலையு

முடைய அலையெழுந்து உடைந்துவிழுகின்ற கடற்கரையிலுள்ள நெய்தனிலத்தில் யாங்களுறைதலையுடைய எம்மூரின்கண் நீயிர் இன்றிரவிலே தங்கிச்செல்லின் என்னகுறைபாடுண்டாகுமோ? எ - று.

அருந்தெழுந்தவெனவும் பாடம்.

வெண்குவடு - வெளியமணற்குன்றமாம். இறைகொள்ளல் - தங்குதல். வழங்கலும் வழங்கும், முழுவதூஉங்காரியவாசகமாயேநின்றது. ஊர்க்கு ஊரின்கண்; உருபுமயக்கம்

துறைபுலம்பின்று என மக்களியங்காமையும் இயங்காதவழி ஆறலைப் போரால் ஏதநிகழுமென்பதுங் குறிப்பித்தாள். தலைவியோடுறைகவென்பாள் குருகுகள் மனையிலே தங்குதல்கொண்டன காணுதிரென்றாள். நெறியிலே தன்கொம்பா லூறிழைக்குஞ் சுறாமீன் துணையோடியங்கலுமாமென இதுவும் நெறியின தேதங்கூறித் தலைவியொடு தலைபெய்திருக்கப் பணித்ததாம். எமரும் வேட்டம்புக்கனரெனத் தமரா லேதநிகழாமைகூறினவள் செல்லுதிரேல்நெறியில் அவர்கண்டு ஊறிழைபபினு மிழைப்பரென அச்சுறுத்தினளுமாம். இரவில் தலைவியின்மனையகத்துத் தங்குவதனைவிரும்புதற்கு வரைந்தன்றி வெளிபபடையாகத் தங்க வியலாதாதலா லிது வரைவுகடாதலாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம், பயன் - வரைவுகடாதல். (கஎ)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக்குரைப்பாளாய்ச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து, சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகனுக்கு இற்செறிப்புணர்த்தி அவன் வரையுமாற்றானே, அவர்மலையில் மழைபெய்து வெள்ளம்வாராநின்றது, நம்மை இல்வயிற்செறித்திருப்பதை விட்டுவிடும்படியாக யாரேனுஞ்

சென்றுகூறினல் அன்னை விடுவளோ விடுவளாயின் நமதுநோய் நீங்கும்படி ஆடுகிற்பேம்; அங்ஙனங்கூறுவாரைப் பெறுமையின் அது கழிந்ததெனத் தோழி தலைவியைநோக்கி வருந்திக் கூறுநிற்பது.

பிரான்சாத்தனார்பாடியது.

கூஅ. விளையா டாயமொ டோரை யாடா
திளையோ ரில்லிடத் திற்செறிந் திருத்த
லறனு மன்றே யாக்கமுந் தேய்ம்மெனக்
குறுநுரை சுமந்து நறுமல ருந்திப்
பொங்கிவரு புதுநீர் நெஞ்சுண வாடுகம்
வல்லிதின் வணங்கிச் சொல்லுநர்ப் பெறினே
செல்கென விடுநண்மற் கொல்லோ வெல்லுமிழ்ந்
தூவுரு முரறு மரையிரு ணடுநாட்
கொடிநுடங் கிலங்கின மின்னி
யாடுமழை யிறுத்தன்றவர் கோடுயர் குன்றே.

உரை:—அவரது சிகரமுயர்ந்த குன்றம் ஒளியை யெங்கும்பரப்பி வலிய இடிமுழங்குகின்ற இராவிருளின் நடுயாமத்திலே கொடிநுடங்கினாற் போன் றிலங்கினவாய்மின்னி இயங்குகின்றமுகில் தங்கி மழையைப்பெய்யாநின்றது; இப்பொழுது 'இளமங்கையர் தாம் விளையாடுகின்ற தோழியர் கூட்டத்தோடு ஒரையாடாமல் வீட்டில் இற்செறிக்கப்பட்டிருத்தலானது அறநெறியன்று, அன்றிச் செல்வமுந் தேய்ந்துவிடும்' என்று விரைந்து சென்று அன்னையை வணங்கிச் சொல்லுபவரை நாம் பெறுவேமாயின் அவ்வன்னை நம்மைநோக்கி நீயிர் செல்வீராகவென்று விடுப்பாளோ? அங்ஙனம் விடுப்பின் அவர்மலையிற் பெய்யுமழை குறியநுரைகளைச் சுமந்துகொண்டு நறியமலர்களுடனே யாற்றிற்பொங்கிவருகின்ற புதுநீரை உள்ளம் மகிழ யாம் ஆடாநிற்போம்; அங்ஙனங் கூறுவாரைப் பெற்றிலேமாதலால் யாங்

கொண்ட அவா வீணேகழிந்தது; எ - று.

ஓரை - பஞ்சாய்ப்பாவைகொண்டு மகளிராடும் விளையாட்டு. உந்தி - யாறு. ஆக்கம் - செல்வம். குன்றம்முகில் மழையிறுத்தன்று என இடத்து நிகழ் பொருளின்தொழில் இடத்தின்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. மன் - கழிவுப்பொருளது. எல்லுமிழ்ந்து மின்னியெனக்கூட்டுக. நறுமலருடனே பொங்கிவருமெனக் கூட்டுக.

இளையோர் ஆடவரெனக்கொண்டு இளையோரில்லாதவிடத்திருத்த லறனுமன்று என்றவழி தங்கருத்துத் தலைவி காதலனை முயங்கவேண்டினும் பாதுகாப்பா ரில்லாதவிடமென்று அன்னை கொள்ளுதற்பொருட்டெனவு மாம். வரைவுநீட ஆற்றாததலைவியின் வேறுபாடு புறத்தார்க்குப்புலனு காமை மறையுமென்னுங்கருத்தால் அவர் மலையினின்றுவருகின்ற நீரினு டுகமென்றாள். இற்செறிந்திருத்த லென்றதனால் செறிப்பறிவுறுத்தியதா யிற்று. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தலைவியையாற்றுவித்தல். (கஅ)

[முல்லை.]

இது, வினைவயிற்பிரித லாற்றாளாய தலைவி சொல்லியது.

எ - து, வினைவயிற் பிரிந்துபோன தலைவன் குறித்தபருவத்து வாரா மையால் அதனை யாற்றாத தலைவி மாலைப்பொழுதுவருதலு மிகத்துன்புற்று இம் மாலைப்பொழுது அவர்சென்றநாட்டும் இத்தன்மையதாய் வருத்திப்புகு மாயின் அவர் தாமெடுத்துக்கொண்ட வினைமேற்செல்லும் பற்றுள்ளம் விடுத்து இன்னேவருகுவர்; அப்படியில்லைப்போறுமென வருந்திக் கூறு நிற்பது

சேகம்பூதனார்பாடியது.

௨௬௯. பல்கதிர் மண்டிலம் பகல்செய் தாற்றிச்
சேயுயர் பெருவரைச் சென்றவண் மறையப்
பறவை பார்ப்புவயி னடையப் புறவின்
மாயெருத் திரலை மடப்பிணை தழுவ
முல்லை முகைவாய் திறப்பப் பல்வயிற்
றோன்றி தோன்றுபு புதல்விளக் குறாஅ
மதர்வை நல்லான் மாசி றெண்மணி
கொடுங்கோற் கோவலர் குழலோ டொன்றி
யைதுவந் திசைக்கு மருளின் மாலை
யாள்வினைக் ககன்றோர் சென்ற நாட்டு
மினைய வாகித் தோன்றின்
வினைவலித் தமைத லாற்றலர் மன்னே.

உரை:—பலகதிர்களையுடைய ஆதித்தமண்டிலம் பகற்பொழுதைச் செய்துமுடித்து மிகவுயர்ந்த பெரிய அத்தமயமலையிற் சென்று ஆங்கே மறையவும், பறவைகள் தம் பிள்ளைகளிருக்குங் கூட்டிற்சென்று தங்கியிருப்பவும், காட்டின்கண்ணே கரிய பிடரியையுடைய கலைமான் இளமையையுடைய தன்பெண்மானைத் தழுவியிருப்பவும், முல்லையரும்புகள் மலரவும், பலவிடங்களிலுமுள்ள புதர்தோறும் காந்தள்தழைத்துத் தன்மலராகியவிளக்கேந்திநிற்பவும் செம்மாப்பையுடைய நல்ல பசுவின் குற்றமற்ற மணியின் தெளிந்தவோசை வளைந்த கோலையுடைய ஆயர்தங் குழலோசையோடு சேர்ந்து மெல்லிதாகவந்து ஒலியாநிற்கும் அருளில்லாத இம் மாலைப்பொழுதானது பொருளீட்டுமுயற்சியால் நம்மைக் கைவிட்டகன்ற தலைவர் சென்றநாட்டிலும் இத்தன்மையாகத் தோன்றுமாயின் அவர்தாம் ஏறட்டுக்

கொண்ட செயலின்கண்ணே உறுதிகொண்டு தங்கியிருப்பாரல்லர்; அப்படி யில்லாமற்கழிகின்றது; எ - று.

பார்ப்பு - இளம்பறவை. உறு - உடன்பாட்டெச்சம். தெண்மணி - மாலையிற்போதரும் பசுக்களை ஏறுசென்று புணர்தலாலே அப்பசுவின்கழுத்திட்ட மணி விரைந்தொலிக்குந் தெளிந்த ஓசை. ஐது - மெல்லிது. மன் - கழிவு.

மண்டிலம் ஆற்றி மறையவென்றது பகலின் வெம்மையடங்கியதும் காமக்களியாட்டயர்தற்குரிய பொழுது போதருகின்றதுங் குறிப்பித்தது. பறவை யடையவென்றது குடம்பையிற் பிரிந்துசென்ற புள்ளினம் மீண்டு வந்து புகும்பொழுதத்துங் காதலர்வந்திலரேயென மாலைநோக்கி யிரங்கியதாம். இரலை பிணையைத் தழுவுங்காலம் அதுவேயாதலின் இங்ஙனம் காத

லர்வந் தென்னைத் தழுவினரிலரேயென இதுவும் அம்மாலையைநோக்கி வருந்திக்கூறியதாம். முல்லை முகைவாய்திறப்பவென்றது நறுமணங்கொடுக்கு முல்லைமலருங்காலம் மாலையாதலின் இதுவும் அம்மாலையைநோக்கியதாயிற்று. காந்தள் புதலில்விளக்கெடுப்பவென்றது மாலைமறையின் விளக்கொடாயினும் போதரி னலனெய்துவேனென இதுவும் அதனையேநோக்கிற்று. ஏனையவெளிப்படை. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (௬௧)

[மருதம்.]

இது, காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

எ - து, இருவகைக்குறியானும் வந்தொழுகுந் தலைமகன் இடையீடுபட்டு வாராதொழியக்கண்ட தலைமகள் வரைதல்விருப்பினளாய் வேட்கை பெரிதுஞ்சிறப்பச் சிந்தித்து நாரையைநோக்கிச் சிறியவெளியநாராய், தலைவர்க்கு யான்படுந் துன்பத்தைச் செப்பாதோய், எம்மூரி னிரையை அருந்தி

யபின் அவரூர்க்கேனுஞ்செல்; அதனையு மறப்பையோவென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

வெள்ளிவீதியார்பாடியது.

௭0. சிறுவெள்ளாங் குருகே சிறுவெள்ளாங் குருகே
துறைபோ கறுவைத் தூமடி யன்ன
நிறங்கிளர் தூவிச் சிறுவெள்ளாங் குருகே
யெம்மூர் வந்தெம் மொண்டுறைத் துழைஇச்
சினைக்கெளிற் றார்கையை யவரூர்ப் பெயர்தி
யனையவன் பினையோ பெருமற வியையோ
வாங்கட் டீம்புன லீங்கட் பரக்குங்
கழனி நல்லூர் மகிழ்நர்க்கென்
னிழைநெகிழ் பருவரல் செப்பா தோயே.

உரை:—சிறியவெளியகுருகே, சிறியவெளியகுருகே, நீர்த்துறையிலேகழுவிய வெள்ளாடையின் மாசற்ற மடிபோன்ற நன்னிறம்விளங்கிய சிறகினையுடைய சிறியவெளியகுருகே, அவ்விடத்துள்ள இனிய புனல் இவ்வூரின்கண்ணேவந்து பரக்கின்ற கழனியையுடைய நல்லவூரினையுடைய எனது காதலர்பாலேகி என்னுடைய கலன்கள் கழலுகின்றதுன்பத்தை இதுகாறுஞ்சொல்லாதோய், நீ எம்மூரினையடைந்து எமது ஒள்ளிய பொய்கையினது துறையிலேபுகுந்து துழாவிச் சினையுள்ள கெளிற்றுமீனைத் தின்றனையாகி அப்பால் அவருடையவூர்க்குச் செல்வாயாக; எம்மூர்வந்துண்ட

நன்றிமறவாமல் இனி அவரிடங்கூறுதற்குத்தக்க அனைய அன்பினையுடையையோ? அன்றேல் பெரியமறதியையுடையையோ? ஒன்றினை ஆராய்ந்து

கூறிக்காண்; எ - று.

கெடிறு எனவும் பாடம்.

குருகு - நாரை; கொக்குமாம். அறுவை - ஆடை. தூவி - சிறகு. மறவி - மறதி. பருவரல் - துன்பம். வெள்ளாங்குருகு, ஆம் - சாரியை. இஃது அழிவில்கூட்டத்தின்கண்ணதாகிய தூதுமுனிவின்மை.

ஆங்கட்டிம்புன லீங்கட்பரக்குங் கழனி என்றது அவரூரிலுள்ள இனியபுனலே இங்குவருதலால் நீசென்றக்கால் அங்கும் இரையைப்பெறுதற் கியலுமென்றும் கழனியின்புன லீண்டுவருதலால் ஊரும் அணித்தேயாமாதலின் வருந்தாதேகுதற்கியலுமென்றுங் கூறியதாம். அனையவன்பினையோவென்றது எம்மூர்வந்துண்ட நன்றிமறவாமல் இனி அவரிடங்கூறுதற்குத்தக்க அத்தகைய அன்புடையையோவென்றதாம். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (எ0)

[பாலை.]

இது, தலைவனைத் தோழி செலவழுங்குவித்தது.

எ - து, தலைவன் தான் பொருள்வயிற் பிரிவதைத் தலைவிக்குணர்த்தும்படி வேண்டத் தோழி தம்பாலுள்ள கண்ணோட்டத்தால் அவள் விடுப்பினும் புறாக்கள் ஒன்றனையொன்று புணர்ச்சிக்கு அழைக்கின்ற குரலைக் கேட்டு அவள் பெரிதும் ஆசையாலழிந்துதேயுமாறு அவளைத் தைவந்து விடுத்துப் போதற்கும் வன்மையுடையீரோவென்று அவன்செலவழுங்கக் கூறுநிற்பது.

வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனார்பாடியது.

எக. மன்னுப் பொருட்பிணி முன்னி யின்னதை
வளையணி முன்கைநின் னிகுளைக் குணர்த்தெனப்
பன்மா ணிரத்தி ராயிற் சென்மென
விடுந ளாதலு முரியள் விடினே
கண்ணு நுதலு நீவி முன்னின்று
பிரிதல் வல்லிரோ வைய செல்வர்

வகையமர் நல்லி லகவிறை யுறையும்
வண்ணப் புறவின் செங்காற் சேவல்
வீழ்துணைப் பயிருங் கையறு முரல்குர
லும்மிலள் புலம்பக் கேட்டொறும்
பொம்ம லோதி பெருவிதுப் புறவே.

உரை:—ஐயனே, நிலையில்லாத பொருளைத்தேட ஆசைபிணித்தலானே அதன்கண்ணே கருத்தைச்செலுத்தி இக்காரியத்தை வளையணிந்த முன்கையையுடைய நின்தோழிக்குக் கூறுவாயாகவென்று பலவாக மாட்சிமைப்பட இரந்துகூறுகின்றனிராதலால் யான் சென்றுகூறின் 'நீயிர் செல்லுவீராக' என்று உம்மைவிடுத்தலுஞ்செய்வாள்; அங்ஙனம் அவள் நும்மைவிடுப்பினும் செல்வருடைய பலகட்டுக்களமைந்த வீட்டின்கண்ணே உள்ளிறப்பிலிருக்கும் அழகிய சிவந்த கால்களையுடைய சேவற்புறா தான் விரும்பிய பெண்புறாவைப் புணர்ச்சிக்கு அழையாநிற்கும் காமத்தாற் செயலறவுகொண் டொலிக்கின்ற அக்குரலோசையை, நும்மைப்பிரிந்து தனிமையாயிருந்து கேட்குந்தோறும் எம் பொலிவுபெற்ற கூந்தலையுடையதலைவி பேரவாவால்நடுங்கி வருந்துமாறு அவளுக்குமுன்புநின்று நீயிர் அவளுடைய கண்ணையும் நெற்றியையும் நைவந்து பிரிந்துபோதற்குவன்மையுடையீரோ? உடையீராயிற் சென்றுசொல்லுவேன்; எ - று.

செல்வரகவிறையுறையும்புறவு - செல்வமாந்தரால் வளர்க்கப்பட்டு அவரது உள்ளிறப்பில்விளையாட்டயரும்புறவு. பயிர்தல் - புணர்ச்சிக்கழைத்தல். பலபடிபயிர்தலால் கையற்றமுரல்குரலுமாம். விதுப்பு - ஆசையினால்வருந்துகின்றவருத்தம்.

இன்னேநிலையுற்ற இவளது காமவின்பத்தை இகந்து நிலையில்லாத பொருளை விரும்பிய நும்மறிவிருந்தபடிதா னென்னையென்பாள் மன்னுப்

பொருட்பிணி முன்னினிரென்ருள்.புருக்கள் இடைவிடாது புல்லிப்புணரு மியல்பின. அவற்றைநோக்குவார்க்குக் காமவின்ப மீதூருமாதலின் அதன் பொருட்டும் புருவளர்ப்பது மக்களுக்கியல்பு. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். ()

[நெய்தல்.]

இது, தோழிசிறைப்புறமாகத் தலைவிக்குரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

எ - து, சிறைப்புறத்தானுகிய தலைவன் கேட்டு வரையுமாற்ருனே தலைவியைநோக்கி முன்பு யான் அன்னைக்கு அஞ்சவேணுதலிற் பெயர்ந்து போவாயென்றுகூறினும் நம்மைவிட்டு நீங்காத தலைவன் இப்பொழுது நம் ஆயம் அறியினும் என்னைதம்வருமோவென்று நடுங்குகின்றனுதலின் நம்பால் அவன்வைத்தநட்பு இனி ஒழியுமென யானஞ்சுகின்றேனென்று தோழி கவன்றுகூறுநிற்பது.

இளம்போதியார்பாடியது.

எஉ. பேணுப பேணுர் பெரியோ ரென்பது
நா ணுத்தக் கன்றது கா ணுங் காலை

கரு

உயிரோ ரன்ன செயிர்தீர் நட்பி
னினக்கியான் மறைத்தல் யாவது மிகப்பெரி
தழிதக் கன்றாற் றானே கொண்கன்
யான்யா யஞ்சுவ லெனினுந் தானே
பிரிதல் சூழான் மன்னே யினியே
கான லாய மறியினு மானு
தலர்வ தன்றுகொ லென்னு மதனாற்

புலர்வது கொல்லவ னட்பெனு
வஞ்சுவ றோழியென் னெஞ்சத் தானே.

உரை:—தோழீ, பெரியோர் தாம் விரும்பியொழுகவேண்டுவனவற்றில் அங்ஙனம் விரும்பியொழுகாரென்று கூறுவதுதான் அதனை ஆராய்ந்து நோக்குமிடத்து எனக்கே வெட்கமுடைத்தாயிராநின்றது; உயிர் ஒன்றாயிருந்தாலொத்த குற்றமற்ற நட்பினையுடைய நினக்கு யான் மறைப்பதானது எவ்வளவுபெரியமானக்கேடாயிராநின்றது? முன்பு 'யான் அன்னைக்கு அஞ்சவேணுதலின் நீ அகன்றுபோவாய்' என்றாலும் அக்காலத்து நமது கொண்கன் நம்மைவிட்டுப்பிரியக் கருதுபவனல்லன்; அதுகழிந்தது; இப்பொழுதோவெனின் இக் களவொழுக்கம் கானலின்கண் விளையாட்டயர்கின்ற தோழியர்கூட்டம் அறிவதாயினும் அடங்காமல் எங்கேவெளிப்படுமோவென்றஞ்சிக் கூறாநிற்பன்; ஆதலின் அவனதுநட்பு இல்லையாய்விடுமோவென்று என்னெஞ்சத்தி லஞ்சாநிற்பேன்; எ - று.

மன் - கழிவு. 'பேணுப....தக்கன்று' என்றது நம்பால் விரும்பியொழுகுந் தலைமகன் இப்பொழுது அப்படியொழுகவில்லையென்று நான் நினக்குச் சொல்லவருவது எனக்கே வெட்கமுடைத்தென்றவாறு. இது பிறிதுமொழிதலணி. அன்னையறியின் ஏதம்பயக்குமென்றறிந்துவைத்தும் நம்மை நீங்காமை காதல்மிகுதிபற்றி இப்பொழுது தோழியர்கூட்டம் அறியினும் அஞ்சியகல்வது அக் காதல்குறைந்தமைபற்றி. இனி அவனட்பு அஃகியது போலுமென்றதாம். கேட்டிருந்ததலைமகன் இதனைத் தலைவியறியினிறந்துபடுமோவென்று பிற்றைஞான்று வரைவொடுபுகுவானாவது. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (எஉ)

[பாலை.]

இது, செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட
தலைவி சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் வினைவயிற் பிரிந்துபோதலையறிந்த தலைவி அவன் கேட்டுச் செலவழுங்குமாற்றானே தோழியைநோக்கித் தலைவரோடு முயங்

கிக்கிடப்பினும் கொடிய மாலைப்பொழுதி லஞ்சுகின்ற யான் இங்கே தனிமையிற்றங்கிவாடும்படி அவர் நம்மைக் கைவிட்டுச்செல்லுகிற்பரெனச் சொல்லுவராதலி னினியான் எங்ஙனமாற்றுவேனென வருந்திக்கூறுகிற்பது.

மூலங்கீரனார்பாடியது.

௭௫. வேனின் முருக்கின் விளைதுண ரன்ன
மாணா விரல வல்வாய்ப் பேஎய்
மல்லன் மூதூர் மலர்ப்பலி யுணீஇய
மன்றம் போழும் புன்கண் மாலைத்
தம்மொடு மஞ்சு நம்மிவ ணொழியச்
செல்ப வென்ப தாமே செவ்வரி
மயிர்நிரைத் தன்ன வார்கோல் வாங்குகதிர்ச்
செங்நெலஞ் செறுவி னன்னந் துஞ்சும்
பூக்கெழு படப்பைச் சாய்க்காட் டன்னவென்
னுதல்கவி னழிக்கும் பசலையு
மயலோர் தூற்று மம்பலு மளித்தே.

உரை:—வேனிற்காலத்துச் செம்முருக்கின் பூங்கொத்தில் காய்த்துப் பழுத்து முற்றிய நெற்றுப்போன்ற மாண்பில்லாத விரல்களையுடைய பூசலிடுகின்ற வலிய வாயையுடையபேய், வளப்பத்தையுடைய பழைமையாகிய ஊரின்கண்ணே தெய்வத்தின் முன்னிடப்படும் அருச்சனையுடனாகிய ஊன் மிடைந்த பலிச்சோற்றை யுண்ணவேண்டித் தான் நிலைபெற்றிருக்கின்ற

பாழ்மன்றத்தை மோதியெழுகின்ற பிரிந்தாரைத்துன்புறுத்து மாலைப்பொழுதிலே நமது தலைவரொடு முயங்கிக்கிடப்பினும் அஞ்சுகின்றநாம் தனியே இங்குத் தங்குமாறு நம்மைக் கைவிட்டுச் செவ்விய ஐதாகியமயிரைநிரைத்து வைத்தாற்போன்ற நீண்ட திரட்சியையுடையனவாய் வளைந்த செந்நெற் கதிர்களையுடைய வயல்களில் அன்னப்பறவை துஞ்சாநிற்கும் பொலிவு பெற்று விளங்கிய கொல்லைகளையுடைய திருச்சாய்க்கானத்தைப்போன்ற எனது நெற்றியினழகையழிக்கும் பசலையையும், அதனைநோக்கி அயலிலாட்டியர்தூற்றும் பழிச்சொல்லையும் எனக்குக்கொடுத்துத் தாம் செல்லுகிற்பரென்று உழையர் கூறுநிற்பர்; இனி யான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேன்?

மயிர் - நெல்வாலுக்குவமை. கோல் - திரட்சி. இனியான் என்பது முதற் குறிப்பெச்சம்.

இறைச்சிகள்:—(க) பேய் மலர்ப்பலியுண்ணவேண்டி மன்றத்தைப் புடைத்தெழுமென்றது பசலையானது என்னலத்தை யுண்ணவேண்டி நெஞ்சைப் புடைத்து நெற்றியிலெழுமென்றதாம்.

,, ,, (உ) செறுவில் அன்னந்துஞ்சுமென்றது யானும் சேக்கையின்கண்ணே அவர் மார்பிற்றுஞ்சியிருந்தேன் இப்பொழுது அஃதில்லை போலுமென்றிரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல்.

[நெய்தல்.]

இது, தலைவி பாணற்கு வாயின் மறுத்தது.

எ - து, தலைவி புதல்வனைப்பெறுங்காலத்துப் பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன், அவள் நெய்யாடியபின்வந்து புலவிநீக்கவேண்டிப்பாணனைவிடுப்ப அப்பாணனைநோக்கித் தலைவன் ஏதிலாளனாயினன், காதற்பரத்தை மனைவியேயென்றிவ்வூரறிந்துவிட்டது இனிமாறாது; ஆதலின் அதனை மறைத்து

ஈண்டுக் கூறுதோழியெனத் தலைவி புலந்துகூறுநிற்பது.

உலோச்சனார்பாடியது.

௭௪. வடிக்கதிர் திரித்த வன்ஞாட் பெருவலை
யிடிக்குரற் புணரிப் பௌவத் திடுமார்
நிறையப் பெய்த வம்பி காழோர்
சிறையருங் களிற்றிற் பரதவ ரொய்யுஞ்
சிறுவீ ஞாழற் பெருங்கடற் சேர்ப்பனை
யேதி லாளனு மென்ப போதவிழ்
புதுமணற் கானற் புன்னை நுண் டாது
கொண்ட லசைவளி தூக்குதொறுங் குருகின்
வெண்புற மொசிய வார்க்குந் தெண்கடற்
கண்டல் வேலிய வூரவன்
பெண்டென வறிந்தன்று பெயர்த்தலோ வரிதே.

உரை:—திருத்தமாகச் செய்யப்பட்ட கதிரிட்டுமுறுக்கிய வலிய கயிற்றாற்பின்னிய பெரியவலையை இடிபோலமுழங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலிலிடும்பொருட்டு, நிறைய ஏற்றப்பட்ட தோணியைப் பரிக்கோற்காரர் பிணித்துச் செலுத்துகின்ற அடக்குதற்கரிய களிற்றியானையைப்போலப் பரதவர்செலுத்தாநிற்கும் சிறியமலரையுடைய ஞாழன்மரங்களையுடைய பெரிய கடற்கரைக்குத் தலைவனைக்குறித்து 'அவன் நமக்கு நட்புடையனல்லன்; ஏதிலாளனுமாயினன்' என்று பலருங்கூறாநிற்பர்; அதற்கேற்ப மலர் விரிகின்ற புதிய மணற்பரப்பையுடைய சோலையிலுள்ள புன்னையின் நுண்

ணிய மகரந்தப்பொடி ஓடுகின்ற கீழ்காற்றுவந்து மோதுந்தோறும் குருகின் வெளிய முதுகில் நெருங்கத் தூர்க்காநிற்கும் தெளிந்த கடற்கரையிலுள்ள

கண்டல் மரம் நிரம்பிய வேலியையுடைய இவ்வூரானது 'அவனால் விரும் பப்படும் பரத்தையானவள் அச்சேர்ப்பனுக்கு மனைக்கிழத்தியாயினாள்' என்று கூறாநின்றது; அங்ஙனமுண்டாகிய வார்த்தையைப் பெயர்த்தொழித்தல் இனி யாவர்க்கும் அரியதொன்றாகும்; ஆதலிற் பாண, ஈண்டு வாராதேகொள்; எ - று.

அம்பி - தோணி. ஒய்யும் - செலுத்தும். தூக்குதல் - அசைத்தலுமாம். மொசிதல் - நெருங்கல். இனி ஒசியவெனப்பிரித்துத் தாழவென்றுரைப்பினுமாம். போதவிழ்புன்னை யெனவும் ஆர்க்குமூரெனவு மியைக்க. ஆதலினென்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம்.

உள்ளுறை:—பரதவர் தாம்திரித்த பெருவலையைக் கடலிலிட்டு மீன் பிடிக்கவெண்ணித் தோணியிலேற்றிச் செலுத்துவரென்றதனாலே தலைவன் தான்கற்ற சூழ்ச்சியை ஒருநாதுவழியேவிடுத்து என்னைவயமாக்கவெண்ணி அச்சூழ்ச்சியை நினக்குக்கற்பித்து நின்னைவரவிடுத்தானென்றதாம். களிற்றின் என்ற வினையுவமம் பரதவர் வலையைத்தோணியிலேற்றிச் செலுத்துமென்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்துநின்றது. இது வினையுவமப்போலி.

இறைச்சி:—கீழ்காற்று மோதுதலாலே புன்னை நண்டாது குருகின்மேலுதிர்ந்து அதனைமறைக்குமென்றது தலைவன்பிரிதலினாகிய காமநோயாலே பசலைதோன்றி என்மெய்முழுதுமூடி மறைத்து வேறுபடுத்திய தென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். (எச)

[குறிஞ்சி.]

இது, சேட்படுக்கப்பட்டாற்றானாகிய தலைமகன் தோழிகேட்பச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவி கிடைத்தற்கரியளாமென அவளைச் சேட்படுத்திக் கூறுந்தோழி நகையாடிக் கூறக்கண்டதலைமகன் அந்நகைபொறாது அவளை நோக்கி இதுதகாதுகண்டாய்; அத்தலைமகளுடைய நோக்கம்பட்ட என்

னுள்ளமுய்யுமாறு நகைசெய்யாதுரைப்பாய்; அன்றேல் என்னெஞ்சுடையு மெனப் புலம்பிக்கூறுநிற்பது.

மாமூலனார்பாடியது.

௭௫. நயனின் மையிற் பயனிது வென்னாது
பூம்பொறிப் பொலிந்த வழலுமி ழகன்பைப்

பாம்புயி ரணங்கி யாங்கு மீங்கிது
தகாஅது வாழியோ குறுமக ணகாஅ
துரைமதி யுடையுமென் னுள்ளஞ் சாரற்
கொடுவிற் கானவன் கோட்டுமா தொலைச்சிப்
பச்சூன் பெய்த பகழி போலச்
சேயரி பரந்த வாயிழை மழைக்க
ணுறாஅ நோக்க முற்றவென்
பைத னெஞ்ச முய்யு மாறே.

உரை:—இளமகளே, நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; உன்னிடத்திற் சிறிதும் நன்மையில்லாமையால் இதுதான் பயனென்று கருதாமல், பொலிவுபெற்ற புள்ளிகளமைந்த அழல்போன்ற நஞ்சையுமிழ்கின்ற அகன்ற படத்தையுடைய பாம்பு உயிர்களைக்கொல்லும்பொருட்டுக் கடித்து வருத்தினாற் போலும் இங்கு நகைத்துரைப்பதாகிய இது தகுதியுடையதொன்றன்று காண்; மலைச்சாரலின்கண்ணே வளைந்த வில்லையுடைய வேட்டுவன் கோட்டினையுடைய பன்றியையெய்துகொன்று அதன்பசியதசையிற் பாய்ச்சியதனாலேசிவந்த அம்பைப்போலச் செவ்வரிபரந்த ஆராய்ந்த இழையையணிந்த தலைவியின் குளிர்ச்சியுற்ற கண்களினுடைய பொருந்தாப்பார்வையுற்ற எனது வருந்தியநெஞ்சம் உய்யும்வண்ணம் இங்ஙனம் நகைசெய்யாதுரைப்பாயாக; அன்றி நகைத்துக்கூறின் என்னுள்ளங் கலங்காநிற்கும்; எ - று.

கோட்மோ - பன்றி. பயனிதுவென்னுது நகையாடிக்கூறுமிது பாம்பு அணங்கியதுபோலுமெனவுமாம். வாழி - இகழ்ச்சிக்குறிபபுமாம். உரூ நோக்கம் - செவ்வனேபாராது கடைக்கண்ணுனேக்கும் நோக்கம். பைதல் - வருந்துதல்.

அவன்படுந்துன்பத்தை யாற்றுவித்தற்கின்றி யசதியாடலின் நயனுடையையல்லையென்றான். இரக்கங்கூருதற்பொருட்டு வாழியோவென்றான். என்வருத்தமறியுந் திறத்தினையல்லைபோலுமென்பான் குறுமகளென்றான்; இளமையோர் பிறவுயிர்படுந்துன்பத்தைக் கருதுமறிவுவாய்ந்திலராதலின். உரூநோக்கந் தன்னுயிரை வாட்டலின் கோட்மோதொலைச்சி ஊன்பெய்த பகழியை உவமித்தான். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றுதுரைத்தல்.

[பாலை.]

இது, புணர்ந்துடன் போகாநின்ற தலைவன்
இடைச்சுரத்துத் தலைவிக்குரைத்தது.

எ - து, உடன்கொண்டுசெல்லுந் தலைவன் தலைவியைத் தன் ஆயத்தொடு செல்வான்போல ஆற்றுவித்துக்கொண்டு செல்கின்றான் நின் அடி

கள் நோவாதிருத்தற்பொருட்டு ஆலமரத்தின்கீழேதங்கி இளைப்பாறி அஞ்சாது எங்கேதங்கவிரும்பினும் அங்கேதங்கி வருந்தாதேகெனக் கூறி மெல்லக்கொண் டேகாநிற்பது.

அம்மூவனார்பாடியது.

௭௬. வருமழை கரந்த வானிற விசும்பி
ஹுண்டுளி மாறிய வுலவை யங்காட்
டால நீழ லசைவு நீக்கி
யஞ்சுவழி யஞ்சா தசைவழி யசைஇ

௬ வருந்தா தேகுமதி வாலிழைக் குறுமக
ளிம்மென் பேரலர் நும்மூர்ப் புன்னை
வீமல ருதிர்ந்த தேனாறு புலவிற்
கான லார்மணன் மரீஇக்
கல்லுறச் சிவந்தநின் மெல்லடி யுயற்கே.

உரை:—தூய கலன்களையணிந்த இளமடந்தாய், இந்த மெல்லிய பெரிய பழிச்சொல்லைத் தூற்றுதலையுடைய நினது ஊரின்கணுள்ள புன்னையின் காம்பிற்றமலர் மிகுதியாகவுதிர்ந்ததனாலே தேன்மணம்வீசுகின்ற புலவினையுடைய கழிககரைச் சோலையின் மிக்க மணலிலேநடந்து, இப்பொழுது கற்கள்பதிதலாலே சிவந்த நின்னுடைய மெல்லிய அடிகள் வருந்தாதிருத்தற்பொருட்டு, வருகின்றமழை பெய்யாதொழிந்த வெளிய நிறத்தையுடைய விசும்பினின்று விழுகின்ற நுண்ணிய துளிகளும் இல்லையாகிய காற்றுச் சுழன்றுவீசும் அழகிய காட்டு நெறியகத்து ஆலமரத்தினிழலிலே தங்கி இளைப்பாறி அஞ்சுமிடங் காணினும் ஆங்கு அஞ்சாது மற்றும் எவ்வெவ்விடத்தே தங்கவேண்டினும் அவ்வவ்விடத்தே தங்கிச் சிறிதும் வருத்தமுறாமல் ஏகுவாயாக; எ - று.

வானிறவிசும்பு - மேகம்போன்ற கரியநிறமுடைய விசும்புமாம். உலவை - காற்று. அசைதல் - தங்குதல். அஞ்சுவழியென்றது மறவர்குழாம், ஆளி, எண்கு முதலிய காணுதன கண்டவிடத்தஞ்சுதல்.

தன்விறலைத்தெரிப்பான் அஞ்சுவழியஞ்சாதென்றான். நெடுந்தூரம் போந்தனமாதலி னினித் தமர்தொடர்ந்துவருவர்கொலென்னும் அச்சமில்லையெனக்கொண்டு அசைவழி யசைஇயென்றான். புன்னைமலர்ப்பரப்பி னியங்கிய அடிகளாதலிற் கல்லினிடத்துச் சிவந்தவேயென் றிரங்கி வருந்தாதேகென்றான். இது நெய்தலிற்களவு. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - அயர்வகற்றல். (எசு)

[குறிஞ்சி.]

இது, பின்னின்றதலைவன் நெஞ்சிற்குரைத்தது.

எ - து, தோழியை மதியுடம்படுக்கச்சென்ற தலைமகன் அவள்பாற் குறையுற்றுநிற்றலைக்கண்டு இவனொரு குறையுடையான்போலுமென அத் தோழி ஆராயுங்காலத்து அதுவரையும் பொறாத தன்னெஞ்சைநோக்கி நெஞ்சே, நமது காதலியினோக்கமே நம்மை இவள்பா லிரந்துபின்னிற்கும் படி செலுத்துகின்றதாதலின் இவள் உடன்படுங்காறும் நீ வருந்தாதே யென்று அஃது ஆற்றுமாறு கூறுநிற்பது.

கபிலர்பாடியது.

எஎ. மலையமா வூர்ந்து போகிப் புலையன்
பெருந்துடி கறங்கப் பிறபுலம் புக்கவ
ரருங்குறும் பெருக்கி யயாவுயிர்த் தாஅங்
குய்த்தன்று மன்னே நெஞ்சே செவ்வேர்ச்
சினைதொறுந் தூங்கும் பயங்கெழு பலவின்
சுளையுடை முன்றின் மனையோள் கங்கு
லொலிவெள் ளருவி யொலியிற் றுஞ்சு
மாலஞ் சேரிச் சீறூர் வல்லோன்
வாளரம் பொருத கோணே ரெல்வளை
யகன்றொடி செறித்த முன்கை யொண்ணுதற்
றிதலை யல்குற் குறுமகள்
குவளை யுண்கண் மகிழ்மட நோக்கே.

உரை:—நெஞ்சே, சிவந்த வேர்களையுடைய கிளைகடோறுந் தூங்கும் பழங்கண்மிக்க பலாவின்சுளைகளையுடைய முன்றிலின்கண் மனைவியானவள்

இரவில் நெருங்கிவிழுகின்ற வெளிய அருவியினொலியைக்கேட்டு உறங்கா நிற்கும் பேரூரல்லாத சிலவாய சேரிகளையுடைய சிறூரின்கண்ணே, கைவல் வினைஞன் வாளரத்தா லராவிய வளைந்த அழகிய ஒளியையுடைய வளையும் அகன்ற தொடியுமணிந்த முன்னங்கையையும், ஒள்ளிய நெற்றியையும், தித்திபடர்ந்த அல்குலையும், இளமையையுமுடைய நமது காதலியின் குவளை போன்ற மையுண்ட கண்களின் மகிழ்ச்சியையுடைய இளம்பார்வையானது, மலைபோன்ற யானைமீதேறி நடத்திச்சென்று புலையனால் முழக்கப்படும் பெரியதுடியானது ஒலிக்க வேற்றுநாட்டிற்புகுந்து அப்பகைவரது கடத்தற்

கரிய அரணையழித்து அயர்வுயிர்த்தாற்போல நம்மை இவள்பால் மிகச்செலுத்தாநின்றது; ஆதலின் இவள் உடன்பட்டுக் கூறுங்காறும் நீ முயன்று வருந்தாதேகொள்; எ - று.

குறும்பு - அரண். எருக்குதல் - அழித்தல். மன் - மிகுதி. வேரின் பகுப்புக்கடோறும் பழந்தூங்குமென்றதுமாம். மலை, அம், மா - மலையமா; அம் - சாரியை. சீறூர்க்குறுமகளெனஇயைக்க. பலவீடுகள்சேர்ந்திருப்பது-சேரி. மடநோக்கு - உள்ளொன்றுகொள்ளாதநோக்குமாம்.

எனவே அரிய அரணையழித்து இளைத்ததுபோல யாமும் இவளது மனத்தி னிலையை நெகிழ்த்தி யிளைத்தனம், தலைவியின்கண்ணோக்கம் நம்மைச்செலுத்துகின்றமையான் இனி யெய்தவும்பெறுமாதலி னீ வருந்தற்க வென்றதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றுதுரைத்தல். (௭௭)

[நெய்தல்.]

இது, வரைவுமலிந்தது.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்தோன் குறித்தபருவத்து வாராமையால் தலைமகள் வருந்தியிருக்கும்பொழுது அவன் வரை

வொவெருகின்ற குறிப்பறிந்த தோழி அவளைநோக்கி நிதியுடன் அவர் வருகின்ற தேரினொலியைக் கேட்பாயாக, இனி நாம்படுகின்றதுயரம் நீங்குகிற்போங்காணென உவந்து கூறாநிற்பது.

கீரங் கீரனார்பாடியது.

எஅ. கோட்சுறு வழங்கும் வாட்கே ழிருங்கழி
மணியேர் நெய்தன் மாமலர் நிறையப்
பொன்னேர் நுண்டாது புன்னை தாஅம்
வீழ்தாட் டாழைப் பூக்கமழ் கானற்
படர்வந்து நலியுஞ் சுடர்செல் மாலை
கோய்மலி பருவர லுமிவ ணுய்கங்
கேட்டிசின் வாழி தோழி தெண்கழி
வள்வா யாழி யுள்வாய் தோயினும்
புள்ளுநிமிர்ந் தன்ன பொலம்படைக் கலிமா
வலவன் கோலுற வறியா
வுரவுநீர்ச் சேர்ப்பன் றேர்மணிக் குரலே.

உரை:—தோழீ, வாழி; தெளிந்த கழியின்கணுள்ள நீரிடத்துப் பெருமைவாய்ந்த தேருருளி னுள்வாயளவு அழுங்கப்பெறினும் பறவை பறந்து

சென்றாற்போன்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றை யுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரை தேர்ப்பாகன் தன் தாற்றுக்கோலாலே தூண்டப்பட் டறியாத பரவிய கடனீர்ச்சேர்ப்பனது தேரின் மணியொலிக்குங் குரலைக்கேட்பாயாக; கொல்லுந்தன்மையுள்ள சுறாமீ னியங்குகின்ற ஒள்ளிய நிறத்தையுடைய பெரிய கழியிடத்து மலர்ந்த நீலமணிபோன்ற நெய்தலின் கரியமலர் நிறையுமாறு புன்னையின் பொன்போன்ற நுண்ணிய தாது பரக்கும் வீழூன்றிய அடியையுடைய தாழைமலர் கமழ்கின்ற கடற்

கரையிலுள்ள சோலையின்கண்ணே துன்பம்வந்து மேன்மேல்வருத்துகின்ற ஆதித்தமண்டிலம் மறையுமாலைப்பொழுதிற் காமநோய்மிகுதலானாகிய மிக்க துன்பத்தினின்றும் நாம் இனி இங்கு உய்ந்துவாழ்துங்காண்; எ - று.

கலிமா கோலுறவறியாத் தேரெனக்கூட்டுக. கலியுமாலை தேர்மணிக்குரல் பிறர்க்குக் கேட்குமாறு வருதல் களவுக்காலத்தியைவதன்றாதலின் வரையவருகின்றனனெனக்கொண்டு வரைவுமலிந்ததாயிற்று.

இறைச்சிகள்:—(க) இருங்கழியி னெய்தன்மலர் நிறைய நுண்ணிய தாதைப் புன்னை பரப்பாநிற்குமென்றது சேரியிடத்து நமர் கையேற்ப நிரம்பிய பொற்குவியலைச் சேர்ப்பன் நம்மை வரைதற்பொருட்டுக் கொடாநிற்குமென்றதாம்.

,, ,, (உ) தாழம்பூவின்மணம் கானலெங்குங் கமழுமென்றது நின்வரைவு நாடெங்கும் மாட்சிமைப்படுமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். (எஅ)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் வினைவயிற்பிரிவதறிந்து உடம்புவேறுபட்ட தலைவி தோழியைநோக்கி நாம் தலைவர்பாற்சென்று பிரியாதிருக்கும்படிகூறி நமது காமத்தன்மையையுஞ் சொல்லுகிற்போம், அவர் பிரியின் யாணிறந்துபடுவது திண்ணமாதலின் அங்ஙனஞ் சொல்லி அவர் செலவை மாற்றுவதன்றி வேறெவ்வகைச்சூழ்ச்சியாலே தப்பப்பதென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

கண்ணகனார்பாடியது.

எசு. சிறைநா ளீங்கை யுறைநனி திரள்வீ
கூரை நன்மனைக் குறுந்தொடி மகளிர்
மணலாடு கழங்கி னறைமிசைத் தாஅ
மோர்தா லுற்ற வியக்கருங் கவலைப்
பிரிந்தோர் வந்துநப் புணரப் புணர்ந்தோர்

பிரிதல் சூழ்தலி னரியது முண்டோ
வென்றுநாங் கூறிக் காமஞ் செப்புதுஞ்
செப்பாது விடினே யுயிரொடும் வந்தன்
றம்ம வாழி தோழி
யாதனிற் றவிர்க்குவங் காதலர் செலவே.

உரை:—தோழீ, வாழி; இதனைக் கேட்பாயாக; 'ஈங்கையின் மூடியிருக்கின்ற தேன்றுளிமிகத்திரளும் மலர்களானவை, கூரையையுடைய நல்ல மனையின்கணுள்ள குறிய தொடியையுடைய மகளிர் தம் முன்றிலின் மணலிடத்து விளையாடுதற்கிட்ட கழங்குபோலக் கற்பாறையின்மே லுதிர்ந்து பரவாநிற்கும் அழகுபொருந்திய மக்களியங்குதற்கரிய கவர்த்தநெறியிலே பிரிந்துபோயினீரெனினும் இப்பருவத்துவந்து எம்மைக் கூடி முயங்கியுறையவேண்டியிருக்க எம்மைக்கூடியிருந்தநீவிர் இப்பொழுது பிரிந்துபோதற்கு நினைந்திருப்பதினுங்காட்டில் அரியகொடுமைபிறிதுமொன்றுண்டோ' என்று நாம் அவர்பாற்சென்றுகூறி நமதுவிருப்பத்தைச்சொல்லுகிற்போம்; சொல்லாதிருப்பின் அவர் அகலினும் அகன்றுபோவார்காண்; அங்ஙனம் அகல்வாராயின் திண்ணமாக என்னுயிருக்கே ஏதம்வந்துற்றது, ஆதலின் நாம் நேரிற்கூறி நிறுத்துவதன்றி நமது காதலருடைய செலவை வேறெத்தகைய சூழ்ச்சியாலே தவிர்க்கிற்போம்? ஆராய்ந்துகாண்; எ - று.

உறை - தேன்றுளி. அறை - பாறை. ஏர் - அழகு. வந்தன்று - தெளிவுபற்றியகாலவழுவமைதி. பிரிந்தோர், புணர்ந்தோர்-இடவழுவமைதி.

பிரிவுணர்தலும் உடம்புவேறுபட்டதாதலிற் பிரியி னிறந்துபடுவது திண்ணமெனக்கொண்டு உயிரொடும்வந்தன்றென்றாள்.

இறைச்சி:—தேனிறைந்தமலர் கற்பாறைமிசைத் தாம் என்றது வேட்கைநிறைந்த என்னெஞ்சம் அவர்வயிற் சென்றொழிந்ததென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (எக)

[மருதம்]

இது, சேட்படுக்கப்பட் டாற்றானாய தலைவன் தோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குரைத்தது.

எ - து, குறைநயப்பித்தபின் தனது அருமையும் தலைவியின் பெருமையுமறிந்து நீட்டியாது வரைதல் காரணமாகத் தலைமகனுக்கு இயையாமல் தோழி மறுத்துக்கூறக்கண்ட அவன் ஆற்றானாகி அத்தோழி கேட்டு விரைந்து கூட்டுவிக்குமாறு தன்னெஞ்சைநோக்கி அத்தன்மையளாகிய இளமகளல்லது யானுற்றநோய்க்குப் பிறிதொரு மருந்தில்லைகாணெனக் கவன்றுகூறுநிற்பது.

பூதன்றேவனார்பாடியது.

அ0. மன்ற வெருமை மலர்தலைக் காரா
னின்றீம் பாற்பயங் கொண்மார் கன்றுவிட்
டூர்க்குறு மாக்கண் மேற்கொண்டு கழியும்
பெரும்புலர் விடியலின் விரும்பிப் போத்தந்து
தழையுந் தாருந் தந்தன னிவனென
விழையணி யாயமொடு தகுநாண் தடைஇத்
தைஇத் திங்கட் டண்கயம் படியும்
பெருந்தோட் குறுமக ளல்லது
மருந்துபிறி தில்லையா னுற்ற நோய்க்கே.

உரை:—தொழுவத்துள்ள அகன்ற தலையையுடைய காரெருமையின் மிக வினியபால் நிரம்பக் கறந்துகொள்ளும்பொருட்டு அவற்றின் கன்றுகளைத் தொழுவத்து நிறுத்திவிட்டு ஊரிலுள்ள மாடுமேய்க்கும் இளஞ்சிறவர்கள் அவ்வெருமைகளின்மீதேறிக்கொண்டு தனியே மேய்த்துவருதற்கேகாநிற்கும் பெரிய இருள்நீங்கும் விடியற்காலத்து விருப்பத்தோடு வந்து உடுக்குந்தழையும், சூடுமாலையும் இவன்தந்தான் என்று கலனணிந்த ஆயத்தொடு

தருதியுடைய நாணம் தன்னைவளைக்கப்பட்டு என்னைப்பெறுமாறு தான் எடுத்துக்கொண்ட நோன்பின்பயனாகத் தைத்திங்களிலே தண்ணிய நீரிலாடுகின்ற பெரிய தோளையுடைய அவ்விளமகளே யானுற்ற நோயை நீக்கு மருந்தா யமைந்துளாள்; அவளல்லது பிறிதொருமருந்து மில்லைகாண்;எ-று.

மன்றம் - தொழுவம். தடவு - வளைவு; தடைஇ - வளைந்து. எருமைக் காரான் - இருபெயரொட்டு. விடியலிற்கயம்படியுமெனக்கூட்டுக.

அவளளித்த நோயாதலின் அதற்கு அவளேமருந்தென்றான்; "பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை,தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து"என்றார்(கக0உ.) குறளினும். நோன்பின்பயன்கருதித் தைத்திங்களாடுபவளாதலின் யான் தழையுந்தாருங் கொடுத்த வுதவிமறப்பவளல்லள்; உடன்படுமென்றவாறு. நோன்பின் பயனெய்தத் தைத்திங்கட்பிறப்பி னீராடுதலும் தைத்திங்கள்முழுவதும் வைகறையினீராடுதலுமாம்; இதனை "தையினீ ராடிய தவந் தலைப படுவாயோ" எனக் (கூகூ) கலியிற்கூறுமாற்றானுமறிக. வைகறையிற் புலஞ்சென்றுமேய்ந்துவந்த வெருமை நிரம்பப்பால்கறந்த வியல்பு.

இறைச்சி:—குறுமாக்கள் தலைவியாகவும், எருமையின்பால் மிகுதியாகக் கறக்கவிரும்புதல் நோன்பின்பயனை மிக விரும்புதலாகவும், அவற்றை யூர்ந்துசெல்லுதல் தைத்திங்கள் விடியலி னீராடச்செல்லுதலாகவும் அதற்கேற்றவாறுகொள்க. மெய்ப்பாடு - தன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - ஆற்றாதுரைத்தல் இது மருதத்துக்களவு (அ0)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றியதலைவன் தேர்ப்பாகற்குரைத்தது.

எ - து, சென்று வினைமுடித்த தலைவன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி நமது அரசன் பகையைத் தணித்துவிட்டனனாதலால் நீ தேரைப்பூட்டிச் செலுத்துவாயாக; வருந்தியுறையும் நமதுகாதலி நம்மைநோக்கி விருந்தயர்விருப்பாலாகிய இன்னகையைக் காண்பேமென்று உவந்து கூறுநிற்பது.

அகம்பன்மாலாதனார்பாடியது.

அக. இருநிலங் குறையக் கொட்டிப் பரிந்தின்
றாதி போகிய வசைவி னோன்றாண்
மன்னர் மதிக்கு மாண்வினைப் புரவி
கொய்ம்மயி ரெருத்திற் பெய்ம்மணி யார்ப்பப்
பூண்கதில் பாகநின் றேரே பூண்டா
ழாக வனமுலைக் கரைவலந் தெறிப்ப
வழுதன ளுறையு மம்மா வரிவை
விருந்தயர் விருப்பொடு வருந்தின ளசைஇய
முறுவ லின்னகை காண்க
முறுபகை தணித்தன னுரவுவாழ் வேந்தே.

உரை:—பாகனே, வலிமைபொருந்திய நம்மரசன் மிக்க பகையைத் தணித்துவிட்டனன், இங்கினிக் காரிய மியாதுமில்லையாதலின் அகன்ற நிலங் குழியும்படி தன்காலாலேகொட்டிநடந்து விரைந்து நேராக ஓடுகின்ற களைப்பில்லாத வலிய கால்களையுடைய அரசரால் நன்குமதிக்கப்படுகின்ற மாட்சிமைப்பட்ட நடைத்தொழிலையுடைய குதிரையைக் கொய்யுமயிரையுடைய பிடரியிற்கட்டிய மணிகளொலிப்ப நின்தேரிலேபூட்டிச் செலுத்துவாயாக; பூண்கள்தாழ்ந்த மார்பிலுள்ள அழகிய கொங்கைமுகட்டிலே கண்ணீர் தெறித்து விழும்படியாக அழுதனளாகியுறையும் அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய காதலி எமக்கு விருந்துசெய்யும் விருப்பினளாய் அட்டிற்சாலை புகுந்து விருந்துணவை வருந்தியமைத்துக் களைப்படைந்துடைய மகிழ்ச்சியோடமைந்த இனிய நகையைக்கண்டு மகிழ்வோமாக; எ - று.

ஆதி - நெடியசெலவுமாம். அசைவு - களைப்பு. ஆகம் - மார்பு. கரைவலம் - முகட்டினிடம். உறுபகை - மிக்கபகை. உரவு-வலிமை. தில்-விழைவின்கண்வந்தது. வேந்து பகைதணித்தன னென்றதனாலே தலைமகன் வினைவலபாங்காயினனெனக் கொள்க.

காதலியின் அழுதமுகத்தி னுடனே நகைகாண்டலிற் காதலனுக்கு

அளவையிலின்பந் தோன்றுமாதலி னதனை யிவன்கருதலு மகிழ்ச்சிமிக்குத்

தன்வயங்கடந்து பாகன்பாலுங்கூறினானாயிற்று. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - கேட்டபாகன் தேர்கடாவல்; மகிழ்தலுமாம். (அக)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழியிற்புணர்ச்சிக்கட் டன்னிலைக்கொளீஇயது.

எ - து, பாங்கியிற் கூட்டத்தின்கண்ணே குறியிடத்துத் தலைவியைக் கூடிய தலைவன் தன்னெஞ்சிற்கிடந்த கருத்தைக்கூறத்தொடங்கிக் கொடிச்சீ, முருகனொடு வள்ளிநாச்சியார் சென்றதுபோல நீ எஞ்சிறுகுடிக்கண் வந்திருக்குமாறு என்னொடு வருகின்றனையோ வெனப் பரிவுற்று மெலிந்து கூறுநிற்பது.

அம்மள்ளனார்பாடியது.

அ௨. நோயு நெகிழ்ச்சியும் வீடச் சிறந்த
வேய்வனப் புற்ற தோளை நீயே
யென்னுள் வருதியோ நன்னடைக் கொடிச்சி
முருகுபுணர்ந் தியன்ற வள்ளி போலநின்
னுருவுகண் ணெறிப்ப நோக்கலாற் றலனே
போகிய நாகப் போக்கருங் கவலைச்
சிறுகட் பன்றிப் பெருஞ்சின வொருத்தல்
சேறா டிரும்புறு நீறொடு சிவண
வெள்வசிப் படீஇயர் மொய்த்த வள்பழீஇக்
கோளுய் கொண்ட கொள்ளைக்
கானவர் பெயர்க்குஞ் சிறுகுடி யானே.

உரை:—யான்கொண்ட காமநோயும் அதனாலாய மெய்யின் தளர்ச்சியும் ஒழியுமாறு முயங்கிக்கிடந்த சிறப்புற்ற மூங்கில்போலும் அழகமைந்த தோளையுடையையாதலின் நல்ல நடையையுடைய கொடிச்சீ, உயர்ந்த நாக மரங்களையுடைய செல்லுதற்கரிய கவர்த்தவழியினிடத்திலே சிறிய கண் ணும் பெரியசீற்றமுமுடைய ஆண்பன்றி சேற்றிலுழலுதலானே அச் சேறு பூசப்பெற்ற கரியமுதுகு புழுதிபடிந்திருப்ப அப்புழுதியுடனே விளங்கச் சென்று சுருக்குவார்வைத்த வெறும்பிளப்பில் விழுந்துபட்டதாக, அங்ஙனம் படுதலும் வாரையழித்து மொய்த்தனவாய்க் கொன்று நாய்கள்பற்றிக் கொண்ட மிகுதிப்பட்ட தசைகளை அவைகள் கொண்டுபோகாதபடி கான வர்சென்று அவற்றைவிலக்கிப் பன்றியிறைச்சியைக் கொணராநிற்குஞ் சிறுகுடியின்கண்ணே, முருகவேளைக் கலந்துடன்சென்ற வள்ளிநாச்சியா ரைப்போல நீ என்னுடன்வருகின்றனையோ? நின்வடிவி னொளி கண்ணில்

வீசுதலானே யான் நின்னை நோக்கலாற்ற லாகாதே னாயினேன்; அதனால் வேறொன்றனையு மெண்ணாதேகொள்; எ - று.

நீறு - புழுதி. வசி - பிளப்பு. வெள்வசி - வெறும்பிளப்பு; வெற்றிலை வெள்ளிலையென்பதுபோல. தோளையாதலால் யானென்றுமுய்யவேண்டி என்னுள் வருதியோவென்றானென்க. தோள் உய்வித்தலை "உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக், கமிழ்தி னியன்றன தோள்." என்ற (கக0௬) குறளானுமறிக. முருகு - இளமை; வேளுக்குப்பண்பாகு பெயர். பிளப்புக்களிலே சுருக்குவார்வைத்து விலங்குகளைப்பிடிப்பது வழக்கு. வன்பு - வார். கொள்ளை - மிகுதி. மொய்த்தனவாய் நாய்கொண்ட கொள்ளையென்க. முருகு - தலைமகனுக்கும் வள்ளி கொடிச்சிக்கும் உவமை. இது சிறப்புநிலைக்களமாகமுதலொடு முதல்வந்த வினையுவமம்; தன்னுடன் வரவிளிப்பான் உடன்சென்றவள்ளியாரையுவமித்தலின்.

உள்ளுறை:—பன்றி தலைவியாகவும், வாரினகப்படுதல் தலைவி காம

கோயி லகப்பட்டதாகவும், பன்றியின்தசையை நாய்பற்றுதல் தலைவியி னலத்தைப் பசலைபற்றிக் கெடுத்ததாகவும், கானவர் பெயர்க்குதல் தலைவன் அப்பசலையை நீக்குவானாகவுங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தன்னிலைமையை அவன்மனங்கொள்ளும்படி கூறல். (அ௨)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறிவந்த தலைவன் சிறைப்புறத்தா னாகத் தோழிசொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் இரவுக்குறியின்கண் ஒருபால் வந்திருப்பதைக் குறிப்பினாலறிந்ததோழி கூகைகுழறிச் சேரியிலுள்ளாரைத் துயிலெழுப்புதலையும், அதனா விடையீடுபடுமென்பதையும் அறிவுறுத்தப்பட்டு அவன் வரைந்துகொள்ளவேண்டிக் கூகையைக் கூறுவாளாய்க் கூகாய், நினக்கு ஊனுணவுதருகிற்பேம், எங் காதலர் வருகின்றதனைவிரும்பித் துஞ்சாதுயாம் வருந்தியிருக்குங்காலை அஞ்சும்படி நீ கத்தி ஊராரை யெழுப்பாதேயென இரந்துகூறாநிற்பது.

பெருந்தேவனார்பாடியது.

அ௩. எம்மூர் வாயி லொண்டுறைத் தடைஇய
கடவுண் முதுமரத் துடனுறை பழகிய
தேயா வளைவாய்த் தெண்கட் கூருகிர்
வாய்ப்பறை யசாஅம் வலிமுந்து கூகை
மையூன் றெரிந்த நெய்வெண் புழுக்க

லெலிவான் சூட்டொடு மலியப் பேணுது
மெஞ்சாக் கொள்கையெங் காதலர் வரனசைஇத்
துஞ்சா தலமரு பொழுதி
னஞ்சுவரக் கடுங்குரல் பயிற்று தீமே.

உரை:—எமது ஊர்முகத்தி னுள்ளிய பொய்கைத்துறை யருகிலே பருத்த கடவுளேறியிருக்கு முதியமரத்தின்மீதிருந்து எம்மருகு ஒருசேர உறைதலானே பழக்கமுற்ற தேயாத வளைந்தவாயையும், தெளிந்த கண்ணையும், கூரிய உகிரையுமுடைய வாயாகிய பறையோசையாலே பிறரைவருத்தாநிற்கும் வலிமைமிக்க கூகையே, யாம் யாட்டினிறைச்சியுடனே ஆய்ந்தமைத்த நெய்யைக்கலந்த வெள்ளிய சோற்றினை வெள்ளெலியின் சூட்டிறைச்சியோடு சேரவிட்டு நின்னைவிரும்பி நிரம்பக்கொடாநிற்பேம்; எம்பால் அன்பிற்குறைவுபடாத கோட்பாட்டுடனே எமதுகாதலர் வருதலை விரும்பி யாம் இரவிலே துயில்கொள்ளாது உள்ளஞ் சுழன்று வைகும்பொழுது, யாவரும் அஞ்சி விழித்துக்கொள்ளும்படியாக நின் கடியகுரலையெடுத்துக் குழறி எம்மை வருத்தாதேகொள்; எ - று.

உண்டுறையென்றபாடத்திற்கு ஊரார வுண்ணப்படுந்துறையென்க. தடைஇய-பருத்த. கூகைக்கு எலியிறைச்சியில் விருப்பமிகுதி; "இல் . லெலிவல்சி வல்வாய்க் கூகை" என்றார் அகத்தினும் (கஉஉ.) மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய அசைவுபற்றிய அழுகை. பயன் - வரைவுகடாதல்.

[பாலை.]

இது, பிரிவிடையாற்றாளாய தலைவி
தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவனைப்பிரிந்து ஆற்றாளாகிய தலைவி தோழியைநோக்கி நீ ஆற்றுவித்தலாலே யான் ஆற்றியிருப்பேனாயினும் என்னைப் பலபடியா

கப் பாராட்டி நேற்றைப்பொழுதும் இங்கிருந்ததலைவர் இன்று சுரஞ்செல்வரென்பராதலின் யான் எங்ஙனமாற்றித் தனித்திருப்பேனென வருந்திக் கூறுகிற்பது.

....

அச. கண்ணுந் தோளுந் தண்ணறுங் கதுப்புந்
திதலை யல்குலும் பலபா ராட்டி
நெருநலு மிவணர் மன்னே யின்றே
பெருநீ ரொப்பிற் பேஎய் வெண்டேர்
மானி னீளிடை மானசை யுறாஉஞ்
சுடுமட் டசும்பின் மத்தந் தின்ற

பிறவா வெண்ணெ யுருப்பிடத் தன்ன
வுவரெழு களரி யோமையங் காட்டு
வெயில்வீற் றிருந்த வெம்பலை யருஞ்சுர
மேகுவ ரென்ப தாமே தம்வயி
னிரந்தோர் மாற்ற லாற்றா
வில்லின் வாழ்க்கை வல்லா தோரே.

உரை:—தம்பால் வந்திரந்தவர் விரும்பிய பொருளைக் கொடுத்து அவரது நசையை யொழித்தற்கரிய இல்வாழ்க்கையிலே பயின்றறியாத நமது தலைவர் என்கண்ணையும், தோளையும், தண்ணியநறிய கூந்தலையும், திதலை பரந்த அல்குலையும் பலபடியாகச் சிறப்பித்துக்கூறி நேற்றைப்பொழுதிலும் இங்குள்ளவராயிருந்தார், அதுகழிந்தது; இற்றைப்பொழுது பெரிய நீர்ப்பரப்பையொத்த வெளிய பேய்த்தேரை மரங்களில்லாத நீண்டவிடத்தில் மான்கூட்டம் நீரெனவிரும்பிச் செல்லாநிற்கும்,—மண்ணாற்செய்து சுடப்

பட்ட தயிர்த்தாழியில் மத்தாற் கலக்கியகாலத்து வெண்ணெய் வெப்பத்தாற் கைகூடாது சிதறிக்கிடந்தாற்போன்ற உப்புப்பூத்த களரையுடைய ஓமை மரங்கள் நெருங்கிய காட்டகத்து வெயில் நிலைபெற்றிருந்த வெம்மையுடைய செல்லுதற்கரிய பாலையிலே தாம் தமியராய்ச்செல்லுவரென உழையர் கூறா நிற்பர்; யான் எங்ஙனம் ஆற்றுகிற்பேன்? எ - று.

உழையர் - அவாய்நிலை. மன் - கழிவு. வெம்பல் - வெம்மை. ஐ - சாரியை. இரந்தோர்......வல்லாதோரென்றது பெரியகுடியிற்றோன்றிப் பெரிய இல்வாழ்க்கையிற் பயின்றவரென்றவாறு. அத்தகையார் புகல்புக்க என்னைக் கைவிட்டுப் பொருள்வேட்கையிற் சென்றனரேயென்றிரங்கிய தாம். பிரிபவன் இனி என்று முயங்குவலென்னுங் கவற்சியாலே கண்முத லியவற்றைப் பலவாகப்பாராட்டி முழுவித்தழுவலியல்பு. அக்குறிப்பு யான் அறிந்திலேனென அவன் இங்கிருந்து பிரிவுழித் தன்கூற்றின்மையும் உழையராலறிந்தமையுங்கூறி யயர்ந்தாளாயிற்று.

இறைச்சி:—கானலை நீரெனக்கருதி மான் நசைகொள்ளுமென்றது அருளில்லாத தலைவரை அறவரெனக்கருதி யான் மயங்கினேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (அசு)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவன்வரவுணர்ந்ததோழி தலைவிக்குரைத்தது.

எ - து, தலைமகன் இரவுக்குறி வருவதறிந்த தோழி அவன் கேட்டு விரைவின் வரைந்துகொள்ளுமாற்றானே தலைவியைநோக்கி, நீவருந்துவ தறிந்தவூரார் அலர்தூற்றினும் மலைநாடன் நின்பாலுள்ள விருப்பினாலே

கடு

இரவிற்கொடியநெறியில் வருதல் ஏதமுடைத்தாதலின் வாராதொழிவானாக வென்று கடிந்துகூறாநிற்பது.

நல்விளக்கனார்பாடியது.

அரு. ஆய்மலர் மழைக்கண் டெண்பனி யுறைப்பவும்
வேய்மருள் பணைத்தோள் விறலிழை நெகிழவு
மம்பன் மூதூ ரரவ மாயினுங்
குறிவரி யிரும்புலி யஞ்சிக் குறுநடைக்
கன்றுடை வேழ நின்றுகாத் தல்கு
மாரிருள் கடுகிய வஞ்சுவரு சிறுநெறி
வாரற்க தில்ல தோழி சாரற்
கானவ னெய்த முளவுமான் கொழுங்குறை
தேங்கமழ் கதுப்பிற் கொடிச்சி மகிழ்ந்துகொடு
காந்தளஞ் சிறுகுடிப் பகுக்கு
மோங்குமலை நாடனின் னசையி னானே.

உரை:—தோழீ, அழகிய குவளைமலர்போன்ற குளிர்ச்சியையுடைய நின்கண்களினின்று தெளிந்த நீர் மிகவடிந்துவிழவும், மூங்கிலையொத்த பருத்ததோளிலணிந்த ஏனைய கலன்களை வெற்றிகொள்ளும் வளைநெகிழ்ந்து விழவும் அவற்றைநோக்கிப் பழிகூறும் இப்பழையவூர் மிக அலர்தூற்றுமாயினும் மலைச்சாரலிலே கானவனெய்துகொணர்ந்த முட்பன்றியின் கொழுவிய தசைத்துண்டத்தைத் தேன்மணங்கமழுங் கூந்தலையுடைய கொடிச்சி மகிழ்ந்தேற்றுக்கொண்டு காந்தண்மிக்க சிறுகுடியிலுள்ளார் பலர்க்கும் பகுத்துக்கொடாநிற்கும் உயர்ந்த மலைநாட்டையுடைய நமதுகாதலன் நின்பாலுள்ள விருப்பத்தாலே, குறுகிய வரிகளையுடைய கரியபுலிக்கு அச்சமுற்று

விரைந்துசெல்லாத நடையையுடைய தன்கன்றைப் பிடியானை ஆண்டு நின்று காத்துத் தங்காநிற்கும் நீங்குதற்கரிய இருண்மிக்க கண்டார்க்கு அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற சிறிய நெறியின்கண்ணே வாராதொழிவானாக.

உறைப்ப - மிகவிழ. விறல் - வெற்றி. இதனை "அருந்தவமாற்றியார்" என்னும் (௩௦) பாலைக்கலியுள் 'விறலிழையவர்' என்பதற்கெழுதிய வுரையானுமறிக. குறிய என்பதன் அகரம் தொகுக்கும்வழித்தொக்கது. இல் - ஒழியிசை. முளவுமான் - முட்பன்றி. ~~இச்சுழியிற்கூட்டத் தவன்புணர்வு மறுத்தல்~~

கண்ணீர்வடிதலெனத் தன்னாலே தேற்றத்தெளியாமை கூறினள். பிரிந்த ஏக்கத்தால் உடம்புவாடித் தோள்வளைநெகிழ்ந்தமை கூறுவாளாய் இனி இங்ஙனமிருப்பி னிறந்துபடுமெனவுங் குறிப்பித்தாளென்பது.

உள்ளுறை:—கானவன் தலைவனாகவும் கொடிச்சி தலைவியாகவும் பன்றித்தசை தலைவன்வரைந்துகொண்டு பொருளீட்டித் தலைவிபா லளிப்பதாகவும் சிறுகுடிப்பகுத்தல் அப்பொருளைக்கொண் டில்லறம் நடத்தற்பாலளாகவுங்கொள்க. இது வெளிப்படை.

இறைச்சி:—புலியையஞ்சிப் பிடியானை தன்கன்றைக்காத்துத் தங்குமென்றது பிரிவினாலே தலைவிக்குவரும் ஏதத்தையஞ்சி யான் அவளைக் காத்திருக்கின்றே னென்றதாம். கண்ணீர்வடிதலென்றது துன்பத்துப் புலம்பல். தோள்வளைநெகிழ்தலென்றது உடம்புநனிசுருங்கல். வாரற்க வென்றது அச்சத்தினகறலும், அவன்புணர்வு மறுத்தலுமாம். ஏனைமெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தவெகுளி. பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (அ௫)

[பாலை.]

இது, குறித்தபருவத்தின் வினைமுடித்து வந்தமைகேட்ட
தோழி தலைவிக்குரைத்தது.

எ - து, தலைவன் இளவேனிற்பருவத்து வருவேனெனக் குறித்துச் சென்று வினைமுடித்து மீண்டுவந்ததைக் கேள்வியுற்றதோழி தலைவியை நோக்கி நாம் முன்பனிக்காலத்து நடுங்கும்படி நம்மைப்பிரிந்துசென்று இளவேனிற்பருவத்தைக் கருதிவந்த தலைவர்தாம் அறநெறியுடையர்காணென உவந்துகூறுநிற்பது.

நக்கீரர்பாடியது.

அசு. அறவர் வாழி தோழி மறவர்
வேலென விரிந்த கதுப்பிற் றோல
பாண்டி லொப்பிற் பகன்றை மலருங்
கடும்பனி யற்சிர நடுங்கக் காண்டகக்
கைவல் வினைவன் றையுபு சொரிந்த
சுரிதக வுருவின வாகிப் பெரிய
கோங்கங் குவிமுகை யவிழ வீங்கை
நற்றளிர் நயவர நுடங்கு
முற்று வேனின் முன்னிவந் தோரே.

உரை:—தோழீ, வீரர்கையிலுள்ள வேற்படைபோல விரிந்த மேற்கதுப்பாகிய தோலையுடைய சிவதை வெள்ளிவட்டிலைப்போல மலராநிற்குங் கடிய முன்பனியையுடைய அற்சிரக்காலத்து நாம் நடுங்குமாறு பிரிந்து பின்பு அழகுபொருந்தக் கைத்தொழிவில்வல்ல கம்மியன் அரதனக்கற்களையிட்டிழைத்த பொன்னாலாகிய சுரிதகமென்னும் அணிபோன்ற வடிவின

வாகிப் பெரிய கோங்கமரத்தினது குவிந்த முகைகள் மலர ஈங்கையின் நல்ல தளிர்கள் கண்டார்க்கு விருப்பம்வருமாறு நுடங்காநிற்கும் முதிராத இளவேனிற்காலத்து இன்று நம்மைக் கருதிவந்தாராதலின் நமது தலைவர்

அறநெறி தவறுநரல்லர்காண்; அவர் நெடுங்காலம் வாழ்வாராக; எ - று.

பாண்டில் - வட்டில். பகன்றை - சிவதை. அற்சிரம் - முன்பனிக் காலம். சுரிதகம் - திருகுபூப்போல அக்காலத்துப் பயின்றதோரணி. கதுப் பின், இன் - அல்வழிச்சாரியை. ஆகிக்குவிமுகையவிழவென்க. சிவதை மலர் வெள்ளிவட்டில்போன்றதென்பதனை "அகன்றுறை" என்னும்(எக) கலியகத்து "பகன்றைப்பூ வுறநீண்ட பாசடைத் தாமரை, கண்பொர வொளிவிட்ட வெள்ளிய வள்ளத்தால்" என்பதனுலுமறிக. பிரிந்து என ஒருசொல்வருவித்து நடுங்கப்பிரிந்து என்க.

ஒன்றினேம் யாமென் றுரைத்தாரைத் தோள்நெகிழவிடாது குறித்த பருவத்து வந்தமையால் அறவரென்றாள். அறவர்வாழியென்றதனுல் 'வாழ்த்தல்' என்னு மெய்ப்பாடுதோன்றிற்று. ஏனைமெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். கைகோள் - கற்பு. (அசு)

[நெய்தல்.]

இது, வரைவிடைவைத்துப் பிரிய ஆற்றுளாய தலைவி கனுக்கண்டு தோழிக்குரைத்தது.

எ - து, தலைவன் பிரிதலானே ஆற்றாது கனவுகண்டெழுந்த தலைவி தோழியைநோக்கி வௌவால் தான் துயிலும்பொழுது அங்குக்கிட்டப் பெறாத நெல்லியம்புளிச்சுவைக்குக் கனவுகண்டாற்போல அவர் நாட்டுப் பரதவர் மகிழ்ச்சியுங் கானலும் நினைந்த அப்பொழுதிலேயே யானுங் கனவு காண அஃது ஒழிதலாயிற்றென வருந்திக்கூறுநிற்பது.

நக்கண்ணையார்பாடியது.

அஎ. உள்ளூர் மாஅத்த முள்ளெயிற்று வாவ
லோங்க லஞ்சினைத் தூங்குதுயில் பொழுதின்
வெல்போர்ச் சோழ ரழிசியம் பெருங்காட்டு
நெல்லியம் புளிச்சுவைக் கனவி யாஅங்

கதுகழிந் தன்றே தோழி யவர்நாட்டுப்
பனியரும் புடைந்த பெருந்தாட் புன்னை
துறைமே யிப்பி யீர்ம்புறத் துறைக்குஞ்
சிறுகுடிப் பரதவர் மகிழ்ச்சியும்
பெருந்தண் கானலு நினைந்தவப் பகலே.

உரை:—தோழீ, அத்தலைவரது நாட்டின்கணுள்ள பெரிய அடியை யுடைய புன்னையின் குளிர்ந்த அரும்புகள்மலர்ந்து அவற்றின்பராகம் கடலின்துறையிடத்து மேய்கின்ற இப்பியின் ஈரியபுறத்து மிகவிழாநிற்கும் சிறுகுடியிலுள்ள பரதவர் மகிழு மகிழ்ச்சியையும், பெரிய தண்ணிய கழிக்கரையிலுள்ள சோலையையும் நான் நினைந்த அப் பகற்பொழுதின்கண்ணே ஊரினுள்ளதாய மாமரத்திலிருக்கின்ற முட்போன்ற எயிற்றினையுடைய வெளவால் உயர்ந்தவொருகிளையிற்சென்று பற்றித் தூங்காநின்று துயிலுற்ற பொழுதிலே தனக்குக் கிட்டப்பெறாத, வெல்லும் போரையுடைய சோழர் குடியிற்பிறந்த ஆர்க்காட்டினுளனாகிய அழிசியென்பவனது பெரியகாட்டின்கணுள்ள நெல்லிப்பழத்தின் இனியபுளிச்சுவையைத் தான்பெற்றதாகக் கனவுகண்டாற்போல யானும் அவரொடு முயங்கினதாகக் கனவுகாண அவ்வின்பமெல்லாம் விழித்தவுடன் ஒழிந்துபோயிற்றுமன்; எ - று.

நெடுந்தாட்புன்னையெனவும் பாடம்.

அது - அக்கனவின்முயங்கியவின்பம். உள்ளூர் - ஊருளென்க. பரதவர் மகிழ்ச்சியைக் கருதுதலும் எனக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்று. விழைவு விடுத்த விழுமியோரையும் விழைவுறுத்தும் பொழிலாதலின் அதனைக்கருதுதலும் எனக்குமகிழ்வுண்டாயது. மகிழ்ச்சி கனவுண்டாய்க்கழிதலானே அவர்முயக்கம் இனிக் கனவினுமரியதுபோலாமென் றிரங்கியதென்பது.

இப்பியின்புறத்தைப் புன்னையின்தாது மூடிக்கொள்ளுதல்போலப் பசப்பு என்மெய்யைக் காந்துகொண்டதென்றவாறு. இது கனவொடுமயங்கல். ஏனைமெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர்வுயிர்த்தல். (அஎ)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக்குரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

ஏ - து, வரையாதுவந்தொழுகுந் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவிபடுந் துன்பமனைத்துங் கேட்டு விரையவரையுமாற்றானே தோழி தலைவியைநோக்கி நமது முன்னைவினையாலே நாம் துன்புறவதாயிருக்க நீ என் மயங்குகின்றனை? இதனை அவர்பாற்சென்று கூறுவோம்வா, நீ வாடுதற்கு யான் அஞ்சாநிற்பேன், நாம்படுந்துன்பத்தைக்கண்டு அவர்குன்றமும் அழாநின்றதுகாண், அவர்மட்டும் இரங்குவாரல்லரென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

நல்லந்துவனார்பாடியது.

அஅ. யாஞ்செய் தொல்வினைக் கெவன்பே துற்றனை
வருந்தல் வாழி தோழி யாஞ்சென்
றுரைத்தனம் வருக மெழுமதி புணர்திரைக்

கடல்விளை யமுதம் பெயற்கேற் றாஅங்
குருகி யுகுத லஞ்சுவ லுதுக்காண்
டம்மோன் கொடுமை நம்வயி னேற்றி
நயம்பெரி துடைமையிற் றாங்கல் செல்லாது
கண்ணீ ரருவி யாக
வழுமே தோழியவர் பழமுதிர் குன்றே.

உரை:—தோழீ, நாம் செய்த பழவினை அங்ஙனமாயிருக்க அதனை ஆராயாது நீ எதன்பொருட்டு மயங்குகின்றனை? அவ்வண்ணம் வருந்தாதே கொள்; நீவோழ்வாயாக;இத்துன்பத்தை அவர்பால் நாம் சென்று கூறிவிட்டு வருதும், என்னுடனெழுவாயாக; பொருந்திய அலைகளையுடைய கடனீரால் விளைந்த உப்புக்குவடு மழையின்கண் அகப்பட்டாற் கரைந்தொழிதல்போல நீ உள்ளமுருகியொழிதலுக்கு யான் அஞ்சாநிற்பேன்; தனது

தலைவன் நம்மிடத்துச் செய்த கொடுமையை நினைந்து, அவரது பழங்களுதிர்கின்ற குன்றானது நம்பாற் பெரிதும் அன்புடைமையாலே தன்வருத்தத்தை அடக்கிக்கொள்ளமாட்டாதே தன்கண்ணீர் அருவியாகப்பெருகும்படி அழாநிற்கும்; அதனை உவ்விடத்தே பாராய்; அவர்மட்டும் இரங்குபவரல்லர்; எ - று.

கடல்விளையமுதம் - நண்டு உப்பு. நம்வயினேற்றி, ஏற்றல் - நினைதல்; "ஏற்றம் நினைவுந் துணிவு மாகும்" என்பது (தொல்-சொல்-சூ-கூகூஎ.) தம்மோன் - தம்மான், தமதுதலைவன்; "தம்மானையறியாதசாதியாருளரே" என்றார் தேவாரத்திலும்.

ஊழ்வினை யூட்டாது கழியாதாகலான் அதனைத் துய்க்குங்காறும் அவரின்பத்தை நாம் அடைதலரிதென்பாள் தொல்வினைக் கெவன்பேதுற்றனை யென்றாள். குன்றமும் அழாநின்றதென்றது அதனினும் அவர்நெஞ்சு வன்மையுடையதெனலுமாம். எவன் பேதுற்றனையென்றது துன்பத்துப்புலம்பல். உருகியுகுதலென்றது ஆங்குநெஞ்சழிதல்.

கொடுமையுடையோன் குன்றாயிருந்தும் பசித்தவுயிர்களின் பசிகெடப் பழங்களை உதிர்க்கின்றன; இஃதென்னவியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சிதோன்றிற்று. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவியையாற்றுவித்தல். (அஅ)

[முல்லை.]

இது, பொருண்முற்றி மறுத்தந்தானெனக்கேட்ட
தோழி தலைவிக்குரைத்தது.

எ - து, பொருள்வயிற் சென்றதலைவன் மீண்டுவந்ததைக் கேள்வியுற்ற தோழி தலைவியைநோக்கி முன்பு நாள்தோறும் மாலைப்பொழுதில் வருத்

தத்தைக்கொடுத்து நம்மைத் துன்புறுத்தும் வாடையானது அவர்வந்தபிற

கும் யானையுயிர்த்தாற்போல வருமோ அங்ஙனம்வரினும் யாதொருதீங்குஞ் செய்யாதென உவந்துகூறுநிற்பது.

இளம்புல்லூர்க்காவிதிபாடியது.

அகூ. கொண்ட லாற்றி விண்டலைச் செறீஇயர்
திரைப்பிதிர் கடுப்ப முகடுகந் தேறி
நிரைத்துநிரை கொண்ட கமஞ்சூன் மாமழை
யழிதுளி கழிப்பிய வழிபெயற் கடைநா
ளிரும்பனிப் பருவத்த மயிர்க்கா யுழுந்தி
னகலிலை யகல வீசி யகலா
தலகலு மல்லக்கு நலகா வாடை
பருமம் யானை யயர்வுயிர்த் தாஅங்
கின்னும் வருமே தோழி வாரா
வன்க ணாளரோ டியைந்த
புன்கண் மாலையும் புலம்புமுந் துறுத்தே.

உரை:—தோழீ, கீழ்காற்றுச் செலுத்துகையினாலே ஆகாயத்திற் செறிவுற்று அலையிலுள்ளபிசிர்போல மலையினுச்சியை விருப்பத்தோடேறி ஒழுங்காக அமைந்து நிறைவுற்ற நிரம்பியசூலையுடைய கரியமேகம் மிக்க மழையைப் பெய்தொழிந்த மழையழிந்த கார்ப்பருவத்தினிறுதியில், மிக்க முன்பனிப்பருவத்தில் மயிர்களமைந்த காய்களையுடைய உழுந்தின் அகன்ற இலைகளெல்லாஞ் சிதையும்படி வீசி நம்மைவிட்டு நீங்காது நாள்தோறும் வருத்துகின்ற அன்புசெய்யாத வாடைக்காற்றானது இதுகாறும் வாராதிருந்த வன்கண்மையுடைய தலைவரோடு ஒருபடியாயமைந்த துன்பத்தைச் செய்யும் மாலைப்பொழுதையும், வருத்தத்தையும் முற்படவிட்டுக்கொண்டு பருமம்பூண்ட யானையானது தன் அயர்ச்சியாலே பெருமூச்சுவிட்டாற்போல அவர்வந்தபிறகு இன்னும் வாராநிற்குமோ? அங்ஙனம் வந்தாலும் யாதொருதீங்கையுஞ் செய்யாதுகாண்; எ - று.

கொண்டல் - கீழ்காற்று. பிதிர் - சிறுதுளிகளாகியபிசிர். கமம் - நிறைவு. கார்ப்பருவத்தினிறுதியில் வீசி வருத்துகின்ற வாடையெனக் கூட்டுக. யானை அயர்வுயிர்த்தது சினையொடுமுதல்வந்தவினையுவமம். பருமம் - யானைமுதுகிலிடுந்தவிசு.

இதுகாறும் பிரிந்து வாடையால் வருந்தவிட்டமையின் வன்கணாள ரென்றாள். அவர்பிரிந்து துன்புறுத்தியதுபோல மாலைபுகுந்து துன்புறுத்த

லின் வன்கணாளரோடியைந்த மாலையென்றாள். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைவியைமகிழ்வித்தல். கைகோள் - கற்பு. (௮௯)

[மருதம்.]

இது, தோழி தலைமகளுக்குரைப்பாளாய்ப்
பாணனை நெருங்கி வாயின்மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகனால் விடுக்கப்பட்டு வாயில்வேண் டிவந்த பாணன் கேட்பத் தோழி தலைமகளைநோக்கி நின்காதலன் முயங் கும் பரத்தையருள் பெண்டன்மையறியாப் பெதும்பைப்பருவத்தாளொ ருத்தி ஊசலாடாது அழுதுநிற்பதை ஆற்றுவித்து மீட்டும் ஆடச்செய்யாத அவனது அவை பயனுடையதன்று; அவளழுதாடினமையின் இங்குவந்தான் போலுமென வெகுண்டு கூறாநிற்பது.

அஞ்சிலஞ்சியார்பாடியது.

௯0. ஆடியல் விழவி னழுங்கன் மூதூ
ருடையோர் பான்மையிற் பெருங்கை தூவா
வறனில் புலத்தி யெல்லித் தோய்த்த

புகாப்புகர் கொண்ட புன்பூங் கலிங்கமொடு
வாடா மாலை துயல்வர வோடிப்
பெருங்கயிறு நாலு மிரும்பனம் பிணையற்
பூங்க ணுய மூக்க வூங்கா
ளழுதனள் பெயரு மஞ்சி லோதி
நல்கூர் பெண்டின் சில்வளைக் குறுமக •
ளூச லுறுதொழிற் பூசற் கூட்டா
நயனின் மாக்களொடு குழீஇப்
பயனின் றம்மவிவ் வேந்தவை யவையே.

உரை:—கூத்தயர்கின்ற விழாவினொலியையுடைய இம்மூதூரின்கண்ணே ஆடைகளையாராய்ந்து கழுவுந்தன்மையிற் பெரிதும் தன்கையொழியாத வறுமையில்லாத ஆடையொலிப்பவள் இரவிலே தோய்த்த சோற்றின் கஞ்சியிட்டுப் புலர்த்திய சிறிய பூத்தொழிலையுடைய ஆடையுடனே பொன்னரிமாலையும் அசைந்தாட ஓடிச்சென்று கரிய பனைநாரினாலே திரித்த கயிற்றைப்பிணித்துத் தொங்கவிட்ட ஊசலிலேறிப் பூப்போலுங் கண்களையுடைய தன் ஆயத்தார் அதனை ஆட்டவும் தான் ஆடாளாய் அழுதமீளுகின்ற அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையுடைய பெண்டன்மையிற் குறைவுபட்ட சிலவாய வளைகளையணிந்த பரத்தையாகிய பெதும்பைப் பருவத்தாளோ

ரிளமகளை மீட்டும் ஊசலாடுகிற மிக்க தொழிலின் ஆரவாரத்திற்செய்யாத விருப்பமற்ற மக்களொடுசேர்ந்து இவ்வேந்தனது அவைக்களந்தான் பயனின்மையுடையதா யிராநின்றது; இது மிக்கவியப்பு; அவளை ஆடச்செய்திருந்தால் அவளுடாள், தலைமகனும் அவளைநீங்கான்; ஆண்டு அவளுடிணமையால் இறைமகன் இங்குவந்தான்போலும்; இனி இங்குவாராதொழிவானாக; எ - று.

உடை ஓர் பான்மை - ஆடையை ஆராய்கின்றபகுதி. கைதூவாமை - கையொழியாமை. புலத்தி - ஆடையொலிக்குந்தொழிலி; வண்ணாத்தி யென்ப. புகா - உணவு; ஈண்டுச்சோறு. புகர் - கஞ்சி. ஊக்கல் - அசைத்தல். நல்கூர்பெண்டு - பெண்தன்மையில்லாள்; பெண்தன்மை - நாணமுதலியன. மாக்கள் - பாணன்முதலானோர். நயனின்மை-தூதாடலின்பயனைப் பெறுமை; பெதும்பையாதலின். பயனின்று என்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. அவளை ஆடஎன்பதுமுதற்குறிப்பெச்சம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். (௯0)

[நெய்தல்.]

இது, தோழிதலைமகட்கு வரைவுமலிந்துரைத்தது.

எ - து, வரைபொருட்பிரிந்த தலைமகன் பகற்பொழுதையில் வெளிப்படையாக வருதலானே வரையக்கருதினன்போலுமென் றுணர்ந்ததோழி தலைவியைநோக்கிச் சேர்ப்பன் பகற்காலத்திலே பலருங்காண இங்குவருதலை நீயறிந்தனையன்றோவெனக் குறிப்பால் வரைவுமலிதலை மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

பிசிராந்தையார்பாடியது.

௯௧. நீயுணர்ந் தனையே தோழி வீயுகப்
புன்னை பூத்த வின்னிழ லுயர்கரைப்
பாடிமிழ் பனிக்கட றுழைஇப் பெடையோ
டுடங்கிரை தேருந் தடந்தா ணாரை
ஐய சிறுகட் செங்கடைச் சிறுமீன்
மேக்குயர் சினையின் மீமிசைக் குடம்பைத்
தாய்ப்பயிர் பிள்ளை வாய்ப்படச் சொரியுங்
கானலம் படப்பை யானா வண்மகிழ்ப்
பெருநல் லீகைநஞ் சிறுகுடிப் பொலியப்
புள்ளுயிர்க் கொட்பின் வள்ளுயிர் மணித்தார்க்
கடுமாப் பூண்ட நெடுந்தேர்

நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன் பகலிவண் வரவே.
கசு

உரை:—தோழீ, மலர்களுதிரும்படி புன்னை பூத்திருக்கின்ற இனிய நிழலையுடைய உயர்ந்தகரையையுடைய ஓசைமுழங்குகின்ற குளிர்ச்சியை யுடைய கடலின்கண்ணே துழாவித் தன்பெடையோடு ஒருசேரச்சென்று இரையைத்தேடுகின்ற நீண்டகாலையுடையநாரை மெல்லிய சிவந்த சிறிய கட்கடையையுடைய சிறிய மீன்களைப்பிடித்து மேலோங்கிய கிளையின்மே லுள்ள கூட்டின்கணிருந்து தாயைக்கூவியழைக்கின்ற தன்பிள்ளையின் வாயிற்படக் கொடுக்கின்ற கடற்கரைச்சோலையையும், கொல்லையையும், கெடாத வளவிய மிக்கவுணவையும், பெரிய நல்ல கொடையையுமுடைய நமது சிறுகுடியெங்கும் பொலிவுபெறப் புள்ளொலித்தாற்போன்ற சுழற்சி யையுடைய பெரிய ஒலியையுடைய மணிகள்பிணைத்த மாலையணிந்த கடிதா கச்செல்லுங் குதிரைபூட்டிய கெடிய தேரின்மேல் நீண்ட கடற்கரைத்தலை வனுகிய நமதுகாதலன் பகற்பொழுதையிலே பலருங்காண இங்குவருவதனை நீ உணர்ந்தனையோ? இங்ஙனம் வெளிப்படையின் வருதலானே வரைவுகரு திப் போந்தனன்போலும்; எ - று.

ஐது - மெல்லிது. பயிர்தல் - அழைத்தல். பிள்ளை - பறப்பவற்றிள மைப்பெயர். வள்ளுயிர் - பேரொலி. இங்ஙனமென்பதுமுதற்குறிப்பெச்சம்.

தமர் மறுத்து மகட்கொடைநேர்வரென்றதையடக்கிப் பெருநல்லீகை நஞ் சிறுகுடியெனக்குறிப்பித்தாள்.

உள்ளுறை:—பெடை பாகன்முதலாயினோராகவும், நாரை தலைவனாக வும், கடலிற்சென்று இரைதேடுதல் வேற்றுநாட்டுச்சென்று பொருளீட்டிய தாகவும், பிள்ளை தலைவியகத்தராகவும், சொரிதல் அவர்க்கு இருநிதியளிப்ப தாகவுங்கொள்க. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைவியை மகிழ்வித்தல் ( )

[பாலை.]

இது, பிரிவிடைவேறுபட்ட கிழத்திக்குத் தோழிசொல்லியது.

எ - து, தலைவன்பிரிதலால் வருந்தி வேறுபட்டதலைவியைத் தோழி நோக்கி, ஆனிரையுண்ணவிட்ட நீர்ப்பத்தரைத் திறந்து களிறு தன்கன்றும் பிடியுமுண்ணக் கொடாநிற்குஞ் சுரத்தின்கண்ணேசென்ற தலைவர் நம்மைக் கருதினாரில்லைபோலும், ஆதலின் அவர்திறத்து வருந்தியாவதென்னையென அவள் ஆற்றும்வண்ணம் தெளியக்கூறாநிற்பது.

. . . .

௯௨. உள்ளார் கொல்லோ தோழி துணையொடு
வேனி லோதிப் பாடுநடை வழலை
வரிமர னுகும்பின் வாடி யவண

வறன்பொருந்து குன்றத் துச்சிக் கவாஅன்
வேட்டச் சீறா ரகன்கட் கேணிப்
பயநிரைக் கெடுத்த மணிநீர்ப் பத்தர்
புன்றலை மடப்பிடி கன்றோ டார
வில்கடிந் தூட்டின பெயருங்
கொல்களிற் றொருத்தல சுரனிறந் தோரே.

உரை:—தோழீ, முதுவேனிற்காலத்து வருந்திய நடையையுடைய ஓந்தியாகியவழலை தன்துணையோடு வரிகளையுடைய மரலின் இளமடல் போல வாட்டமுற்று அவ்விடத்திற்கிடத்தலையுடைய வறட்சியுற்ற குன்றத் துச்சியின் பக்கத்திலுள்ள வேட்டுவச்சேரியையடுத்த அகன்றவாயையுடைய கிணற்றினின்று, பயனைத்தருகின்ற ஆனிரையுண்ணுமாறு எடுத்துவைத்த தெளிந்தநீர்ப்பத்தரைப் புல்லியதலையையுடைய இளம்பிடி தன்கன்றுடனே

நீருண்ணவேண்டி அப் பத்தரின்வாயைமூடிய விற்பொறியை முறித்துப் போகட்டு அவற்றையுண்பித்துச் செல்லாநிற்கும் கொல்லுந்தொழிலை யுடைய களிற்றொருத்தலையுடைய சுரத்தின்கண்ணே சென்ற தலைவர் தாம் சென்றிறுத்தவிடத்தும் நம்மைக் கருதினாரில்லைபோலும்; அவர்திறத்து வருந்தியாவதென்? எ - று.

ஒதி - ஓந்திக்கொருபெயர்; இடைக்குறைவிகாரமன்று; குறைக்க வேண்டாதவழியும் இங்ஙனம் வருதலின். வழலை - ஒருவகைப்பாம்பு; அதனைப்போறலின் ஓந்தி வழலையென்றார்போலும். களிறு - யானைக்குச் சாதிப்பெயர். ஒருத்தல் - விலங்கின் ஆண்பாற்பெயர். மரல்நுகும்பு - மரலின்முற்றாத இளமடல். கேணி நீரைப் பக்கத்துள்ள மிடாவிலிட்டுப் பிற வுண்ணாதபடி ஒருவில்வைத்து மூடிபோடப்படுவது; அதனை வலிந்திழுப் பிற் றிறந்துகொள்ளும் அங்ஙனமிழுக்காமல் அவ்வில்லினை முறித்தது களிறென்க.

கருதின் இன்னேவந்திருப்பாராதலின் உள்ளார்கொலென்றாள். இனி தங்கட்குப் புரையேறல், தும்மல்முதலாய குறிப்புக்களிலொன்றேனும் நிகழாமையால் உள்ளார்கொலெனவுமாம்.

மடப்பிடியுங் கன்றும் நீருண்ணுமாறு களிறு பத்தரையுடைத்து உண்பிக்குங்கானத்திற்சென்று நோக்கியகாதலர் நாமும் நீயு மகிழும்படி மீண்டு வந்து நம்மை ஆதரித்தாரிலரே இஃதென்னகொடுமையென் றிரங்கியது காண்க. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (கூ௨)

கூ௩ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைவன் வரையாது களவொழுக்கத்துப் பலகாலும் பகற்குறி

வந் தொழுகுதலைவிலக்கித் தோழி யாம் சேரியின்கண்ணே செல்லுகின்றேம், நீ வாழ்க; நின்னைப்பிரிதலினா லாற்றாளாயதலைவியின்மெய் முன்னமே மாமையுடையவாதலின் இனிநின் மணமுரசொலிகேட்குமுன் இறந்துபடுமெதுகாணென அவன்வரையுமாற்றானே வெளிப்படையாக அவலித்துக்கூறாநிற்பது.

மலையனார்பாடியது.

௯௩. பிரசந் தூங்கப் பெரும்பழந் துணர
வரைவெள் ளருவி மாலையி னிழிதரக்
கூல மெல்லாம் புலம்புக நாளு
மல்லற் றம்மவிம் மலைகெழு வெற்பெனப்
பிரிந்தோ ரிரங்கும் பெருங்கன் னாட
செல்க மெழுமோ சிறக்கநின் னூழி
மருங்கு மறைத்த திருந்திழைப் பணைத்தோ
ணல்கூர் நுசுப்பின் மெல்லியற் குறுமகள்
பூண்டா ழாக நாணட வருந்திய
பழங்கண் மாமையு முடைய தழங்குரன்
மயிர்க்கண் முரசி னோருமு
னுயிர்க்குறி யெதிர்ப்பை பெறலருங் குரைத்தே.

உரை:—கிளைதொறுந் தேனிறால்தொடுத்தன தூங்காநிற்ப, பெரிய பழங்கள் குலைகுலையாகப்பழுக்க, வரையின்கணுள்ள வெளிய அருவி மாலை போல இழிந்துவர, சாரலிலுள்ள கொல்லைகள்தோறும் வரகு சாமை முதலாகிய பதினறுவகைக்கூலமும் விதைக்கப்பட்டுப்பொலிய எக்காலத்தும் சிறு குன்றுகள்பொருந்திய இவ்வெற்பு வளப்பமுடையதென்று அதனைவிட்டுப் பிரிந்துசெல்பவர் இரங்காநிற்கும் பெரிய மலைநாடனே, யாம் செல்லுகின்றோம்; எழுந்துபோவாயாக; நின்வாழ்நாள் நீடுவாழ்வதாக; பக்கங்கள் மறையப்பூண்ட திருந்திய கலன்களையுடைய முன்பு பருத்ததோளையும் நுணுகிய இடையையும் மெல்லியசாயலையுமுடைய இவ்விளமகளுடைய பூண்தாழ்ந்த

கொங்கைகள் நாண்துன்புறுத்தலாலே வருத்தமுற்ற பழங்கண்கொண்ட பசலையையுமுடையனவாதலால் ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய மயிர்சீவாத தோல்போர்த்த இடமகன்ற நின்மணமுரசொலி கேட்டலினாலே நம்மைக் காதலன்வரையவந்தனன்போலுமென்று கருதாநிற்கும்; அந்நாளளவைக்குள்

இவளுக்கு உயிரிருக்கும்படியான குறியைக் காணுதல் இனிப் பெறுதற் கரியதொன்றாகுங்காண்; எ - று.

கூலம்-கஅ: -நெல்லு, புல்லு, வரகு, சாமை, தினை, இறுங்கு, தோரை, இராகி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுந்து, அவரை, துவரை, கடலை, மொச்சையென்ப; சோளமும் கம்பும் சேரப்பதினெட்டெனவுமுரைப்ப; "பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக" என்றார் பிறரும். மயிர்க்கண்முரசம் - மயிர்சீவாததோலாற்கட்டியமுரசம்.

பணைத்தோள் - முன்புபருத்ததோளென்றவாறு. தோள் நெகிழ்ச்சி நீயறியாவாறு கலன்கள் மறைப்பனவென்பாள் மருங்குமறைத்த இழைத் தோளென்றாள். தான்கொண்டகாதலை நின்பாற்கூறுதற்கு நாண் தன்னை வருத்துதலாலே பழங்கண்கொண்டன குறுமகளாகமெனவுமாம்.

நின்னைப்புகல்புக்கேமைக் கைவிடுகின்ற நினது மலையாயிருந்தும் பிரிந் தோரிரங்குமாறு இன்னும் இங்ஙனம் வளனுடைத்தாயிராநின்றது; இஃ தென்னவியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சிதோன்றியதுகாண்க. மெய்ப்பாடு - அவலத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். ( )

[நெய்தல்.]

இது, தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தலைவி தோழிக்குரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

• எ - து, களவொழுக்கத்தின்கண் எந்நாளும் இடையீடுபடாது தலைம கன் கூடுதலால் இன்பமுற்றதலைமகள் ஒருநாள் அவன் சிறைப்புறத்தானாகக்

கேட்டுமகிழ்ந்து விரையவரையுமாறு யான் எனது புணர்ச்சிநலனைப் புலப்படாது மறைத்துக்கொள்ளும்படியாக இங்ஙனம் தன்மார்பால் வருந்துமென்னியல்பை யறியாச்சேர்ப்பன் என்னமகனெனக் கூறப்படுவானென்று தோழியைநோக்கி வருந்திக்கூறுகிற்பது.

இளந்திரையனார்பாடியது.

கூச. நோயலைக் கலங்கிய மதனழி பொழுதிற்
காமஞ் செப்ப லாண்மகற் கமையும்
யானென், பெண்மை தட்ப நுண்ணிதிற் றாங்கிக்
கைவல் கம்மியன் கவின்பெறக் கழாஅ
மண்ணாப் பசுமுத் தேய்ப்பக் குவியிணர்ப்
புன்னை யரும்பிய புலவுநீர்ச் சேர்ப்ப
னென்ன மகன்கொ றோழி தன்வயி

னார்வ முடைய ராகி
மார்பணங் குறுநரை யறியா தோனே.

உரை:—தோழீ, காமநோயானது நிலைகுலைத்தலாலே கலக்கமுற்ற வலியழிந்தபொழுதில், அன்போடுவந்து அருகிருந்து நயமொழிகூறி ஆற்றுவித்தல் ஆண்மகனுக்குரிய சிறந்தபண்பாகும்; அங்ஙனம் யான் காமநோயால் வருந்தியபொழுது நமதுகாதலன் அருகுவந்திருந்து ஆற்றினனுமல்லன்; கைத்தொழில்வல்ல கம்மியன் அழகுபொருந்தக் கழுவித் தூய்மை செய்யாத பசியமுத்து தனதுமிக்க ஒளியை மறைத்துக் காட்டினாற்போல யானும் புணர்ச்சியால்நிகழ்ந்த மிக்கநலனைப் புலப்படாமல் அரிதாகத்தாங்கி என் பெண்டன்மையாலே தகைத்துக்கொள்ளும்படியாக, அலராமற்குவிந்த பூங்கொத்துக்களையுடைய புன்னையின்கண்ணே புலவுநாற்றத்தையுடைய நீர்தெறித்தலான் மலர்ந்த கடற்கரைத்தலைவனாகிய, முன்னமே அவன்பால் ஆர்வமுடையேனாகவேண்டி அவனதுமார்பால் வருத்தமுற்ற என்னியல்பை யறியாத காதலன் என்னமகனெனக்கூறப்படுவனோ? எ - று.

மண்ணுப்பசுமுத்தேய்ப்ப நுண்ணிதிற்றூங்கிப் பெண்மைதட்பவென மாறிக்கூட்டுக. தலைவியை முத்தோடொப்பக்கூறியது சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த பண்புவமம். சேர்ப்பனாகிய அறியாதோன் என்ன மகன்கொலென மாறிக்கூட்டுக.களவாதலின் நலனைப்புலப்படாமன்மறைக்க வேண்டியதாயிற்று. ஆண்மகனருகிருந்து காமஞ்செப்புதல் கற்புக்கன்றிப் பெறப்படாமையின் வரைவுவிரும்பியவாறாயிற்று. என்னமகன் என்றது காதல்கைம்மிகல். இஃது அழிவில்கூட்டத்திற்குத் தலைக்கீடு.

உள்ளுறை:—அலராமற் குவிந்த பூங்கொத்தையுடைய புன்னையின் கண்ணே புலவுநாற்றத்தையுடைய நீர்தெறித்தரும்பிய சேர்ப்பனென்றது புன்னையிடத்துத் தோன்றிய புலவுநாற்றத்தைப் பூவிரிந்துகெடுக்குமாறு போல வரைந்துகொண்டு களவின்கண் வந்தகுற்றம் வழிகெட வொழுகுவானாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வருத்தம்பற்றியஇளிவரல். பயன் - வரைவுடம்படுத்தல். (கூச)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைமகன் பாங்கற்கு இவ்விடத்து இத்தன்மைத்தென வுரைத்தது.

எ - து, பாங்கற்கூட்டத்துத் தோழன் அஃது எவ்விடத்து எவ்வியற்றென்றாற்குத் தலைமகன் குன்றகத்தது சீறூர், அச் சீறூர்க்கணுள்ளாளொரு கொடிச்சி,அவள்கூந்தல் நறுநாற்றத்தது; அத்தகையாள்கையில் என்னெஞ்சு சிக்குண்டது; அஃது அவளன்றிப் பிறரால் விடுத்தற்கரியதுகாணென வருந்திக்கூறுநிற்பது.

கொட்டம்பலவனார்பாடியது.

கூரு. கழைபா டிரங்கப் பல்லியங் கறங்க

வாடுமக ணடந்த கொடும்புரி நோன்கயிற்
றதவத் தீங்கனி யன்ன செம்முகத்
துய்த்தலை மந்தி வன்பறழ் தூங்கக்
கழைக்க ணிரும்பொறை யேறி விசைத்தெழுந்து
குறக்குறு மாக்க டாளங் கொட்டுமக்
குன்றகத் ததுவே கொழுமிளைச் சீறூர்
சீறூ ரோளே நாறுமயிர்க் கொடிச்சி
கொடிச்சி கையகத் ததுவேபிறர்
விடுத்தற் காகாது பிணித்தவென் னெஞ்சே.

உரை:—பக்கத்திலே குழலொலிப்பப் பலவாச்சியங்களுமுழங்க ஆடுகின்ற கழைக்கூத்திநடந்த முறுக்குண்ட புரியையுடைய வலியகயிற்றின் மீது, இனிய அத்திப்பழம்போன்ற சிவந்தமுகத்தையும் பஞ்சுபோன்ற தலையையுமுடைய குரங்கினது வலியகுட்டி பற்றித் தூங்காநிற்ப அதனைக் கண்ட குறச்சாதியரின் இளமகார் பெரியபாறையின்கணுள்ள மூங்கிலின் மேல் விசைத்தெழுந்தேறிநின்று தாளங்கொட்டாநிற்கும் அந்தக் குன்றினிடத்துளதாகும் கொழுவிய காவற்காடுசூழ்ந்த சீறூர்; என்னாற்காதலிக்கப் பட்ட நறுமணங்கமழுங் கூந்தலையுடைய கொடிச்சி அச்சீறூரின்கண்ணிருப் பவளாவாள்; அவளாலே பிணிப்புண்ட என்னெஞ்சமும் அக்கொடிச்சியின் கையகத்ததா யிராநின்றது; அவளிரங்கிவிடுத்தாலன்றி என்னெஞ்சம் பிற ரால் விடுவித்தற்கு மியலாதாகுங்காண்; எ - று.

பறைக்கணெனவும் பாடம்.

அதவம் - அத்தி. துய் - பஞ்சு. மிளை - காவற்காடு. சீறூர் - இவ்விடம் என்றவாறு. நாறுமயிர் - இவ்வியற்றென்றவாறு. நெஞ்சம்பிணித்ததும் ஆகா ததும் தன்னிலை.

நீ செல்லுதற்கியலாதென்பான் குன்றகத்தது குழுமிளைச்சீறூரென்றும், அங்ஙனஞ்சென்றாலும் என்னெஞ்சம் நின்னாற் காண்பதற்கியலாதவாறு கொடிச்சிகையகத்துப் பிணிப்புண்டதென்றும், ஒருவழி நீகாணினும் அவள்

அருள்செய்து விடுத்தாலன்றி நின்போல்வார்விடுத்தற்கரிதென்றுங் கூறி னானும். தாளங்கொட்டுமென்ற சொற்சிறப்பானே ஆசிரியர் கொட்டம்பல வனாரெனப் பெயர்பெற்றனர்போலும்.

இறைச்சி:—கூத்திநடந்தகயிற்றின்மேல் மந்தியின்பறழ் ஏறியாடக் கண்ட குறமாக்கள் தாளங்கொட்டாநிற்குமென்றது காப்பனகாத்துக் கடி

வனகடிந்து மன்பதை யோம்புதலை மேற்கொண்ட என்னுள்ளத்து ஒரு கொடிச்சிசென்று தங்குவதனையறிந்தநீ கைகொட்டி நகையாடி யழுங்கச் செய்தனையென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - பாங்கனிடத்துரைத்தல். (கூஉ)

[நெய்தல்.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக் குரைப்பாளாய் வரைவுகடாயது.

எ - து, சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகன் கேட்டு வரையுமாற்றானே தோழி தலைவியைநோக்கி அவர் நம்மைப்புணர்ந்தசோலை இதுவேயென் றும், ஆடிக் கூந்தலைத் துவட்டினதுறை உதுவேயென்றும், தழையுடுப்பித் துச்சென்றகானல் அதுவேயென்றுங்கூறி யுருகிப்பசந்தனையே; இனி எவ் வாறுய்குவாயென்று வருந்திக்கூறாநிற்பது.

கோக்குளமுற்றனார்பாடியது.

கூகூ. இதுவே, நறுவீ ஞாழன் மாமலர் தாஅய்ப்
புன்னை ததைந்த வெண்மண லொருசிறைப்
புதுவது புணர்ந்த பொழிலே யுதுவே
பொம்மற் படுதிரை நம்மோ டாடிப்
புறந்தாழ் பிருளிய பிறங்குகு ரலைம்பா

றுவரின ரருளிய துறையே யதுவே
கொடுங்கழை நிவந்த நெடுங்கா னெய்த
லம்பகை நெறித்தழை யணிபெறத் தைஇத்
தமியர் சென்ற கான லென்றுங்
குள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுருகிப்
பைஇப் பையப் பசந்தனை பசப்பே.

உரை:—தோழீ, நறுமணங்கமழ்கின்ற பூவையுடைய ஞாழலின்சிறந்த மலரும் புன்னையின்சிறந்தமலரும் உதிர்ந்து பரவிநெருங்கிய வெளிய மணற்பரப்பினொருபால் என்னைப் புதுவதாக இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்தசோலை இதுவேயென்றும், பொலிவுபொருந்திய கடலில் நம்மோடுநீராடி என்முதுகிலே தாழ்ந்திருண்ட விளங்கிய ஐம்பாலாகவகுக்குங் கூந்தலைப்பிழிந்து துவட்டினராயருளிய துறை உதுவேயென்றும், வளைந்ததண்டுயர்ந்த நீண்ட காம்புடைய நெய்தலின் அழகிய ஒன்றோடொன்று மாறுபடத் தொடுத்த நெறிப்பையுடைய தழையை அழகுபெற எனக்கு உடுப்பித்துத் தமியராய்ச் சென்றுவிட்ட கழிக்கரைச்சோலை அதுவேயென்றும் அவ்வண்ணம் நினைக்

குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் உள்ளமுருகி மெல்லமெல்லப் பசப்பைமேற்கொண்டு பசந்துகாட்டினை; இனி எவ்வாறுய்குவாய்? எ - று.

பொம்மல் - பொலிவு. துவருதல் - துவட்டுதல். கழை - தண்டு.

புணர்ந்தபொழிலிது என்பதுமுதலாய மூன்றுந் துன்பத்துப்புலம்பல். உள்ளுதோறுருகியென்றது ஆங்குநெஞ்சழிதல். பசப்புப்பசந்தனையென்றது பசலைபாய்தல். எனைமெய்ப்பாடு - அவலத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (கூசு)

[முல்லை.]

இது, பருவங்கண் டாற்றாளாய தலைவி தோழிக் குரைத்தது.

எ - து, வினைவயிற் பிரிந்துசென்ற தலைமகன் குறித்தபருவத்து வாராமையால் அக்காலத்துண்டாகிய கருபபொருண்முதலாயவற்றைக் கண்டு வருந்தியதலைவி ஆற்றுவிக்குந் தோழியைநோக்கிக் குயில்கூவுமோசையும், யாற்றுநீர்ப்பெருக்கும், நறுமலர்விற்குமகளும் எனக்குக் காமநோயைத் தோற்றுவித்துக் கொடுமைசெய்தலின் யான் எவ்வாறுய்வேனென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

மாறன்வழுதிபாடியது.

கூஎ. அழுந்துபடு விழுப்புண் வழும்புவாய் புலரா
வெவ்வ நெஞ்சத் தெஃகெறிந் தாங்குப்
பிரிவில புலம்பி நுவலுங் குயிலினுந்
தேறுநீர் கெழீஇய யாறுநனி கொடிதே
யதனினுங் கொடியா டானே மதனின்
றுய்த்தலை யிதழ பைங்குருக் கத்தியொடு
பித்திகை விரவுமலர் கொள்ளீ ரோவென
வண்டுசூழ் வட்டிய டிரிதருந்
தண்டலை யுழவர் தனிமட மகளே.

உரை:—தோழீ, நெடுங்காலமுன்னுண்டாகி ஆழ்ந்த பெரிய புண்ணின் வாய்நிணங் காயாத துன்பத்தையுடைய மார்பினிடத்தில் வேற்படையைக் குற்றிப் பாய்ச்சினாற்போல என்னருகிலிருந்து பிரியாதனவாய் வருந்திக் கூவுங் குயிலினுங்காட்டில் நன்றாகத்தெளிந்த நீர்கெழுமிவருகின்ற யாறு மிகக்கொடிதாயிராநின்றது; அழகுடைய பஞ்சுபோன்ற மேலே புறவிதழையுடைய பசிய குருக்கத்திமலருடனே விரவிய சிறுசண்பகமலரையும் விலைக்குக் கொள்வீரோவென்று அம்மலர்களை யிட்டுவைத்தலால் வண்டுகள்

சூழ்கின்ற கடகப்பெட்டியைக் கைக்கொண்டு திரியாநிற்கும் சோலையின்க ணுள்ள உழுதுண்ணுமாக்களின் ஒப்பற்ற இளமகளாவாள்தான் அவ் யாற்றி னுங்காட்டில் மிகக் கொடியளாயிராநின்றாள்; இங்ஙனமாகையில் யான் எவ் வாறாற்றியுய்குவன்? எ - று.

வழும்பு - நிணம். மதன் - அழகு. பித்திகை - சிறுசண்பகம். வட்டி - கடகப்பெட்டி. தலைவன்குறித்தகாலம் குயில்கூவி, யாற்றில்நீர்பெருகி, குருக்கத்தி சிறுசண்பகமுதலாயின மலருங்கார்ப்பருவத்தில் வருவேனென் றானென்பது. குயிலோசைக்கு எஃகெறிந்ததைக்கூறியது கிழக்கிடுபொ ருள் நிலைக்களமாக முதலுஞ்சினையும்விராய்வந்த பண்புவமம். குயிலோசை முதலியன—இன்பத்தை வெறுத்தலுந் துன்பத்துப்புலம்பலுமாம்.

குயிலோசை செவியளவே யின்பஞ்செய்ய ஏனைப்புலன்க ளின்பம் பெறாமையிற் குயில்கொடிதென்றாள். யாற்றுநீர் குளிர்ச்சிசெய்தலின் அக் குளிருக்குத் தனிக்கிடைவருத்துவதேயென யாறுகொடிதென்றாள். ஆட வனது மெய் தோயபபெற்று அம் மெய்ம்மணம் நுகர்ந்தவழி நறுமலரின் மணஞ் சிறக்குமாதலின் அதுகாரணமாகப் பூவிலைமடந்தை கொடியளென் றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கஎ)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறிவந் தொழுகுந் தலைவனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

எ - து, இரவுக்குறி இடையீடின்றி வருகின்ற தலைமகனைநோக்கித் தோழி காவன்மிகுதியையும், அதனாலே தலைமகள் துயிலாது வருந்துதலை யும், அவளது நெஞ்சம் தலைவனைவிட்டுப் பிரியாத அன்பினிலையையுங் கூறுவாளாய் நாடனே, நீ இரவில்வருதலைக்காட்டிலும் தாங்காத என்கண்

னுங்கொடிது, மீளாத என்னெஞ்சமுங் கொடியதுகாணென வருந்தி வரைவுகடாதல் தோன்றக்கூறிநிற்பது.

உக்கிரப்பெருவழுதிபாடியது.

கூஅ. எய்ம்முள் ளன்ன பரூஉமயி ரெருத்திற்
செய்ம்ம் மேவற் சிறுகட் பன்றி
யோங்குமலை வியன்புனம் படீஇயர் வீங்குபொறி
நூழை நுழையும் பொழுதிற் றாழாது
பாங்கர்ப் பக்கத்துப் பல்லி பட்டென
மெல்ல மெல்லப் பிறக்கே பெயர்ந்துதன்

கல்லளைப் பள்ளி வதியு நாட
னெந்தை யோம்புங் கடிப்புடை வியனகர்த்
துஞ்சாக் காவல ரிகழ்பத நோக்கி
யிரவின் வரூஉ மதனினுங் கொடிதே
வைகலும் பொருந்த லொல்லாக்
கண்ணொடு வாராவென் னாரி னெஞ்சே.

உரை:—முள்ளம்பன்றியின் முட்போன்ற பருத்த மயிரையுடைய பிடரும் சிறியகண்ணும் வயலிற்சென்றுண்ணும் விருப்பமுமுடைய பன்றி உயர்ந்த மலையிடத்துள்ள இடமகன்ற தினைக்கொல்லையிலேசென்று மேயும் பொருட்டுப் பெரிய இயந்திரமமைந்த புழைவழியிலே சென்றுபுகும் பொழுது தாழாது விரைந்து நல்லபக்கத்திருந்து பல்லியடித்தலும், அதனை யறிந்து ஆங்குச்சென்றால் ஊறுநிகழுமென்றஞ்சி மெல்லமெல்லப் பின்னே மீண்டுவந்து தன் கல்முழையிலுள்ள பள்ளியிடத்தே தங்காநிற்கு மலைநாடனே, எந்தையாலே பாதுகாக்கப்படுகின்ற காவலையுடைய அகன்றமாளிகையிடத்துத் துஞ்சாமற் காக்குங் காவலர்தாம் சிறிது அயர்ந்திருக்கும் பரு

வமறிந்து நீ இரவின்கண்வந்து முயங்கிச்செல்லும் அதனினுங்காட்டில் நாள்தோறும் நீ வருநெறியின் ஏதத்தைக் கருதுவதனாலே துயிலப்பெறாத என்கண்ணுங் கொடிதாயிராநின்றது, அன்றியும் நின்பாற்சென்றுவாராத என்பா லன்பற்ற என்னெஞ்சமும் கொடிதாயிராநின்றதுகாண்; எ - று.

எய் - முட்பன்றி. மேவல் - விரும்புதல். நுழை - துவாரம். கடிப்பு - காவல். நார் - அன்பு. நகர் - மாளிகை. கொடிதென்னுங்குறிப்புமுற்றைக் கண்ணுக்கும் நெஞ்சுக்குந் தனித்தனிகூட்டுக. நாடன் - அண்மைவிளி. எந்தையோம்புநகர் - காவன்மிகுதி. பொருந்தலொல்லாக்கண் - கண்டுயில் மறுத்தல். வாராவென்னெஞ்சு - அன்பினிலை. இது தலைவிகூற்றைத் தன் கூற்றாகத்தோழிகொண்டுகூறியது.

அஃறிணையாகியபன்றியும் காவிற்சேறற்கஞ்சி மீளுநாடனாயிருந்தும் நீ அஞ்சாதுபுகுதலின் என்கண்ணுறங்கிலதென்றிரங்கினாள்.

உள்ளுறை:—பன்றி தினையையுண்ணவேண்டி இயந்திரமமைத்த புழையிற்புகும்போது பல்லியடிப்பக்கேட்டு ஏதமுடைத்தென்று மீண்டு தன் அளைபுகுமென்றது தலைமகன் தலைமகளது இன்பந்துய்ப்பக் காவன்மாளிகையுட் காவிற்புகும்பொழுது நிலவுவெளிப்படன்முதலாய இடையீடுநிகழக் கண்டு ஏதமுடைத்தாமென்று மீண்டு தன்பதிபுகுதவுமமையு மென்றதாம். இதனான் இடையீடின்றித் துய்க்கவேண்டி வரைந்தெய்துகவென்றதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அவலத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். ()

[முல்லை.]

இது, பருவங்கண்டாற்றாளாய தலைவியைத் தோழி பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியது.

எ - து, வினைவயிற்சென்றதலைவன் குறித்த கார்ப்பருவங்கண்டு வருந்தியதலைவியைத் தோழி இது கார்ப்பருவமன்று, அறியாமையாலே கடனீரையுண்டமுகில் மழையைப் பெய்யக்கண்டு கார்காலமாமெனப் பிடவுங் கொன்றையுங் காந்தளு மலர்ந்தன; அவற்றைநோக்கி நீ மயங்காதே கொள்ளென வற்புறுத்திக் கூறுநிற்பது.

இளந்திரையனார்பாடியது.

கூகூ. நீரற வறந்த நிரம்பா நீளிடைத்
துகில்விரித் தன்ன வெயிலவி ருருப்பி
னஞ்சுவரப் பனிக்கும் வெஞ்சுர மிறந்தோர்
தாம்வரத் தெளித்த பருவங் காண்வா
விதுவோ வென்றிசின் மடந்தை மதியின்று
மறந்துகடன் முகந்த கமஞ்சூன் மாமழை
பொறுத்தல் செல்லா திறுத்த வண்பெயல்
காரென் றயர்ந்த வுள்ளமொடு தேர்வில
பிடவுங் கொன்றையுங் கோடலு
மடவ வாகலின் மலர்ந்தன பலவே.

உரை:—மடந்தாய், தண்ணிதாகிய நீர்மை முற்றும் இல்லாத சென்று கடக்கமுடியாத நீண்டநெறியில் வெளிய ஆடையை விரித்தாற்போன்ற வெயில் வீசுகின்ற வெப்பத்தாலே நோக்குவார் அஞ்சும்படியாக நடுக்கத்தைச்செய்யுங் கொடியகாட்டின்கண்ணே சென்றகாதலர் தாம் வருவேமென்று அழகுபொருந்தத் தெளியக்கூறிய பருவம் இதுதானோவென்று வினவாநின்றனை, இஃதன்று; அறிவில்லாது பருவகாலத்தை மறந்து கடனீரையுண்டதனாலாகிய நிறைந்தசூலையுடைய கரியமேகம் தான் தாங்கமாட்டாமே பெய்தொழிந்த வளவிய மழையைநோக்கி இது கார்காலமென மறதியுற்றவுள்ளத்துடனே அறியாதனவாய்ப் பிடவும், கொன்றையும், காந்தளும், இன்னும்பலவும் அஃறிணையாகிய அறிவில்லாப்பொருளவாதலின் மிகமலர்ந்துவிட்டன; அவற்றைக்கண்டு நீ கார்காலமென மயங்காதேகொள்.

நீர் - ஈரப்பண்பு. உருப்பு - வெப்பம். கமம் - நிறைவு. இறுத்தல் - பெய்தொழிந்தல். கோடல் - காந்தள். மடவ - அறியாதன. இது பருவமன்றெனவே அவர் பொய்யுரையார் குறித்தபருவத்து வருவரெனத்தெளிவித்தனளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - மருட்கை. பயன் - தலைவியைத்தெளிவித்தல்.

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். கூகூ

[ம ரு த ம்.]

இது, பரத்தை தலைவிக்குப் பாங்காயினோர்கேட்ப
விறலிக் குடம்படச்சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையானவள் தன்னைத் தலைவன்பிரிந்து செவ்வணிகண்டு மனைவயிற்புக்கானென்பதையறிந்து, தன்பால் அவன்செய்ததனைத் தலைவி கேட்டு வெறுப்படையவேண்டி அத்தலைவிக்குப் பாங்காயுள்ள தோழிமுதலானோர் கேட்குமாறு தன்தோழியாகிய விறலியைநோக்கி ஊரன் என்னைப்பற்றி வளையைப்பறித்தலாலே நான் உன்மனைவிக்கு இதனைச்சொல்லுவேன் என்றலும் அவன்நடுங்கியநிலைமையை நினைக்குந்தோறும் நகுகிற்பேனென இகழ்ந்துகூறுநிற்பது.

பரணர்பாடியது.

க00. உள்ளுதொறு நகுவேன் றோழி வள்ளுகிர்
மாரிக் கொக்கின் கூரல தன்ன
குண்டுநீ ராம்பற் றண்டுறை யூரன்
றெங்கம ழைம்பால் பற்றி யென்வயின்
வான்கோ லெல்வளை வெளவிய பூசல்
சினவிய முகத்துச் சினவாது சென்றுநின்
மனையோட் குரைப்ப லென்றலின் முனையூர்ப்
பல்லா நெடுநிரை வில்லி னொய்யுந்
தேர்வண் மலையன் முந்தைப் பேரிசைப்

புலம்பிரி வயிரியர் நலம்புரி முழவின்
மண்ணார் கண்ணி னதிரு
நன்ன ராள னடுங்களுர் நிலையே.

உரை:—தோழீ, பெரிய உகிரையுடைய கார்காலத்து உலாவுங் கொக்கினது கூரிய மூக்குப்போன்ற ஆழ்ந்த நீரின்முளைத்த ஆம்பற்பூவையுடைய தண்ணிய துறையையுடைய ஊரன் நெய்ம்மணம்வீசுகின்ற என் கூந்தலைப் பற்றியீர்த்துவைத்து என்கையிலுள்ள வெளிய கோற்றொழிலமைந்த ஒளியையுடைய வளையைக் கழற்றிக்கோடலினாகிய பூசலாலே சினமுற்றமுகத்தோடு அவனைநோக்கி 'இனியான் இங்ஙனம் சினவாதுசென்று நின்மனைக்கிழத்திபால் இங்குநிகழ்ந்ததனைக் கூறுநிற்பேன்' என்றவுடன் ஊர்முனையிலுள்ள பல நெடிய ஆனிரைகளை விற்போரால்வென்று செலுத்திக்கொண்டு வருகின்ற இரவலர்க்குத் தேர்கொடுக்குங் கைவண்மையுடைய மலையமான் திருவோலக்கத்தின்முன்பு வேற்றுநாட்டிருந்து வந்த பெரிய இசையையுடைய கூத்தர் நன்மையைவிரும்பி முழக்குகின்ற மத்தளத்தின் மார்ச்சனை

வைத்த பக்கம் அதிர்வதுபோலும் அதிர்ச்சியோடு நன்மையைமேற்கொள்ளும் அவன்தான் நடுங்கிய வருத்தத்தையுற்றநிலையை நினைக்குந்தோறும் நகைதோன்றுதலாலே யான் நகாநிற்பேன்காண்; எ - று.

வள்ளுகிர் - நீண்டநகமுமாம். குண்டு - ஆழம். தேன் - நெய். ஒய்யும் செலுத்துகின்ற.

இதனை மனைவிகேட்பின் 'அவன்யார்மாட்டும் வரம்பின்றியொழுகுபவன்' என்று வெறுப்புத்தோன்றும்; வெறுத்தவழி அவனை மீட்டும் தான் அடையலாமென்றுகருதி யிங்ஙனம் கூறினாள். சினங்கொண்டுகூறின் உரைபுலப்படாவாதலால் சினவாதுசெல்வேனென்றாள். தனது அன்புதலைப்பிரியாக்கொள்கைதோன்ற நன்னராளனென்றாள். மெய்ப்பாடு - எள்ளல்பொருளாகப்பிறன்கட்டோன்றியஇளிவரல். பயன் - பரத்தைதலைவனைத்தான்

[நெய்தல்.]

இது, பின்னின்றதலைமகன் தோழிகேட்பச்
சொல்லியது.

எ - து, குறையுறவுணர்தல் முதலாய மூன்றனுலும் இவனொரு குறையுடையான் போலுமென்று தோழி உய்த்துணாநிற்குமிடத்து இரந்து பின்னின்ற தலைமகன் தான் தலைவியிடத்துவைத்த காதலினாலே படுந்துன்பத்தைத் தோழி அறியுமாற்றானே அவள்கேட்பப் பரதவர்மடமகளுடைய கண்களை யான் பார்க்குமுன்பு புலவுநாற்றத்தையுடைய பாக்கமும் எனக்கு இனிதாகவேயிருந்தது, இப்பொழுதோவெனில் அஃது அங்ஙனமின்மையா லிரங்கத்தக்கதாயினதேயென்று வருந்திக் கூறுநிற்பது.

வெள்ளியந்தின்னனார்பாடியது.

௧0௧. முற்றா மஞ்சட் பசும்புறங் கடுப்பச்
சுற்றிய பிணர சூழ்கழி யிறவின்
கணங்கொள் குப்பை யுணங்குதிற னோக்கிப்
புன்னையங் கொழுநிழன் முன்னுய்த்துப் பரப்புந்
துறைநணி யிருந்த பாக்கமு முறைநனி
யினிதும னளிதோ தானே துனிதீர்ந்
தகன்ற வல்குலைதமை நுசுப்பின்
மீனெறி பரதவர் மடமகள்
மானமர் நோக்கங் காணு வூங்கே.

உரை:—வருத்தமின்றி, அகன்ற அல்குலையும் மெல்லிதாயமைந்த இடையையுமுடைய மீன்பிடிக்கின்ற பரதவர்தம் இளமகளின் மான்போ

னும் ஒன்றோடொன்று தொழிலின் மாறுபட்ட பார்வையைக் காணப்பெறு தமுன், உவ்விடத்தே முற்றாத இளமஞ்சட்கிழங்கின் பசிய புறத்தைப்போலச் சுற்றியிருக்கின்ற சருச்சரையையுடைய சூழ்ந்த கழியிடத்துள்ள இறாமீனின் கூட்டங்கொண்ட குவியல் காயும்வகையை ஆராய்ந்து புன்னையி

னது அழகிய கொழுவிய நிழலினெதிரே போகட்டுப் பரப்புந் துறைக்கு அணித்தாயிருந்த பாக்கமும் முறையே மிக இனிமையுடையதா யிருந்தது, அஃது இற்றைநாளால் அப் பரதவர்மகளின் நோக்கங் காணப்பெற்றமையாலே கழிந்துபோகியதாதலின் இரங்கத்தக்கதா யிராநின்றது; எ - று.

பாக்கம் - கடற்கரையிலுள்ளவூர். ஐது - மெல்லிது. ஊங்கு - உவ்விடம். பிணா இறவென்க. துறையேயன்றிப் பாக்கமுமினிதாயிருந்ததென்க. பாக்கமுமென்ற இழிவுசிறப்பும்மையால் மீன்புலர்தலினூற்ற மிக்குளதாயிருந்தும் தோற்றப்பொலிவா லினிமையாயிருந்ததெனவுமாம். காணுமுனினிதாயிருந்தது கண்டபின் இன்னாமையதாதலின் அவ்வின்னாமையொழியுமாறு கருதுகவென்றானும். ஒருநோக்கு நோய்நோக்கும், மற்றது அந்நோய்தன் மருந்துமாதலின் தொழில்மாறுபட்ட நோக்கங்களாயின. புன்னைமுன் பரப்புதல் நிழலிலிருந்து புள்ளோப்புதற்பொருட்டு.

இறைச்சி:—இறவு காயுந்திறனோக்கிப் புன்னைநிழலின்முன் பரப்புமென்றது யானும் என்போன்ற பெருவேட்கையளாகிய பரதவர்மகளுங்கொண்ட காமநோயைப் போக்குமாறு பகற்குறியிடனைக் கருதத்தகும் புன்னைநிழலின்முன் இருவோமையும் தோழி கூட்டுவிப்பாளாவதென்றதாம்.
கேட்போர் - தோழி. காலம் - நிகழ்காலம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தோழிகேட்டுக் குறைமுடிப்பாளாவது. (40௨)

[குறிஞ்சி.]

இது, காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

எ - து, இருவகைக்குறியானும் வந்தொழுகுந் தலைமகன் இடையீடு

பட்டு வாராதொழியக்கண்ட தலைமகள் வரைதல்விருப்பினளாய் வேட்கை பெரிதுஞ் சிறப்பச் சிந்தித்துக் கிளியைநோக்கிக் கிள்ளாய், என் தலைவரது நாட்டிலுள்ள நின்சுற்றத்தாரிடஞ் சென்றகாலை ஆங்கு என்காதலரைநோக்கி இம் மலைக்குறவர்மகள் மீட்டும் தினைப்புனங்காவல்செய்யுமாறுவந்தனளென இவ்வொன்றனைமட்டுஞ் சொல்வாயாகவென் றிரந்து கூறுநிற்பது.

செம்பியனார்பாடியது.

௧0௨. கொடுங்குரல் குறைத்த செவ்வாய்ப் பைங்கிளி
யஞ்ச லோம்பி யார்பதங் கொண்டு
நின்குறை முடித்த பின்றை யென்குறை

செய்தல் வேண்டுமால் கைதொழு திரப்பல்
பல்கோட் பலவின் சார லவர்நாட்டு
நின்கிளை மருங்கிற் சேறி யாயி
னம்மலை கிழவோர்க் குரைமதி யிம்மலைக்
கானக் குறவர் மடமக
ளேனல் காவ லாயின ளெனவே.

உரை:—விளைந்த தினைக்கதிர்களைக் கொய்துகொண்டு போகாநின்ற சிவந்தவாயையுடைய பசியகிள்ளாய், அஞ்சாதேகொள்; நீ இக்கதிர்களைக் கொய்தல்காரணமாக யாரேனும் நின்னை அச்சுறுத்துவார்கொல்லோவென்னும் ஐயத்தைப்போக்கி வேண்டியவுணவைக்கொண்டு நின்குறையெல்லா முடித்தபின்பு ஒழிவெய்தியகாலத்தில் என்னுடைய குறைபாட்டைச்செய்து முடிக்க வேண்டும்; இது நின்னை யான் என்கைகளைக்குவித்துத் தொழுது இரந்துகேட்கின்றேன்; அக் குறைபாடுதான் யாதோவெனில் பலவாய காய்களைக் காய்க்கின்ற பலாமரங்கள்மிக்க சாரலையுடைய அவர்நாட்டின்கணுள்ள நின்சுற்றத்தினிடத்து நீ ஒருபொழுது செல்லுவையேயாயின் அம் மலைக்குரியாராகிய எனது காதலரை நோக்கி இந்த மலையைச்சூழ்ந்த காட்டின்கணுள்ள குறவருடைய இளமகள் முன்போலவே தினைக்கொல்லைக் காவ

னுக்கு அமைந்து ஆண்டிருக்கின்றானென் றிவ்வொன்றனைமட்டு முரைத்து என் னிவ்வொருகுறையைச் செய்துமுடிப்பாயாக; எ - று.

சொல்லல்வேண்டுமோர் எனவும் பாடம்.

குரல் - கதிர். ஆர்பதம் - உணவு. கோள் - காய்.

சொல்லென ஏவியவழி மறுக்குங்கொல்லோ, உடன்படுங்கொல்லோ வென்னும் ஐயுறவால் கிளைமருங்கிற் சேறியாயினென்றாள். அது மாறுமற் செய்தற்பொருட்டு இரப்பலென்று தன்னைத்தாழ்த்தியும் தொழுதென அதனையுயர்த்தியுங்கூறினாள். ஆயினளெனவுரையென்றது தூதுமுனி வின்மை.

என்னைக் கைவிட்ட கொடுமையையுடையவர் சாரலாயிருந்தும் அச்சாரலின்கணுள்ள பலாமரங்கள் பிறர்க்குப் பயன்படுமாறு காய்க்கின்றனவே இஃதென்னவியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோன்றிய தறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௧௦௨)

[பாலை.]

இது, பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைவன் இடைச்சுரத்து ஆற்றானாகிய நெஞ்சினைக்கழறியது.

எ - து, பொருளீட்டுமாறு தலைவியைப் பிரிந்துசெல்கின்ற தலைமகன் சுரத்தினிடைத் தன்காதலியைக்கருதிக் கவன்ற நெஞ்சைநோக்கி யாம்

காட்டின்கண்வந்து வருந்துகின்றோம்; இவ்விடத்துப் பொருணசைக்காகச் செல்வோமெனினும் அன்றி மீள்வோமெனினும் என்னாலோ ரிடையூறு மில்லையாதலின் நீ இவ்விரண்டனு ளொன்றனை ஆராய்ந்து எனக்குச் சொல்லென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

மருதனிள நாகனார் பாடியது.

௧௦௩. ஒன்றுதெரிந் துரைத்திசி னெஞ்சே புன்காற்

சிறியிலை வேம்பின் பெரிய கொன்று
கடாஅஞ் செருக்கிய கடுஞ்சினி முன்பிற்
களிறுநின் றிறந்த நீர லீரத்துப்
பால்வீ தோன்முலை யகடுநிலஞ் சேர்த்திப்
பசியட முடங்கிய பைங்கட் செந்நாய்
மாயா வேட்டம் போகிய கணவன்
பொய்யா மரபிற் பிணவுநினைந் திரங்கும்
விருந்தின்வெங் காட்டு வருந்துதும் யாமே
யாள்வினைக் ககல்வா மெனினு
மீள்வா மெனினு நீதுணிந் ததுவே.

உரை:—என் நெஞ்சமே, புல்லிய காம்பையுடைய சிறிய இலையையுடைய வேப்பமரத்தின் பெரிய கிளைகளை முறித்துத்தள்ளி மதத்தாற் செருக்குண்ட கடியசினமும் வலிமையுமுடைய களிற்றியானை நின்று கழித்தகன்ற நன்னீரல்லாத இழிந்த நீரினாலாகிய ஈரத்துப் பால்வற்றிய தோலாகிய முலையையுடைய வயிற்றைப் பொருத்தி, பசி வருத்துதலானே வருந்தி முடங்கிக்கிடந்த பசிய கண்ணையுடைய செந்நாய்ப்பிணவினது கெடாத வேட்டைமேற்சென்ற கணவனாகிய செந்நாயேற்றை தான் உண்மையாகத் தன் பிணவை முன்பு புணர்ந்த தன்மையைக் கருதி வருந்தாநிற்கும் இது காறும் புக்கறியாத புதுவதாகிய கொடியகாட்டின் கண்ணே வந்துபுகுந்து யாம் வருந்துகின்றோம்; பொருள்செய்முயற்சி தலைக்கீடாகச் செல்வோமென்றாலும், அங்ஙனஞ் செய்யாது மீண்டு ஊர்புகுவோமென்றாலும் யான் தடுப்பதொன்றுமில்லை யாதலின் அவ்விரண்டனுள் நீ துணிந்தவொன்றனை ஆராய்ந்துரைப்பாயாக; எ - று.

சிறியிலைவேலம் என்றும் பாடம்.

முன்பு - வலிமை. விருந்து - புதுமை. நீரல்லாநீர் - மூத்திரம்.

உள்ளுறை :—நீரில்லாத சுரத்துப் பிணவு பசியால் வருந்த வேட்டை மேற்சென்ற அதன்கணவனாகிய செந்நாயேற்றை தான் சென்றவிடத்துத் தன்பிணவைக்கருதி வருந்துமென்றது பசிக்கைகொள்ளாது வேற்றிடத்தும் போய்க் காமவெப்பந்தாங்காது நமதுகாதலி தளிர்மேலே கிடந்து காமத்தால் வருந்தப் பொருள்வயிற்போந்த நாம் ஈண்டு அவளைக்கருதிப் புலம்பாநின்றே மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இடைச்சுரத்தழுங்கல். (கoரு)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைவி ஆறுபார்த்துற்ற அச்சத்தாற் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் இடையீடின்றிக் கொடிய காட்டுநெறியாக இரவுக்குறி வந்தொழுகக்கண்டஞ்சிய தலைமகள் இங்ஙனமன்றி வரைந்தெய்தின் இவ்வச்சம் இல்லையாகுமெனக் கருதி அதனைத் தோழிகேட்டுத் தலைமகனுக் கறிவுறுத்தும்வண்ணம் தலைவனது மார்பை விரும்பியுறையும் யானேயல்லது அவன் வருகின்ற கொடியநெறியைக் கருதுவார் பிறர் யாவருளரென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

பேரிசாத்தனார் பாடியது.

கoசு. பூம்பொறி யுழுவைப் பேழ்வா யேற்றை
தேங்கமழ் சிலம்பிற் களிற்றொடு பொரினே
துறுகன் மீமிசை யுறுக ணஞ்சாக்
குறக்குறு மாக்கள் புகற்சியி னெறிந்த

தொண்டகச் சிறுபறைப் பாணி யயலது
பைந்தாட் செந்தினைப் படுகிளி யோப்பு
மார்கலி வெற்பன் மார்புநயந் துறையும்
யானே யன்றியு முளர்கொல் பானாட்
பாம்புடை விடர வோங்குமலை மிளிர
வுருமுச்சிவந் தெறியும் பொழுதொடு பெருநீர்
போக்கற விலங்கிய சார
னோக்கருஞ் சிறுநெறி நினையு மோரே.

உரை :—அழகிய வரியையும் அகன்ற வாயையுமுடைய புலியேற்றை இடமகன்ற மலையின்கண்ணே களிற்றியானையோடு போர்செய்கையில் அவற்றாலுண்டாகுந் துன்பத்துக்கஞ்சாத குறவரின் இளமைந்தர்கள் ஆண்டுள்ள பெரும் பாறையினுச்சியிலே மனச்செருக்கோடேறித் தமது கையிலுள்ள சிறிய தொண்டகப்பறையை ஒலிப்பிக்கு மோசையானது பக்கத்திலுள்ள பசிய அடித்தண்டினையுடைய செவ்விய தினைக்கதிர்களைக் கொய்யவந்திறங்குகின்ற கிளிகளை அச்சுறுத்தி யோட்டாநிற்கும் நிரம்பிய ஒலியையுடைய மலைநாடனது மார்பை விரும்பித் தனித்துறைகின்ற யான் ஒருத்தியே யல்லாமல், இரவு நடுயாமத்திலே பாம்பு உறையும் பிளப்புக்களையுடைய உயர்ந்த கொடுமுடிகள் புரண்டுவிழும்படியாகச் சினந்து இடிமுழங்கி மோதுகின்ற இருட்பொழுதையும், நடந்துசெல்லக் கூடாதவாறு பெருவெள்ளங் குறுக்கிட்டோடுகின்ற சாரலின்கண்ணே நோக்குதற்கரிய சிறிய நெறியையுங் கருதுகின்றவர் பிறர் யாவரேனு முளரோ? உளராயின் நமது காதலரை இரவுக் குறிமறுத்து வரைவிடைப்படுத்தாநிற்பர்; எ - று.

தேம் - இடம். கமழ்தல் - விளங்குதல். புகற்சி - மனச்செருக்கு. தொண்

டகம் - குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய சிறிய பறை. ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்களவி வரைதல் வேட்கைப்பொருளது (இறை - ௩௰) என்றமையானும் "போக்கும் வரைவு மனைவிக்கட்டோன்றும்" (தொ - பொ - உ௨௫) என்றமையானும் வரைதல் வேட்கைக்கிளவி முற்றும் தலைவிகூற்றாதலின் ஈண்டுத் தலைவிகூற்றென்க. கேட்போர் - தோழி; எனவே யான் படுங்கவலையை நீ யறியாது அவனைக் களவொழுக்கத்து இரவுக்குறி வருமாறு செய்கின்றனை, வாராதபடி தடுத்தாயல்லையெனத் தோழியைச்சுட்டி யுரைத்ததாயிற்று. நயந்துறையும் யானென்றது அவன்பாலுள்ள அன்பின் மிகுதி காட்டியதாம். இஃது, அழிவில் கூட்டத்து அவன் புணர்வு மறுத்தல்.

உள்ளுறை :—புலி யானையொடு போர்செய்யக் கண்ட குறக்குறுமாக்கள் துறுகல்லேறி முழக்குந் தொண்டகப் பறையினொலியானது தினைக்கொல்லையிலே பயில்கின்ற கிள்ளையை வெருட்டாநிற்கும் என்றது (இங்ஙனம் வரையாது வந்தொழுகுங்காலை வேற்று வரைவு நேரினும் நேரும், நேர்ந்தவழி) வேற்றுவரைவுக்குப் புகுந்தாரொடு எமர் அளவளாவி யுடன்படக்கண்ட ஆயத்தார் கூடி மகிழ்ந்து என்பால்வந்து கூறு மாராயவுரையானது என்னுடம்பின்கணுள்ள உயிரைப் போக்காநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன் - வரைவுடம்படுத்தல். (௧௦௪)

[பாலை.]

இஃது, இடைச்சுரத்து மீளலுற்ற நெஞ்சினைத் தலைமகன் கழறியது.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரிந்து சுரத்தின்கட்சென்ற தலைமகன் தலைவியைக்கருதி மீளலுற்ற நெஞ்சினைநோக்கி, நெஞ்சமே, நீ முதலிலே காடு கடுமையதென்னுமல் நமது காதலி அங்கு வருந்தும்படி புறப்பட்டு நெடுந்தூரம் வந்துற்றனை; இன்று மீளலுறுவையாயின் நின்முயற்சி நன்றுகண்டாய்; இங்ஙனமே நீ வாழ்வாயாகவென இகழ்ந்து கூறுகிற்பது.

முடத்திருமாறன் பாடியது.

௧௦௫. முளிகொடி வலந்த முள்ளரை யிலவத்
தொளிர்சினை யதிர வீசி விளிபட
வெவ்வளி வழங்கும் வேய்பயின் மருங்கிற்
கடுநடை யானை கன்றொடு வருந்த
நெடுநீ ரற்ற நிழலி லாங்க
ணருஞ்சுரக் கவலைய வென்னாய் நெடுஞ்சேட்
பட்டனை வாழிய நெஞ்சே குட்டுவன்
குடவரைச் சுனைய மாயிதழ்க் குவளை
வண்டுபடு வான்போது கமழு
மஞ்சி லோதி யரும்பட ருறவே.

உரை:—நெஞ்சே, காய்ந்த கொடிகள் சுற்றிய முட்கள்பொருந்திய அடியையுடைய இலவமரத்தின் விளங்கிய கிளைகள் நடுங்கும்படி வீசி அவை முறியுமாறு கொடியகாற்று மோதியடிக்கின்ற மூங்கிற்புதர் நெருங்கிய விடங்களிலே கடியசெலவினையுடைய பிடிகள் தத்தங்கன்றுகளுடனே சோரவருந்தா நிற்ப, நெடிய நெறிமுழுதும் நீரில்லாதொழிந்த நிழலற்ற செல்லுதற்கரிய சுரத்தின்கணுள்ள கவர்த்த நெறிகளையுடைய அவ்விடமென்றெண்ணாய், குட்டுவன் சேரலது குடமலைச் சுனையிலுள்ள கரிய இதழையுடைய குவளையின் வண்டுமொய்க்கும் பெரியமலரைச் சூடுதலானே மணங்கமழ்கின்ற அழகிய சிலவாய கூந்தலையுடைய நமது காதலி நீங்குதற்கரிய துன்பத்தாலே வருந்தவிட்டு நீதான் நெடுந்தூரம் வந்துற்றனை; இங்குப் போந்தபின்பு கருதி மீளுறுகின்றனையாயின் நின்முயற்சி நனி நன்றாயிராநின்றது; இத்தகைய முயற்சிகளோடு நீ நீடுவாழ்வாயாக; எ - று.

முளிதல் - காய்தல். வலத்தல் - சுற்றுதல். வழங்குங்கவலைய ஆங்கணெனக் கூட்டுக. கவலைய ஆங்கணென்னுய் பட்டனை யென்றதனாலே மீளக் கருதாநின்றனையெனக் கொள்ளக்கிடந்த தறிக.

காதலி படருறுமாறு விட்டுச் சேட்பட்டனை யென்றது ஒன்றினேம் யாமென்றுரைத்தாரைத் தோள் நெகிழவிட்டதன் பயனாக நீ இக்கொடிய காட்டில் வந்து துன்புறுகின்றனை யென்றுனென்பது.

இறைச்சிகள் :—(க) இலவத்தின் கிளை முறியுமாறு' காற்றுவீசி மோதாநிற்குமென்றது, நீ கருதியவெல்லாம் கெடும்படியாகக் காமந் தலையெடாநின்றதென்றதாம்.

(உ) யானை கன்றொடு வருந்துமாறு நீரற்ற சுரமென்றது, யான் நின்னோடு சேர வருந்துந்தன்மைத் திவ்விடமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன் கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இடைச்சுரத்தழுங்கல். (கoசு)

[நெய்தல்.]

இது, பருவவரவின்கட் பண்டு நிகழ்ந்ததோர் குறிப்புணர்ந்த
தலைவன், அதனைக்கண்டு தாங்ககில்லானாய்
மீள்கின்றுன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

எ - து, வினைமுற்றி மீளுந்தலைவன் விரைவிலே தனது தேரைச் செலுத்தவேண்டி முன்பு ஊரினின்று போதரும்பொழுது தலைவி வருந்திய நிலையைக் குறித்துக்காட்டுவான் பாகனைநோக்கிப், பாக, யான் காதலிபாற் சென்று என் கருத்தினைச் சொன்னபொழுது விடைகூறவியலாது முறியைத் திமிர்ந்துதித்த கையொடு துன்புற்று அவள் நின்றநிலையை நீ அறிதலு மறிந்திருப்பாயோவெனக் கவன்று கூறுநிற்பது.

தொண்டைமான் இளந்திரையன்

பாடியது.

கூ0சு. அறிதலு மறிதியோ பாக பெருங்கட
லெறிதிரை கொழீஇய வெக்கர் வெறிகொள
வாடுவரி யலவ னோடுவயி னாற்று
தசைஇயுள் ளொழிந்த வசைதீர் குறுமகட்
குயவினென் சென்றியா னுண்ணோ வுரைப்ப
மறுமொழி பெயர்த்த லாற்று ணறுமலர்

ஞாழ லஞ்சினைத் தாழிணர் கொழுதி
முறிதிமிர்ந் துதிர்த்த கைய
ளறிவனு ருறுவி யாய்மட நிலையே.

உரை:—பாகனே, பெரியகடலின் மோதுகின்ற திரையாலே கொழிக்கப்பட்ட மணன்மேட்டில் நறுமணம் வீசாநிற்ப விளையாடுகின்ற புள்ளிகளையுடைய ஞெண்டைப் பிடிக்குமாறு சென்றவழி அஞ்ஞெண்டு ஓடுமிடத்தே பின்தொடர்ந்துசெல்ல ஆற்றாது களைப்புற்று அதன்மீது சென்ற விருப்பம் நீங்கியிருந்த குற்றமற்ற இளமையுடையாளிடத்து இப்பொழுது வருந்தாநின்றேனாகிய யான் சென்று என்னுள்ளத்தின்கண்ணேயுள்ள வினைவயிற் செல்லவேண்டிய கவற்சியைக் கூறியவளவிலே மறுமொழிகூறுதற்கு நாவெழாமையால் ஆற்றாளாய் நறியமலரையுடைய ஞாழலினது தாழ்ந்த அழகிய கிளையிலுள்ள பூங்கொத்தைக் கொய்து அதனோடு இளந்தளிரையுஞ் சேரப் பிசைந்து உதிர்த்த கையையுடையளாகி அறிவுமயக்கமுற்றவளின் அழகிய மடப்பத்தினிலையை நீ அறிந்திருத்தலையு முடையையோ? உடையையாயின் அதற்கேற்றபடி கடாவுவாயாக; எ - று.

உண்ணோ வெனவும் பாடம். உயவு - வருத்தம். அறிதலு மறிதியோ வென்றது காரியவாசகம். வரி - புள்ளி. கொழுதல் - கொய்தல். திமிர்தல் - பிசைதல். அனுருறுவி - மயக்கமுற்றவள்.

அலவன் பின்னுஞ் செல்லலாற்றா நடையளென்றதனால் மென்மைத் தன்மையளெனவும் அத்தகையா ளிதுகாறும் ஆற்றியிருத்த லரியளெனவுங் கூறினான். வசைதீர் குறுமகளென்றதனாலே அவள் குற்றமில்லாளென்றே அத் தகையாள் பிரிவுநோயென்னுங் குற்றத்தா லிறந்துபடுமோவென் றிரங்கினா னும். விரைந்து தேர்கடாவிச்சென்று காணவேண்டுவான் யானும் உய வினேனென்றான். கொழுதித் திமிர்ந்துதிர்த்தது - செய்வதறியாது மயங்கி னார் செய்யுஞ்செய்கை. இது - காதல் கைம்மிகல். மெய்ப்பாடு - உவகைக் கலுழ்ச்சி. பயன் - பாகன் தேர்கடாவல். (௧௦௬)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடை மெலிந்ததலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் பிரிதலால் மெலிவுற்ற தலைவி தோழியைநோக்கி எமது காதலர் பின்சென்று வழிபட்டொழிந்த என்னெஞ்சம் நல்வினையின் பாலதாயிற்று; ஊரார் பழிதூற்றும்படி யானொருத்தியே இங்கு நோயுடை

யேனா யிராநின்றேன், இதனை நினைக்குந்தோறும் நகைதோன்றுதலானே யானே என்னை நகைசெய்துகொள்ளா நிற்பேனென அவலித்துக் கூறா நிற்பது.

....

௧௦௭. உள்ளுதொறு நகுவேன் றோழி வள்ளுகிர்ப்
பிடிபிளந் திட்ட நாரில்வெண் கோட்டுக்
கொடிறுபோல் காய வாலிணர்ப் பாலைச்

செல்வளி தூக்கலி னிலைதீர் நெற்றங்
கல்லிழி யருவியி னொல்லென வொலிக்கும்
புல்லிலை யோமைய புலிவழங் கத்தஞ்
சென்ற காதலர் வழிவழி பட்ட
நெஞ்சே நல்வினைப் பாற்றே யீண்டொழிந்
தானாக் கௌவை மலைந்த
யானே தோழி நோய்ப்பா லேனே.

உரை :—தோழீ, பெரிய உகிரையுடைய பிடியானை தின்னுதற்பொருட்டு மேலுள்ள தோலைப் பறித்துக்கொண்டதனால் நாரில்லாத வெளிய கிளைகளையும் பற்றுக் குறடுபோன்ற காய்களையுமுடைய வெளிய பூங்கொத்துக்களையுடைய வெட்பாலையினுடைய, ஓடுகின்ற காற்று அசைத்தலினால் இலையுதிர்ந்த கிளையிலுள்ள நெற்றுக்கள் மலையினின்று விழும் அருவியைப்போல ஒல்லென்னும்படி ஒலியாநிற்கும் புல்லிய இலையையுடைய ஓமையையுடைய புலி இயங்குகின்ற சுரத்து நெறியிலேசென்ற என் காதலர்பால் அவரை வழிபட்டுப் பின்னே சென்றொழிந்த என்னெஞ்சம் முன்புசெய்த நல்வினையின் பயனை இப்பொழுது துய்ப்பதாயிராநின்றது; அந்த நெஞ்சுபோல நல்வினை செய்திலாதேனாகலின் இங்கே தங்கி ஊரார் தூற்றும் அடங்காத பழிச்சொல்லைச் சூடப்பெற்ற யானே தோழீ, தீவினையின் பாலேனாகி அதன் பயனை நுகராநின்றேன்; இங்ஙனம் இருவினைப்பயனையும் நுகருமாறு பெற்றதனை நினைக்குந்தோறும் நகைதோன்றுதலாலே யானே என்னை நகுவதுசெய்யாநிற்பேன்காண்; எ-று.

வள்ளுகிர் - பெரிய நகம். கொடிறு - குறடு என்று வழங்குவது; இங்கு பற்றுக்குறடென்றது ஈயம்பூசுங் குறட்டினை. அவலத்தால் மீட்டும் விளிதோன்றியது. நோய்ப்பாலேனென்றது துன்பத்துப் புலம்பல்.

வழிபட்டதென்றது அவாருளிப்பாடிட்டுக்கொள்ளவேண்டி யென்ற வாறு. ஆனாத கௌவையினாலும் இறந்துபடாமையின் பெருந்தகைமை யழிய வும் உயிர்வாழ்தல் மருந்துபோலுமென உள்ளுதொறும் நகுவேனென்றாள்.

உள்ளுறை :—பிடி தலைவனாகவும், பாலை தலைவியாகவும், புலி அன்னை முதலாயினோராகவும், அத்தம் தோழியாகவுங்கொண்டு பிடி தோலைப்பொளித் துக்கொண்டதுபோலத் தலைவியினலத்தைத் தலைவன் பெற்றுண்டுபோதலும் அந்தப் பாலையின் இலைதீர்ந்த நெற்று ஒலிப்பதுபோல நெஞ்சழிந்த தலைவி புலம்ப அருகிருந்த தோழி புலி வழங்குதல்போல அன்னை முதலானோர் இடையே இயங்கப்பெறுதலாலே தலைவியைத் தேற்றவு மியலாதிருந்தன ளெனக் கொள்க. மெய்ப்பாடு - அழுகைபற்றிய நகை. பயன் - அயாவுயிர்த் தல். (கூஎ)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுகலாற்றாளாய
தோழி தலைமகளது ஆற்றாமைகூறி

வரைவு கடாயது.

எ - து, தலைவன் களவொழுக்கத்து நீட்டித்தலாலே அது பொறாத தோழி களவில் அருகிவருதலை யொழித்து வரைந்துகொள்ளுமாறு குறிப்பாற் கூறுகின்றாள், பசப்பூரப்பெற்றுத் தலைவிவருந்த அவளை நீ யாதனாலோ கைவிட்டொழித்தனை, அதற்கு யான் நோகின்றேனென வருந்திக் கூறு கிற்பது.

....

௧0அ. மலையயற் கலித்த மையா ரேனற்
றுணையிற் றீர்ந்த கடுங்கண் யானை
யணையக் கண்ட வங்குடிக் குறவர்
கணையர் கிணையர் கைபுனை கவணர்
விளியர் புறக்குடி யார்க்கு நாட
பழகிய பகையும் பிரிவின் னோதே
முகையே ரிலங்கெயிற் றின்னகை மடந்தை
சுடர்புரை திருநுதல் பசப்பத்
தொடர்பியாங்கு விட்டனை நோகோ யானே

உரை :—மலைப்பக்கத்து முளைத்துத் தழைத்த கரியநிறமுடைய தினைப் புனத்தைத் தின்னக்கருதித் தன் பிடியைவிட்டு நீங்கிய கொடிய களிற்றி யானை வந்து புகுந்ததைநோக்கிய அழகிய குடியிலுள்ள குறவர் கணையுடைய வரும், கிணைப்பறையுடையவரும், கைவிரலிலே கோத்த கவணுடையவரும், கூவிப் பேரிரைச்சலிடுபவருமாகிக் குடியிருப்பின் புறமெல்லாஞ்சென்று ஆர வாரித்துச்சூழு மலைநாடனே, பழகியிருந்த பகைவராயினும் அருகிலிருந்து பிரிவரென்றால் அப்பிரிவுதான் முன்பு பழகினர்க்கு இன்னாமையைத் தருவ தொன்றாகு மன்றோ ? அங்ஙனமாக நின்னையின்றியமையாத முல்லையரும்பு போன்ற இலங்கிய எயிற்றையும் இனிய நகையையுமுடைய மடந்தை யினது சுடர்போன்ற ஒளியையுடைய அழகிய நெற்றியிலே பசலை யூருமாறு நீ அவளது தொடர்ச்சியை எவ்வண்ணம் கைவிட்டனை ? இதனைக்கருதியே யான் வருந்தாநின்றேன்காண் ; எ - று.

கலித்தல் - முளைத்தல், தழைத்தல், செழித்தலுமாம். உயிரொன் றுளமுமொன்று யிருந்த நம்மில் நீயிர் பிரிவுறி னிவளிறந்துபட்டொழியு

மன்றோவென் றறிவுறுத் துவாள் பகையும் பிரியினின்ஞது காண்மினென்றாள்.

உள்ளுறை:—ஏனல் தலைவியாகவும், யானை தலைவனாகவுங்கொண்டு தினைப்புனத்துப் புகுந்து உண்ணவந்த யானையைக்கண்ட குறவர் அதனை யொறுக்கும்படி படையினராய் ஆர்த்தல்போல நீ களவொழுக்கத்துத் தலைவியை முயங்கவருவதைக் குறவர் அறிந்தால் நின்னை ஏதஞ்செய்யுமாறு படையினராய்ச் சூழ்ந்துகொள்ளுவராதலின் வரைந்தெய் துகவென்றதாம். திருநுதல்பசப்ப என்றது பசலைபாய்தல். பழகியபகையும் பிரிவின்ஞதென்றது எம்மெய்யாயினு மொப்புமைகோடல். ஏனைமெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (கoஅ)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடை யாற்றாளாய தலைமகளது நிலைகண்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, வினைவயிற்பிரிந்த தலைமகன் குறித்தபருவத்து வாராமையாலே வருந்தியதலைவியை வினவியதோழிக்கு அவள் என் காதலர் வாராமையால் வாடைவீசுமிம் மாலைப்பொழுதானது யான் தனித்து வருந்தி யொழியுமாறு செல்லாநின்றது; இவ்வழி யான் எங்ஙனந் தனியிருந் தாற்றுகிற்பேனெனப் புலம்புவதன்றி வேறில்லைக்காணென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

கக

கஅசு நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

மீளிப் பெரும்பதுமனார் பாடியது.

கoகூ. ஒன்றுது மென்ற தொன்றுபடு நட்பிற்
காதல ரகன்றெனக் கலங்கிப் பேதுற்
றன்ன வோவிந் நன்னுத னிலையென

வினவ லானுப் புனையிழை கேளினி
யுரைக்க லாகா வெவ்வ மிம்மென
விரைக்கும் வாடை யிருள்கூர் பொழுதிற்
றெளியுடைத் தொழுவிற் றுணித லற்றத்
துச்சிக் கட்டிய கூழை யாவி
னிலையென வொருவே னாகி
புலமரக் கழியுமிப் பகன்மடி பொழுதே.

உரை:—'நின்னைப் பிரியேமாகி எப்பொழுதும் ஒன்றியிருத்தும்' என்று கூறிய பழைமையாகிய நட்பினின்றும் காதலர் பிரிந்தகன்றதனுலே கலங்கி மயங்குற்று இந் நல்ல நுதலேயுடையாளுடைய நிலைமை அப்படிப் பட்டனவோ வென்று வினவுதலொழியாத அலங்கரித்த அணிகலனையுடையாய், யான் கூறுகின்றதனைக் கேட்பாயாக; இப்பொழுது கூறுதற்கியலாத துன்பம் விரைந்துபற்ற, ஒலிக்கும் வாடைவீசுதலையுடைய ஆதித்தமண்டிலம் மேற்கே மறைகின்ற இம்மாலைக்காலமானது இருண்மிக்க இராப்பொழுதிலே சேற்றையுடைய தொழுவத்தினின்று வேற்றிடத்திலே கட்டவேண்டுமற்றத்து அங்ஙனஞ்செய்யாது அத்தொழுவத்துள் கீழினும் படுக்கவிடாது நின்றநிலையிலே நிற்குமாறு தலைக்கயிற்றையிழுத்து உச்சியிலே தூக்கி மேற்கைம்மரத்தி லிறுகப்பிணித்த குறுமையாகிய பசுவினது நிலைமையைப்போல யான் ஒருத்தியாகியே நின்று உள்ளஞ்சுழன்று வருந்தும்வண்ணம் மெல்ல மெல்ல நீங்காநிற்கும்; இவ்வேளை யான் எங்ஙனம் ஆற்றியிருப்பேனென்று புலம்புவதன்றி வேறில்லைக்காண்; எ - று.

இரைக்கும் வாடைப் பகன்மடிபொழு தெனக்கூட்டுக. இருள்கூர் பொழுதுமுதற் கூழையாவினுக் கடைமொழிகள். ஒருவேன் - ஒருத்தியாகிய யான். துணிதல் அற்றம் - பெயர்த்து வேறிடத்துக் கட்டுங்காலம். காமநோய் கைகடந்து பரத்தலான் இயக்கமின்றி நிற்றலின் அசையாதுபிணித்த ஆவை யுவமித்தாள். இஃது அவலவுவமை.

ஆவினை ஓம்புவார்க்கு நல்லறனுளதாமன்றே அவ்வண்ணம் தூதால்

அவரைக் கொணர்ந்து என்பாலுய்த்தெனது ஏதங்களையின் நினக்கு அறனுவ தென்றதாம், மெய்ப்பாடு - அழுகை, பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கOக)

[பாலை.]

(க) இது, மனைமருட்சி.

எ - து, உடன்போயினுள் மகளெனக்கேட்ட நற்றாய் இளமையின்கண் அறிவுமுதிர்ந்தமை நோக்கி வியந்தனளாயினும் இதுகாறும் பிரிந்தறியாதாள் பிரிதற்காற்றாளாய் முன்பு உணவுண்ணவும் வெறுக்குஞ் சிறுவிளையாட்டினை யுடையாள் அறிவும் ஆசாரமும் எப்படியறிந்தனள்? தந்தைசோற்றைக் கருதாளாய் மறுத்துண்ணுஞ் சிறுவன்மைய ளாயினளேயென வருந்திக் கூறா நிற்பது.

(உ) மகணிலையுரைத்ததுமாம்.

எ - து, வரைந்தபின் இல்வாழ்க்கையின் மணமனைச் சென்றுவந்த செவிலி, பொற்றொடி கற்பிய னற்றாய்க் குணர்த்துகின்றாள் முன்பு உண வுண்ணவுமறுத்த சிறுவிளையாட்டினையுடையாள் அறிவும் ஒழுக்கமும் எப்படி யறிந்தனள்? தந்தைசோற்றைக் கருதாது மறுத்துண்ணும் வன்மையளா யினளேயென வியந்து கூறாநிற்பது. இஃது உரிப்பொருளால் மருதமாயிற்று.

போதனார் பாடியது.

ககO. பிரசங் கலந்த வெண்சுவைத் தீம்பால்
விரிகதிர்ப் பொற்கலத் தொருகை யேந்திப்
புடைப்பிற் சுற்றும் பூந்தலைச் சிறுகோ
லுண்ணென் றோக்குபு புடைப்பத் தெண்ணீர்
முத்தரிப் பொற்சிலம் பொலிப்பத் தத்துற்

அரிநரைக் கூந்தற் செம்முது செவிலியர்
பரீஇ மெலிந்தொழியப் பந்த ரோடி
யேவன் மறுக்குஞ் சிறுவிளை யாட்டி
யறிவு மொழுக்கமும் யாண்டுணர்ந் தனள்கொல்
கொண்ட கொழுநன் குடிவற னுற்றெனக்
கொடுத்த தந்தை கொழுஞ்சோ றுள்ளா
ளொழுகுநீர் நுணங்கறல் போலப்
பொழுதுமறுத் துண்ணுஞ் சிறுமது கையளே.

உரை :—தேன் கலந்தாலொத்த நல்ல சுவையையுடைய இனிய வெளிய பாலுணவை விரிந்த ஒளியையுடைய பொன்னாலாகிய கலத்திலிட்டு அதனை யொருகையிலேந்தி நின்று புடைப்பாகச் சுற்றிய பூவொத்த மெல்லிய நுனியையுடைய சிறியகோலை ஒச்சி 'நீ உண்ணுவாய்' என்றெறிதலும் தெளிந்த ஒளியையுடைய முத்துக்களை உள்ளே பரலாகப் போகடப்பட்ட பொன்னாலாகிய சிலம்பு ஒலிக்குமாறு பாய்ந்து மெல்லியவாய நரைத்த கூந்தலையுடைய செவ்விய முதுமையடைந்த செவிலியர் பின்றொடர்ந்து ஓடிப் பற்றமுடியாமல் மெலிந்தொழியுமாறு தான் முன்றிலின் கணுள்ள பந்தரின் கீழோடி 'நீ உண்ணுவாய்' என்றதன் விடையாக 'யானுண்ணேன்காண்' என்று மறுத்து உரையாடுஞ் சிறிய விளையாட்டினையுடைய என் மகள் நல்ல அறிவும் ஆசாரமும் எப்படி யுணர்ந்தனளோ? தன்கைபற்றிய கொழுநன் குடி வறுமையுற்றதாகத் தன்னை யீன்று உதவிய தந்தையினது செல்வமிக்க உணவை நினைகிலளாகி ஓடுகின்ற நீரிலே இடையீடுற்றுக்கிடக்கும் நுண்ணிய மணல்போல ஒருபொழுதின்றி யொருபொழுதுண்ணுஞ் சிறிய வன்மை யுடையளாயினளே, இஃதென்ன வியப்பு! எ - று.

அரி - பருக்கைக்கல். அரிநரை - மெல்லியநரை. பரிதல் - ஓடுதல்.

பாலுணவையும் வெறுப்பவள் பொழுதுமறுத் துண்பாளாயது அதனினும் கேள்வனின்பஞ் சிறந்ததுபோலுமென் றிரங்கினாள். விளையாட்டி யாண் டுணர்ந்தனளென்றது நம் ஏவலை மறுத்துவிளையாடுபவள் காதலன் ஏவலும் அவனுக்கேற்றபடி நடத்தலு மாகியவற்றுக்கேற்ற அறிவும் ஆசாரமும் எவ் வாறு பெற்றனளென்று வியந்ததாம். மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன்- ஆற்றுமை நீங்குதல். இஃது உரிப்பொருளாற் பாலை.

(உ) உரை மேற்கூறியதே யொக்கும். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். (கக0)

[நெய்தல்.]

இது, விரிச்சிபெற்றுப் புகன்றதோழி தலைவிக்குரைத்தது.

எ - து, தலைவன் பிரிதலாலே தலைமகள் வருந்துவதறிந்த தோழி அவன் வருதற்கறிகுறியாகிய நன்னிமித்தந்தோன்ற அதுகொண்டு தலைவியைநோக்கி நமதுபாக்கம் கல்லென்றொலிக்கும்படி கொண்கனது தேர் வருமாதலின் நீ வருந்தாதேகொள்ளென அவள் தெளிந்து ஆற்றியிருக்குமாறு கூறுகிற்பது.

....

ககக. அத்த விருப்பைப் பூவி னன்ன
துய்த்தலை யிறவொடு தொகைமீன் பெறீஇயர்
வரிவலைப் பரதவர் கருவினைச் சிறாஅர்
மரன்மேற் கொண்டு மான்கணந் தகைமார்
வெந்திற லிளையவர் வேட்டெழுந் தாங்குத்
திமின்மேற் கொண்டு திரைச்சுர நீந்தி

வாள்வாய்ச் சுறவொடு வயமீன் கெண்டி
நிணம்பெய் தோணிய ரிகுமண லிழிதரும்
பெருங்கழிப் பாக்கங் கல்லென
வருமே தோழி கொண்கன் றேரே.

உரை :—தோழீ, சுரத்தின்கணுள்ள இருப்பைப்பூப்போன்ற மெல்லிய தலையையுடைய இறாமீன்களுடனே ஏனைத்திரளாயுள்ள மீன்களையும் பெறுமாறு பின்னிவரிந்த வலையையுடைய பரதவர்தம் வன்மைமிக்க தொழிலையுடைய சிறுமக்கள், மரங்களின்மேலேறிநின்று மானினங்களைத் தகைக்கும் பொருட்டு வெய்யவலியையுடைய வேட்டுவச்சிறுவர் விரும்பி யெழுந்தாற்போல மீன்பிடிக்கும் படகின்மே லேறிக்கொண்டு கடற்பரப்பின்கண்ணே கடந்துசென்று ஈர்வாள்போன்ற வாயையுடைய சுறாமீனையும் மற்றும் வலிமையுள்ள பிறமீன்களையும் பிடித்து அவற்றைத் துண்டித்து இறைச்சிகளை நிரப்பிய தோணியராய் மீண்டுவந்து காற்று வீசிப்பரப்பிய மணற்பரப்பி லிறக்கியிடும் பெரிய கழிசூழ்ந்த பாக்கம் கல்லென வொலிக்குமாறு கொண்கனது தேர் வாராநிற்குமாதலின் நீ வருந்தாதே கொள் ; எ - று.

வரிவலை - கட்டியவலை. கருவினை, கருமை - வன்மை ; ஈண்டுப் பாவ வினையன்று ; மரபுக்குரிய தொழிலைச் செய்வதனால். கெண்டுதல் - வெட்டுதல். இகுதல் - சொரிதல். சுறாமீன் கொம்பைவெட்டி ஆண்டே கடலிற் போகடலானும் ஏனைப் பெருமீன்களைத் தறித்துக்கொணர்தலானும் வழக்குண்மை யறிக. சிறார் திமில்மேற்கொண்டென்க. திமில் - மீன்பிடிக்கும் படகு. விரிச்சி - நிமித்தம்.

இறைச்சி :—சிறார் திரைச்சுரத்திற்சென்று பிடித்துக்கொணர்ந்த மீனினங்களை மணலின்க ணிறக்கியிடுமென்றது தலைவர் வேற்றுநாட்டிற்சென்று ஈட்டிக்கொணர்ந்த பொருளெல்லாம் நமதில்லகத்தே பரப்பாநிற்பாரா னென்றதாம், மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைமகளையாற்றுவித்தல். கைகோள் - கற்பு. (௧௧)

[மருதம்.]

இது, பரத்தை தலைவிக்குப் பாங்காயினோர்கேட்ப
விறலிக் குடம்படச்சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையானவள் தன்னைத் தலைவன்பிரிந்து செவ்வணிகண்டு மனைவயிற்புக்கானென்பதையறிந்து, தன்பால் அவன்செய்ததனைத் தலைவி கேட்டு வெறுப்படையவேண்டி அத்தலைவிக்குப் பாங்காயுள்ள தோழிமுத லானோர் கேட்குமாறு தன்தோழியாகிய விறலியைநோக்கி ஊரன் என் னைப்பற்றி வளையைப்பறித்தலாலே நான் உன்மனைவிக்கு இதனைச்சொல்லு வேன் என்றலும் அவன்நடுங்கியநிலைமையை நினைக்குந்தோறும் நகுகிற்பே னென இகழ்ந்துகூறுநிற்பது.

பரணர்பாடியது.

க00. உள்ளுதொறு நகுவேன் றோழி வள்ளுகிர்
மாரிக் கொக்கின் கூரல் அன்ன
குண்டுநீ ராம்பற் றண்டுறை யூரன்
றேங்கமழ் ஐம்பால் பற்றி யென்வயின்
வான்கோ லெல்வளை வௌவிய பூசல்
சினவிய முகத்துச் சினவாது சென்றுநின்
மனையோட் குரைப்ப லென்றலின் முனையூர்ப்
பல்லா நெடுநிரை வில்லி னொய்யுந்
தேர்வண் மலையன் முந்தைப் பேரிசைப்
புலம்பிரி வயிரியர் நலம்புரி முழவின்
மண்ணார் கண்ணி னதிரு
நன்ன ராள னடுங்களுர் நிலையே.

உரை:—தோழீ, பெரிய உகிரையுடைய கார்காலத்து உலாவுங் கொக்கினது கூரிய மூக்குப்போன்ற ஆழ்ந்த நீரின்முளைத்த ஆம்பற்பூவையுடைய தண்ணிய துறையையுடைய ஊரன் செய்ம்மணம்வீசுகின்ற என்கூந்தலைப் பற்றியீர்த்துவைத்து என்கையிலுள்ள வெளிய கோற்றொழிலமைந்த ஒளியையுடைய வளையைக் கழற்றிக்கோடலினாகிய பூசலாலே சினமுற்றாகத்தோடு அவனைநோக்கி 'இனியான் இங்ஙனம் சினவாதுசென்று நின்மனைக்கிழத்திபால் இங்குநிகழ்ந்ததனைக் கூறாநிற்பேன்' என்றவுடன் ஊர்முனையிலுள்ள பல நெடிய ஆனிரைகளை விற்போரால்வென்று செலுத்திக்கொண்டு வருகின்ற இரவலர்க்குத் தேர்கொடுக்குங் கைவண்மையுடைய மலையமான் திருவோலக்கத்தின்முன்பு வேற்றுநாட்டிருந்து வந்த பெரிய இசையையுடைய கூத்தர் கன்மையைவிரும்பி முழக்குகின்ற மத்தளத்தின் மார்ச்சனை

பகுத்தறிவில்லாத முகிலும் அவன் வருவதறிந்து விரும்பி வருதலைக் கண்டுவைத்தும் எல்லாவறிவுமுடைய நீ அவன்வருகையை யறியாது புலம்புகின்றனையேயென் றிரங்கியவாறாயிற்று.

இறைச்சி :—அடுக்கம் புலம்பக் களிற்றியானையைக் கொன்று சிங்கம் இயங்குமென்றது நினது பசப்பு வருந்திக்கெட உனக்குண்டாகிய காமநோயைப் போக்கி நினது தலைவன் நின்மாட்டு அகலாது பலகாலு மியங்காநிற்கு மென்றதாம். கைகோள் இரண்டற்கும் பொது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (கசஉ)

[பாலை.]

இஃது, இடைச்சுரத்து ஆற்றானாயதலைவன் சொல்லியது.

எ - து, பொருள்வயிற்சென்ற தலைவன் இடைச்சுரத்து ஆற்றானாகித் தலைவியின் உருவெளித்தோற்றம் நோக்கி முன்பு நான் விடைபெறும்பொழுது கூந்தலைவிரித்து அதனுண்மறைந்து அழிந்தேங்கித் துன்புற்றுநின்ற நமது காதலியின் வருந்திய நோக்கம் இப் பெருங்காட்டினைக் கடந்தும் என்னெதிரி

லெய்தவந்தனவே இஃதென்னேயென்று அழுங்கிக் கூறுகிற்பது.

இளங்கீரனார் பாடியது.

க௪க. உழையணந் துண்ட விறைவாங் குயர்சினைப்
புல்லரை யிரத்திப் பொதிப்புறப் பசுங்காய்
கல்சேர் சிறுநெறி மல்கத் தாஅம்
பெருங்கா டிறந்து மெய்தவந் தனவா
லருஞ்செயற் பொருட்பிணி முன்னி யாமே
சேறு மடந்தை யென்றலிற் றான்ற
னெய்த லுண்கண் பைதல் கூரப்
பின்னிருங் கூந்தன் மறையினள் பெரிதழிந்
துதியன் மண்டிய வொலிதலை ஞாட்பி
னிம்மென் பெருங்களத் தியவ ரூது
மாம்பலங் குழலி னேங்கிக்
கலங்கஞ ருறுவோள் புலம்புகொ ணோக்கே.

உரை :—'மடந்தாய், எம்முள்ளம் அருமையாக ஈட்டப்படும் பொரு ளாவினலே பிணிக்கப்பட்டதை யெண்ணி யாஞ் செல்லுகின்றோம்' என்ற

வுடன் அவள்தான் தன்னுடைய நெய்தன் மலர்போலும் மையுண்ட கண்கள் வருத்தமிக, பின்னுகின்ற கூந்தலைவிரித்து அதனுள்ளே மறைந்துநின்று பெரிதுங்கலக்கமடைந்து, உதியஞ்சேரல் சினந்துசென்ற ஒலிக்கின்ற இடத்தையுடைய போர்க்களத்தின்கண்ணே களம்பாடுநருடன் வாச்சியம் வாசிப்போர் விரைவாக ஊதுகின்ற ஆம்பலென்னும் பண்ணையுடைய இனிய புல்

லாங்குழல் இசையெடுத்தாற்போல வாய்விட்டழுது கலங்கிய வருத்தமுறு கின்றவளினுடைய துன்பங்கொண்ட பார்வைகள் தாம் மானினம் நிமிர்ந்து தழையுண்ணுதலினாலே சிறிது வளைந்த உயர்ந்த கிளைகளையும் புல்லிய அடியையுமுடைய இலந்தைமரங்களின் மேலே கனியையுடைய பசியகாய் பரல்பொருந்திய சிறிய நெறியின்கண் உதிர்ந்து நிறையப்பரவாநிற்கும் பெரிய சுரத்தைக்கடந்தும் ஈங்கு எம்முன்னே அடையவந்தன; இஃதென்ன வியப்பு ? எ - று.

அணத்தல் - அண்ணாத்தல்; நிமிர்தல். இறை - சிறிது. இரத்தி - இலந்தை. இம்மெனல் - விரைவுக்குறிப்பு. ஆம்பல் - ஒரு பண்; இனி வெண்கலத்தால் ஆம்பற்பூவடிவாக அணைசுபண்ணி நுனியில் வைக்கபபட்ட புல்லாங்குழலெனவுமாம்.

நன்னிமித்த மன்மையின் அழுகையைப் புலப்படுத்தாது கூந்தலான் முகத்தை மறைத்தனளாதலின் கூந்தலின் மறையினளென்றான். புலம்பு முந்துறுத்தலின் மொழிபகா நாவெழாது கலங்கிநின்றமை கருதியே பெரி தழிந்தென்றான். கைகடத்தலி னழுகையுங் கூறினான். அழும்பொழுதேயும் ஆம்பலங்குழலோ டொத்தலின் மகிழ்ந்து நவல்வாளாயின் அவளது மொழி அளவில் சுவையுடையதென்பது போதராநின்றது. இஃது எதிர்பெய்து பரிதல்.

இறைச்சி :— இலந்தை மானினத்தால் இலையுண்ணப்பட்டதாயினும் நிரம்பியகனிகளை நெறியிடை யுதிர்க்குமென்றது தலைவி பசலையால் நலனுண் ணப்பட்டவளாயினும் யாம் இன்னேசெல்லின் மிக்க இன்பம் பயவாநிற்ப ளாதலி னியைந்தவாறு செய்வேமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - இடைச்சுரத்தழுங்கல். (ககசு)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, ஆறுபார்த்துற்ற அச்சத்தால் தோழி தலைவிக் குரைப்பாளாய்ச் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ-து, இரவுக் குறிவந்தொழுகுந் தலைமகனை நெறியினது குற்றங்கூறி மறுத்து வரைவொடு வருமாறு கருதியதோழி சிறைப்புறத்தானாய அவன்

கேட்குமாற்றானே தலைவியைநோக்கித் தோழீ, மழைபெய்தலின் இடிதாக்கி ஒரு களிற்றைக்கொன்றது அதன்கோட்டினை நமர்கொணர்வதாகவும் உசிலை யடக்குவதாகவும் பேசிய ஆரவாரங்கேட்டு வருந்தியிருப்பேன்முன் நமது காதலனும் வந்தனன்; அவன் வருநெறியிற் கான்யாற்றையும் அஞ்சுகிற்பே னென வருந்திக் கூறுகிற்பது.

தொல்கபிலர் பாடியது.

௧௧௪. வெண்கோடு கொண்டு வியலறை வைப்பவும்
பச்சூன் கெண்டி வள்ளுகிர் முணக்கவு
மறுகுதொறு புலாவஞ் சிறுகுடி யரவம்
வைகிக் கேட்டுப் பையாந் திசினே
யளிதோ தானே தோழி யல்கல்
வந்தோன் மன்ற குன்ற நாடன்
றுளிபெயல் பொறித்த புள்ளித் தொல்கரை
பொருதிரை நிவப்பின் வரும்யா றஞ்சுவ
லீர்ங்குர லுருமி னார்கலி நல்லேறு
பாம்புகவி னழிக்கு மோங்குவரை பொத்தி
மையின் மடப்பிடி யினையக்
கையூன்று பிழிதரு களிறெறிந் தன்றே.

உரை:—தோழீ, ஈரிய குரலின்மிக்க ஓசையையுடைய இடியேறு பாம் பின் அழகைக் கெடுக்கின்றதாகி உயர்ந்த மலைமேல் மோதிக், கரியநிறத்தை யுடைய இளம்பிடி வருந்துமாறு தனது துதிக்கையையூன்றி யிறங்குகின்ற களிற்றின்மேலே பாய்ந்து அதனைக் கொன்றொழிந்தது; அங்ஙனமிறந்த யானையை நமது ஐயன்மார், பிளந்து அதன் வெளிய கோடுகளையெடுத்து

அகன்ற பாறையின்கண்ணே ஊன் காயுமாறு போகடுவதாகவும், அதன் பசிய ஊனை அழித்து மிகப் பெரிய உகிர்களைப் புதைப்பதாகவும் பேசிக்கொள்ளுகின்ற இவற்றாலே, புலவு மணங்கமழ்கின்ற சிறுகுடியிலுள்ள தெருவுதோறு முண்டாகும் ஆரவாரத்தை இரவுமுழுதுந் துயிலாதிருந்துகேட்டு வருந்தினேன்; அத்தகைய இரவிலே குன்றநாடனும் திண்ணமாக இரவுக்குறி கூடும்படி கருதி வந்தனன்காண்; அவன் வருநெறியில் மழையின் துளி பெய்தலாலே பொறிக்கப்பட்ட புள்ளிகளையுடைய பழைமையாகிய கரையை மோதுகின்ற உயர்வையுடைய அலைகளோடு வருகின்ற கான்யாற்றினைக் கருதி யான் அஞ்சாநின்றேன்; ஆதலின் அவன் இரவுக்குறிவருதல் இரங்குதற்குரிய தொன்றாயிராநின்றது; எ - று.

வைத்தல் - போக்குதல்; விடுத்தல். முணக்கல் - அடக்குதல். கெண்டுதல் - வெட்டுதல். பையாத்தல் - வருந்துதல். அல்கல் - இரவு. வந்தோன் - முற்று. இடியோசைகேட்ட பாம்பு நடுங்கியொடுங்கல் வெளிப்படை. பொத்தல் - மோதல்.

நாடன் வந்ததறிந்தும் குறியிடத் திறைவியைக் கொண்டுசெல்லாதது ஊர் துஞ்சாமையானென அறிவுறுத்துவாள் அரவங்கேட்டுப் பையாந்திசினென்றாள். தலைமகன் வெறாதபடி அவன்பால் அன்புடைமை காட்டுவாள் அளிதோதானே யென்றாள். யாறஞ்சுவலெனவும் இடிகளிறெறிந்ததெனவும் ஆறுபார்த்துற்ற அச்சங்கூறினாள். இவற்றான் இரவுக்குறி இடையீடுபட்டமையின் வரைந்தெய்துக வென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறி விலக்கி வரைவுடம்படுத்தல். (௧௧௪)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடை யாற்றாளாய தலைமகளைத் தோழி
பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

எ - து, வினைவயிற் பிரிந்து சென்ற தலைமகன் குறித்த பருவத்து வாராமையால் வருந்திய தலைவியைத் தோழிநோக்கி அவர் குறித்த கார்ப்பருவம் இப்பொழுதுதான் தொடங்குகின்றது, காதலர் சேய்மைக்கண்ணே அயல் நாட்டி லிருப்பவராயினும் நம்மீது மிகுபேரன்புடையராதலின் தவிராது வருவர் நீ வருந்தாதே யென வலியுறுத்திக் கூறுநிற்பது.

....

ககடு. மலர்ந்த பொய்கைப் பூக்குற் றழுங்க
வயர்ந்த வாயங் கண்ணினிது படீஇய
ரன்னையுஞ் சிறிதுதணிந் துயிரின ளின்னீர்த்
தடங்கடல் வாயி லுண்டுசி னீரென
மயிலடி யிலைய மாக்குர னொச்சி
மனைநடு மௌவலொ டூழ்முகை யவிழக்
காரெதிர்ந் தன்றாற் காலை காதலர்
தவச்சேய் நாட்ட ராயினு மிகப்பே
ரன்பினர் வாழி தோழி நன்புக
முலப்பின் றுபெறினுந் தவிரலர்
கேட்டிசி னல்லனோ விசும்பின் றகவே.

உரை :—தோழீ, வாழி! அமன்றுவிரிந்த பொய்கையின்கணுள்ள மலர்களைக் கொய்துவந்த துவட்டியல் வருந்திய தோழியர்குழாமெல்லாம் தம் மெய்ந்நோவொழிந்து இனிதாகத் துறங்கவேண்டி அன்னையும் நம்மீதுகொண்ட சினம் சிறிதுதணிந்து உயிர்ப்புடையளாயினள்; அவள் அங்ஙனமாகிய பொழுது முகிலும் இனியநீரையுடைய பெரிய கடலினீர் சிலவென்னும்படியாக வாயினாலுண்டு மயிலினடிபோன்ற இலையுடைய கரியகதிராகிய பூந்துணரையுடைய நொச்சிவேலியின்மீது இல்லி னடுமுற்றத்தில் முளைகொண்டெழுந்த முல்லை கூரைமேலாலே சென்று படர்ந்து அவ்விரண்டும் முறையே அரும்பவிழ்ந்து மலருமாறு இன்று நட்காலை எதிர்போந்து தன்னுடைய கார்ப்பருவஞ் செய்யலாகியது கண்டாய்; அஃது அங்ஙனமாக, இப்பொழுது நமது காதலர் மிக்க சேய்மையின்கண்ணதாகிய நாட்டி லுறைபவராயினும் நம்பால் மிகப்பெரிய அன்புடையாராதலின் அங்கே தாம் கொண்ட வினை முடித்தலால் அளவில்லாத புகழையடைவதாயினும் குறித்த பருவ வாயின் கண் வாராது ஆண்டுறைபவரல்லர்; அவர் வருமளவும் நீ வருந்தாதேகொள்; இன்றுதான் பருவந் தொடங்குகின்றதென்பதன் குறியாக அம்மேக முழங்கு மிடியோசையை யான் கேளாநின்றே னல்லேனோ? எ - று.

மலர்தல் - விரிதல். குறுதல் - பறித்தல். உயிரினள் - சினமடங்குழிப பெருமூச்சுவிடுதலுடையளாயினள்.

நமது நிலையிலா இன்பத்தை மேற்கொண்டு நிலைத்த புகழையும் விரும்பு கிலரெனத் தவப்பேரன்பினரென்பதனை வலியுறுத்தினளென்பது.

இறைச்சி :—புறத்துள்ள நொச்சிவேலியின்மீது மனையகத் தெழுந்த மௌவல் சென்றுபடர்ந்து இரண்டும் மலராநிற்குமென்றது அயனாட்டரசகுமாரனாகிய நின்காதலனொடு ஈண்டிம் மனையகத்துப்பிறந்த நீ சென்றுகூடி மணந்து இருவரும் ஒருதன்மையான மகிழ்ச்சியீராய் மக்களோடு மகிழ்ந்து

மனையறங்காத்து வைகுவீர் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (சகஙி)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவுநீட்டிப்ப ஆற்றுளாய தலைவிதோழிக்கு வன்பொறை எதிரழிந்து சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் மணஞ்செய்துகொள்ளாது நீட்டித்ததனாலே தலைவியது ஆற்றாமையறிந்து அவள் வல்தெய்துவராதவின் நீ வருந்தாதே வலிந்து பொறுத்திருவென்ற தோழியைநோக்கி அவள் நமது காதலன் நம்பால்வைத்த

கருசு நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

நட்பானது தொடர்பின்றி அறவொழிந்த பின்னும் அயன்மாதர் என்னை அவர் கூறுவதொழிந்தாரிலர்; அதனை யெங்ஙன மாற்றுவேனென் றெதிரழிந்து கூறுகிறபது.

கந்தரத்தனார் பாடியது.

சகசு. தீமை கண்டோர் திறத்தும் பெரியோர
தாமறிந் துணர்க வென்ப மாதோ
வழுவப் பிண்ட நாப்பண்ணமுற்
றிருவெதி ரீன்ற வேற்றிலைக் கொழுமுளை
ரு சூன்முதிர் மடப்பிடி நாண்மேய லாரு
மலைகெழு நாடன் கேண்மை பலவின்

மடப்பிடி துறந்த கோண்முதிர் பெரும்பழம்
விடரளை வீழ்ந்துக் காங்குத் தொடர்பறச்
சேணுஞ் சென்றுக் கன்றே யறியா
தேக லடுக்கத் திருண்முகை யிருந்த
குறிஞ்சி நல்லூர்ப் பெண்டி
ரின்னு மோவா ரென்றிறத் தலரே.

உரை:—கொடிய தீத்தொழிலைச் செய்பவரிடத்து அச்செயலை நேரிலே கண்டுவைத்தும் உள்ளத்தா லாராய்ந்து அத்தொழில் செய்வோர் இனி அதனைச் செய்யாதொழிவாராக என்று பலபடியாக நுவன்று பெரியோர் பொறுத்திருப்பர்; அங்ஙனமுமாகாது சூல்முதிர்ந்த இளம்பிடியானை அறியாமையாலே தன் வயிற்றிலுள்ள சூல் அழிந்து புறம்போந்து விழுமாறு பெரிய மூங்கிலில் முளைத்தெழுந்த இலையில்லாத கொழுவிய முளையை விடியலிலே சென்று தின்றுநிற்கும் மலைவிளங்கிய நாடன் என்னைக் கைவிட்டமை அவனுடைய கேண்மையானது பலாவின் கரிய கிளையினின்று கனிந்து கீழே விழுகின்ற காய்முதிர்ந்த பெரியபழம் பிறருண்ணாதபடி மலையின் பிளப்பாகிய அளையினுள் விழுந்தொழிந்தாற்போலே தொடர்ச்சியறப் பண்ணுளின் முன்னே சென்றொழிந்தது; அதனையறியாது பெரிய மலைப்பக்கத்திலுள்ள இருள் செறிந்த குவட்டிலிருந்த குறிஞ்சியிலுள்ள நல்ல ஊரின்கணிருக்கும் பெண்டிர்தாம் என்னிமித்தமாக இன்னும் பழிகூறுதலை யொழிந்தாரிலர்; இனி யான் அதனை எவ்வண்ணம் ஆற்றுவேன்? எ - று. –

பிண்டம் - கருப்பம். வழுவல் - வெளிப்படல். ஏமுறல் - மயங்குதல். ஈண்டு அறியாமை மேனின்றது. வெதிர் - மூங்கில். கோள் - காய். எ

பெருமை. கேண்மை பழம் வீழ்ந்துக்காங்குச் சென்றுச்ன்று எனக் கூட்டுக. முகை - துறுகல்; மரமிகுதியால் இருளடர்ந்த முகையென்றவாறு. கேண்மை பலவின்கனியாகவும் அக்கேண்மை தனக்குப் பயன்படாமை கனி அளையிலே விழுந்தழிந்தாற்போல்வதாகவும் உவமையோடு பொருத்திக் கொள்க; இது, சிறப்பு நிலைக்களமாகச் சினையொடு சினைவந்த பயவுவமம்.

தீங்குசெய்தாரையும் பொறுக்கிற்புலர் நம்மைத் துறத்தலின் நாம் அரியேமாகியது பற்றித் தாமும் அரியராய்வனிற்கா லுமெனத் தன்வயினுரிமையும் அவன் வயிற் பரத்தமையுங் கூறின்றன்றி மெலிந்தார் என்றது துன்பத்துப் புலம்பல். முதாதலின் யாட ஆற்றுவே

உள்ளுறை :—குன்முற்றிய !
அதன்கொடுமையால் தனதுபெருங்கடுங்கோப் பாடியது.

மல் அம்முளையைத் தின் மா அத் தல்குசினை யொலியத்
நாண் முதலியவற்றால் பே னய்தியா தண்ண றும் பொ தும்பிற்
நயந்தால் பின்பு எதிலாமெ கெழீ இய செங்க ணிருங்குயில்
அழியுமென்பதனை யறி ராலும் பூமலி காலையு
மிழந்தே னென்றதா ரோர் மன்றநம் மறந்திசி னோரென
றுபுடைவதன் றலையும் புணர்வினை
மாக்க ளொள்ளரக் கூட்டிய
(க) இ லிகை யன்ன துய்த்தலைப் பாதிரி
லித மூலரி வண்டுபட வேந்திப்
எ . துமலர் தெருவுதொறு நுவலு
வருந்துவ நொதுமலாட்டிக்கு நோமென் னெஞ்சே.

வருந்தாதே —யாற்றை யடுத்த கரையின்கணுள்ள மாமரங்கள் நெருங்கிய கிளை மாலைப்பெ ழையும்படி தளிரீன்று அழகமைந்த தண்ணிய நறிய சோலையின் நோய் முறு சவலுடனே பொருந்திய சிவந்த கண்ணையுடைய கரியகுயில் ஒன் யெய்தியும் று விரும்பி எதிரெதிரிருந்து ஆரவாரிக்கும் பூங்கொத்தினையுற்று கூறுகிற்ப ரும் இளவேனிற்காலத்தும் முன்பு பிரிந்தகன்ற காதலர் தின்னை மறந்தனரென வருத்தமுறுவதன்மேலும் தம் தொழிலில் வல்ல ரிய அரக்கினையூட்டிய எழுதுகோல்போன்ற தலையில் நுண்ணிய எ - டைய பாதிரியின் வெளிய இதழையுடைய மலர்களை வண்டுகள் யும் வ படி வட்டியிலேந்தி அப்புதியமலரைத் தெருவுகள்தோறும் விலை ஒக்கும். ல்லாநின்ற எதிலாட்டியாகிய பூவிலைமடந்தையை நோக்குந்தோறும்

குன்றியனார் பாடியது.

கசஎ. பெருங்கடன் முழங்கக் கானன் மலர
இருங்கழி யோத மில்லிறந்து மலிர
வள்ளிதழ் நெய்தல் கூம்பப் புள்ளுடன்
கமழ்பூம் பொதும்பர்க் கட்சி சேரச்
செல்சுடர் மழுங்கச் சிவந்துவாங்கு மண்டிலங்
கல்சேர்பு நண்ணப் படர்சு டைபு நடுங்கப்
புலம்பொடு வேந்திலைக் ன் மாலை
சூன்முதிர் கடப்பிடி நாண் பன்னாள்
மலைகெழு நாடன் கேண்மை யென்கட்
முழக்கிலி துறந்த கோண்முதிர் பட
விடரளை வீழ்ந்துக் காங்குத் தொடர்
சேணுஞ் சென்றுக் கன்றே யறியா
தேக லடுக்கத் திருண்முகை யிருந்த
குறிஞ்சி நல்லூர்ப் பெண்டி
ரின்னு மோவா ரென்றிறத் தலரே.

முழங்காநிற்கவும், கடலருகி
ரிய கழியின் நீர்வெள்ளம்
பெரிய இதழையுடைய
வீசும் பூஞ்சோலையி
த ஆதித்தமண்டிலம்

உரை:—கொடிய தீத்தொழிலைச் செய்பவரிடத்து அச்செருக்கும் முன்பு பரவிய கண்டுவைத்தும் உள்ளத்தா லாராய்ந்து அத்தொழில் செய்வேலாம் ஒருங்கே யான் னைச் செய்யாதொழிவாராக என்று பலபடியாக நுவன்று ன்செய்யும் மாலைப் பொறுத்திருப்பர்; அங்ஙனமுமாகாது சூல்முதிர்ந்த இளம்பிடி கழிந்தால் அதனை யாமையாலே தன் வயிற்றிலுள்ள சூல் அழிந்து புறம்போந்து திணங்கியதால் பெரிய மூங்கிலின் முளைத்தெழுந்த இலையில்லாத கொழுவிய முளையை வேறொன் லிலே சென்று தின்னாநிற்கும் மலைவிளங்கிய நாடன் என்னைக் கைவிடபண்புடைய அவனுடைய கேண்மையானது பலாவின் கரிய கிளையினின்று கனிந்து காண்.

விழுகின்ற காய்முதிர்ந்த பெரியபழம் பிறருண்ணுதபடி மலையின் பிளப் அளையினுள் விழுந்தொழிந்தாற்போலே தொடர்ச்சியறப் பன்னுளின் மு சென்றெழிந்தது ; அதனையறியாது பெரிய மலைப்பக்கத்திலுள்ள செறிந்த குவட்டிலிருந்த குறிஞ்சியிலுள்ள நல்ல ஆரின்கணிருக்கும் டிர்தாம் என்னிமித்தமாக இன்னும் பழிகூறுதலை யொழிந்தாரிலர் ; யான் அதனை எவ்வண்ணம் ஆற்றுவேன் ? எ - று.

பிண்டம் - கருப்பம். வழுவல் - வெளிப்படல், எழுறல் - மயங்கு நின்று அறியாமை மேனின்றது. வெதிர் - மூங்கில், தொள் - துய்.

டு. ஆர்
ர்புறத்துங்
ம் புகுதக்
புள்ளுடன்
ர்செய்தற்
ஆற்றுமை
கூறினுள்.

இவையனைத்தும் துன்பத்துப்புலம்பல், உன்னுமென்றது ஐயஞ்செய்தல் எனைமெய்ப்பாடு - அழுகை, பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கசஎ)

[பாலை.]

இது, பருவங்கண் டாற்றுளாய தலைவி சொல்லியது.

எ - து, வினைவயிற்சென்ற காதலன் குறித்தபருவத்து வாராமையால் அதனை ஆற்றுததலைவி இவ் விளவேனிற்காலத்தை நோக்குந்தோறும் தலைவர் நம்மை மறந்தாரென நாம் வருந்துவதன்றி மெல்லிய பாதிரிமலர் விற்பவளை நோக்கியும் என்னெஞ்சு வருந்துகின்றதாதலின் யான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேனென் றழிந்து கூறுநிற்பது.

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோப் பாடியது.

கசஅ. அடைகரை மாஅத் தல்குசினை யொலியத்
தளிர்கவி னெய்திய தண்ணறும் பொதும்பிற்

சேவலொடு கெழீஇய செங்க ணிருங்குயில்
புகன்றெதி ராலும் பூமலி காலையு
மகன்றோர் மன்றநம் மறந்திசி னோரென
வினைருறு புடைவதன் றலையும் புணர்வினை
யோவ மாக்க ளொள்ளரக் கூட்டிய
துகிலிகை யன்ன துய்த்தலைப் பாதிரி
வாலித மூலரி வண்டுபட வேந்திப்
புதுமலர் தெருவுதொ றுநவலு
நொதும லாட்டிக்கு நோமென் னெஞ்சே.

உரை:—யாற்றை யடுத்த கரையின்கணுள்ள மாமரங்கள் நெருங்கிய கிளை யெல்லாந் தழையும்படி தளிரீன்று அழகமைந்த தண்ணிய நறிய சோலையின் கண்ணே சேவலுடனே பொருந்திய சிவந்த கண்ணையுடைய கரியகுயில் ஒன்றனையொன்று விரும்பி எதிரெதிரிருந்து ஆரவாரிக்கும் பூங்கொத்தினையுற்று மலர்கள் மலரும் இளவேனிற்காலத்தும் முன்பு பிரிந்தகன்ற காதலர் திண்ணமாக நம்மை மறந்தனரென வருத்தமுறுவதன்மேலும் தம் தொழிலில் வல்ல ஓவியர் ஒள்ளிய அரக்கினையூட்டிய எழுதுகோல்போன்ற தலையில் துண்ணிய பஞ்சினையுடைய பாதிரியின் வெளிய இதழையுடைய மலர்களை வண்டுகள் மொய்க்கும்படி வட்டியிலேந்தி அப்புதியமலரைத் தெருவுகள்தோறும் விலை கூறிச் செல்லாநின்ற எதிலாட்டியாகிய பூவிலைமடந்தையை நோக்குந்தோறும்

என்னெஞ்சு நோவாநின்றது; ஆதலின் யான் இனி எவ்வண்ணம் ஆற்றியுளேனாவேன்? எ - று.

மா அத்து, அத்து - அல்வழிச்சாரியை. அல்கல் - மருங்கல். ஓவமாக்கள் - சித்திரவேலை செய்வோர். இணருறுபு பூமலிகாலையுமென மாறிக் கூட்டுக. அலரியாகிய புதியமலரென இயைத்து இருபெயரொட்டாக்கினு

மனையும். பாதிரிமலரைக் கூறுதலானே பாலைத்திணையும் வேனிற்பருவமு மாமெனக் கொள்க. பாதிரியின் நறுமணம் இன்பம்விளைத்துப், பிரிந்தாரைத் துன்புறுத்தலின் பூவிலை மடந்தைக்குத் தன்னெஞ்சு நோமென்றான்.

சேவலொடு குயில் கெழீஇ ஆலுமென்றது யான் அங்ஙனம் தலைவனொடு கெழீஇ ஆலப்பெற்றிலேனே யென்றிரங்கியதாம். உடைந்ததும் நெஞ்சு நோதலும் அழிவில் கூட்டத்துப் பிரிவாற்றாமை. வினை மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (ககஅ)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி
செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ-து, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவியின் இற்செறிப்பும் உள்ளுறையால் வேற்றுவரைவு நேர்ந்தமையும் தோழி அறிவுறுத்தி வரைவுடன்படுத்துவாளாய் மலைநாடன் யார்தரவரினும் மாலையுறுகி வாராநிற்பன்; வந்தும் யாதுபயன், முயங்கப் பெறுபவனல்லன், புலந்துபோயினும் போவானாக வென்று வெகுண்டு கூறாநிற்பது.

பெருங்குன்றூர் கிழார்பாடியது.

ககக. தினையுண் கேழ லிரியப் புனவன்
சிறுபொறி மாட்டிய பெருங்கல் லடாஅ
ரொண்கேழ் வயப்புலி படூஉ நாட
னூர்தர வந்தன னாயினும் படப்பை
௫. யின்முசுப் பெருங்கலை நன்மேய லாரும்
பன்மலர்க் கான்யாற் றும்பர்க் கருங்கலை
கடும்பாட்டு வருடையொடு தாவன வுகளும்
பெருவரை நீழல் வருகுவன் குளவியொடு
கூவிளந் ததைந்த கண்ணியன் யாவது

முயங்கல் பெறுகுவ னல்லன்
புலவி கொளீஇயர்தன் மலையினும் பெரிதே.

உரை :—தினைப்புனத்துவந்து மேயும்பன்றி பட்டொழியுமாறு அத்தினைப்புனத்துக்குத் தலைவன் சிறிய இயந்திரமாக அமைத்துவைத்த பெரிய கல்லின்கீழால் ஒள்ளிய நிறத்தையும், வலியையுமுடையபுலி புகுந்து படுகின்ற மலைநாடன் யாராலே தரப்பட்டு வந்தவனாயினும்,—கொல்லையின்கண் இனிய முசுவின் பெரியகலை நல்ல உணவை யுண்ணுகிற்கும் பலவாய மலரையுடைய கான்யாற்றின்மேலுள்ள கரையின்கண்ணே பெரியகலைமான், கூட்டமாகிய மலையாட்டினத்துடனே தாவித் துள்ளிக் குதியாநிற்கும் பெரிய மூங்கிற் புதர் நிழலில் அவன் குளவியுடனே கூவிளமல ரிடையிட்டுக்கட்டிய நெருங்கிய மாலையுடையனாகி வாராநிற்பன்; வந்தும் யாதுபயன்? தலைவியின் முயக்கத்தை இனி எவ்வளவேனும் அடைபவனல்லன்; அதுகாரணமாகத் தன் மலையினுங்காட்டிற் பெரிதாகப் புலந்துகொள்ளினும் புலந்துகொள்வானாக; எ - று.

அடார் - கருங்கற்பலகையை ஒருபால் சாய்வாக நிமிர்த்திக் கீழே முட்டுக்கொடுத்து உள்ளால் உணவுவைப்ப அவ்வுணவை விலங்குசென்று தொடுதலுங் கல்வீழ்ந்துகொல்லும் பொறி. முசுப்பெருங்கலை - ஆண்குரங்கு. கடும்பு - சுற்றம். குளவி - மலைப்பச்சை; காட்டு மல்லிகையுமாம். கூவிளம் - வில்லுவம். முயங்கல் பெறுகுவனல்லன் என்றது அவன்புணர்வுமறுத்தல்.

உள்ளுறை :—கேழல் அகப்படுமாறு வைத்தபொறியுள்ளே புலிபடுமென்றது இத்தலைவன் எற்றுக்கொள்ளவிரும்பியும் இவன்பாணித்தமையின் இவனினுஞ் சிறந்த தோன்றலொருவன் வரையக்கருதி வந்துளனென வேற்றுவரைவுகூறி யறிவுறுத்தியதாம்.

இறைச்சிகள் :—(௧) கலைமான் யாட்டினத்தோடு தாவியுகளுமென்றது

வேற்றுவரைவுநேரினும் அதுகலையொடு யாடுசேர்ந்தாற்போலன்றிப் பிறி தில்லையெனத் தலைவனுற்றுமாறு கூறியதாம்.

(உ.) முசுக்கலை நன்மேயலாருமென்றது வரைந்துகொள் ளின் இடையீடின்றித் தலைவியின்பந் துய்க்கலாகுமென்றதாம். முயங்கு பெறுகுவனல்லனென்றது இற்செறிப்பறிவுறுத்தியதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - வெருளி பற்றியபெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (கககக)

[மருதம்.]

இஃது விருந்து வாயிலாகப்புக்க தலைவன் சொல்லியது.

இ-து, பரத்தையிற் பிரிந்தவன் தலைவியின் ஊடலைத் தணிக்கப்பெறு னும் விருந்தொடு புகுதலன்றி அவள் தன்னூடலடக்கி விருந்தெதிர்

கொண்டாளாக, அதனைநோக்கிய அத்தலைமகன் இவள்பரிகலந்திருத்தி அட்டி விடத்தாளாயினள்; இதற்குக்காரணம் இவ்விருந்தேயாதலின் இஃது தெஞ்ஞான்றும் வந்தருவதாக, வந்தால் இவளின் முயக்கத்தைப் பெறுதற்குரிய இனிய முகத்தைப் பார்ப்பேமென்று மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

மாங்குடிகிழார் பாடியது.

கஉ0. தடமருப் பெருமை மடநடைக் குழவி
தூண்டொறும் யாத்த காண்டகு நல்லிற்
கொடுங்குழை பெய்த செழுஞ்செய் பேதை
சிறுதாழ் செறித்த மெல்விரல் சேப்ப
வாழை யீர்ந்தடி வல்லிதின் வகைஇப்
புகையுண் டமர்த்த கண்ண டகைபெறப்
பிறைநுதற் பொறித்த சிறுநுண் பல்வியர்

ரந்துகிற் றலையிற் றுடையின னப்புலந்
தட்டி லோளே யம்மா வரிவை
யெமக்கே, வருகதில் விருந்தே சிவப்பா னன்று
சிறியமுள் ளெயிறு தோன்ற
முறுவல் கொண்ட முகங்காண் கம்மே.

உரை :—வளைந்த கொம்பினையுடைய எருமையின் இளநடையையுடைய கன்றுகளைத் தூண்கள்தோறுங் கட்டியிருக்கின்ற காட்சிமிகுதியால் யாவருங் காணத்தக்க நல்ல மனையின்கண் வளைந்த குண்டலத்தைக் காதிலணிந்த செழுவிய செய்ய பேதைமையுடைய காதலி, சிறிய மோதிரஞ்செறித்த மெல்லிய விரல் சிவக்கும்படியாக வாழையிலையைக் கொய்துவந்து அடிக்காம்பு பருத்திருத்தலின் அதனைவகிர்ந்து பரிகலமமைத்து அடிசிலாக்குதலாலே புகைபடிந்து அமர்த்த கண்களுடையளாய் அழகுபெறப் பிறைபோன்ற நுதலினுண்டாகிய சிறியநுணுகிய பலவாய வியர்வைநீரை அழகிய முன்றானையி னுனியாலே துடைத்துக்கொண்டு நம்மீது புலவிமிக்கு அடிசிற்சாலை யிடத்தளா யிராநின்றாள் ; இப்பொழுது விருந்தினராய் வருபவர் எம்முடன் விரும்பிவருவாராக ; அங்ஙனம்வரின் இந்த அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவை சினங்கொண்டு ஒருபொழுதுங் கண்சிவப்பதில்லை ; அன்றியுங் குறுமுறுவல்கொண்ட முகத்தினளாயிருப்பள் ; ஆதலின் நமது முயக்கத்துக்கின்றியமையாத இவளது சிறிய முட்போன்ற எயிறு சிறிது தோன்றுமாறு நகைகொண்ட முகத்தை யாம் காண்பேமாகி யிராநிற்பேம் ; எ - று.

செழுஞ்செய் பேழையென்றும் பாடம், அதற்குக் குழைபெய்து போகட்ட செய்பேழையையுடைய காண்டகு நல்லிலென மாறிக்கூட்டுக.

தாழ் - மோதிரம். எமக்கு - உருபுமயக்கம். தில் - விழைவு. அரிவை அட்டிலோளென்றது புரையறந்தெளிதல். நபபுலந்து - நம்மைப்புலந்து, இரண்டன்றொகை ; நம்புலந்தென்றபாலது ‘அன்னபிறவும்’ (தொல் -

எழுத்ததி - கஇள,) என்றதனல் மெல்லெழுத்துப் பெறுதற்குரிய விரவுப் பெயர் வல்லொற்றுப் பெற்றுநின்றது.

ஒப்புரவுக் கொல்காளாதலின் விருந்து வருகவென்றான். முகந்திரிந்து நோக்காது இன்னகையொடு நோக்கல் விருந்தோம்பற்கு வாயிலாதலின் அஃது அவள் கண்ணதேயாம். அவ்வாயில்வழியே தானுமுய்தலின் முகங் காண்கமென்றான். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - வாயில் பெற்றுமகிழ்தல்.

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றி மறுத்தருந் தலைமகற்குத் தேர்ப்பாகன் சொல்லியது.

எ - து, சென்று வினைமுடித்து மீண்டு வரும்பொழுது காதலியை நினைந்துகவன்ற தலைமகனைத் தேர்ப்பாகன் நோக்கி மனைவியினுடைய தோளிலே துயிலுவதை விரும்பினோய், வருந்தாதேகொள்; நின்கண்ணி வாழ்க; நீ விரும்பிய காதலியினூர் இப் புறவத்துளிருக்கின்றதாதலின் விரையச்சென்று காணுமாறு இன்னே தேரைச்செலுத்துகிற்பேன் காணெனத் தெருட்டிக் கூறுநிற்பது.

ஒரு சிறைப்பெரியனார் பாடியது.

கஉக விதையர் கொன்ற முதையற் பூழி
யிடுமுறை நிரப்பிய வீரிலை வரகின்
கவைக்கதிர் கறித்த காமர் மடப்பிணை
யரலை யங்காட் டிரலையொடு வதியும்
புறவிற் றம்மநீ நயந்தோ ளூரே
யெல்லிவிட் டன்று வேந்தெனச் சொல்லுபு
பரியல் வாழ்கநின் கண்ணி காண்வர
விரியுளைப் பொலிந்த வீங்குசெலற் கலிமா
வண்பரி தயங்க வெழீஇத் தண்பெயற்
கான்யாற் றிடுமணற் கரைபிறக் கொழிய
வெவ்விருக் தயரு மனைவி

உரை :—அழகுபொருந்த விரிந்த தலையாட்டமமைந்த விரைந்த செலவினையும், கனைத்தலையுமுடைய வளவிய பரிமா விளங்க,—எழுந்து தண்ணிய மழைபெய்தலாலே பெருகிய கான்யாற்றி னருகிலிடப்பட்ட மணலாகிய கரைபின்னே செல்லும்படி போந்து நின் புதியவரவை விரும்பியேற்று மகிழு மனைவியினுடைய மென்மையாயுயர்ந்து பருத்த தோளின்கண்ணவாகிய துயிலை விரும்புகின்ற இறைவனே, நமது அரசன் நேற்றிரவுதான் போரை முடித்து நின்னைச் செல்லுமாறு விடைகொடுத்தானென்று கூறி வருந்தாதே கொள்; நின்மாலை வாடாது நீடுவாழ்வதாக; நீ விரும்பிச்செல்லுங் காதலியினூர்,—விதைவிதைக்கும் ஆயர் பலபடியாக உழுது புரட்டிய பழங்கொல்லைப் புழுதியில் நிறைவுற முறையே விதைக்கப்பட்டுள்ள சரிய இலைநிரம்பிய வரகின் கவைத்த கதிர்களைத்தின்ற கண்டார்க்கு விருப்பம் வருகின்ற இளைய பிணைமான் மரல்வித்துக்க ளுதிர்ந்துகிடக்கும் அழகிய காட்டின்கண்ணே கலையொடு மகிழ்ந்து விளையாடாநிற்கும் இப்புறவத்தின்கணுள்ளது கண்டனையாதலின் விரையச்சென்று இன்னே காணுமாறு கதுமெனத் தேரைச் செலுத்துகிற்பேன் காண்; எ - று.

முதையல் - பழங்கொல்லை. அரலை - மரல்விதை. பிறக்கு - அசைநிலை யிடைச்சொல். 'வேந்துவிட்டன்று' என்றதனாலே தலைவன் வினைவலபாங்க னுயினமையறிக. கண்டனை யாதலினென்பது முதற் குறிப்பெச்சம்.

இறைச்சி :—கவைக்கதிர்கறித்த பிணை காட்டின்கண் இரலையொடு வதியுமென்றது நின் செல்வத்தைத் துய்க்குந் தலைவி நின்னொடுகலந்து மனையகத்து இனி இன்புற்று வதியாநிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - பாகன் தேற்றத்தேறுதல். (கஉக)

[குறிஞ்சி.] அடிக.

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக்குரைப்
பாளாய்த் தலைவன்கேட்பச் சொல்லியது.

எ - து, சிறைப்புறத்து வந்திருந்த தலைமகன் கேட்டு விரைய வரையு மாற்றானே தோழி தலைவியைநோக்கித் தினைகொய்யலாயின ; முல்லையரும் பின ; நாடன் வருவானென்பது உண்டோவில்லையோவென ஆராய்ந்து

அன்னையும் அமராத்தளாயினள் ; ஆதலின் இனி நமது களவொழுக்கம் பொருந்தி நிகழுமோ வென்பதனை நீயே ஆராய்ந்தறிகவெனக் கவன்று கூறு நிற்பது.

செங்கண்ணனார் பாடியது.

கூஉஉ. இருங்க லடுக்கத் தென்னைய ருழுத
கருங்காற் செந்தினை கடிபு முண்டன
கல்லக வரைப்பிற் கான்கெழு சிறுகுடி
மல்லன் மருங்கின் மௌவலு மரும்பின
நகைபுரு முறாது நாம நள்ளிருள்
வரையக நாடன் வரூஉ மென்ப
துண்டுகொ லன்றுகொல் யாதுகொன் மற்றென
நின்று, மதிவ லுள்ளமொடு மறைந்தவை யாடி
யன்னையு மமரா முகத்தின ளின்னொடு
நீயே சுடர்நுதல் வேண்டும்
பூவேய் கண்ணியது பொருந்து மாறே.

உரை :—நீல மலர்போலுங் கண்ணையுடையாய் ; பெரிய மலையின் பக்

கத்தில் என்னையன்மா ருழுதுவிதைத்த கரிய அடித்தண்டினையுடைய செவ்விய தினைக்கதிரெல்லாங் கொய்யப்பட்டன ; மலைசூழ்ந்த விடத்தி லிருக்கின்ற கானகத்தேபொருந்திய சிறுகுடியின் வளப்பத்தையுடைய பக்கங்களிலுள்ள மல்லிகையும் அரும்புண்டாயின ; இன்னதொரு காலையில் மின்னொளியுடன்கூடிய இடிமுழக்குகின்ற அச்சத்தையுடைய இரவு நடுயாமத்திருளில் மலைசூழ்ந்த நாட்டையுடைய தலைவன் வருவானென்பது உண்மையோ இல்லையோ வேறுயாதோ வெனநின்று ஆராயவல்ல உள்ளத்துடனே அயலார்க்குத் தெரியாதபடி அவற்றைக் கூறிக்கொண்டு அன்னையும் விரும்பாத கொடுமைதோன்றிய முகத்தினளா யிராநின்றனள் ; ஆதலால் அவனோடுண்டாகிய களவொழுக்கம் இனி நிகழுமோவென்பதை நின்னுள்ளத்தாலே நீயே ஆராய்ந்தறியவேண்டுங்காண் ; எ - று.

நல்லிருளெனவும் பாடம்.

கடியுணல்கூறவே இனிப் பகற்குறி நிகழாதென்றதாம். மனைவலரும்புதல் கார்காலத்ததாதலின் அதுவும் தினைகொய்தற்கு அடையாயிற்று. அஃது அரும்பியதுகூறவே அரும்பு மலருங்கா . வரைதற்குரியதென்று குறிப்பித்ததாம். உருமுரறு நள்ளிருளென்றது தலைவன்வருநெறியி னேதத்துக்கஞ்சி இரவுக்குறியு மறுத்ததாம். அமராமுகத் அன்னையென்றது களவொழுக்கம்

புலப்பட்டு அலரெழுந்தமையும் தலைவியை யில்வயிற் செறித்தமையுங் குறிப்பித்ததாம். இவ்வனைத்துங்கூறி இருவகைக்குறியு மறுத்ததால் வரைவுடன்

படுத்தியதாயிற்று. அமராமுகத்தளென்றது மூட்டுவயிற்கழறல். உருமுரறுமென்றது ஏதம் ஆய்தல். கடியுண்டனமுதலியவை அவன் புணர்வுமறுத்தல். ஏனைமெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுடன் படுத்தல். (கஉஉ)

[நெய்தல்.]

இது, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி
தலைவிக் குரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

எ - து, களவொழுக்கத்திலே காணும்பொழுதினுங் காணாப்பொழுது பெரிதாகலாற் பிரிந்துறையுந்தலைவி ஆற்றாளாகித் துன்புறுவதையும் தலைவன் சிறைப்புறத்து வந்திருப்பதனையும் அறிந்ததோழி அவன் விரைய வரைந்து கொள்ளுமாற்றானே கூறுவாளாய்த் தலைவியைநோக்கி நீ அணிந்து, ஆடிப பார்க்கும் விளையாடலு மில்லையாம்படி நினக்குற்றநோயை எனக்குரையா யென ஆராய்ந்து கூறுநிற்பது.

காஞ்சிப்புலவனார் பாடியது.

கஉரு. உரையாய் வாழி தோழி யிருங்கழி
யிரையார் குருகி னிரைப்பறைத் தொழுதி
வாங்குமடற் குடம்பைத் தூங்கிருட் டுவன்றும்
பெண்ணை போங்கிய வெண்மணற் படப்பைக்
கான லாயமொடு காலைக் குற்ற
கட்கம ழலர தண்ணறுங் காவி
யம்பகை நெறித்தழை யணிபெறத் தைஇ
வரிபுனை சிற்றிற் பரிசிறந் தோடிப்
புலவுத்திரை யுதைத்த கொடுந்தாட் கண்டற்
செம்பே ரிரணை யலவற் பார்க்குஞ்
சிறுவிளை யாடலு மழுங்க

நினக்குப்பெருந் துயர மாகிய நோயே.

எ - து, சிறைப்புறத்... மாற்றுமே தோழி தலைவியைநேர்க பின ; நாடன் ...நவானெனன்பது உ அன்னையும் அமரா...த்தளாயினள் ; பொருந்தி நிகழுமோ...வளர்ப்பதனை நீயே நிற்பது. ...த்தை யர்

...கரிய கழியின்கணுள்ள மீனாகிய இரைகளைத் ...றவைக்கூட்டம் வளைந்த பனைமடலின் ...றைந்த இருட்பொழுது நெருங்கி யுறையா ...மணற்கொல்லையைச்சூழ்ந்த கானலிட ...சென்று கொய்துகொணர்ந்த தேன்மணம் ...லின் அழகிய ஒன்றோடொன்று மாறு

பட்ட நெறிப்பையுடைய தழையை அழகு பொருந்தவுடுத்து, கோலமிடுதலை யுற்ற சிற்றில்புனைந்து சிறப்ப விரைந்தோடி விளையாடி, புலவுநாற்றத்தை யுடைய அலைமோதிய வளைந்த அடியையுடைய கண்டல்மரத்து வேரின்கீழா கச் செல்லுகின்ற சிவந்த பெரிய இரட்டையாக நெருங்கியிருக்கின்ற ஞெண்டு களை நோக்கிமகிழாநிற்குஞ் சிறிய விளையாட்டுமில்லையாம்படி வருத்த மெய்து மாறு நினக்குத்தா னுற்ற பெரிய துயரமாகியநோயை நீ கூறாய் ; எ - று.

நிரைப்பறைக் குருகின் றொழுதியென மாறி நிரையாகப் பறத்தலை யுடைய குருகின் றொழுதியெனவுமாம். நெறி - சுருள். தைஇ - உடுத்து. வரி - வரித்தல் ; கோலமிடுதல். இரணை - இரண்டு ; ஈண்டு ஆண் பெண் ணாகிய இரண்டு ஞெண்டுகள்.

சிற்றிற்புனைந்து பரிசிறந்தோடி யென்றது தலைவி சிற்றில்புனைந்த அறி யாப்பருவத்தே தலைவன் விருந்தாய் வந்தேனென ஆங்கே பூழிப்போனக மளித்தகாலந்தொட்டு அவனை மணமகனாகக் கருதியிருந்தமை யறிவுறுத்திய தாம். கானலிலே தழையுடுத்ததைக் கூறியது தலைமகன் கொடுத்த தழையு டுத்துப் பகற்குறியிற் களவொழுக்கத்துப் பயின்றமை யறிவுறுத்தியதாம். இரணையலவற் பார்க்குமென்றது களவொழுக்கத்தைவிட்டுக் கற்பிற்பட்டுத்

தலைவனுந் தலைவியுங் கூடி யின்புறமாட்சிமைப் பெறவில்லையே யென்றதாம். பெருந்துயரமாகிய நோயென்றது தலைவியின் துன்பமிகுதி யறிவுறுத்தியதாம். இவற்றைக் கேட்டிருந்த தலைமகன் நம் பிரிவால் தலைவி துன்பெய்தினள்போலாமெனப் பிற்றைஞான்றே வரைவொடு புகுவானுவது. மெய்ப்பாடு - பெருமித... யன் - வரைவுடன் படுத்தல். (கஉரு)

...டியபோ

...நல்.] ...து ஞ்சுகின்ற களிறு

இது, பிரி... ...ள்ளி மலைநாட்டகத்தே நம்மொடு

தலை...

எ - து, தலைவனுலே ...ன்காடி ...றல் - முழங்கல். குருகு - உலை ஐயனே, தலைவி த...ம் நெற்களநதே சேராமற் களமரென்றார். நடுநாள் வ... தய்திய தேயெ...றது அவன் புணர்வுமறுத்தல்.

வென அழிந்து கூ... ...ந்துமெல்லச்செல்வரென்றது நின் துயர்தீர இன்னே

பே... ளுளவும் நின்னைப் பன்முறை முயங்கிய பின்பு

கஉசு ஒன்றி...

புலம்... னைக்கதி ரடிக்கவெண்ணி யுறங்குகின்ற குறவரை

யா... டன்றது வரைந்துகொள்வோமென்று கருதியுறை

நீங்கல் வாழிய ரைய வீங்கை
முளைகவி யதிரன் மோட்டுமண லெக்கர்
நெளவி நோன்குளம் பழுக்கிதன வெள்ளி
யுருக்குறு கொள்கலங் கடுப்ப விருப்புறத்
தெண்ணீர்க் குமிழி யிழிதருந்
தண்ணீர் தலைஇ நின்ற பொழுதே.

உரை:—ஒன்று பிரிந்தகாலத்து மற்றொன் றன்றிற்பறவை ஆற்றா திறந் தொழிதல்போலத் தனிமையுற்றுறையும் புன்கணமைந்த வாழ்க்கையை யானும் ஆற்றாமலிறந்து படுவேனாவேன்; அங்ஙனம் ஆற்றாமைக்குக் காரண மாகிய, ஈங்கையின் அரும்பும் புனமல்லிகைமலரும் உயர்ந்த மணலாலமைந்த திடரிலுதிர்ந்து மான்களின் வலியகுளம்பினால் மிதிபட் டழுந்துகையினாலே வெள்ளியைமூசை (குகை) யிலிட்டு உருக்கிச் சாய்த்தாற்போல விருப்பமுறும் படி அவற்றினின்று தெளிந்த நீர்க்குமிழியாக வடியுந் தண்ணீரைப் பெற்று நின்றகூதிர்ப்பருவமாகிய வதுதானும் வந்தெய்தியது: ஆதலின் ஐயனே, என்னைக் கைவிட்டு நீங்கா தொழிவாயாக, நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக, எ-று.

புலம்பு-தனிமை: வருத்தமுமாம். நெளவி - மான். நோன்மை - வலிமை. தலைஇ - பெற்று. அதிரல் - புனமல்லிகை. ஒன்றுதல் - சேர்தலெனக் கொண்டு சேராதகாலத்து அன்றிற்பறவை இறந்துபடுதல்போ லெனவுமாம். இது தலைவிகூற்றைத் தோழிகூற்றாகக் கூறுதற்கு முன்புகூறிய விதியை யிங்குக்கொள்க; மேல்வருவனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். யாஅனும் ஆற்றே னென்றது துன்பத்துப் புலம்பல்.

யம்பலையாகவழிக் கூறியதணிகொ லெய்துநோயினு மிறப்பது வரிபுனை சிற்றிற் றிருந்திறந் தோனன்றா. மெய்ப்பாடு - அவலத்
புலவுத்திரை யுதைத்த கொடுசெலவழுங்குவித்தல். (கஉச)

செம்பே ரிரணை யலவற் பார்வ

சிறுவிளை யாடலு மழுங்க
நினக்குப்பெருந் துயர மாகிய நோயே. ·விளையத்

எ - து, சிறைப்புற ... கரிய கழியின்கணுள்ள மீ ... முழுதுகுவதனையறிந்த
மாற்றனே தோழி தலைவியைநோ... ...றவைக்கூட்டம் வளை காள், அவர் இரவில்
பின ; நாடன் ...நவானென்பது ... ...றைந்த இருட்பொழுது றினைல் நீட்டியாமல்
அன்னையும் அமரா... ...த்தளாயினள் ; ... மணற்கொல்லையைச் னத் தெளியக் கூறு
பொருந்தி நிகழுமோ... வளர்ப்பதனை நீயே. சென்று கொய்துகொள
நிற்பது. ...தை யர் ...லின் அழகிய ஒன்...

க௨௫. இரைதே ரெண்கின் பகுவா யேற்றை
கொடுவரிப் புற்றம் வாய்ப்ப வாங்கி
நல்லரா நடுங்க வுரறிக் கொல்லை
னூதலைக் குருகி னுள்ளுயிர்ந் தகழு...
நடுநாள் வருத லஞ்சுதும் யாமென
வரைந்துவர விரக்குவ மாயி னம்மலை
நன்னாள் வதுவை கூடி நீடின்று
நம்மொடு செல்வர் மற் றோழி மெல்ல
வேங்கைக் கண்ணிய வெருவெறி காமா
நிலங்கண் டன்ன வகன்கட் பாசறை
மென்றினை நெடும்போர் புரிமார்
துஞ்சுகளி றெடுப்புந்தம் பெருங்க னாட்டே.

உரை:—தோழீ, தனக்குவேண்டு மிரையை நாடுகின்ற அகன்ற

வாயையுடைய ஆண்கரடி வளைந்த வரிகளையுடைய புற்றுக் கிடைத்த தும் அதனைப் பெயர்த்து அதன்கண்ணே யுறைகின்ற நல்லபாம்பு நடுங்குமாறு முழங்கி இரும்புசெய் கொல்லனூதுகின்ற உலைமூக்கேபோல உள்ளே பெருமூச்செறிந்து பறிக்காநிற்கும் இரவு நடுயாமத்தில் நீயிர் வருதலையறிந்து யாம் அஞ்சுகின்றோமென்றுகூறி இவர் வரைந்தெய்தும்படி இரந்துகேட்போமாயின் நமது மலையின்கண்ணே நாள் நீட்டியாது நல்ல நாளில் நம்மை மணம்புரிந்துகொண்டு,—வேங்கைமலர் மாலை சூடுகின்றகுறவர் ஒருமைப்போட்டிக் கதிர்ப்போரடிக்கு மருதநிலமாக்தர் களஞ்செப்பஞ்செய்மாற் போன்ற அகன்ற இடத்தையுடைய பசிய கற்பாறையிலே மெல்லிய நுனையைத் துவைத்து அரன்றுள்ள நெடியபோராக விடும்பொருட்டு வைகறையி லெழுமாறு துஞ்சுகின்ற களிறு முழங்கி எழுப்பாநிற்கும் நமது பெரிய மலைநாட்டகத்தே நம்மொடு மெல்லச்செல்வார்காண்; எ-று.

எண்கினேற்றை - ஆண்கரடி. உரறல் - முழங்கல். குருகு - உலைமூக்கு. மன் - ஆக்கம் நெற்களத்தே சேரலாற் களமரென்றார். நடுநாள் வருதலஞ்சுது மென்றது அவன் புணர்வுமறுத்தல்.

நீடின்று வரைந்துமெல்லச்செல்வரென்றது நின்துயர்தீர இன்னே மணம்புரிந்து சின்னாளவும் நின்னைப் பன்முறை முயங்கிய பின்பு செல்வரென்றதாம்.

உள்ளுறை:—தினைக்கதி ரடிக்கவெண்ணி யுறங்குகின்ற குறவரையானை யெழுப்புமென்றது வரைந்துகொள்வோமென்று கருதியுறை

சுஎ௰ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

யுந் தலைமகனை யாம் விரைந்து வரைவாயாகவென்று இரப்போமென்றதாம்.

இறைச்சி:—காடி இரையுண்ணுமாறு புற்றிலேகிடந்த பாம்பு நடுங்கும்படி அகழ்ந்துண்ணுமென்றது அங்ஙன மணம்புரியுந் தலைவர் நம்மை முயங்குகையில் நம்பா லுண்டாய்க்கிடந்த பசலை நடுங்கியொழிய இனிதுபுணர்ந்து நலனுகர்வ ரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (௧௨௫)

[பாலை,]

இது, பொருள்வலித்த நெஞ்சினைத் தலைவன் நெருங்கிச் செலவழுங்கியது.

எ-து, "ஒன்றாத் தமரினும்" என்ற (தொ-பொ-௪௧,) சூத்திரத்துக் கூறப்பட்ட 'உடைமைய துயர்ச்சி' கருதிப் பொருள்சேர்த்தற்பொருட்டுப் பிரியவலித்த நெஞ்சினைத் தலைவன் நெருங்கி மற்றும் அதன்கண்ணே கூறப்பட்ட பொருள்செயல்வகைப் பாலவாகிய 'நாளதுசின்மையும், அன்பினதகலமும்' இன்பத்தின் பாலவாகிய 'இளமைய தருமையும், அகற்சிய தருமையும், பிறவுங்' கூறி வருந்திச் செலவழுங்காநிற்பது.

....

௧௨௬. பைங்காய் நல்லிட மொரீஇய செங்காய்க்
கருங்களி யீந்தின் வெண்புறக் களரி
யிடுநீ றாடிய கடுநடை யொருத்த
லாட் பெற னசைஇ நாட்சுரம் விலங்கித்
துனைதரும் வம்பலர்க் காணா தச்சினம்
பனைக்கான் றுறும் பாழ்நாட் டத்த
பிறந்துசெய் பொருளு மின்பந் தருமெனி
னிளமையிற் சிறந்த வளமையு மில்லை
யிளமை கழிந்த பின்றை வளமை
காமந் தருதலுமின்றே யதனு

னில்லாப் பொருட்பிணிச் சேறி
வல்லே நெஞ்சம் வாய்க்கநின் வினையே.

உரை:—நெஞ்சே, நல்ல ஓமேவிடமெல்லாம் பசுங்காய் நிறமாறிச் செங்காயாகிப் பின்னர்க் கருங்கனியா யுதிர்கின்ற கனியையுடைய ஈந்த மரங்கள் மிக்க வெளிய புறத்தினையுடைய களர்நிலத்திலேபட்டபுழு தி

படிந்த கடியகடையையுடைய களிற்றியானை நெறியிலே செல்லுபவரைக்கண்டு கொல்லுவதற்கு விரும்பி விடியற்காலத்தில் சுரத்தின்கண்ணே குறுக்கிட்டுச் சென்று ஆங்கு விரைவில் வரும் அயலார்யாரையுங் காணாது தான் கொண்டிருந்த அச்சினத்தைப் பனைமரத்தின் மோதி அப்பால் அடங்குகின்ற பாழ்த்த நாட்டினையுடைய பாலை நிலத்திலே சென்று ஈட்டப்படும் பொருளும் ஓ ரின்பத்தைத் தருமெனில் அதுதானும் இளமையி னுகருங் காமவின்பத்தினுங்காட்டிற் சிறந்த இன்பமாமோ? இல்லையே ; அங்ஙனமாக அவ்வின்பத்தைத்தரும் வளமை சிறந்ததாகுமோ? இல்லையன்றே; அத்தகைய காமவின்பந்தான் இளமையிலேயே துய்க்கலாவதன்றி முதுமையின்கண்ணே துய்க்கப்படுவ தொன்றாகுமோ? இல்லையே; இளமைப்பருவத்தைப் பொருளீட்டுதலிலே கழித்துவிட்டாலோ அப்பொருள்வளம் முதுமையின் கண்ணே காமவின்பத்தைத் தருதற்கு மியையுமோ? இல்லையே; ஆதலின் இவற்றை ஒருசேர ஆராய்ந்து நிலைநில்லாப் பொருளாசை நின்னைப் பிணித்தலாலே இக் காமவின்பத்தினைக் கைவிட்டு விரையச் செல்லாநின்றனை ; ஆயிற் சென்று காண் ; நின்செயல் நினக்கு வாய்ப்புடைத்தாவதாக; எ - று.

களரி - உப்புப்பூத்த பாழ்நிலம். நீறு - புழுதி. வல்லே - விரைவாக.

ஈந்தின் பசுங்காய் பின்னர்ச் செங்காயாய்ப் பின்பு கனியாயகனியாகுமென்றது நமது யாக்கையின் இளமைபோய்ச் சிறிதுமுதிர்ந்து பின்பு தளர்ந்து திரையுமென்றதாம். யானை ஆட்பெறனசையாலே பனையை மோதுமென்றது ஊழ்வினை யுருத்துவந்து ஒருகால் நம்மையு மொறுக்கு மென்றதாம். இவ்விறைச்சியால் 'நாளதுசின்மை' கூறியதாயிற்று. போதரும்பொழுது வெளிப்படையாகக்கூறினாற் சொகினத்தின் மாறுமாதலால் இறைச்சியாலே பொருள்கொள்ளவைத்தனனும். 'இளமையிற் சிறந்த வளமையு மில்லை' என்றது இளமையதருமை கூறியதாயிற்று. 'இல்லாப் பொருட்பிணிச் சேறி' என்றது பொருள் நிலையற்றவாதலிற்செல்லாது ஈண்டே துய்த்திடுயென 'அன்பினதகலமும், அகற்சிய தருமையும்' கூறியதாயிற்று. ஏனையவும் உய்த்துணர்க. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத்தழுங்கல். (கஉசு)

[நெய்தல்.]

இது, பாணற்குத் தோழி வாயின் மறுத்தது.

எ-து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவனாலே தூதாக விடுக்கப்பட்ட பாணன் தலைவியி னூடலைத் தணிக்கும்படி வந்ததறிந்த தோழி அவனை நோக்கி எங்கள்தலைவி அவனையல்லாமலே தன் பாவையை வைத்து விளையாடுதற்குக் கழிக்கரைச் சோலையின்கண்ணே செல்லு

வாமென்கின்றாளாதலால் அவன் இனி நமது பாக்கத்தில் வருதலால் யாதுபயனென மறுத்துக் கூறுநிற்பது.

சீத்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

கஉஎ. இருங்கழி துழைஇய வீர்ம்புற நாரை
யிறகெறி திவலையிற் பனிக்கும் பாக்கத்
துவன்வரி னெவனோ பாண பேதை

கொழுமீ னார்கைச் செழுநகர் நிறைந்த
கல்லாக் கதவர் தன்னைய ராகவும்
வண்ட லாயமொடு பண்டுதா னாடிய
வீனைப் பாவை தலையிட் டோரு
மெல்லம் புலம்ப னன்றியுஞ்
செல்வா மென்னுங் கான லானே.

உரை:—பாணனே, எம் பேதையானவள் கொழுவிய மீனை யுண்ணுதலையுடைய செழுமையுற்ற மாளிகையில் நிறைந்த தன் ஐயன்மார் நமது தொழிலன்றி ஏனைய வொன்றுங் கல்லாத சினமுடைய வராயிருப்பவும் பண்டு தோழியரோடு தான் வண்டல் விளையாட்டயர்தற்குத் தான் ஈனுதுவைத்த பாவை தலைக்கீடாகக் கொண்டு அந்த மெல்லிய கடற்கரைச் சேர்ப்பனை யல்லாமலும் கழிக்கரைச் சோலையின் கண் விளையாடச் செல்வோமாகவென்று கூறுகிற்பள்; அதனால் கரிய கழியிலே இரைதேடித் திழாவிய ஈரிய புறத்தையுடைய நாரை தன் சிறகை யுதறுகின்ற திவலையாலே குளிர்ந்து நடுங்குகின்ற நமது பாக்கத்தில் அந்த மெல்லம்புலம்பன் வருதலால் யாதுபயனோ? ஆதலின் அவன் இனி வரற்பாலனல்லன்காண்; எ - று.

வண்டல் - வண்டற்புழுதியாலே சிற்றில்கோலிச் சிறுசோறட்டு மகளிர் விளையாடும் விளையாட்டு. ஈனுப்பாவை - தான்பெறாது கோரையாலே செய்துவைத்துத் தன்மகவென முறைமை பாராட்டும் பாவை. ஓரும் - அசை. ஐயர் கதவராகவு மெனமாறிக் கூட்டுக.

ஈனுப்பாவை தலையிட்டெனவே விளையாட்டயரு மங்கைப்பருவமும் நீங்காத தலைவியைக் கைவிட்டகன்றமை குறிப்பித்து மறுத்ததாம். தன்னையன்மார் கல்லாக்கதவரென்றது அவரிடை அகப்பட்டிருந்தும் பண்டு களவிலே தலைவனுக்குச் செய்த நன்றியை மறந்தனனென்பதுங் காட்டி மறுத்ததாம்.

உள்ளுறை :—கழியிலலைந்த காளை இறையுந்துதலாலுண்டா நீர்த்துளி பாக்கத்தின்கண்ணே சென்று தெறித்துக் குளிர்ச்சியுறச் செய்யுமென்றது பரத்தையிற் புணர்ந்த தலைவன் யாண்டும்

வர் யாரையு மறியேன்' என்று கூறிய பொய்ம்மொழி எம் பாக்கமெங்கும் பரந்து எமக்கு நடுக்கத்தை யுண்டாக்கியதென்றதாம். மெய்ப்பாடு—வெகுளி. பயன் - வாயின் மறுத்தல். (கஉஎ)

[குறிஞ்சி.]

(க) இது, குறைநேர்ந்த தோழி தலைவி குறைநயப்பக் கூறியது.

எ-து, பாங்கியிற்கூட்டத்தின்கண்ணே தலைமகனது குறைதீர்க்க உடன்பட்டதோழி தலைமகளைநோக்கி 'நின்மேனிவாட நெற்றியினொளி கரப்பவும் எனக்கு உரைத்தாயல்லை, நான் அவற்றின் காரணத்தையறிவேன், என்று கூறி என்மீது தவறேற்றி வருந்தாதே கொள்; தினைப்புனத்தில் ஒரு தோன்றல்வந்து என்முதுகையணைத்துக் கொண்டனன், அதனை நினைந்து இங்ஙனமாயிற்றென்று, தான் கூறுவதனாலே தலைவியாராய்ந்து 'தலைவனது குறையைக் கூறவந்தாள்' என்றறியும்படி கூறுநிற்பது

(உ) தோழிக்குத் தலைவி அறத்தொடு நின்றதூஉமாம்.

எ-து, தலைவி இக்களவொழுக்கத்தினைத தமர்க்கு அறிவுறுத்தி வேற்று வரைவுக்குடன்படாதபடி செய்யவேண்டுங் கருத்தினளாகி அதனைத்தன் தோழியிடத்துக் கூறிப் புலப்படுத்தச் செய்ததூஉமாகும்.

நற்சேந்தனார் பாடியது.

கஎஅ. பகலெரி சுடரின் மேனி சாயவும்
பாம்பூர் மதியி னுதலொளி கரப்பவு
மெனக்குநீ யுரையா யாயினை நினக்கியா
னுயிர்பகுத் தன்ன மாண்பினே னாகலி
னதுகண் டிசினால் யானே யென்றுநனி
யழுத லான்றிசி னாயிழை யொலிகுர
லேனல் காவலி னிடையுற் றொருவன்
கண்ணியன் கழலன் றாரன் றண்ணெனச்
சிறுபுறங் கவையின னாக வதற்கொண்
டஃதே நினைந்த நெஞ்சமொ
டிஃதா கின்றியா னுற்ற நோயே.

(க) உரை:—'ஆயிழாய்! பகற்பொழுதில் எரிகின்ற விளக்கு ஒளி மழுங்கிக் காட்டுதல்போல நின்மேனி வாடவும், இராகுவினாலே கவர்ந்து கொள்ளப்பட்ட திங்களின் ஒளி கெடுதல்போல நெற்றியினொளி

மறைபடவும், அக்காரணத்தைநீ எனக்கு உரைத்தாயல்லை; நினக்கு யான் ஓருயிரை இரண்டுடம்பின்கண்ணே பகுத்துவைத்தாற் போன்ற நின்னோடு தொடர்ச்சியுற்ற மாட்சிமையுடையேனாதலால் நீ இப்பொழுது மறைத்தொழுகுமதனை யான் அறிந்துளேன்' என்று நீ கருதி யான் நினக்கு அதனை யுரையாததன் காரணமாக மிக அழுது வருந்தாநின்றனை; இனி இங்ஙனம் அழாதேகொள்; நலிசாய்ந்த கதிரையுடைய தினைப்புனத்தே காவல்செய்யுமிடத்து கண்ணிசூடிக் கழலணிந்து மாலை வேய்ந்துளனாகி ஒருவன் வந்துற்று உள்ளங் குளிர்ப்பூரும்படி என் முதுகை யணைத்துப் புல்லினனாக, அது முதற்கொண்டு அத

னையே கருதியவுள்ளத்துடனே இப்பொழுது யானுற்ற நோய் இத்தன் மையதா யிராநின்றதுகாண்; எ - று.

சாய்தல் - குறைதல். இசின் - தன்மைக்கண்வந்தது. பின்னை யது - ஏவலின்கண்ணது. ஒலிதல் - தழைதல். குரல் - கதிர், சிறுபுறம் - முதுகு. 'பாம்பூர் மதியினுதலொளி கரப்ப' என்றது கிழக்கிடுபொருளே நிலக்களனுக முதலுஞ்சினையு மயங்கிவந்த வினையுவமம்.

இப்பாட்டினுள் நிகழ்ந்ததை நினக்கு மறைத்தே ஒழுகுகின்றே னென்று வருந்தாதேகொள். ஒருவன் கண்ணி முதலியவற்றையுடைய ஞய்த் தினைக்கொல்லையுள்வந்து என்னையணைத்துக்கொண்டான். அதனை நினைத்த நெஞ்சத்துடனே யானுற்ற காமநோய் இத்தன்மையதே யென்று தோழி கூறினுள். இங்ஙனம் எனது காதலனைப் புறத்தொழுக் குடையானெனக் கொண்டாள்கொல் லெனவும், அவன் இவளைப்புல்லி யது என்பொருட்டென்று கொள்ளாது தன் பொருட்டென்று கொண் டனள் கொல் லெனவும் தலைவி கருதும்படி கூறினுளாயினும் அதனுள் ளே இவள் எனது உயிர்த்தோழி யென்பதைக் காதலன் உணர்தலால் அவன் தனது வருத்தந் தீர்க்கின்றிலையே யென்று அதற்கு முகமனுக இவளைத்தழுவிக்கொண்ட தன்றி இவள் பிறழக் கொண்ட தன்மை அவனிடத் துளதாயின்இவளைக்குறிப்பறியாது புல்லானெனவும், நமது களவொழுக்கம் இவளுஞ் சிறிதுணர்ந்தன ளாதலின் இக்குறை முடித் தற்கு மனம் நெகிழ்ந்ததனுல் அவன் தழுவ வாளாவிருந்தன ளென வும் தலைவி கருதுவதனுல் அவளது நாணம் நீங்காதிருத்தற்குக் காரண மாகிய பொருளை உள்ளடக்கிப் புணர்த்துக் கூறியவாறறிக. மெய்ப். பாடு - பெருமிதம். பயன் - குறைநயப்பித்தல்.

(உ). உரை:—நிகழ்ந்ததை நினக்கு மறைத்தேனென்று வருந்தாதே; ஒருவன்வந்து என்னைப் புனத்தின்கண்ணே முயங்கலாலே யான் காமநோயால் வருந்துகின்றேனென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - அறத்தொடு நிற்றல். (கஉஅ)

[குறிஞ்சி.]

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகளை முகம்புக்கது.

எ-து, தலைவனாலே பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைவியை நெருங்கிப்பெரிதும் நகைத்தற்காகிய செயலொன்றனை நீ கேள்; காதலர் நம்மை இங்கே கைவிட்டுத் தமியராய் வினைவயிற் செல்வாரெனவும் அவர் மீண்டுவருமளவும் நாம் மனையின்கண்ணே வருந்தியிருக்க வேண்டுமெனவுங் கூறுநிற்பரென்று தலைவியி னுள்ளம் தன்பால் மீண்டு இவளது முகத்தை நோக்கிக் கேட்கும் வண்ணங் கூறுநிற்பது.

ஔவையார் பாடியது.

கஉகூ. பெருநகை கேளாய் தோழி காதல
ரொருநாள் கழியினு முயிர்வேறு படூஉம்
பொம்மலோதி நம்மிவ ணொழியச்
செல்ப வென்ப தாமே சென்று
தம்வினை முற்றி வரூஉம்வரை நம்மனை
வாழ்து மென்ப நாமே யதன்றலைக்
கேழ்கிள ருத்தி யரவுத்தலை பனிப்பப்

படுமழை யுருமி னுரற்றுகுர
னடுநாள் யாமத்துந் தமியங் கேட்டே.

உரை:—தோழீ, காதலர் ஒருநாள் நின்னைப்பிரியினும் நின் உயிரின் தன்மை வேறுபடுகின்ற பொலிவுற்ற கூந்தலையுடையாய், யாவரும் பெரிதும் நகைக்கவல்ல வொருசெய்கையை நீ கேட்பா யாக; நம்மை அவர் இங்கு நீங்குமாறு கைவிட்டுத் தாம் ஒருவரே தமிய ராய் வினைவயிற் செல்லக் கருதியுள்ளாரென்று உழையர் கூறுகிற்பர்; அவர் தனியே சென்று தமது வினைமுடித்து வருமளவும் நிறம் விளங் கிய படப் பொறியையுடைய அரவினது தலை நடுங்கும்படி பெய்கின்ற மழையிடையிட்ட இடியினது முழங்குகின்ற முழக்கத்தை இரவு நடு யாமத்துந் தமியமாயிருந்து கேட்டு நமது மனையின் கண்ணே நாம் அ தன்மேலும் உயிர்வாழ்ந்திருக்கக் கடவேமென்றுங் கூறுகிற்பர்; இஃ தென்ன கொடுமைகாண் !. எ - று.

பொம்மல் - பொலிவு. உத்தி - படப்பொறி. உரற்றுதல் - முழக் குதல்.

பிரிந்தால் நாம் வாழ்கலமென்பதை யறிந்தும் பிரிவரெனில் இது பெருநகைக் கிடமெனக் கூறினாள். அணைத்திருப்பவரையும் அச்சுறுத் தும் இடிமுழக்கத்தை யாம் தனித்திருந்துகேட்டு உயிர்வாழ்த லியலா தென்பதை அவர் அறிந்திலரே யென்பதுபடவாழ்து மென்று கூறுகிற்ப ரென இரங்கிக்கூறினாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைமக ளைத் தன் முகமாக்கல். (௧௨௧)

[நெய்தல்.]

இது, பிரிவிடைமெலிந்த தலைவி வன்பொறை எதிரழிந்து சொல்லியது.

எ-து, தலைவன் பிரிதலான் மெலிவடைந்த தலைவி நன்னை வலி திலே பொறுத்திருவென்று தெளிவிக்கும் தோழியைநோக்கி, நமது காதலர் இல்வாழ்க்கையி லிருப்பதினுங் காட்டில் இனியபொருள் வேறொன்றுளதெனக் கருதிச்சென்றனர் போலும்; அங்ஙனமாக அவர் என்னைப் பிரிந்ததன்றி எத்தன்மையளாயினுளென வினவியறிந்தாருமிலர்; நோயோகைகடந்தன; உசாத்துணையுமில்லேன்; எவ்வா றுற்றியுளேனுவேனென் றெதிரழிந்து கூறுகிற்பது.

நெய்தற்றத்தனார் பாடியது.

௧௫௦. வடுவின்று நிறைந்த மான்றேர்த் தெண்கண்
மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவ ணார்ப்பக்
கோலி னெறிந்து காலைத் தோன்றிய
செந்நீர்ப் பொதுவினைச் செம்மன் மூதூர்த்
தமதுசெய் வாழ்க்கையி னினிய துண்டோ
வெனவிருப் புடைய ராயினு நினைவிலர்
நேர்ந்த நெஞ்சு நெகிழ்ந்த தோளும்
வாடிய வரியு நோக்கி நீடா

தெவன்செய் தனளிப் பொரு ளுறுவியென்
றொருநாள் கூறின்று மிலரே விரிநீர்
வையக வரையள விறந்த
வெவ்வ நோய்பிறி தியவுத்துணை யின்றே.

உரை:—தோழீ, தெளித்த ஓசையை யுடைய இடமகன்ற தோலை மடித்துப் போர்த்த வாயையுடைய தண்ணுமை இடையிலொலிப்பக் குற்றமின்றி எல்லா இலக்கணமும் நிறைந்த குதிரைகள் பூட்டிய தே

ரைக் கோலாலெறிந்து செலுத்தி விடியற்காலையிலே புறத்தே தோன்றிச் சென்ற செம்மையாகிய நீர்மையையும் பொதுவாகிய செயலையு முடைய நமது காதலர் பழமையாகிய இவ்வூரின்கண்ணே நமதாகச் செய்யப்படுகின்ற இவ்வாழ்க்கையினுங் காட்டி லினியதொரு பொருளு முண்டோ? அதனையறியாராய் வேறொரு பொருளுண்டென அகன்று விட்டனர்; எவ்வளவு விருப்புடையவ ராயினும் இப்பொழுது எம்மை நினையாதவராயினர்; அன்றியும் அவருக்கு உடன்பட்ட என்னெஞ்சம் நெகிழ்ச்சியுற்ற தோளும், வாடிய எனது நிறமும் பார்த்துப் பாணித்தலின்றி இப்பெரிய துன்பமுற்றவள் என்னகாரியஞ் செய்துகொண்டனளோவென்று ஒருநாளேனுங் கூறினாரிலர்; யானடைந்த துன்ப நோயோ விரிந்த கடனீர்சூழ்ந்த நிலத்தினெல்லை யளவையுங் கடந்தன; உசாவுந்துணை வேறியாதுமில்லை; இனி எவ்வண்ணமுய்வேன்? எ - று.

வரி - நிறம். அஞர் - துன்பம். தண்ணுமை - எழுச்சிக்குரியவாச்சியம். தோன்றியது - வினைவயிற்செல்லப் புறப்பட்டது. பொதுவினை - அறப்புறங்காவல், நாடுகாவல், பிறவுமாம். செம்மலை மூதூர்க்கு அடையாக்கிக் காதலரைத் தோன்றா எழுவாயாக்கி யுரைப்பினு மமையும்.

தனக்குத் தும்மல், புரையேறுதல் முதலாயின தோன்றாமையாலே தன்னை அவர் கருதிலரென்றாள்; அன்புடையார் நினைந்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத்தும்மல் முதலாயின தோன்றுமென்பது மகளிர்வழக்கு. வரினும் தன்னோய் தணித்தற்கியலாது தானிறந்துபடுவது திண்ணமெனக்கொண்டு எவ்வநோய் வையகவரையளவிறந்த தென்றாள். மெய்ப்

[நெய்தல்]

இது, மணமனையிற் பிற்றை ஞான்று புக்க தோழியைத் தலைவன் வேறுபடாமை யாற்றுவித்தாய் பெரியைகா ணென்றாற்குத் தோழி சொல்லியது.

எ-து, தலைவன் மணம்புரிந்துகொண்ட மறுநாள் ஆங்குச்சென்ற தோழியை அவன் இன்றளவும் தலைவி வருந்திவேறுபடாமல் நன்றாகப் பாதுகாத்தனை, நீ பெரியையென்றலும் தோழி யென்னைப் புகழ்வதி லையதொன்றுமில்லை; நீ மறவாதிருத்தற்பொருட்டு யாம் தொழிலும், பொழிலும், உயவுநெஞ்சமும், ஊடுதலுமுடையே மில்லை; ஆதலின் என்னைக் கருதியிருந்த நீயே பெரியையாமெனப் புகழ்ந்து கூறுகி[illegible]

களஅ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

உலோச்சனார் பாடியது.

கஙக. ஆடியதொழிலு மல்கிய பொழிலு
முள்ள லாகா வுயவு நெஞ்சமொ
டேது முடையமோ வுயர்மணற் சேர்ப்ப
திரைமுதி ரரைய தடந்தாட் டாழைச்
சுறவுமருப் பன்ன முட்டோ டொசிய
விறவா ரினக்குரு கிறைகொள விருக்கு
நறவுமகி ழிருக்கை நற்றேர்ப் பெரியன்

கட்கமழ் பொறையா றன்னவெ
னற்றோ ணெகிழ மறத்த னுமக்கே.

உரை:—உயர்ந்த மணற்பரப்பினையுடைய நெய்தனிலத் தலைவனே, நிரைத்தல் முதிர்ந்த அரையையுடையவாய வளைந்த அடிமரத்தையுடைய தாழையினது சுறுமீன் கொம்புபோன்ற இருபுறமு முள்ளையுடைய இலை முறிந்து சாயும்படி இறுமீனை இரையாகத்தின்ற நாரையின் கூட்டம் தங்குதல்கொள வீற்றிருக்கும்,—கள்ளுணவை யுண்டவான் மகிழ்ந்திருத்தலையுடைய நல்ல தேரையுடைய பெரியனென்பானது கள்ளின்மணங் கமழும் 'பொறையாறு' என்னும் ஊர்போன்ற என்னுடைய நல்ல தோள்கள் நெகிழும்படி நீயிர் எம்மை மறப்பதற்கு யாம் நும்மையின்றி வேறு விளையாட்டயர்தற்குத் தொழிலையும், நும்மையின்றி வேறு பிரிந்து சென்று தங்கியிருப்பதற்குச் சோலையையும், நும்மைநினைக்கலாகாத வருந்துகின்ற நெஞ்சினையும், நும்பால் ஊடுதலையுமுடையேமோ? அங்ஙனமாயின் நீயிர் மறந்திருப்பீர் ; இல்லையே; ஆதலின் நீயிர் மறவாமையால் நமது உள்ளத்தேயுள்ளே மன்றோ ? அதனால் இவள்தோள் நெகிழ்ந்து வேறுபட்டில ; அவ் வேறுபாட்டினை யான் ஆற்றினேனென்பது மிகையன்றோ ? எ-று.

மறத்தல் நுமக்கு என்பதன் உருபுபிரித்து மாறிக்கூட்டுக. ஆதலின் என்பது முதற் குறிப்பெச்சம். ஏனைய இசையெச்சம்.

நும்மையின்றி விளையாட்டயர்தல் முதலாயின செய்திலேமெனவும், நும்மைக் கருதியிருந்த நெஞ்சினேமெனவும், ஊடலிலேமெனவுங் கூறியதனால் நும்மையே நினைந்திருந்தேமென்றும் அங்ஙனம் நீயிருங் கருதியிருந்ததனால் ஒருவரையொருவர் பிரிந்திலிரென்றுங்கூறி உள்ளுறையாலும் புலப்படுத்தி மகிழ்வித்தாள்.

உள்ளுறை:—தாழையின் தோட்டின்மீது இறவு ஆர்ந்த குருகு இனங்கொள விருக்குமென்றது எமது தலைவி மனமகிழ்ந்து தழையும்

படி அவளுள்ளத்தில் செல்வம் நிரம்பிய நீயிர் வீற்றிருக்கின்றீரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை, பயன் - மகிழ்தல். (௩௬௧)

[நெய்தல்.]

இது, காப்புமிகுதிக்க ணாற்றாளாகிய தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

எ-து, இற்செறிக்கப்பட்ட தலைமகள் காவன் மிகுதியாலே தலைவனை அடையமுடியாமையைக்கருதிய தோழி தலைவி கூறியதுபோலக் கூறுவாளாய்த் தலைவியை நோக்கி வருந்துயிலாநின்றது; யாருமில்லை; இக்காலத்து அவரை அடையப்பெறுதபடி இற்செறிப்புற்று அயலிலுங் காவலுடையதாகிய தன்றி ஊர்காவலர்மணியும் ஒலியாநிற்குமாதலின் யான் பொன்றுநா ளின்றுதானேவென அழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

௩௬௨. பேரூர் துஞ்சும் யாரு மில்லைத்
திருந்துவாய்ச் சுறவ நீர்கான் றொய்யெனப்
பெருந்தெரு வுதிர்தரு பெயலுறு தண்வளி
போரமை கதவப் புரைதொறுந் தூவக்
கூரெயிற் றெகின நடுங்கு நன்னகர்ப்
பயில்படை நிவந்த பல்பூஞ் சேக்கை
யயலு மாண்சிறை யதுவே யதன்றலைக்
காப்புடை வாயில் போற்றோ வென்னும்
யாமங் கொள்பவர் நெடுநா வொண்மணி
யொன்றெறி பாணியி னிரட்டு

மின்றுகொ லளியேன் பொன்று நாளே.

உரை:—பெரிய இவ்வூரின்க ணுள்ளார் யாருந் துயிலாநிற்பர்; விழித்தியங்குபவர் ஒருவருமில்லை ; இக்காலத்து நாம் அவரை யடையப்பெறுதபடி,—திருத்திய வாயையுடைய சுறுமீன் நீரைக்கக்குதலாய் அந்நீர் விரைவிலே பெரிய தெருவின்கணுதிர்கின்ற மழையாகஅம்மழையோடுபொருந்திய தண்ணியகாற்று தம்மின் ஒன்றோடொன்று பொருந்துதலமைந்த வாயிற்கதவிலுள்ள துளைகள்தோறும் அந்நீரைக்கொணர்ந்து தூவாநிற்ப அத்தூவலாலே கூரிய பற்களையுடைய நாய்கள் நடுங்குகின்ற இவ் விராப்பொழுதில் நல்ல மாளிகையின்கண்ணே துயிலுமாறு உயர்ந்த பலவாய மலர்களாலமைந்த படுக்கையின் பக்கத்திலும் மாட்சிமைப்பட்ட சிறைப்படுத்திய காவலையுடையதாயிராநின்றது'; [illegible]தன்

(இ-ம்) நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

மேலும் 'காவலையுடைய தலைக்கடை புழைக்கடை வாயில்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுங்கோள், ஓ' என்று கூறுகின்ற யாமந்தோறும் காவல் செய்தலை மேற்கொள்ளும் காவலரின் நெடிய கைவமைந்த ஒள்ளிய மணி ஒன்றுகின்ற தானத்தில் மோதியெழுப்பு மொலிபோல வொலியாநிற்கும் ; ஆதலின் யாவராலு மிரங்கத்தகுந்த யான் இறந்தொழியுநாள் இன்றுதானோ? எ - று.

காலுதல் - கக்குதல், எகினம் - நாய். நகர் - வீடு. பாணி - தாளம்.

புரைதோறுந் தூவுகின்ற நீர்த்துளி தன் சேக்கையில் வீசுவது கண்டு அதனால் நடுங்குவதனை முதலிலே கூறினாள். அதனினின்றுய்யுமாறு முயங்கவருக காதலனைத் தடுக்குமேயென்பாள் நாய் நடுங்கி விழித்திருப்பதனைக் குறிப்பித்தாள். அவன் வரினும் தான் புறம்போகாவாறு தன்னைக் காக்கும் உட்காவலி னிலைமைகூறுவாள் அயலும் சிறை

யதுவே யென்றாள். உட்காவலுறக்கும்வழிப் புறஞ்செல்ல நினைப்பினும் அதற்கியலாதவாறு மணியிரட்டி ஊரெழுப்புவதனைக் கூறினாள். வேறு தோன்றாமையின் இனித் தானிறந்துபடுதல் இதுவேயாமென்றிரங்கிக்கூறினாள்.' இது - துன்பத்துப் புலம்பல். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றாதுரைத்தல். (௧௩௨)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவிடைவைத்துப் பிரிவாற்றாளாய தலைவி வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ-து, தலைமகன் மணம்புரியவேண்டிப் பொருளீட்டுதற்குப் பிரிந்துசென்று நீட்டித்தலும் அதனையாற்றாது தலைவி வருந்துவதுகண்ட தோழி அவர் விரையவருவாராதலின் நீ வருந்தாதே யென்றாளை நோக்கி கூறுகின்ற மொழியினால் என்னெஞ்சின்கணெழுந்த காமத்தீயானது சிறிது தணிவதுண்டுபோலுமென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

நற்றமனார் பாடியது.

௧௩௩. தோளே தொடிகொட் பானா கண்ணே
வாளீர் வடியின் வடிவிழந் தனவே
நுதலும் பசலை பாயின்று திதலைச்
சில்பொறி யணிந்த பல்கா ழல்குல்
மணியே ரைம்பால் மாயோட் கென்று
வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கெளவை தூற்ற

நாமுறு துயரஞ் செய்யல ரென்றும்
காமுறு தோழி காதலங் கிளவி
யிரும்புசெய் கொல்லன் வெவ்வுலைத் தெளித்த
தோய்மடற் சின்னீர் போல
நோய்மலி நெஞ்சிற் கேமமாஞ் சிறிதே.

உரை:—என்பால் விருப்பமிக்க தோழீ, 'தித்தியின் சிலவாய புள்ளிகளமைந்த பலவாய வடங்களையுடைய காஞ்சி யணிந்த அல்குலையும் நீலமணிபோன்ற கூந்தலையுமுடைய இம் மாமைநிறமுடையாட்குத் தோள்கள் தாம் அணியப்பெற்ற வளை சுழன்று கழலுதலை நீங்கிற்றில; கண்களும் வாளாற்பிளந்த மாவடுப்போன்ற வடிவையிழந்தன; நெற்றியும் பசலை பரவியது' என்று கொடிய வாயையுடைய ஏதிலாட்டியர் பழிச்சொல்லெடுத்துத் தூற்றாநிற்கும்படி நமது காதலர் அச்சமிகுகின்ற துன்பத்தை நமக்குச் செய்குபவரல்லராதலால் அவர் விரைய வருகுவரென்று நீ என்னைத் தேற்றிக்கூறுகின்ற என்பால் அன்புமிக்க இச் சொல்லானது இரும்புவேலை செய்கின்ற கொல்லன் தான் வெய்ய உலையிலே தெளித்த பனைமடலாலே தோய்த்தலையுடைய சிலவாயநீர் அவ் வுலைநெருப்பைச் சிறிது அவிக்குமாறுபோலக் காமநோய் மிக்க எனது நெஞ்சில் அந் நோயைச் சிறிது தணித்து எனக்குப் பாதுகாவலாயிராநின்றது காண்; எ - று.

பசலையாகின்று எனவும் பாடம்.

கொட்பு - சுழற்சி. வடி - மாவடுவுக்கொருபெயர். காழ் - இருநான்கு கோத்துக்கொண்ட காஞ்சியென்னும் அணியுமாம். நாம் - அச்சம். மடல் - பனைமட்டைக்காம்பு. ஏமம் - காவல். பசலை பாயின்று என்றது பசலை பாய்தல். தோள் தொடி கொட்பாளுமென்றது உடம்பு நனிசுருங்கல். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கஙரு)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இற்செறிப்பாரென ஆற்றாளாய தலைவியை
அஃதிலையென்பதுபடத் தோழி சொல்லியது.

எ-து, பகற்குறியின் கண்ணே தலைவன் பிரிந்து நீட்டித்தலால் அதுபொழுது வேறுபட்ட தலைவி நமது வேறுபாட்டையறிந்து இல் வயிற் செறிப்பார்போலுமென் றஞ்சியவிடத்து அதனையறிந்த தோழி அன்னை தினைப்புனங்காவலுக் கேகென என்னை ஏவினள் ; நுந்தையும், ஏவின்மையானே யான் உடன்படேன்போல வுரையாடி வ[illegible] ;

ஆதலின் மீண்டு தினைப்புனங்காவலுக்கு நாம் போதலுமமையும்; தலைவனைக் கூடுதலுமாகுமென்று அவ ளாற்றும்படி கூறுகிற்பது.

....

கஙச. இனிதி னினிது தலைப்படுது மென்ப
திதுகொல் வாழி தோழி காதலர்
வருகுறி செய்த வரையகச் சிறுதினைச்
செவ்வாய்ப் பாசினங் கடீஇயர் கொடிச்சி
யவ்வாய்த் தட்டையொ டவணை யாகென
வேவன்மன் யாயு நுந்தை வாழிய
ரம்மா மேனி நிரைதொடிக் குறுமகள்
செல்லா யோநின் முள்ளெயி றுண்கென
மெல்லிய வினிய கூறலி னியானஃ
தொல்லேன் போல வுரையா டுவலே.

உரை:—தோழீ, வாழ்வாயாக; நமது காதலர் வருவதற்குக் குறி செய்த மலையிடத்துள்ள சிறிய தினைப்புனத்தே விழுகின்ற சிவந்த வாயையுடைய பசுங்கிளியின் கூட்டங்களை ஓட்டும்பொருட்டு என்னை நோக்கிக் 'கொடிச்சி, நீ அழகமைந்த கிளிகடி கருவியாகிய தட்டையைக் கைக்கொண்டு அத்தினைப்புனத்துக்குச் செல்வாயாக' என்று அன்னையும் பலமுறை மிகுதியாக ஏவினள்; அன்றியும் நுந்தை என்னைக்கூவி அழகிய மாந்தளிர்போன்ற மேனியையும் நிரைத்த வளையையுமுடைய இளமடந்தாய், நீ புனத்தின்கண்ணே சென்றிலையோ விரைவிலேசென்று காண்; நின் முள்ளெயிற்றை முத்தங்கொள்வல் என்று மெல்லியவாகிய இனிய வார்த்தை கூறுதலினால் யான் இன்னும் பலகால் நம்மைவேண்டி அவர்களே புனத்தின்கண்ணே கொண்டுசென்று காவலினுய்க்குமாறுகருதி அங்ஙனம் காவலுக்குச் செல்லமாட்டேன் போலச் சில வார்த்தையாடிவே னுயினேன்; ஆதலின் இனித் தினைக் கொல்லையிலேசென்று காதலனைக் கூடியிருப்பாமென்பதற்கு அறிகுறி இதுதானே ? இங்ஙனம் நிகழ்ந்த இஃது இனியவொரு பொருளினுங் காட்டி லினியதா யிராநின்றது; எ - று.

தலைப்படுதல் - சென்று அடைதல். வாழியர் - அசை. பாசு - கிளி; பண்பாகுபெயர். தட்டை - மூங்கிற் பிளாச்சைச் சிறிது பிளந்து அப் பிளப்பிலே சிறு கல்லிலைவத்துச் சுழற்றிவீசுங் கருவி; ஒலிபடப் புடைக்குங் கருவியுமாம். புனத்திலேசென் றடைதுமெனவே அங்குக் காதலரைக் கூடுதல் திண்ணமென்பதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (கசஉ)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். கசுங

[நெய்தல்.]

இது, வரைவுநீட்டிப்ப அலராமெனக் கவன்ற தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ-து, தலைவன் வரையாது நீட்டித்தலானே ஊரார் பழிதூற்றுவ ரென்பதறிந்த தோழி சிறைப்புறத்தானாகிய அவன் கேட்டு வரையு மாற்றானே தலைவர் நம்மொடு நகைப்ப அவரது நகையை மெய்யெனக் கொண்டு கூடி இப்பொழுது அவர் அருகிலின்மையாலே சீறூர் வருத்த முடையதாய்த் தோன்றாநின்றது, அங்ஙனம் அவர் நகுவதன்முன் சீறூ ரினியதாயிருந்ததென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

கதப்பிள்ளையார் பாடியது.

க௫. தூங்க லோலை யோங்குமடற் பெண்ணை
மாவரை புதைத்த மணன்மலி முன்றில்
வரையாத் தாரம் வருவிருந் தயருந்
தண்குடி வாழ்ந ரங்குடிச் சீறூ
ரினிதுமன் றம்ம தானே பனிபடு
பல்சுர முழந்த நல்கூர் பரிய
முழங்குதிரைப் புதுமண லழுந்தக் கொட்கும்
வாலுளைப் பொலிந்த புரவித்
தேரோர் நம்மொடு நகாஅ வூங்கே.

உரை:—குளிர்ச்சி பொருந்திய பலவாய கடத்தற்கரிய நிலத்து வருந்திவருதலானுண்டாகிய குறைந்த செலவினையுடையவாய்,—ஒலிக் கின்ற அலைமோதிக் கொழிப்பக்கிடந்த புதிய மணலிலே தேருருள் அழுந்துதலானே செல்லமாட்டாது சுழலாநிற்கும் வெளிய பிடரிமயிர் பொலிவுபெற்ற புரவிபூட்டிய தேரினையுடைய தலைவரொடு மகிழ்ந்து ஊடாடாதமுன் உவ்விடத்தே,—தொங்குகின்ற ஓலையையும் நீண்ட

மடலையுமுடைய பனையினது கரிய அடிமரம் புதைபடமொறு மூடப்பட்ட மணல் மிக்க முற்றத்தின்கணிருந்து அளவுபடாத உணவுப்பொருளை வருகின்ற விருந்தினர்க்குப் பகுத்துக்கொடாநிற்கும் மெல்லிய குடிவாழ்க்கையுடையா ரிருக்கின்ற அழகிய குடியிருப்பையுடைய சீறூர் மிக இனிமையாயிருந்தது; அவரொமெகிழ்ந்து கூடாடியபின் அவர் நமது அருகி லின்மையாலே சீறூர் வருத்தமுடையதாய்த் தோன்று நின்றது; எ - து.

கஅச நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

தாரம் - உணவுப்பொருள். சுரம் - கடத்தற்கரிய நிலம். பரி - லவு. கொட்குதல் - சுழலுதல். உளை - பிடரிமயிர். கூங்கேயுள்ள ரெனக் கூட்டுக. நகை - மகிழ்ந்து உடன்படுதல்.

கூடரார் அலரெடுத்தலால் இனிமைகழிந்ததென்றாள். தன்னூரைப்போல நீயிரு மணஞ்செய்துகொண்டு இல்லறநிகழ்த்தற் பாரென்னுங் குறிப்பால் தன்னூர் வருவிருந்தயருங் குடியென்றாள். மெய்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுடன் படுத்த

.

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தலைவி தோழிக்குரைத்தது.

எ-து, களவொழுக்க மேற்கொண்ட தலைமகன் பிரிவுக்காலத்து, தலைமகள் தான்வேறுபடுவதைச் சிறைப்புறத்தானாகிய அவனறிந்து இனிப்பிரியாது வரைந்துறையுமாற்றானே தோழியை நோக்கி யான் தோள்வளை வேண்டிக் கேட்டலும் என்காதலன் பிரிவா னென்னு டம்பு நனிசுருங்கினுங் கழலாவாறு எந்தை சிறியவளைசெய் தணிந்து விடுத்தன னாதலி னவன் வாழ்கவென வருந்திக் கூறுகிற்பது.

நற்றங்கொற்றனார் பாடியது.

க௩௬. திருந்துகோ லெல்வளை வேண்டியா னழவு
மருஃபிணி யுறுநர்க்கு வேட்டது கொடாது
மருந்தாய்ந்து கொடுத்த வறவோன் போல
வென்னை வாழிய பலவே பன்னிய
மலைகெழு நாடனொடு நம்மிடைச் சிறிய
தலைப்பிரி வுண்மை யறிவான் போல
நீப்பநீங் காது வரின்வரை யமைந்து
தோட்பழி மறைக்கு முதவிப்
போக்கில் பொலந்தொடி செறீஇ யோனே.

உரை:—திருந்திய கோற்றொழி லமைந்த ஒளி பொருந்திய தொள் வளையை விரும்பி அதுபெறாமையாலே யான் அழுதலும் எனது தந்தை தீர்த்தற்கரிய நோயையுடைத்தவர்க்கு அவர் விரும்பியதைக் கொடாது ஆராய்ந்து அந்நோய்க்குத் தக்க மருந்து கொடுத்த அறவாளன் போல, யாவராலும் புகழப்படுகின்ற மலையையுடைய நாட்டையுடைய நமது காதலனும் நாமும் ஒருவரையொருவர் இடையிடை விட்டுப் பி[illegible]றதனுண்மை யறிதலவு நாலும் அறிந்தவன்போல யான் வேண்

டாமென்று கழற்றினும் கழன்று நீங்காது ஒருபொழுது கழன்றாலும் தன்னெல்லைகடவாமே தங்கி எனக்குண்டாகிய தோளின் பழியை மறைக்கின்ற வுதவியையுடைய கெடாத பொன்னாலாகிய தோள்வளை செய்து தந்து செறிக்கச்செய்தனன்; ஆதலின் அவன் நெடுங்காலும் வாழ்வானாக; எ - று.

ஐ - தலைவன், என் ஐ - என்தந்தை. தலைப்பிரிவு - விட்டுப்பிரிவு. றவோன் - மருத்துவன்; (வைத்தியன்.) சிறிய தலைப்பிரிவென் தை நேராக்கொண்டு சிலகாலம் விட்டுப்பிரிந்ததை யென்றலுமாம்.

பிரிதலாலே தோள்மெலிந்தும் வரைமறைத்தலால் அலர்தூற்றும் கொடுமலாட்டியர்க்குப் புலனுயிற்றில்லையென்றதாம். இஃது உடம்பு நனிசுருங்கல். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (கஙச)

[பாலை.]

இது, தலைவன் செலவழுங்கியது.

எ-து, வினைவயிற்செல்லுந் தலைமகன் தன் னெஞ்சை நோக்கிச் சுரத்திற்செல்லக் கருதிய நீ நமது காதலியைக் கைவிடக் கருதினை போலும்; அங்ஙனமாயின் இவளினுங்காட்டில் அரியதொன்றனையடைத் தனைமன்னென வருந்தி யிகழ்ந்து கூறுகிற்பது.

பெருங்கண்ணனூர் பாடியது.

கஙஎ. தண்ணிய கமழுந் தாழிருங் கூந்தற்
றடமென் பணைத்தோண் மடநல் லோள்வயிற்
பிரியச் சூழ்ந்தனை யாயி னரியதொன்
றெய்தினை வாழிய நெஞ்சே செவ்வரை
யருவி யான்ற நீரி னீளிடைக்
கயந்தலை மடப்பிடி யுயங்குபசி களைஇயர்
பெருங்களிறு தொலைத்த முடத்தா ளோமை
யருஞ்சுரஞ் செல்வோர்க் கல்குநிழ லாகுங்
குன்ற வைப்பின் கானஞ்
சென்றுசே ணகறல் வல்லிய நீயே.

உரை:—நெஞ்சே, செவ்விய மலையருவியின்கண்ணே அமைந்த நீரில்லாத நீண்ட நெறியிடத்தில் மெல்லிய தலையையுடைய
௨௪

பிடியானையின் வருந்திய பசியைப் போக்குமாறு பெரிய களிற்றியானை முறித்துத்தள்ளிய வளைந்த அடியையுடைய ஓமைமரம் செல்லுதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே செல்லுபவருக்குத் தங்குநிழ லாகாநிற்கும் குன்றங்களை இடையிடையே கொண்ட கானத்துட்புகுந்து நெடுந்தூரம் அகன்றுபோதலைக் கருதிய நீ மெல்லியவாய்க் கமழ்கின்ற பிடரியிலே தாழ்ந்த கரிய கூந்தலையும், அகன்ற மென்மையாகிய பருத்த தோளையும் மடப்பத்தையுமுடைய நல்ல நமது காதலியைக் கைவிட்டுப் பிரிதற்கு எண்ணுகின்றனை; அதனை ஆராயுமிடத்து இதுகாறும் அடைதற்கரிய தும் இவளினுங்காட்டிற் சிறந்ததுமாகிய வொருபொருளை யடைந்து விட்டனைமன்; நீ அங்ஙனம் அடைந்த பொருளோடு நீவாழ்வாயாக; யான் இவளொழிய வாரலேன் காண்; எ - று.

தண்மை - மென்மை. ஆன்ற - அமைந்த. அல்குதல் - தங்குதல். வாழிய - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யான் இவளொழிய வாரேன் என்றது சொல்லெச்சம்.

இவளின் தண்ணியகமழுந் தாழிருங்கூந்தலை வெறுக்கின்றதன் பயன் அருவிநீரில்லாத நீளிடைச் சேறலாகியதென்றான். மென்பணைந் தோளை வெறுத்ததன் பயன் இருக்கவு மிடனின்றி ஓமையினிழலிலே குன்றவைப்பின் கானத்தின்கண்ணே சென்றுதங்கி யழியலாயினை யென்றான். இது மேலோர்க்கு ஒரு நீதிழைப்பின் அதனை மூன்று நாளினுள்ளே துய்ப்பரென்னும் வழக்கு. நீ சென்று ஆங்கு வைகுமிடனும் பிடியின்பசியைப் போக்குமாறு களிறுவீழ்த்திய ஓமைநிழல்கண்

டாய், அக்கிழலே நின் காதலியை நீ கைவிட்டமை கொடிதெனவும், களிறு பிடிபசியைப் போக்கியதுபோல நீ அவளது காமவின்பத்தைத் தணிக்கற்பாலையென அறிவுறுத்துமெனவு முவமைமுகத்தாற் குறிப்பித்தானுமாம்.

உள்ளுறை:—பிடியானையினிமித்தம் களிறு முறித்துச்சாய்த்த ஓமைமரம் சுரஞ்செல்வோர் தங்குதற்குரிய நிழலாகுமென்றது பொருளி னிமித்தமாக உன்னாலே பிரிந்து நீக்கப்பட்ட தலைவி பசலை பாய்ந்து கலையுண்டு தங்காநிற்ப அவ் வோமை வாடுவதுபோல வாடா நிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய எள்ளல்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத்தழுங்கல். (கஎ)

[நெய்தல்.]

இஃது, அலராயிற்றென ஆற்றாளாய தலைமகட்குத் தலைவன் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது.

எ-து, தலைமகன் பிரிந்தமையால் வேறுபட்டுக் காட்டியதலைவியின் யை நோக்கி ஊரார் அலர் தூற்றுதலும் அதனை ஆற்றாளாயினளாத்

தோழி சிறைப்புறமாகக் கேட்டுநின்ற தலைவனுக் கறிவுறுத்து: மாற்றானே முன்பு தலைவன் நினக்கு மாலைசூட்ட அதனைக் கண்ணாலே கண்டதல்லது இவ்வூரறிந்தது பிறிதொன்றன்று; அதற்கு நீ ஆற்றுதவா றென்னையெனக் கவன்றுகூறுநிற்பது.

அம்மூவனார் பாடியது.

கஙஅ. உவர்விளை யுப்பின் குன்றுபோல் குப்பை
மலையுய்த்துப் பகரு நிலையா வாழ்க்கைக்

கணங்கொ ளுமண ருயங்குவயி னொழித்த
பண்ணழி பழம்பார் வெண்குரு கீனுந்
தண்ணந் துறைவன் முன்னா ணம்மொடு
பாசடைக் கலித்த கணைக்கா னெய்தற்
பூவுட னெறிதரு தொடலை தைஇக்
கண்ணறி வுடைமை யல்லது நுண்வினை
யிழையணி யல்குல் விழவாடு மகளிர்
முழங்குதிரை யின்சீர் தூங்கு
மழுங்கன் மூதூ ரறிந்தன்றோ வின்றே.

உரை:—உவர்நிலத்து விளைகின்ற குன்றுபோலும் உப்பின் குவியலை மலைநாட்டகத்தே கொண்டுபோய் விலைகூறி விற்கின்ற ஓரிடத்திலும் நிலைத்தலில்லாத வாழ்வினையுடைய கூட்டங்கொண்ட உப்புவாணிகர் தங்கள் பண்டி முறிந்தவிடத்திலே போகட்டொழித்த இயல்பழிந்த பழைய பாரின்கண் வெளியநாரை தன்சினையை ஈனுகிற்கும் தண்ணிய கடலினது துறையையுடைய தலைமகன் முன்னைநாளிலே பசிய இலைப்பிடைநின்றும் வெளியில்வந்த திரண்ட தண்டினையுடைய நெய்தன் மலருடன் நெறிக்கின்ற இலையை இடையிடையிட்டுத் தொடுத்த மாலையை நினக்குச்சூட்ட அதனைக் கண்ணு லறியக்கிடந்த தொன்றன்றி,—நுண்ணிய கம்மத்தொழிலா லாக்கிய கலனையணிந்த அல்குலையுடைய விழாக்களத்துத் துணங்கையாடு மகளிரினுடைய இனிய தாளவறுதி முழங்குங் கடலோசைபோலே பரவாநிற்கும் ஒலியையுடைய இவ்வூர் பிறிதொன்றனையும் அறிந்ததில்லை; அங்ஙனமாக நீ ஆற்றாது வருந்துகின்றதென்னையோ ! எ - று.

உமணர் - உப்புவாணிகர் கலித்தல் - மூளைத்துத் தோன்றுதல். தொடலை - மாலை. சீர் - தாளவறுதி. போல்குப்பை - வினைத்தொகை. தண்ணந் துறைவன் - விரிக்கும்வழி விரித்தல். தைஇ யென்னுஞ் செய்தெனெச்சத்தைச் செயவெனெச்சமாகத் திரிக்க. பார் - வண்டிப்பார்

ஊர் கண்ணுலேநோக்கிய தென்றதனுல் ஊரார் பார்த்தவளவே அலர் கூறுவாராயினுரென அலரறிவுறுத்தினுள். அழுங்கன்மூதூர் என்றது அவரெடுக்கும் பழிச்சொல்லாகிய ஒலியையுடைய மூதூரென்றதாம். பிறிதொன்றனையும் அறிந்ததில்லையென்றது இயற்கைப்புணர்ச்சி முதலாகிய நால்வகைப் புணர்ச்சியையும் இடையீடின்றியு மறிந்தில தென்றதாம். இதுகாறும் அவன் மணம்புரிந்துகொண்டன னில்லையே யென்பாள் 'அறிந்தன்றோ வின்றே' என ஊர்மேல்வைத்துக் கூறினு ளாயிற்று.

உள்ளுறை:—உமண ரொழித்துப்போகட்ட பழம்பாரில் வெண்குருகு ஈனுமென்றது தலைவனுலே கைவிடப்பட்ட தலைவிமேல் ஊரார் அலர் தூற்றுகிற்ப ரென்றதாம்.

இறைச்சி:—தாளவறுதி கடலோசைபோலப் பரவுமென்றது பழிச்சொல் கடலோசைபோ லெழுந்ததென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுடன் படுத்தல்; தலைவியை ஆற்றுவித்தலுமாம்.

[முல்லை.]

இது, தலைவன் வினைமுற்றிவந்து பள்ளியிடத்தானுகப் பெய்த மழையை வாழ்த்தியது.

எ-து, செய்தவினை முடித்து மீண்டுவந்து தலைவியுடனிருந்த தலைவன் கார்ப்பருவத்திலே பெய்தமழையை நோக்கி மேகமே, உதவியையுடையாய், நீ உலகத்துக்கு ஆதாரமாக யாவருந் தொழுமாறு கொடுமுடிகளிலே பொருந்தி உலாவுவரயாக வென வாழ்த்தாநிற்பது.

பெருங்கௌசிகனார் பாடியது.

௧௩௯. உலகிற் காணி யாகப் பலர்தொழப்
பலவயி னிலைஇய குன்றிற் கோடுதோ
றேயினை யுரைஇயரோ பெருங்கலி யெழிலி
படுமலை நின்ற நல்யாழ் வடிகாம்
பெழீஇ யன்ன வுறையினை முழவின்
மண்ணார் கண்ணி னிம்மென விமிரும்
வணர்ந்தொலி கூந்தல் மாஅ யோளொடு
புணர்ந்தினி தநுகர்ந்த சார னல்லூர்
விரவுமல ருதிர வீசி
யிரவுப்பெயல் பொழிந்த வுதவி யோயே.

உரை:—பெரிய ஓசையையுடைய மேகமே, மத்தளத்தின் மார்ச்சனைவைத்த கண்போல இம்மென முழங்குகின்ற இடிகளுடனே கடைகுழன்று தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய மாமைநிறத்தையுடைய காதலியுடனே முயங்கி அவளது நலனை இனிதாக நுகர்ந்து யானுறைகின்ற சாரலிலுள்ள நல்ல ஊரின்கண்ணே, கலந்த மலர்களுதிரும்படி மோதி இரவில் மழைபொழிந்த வுதவியையுடையாய், நீ நிலைபெறுதலையுடைய நல்ல யாழின் முறுக்கிய நரம்பினின்று 'படுமலை' என்னும் பண்ணினை எழுப்பினாற்போன்ற ஒலியொடுபெய்யு மழையினையுடையையாகி இவ்வுலகத்துக்கோ ராதாரமாக யாவருந் தொழுமாறு ஆங்காங்குள்ள நிலைநின்ற பலவாகிய குன்றின் கொடுமுடிகள்தோறும் பொருந்தி உலாவுவாயாக; எ - று.

வணர்தல் - நுனி சுருண்டிருத்தல். உரைஇயர் - வியங்கோள்; உலா

வுக என்னும் பொருளது. படுமலைப்பாலை - பெரும்பாலை ஏழனுள் ஒரு பண்; அது செம்பாலையுட்பட்ட குரலிற் பாகத்தையும், இளியிற் பாகத்தையும் வாங்கிக் 'கைக்கிளை, உழை, விளரி, தாரம்' இவை களுக்கு ஒரோவொன்றைக்கொண்டு சேர்க்கத் துத்தங் குரலாய்ப் படு மலைப்பாலையாகும்; இக்காலத்து அருகிய வழக்காதலின் வல்லார் வாய்க் கேட்டுணர்க.

மழையாலே குளிர்ப்புள் ளூறுதலானே அணைத்துக்கிடந்தன னாதலின் மழைபொழிந்த வுதவியோ யென்றான்; உதவிபெற்றார் வாழ்த்துதல் இயல்பு. உயர்ந்த தவிசினிருந்தாலே பலருங்காண வினையுமாதலின் யாவரும் யாண்டையும் நின்னை நோக்கித் தொழுமாறு குன்றின் கண்ணுள்ள கோடுதோறு மூலாவுதி யென்றான். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைவியி னின்பந்துய்த்து மகிழ்ந்திருத்தல். (கங்க)

[குறிஞ்சி.]

இது, குறைமறுக்கப்பட்டதலைவன் தன் நெஞ்சினை நெருங்கியது.

ஏ-து, பாங்கியிற் கூட்டத்தின்கண்ணே தோழிபால் தன்குறை கூறலும் அவள் மறுத்தனளாக, அதுபொறாத தலைமகன் மீண்டும் அவள் கேட்டுத் தன்குறைமுடிக்குமாற்றானே தன் னெஞ்சைநோக்கி நெஞ்சமே, பந்துவிளையாடியேகுமவள் நமக்கு அருள் செய்யினும் அருளாது விடினும் நீ முனியாதேகொள்; யானுற்றநோய்க்கு அவளன்றிப் பிறிதொரு மருந்தில்லையென வருந்திக் கூறுகிறபது.

பூதங்கண்ணனார் பாடியது.

கசப. கொண்டன் மாமழை குடக்கோர்பு குழைத்த
சிறுகோ லிணர பெருந்தண் சாந்தம்
வகைசே ரைம்பாற் றகைபெற வாரிப்
புலர்விடத் துதிர்த்த துகள்படு கூழைப்
பெருங்கண் ணாய முவப்பத் தந்தை
நெடுந்தேர் வழங்கு நிலவுமணன் முற்றத்துப்
பந்தொடு பெயரும் பரிவி லாட்டி
யருளினு மருளா ளாயினும் பெரிதழிந்து
பின்னிலை முனியன்மா நெஞ்சே யென்னதூஉ
மருந்துய ரவலந் தீர்க்கு
மருந்துபிறி தில்லையா னுற்ற நோய்க்கே.

உரை:—எனது பெருமையுற்ற நெஞ்சமே, நீரை முகந்துகொள்ளுதலையுடைய கரியமேகம் மேல்பாலுள்ள மலையிலே யெழுந்து மழை பெய்து தழையச்செய்த சிறியகிளைகளிலே பூங்கொத்துக்களையுடைய பெரிய குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்தனமரத்தின் குறையோடு பலவாய பொருள்களையுஞ் சேர்த்து அமைக்கப்பெற்ற சாந்தம்பூசிய கூந்தலை அழகுபெறவாரி அச்சாந்தம் காய்ந்தவழி உதிர்க்கப்பட்ட துகள்பொருந்திய ஐவகையாக வகுக்கப்பட்ட கூந்தலையும் பெரியகண்ணையுமுடைய தோழியர் மகிழுமாறு தனது தந்தையி னெடியதேரியங்குகின்ற நிலவு போன்ற வெளியமணல் பரவிய முன்றிலின்கண் விளையாடும் வண்ணம் பந்தோடு செல்லுகின்ற நம்பால் அன்பில்லாத இளமகள் நம்மை யருள் செய்தாலும் அங்ஙனம் அருள்செய்யாளாய் அகன்றுபோனாலும் நீ பெரிதும் மனமழிந்து இரந்து வழிபட்டுநிற்றலை வெறாதே கொள்; யான் அடைந்துடைய காமநோயொடு கலந்த துன்பமாகிய அவலத்தை

ஒழிக்குமருந்தாவாள் அந்த அன்பில்லாத இளமகளொருத்தியேயன்றி வேறொன்று சிறிதளவேனும் மருந்தாகுந் தன்மையதில்லைகாண்; எ - று.

முன்னிலை முனியலென்றும் பாடம். முன்னிலை - முன்னே நிற்றல்.

கொண்டல் - கொள்ளுதல் என்னும் பொருளது. ஏர்பு - எழுச்சி. குழைத்தல் - தழையச்செய்தல். ஐம்பால் - கூந்தல். என்னதூஉம் - எவ்வளவும். பின்னிலை - வழிபாட்டு நிலை.

பலபடியாகவும் தான் தோழியை இரந்து குறைகூறுவதை அறிந்திருந்தும் அறியாள்போன்று பந்தொடுசெல்லுதலானே பரிவிலாட்டி

யென்றான். தோழியர்மகிழ இடையே செல்லுதலாலே பரிவிலள்போ லாயினளென்றி வேறில்லையாதலின் இனி அருளுதலையுஞ் செய்யுமென் பது கொண்டு பின்னிலை முனியாதே யென்றான். அவளால்வந்த நோயாதலின் அந்த நோயின்மருந்து அவளே யென்றான். 'பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை, தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து" (குறள் - ௧௧௦௨,) என்றதனானு மறிக. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத் தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - தானே புலம்பி யாறுதல். (௧௪௦)

[பாலை.]

இது, பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைவன்சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

எ-து, பொருள்தேடும்படி ஒருப்படுத்திய நெஞ்சினைத் தலைமகன் நோக்கி நினக்கு அருஞ்சுரம் மிக எளியவாயிருக்கும்; யான் இவளுடைய கூந்தலிலே துயிலுவதை யொழிய விடுகலேன்; ஆதலின் வேண்டுமாயின் நீயே சென்றுகாணென்று அழுங்கிக் கூறுகிற்பது.

சல்லியங்குமரனார் பாடியது.

க௪க. இருஞ்செம் முடிய கொடுங்கவுட் கயவாய்
மாரி யானையின் மருங்கு தீண்டிப்
பொரியரை ஞெமிர்ந்த புழற்காய்க் கொன்றை
நீடிய சடையோ டாடா மேனிக்
குன்றுறை தவசியர் போலப் பலவுட
னென்றூழ் நீளிடைப் பொற்பத் தோன்று
மருஞ்சுர மெளியமன் னினக்கே பருந்துபடப்
பாண்டிலொடு பொருத பல்பிணர்த் தடக்கை
யேந்துகோட் டியானை யிசைவெங் கிள்ளி
வம்பணி யுயர்கொடி யம்பர் சூழ்ந்த
வரிஇலங் தெள்ளற லன்னவிவள்
விரியொலி கூந்தல் விட்டமை கலனே.

உரை:—நெஞ்சமே, பெரிய செவ்விய மத்தகத்தையுடைய வளைந்த கவுளையும், அகன்ற வாயையுமுடைய கரியமேகம்போன்ற யானையின் விலா உரிஞ்சுதலானே பொரிந்துள்ள அடிபரந்த உள்ளே துளை பொருந்திய காய்களையுடைய கொன்றை மரங்கள் குன்றின்கண்ணே யுறைகின்ற நீண்ட சடையையும் அசையாத மெய்யையுமுடைய தவஞ்

செப்பவர்போலே பலவும் வெயில் நிலைபெற்ற இடங்களில் அழகு பெறத் தோன்றுகிற்கும் செல்லுதற்கரியசுரம் நினக்கு மிக எளியவாகும்; ஆதலின் நீயே சென்றுகாண்; சொல்லும் பிணங்களிலே பருந்து விழுந்து அலைக்குமாறு பகைவருடைய தேர்ப்படையோடு போர்செய்து வென்ற பலவாய சருச்சரையுடைய நீண்ட கையையும், தலையேந்திய கோட்டினையுமுடைய யானைப்படையையுடைய புகழ்விரும்பிய கிள்ளி வளவனது புதுவதாக அலங்கரித்த உயர்ந்த கொடிகட்டிய அம்பர் நகரைச்சூழ்ந்த அரிசிலாற்றின் தெளிந்த கருமணல்போன்ற இவளுடைய விரிந்த தழைந்த கூந்தலின்கண்ணே துயிலுவதனைக் கைவிட்டுச் சிறிது பொழுதேனும் அமைகுவேனல்லேன்; எ - று.

பாண்டில் - குதிரைபூட்டியதேர். வம்பு - கொடியை வரிந்துகட்டுங் கச்சுமாம். ஞெமிர்தல் - பரத்தல். ஆடாமேனி - அசையாது நியான நிலையிலிருக்குமுடம்பு. நீண்டி - நீண்டவெனத்திரிக்க. கோடேந்கவுட் கயவா யிருஞ்செம்முடியவென மாறிக்கூட்டினு மமையும். பிணர் - சருச்சரை. ஆடவர் நெஞ்சைநோக்கிக் கூறுமிடமெல்லாம் அந்நெஞ்சினை ஆண்பாலாகக்கொண்டு கூறப்பெறுபவென்பது மரபாதலின் ஈண்டு நெஞ்சினை ஆண்பாலாகக் கூறிக்கொள்க. இது மறுத்துரைப்பதுபோல நெஞ்சொடுபுணர்த்துக் கூறியது. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத்தழுங்கல். (கசக)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றிமீளுந் தலைமகன்
தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

எ-து, சென்று வினைமுடித்துமீளுந் தலைமகன், உடனே தலைவியைக் காணுமாசையாலே தேரை விரைவிலே செலுத்தவேண்டுமென்

னுங் குறிப்புடனே தேர்ப்பாகன் கேட்குமாறு கற்பினையுடைய நமது காதலியுறையுமூர் ஈண்டுள்ள காட்டகத்ததா யிராநின்றதென வுவந்து கூறுகிற்பது.

இடைக்காடனார் பாடியது.

கசஉ. வானிகுபு சொரிந்த வயங்குபெயற் கடைநாட்
பாணி கொண்ட பல்கால் மெல்லுறி
ஞெலிகோற் கலப்பை யதனொடு சுருக்கிப்
பறிப்புறத் திட்ட பாலொடை யிடையன்
நுண்பஃ றுவலை யொருதிற நனைப்பத்

தண்டுகால் வைத்த வொடுங்குநிலை மடிவிளி
சிறுதலைத் தொழுதி யேமார்த் தல்கும்
புறவி னதுவே பொய்யா யாண
ரல்லி லாயினும் விருந்துவரி னுவக்கு
முல்லை சான்ற கற்பின்
மெல்லியற் குறுமக ளுறைவி னூரே.

உரை:—இராப்பொழுதாயிருப்பினும் வந்த விருந்தைக்கண்டு மகிழாநிற்கும், யான்கூறிய சொற்பிழையாதபடி இல்லிலிருந்து நல்லறஞ் செய்யுங் கற்பினையும் மென்மையாகிய சாயலையுமுடைய இளமை மாறாத நமது காதலி யுறைகின்ற பொய்யாத புதுவருவாயினை யுடைய வூரானது மழை காலிறங்கிப் பொழிந்த விளங்கிய பெயலி னிறுதிநாளிலே, கையிற் கொண்ட பலவாகிய காலிட்டுப் பின்னிய மெல்லிய உறியுடனே தீக்கடைகோல் முதலாய கருவிகளை யிட்டுவைத்த தோற்பையை ஒருசேரச் சுருக்கிக்கட்டிப் பனையோலைப்பாயோடு முதுகிற்கட்டி

யிட்ட பால்விலைகூறி யேகும் இடையன் நண்ணிய பலவாய மழைத் துளி தன்னுடம்பி னொருபுறம் நனைத்தலைச்செய்யக் கையின்கோலை யூன்றி அதன்மேல் ஒருகாலைவைத்த ஒடுங்கிய நிலையோடுநின்று வாயைக் குவித்தூதும் 'வீளை' எனப்படுகிற அழைத்தலாகிய குறிப்பொலியை யறிந்து சிறியதலையையுடைய யாட்டின் தொகுதி பிறபுலம்புகுதாது மயங்கி அவ்வண்ணமே தங்காநிற்கும் ஈண்டுள்ள புறவின்கண்ணதாயிரா நின்றது, ஆதலின் நமது தேர் விரைந்து செல்லின் அவளை இன்னே மகிழ்ந்து முயங்கலாகும்; எ - று.

பாணி - கை. இருதல் - விழுதல். ஞெலிகோல் - தீக்கடைகோல். கலப்பை - உபகரணம். அதள் - தோற்பைக்கு ஆகுபெயர். பறி - பனையோலைப்பாய். தொடை - விலை. சிறுதலை - யாட்டுக்கு அடையடுத்த வினையாகு பெயர். ஏமார்த்தல் - மயங்குதல். யாணர் - புதுவருவாய். யாணரூர் புறவினதெனக் கூட்டுக.

அறம்புரிவார் காடு ஆக்கம் மேம்படூஉ மென்பான்விருந்து வரினு வக்கு முகத்தானே பொய்யாயாணரதென்றான்.

உள்ளுறை:—பிறபுலம்புகுதும் யாட்டினம் இடையன் நின்று விளித்தலானே மீண்டு தங்காநிற்குமென்றது சோர்வடைந்தொழியும் எனதுள்ளம் பாகன் விரைவிலே தேர்விடுதலால் அங்ஙனஞ் சோராத படி தங்காநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - பாகன் தேர்கடாவல். (௧௪௨)

உ௫

இது, மனை மருட்சி.

எ-து, தலைவி தலைவனுடன்கூடி உடன்போயினளென்று செவிலி கூற அதனையறிந்த ஈன்றதாய் அஃது அறநெறிதானென்று கருதினளாயினும் அவளது ஆயமும், பயிலிடமும், கிளிகூவுதலுங் கண்டு துயர் தாங்ககில்லாளாய் என்மகள் வழுவிலள், அவள்கொண்ட காமம் வியப்புடையதே, அவள் காரணமாக முன்னமே அயலார்கூறும் பழிமொழியை அறிந்திருந்தும் அறியாதேன்போல இருந்தொழிந்தேனாதலால் யானே வழுவுடையேனென வருந்தி மனையின் கணிருந்து மருண்டு கூறாநிற்பது.

கண்ணகாரன் கொற்றனார் பாடியது.

கசங., ஐதே காமம் யானே யொய்யெனத்
தருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்
தோரை யாயமு நொச்சியுங் காண்டொறு
நீர்வார் கண்ணேன் கலுழு மென்னினும்
கிள்ளையுங் கிளையெனக் கூஉ மிளையோள்
வழுவில ளம்ம தானே குழீஇ
யம்பன் மூதூ ரலர்வாய்ப் பெண்டி
ரின்னா வின்னுரை கேட்ட சின்னா
ளறியேன் போல வுயிரே
னறிய லாறுநின் கழுப்பென் றேனே.

உரை:—உழையர் கொணர்ந்த மணல் பரப்பிய அழகிய மாளிகை முன்றிலின்கண், ஓரையாடுகின்ற தோழியர் கூட்டத்தையும் ஆடிடமாகிய நொச்சிவேலியையும் காணுந்தோறும் யான் விரைய நீர்

வடிகின்ற கண்ணையுடையேனாகி அழுகின்ற என்னினுங் காட்டில் அவள் வளர்த்தகிளியும் 'அன்னாய், துயிலுணர்தி' எனக் கூவாநிற்கும்; இவை நிற்ப என் விளம்புதல்விதானும் குற்றமே யுடையளல்லள்; அவள் கொண்ட காமம் மிக வியப்புடையதா யிராநின்றது; அம்பல் மிக்க இப் பழைய ஊரின்கணுள்ள அலர்தூற்றும் வாயையுடைய ஏதிலாட்டியர் பலரும் ஒருசேரக் கூடிக் கூறுகின்ற கொடிய இனியவுரை

கேட்ட சிலநாளளவும் யாதொன்றனையும் அறியாதேன்போல மூச்சு விட்டேனு மில்லேன்; பின்னும் மிகஅலரெழுதலாலே ஒரோவொருகால் என்மகளைநோக்கிநின்கூந்தல் பண்டைமணமின்றி வேறு புது மணங்

கமழாநின்றதே அஃதென்னகாரணமென்று வினவினேன்; அவள் தகுதியான விடை கூறினளுமல்லள்; முன்னரே அவளது இயல்பை அறிந்துவைத்தும் பாதுகாவாமையின் யானே வழுவுடையேனாயினேன்மன்.

ஐதேகம்ம - பொருள்பயவாதபாடம்.

ஓரை - மகளிர் பாவைகொண்டுவிளையாடுவது. ஞெமிர்தல் - பரவுதல். கிளைத்தல் - விளித்தல். ஐது - வியப்புடையது.

கூழைக்கற்றைக் குழவிப்பிராயத்திலே பூத்தந்தானைத் தொடர்ந்து 'உற்றூர்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர்' எனக்கொண்டு இவ்விளம்பிராயத்தே சென்றமைகருதி இவள்கொண்டகாமம் வியப்புடையதென்றாள். இன்னுடன் இவள் களவொழுக்கமுடையாளெனப் பிறர் கூறுதலைக் கேட்டலால் இன்னாவுரை யென்றாள். பூவேபுனலே களிறே யென்றிவை யேதுவாகத் தலைப்பெய்துபோகிய அஃது அறத்தாறாதலின் இனியவுரை யென்றாள். தலைமகன் யேற்றநிலத்து மலரைக் கொ

ணர்ந்து முடிந்தவின் நின்கதுப்புப் புதுமணம் நாறுமென்றேனென்றாள். மெய்ப்பாடு - உவகைக் கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றாமை நீங்குதல். (கசரு)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, ஆற்றாது ஏதத்திற்குக் கவன்று சிறைப்புறமாகத் தலைவி சொல்லியது.

எ-து, இரவுக்குறி வாராநின்ற தலைமகன் சிறைப் புறத்தானாக அவன்கேட்டு வரையுமாற்றானே தலைவி தோழியை நோக்கி நமது காதலர் கான்யாற்றின்கண்ணே தமியராய் நீந்திவருவதுகருதி அறியாமையேனுடையகண்கள் கலுழவும் நெஞ்சம் கவலையால் வருந்தவும் என்னிலைமை இவ்வாறாகியது காணென அழிந்து கூறாநிற்பது.

கச்சிப்பெட்டுப் பெருந்தச்சனார் பாடியது.

கசச. பெருங்களி றுழுவை தாக்கலி னிரும்பிடிக்
கருவிமா மழையி னரவ மஞ்சுபு
போதே ருண்கண் கலுழவு மேதில்
பேதை நெஞ்சங் கவலை கவற்ற
ஈங்கா கின்றாற் றோழி பகுவாய்ப்
பிணவுப்புலி வழங்கு மணங்கருங் கவலை
யவிர்த லொழுகும் விரைசெலற் கான்யாற்றுக்

கரையருங் குட்டந் தமியர் நீந்தி
விரவுமலர் பொதித்த தோள

நீரவின் வருத லறியா தேற்கே.

உரை:—தோழீ, பிளந்த வாயையுடைய பெண்புலி இரைதேடி இயங்குகின்ற துன்பம் நீங்குதற்கரிய கவர்த்த வழியில் விளங்கிய விரைந்த செலவையுடைய நீரோடுகின்ற கரைகாண்பதரிதாகிய கான் யாற்றில் ஆழமுடைய புனலின் கண்ணே தமியராய்நீந்தி அந் நீரிலே கலந்த மலர்கள்பொருந்திய தோளொடு தமது காதலர் இரவில் இங்கு வருவதனையெண்ணி அறியாமையுடையேனாகிய எனக்கு அந் நெறி யின்கண்ணே புலி பெரிய களிற்றியானையை மோதிக்கொல்லுதலால் அதனையறிந்த கரியபிடியானை மின்னல் முதலாகிய தொகுதியை யுடைய கரியமேகம் முழங்குவதுபோன்று பிளிற்றுகின்ற ஓசையைக் கேட்டு நடுங்கி நீலமலர்போன்ற மையுண்டகண்கள் நீரை வடியவிட வும், யாதுமில்லாத பேதைமையுடைய என்னெஞ்சம் கவலையால் வருந்தவும் என்னிலைமை இவ்வண்ணமா யிராநின்றதுகாண்; எ - று.

ஈங்கு - இவ்வண்ணம். அறல் - நீர். குட்டம் - ஆழம். கவற்றவும் என்பதன் உம்மை தொக்கது.

தோளின்கண்ணே தங்கிய மலரொடு வரக்கண்டமையால், யாற் றிடை நீந்திவந்தமை யறிந்து வருந்தினள். குறிஞ்சியாதலின் பிடி முழக்கம் அருகில் முழங்கிய தறிந்தாளாயிற்று. கவலை - ஆற்றது ஏத மஞ்சிய கவலை. இஃது அழிவில்கூட்டத் தவன்புணர்வு மறுத்தல்.

உள்ளுறை:—உழுவையாலே களிறுதாக்கப்படப் பிடி புலம்பு மென்றது ஆற்றது ஏதத்தாலே தலைவன் தாக்கப்படுவனேனவென யான் புலம்பாநின்றே னென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை, பயன் - வரை வுடன்படுத்தல்; அயாவுயிர்த்தலுமாம். (கசச)

[நெய்தல்.]

இஃது, இரவுக்குறி வந்த தலைமகன்

சிறைபுறத்தானாகத் தோழி
வரைவுகடாயது.

எ-து, இரவுக்குறிவந்து சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகன் கேட்டு அஞ்சி விரைய வரையுமாற்றானே தோழி தலைவியைநோக்கி அன்னை நமது களவொழுக்கத்தை யறிந்தவள்போல 'அவன் யாங்குளான்' என்று கூறுகிற்பள்; அன்றி நீ என்னுளுங் காப்பதற்குரியை; நமது

சேரியின்கண்ணே இரவில் அவருடைய தேர்மணியோசையு மொலிக்கும்; இதற் கியாதுசெய்வேனென வருந்திக் கூறுகிற்பது.

நம்பிகுட்டுவன் பாடியது.

௧௪௫. இருங்கழி பொருத வீர வெண்மணன்
மாக்கொடி யடும்பின் மாயித மலரி
கூந்தன் மகளிர் கோதைக் கூட்டுங்
காமர் கொண்க னும்மெவங் கேண்மை
யமைந்தே தில்லா வூங்கு நம்மொடு
புணர்ந்தனன் போல வுணரக் கூறித்
தான்யாங் கென்னு மறனி லன்னை
யானெழி லறிதலு முரிய ணீயுநம்
பாரைப் புன்னைச் சேரி மெல்ல
கள்ளென் கங்குலும் வருமரோ
வம்ம வாழியவர் தேர்மணிக் குரலே.

உரை:—தோழீ, நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; கரிய கழியின்கணுள்ள நீர் அலையினால் மோதுதலானே ஈரமாகிய வெளிய மணலிலேபடர்ந்த வலிய கொடியடம்பின் பெரிய இதழையுடைய மலர் மகளிரின் கூந்தலிலிடுகின்ற மாலைக்குக் கூட்டாகிற்கும் கண்டோர் விரும்புந்தன்மையுடைய கடலுடனாகிய நமது காதலனுடைய அச்சந்தரும் வெய்யநட்பானது பண்டு பொருந்தியிருந்து இப்பொழுது யாதொருதொடர்பும் நம்பாலில்லாதிருந்தும் நம் அறனில்லாத அன்னையானவள் நம்மொடு அவன் புணர்ந்தனன்போல வெளிப்படையாகச் சொல்லி 'அவன்தான் இப்பொழுது எங்குளன்' என்று கூறாநிற்கும்; அன்றி நீயும் நின் னெழுச்சிமுதலியன என்னாலறிதற்கு முரியள்; நம்முடையபருத்த அடியையுடைய புன்னைமரங்களையுடைய சேரியின்கண் இரவில் நடுயாமத் திடையிருளிலும் அவர் தேரிலுள்ள மணியினோசை மெல்லவந் தொலியாநிற்கும்; இதற்கு யான் யாதுசெய்யவல்லேன்? இனி யாதாகி முடியுமோ? எ - று.

மா - வன்மை, பெருமை. அலரி - பூ. நாமம் - அச்சம். எழில் - எழுச்சி.

கேட்டு அஞ்சிக் களவொழுக்கங்கைவிட்டு வரைவுடன் படுத்துவான் அவனஞ்சியகலுமாறு அன்னை தேடித்திரிவது கூறினாள். தன் காவலொடு மாறுகொள்ளா திருக்கவேண்டுமென்பதை யறிவுறுத்துவாள்

யானெழி லறிதலு முரியளென்றாள். மணியொலி கேட்டலானே தேடிய அன்னை தன் ஐயன்மார்க்குணர்த்த அவர்கண்டு ஏதமிழைப்பரென இன்னே அகன்று செல்கவென்றாள். இதுகேட்ட தலைமகன் இவள் நம்பால் அன்புடைமையினன்றே நம் ஏதத்துக்குக் கவன்று கூறினளென ஆற்றியகன்று பிற்றைஞான்று வரைவொடு புகுவானுவது.

இஃதழிவில்கூட்டத் தவன்புணர்வு மறுத்தல்.

உள்ளுறை:—அடும்பின் அவிழ் மகளிர் கூந்தலிலே சேர்க்கப்படு மென்றது நீ இவளைப் பலருமறிய மணந்து பூச்சூட்டிப் பெறுவாயென் றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம், பயன் - வரைவுகடாதல். (கசரு)

[குறிஞ்சி.]

இது, பின்னின்ற தலைவன் முன்னிலைப்புறமொழி யாகத் தோழிகேட்பச் சொல்லியது.

எ-து, தோழியை இரந்து குறைபெறாது வருந்தி மடலே பொருளென மதிர்ந்த தலைமகன் மீட்டும் தோழிகேட் டிரங்கிக் குறைமுடிக்கு மாற்றானே தன்னெஞ்சை நோக்கி மாயோளால் வருந்திய நெஞ்சே, மடற்பரியுடையாய், கதிர்வெயில் எறியொழியுமளவும் இம் மரத்தின் கீழே சிறிதுபொழு திறங்கியிருந்து பின்பு செல்வாயாகவென்று வருந்திக் கூறுகிற்பது.

கந்தரத்தனார் பாடியது.

கசசு. வில்லாப் பூவின் கண்ணி சூடி
நல்லே முறுவலெனப் பல்லூர் திரிதரு
நெடுமாப் பெண்ணை மடன்மா னேறி
கடனறி மன்னர் குடைநிழற் போலப்
பெருந்தண் ணென்ற மாநிழற் சிறிதிழிந்
திருந்தனை சென்மோ வழங்குக சுடரென
வருளிக் கூடு மார்வ மாக்க
னல்லே மென்னுங் கிளவி வல்லோ
னெழுதி யன்ன காண்டகு வனப்பி
னையண் மாயோ ளணங்கிய

மைய னெஞ்ச மென்மொழிக் கொளினே.

உரை:— அன்போடு நெருங்கிய மகிழ்ச்சியையுடைய மாந்தர் நெருங்கிக் கூறு மீக்கூற்றால் யாம் நல்லேமென்னும் புகழ்ச்சொ லடை

யப்பெற்ற சித்திரம் தீட்டுவதில்வல்ல ஓவியன் எழுதிவைத்தாலொத்த காட்சி தக்க அழகினையுடைய மெல்லியளாகிய மாமை நிறத்தையுடைய வளால் வருத்தமேறட்டுக்கொண்ட மயக்கத்தையுடைய நெஞ்சமே, விலைக்கு விற்றற்கியலாத பூளை மலரையும், உழிஞைப்பூவையும், எருக்கம் பூவையும், ஆவிரம்பூவோடு கலந்துகட்டிய மாலையைச்சூடி யான் நல்ல பித்தேறினேனென்னும்படி பல ஊர்களினுஞ் சென்று திரிகின்ற நெடிய கரிய பனைமடலாலே கட்டிய குதிரையை யுடையாய், நீ என்வார்த் தையை ஏற்றுக் கொள்ள விரும்புவையாயின் ஞாயிறுதான் வெயில் வீசி யொடுங்குவதாகவென்று அவ்வெயிலின் வெம்மையடங்குமளவும், முறை தெரிந்து உலகைப்பாதுகாக்கும் அரசரின் குடைநிழல் குளிர்ச்சியுறு மாறுபோலே பெரியதண்ணென்ற மரத்தினிழலின்கண்ணே குதிரையி னின்றிழிந்து சிறிதுபொழுது தங்கியிருந்து பின்பு செல்வாயாக; எ-று.

வில்லாப்பூ - விலைப்படுத்தற்காகாத பயனற்றபூ; அவை பூளை, ஆவி ரை, உழிஞை, எருக்கம் என்பன. "அணியலங் காவிரைப் பூவோ டெரு க்கின், பிணையலங் கண்ணி மிலைந்து" (கலி - கங்கூ,) எனவும், "பூளை பொலமல ராவிரை வேய்வென்ற, தோளா ளெமக்கீத்தபூ" (கலி-கங அ) எனவும், "பூவல்ல பூளை யுழிஞையொ டியாத்த" (கலி - கச௦,) எனவும் வருவனவற்றாலறிக.

மடலேறியவழ் தோழியாலும் பிறராலும் அறிவுறுத்தப்பட்ட தமர் மகட்கொடை நேரவேண்டுதல் யாபாரலின் தான் மடலேறிவந்ததனைத்

தோழிக்கு அறிவுறுத்தினன். மாயோளாலணங்கப்பட்டமையால் அவளையின்றித் தீராதென்னுங் குறிப்பால் மாயோளணங்கிய நெஞ்சமென்றான். "அணிபிழை தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து" ஆதலின். நெஞ்சம் தன்மொழிக்கடங்காது ஒருபொழுது வரைபாயவுந் துணியுமென்னுங் குறிப்பால் என்மொழிக்கொளினெனத் துணியாது ஐயுற்றுக் கூறினன். இப்பாட்டுக் கந்தருவத்துட்பட்டு வழீஇய பெருந்திணை. மெய்ப்பாடு - அசைவுபற்றிய அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கசசு)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழிசொல்லியது.

எ-து, பகற்குறியின்கண் வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒருநாள் சிறைப்புறமாக வருவதறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரைய வரையுமாற்றானே தலைவியை நோக்கி நமது அன்னை நின்னை எதிர்ப்பட்டுத். 'தினைக்கொல்லையைக் காவாது யாங்குச்சென்றனை' என்று கடிந்துகேட்டாலும் அதற்குத் தக்கவாறு மறைத்துக்கூறாமல் யான் நாடனைக் கண்டதுமில்லேன் களையாடியதுமில்லேன்' என்று மறந்து

உண்மைதோன்றக் கூறினையே இனி எப்படியாவோமோவென்று படைத்துமொழி கிளவியால் மருட்டிக் கூறுகிற்பது.

கொள்ளம்பக்கனார் பாடியது.

கசஎ. யாங்கா குவமோ வணிநுதற் குறுமக
டேம்படு சாரற் சிறுதினைப் பெருங்குரல்
செவ்வாய்ப் பைங்கிளி கவர நீமற்

றெவ்வாய்ச் சென்றனை யவனெனக் கூறி
யன்னை யானுள் கழற முன்னின்
றருவி யார்க்கும் பெருவரை நாடனை
யறியலு மறியேன் காண்டலு மிலனே
வெதிர்புனை தட்டையேன் மலர்பூக் கொய்து
சுனைபாய்ந் தாடிற்று மிலனென நினைவிலை
பொய்ய லங்கோ வாய்த்தனை யதுகேட்டுத்
தலையிறைஞ் சினளே யன்னை
செலவொழிந் தனையா லளியைநீ புனத்தே.

உரை:— தோழீ, அன்னையானவள் நின்னைநோக்கி 'அழகிய நெற்றியையுடைய இளமகளே, இடமகன்ற மலைச்சாரலின்கணுள்ள சிறிய தினையின் பெரியகதிரைச் சிவந்தவாயையுடைய பசியகிளி கொய்து கொண்டுபோகின்ற வளவும் நீ அதனைக்காவாது ஆங்குநின்று எவ்விடத்திற்குச் சென்றனை' என்றுகூறி அமையாளாகிப் பலபடியாக வினவுகவும் நீ அச்சமுற்று அவள் முன்னின்று மூங்கிற்பிளவாற்செய்த கிளிகடி கருவியாகிய தட்டையையுடையயான் அருவியொலிக்கும் பெரிய மலைநாடனைக் காதாலேகேட்டறிதலுஞ்செய்திலேன், கண்ணாலே காண்டலுஞ் செய்திலேன், மலர்ந்த பூக்களைப் பறித்து அவனோடு சுனையிலே பாய்ந்தாடியதுஞ்செய்திலேன் என்று நினைவில்லாது பொய்யுஞ் சொல்லாயாய் ஐயோ! உண்மையை யுரைத்துவிட்டனையே? அதனைக் கேட்டு அன்னை சினத்தோடு வெள்கித் தலையிறைஞ்சி நின்றனள் கண்டாய்; ஆதலின் நீ தினைப்புனத்தின்கண்ணே செல்லுதலைப் போக்கிக் கொண்டனைமன்; இவ்வள வறியாமையையுடைய நீ இனி எங்ஙனம்

குடிமை பூண்டொழுகவல்லா யென்றெவரு மிரங்கத்தக்கனையாயினை; அவனது முனிவினுள்ளே படுதலால் இனி யாம் எவ்வண்ண முய்ய வல்லேமோ?. எ-று.

தட்டை — கிளிகடிகருவி. இஃது அழிவில்கூட்டத் தவன்புணர்வு மறுத்தல்.

தலைவனையே நினைவினுடைமையால் வழுவியுரைத்தனையென்பாளாய் அவனையே தலைவி கருதியிருக்கும் அன்பினிலைமை புலப்படுத்தினள். தலையிறைஞ்சினளென்றது நமதுகுடி மாசூர்ந் தலர்கொள்ளலாயதென வென்னினளாதலின் அதற்கேற்றதோர் ஊறிழைப்பளென அஞ்சியச்சுறுத்தியதாம். செலவொழிந்தனை யென்றது இற்செறிப்பறிவுறுத்தியதாம். இப்படைத்துமொழிகிளவி தோழிகூற்று வழுவாயினும் வரைதல்வேட்கையாலே கூறுதலின் வழுவமைதியாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (௧௪௭)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைவியைத்
தோழி வற்புறீஇயது.

எ - து, தலைமகன் வினைவயிற் பிரியக்கருதிய தறிந்த தலைவி ஆற்றாளாய் வேறுபட்டுக்காட்டலும் அதனையறிந்த தோழி 'நீ மெல்லியலாதலின் வினைவயிற்செல்லுகின்ற தம்மோடு சுரம்போதற் கியலாயென்று தமியே செல்வாராதலால் யான் அவர்செலவுகருதி வருந்தினேனல்லேன், நீயும் வருந்தாதேகொள், அவர்செல்லுங்காரியங் கைகூடுவதாக' என வாழ்த்துவாளாய் வற்புறுத்திக் கூறுகிற்பது.

கள்ளம்பாளனார் பாடியது.

கசஅ. வண்ண நோக்கியு மென்மொழி கூறியு
நீயவண் வருத லாற்று யெனத்தாந்
தொடங்கி யாள்வினைப் பிரிந்தோ ரின்றே
நெடுங்கயம் புரிந்த நீரி னீளிடைச்
செங்கான் மாஅத் தம்புடைப் பொருந்தி
வாங்குசிலை மறவர் வீங்குநிலை யஞ்சாது
கல்லளைச் செறிந்த வள்ளுகிர்ப் பிணவி
னின்புனிற் றிடும்பை தீரச் சினஞ்சிறந்து
செங்க ணிரும்புலிக் கோள்வ லேற்றை
யுயர்மருப் பொருத்தற் புகர்முகம் பாயு
மருஞ்சுர மிறப்ப வென்ப
வருந்தேன் றோழி வாய்க்கவவர் செலவே.
உக

உரை:—தோழீ, நின்னுடைய நிறத்தின் மென்மையைப் பார்த்தும் மெல்லிய இனிய சொல்லால் யாஞ் சென்று வினைமுடிக்குஞ் சுரத்தின்

கண் நீ வருதற்கு ஆற்றுயெனப் பலபடக்கூறியும் தாம் தொடங்கிப் பொரு ளீட்டுமுயற்சியை மேற்கொண்டு அதனிற் பொருந்தியொழுகுபவர் இற்றை நாளால் நெடிய பொய்கையின்கண்ணே பொருந்திய நீரில்லாத நீண்ட வழி யிலே சிவந்த அடியினையுடைய மராமரத்தின் அழகிய பக்கத்திலே பொரு ந்தி வளைந்தவில்லையுடைய வீரர் மிக்கிருக்கின்ற நிலைமையைநோக்கியும் அச்சங்கொள்ளாது மலைமுழையிலேகிடந்த பெரிய உகிரையுடைய பெண் புலியின் இனிய குட்டிகளையீன்றதனாலாகிய நோயும் பசியுந் தீரும்படியா கச் சினம்மிகுத்துச் சிவந்த கண்ணையுடைய கொல்லவல்ல பெரிய புலி யேற்றை ஓங்கிய கொம்பினையுடைய களிற்றியானையின் புள்ளியமைந்த முகத்திலே சென்று பாயாநிற்கும், செல்லுதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே செல்லாநிற்பர்; அவர் செல்லுவதனையறிந்த யான் சிறிதும் வருந்துவேனல் லேன்; நீயும் அவ்வண்ணம் வருந்தாதேகொள்; அவர்செல்லுங்காரியம் அவர்க்குக் கைகூடுவதாக; எ - று.

ஆள்வினை - முயற்சி; இறைச்சியாலே பொருள்வயிற்பிரிந்தமை தோன்றுதலின் பொருளில்முயற்சிகொண்டதெனக் கூறபபட்டது. என்ப - அசைநிலை.

சுரத்தின்கண் உடன்வரின் ஆற்றவல்லளோவென்னுங் கருத்தால் வண்ணம்நோக்கின னென்றாள். நின்னைப் பிரிதற்காற்றாது அவனு மழுங்கி உரையாட வல்லனல்லனென்பாள் மென்மொழிகூறியுமென்றாள்.

இறைச்சி:—பிணவின்பசியும் நோயுந் தீர்க்கவேண்டி மறவர்க்கும் அஞ்சாது ஆண்புலி களிற்றின் முகம்பாயுமென்றது நின்னொடு முட்டின்றி இல்லறநிகழ்த்தக் கொடியசுரத்தினையு மஞ்சாது சென்று பொருளீட்டிவ ரச் செல்லாநிற்பரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவி யை ஆற்றுவித்தல். கைகோள் - கற்பு. (கசஅ)

[நெய்தல்.]

(க.) இது, தோழி தலைவியை உடன்போக்குவலித்தது.

எ - து, தலைவியை உடன்போகுமாறு ஒருப்படுத்தக் கருதியதோழி அவளைநோக்கி ஊரார் அலர்தூற்றுதலாலே அதனை உண்மையென்றுகருதி அன்னை ஒறுத்தலால் யான் வருந்துகின்றேன், ஆதலால் இனி நீ இங்கில்லாதபடி கொண்கனொடு செல்லுமாறு அவன்பா லுன்னையுய்க்கவுந்தேன்; நீ எழுவாயாக, நீ சென்றபிறகு இவ்வூர் யாதுசெயற்பாலது? வேண்டுமேல் அலர்தூற்றிக்கொண்டே யொழியக்கடவதாகவென வலியுறுத்திக்கூறுகிற்பது.

(உ.) சிறைப்புறமாகச் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாதலையறிந்ததோழி அவன்கேட்டு உடன்கொண்டுசெல்லவாவது வரைந்துகொள்ளவாவது கருதும்படியாகத் தலைவியைநோக்கி ஊரார் அலர்தூற்றலாலே அதனையறிந்த அன்னை ஒறுப்ப யான் வருந்துகின்றேனாதலால் கொண்கனொடு நீ செல்லுமாறு கருதுகின்றேன்; அங்ஙனம் சென்றபிறகு இவ்வூர் யாதுசெயற்பாலது வேண்டுமேல் அலர்கொண்டொழிகவென வருந்திக்கூறுகிற்பது. (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

உலோச்சனார் பாடியது.

கசகூ, சிலரும் பலருங் கடைக்க ணோக்கி
மூக்கி னுச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி
மறுகிற் பெண்டி ரம்ப லூற்றச்
சிறுகோல் வலந்த னன்னை யலைப்ப
வலந்தனென் வாழி தோழி கானற்
புதுமலர் தீண்டிய பூநாறு குரூஉச்சுவற்

கடுமா பூண்ட நெடுந்தேர் கடைஇ
நடுநாள் வருஉ மியறேர்க் கொண்கனொடு
செலவயர்ந் திசினால் யானே
யலர்சுமந் தொழிகவிவ் வழுங்க லூரே.

உரை:—தோழீ, வாழி; நம்மூர்த் தெருவிலுள்ளமாதர்களுள் ஒரோவோரிடத்திற் சிற்சிலரும், ஓரோவோரிடத்திற் பற்பலரும் இப்படியாக ஆங்காங்குத் தெருக்களிலே கூடிநின்று கடைக்கண்ணாலேசுட்டி நோக்கி வியப்புடையார்போலத் தம்தம் மூக்கினுனியிலே சுட்டுவிரலைவைத்துப் பழிச்சொற்கூறித் தூற்றாநிற்கவும், அப் பழிமொழியை நம் அன்னை கேட்டறிந்து மெய்ம்மையாகுமெனக்கொண்டு சிறிய கோலொன்றனை யேந்தி அது சுழலும்படிவீசி அடிப்பவும் இவையிற்றால் யான் மிக்க துன்பமுடையேனாயினேன்காண்; ஆதலின் இத்துன்பமெல்லாந்தீரும்படி கழியருகின் கண்ணதாகிய சோலையிலுள்ள புதியமலர்தீண்டிய பூமணம் வீசுகின்ற நல்ல நிறம்பொருந்திய பிடரிமயிரையுடைய விரைந்துசெல்லுங் குதிரைபூண்ட நெடியதேரைச் செலுத்தி இரவு நடுயாமம் நள்ளிருளில் வருகின்ற இயன்ற தேரையுடைய கொண்கனொடு நீ செல்லுமாறு யான் உடன்படாநின்றேன், நீ எழுவாயாக; அங்ஙனஞ்சென்றொழிந்தால் பேரொலியையுடைய இவ்வூர் யாதுதான் செய்யற்பாலது? வேண்டுமேல் அலர்தூற்றிக்கொண்டு போகக் கடவதாக; எ - று.

இப்பாட்டுப் பலபடியாகப் பிறழ்ந்திருத்தலானே பாடபேதத்துக்குத் தக்கபடி உரை கூறிக்கொள்க.

வலந்தனள் - சுழற்றினளாகி; வினையெச்சமுற்று. அலந்தனென் - துன்புற்றேன். சுவல் - பிடரிமயிர். அம்பல் - சிலரறிந்தபழிச்சொல்.

தலைவி எட்டியுஞ்சுட்டியுங் காட்டப்படுங் குலத்தினளல்லளாதலால்

வாயினாற்கூறலும் எதிர்ப்பார்த்தலுங் குற்றமாமென்றஞ்சிக் கடைக்கண்ணால் நோக்கிக் குறிப்பாகக்கூறுவது குறிப்பித்ததாம். அங்ஙனம் பெருங்குடியிலேபிறந்து பெருநாணமு முடையளாயினளொரு சிறுமி காமந்தலைக்கொண்டு உடன்போயினளென்னையென வியப்பெய்தலின் மூக்கினுனியின்கண்ணே சுட்டுவிரல் சேர்த்தினமை கூறியதாம்; இதுவும் வாயினாலே கூற அஞ்சினமை குறிப்பித்ததாயிற்று. "அலரிற் றோன்றுங் காமத்திற் சிறப்பே" (தொ-பொ-ககூ) என்றபடி களவிடை யலராலே காமஞ்சிறக்குமாயினும் அன்னையலத்தலானஞ்சி உடன்போகப்படுதலின் ஊர் அலர் சுமந்தொழிகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - போக்குடன்படுத்தல். இரண்டாந்துறைக்கு மெய்ப்பாடு - அது. பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (கசகூ)

[மருதம்.]

இது, தலைநின்றொழுகப்படாநின்ற பரத்தை தலைவனை நெருங்கிப் பாணற்குரைத்தது.

எ - து, தலைமைகொண் டொழுகும் பரத்தையொருத்தியைக் கலந்து பின்பு அவளைக் கைவிட்டு வேறொருபரத்தைபாற்சென்ற தலைவனை அம் முதற்பரத்தை நெருங்குதலும் அவளது வெகுளி தணிக்கும்படி அவன் பாணனைவிடுப்ப அப்பாணனைநோக்கிப் பாணனே, நுந்தலைமகன் எமது சேரியில்வந்து காட்டி எந் நெஞ்சங் கொண்டமை விடாதுகண்டாய்; எம் அன்னை சினமுடையள் இரங்காளாதலின் அவளாலொறுக்கப்படுவது முண்டு, அதனால் அவன் யாவராலும் நகைத்தற்குரியன் என இகழ்ந்து கூறுநிற்பது.

கடுவனிளமள்ளனார் பாடியது.

கரு0. நகைநன் குடையன் பாணநும் பெருமகன்
மிளைவலி சிதையக் களிறுபல பரப்பி
யரண்பல கடந்த முரண்கொ டானை
வழுதி வாழிய பலவெனத் தொழுதீண்டு
மன்னெயி லுடையோர் போல வஃதியா

மென்னலும் பரியலோ விலமெனத் தண்ணடைக்

கலிமா கடைஇ வந்தெஞ் சேரித்
தாருங் கண்ணியுங் காட்டி யொருமைய
நெஞ்சங் கொண்டமை விடுமோ வஞ்சக்
கண்ணுடைச் சிறுகோல் பற்றிக்
கதம்பெரி துடையள்யா யழுங்கலோ விலளே.

உரை:—பாணனே, நம் பெருமகனுவான் பலராலும்நகுதற்படுதலை நன்றாகவுடையனுயிராநின்றான், 'காவலரண் சிதையும்படி பலவாய யானைப் படைகளைப் பரக்கவிட்டுச்சென்று பலபல அரணங்களை வென்றுகொண்ட வலிமைமிக்க சேனைகளையுடைய பாண்டியன் மாறன்வழுதி பன்னெடுநாள் வாழ்வானுகவென்று வணங்கியடைகின்ற நிலைபெற்ற மதில்களையுடைய குறுநிலமன்னர்போல அதற்காக யாம் சிறிதேனும் வருந்துதலைச்செய்யேம்' என்றுகூறி மென்மையான நடையையுடைய கனைக்கின்ற குதிரையைச் செலுத்தி எமது சேரியின்கண்வந்து கொண்டைமாலையையும் அழகுக்கிடுங் கண்ணியையுங்காட்டி ஒருமைப்பாட்டையுடைய எமது நெஞ்சத்தைக் கவர்ந்துகொண்டமை இனிவிடுவதமையுமோ? அமையாதுகாண்; நீ அஞ்சுமாறு எமது அன்னை நெருங்கியகணுக்களையுடைய சிறியமூங்கிற்கோலைக் கையிலேந்தி வெகுளிபெரிதும் உடையளாயிராநின்றாள், சிறிதும்வருந்திலள், அவளாலொறுக்கப்படுவதுண்டுபோலும்; ஆதலின் நீ இங்கேவாராதேகொள்; எ - று.

மிளை - காவலரண்; காவற்காடுமாம். தண்நடை - மெல்லியநடை. கண்-மூங்கிற்கணு. அன்னைசினம் தன்னையொறுக்குமெனவும் பொருள்பயப்பநின்றது.

பரத்தையர்க்குரிய பரியப்பொருளை இனைத்தென அவரது எவற்சிலதியர்மாட்டளித்து அவராலே தெருவின்கண்ணே கூறப்படுமாலையை வாங்கிப் பரத்தையரிடங்கொடுத்து முயங்குதல் வழக்காதலின் ஈண்டுத் தாருங்

கண்ணியுங் காட்டியென்றான். நெஞ்சங்கொண்டமை விடுமோவென்றது பிறபோகாவியல்பினேனுடைய நெஞ்சம்கொண்டு கைவிட்ட நீவினை யவளைவிடாது சூழுங்காணென்றதாம். முன்பும் இப்பாணனே இவளை அவன்பாற் புணர்ப்பித்தவனாதலின் நீவினை முன்னின்றபாணனை விடாதென்றுளெனவுமாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - பாணனைக்கடிதல். (க௩0)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, இரவுக்குறிவந்து சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகன்கேட்டு நீட்டியாது வரைதல்வேண்டித் தோழி தலைவியைநோக்கி நினைகூறுதல் பகர்ந்தா

லும் பெரியதோள் நெகிழ்ச்சியுற்றாலும் மலைநாடன் நின்பொருட்டு இராப்பொழுதிலே கொடிய சாரனெறியில் வாராதொழிவானாகவென்று கடிந்து கூறுநிற்பது.

இளநாகனார் பாடியது.

கடுக, நன்னுதல் பசப்பினும் பெருமதோ ணெகிழினுங்
கொன்முரா ணிரும்புலி யரும்புழைத் தாக்கிச்
செம்மறுக் கொண்ட வெண்கோட் டியானை
கன்மிசை யருவியிற் கழூஉஞ் சாரல்
வாரற்க தில்ல தோழி கடுவன்
முறியார் பெருங்கிளை யறித லஞ்சிக்
கறிவள ரடுக்கத்திற் களவினிற் புணர்ந்த
செம்முக மந்தி செல்குறி கருங்காற்

பொன்னிணர் வேங்கைப் பூஞ்சினைச் செலீஇயர்
சு குண்டுநீர் நெடுஞ்சினை நோக்கிக் கவிழ்ந்துதன்
புன்றலைப் பாறுமயிர் திருத்துங்
குன்ற நாட னிரவி னானே.

உரை:—தோழீ, மிளகுக்கொடி வளர்ந்து படருகின்ற மலைப்பக்கத்திலே களவுப்புணர்ச்சியிற் கடுவனால்முயங்கப்பட்ட சிவந்தமுகத்தையுடைய பெண்குரங்கு தனக்குப் புணர்ச்சிவேறுபாட்டாலுண்டாகிய குறியைத் தளிர்களைத்தின்னுகின்ற தன்பெரிய சுற்றம் அறியுமேயென்றஞ்சிக் கரிய அடியையும் பொன்போல்கின்ற பூங்கொத்தினையுமுடைய வேங்கைமரத்தின் அழகியகிளைமீது சென்று ஆழமாகிய சுனைநீரைநோக்கித் தலைகவிழ்ந்திருந்து தன்மெல்லிய தலையில் முன்பு புணர்ச்சியாலேகுலைந்த முச்சிமயிரை அக்குலைவு தோன்றாதபடி திருத்தாநிற்கும் மலைநாடன்,—நினது நல்லநெற்றி பசலையூர்ந்து பசந்துகாட்டினும், பெரியதோளின்வலை நெகிழ்தவாயினும் கொல்லுகின்ற வலிய கரியபுலியை நுழைதற்கரிய முழையருகில்மோதிக் கொன்றுபோகட்டு அதனிரத்தம் பூசுதலானே சிவந்தமறுவைக் கொண்ட வெளியகோட்டினையுடைய களிற்றியானை மலைமேனின்றுவருகின்ற அருவியின்கண்ணேசென்று கழுவாநிற்குஞ் சாரல்நெறியில் இரவில் எஞ்ஞான்றும் வாராதொழிவானாக; எ - று.

குன்றகநாடனெனவும் பாடம்.

நில் - காலத்தின்மேலது. முறி - தளிர். கறி - மிளகு. குண்டு-ஆழம். பாறுதல் - சிதைதல். பசப்பானும் நெகிழ்ச்சியானும் உண்டாயதுன்பத்தோடு ஆற்றதேதத்துக்கும் அஞ்சவேண்டுதலின் வாரற்கவென்றதாம்.

நுதல்பசப்பினுமென்றது பசலைபாய்தல். தோள்நெகிழினுமென்றது உடம்புநனிசுருங்கல். வாரற்கவென்றது அழிவில்கூட்டத் தவன்புணர்வுமறுத்தல்.

உள்ளுறை:—களவினிற்புணரப்பட்டமந்தி அப் புணர்குறியைத் தன் சுற்றம் நோக்குமென்றஞ்சிப் பாறுமயிர்திருத்துமென்றது களவொழுக்கத் தாலே புணரப்பட்டதலைமகள் அப்புணர்ச்சிவேறுபாட்டைத் தன் சுற்றத்தா ரறிவரென்றஞ்சி நாள்தோறும் மெய்யை முன்போலாகும்படி திருத்திக்கொ ள்ளவேண்டியவ ளாகின்றனள்; ஆதலின் இவ்வச்சந்தீர வரைகவென்றதாம்.

இறைச்சி:—புலியை யானைசென்றழித்துத் தன் கோட்டைக் கழுவு மென்றது ஏதிலாட்டியர் எடுத்த பழிச்சொல்லைக்கெடுத்து ஓரையும் நாளும் நோக்காது கலந்ததனாலாகிய ஏதத்தை வரைந்து போக்கிக்கொள்வானாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறிமறுத்து வரை வுகடாதல். (கருக)

[நெய்தல்.]

இது, மடல்வலித்த தலைவன் முன்னிலைப்புறமொழியாகத் தோழிகேட்பச் சொல்லியது.

எ - து, இரந்துகுறைபெறாது மடலேறுமாறு கருதிய தலைமகன் தோழியின்முன்னிலையில் வேறொருவருடன் கூறுவான்போன்று, காமம் மடலைத்தந்தது, அலர் பலமிடைந்த எருக்கலரைத்தந்தது, ஞாயிறு துன் பைத்தந்தது, இரவு கையறவைத்தந்தது, ஆதலின் யான் இனி எவ்வண்ண முய்குவேனென அத்தோழி கேட்டுத் தன்குறைமுடிக்கும்படியாக அழிந்து கூறுநிற்பது.

ஆலம்பேரிசாத்தனார் பாடியது.

கருஉ. மடலே காமந் தந்த தலரே
மிடைபூ வெருக்கி னலர்தந் தன்றே
யிலங்குகதிர் மழுங்கி யெல்விசும்பு படரப்
புலம்புதந் தன்றே புகன்றுசெய் மண்டில
மெல்லாந் தந்ததன் றலையும் பையென
வடந்தை துவலை தூவக் குடம்பைப்
பெடைபுண ரன்றி லியங்குகுர லளைஇக்

கங்குலுங் கையறவு தந்தன்
றியாங்கா குவென்கொ லளியேன் யானே.

உரை:—யான்கொண்டகாமமோ இந்தப் பனங்கருக்காலேகட்டிய பரி
யைத்தந்தது; ஊராரெடுக்கும் அலரோ 'ஆவிரை, பூளை, உழிஞை' என்

னின்னமலர்களை யிடையிட்டுக்கட்டிய எருக்கம்பூமாலையைத்தந்தது; எல்
லாம் விரும்புதலைச்செய்கின்ற ஆதித்தமண்டிலமோ தன்னொளி விசும்பின்
மேலே செல்லும்படி விளங்கிய கதிர்கள் மழுக்கமடைந்து எனக்குத் துன்
பத்தைத்தந்தது; முற்கூறியயாவும் எல்லாவற்றையுந் தந்தவற்றின்மேலும்
மெல்லென வாடைக்காற்றுப் பனித்துளியைத்தூவுதலாலே கூட்டிலேதன்
பெடையைப் பிரியாதுபுணர்ந்திருக்கும் அன்றிற்பறவையின் இயங்குகின்ற
குரலுடனே அளாவிக்கொண்டு இராப்பொழுதென்பதும் என்செயலெல்
லாம் அழியும்படி கையறவைத்தந்தது; கண்டோர்யாவராலும் இரங்கும்படி
யாகிய நிலைமையையுடையயான் இவ்வளவுதுன்பஞ்சூழ்ந்துகொள்ள இவற்
றிடையே இனி எவ்வண்ணம் உய்குவேனோ? எ - று.

எல் - ஒளி; இயக்கமுமாம். புலம்பு - துன்பம்; தனிமையுமாம். வடந்
தை - வடக்கினின்றுவருங்காற்று; வாடையென்பதுமது. கையறவு —
செயலறவு.

காமங்காழ்கொண்டமையால் மடலேறுதலும் வரைபாய்தலுமன்றிப்
பிறிதொன்றுசெய்யக்கிடந்ததில்லையென மடற்பரிகொண்டமையின், காமம்
மடலைத்தந்ததென்றான். ஞாயிறுமறையமாலையெய்தலும் தனித்திருக்க ஆற்
றாது புலம்புமேற்கொள்ளுதலானே மண்டிலம் புலம்புதந்ததென்றான். இரா
வுமுற்றும் தனிமையிலே புலம்பிக்கிடந்தமையாற் கையறவுதந்ததென்றான்.
இவையனைத்துமில்லையேல் யான்கருதுகிலேனென்றவாறு. துன்புற்றுத்
தஞ்சமென்றாரைக் காக்கு மரபினனாதலின் யான்படுந்துன்ப மித்தன்மைய
தென் றறிவுறுத்தி னென்பா விரங்குவனெனத் தோழிகேட்பக் கூறினன்

யிற்று. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கருஉ)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடைமெலிந்த தலைவிசொல்லியது.

எ - து, தலைவன் பிரிதலால் மெலிவுற்ற தலைவி தன்னெஞ்சம் எப்பொழுதும் அவன்பாற்சென்றமையும் தன்தனிமையும் குறிப்பாற்கூறுவாள் எழிலிசென்றாற்போல என்னெஞ்சம் அவர்பாற்சென்றொழிந்ததனாலே தனிமகன்போன்று என்னுடம்பு இங்கிருக்கலாகியதென வருந்திக் கூறா நிற்பது.

தனிமகனார் பாடியது.

கருங. குணகடன் முகந்து குடக்கேர் பிருளி
மண்டிணி ஞாலம் விளங்கக் கம்மியர்
செம்புசொரி பானையின் மின்னியெவ் வாயுந்
தன்றொழில் வாய்த்த வின்குரா லெழிலி

தென்புல மருங்கிற் சென்றற் றாங்கு
நெஞ்ச மவர்வயிற் சென்றென வீண்டொழிந்
துண்ட லளித்தெ னுடம்பே விறற்போர்
வெஞ்சின வேந்தன் பகையலைக் கலங்கி
வாழ்வோர் போகிய பேரூர்ப்
பாழ்காத் திருந்த தனிமகன் போன்றே.

உரை:—கீழ்கடலிலே சென்றிறங்கி நீரைமுகந்தெழுந்து மேல்பாலேகி யாங்கும் இருளடையும்படி இருண்டு அணுத்திணிந்த இவ்வுலகம் அவ்விருளினின்றுபுலப்படுமாறு கருமகாரர் செம்பினாலேசெய்தபானையைக் கடைந்தாற்போல மின்னி எங்கும் தனது பெய்யுந்தொழிலைமேற்கொண்ட

இனிய இடிமுழங்குதலாகிய குரலையுடையமேகம் அங்ஙனம் பெய்யுந்தொழில்முடிந்தவுடன் எழுந்து தென்பாலேகியொழிந்தாற்போல என்னெஞ்சம் இங்குவைகுவதொழிந்து அவரிடஞ்சென்று அங்குவைகிஅவ்வண்ணமேயொழிந்துபோனதனாலே வலிய போர்செய்யவல்ல வெய்ய சினத்தையுடைய பகைவேந்தனது படை அலைத்தலாலேகலங்கி ஊரில்வாழுங் குடிமக்களெல்லாங் குடியோடி யகன்றுவிட்ட பெரிய பாழ்நகரத்தைக் காவல்செய்திருந்த ஒரு தனிமகனைப்போன்று உண்ணுதலாலே என்னுடம்பு இங்குக் காக்கப்படுந்தன்மையதா யிராநின்றது; எ - று.

செம்புசொரிபானை - செம்பாற்செய்து கடைந்துவைத்தபானையுமாம். ஏர்பு - எழுச்சி. மண் - அணு. வாழ்வோர்போகியவூர் - பிறபெயரெஞ்சநின்றது. இஃது ஆங்குநெஞ்சழிதல். ஏனை மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். கைகோள் - இரண்டற்கும்பொது. கேட்போர்யாருமின்மையாலே தானேசொல்லியாறுதல். பாழ்காத்திருந்த தனிமகனென்னும் அடைச்சிறப்பாலே இதுபாடிய ஆசிரியர் தனிமகனெனப்பட்டார்போலும்.

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறித் தலைவன்சிறைப்புறமாக வரைவுகடாயது.

எ - து, இரவுக்குறிவந்த தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக ஆற்றது ஏதங் கூறி இரவுக்குறிமறுத்து வரைவுடன்படுத்தவேண்டித் தோழி தலைவியை நோக்கி ஏடீ, இம்மழைமுழக்கத்தும் புலிமுழக்கத்தும் அயர்ந்துதுஞ்சாநின்றனைபோலும்; இவ்விரவு அவர்வாராதிருப்பின் நல்லதாகும்; மலைநெறியை நினைக்குந்தோறும் என்னெஞ்சம் அங்கே இயங்காநின்றதென்று சோர்ந்து கூறுநிற்பது.

உஎ

நல்லாவூர்கிழார் பாடியது.

கருச. கானமுங் கம்மென் றன்றே வானமும்
வரைகிழிப் பன்ன மையிருள் பரப்பிப்
பல்குர லெழிலி பாடோ வாதே
மஞ்சுதவ ழிறும்பிற் களிறுவலம் படுத்த
வெஞ்சின வுழுவைப் பேழ்வா யேற்றை
யஞ்சுதக வுரறு மோசை கேளாது
துஞ்சுதி யோவில தூவி லாட்டி
பேரஞர் பொருத புகர்படு நெஞ்ச
நீரடு நெருப்பிற் றணிய வின்றவர்
வாரா ராயினோ நன்றே சாரல்
விலங்குமலை யாரா றுள்ளுதொறு
நிலம்பரந் தொழுகுமென் னிறையி னெஞ்சே.

உரை:—எடீ, வலியிலாதாய், காடு கம்மென்றொலியடங்குவதாயிற்று; ஆகாயமும் மலைமுழைபோன்ற கரிய இருளைப்பரப்பிப் பலவாய இடிமுழக்கத்தையுடைய மேகம் முழங்குவதும் நீங்குகின்றிலது; மேகந்தவழுங் குறுங்காட்டினிடத்திலே களிற்றை வலத்தேவிழக்கொன்ற வெய்யசினத்தையும் அகன்றவாயையுமுடைய புலியேறு யாவரும் அஞ்சுமாறு முழங்காநிற்கும்; இவ்வோசையனைத்தையும் செவியி லேறட்டுக்கொள்ளாது நீ தூங்குகின்றனையோ? பெரியதுன்பம்வந்து மோதுதலானே குற்றப்பட்ட நெஞ்சத்தின் கொதிப்பானது நீர்பெய்த நெருப்புப்போலத் தணியும்படி இன்று அவர் வாராதவிட்டாலோ நல்லதாகும்; சாரலிலேகுறுக்கிட்ட மலையின்கண்ணே செல்லுநெறியை நினையுந்தோறும் நிறையில்லாத என்னெஞ்சமானது அந்த நிலத்தின்கட்பரந்து செல்லாநிற்கும்; யான் யாதுசெய்யமாட்டுவேன்? எ - று.

கம்மெனல் - ஓசையடங்குக்குறிப்பு. கிழிப்பு - குகை; பிளப்புமாம். பாடு - ஓசை. இறும்பு - சிறுகாடு; மலையுமாம். வலம்படுத்தல் - வலப்புறத்து விழும்படிகொன்றுசாய்த்தல். அடிபட்டபொழுது வலப்பக்கத்தில் விழுந்ததனையே புலிதின்னுமென்ப; "இடம்படின் மிசையாப் புலி" என்றார், (உகூ) அகத்தினும். புகர் - குற்றம். இல-ஏடீ என்னும் விளிப்பெயர். "எவனில குறுமகளியங்குதி" என்பது அகம். (கஉ) தூ - வன்மை. உரறுதல் - முழங்குதல். விலங்குதல் - குறுக்கிடுதல். இஃதறிவில்கூட்டத்தவன்புணர்வு மறுத்தல். வானமும் எழிலிபாடோவாதென்றது இடத்துநிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது.

அஞ்சவேண்டுவழியஞ்சா துறங்குதலாலே துஞ்சுதியோவென்றாள். மெல்லியலாதலின், தூவிலாட்டியென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (கஙச)

[நெய்தல்.]

(க.) இஃது, இரண்டாங்கூட்டத்துத் தலைவியை எதிர்ப்பட்டுத் தலைவன் சொல்லியது.

எ - து, இடந்தலைப்பாடுகொண்டு கூடுமாறுசென்று தலைமகளை வினவிய தலைமகன் தன்னெஞ்சைநோக்கி, யான் இங்குநின்றாளை ஏடீ, நின்றேய், நின்னைவணங்கிவினவுகின்றேம்; நீதானொரு தெய்வமகளோ பிறளொருமடந்தையோ கூறுயென வினவியபொழுது நகைதோன்றியது, கண்பனி பரந்தனவாதலின் முயங்குங்குறிப்புடைய மக்கட்பகுதியள்காணென மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(உ.) உணர்ப்புவயின் வாரா வூடற்கட்டலைவன்

சொற்றதூஉமாம்.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்துறைகாலை மனைவி பொறையுயிர்த்தமை வெள்ளணியாலறிந்துபோந்து பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகன் ஆங்கு வாடியதலைமகளை இரந்துபணிந்து பலவாறுணர்த்தலும் உணராளாய் வாடனீட அவ்வழி தலைமகன் தன்னெஞ்சைநோக்கி யான் இங்குநின்றாளை 'நீயார், நின்னைவணங்கி வின்வாநின்றேம் நீதானொரு தெய்வமகளோ பிறளொரு மடந்தையோ' வென வினயபொழுது நகையுங் கண்ணீருந்தோன்றினவாதலின் முயங்குங்குறிப்புடையள்காணென ஆற்றிக்கூறுநிற்பது.

பராயனார் பாடியது.

கருரு. ஒள்ளிழை மகளிரொ டோரையு மாடாய்
வள்ளிதழ் நெய்தற் றொடலையும் புனையாய்
விரிபூங் கான லொருசிறை நின்றோ
யாரை யோநிற் றொழுதனம் வினவுதுங்
கண்டோர் தண்டா நலத்தை தெண்டிரைப்
பெருங்கடற் பரப்பி னமர்ந்துறை யணங்கோ
விருங்கழி மருங்கு நிலைபெற் றனையோ
சொல்லினி மடந்தை யென்றனெ னதனெதிர்
முள்ளெயிற்று முறுவலுந் திறந்தன
பல்லிதழ் உண்கணும் பரந்தவாற் பனியே.

உரை:—ஒள்ளிய அணிகலங்களையுடைய ஆயமகளிருடன் கூடிப் பாவையைக்கொண்டு விளையாடும் விளையாட்டையும் ஆடாது பெரிய இதழையுடைய நெய்தன்மலர்மாலையையும் புனையாது விரிந்தபூவையுடைய கடலருகுள்ள சோலையின்கண்ணே ஒருபானின்றமாதே, நோக்கினோராலே கெடாத நலத்தினையுடையாய், மடந்தாய், நின்னைவணங்கி வினவுகின்

றேம்; 'தெளிந்த அலையையுடைய பெரிய கடற்பரப்பின்கண் விரும்பி யுறைகின்ற நீரரமகளோ, கரியகழியருகிலுள்ள இங்கு நிலைமைகொண்டு றைகின்ற வொருமாதோ, வேறியாவளோ இப்பொழுது சொல்லுவாயாக' என்று கூறினேம்; அங்ஙனங் கூறுதலும் அதற்குவிடையாக முட்போன்ற கூரிய பற்களினின்று நகையுமுண்டாயின; ஈரிமைகளையுடைய மையுண்ட கண்களும் பனிபரந்தன; ஆதலின் யாம்முன்புமுயங்கிய இவளே இப்பொ ழுதும் அம்முயங்கற்குறிப்புடையள்காண்; எ - று.

ஓரை - பஞ்சாய்க்கோரையாலே பாவைசெய்துவைத்து விளையாட்ட யர்வது. வள்ளிதழ் - பெரிய இதழ். தொடலை - மாலை. கண்டோர்தண்டா நலன் - பார்ப்போராலே கெடாதநலன், கண்ணெச்சில். (திருஷ்டிதோ ஷம்.) பல்லிதழ், இதழ் - இமை.

தொழுதனம் வினவுதுமென்றதனாலே தலைமகன் இளிவந்தொழுகு தல் காரணத்தோடு முயங்குதற்குறிப்பு முணர்த்தவேண்டி நகையெழுத லின் முறுவல்திறந்தமைகூறினன். பெருநாணினளாதலின் அதனாலாய அச்சத்தாலே கண்ணீர்தோன்றியவாறு. மெய்ப்பாடு, முறுவல்திறந்தமை இந்தாங்காலத்து மெய்ப்பாட்டின்கண்ணதாகிய கண்டவழியுவத்தலின்பாற் படுத்தின் அதுதானும் புறத்தார்க்குப் புலனாகி அலரெழக்கண்டு இற்செறிக் கப்பட்டபின்னர் ஒருநாட்கண்டவழிக் கழியுவகைமீதூர்தலின் நிகழ்வதாத லின் ஈண்டைக்கேலாததாகும்; அதனைக்கடியின் இரண்டாங்கூட்டத்துக்கு நிகழ்ச்சி ஆசிரியர்கூற்றிலாதலின் முதன்மெய்ப்பாட்டின்கண்ணதாகிய நகுநயமறைத்தலின் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கி அதன்பாற்படுத்துக. பயன் - தலைமகன்தேறல்.

(உ.) (உரைஒருபுடைஒக்கும்)ஒரேகாலத்து நகையும் அழுகையும் தோன் றுதலின் முயங்குதற்கண் விருப்பும் பரத்தையிற்பிரிந்ததனால் அழுகையும் உடனுண்டாயதெனக்கொள்க. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - வாயில் பெற்றுய்தல். (கஙஉ)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறிமறுத்தது.

எ - து, இரவுக்குறிவந்ததலைவனை வரைவுடன்படுத்தவேண்டி அவனை நோக்கி நீ இரவுவாராநின்றனை, எமர் சீற்றத்திற்பெரியர், மழைவந் திருண்

டதுகாண், யாம் நாளைமுதலாகத் தினைப்புனங்காவலுக்குச் செல்லுகிற்பேம், அதனால் நமது துன்பந்தீர ஆண்டுப் பகற்பொழுது வருவாயாகவென இரவுக்குறிமறுத்துக் கூறுநிற்பது.

கண்ணங்கொற்றனார் பாடியது.

கருசு. நீயே, அடியறிந் தொதுங்கா வாரிருள் வந்தெங்
கடியுடை வியனகர்க் காவ னீவியும்
பேரன் பினையே பெருங்கன் னாட
யாமே, நின்னுநின் மலையும் பாடிப் பன்னாட்
சிறுதினை காக்குவஞ் சேறு மதனாற்
பகல்வந் தீமோ பல்பட ரகல
வெருவை நீடிய பெருவரைச் சிறுகுடி
யரிய லார்ந்தவ ராயினும் பெரியர்
பாடிமிழ் விடர்முகை முழங்க
வாடுமழை யிறுத்ததெங் கோடுயர் குன்றே.

உரை:—பெரியமலைநாடனே, நீதானும் இரவில் வருநெறிதவறின் அந்நெறியை மெல்ல அடிவைத்தறிந்து ஒதுங்கிச் செல்லுதற்குங் கூடாத நிரம்பிய இருட்பொழுதில்வந்து காவலையுடைய எமது அகன்றமாளிகையினுள்ளின்கண்ணதாகிய காவலையுங்கடந்து வந்துகூடிப் பெரிய அன்பினையுடையையா யிராநின்றனை; கொறுக்கச்சிமுளைத்தடர்ந்த பெரியமலைப்பக்கத்துள்ள சிறுகுடியின்கண் எமர் கள்ளைமிகுதியாகவேபருகி மயங்கினவராயினும் அவர்தாம் வெகுளியில்மிகப்பெரியவராயிராநின்றார்; அன்றியும், இயங்

குகின்றமேகம் தான் முழங்குகின்ற இடியினொலி பிளவுபட்ட மலைமுழையின்கண்ணும் எதிரொலிமுழக்கும்படி எமது கொடுமுடியுயர்ந்த குன்றின் கண்ணேவந்து தங்கியிராநின்றது; ஆதலின் இரவின்கண்ணே முயங்கி நலனுகருமாறு கருதி வாராதேகொள்; மற்றும் யாம் நின்னையும் நின்மலையையும்பாடிப் பற்பலநாளளவும் சிறிய தினைப்புனத்தைக் காக்கும்பொருட்டு நாளையே செல்லாநிற்பேம்; அதனால் எம்முடைய பலவாய துன்பமெல்லாந் தீரும்படியாக நீ பகற்பொழுதிலே ஆங்குவந்து முயங்குவாயாக; எ - று.

எருவை-கொறுக்கச்சி; கொறுக்காத்தட்டை யென வழங்கப்படுகிறது. அரியல் - கள். விடர் - மலைப்பிளப்பு. முகை - முழை; குகை. கோடு - கொடுமுடி. நீவியும் என்னும் எச்சம் அன்பினையென்னுங் குறிப்புமுற்றினாக்கத்தைக்கொண்டது.

தங்களை அவன் பிரிதற்கு உள்ளம்பொருந்தாமையைப் பேரன்பினை யென்றதனாலும் அவனைத் தாங்கள் பிரிதற்கு உள்ளம்பொருந்தாமையை

நின்னும் நின்மலையும் பாடி யென்றதனாலுங் குறிப்பித்தாள். எமர் சிற்றத்திற்பெரியரெனவே அவர் ஏதமிழைபபரென்றஞ்சி யச்சுறுத்தி அச்சமிக்க வழி இன்பஞ்சிறவாதாகலின் வரற்பாலையல்லையென் றறிவுறுத்தினாள். ஆரிருளும் காவலும் மழைமிகுதியுங்கூறியது இரவுக்குறி மறுத்ததாயிற்று. முன்பு பகற்குறி இடையீடுபட்டமையாலும் இரவுக்குறி மறுத்தமையாலும் வரைவொடுபுகுவாயாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (கஙிக)

[பாலை.]

இது, பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைவன் பருவமுணர்ந்த நெஞ்சிற் குரைத்தது.

எ - து, பின்னர் இளவேனிற்பருவத்து வருவேனென்றுகூறிப் பொருள்வயிற்பிரிந்துபோன தலைமகன் சென்றுவினைமுடிக்குமுன்னம், கூறிய பருவம்வருதலும் அதனையறிந்த தன்னெஞ்சினை நெஞ்சமே, இளவேனிளிலே குயில்கூவும்பொழுதெல்லாம் அவ்வோசையை நமதுகாதலி கேட்டுக்கேட்டு மாறாது கலுழாநிற்குமேயென் றழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

இளவேட்டனார் பாடியது.

கருஎ. இருங்கண் ஞாலத் தீண்டுதொழி லுதவிப்
பெரும்பெயல் பொழிந்த வழிநா ளமையத்துப்
பல்பொறி யரவின் செல்புறங் கடுப்ப
யாற்றற லுணங்கிய நாட்பத வேனி
லிணர்துதை மாஅத்த புணர்குயில் விளிதொறு
நம்வயி னினையு நெஞ்சமொடு கைம்மிகக்
கேட்டொறுங் கலுழுமாற் பெரிதே காட்ட
குறும்பொறை யயல நெடுந்தாள் வேங்கை
யம்பூந் தாதுக் கன்ன
நுண்பஃ றித்தி மாஅ யோளே.

உரை:—பெரிய இடமகன்ற இவ்வுலகின்கண் உயிர்களுக்குரிய நெருங்கிய தொழிலைக்கொடுத்துப் பெருமழைபெய்துவிட்ட பிற்றைநாட்காலையிலே, பலபுள்ளிகளமைந்த பாம்பு ஓடும்போது அதன் முதுகுநெளியுமாறுபோல யாற்றுநீர் நுணுகியோடாநின்ற செவ்வியமைந்த இளவேனிற்பருவத்திலே பூங்கொத்துக்கள் நிரம்பிய மாமரத்தின்கண்ணவாகிய பெடையொடுபுணர்கின்ற குயில் கூவும்பொழுதெல்லாம் காட்டின்கணுள்ள சிறிய மலையின்பக்கத்தவாகிய நீண்ட அடியையுடைய வேங்கைமரத்தின் அழகிய

பூந்தாது உதிர்ந்தாற்போன்ற நுண்ணிய பலவாய சுணங்குபரந்த மாமை நிறத்தையுடையாள் நம்பால் நினைந்துவிடுத்த நெஞ்சுடனே அக்குயில் ஒன்றனையொன்றழைக்கின்ற ஓசையைக் கேட்குந்தோறும் காமமானது தன் வரம்புகடந்து மிக அதனாலேபெரிதும் அழுது துன்பமுழவாநிற்குமே;எ-று.

மழையில்லாவிடில் தொழில்யாதும் நிகழாதாதலால் தொழிலுதவிப் பெயல்பொழிந்தவென்றார். "ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும், வாரி வளங்குன்றிக் கால்," (குறள் ௧௪,) என்றதனாலும் மழையில்லையேல் தொழிலின்மைதெளிக. உண்டேல் தொழிலுண்மையுமாம். குயிலோசையாலே செவிப்புலன் இன்பமெய்துதல்போல ஏனைப்புலன்களும் ஓரேபொழுதகத்து இன்பமெய்துதல் முயங்கிக்கிடந்தாலன்றி யின்மையின் அதுகருதிக் கேட்டொறுங் கலுழுமேயென் றிரங்கினான். கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௧௯௭)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, ஆறுபார்த்துற்ற அச்சத்தாற் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ - து, இரவுக்குறிவந்து சிறைப்புறத்தானாகிய தலைவன்கேட்டுத் தன்னாலே தலைவியுந்தோழியும்படுந் துன்பமறிந்து விரைய வரையுமாற்றானே தோழி தலைவியைநெருங்கி, மலைநாடன் வருநெறியை யான் காணுதிருப்பினும் அதுமறைந்துவந்து என்னையும் என்கண்ணையும் துன்பஞ்செய்வதொன்றாயிராநின்றதென அழிந்து கூறாநிற்பது.

வெள்ளைக்குடி நாகனார் பாடியது.

௧௯௮. அம்ம வாழி தோழி நம்வயின்
யானோ காணே னதுதான் கரந்தே
கல்லதர் மன்னுங் கான்கெழு வும்மே

கனையிருண் மன்னுங் கண்கொல் லும்மே
விடர்முகைச் செறிந்த வெஞ்சின விரும்புலி
புகர்முக வேழம் புலம்பத் தாக்கிக்
குருதி பருகிய கொழுங்கவுட் கயவாய்
வேங்கை முதலொடு துடைக்கு
மோங்குமலை நாடன் வரூஉ மாறே.

உரை:—தோழீ, வாழி; யான்கூறுகின்ற இதனைக்கேட்பாயாக; மலையின்கணுள்ள பிளந்தமுழையிலே பதுங்கியிருந்த வெய்ய சினத்தையுடைய கரியபுலியானது புள்ளிகளமைந்த முகத்தையுடைய யானை வருந்தும்படி

மோதி அதன் இரத்தத்தைப்பருகிய கொழுவியகவுளையுடைய பெரியவாயை வேங்கையின் அடிமரத்தில் உரிஞ்சித் துடைக்கின்ற உயர்ந்த மலைநாடன் வருகிறநெறியை இன்றளவும் நான்கண்டதேயில்லை; அங்ஙனமிருந்தும் அந்நெறியானது மறைவாக என்பால்வந்து மலைவழியிலே பொருந்தியிருக்கின்ற காட்டின்வடிவங்கொண்டு என்முன்னின்று இதுதான் அவன்வருகின்ற காடென்பதனை நீ காணென்று என்னைக் கொல்லாநிற்கும்; மிக்க இருள்வடிவமாய்நின்று இதுதான் அவன்வருகின்ற இருட்பொழுதென்று என்கண்களைக் கொல்லாநிற்கும்; இத்தகைய காட்டின்கண் இருட்பொழுதில் அவன் வருவதனைக்குறித்து யான் யாதுசெய்யமாட்டுவேன்? எ - று.

கனை - மிகுதி. கயவாய் - பெரியவாய்.

நெறியும் அதிலுள்ளகாடும் தன்னைக்கொல்லாநிற்குமென்றது அத்தகையகொடிய நெறியின்கணுள்ள காட்டில் வாற்பாலனல்லனென இரவுக்குறிமறுத்து வரைவுடன்படுத்தியதாயிற்று. இஃது அவன்புணர்வுமறுத்தல்.

உள்ளுறை:—புலி வேழத்தின்குருதி பருகி வேங்கைமரத்திலே சென்று துடைக்குமென்றது ஊராரெடுக்கும் அலரானது என்னை வருத்தி அன்னைகாதினுஞ் சென்றுவிட்டதென்பதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறிமறுத்து வரைவுகடாதல். (கடுஅ)

[நெய்தல்.]

இது, தலைவியின் ஆற்றாமையும் உலகியலுங் கூறி வரைவுகடாயது.

எ - து, பகற்குறிவந்தொழுகுந் தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாவுவாளாய், யாம் பகற்பொழுதினை இங்குப்போக்கி மாலையிலே பாக்கம்போகுவமாயின் ஆங்குவருவதற்குத் தலைவி வருந்தாநிற்குமென அவளது ஆற்றாமையும், யாமும வருதியென்றழைக்கும் வலியிலேமாதலின் நினது தேர் எம் பாக்கத்தார்மகிழ்ந்து கொண்டாடும்படி ஆங்குவந்து தங்குவதாகவென்று, தலைவன்வந்து தங்கும்வழி எதிர்கொண்டு தமர் வருவிருந்தயர்வதாகிய உலகியலுந் தெளியக் கூறுநிற்பது.

கண்ணம்புல்லனார் பாடியது.

கடுகூ. மணிதுணிந் தன்ன மாயிரும் பரப்பி
னுரவுத்திரை கெழீஇய பூமலி பெருந்துறை
நிலவுக்குவித் தன்ன மோட்டுமண லிடிகரைக்
கோடுதுணர்ந் தன்ன குருகொழுக் கெண்ணி
பெல்லை கழிப்பின மாயின் மெல்ல

வளிசீத்து வரித்த புன்னை முன்றிற்
கொழுமீ னார்கைச் செழுநகர்ச் செலீஇய
வெழுவெனி னவளு மொல்லாள் யாமு
மொழியென வல்ல மாயினம் யாமத்
துடைதிரை யொலியிற் றுஞ்சு மலிகடற்

சில்குடிப் பாக்கங் கல்லென
வல்குவ தாகநீ யமர்ந்த தேரே.

உரை:—நீலமணி களங்கமறத் தெளிந்திருந்தாற்போன்ற கரிய பெரிய கடனீர்ப்பரப்பின் வலிய அலையோங்கி மோதுகின்ற புன்னைமலர்மிக்க பெரியதுறையின்கண்ணே நிலவைக் குவித்துவைத்தாற்போன்ற உயர்ச்சியையுடைய மணன்மேடு இடிந்துசரிந்த கரையின்கண்ணே நின்று சங்குகளைக் குலையாகத் தொடுத்தாற்போன்ற குருகுகளின் வரிசையையெண்ணிப் பகற்பொழுதை நின்னொடுபோக்குவேமாயின் மெல்லக்காற்றடித்துப் பெருக்கிக் கோலஞ்செய்த புன்னைமரம்பொருந்திய வாயிலையுடைய கொழுவிய மீனுணவையுடைய வளப்பமிக்க மனையகத்துச்செல்லும்பொருட்டு நீ எழுந்துவருவாயாகவென்றால் அதற்கவளுடன்படுவாளல்லள்; யாமும் அத்தலைவியைநோக்கி 'நீகொண்ட உள்ளக்கருத்தை யொழிப்பாயாக' என்று கூறுந் தகுதிப்பாடுடையேமல்லேம்; ஆதலால் சேர்ப்பனே, நடுயாமத்து முரிந்துவிழுகின்ற அலையினொலியைக்கேட்டும் துயிலாநின்ற நிரம்பிய கடற்கரையின்கண்ணதாகிய சிலவாகிய குடியிருப்புக்களையுடைய எம்மூரில் யாவருமெதிர்கொள்ளுமகிழ்ச்சியாலே கல்லென்னு மொலியுண்டாம்படி நீ விரும்பியதேர் தங்குவதாக; எ - று.

துணிவு - தெளிவு. வரித்தல் - கோலஞ்செய்தல்.

நீபோயபின் இங்கு நின்னொடு முயங்கிய இடனையும், ஆடியதுறையையும் நோக்கி நோக்கி மெலிந்திரங்காநிற்குமாதலி னெழுகவெனின் ஒல்லாளென்றாள். தான்குற்றேவல்மகளாதலின், அவன்கருதியவழி யொழுகுமியல்பினேனென்பாள் ஒழியெனவல்லமாயினமென்றாள். நீ பாக்கம்புகுந்தனையென்பதறிவனேல் இரவிடைமுயங்கி மகிழ்தலுமாகுமென்றுகருதி எழுகவெனுமுன் வருவளாதலின் தேர் பாக்கத்து அல்குவதாக வென்றாள். எதிர்கொள்ளுமாறு வருதல் வரைந்தாலன்றி இன்மையின்வரைவுகடாயதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (கஙிக)

[குறிஞ்சி.]

இது, கழற்றெதிர்மறை.

எ - து, பாங்கற்கூட்டத்துக், கற்றறிபாங்கன் தலைவனை நீ ஒருமடமக ளாலே நின்னுள்ளமழிதலின் நினக்கு நயனும், நண்பும், நாணும், பயனும்,

பண்பும், பிறவுமமைந்திலவாலோவென்றற்கு அவன் என்னெஞ்சினுள்ளா ளாகிய இவ்வொருத்தியினது கண்ணைநோக்குமுன் நீ கூறியவெல்லாமுடை யேனாயிருந்தேன்காணெனை அழிந்து கூறுநிற்பது.

....

கசாO. நயனுந் நண்புந் நாணுநன் குடைமையும்
பயனும் பண்பும் பாடறிந் தொழுகலு
நும்மினு முடையேன் மன்னே கம்மென
வெதிர்த்த தித்தி யேரிள வனமுலை
விதிர்த்துவிட் டன்ன வந்நுண் சுணங்கி
னைம்பால் வகுத்த கூந்தற் செம்பொற்
றிருநுதற் பொலிந்த தேம்பா யோதி
முதுநீ ரிலஞ்சிப் பூத்த குவளை
யெதிர்மலர்ப் பிணைய லன்னவிவ
ளரிமதர் மழைக்கண் காணா வூங்கே.

உரை:—மேன்மேலே தோன்றியதித்தியையும், எழுச்சியையுடைய இளைய அழகிய கொங்கையின்மேலே அள்ளித்தெளித்தாற்போன்ற அழ கிய நுண்ணியதேமலையும், ஐம்பகுதியாகப் பகுக்கப்பட்ட சிவந்த விளங் கிய நெற்றிமேலே பொலிவுபெற்ற தேன்பரவிய கூந்தலாகிய ஓதியையு முடைய இவளுடைய நாட்பட்ட நீர்பொருந்திய பொய்கையிலே மலர்ந்த குவளையின்மலரை ஒன்றோடொன்று எதிர் எதிர் வைத்துத் தொடுத்தாற் போன்ற செவ்வரிபரந்த மதர்த்தகுளிர்ச்சியையுடையகண்ணையும் யான்காண் பதன்முன் உவ்விடத்தே யாருடனும் விளங்கின கலந்த உறவையும், சுற்றங்

தழுவலும் பகைவரை வசித்தலுமாகிய இருவகை நட்பையும், தன்னோ டொவ்வாத தாழ்ந்தார்மாட்டு ஒன்றும் இரவாதவாறு பெற்ற நாணம் நன்றா கவுடைமையையும், பிறர் இரந்தவழி நன்னெறியிலே கரவாமலீயுங் கொடை யையும், தீயசெயல்கண்டவிடத்து அச்செயலில் உள்ளஞ்செல்லாதவாறு மீட்டு நன்னெறிக்கண்ணே நிறுத்தும் பண்பையும், உலகவொழுக்க மறிந் தொழுகுவதனையும் நும்மினுங்காட்டில் ஆராய்ந்து அவற்றை யானுடைய னாகியிருந்தேன்; இப்பொழுது இவள் கண்ணோக்கியவழி அவையாவும் என்மாட்டு அவ்வண்ணம் இல்லையாகிக்கழிந்து வேறுவண்ணமாயுண்டாயின; இங்ஙனம் வேறுவகையெய்தியபின் நீ இரங்கியாவதென்னைகொலாம்; எ-று.

நும்மினுமறிகுவேனெனவும் பாடம்.

மன் - கழிவு. விதிர்த்தல் - உதிர்த்தல். கூந்தலோதி - இருபெயரொட்டு. இவள் என்றது தன்னுள்ளத்திடத்தாளென்பதைச் சுட்டியது. தித்தி - வயிற் றின்மேலேதோன்றுவது. தேமல் கொங்கைமுதலியவற்றிலேதோன்றுவது.

அவையாவும் வேறுவண்ணமாயுண்டாயினவென்றான் வேறாயவாறு:— இனி இவளையன்றிப்பிறருறவு இன்பஞ்செய்யாமையின் அவ்வுறவு வேண் டாமை, இது—நயன். இருவகைநட்பும் அவண்மாட்டன்றியின்மை, இது— நண்பு. தாழ்ந்தபிறப்பாயபெண்பால்மாட் டிரத்தற்குத் துணிதலாலே தான் கோடற்குரிய நாணமின்மை, இது—நாண். பிறர்பாலன்றி இவள்விரும்பின் தன் உயிரையுங்கொடுக்குங்கொடைமை, இது—பயன். களவு தீதென்றறிந் துவைத்தும் அவ்வழியிலேயொழுகும் நன்மக்கட்பண்பின்மை, இது—பண்பு. உலகவொழுக்கம் அறிந்துவைத்தும் அதனைக்கைவிட்டு இணைவிழைச்சு மேற்கொண்டொழுக்குந்தன்மை, இது—பாடறிந்தொழுகல். மெய்ப்பாடு - அழு கை. பயன் - ஆற்றாமையுரைத்தல். (கசு0)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றிப்பெயருந் தலைவன் தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது.

எ - து, போர்முடித்துமீளுந் தலைவன் தான் கூறுவதனைத் தேர்ப்பாகன்கேட்டு விரையத் தேர்செலுத்தியதன்பொருட்டு மகிழவேண்டி அவனை நோக்கி நமதுவருகையைக் காக்கைப்புள்ளினம் கரைந்து தெரிவித்தனவோ நமதுகாதலிமகிழ்தற்குக் காரணந்தான்யாதென உவந்து கூறுநிற்பது.

....

கக௯. இறையு மருந்தொழின் முடித்தெனப் பொறைய
கண்பேர னீலஞ் சுனைதொறு மலர
வீதா வேங்கைய வியனெடும் புறவி
னிம்மென் பறவை யீண்டுகிளை யிரிய
நெடுந்தெரு வன்ன நேர்கொ ணெடுவழி
யிளைய ரேகுவனர் பரிப்ப வளையெனக்
காந்தள் வள்ளிதழ் கவிகுளம் பறுப்பத்
தோள்வலி யாப்ப வீண்டுநம் வரவினைப்
புள்ளறி வுறீஇயின கொல்லோ தெள்ளிதிற்
காதல் கெழுமிய நலத்த ளேதில்
புதல்வற் காட்டிப் பொய்க்குந்
திதலை யல்குற் றேமொழி யாட்கே.

உரை:—நம்முடைய அரசனும் செய்தற்கரிய போர்த்தொழிலை முற்றுவித்தனனாலே, மலையிலுள்ளசுனைகள்தோறும் மாதர்கண்போலுங் குவளை மலரானிற்ப, மலருதிர்ந்து பரவுகின்ற வேங்கைமரங்களையுடைய அகன்ற

நெடியகாட்டின்கண்ணே இம்மெனவொலிக்கின்ற வண்டுகளினெருங்கிய கூட்டம் இரிந்தோடாநிற்ப, சோணாட்டின்கணுள்ள 'நெடுந்தெரு' என்னும் ஊர்போன்ற அழகுபொருந்திய நெடியவழியிலே நம்முடையவீரர் ஆங்காங்குத் தங்கிச்செல்லாநிற்ப, வெண்காந்தளின் வளவிய இதழ்கள் சங்கு உடைந்துகிடந்தாற்போலக் கிடக்குமாறு குதிரையின் கவிந்தகுளம்பு மிதித்து அறக்காநிற்பத் தோள்களிலே வலி பிணித்துநின்றாற்போல மிக, நெருங்கிவருகின்ற நம்முடையவருகையை, நம்பால் ஆசைமிக்க நலத்தையுடையளாய் யாதுமில்லாத வேறொன்றனைத் தன்புதல்வனுக்குக்காட்டிப் பொய்ம்மொழிகூறி ஆற்றுவித்து மகிழாநிற்கும் தித்திபரந்த அல்குலையும் இனியமொழியையுமுடைய நமது காதலிக்கு நிமித்தங்காட்டுங் காக்கையாகிய புள்ளினங்கள் கரைந்து அறியும்படிதெரிவித்தனவோ? இங்ஙனமகிழ்ந்திருப்பதற்கு வேறுகாரணமில்லையே; எ - று.

"எந்நிலமருங்கிற்பூவும்" (தொ-பொ-கக,) என்றதனாலே முல்லையிற் காக்கைகொள்க. முடித்தென ஈண்டு நம்வருகையை மொழியாட்குப் புள்ளறிவுறீஇயினவோவெனக் கூட்டுக. இறையென்றதனாலே தலைவன் வினைவலபாங்கனென்க.

அவள் மகிழ்ச்சியுற்றுப் புதல்வனைக்காட்டி ஆற்றுவித்ததுகருதி மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம் புள்ளறிவுறீஇயினவோவென்றான்; தன்வருகையை இளையர்வந்து கூறுமுன்னே தேர் விரைந்துவந்தமையால் இது பாகனைமகிழ்வித்தவாறு. பறவையின்கிளை இரியவென்றது தேர் விரைந்துவருகின்ற ஆரவாரத்தால். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். (ககக)

[பாலை.]

இஃது, உடன்போதுவலென்ற தலைவிக்குத் தலைவன் சொற்றது.

எ - து, தலைவனுடன் பின்வருவேனென்ற தலைவியை நோக்கி

'நீ மாலைப்பொழுது தனியிருப்பதற்காற்றேனாதலின் நும்மொடுவருவேன்' என்கின்றனை, கொடிய பாலைநெறியின்கண்ணே செல்லுகின்ற வன்மையுடையையாதல் நினக்குப் பொருந்துவதொன்றாமோ ஆகாதன்றே ஆதலின் வரற்பாலையல்லைகாணெனத் தெளியக் கூறாநிற்பது.

....

கசுஉ. மனையுறை புறவின் செங்காற் பேடைக்
காமர் துணையொடு சேவல் சேரப்
புலம்பின் றெழுதரு புன்கண் மாலைத்

தனியே யிருத்த லாற்றே னென்றுநின்
பனிவா ருண்கண் பைதல கலுழ
நும்மொடு வருவ லென்றி யெம்மொடு
பெரும்பெயர்த் தந்தை நீடுபுகழ் நெடுநகர்
யாயொடு நனிமிக மடவை முனாஅது
வேலி னிற்றித் தோயா நெடுவீழ்
வழிநா ளூசலிற் கோடை தூக்குதொறுந்
துஞ்சுபிடி வருடு மத்தம்
வல்லை யாகுத லொல்லுமோ நினக்கே.

உரை:—பெரிய சீர்த்தியையுடைய தந்தையினது நீண்ட புகழ்பொருந்திய நெடிய மாளிகையின்கண்ணே ஈன்றதாயொடு பிரியாதுவைகும் மிக்க இளமையுடையாய், முன்பு 'மனையிடத்து உறைகின்ற சிவந்தகாலையுடைய புறவின்பேடையாகிய அழகிய தன்துணையொடு அதன் ஆண்புறாவாகிய சேவல் கூடி மகிழாநிற்ப, அவற்றைநோக்கி வருத்தமுடையதாகும்படி எழுகின்ற துன்பஞ்செய்யு மாலைப்பொழுதிலே தனியே இருப்பதற்கு ஆற்றேனாவேன்' என்று நின் நீர்வடிகின்ற மையுண்டகண்கள் துன்புற்றனவாய்க் கலுழாநிற்ப எம்மைநோக்கி 'யான் நும்முடனே நீயிர்

செல்லுமிடத்து வருகிற்பேன்' என்று கூறுநின்றனே; வேற்படைபோலும் இலேயையுடைய இத்திமரத்தினுடைய நிலத்திலேபடாது தொங்குகின்ற நெடியவிழுது வைகறையில் மேல்காற்று வீசுந்தோறும் ஊசலாடுதல் போன்று கிழேதுயிலுகின்ற பிடியானேமீது புரளாநிற்கும் பாலேயின்கண் ணேசெல்லுதல் நினக்குப் பொருந்துவதொன்றாகுமோ? ஆகாதன்றே, ஆதலின் நீ வரற்பாலேயல்லேகாண்; எ - று.

வழிகாருசல் என்றபாடத்துக்கு நாராகியவூசலென்க.

இற்றி - இத்திமரம். இச்சிமரமென இக்காலத்து வழங்கப்படுவது. முனுது - முன்பு; யான் புறப்படுமுன்பு வருவலென்றியென்க.

புறவின் சேவலும் பெடையுங் கூடக்காண்டலின் வேட்கைதாங்காது தானுங் கூடக்கருதித் தனியிருத்தலாற்றேனென்றாள்; அதனைத் தலைமகன் கொண்டுகூறினுளுயிற்று. நீரும் நிழலுமின்றி முள்ளும்பாலும் நிரம்பிய பாலேயாதலே நீபுறம்போந்து அறிந்திலேயென்பான் தாய்மருங்ககலாத னனிமிக இளமையையென்றான்.

இறைச்சி:—கோடைதூக்குதோறும் இத்திவீழ் பிடியைவருடாநிற்கு மென்றது யான்சென்று மீண்டுவருமளவும் நினக்கு இடையே ஆற்றுமை யுண்டாகியவழி தோழி நின்னை ஆற்றுவியாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு- மருட்கை. பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தகலுதல். (கசஉ)

உஉஉ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

[நெய்தல்.]

இது, வரைவுமலிந்து சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் வரைந்துகொள்ளும்வண்ணம் வருகின்றதனையறிந்த தோழி கழிபேருவகையளாய்த் தலைவியைநெருங்கி நமது துறைவனுடைய குதிரைகள் நாள்தோறும் வந்துவந்தலைதலால் அவற்றை நோக்கி என்னெஞ்சம் வருந்தாநிற்கும்; அதுகழிந்தது; இனி மணம்புரிதல்காரணமாக அவற்றுக்குத் துன்பமின்மையால் அவை இளைப்பொழிவனவாகவென்று மாவின் மேல்வைத்து மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

கசுரு, உயிர்த்தன வாகுக வளிய நாளு
மயிர்த்துகண் முகந்த வானூ வூதையொ
டெல்லியு மிரவு மென்னாது கல்லெனக்
கறங்கிசை யினமணி கைபுணர்ந் தொலிப்ப
நிலவுத்தவழ் மணற்கோ டேறிச் செல்வா
வின்றெ னெஞ்சம் போலத் தொன்றுநனி
வருந்தும னளிய தாமே பெருங்கட
னீனிறப் புன்னைத் தமியொண் கைதை
வான மூழ்கிய வயங்கொளி நெடுஞ்சுடர்க்
கதிர்காய்க் தெழுந்தகங் கனலி ஞாயிற்று
வைகுறு வனப்பிற் றோன்றுங்
கைதையங் கானற் றுறைவன் மாவே.

உரை:—பெரிய கடலருகிலுள்ள கரியநிறத்தையுடைய புன்னையின் பக்கத்தவாகிய தனிமையினிருக்கின்ற தாழையின் ஒள்ளியமடல் நெடிய சுடரையுடையகதிரினாலே இருளைப்போக்கியெழுந்து உள்ளேகொதித்து ஆகாயத்திலேசென்ற விளங்கிய ஒளியையுடைய ஆதித்தனது பாடுசாய்கின்ற அழகுபோலத் தோன்றாநிற்கும் அத்தகைய தாழஞ்சோலை சூழ்ந்த துறைவனுடைய குதிரைகள் நாள்தோறும் நுண்மணலாகிய துகளை முகந்தெழுந்த அமையாது வீசும் ஊதைக்காற்றின்கண்ணே இது பகலென்றும் இஃது இரவென்றுங் கருதாமல் ஒலிக்கின்ற இனிய ஒலியையுடைய ஒரு நிரலாகிய மணிகள் ஒருசேரக் கோத்துக் கழுத்திலேபூட்டப்பட்டுக் கல்லென வொலிக்கும்படியாகத் தன் வெண்மைநிறத்தினால் நிலவுபரந்தாற் போன்ற மணற்குன்றுகளி லேறிச் செல்லுதலானே என்னெஞ்சம் இப்பொழுதுபோல முன்பே மிக வருந்தியதாயிருந்தது; அந் நெஞ்சின்தன்மையைக் காணின் மிக இரங்கத்தக்கதாகும்; இன்று துறைவன் வரைவொடு

புகுந்ததன் காரணமாக அவனுடைய குதிரைகள்தாம் இனி நாள்தோறும் வருந்துவனவல்ல; ஆதலின் முன்னர் இரங்கத்தக்கனவாகிய அவைகள் இப் பொழுது களைப்பாறுவனவாக; எ - று.

துறைவன்மா, என்றது ஒலிப்பச் செல்வர என்னெஞ்சம் வருந்து மன்; அவைதாம் அளிய உயிர்த்தனவாகுக வெனக்கூட்டுக. கனவியென் னும் செய்தெனெச்சம் மூழ்கிய என்னும் பெயரெச்சத்தைக்கொண்டது. மூழ்கிய ஞாயிறென்க. புன்னை அத்தமனக்குன்றம்போலவும் தாழைமடல் கதிர்மழுங்கிய ஆதித்தன்போலவுமெனக்கொள்க. மன் - கழிவின்கண்ணது.

இறைச்சி:—புன்னையுந் தாழையு மொருசேர விருக்குந் துறைவனென் றது அவ் விரண்டன்மணமும் ஒருசேரக் கமழ்ந்து விளங்குதல்போலத் தலை வனுந் தலைவியுமாகிய நீங்களிருவீரும் வதுவையயர்ந் தில்லறநிகழ்த்திப் புதல்வரையீன்று விளங்குவீரென்றதாம். ஏனையுவமமாயினும் 'ஞாயிற்றுப் புத்தேளை யுவமித்தலினிஃது துள்ளுறையன்மையுணர்க. மெய்ப்பாடு - உவ கை. பயன் - தலைவியை ஆற்றியுவப்பித்தல். (கசு௩)

[பாலை.]

இது, பொருண்முடித்து வந்தானென்பது வாயில்கள்வாய்க் கேட்ட தோழி தலைவிக்குரைத்தது.

எ - து, தலைவன் பொருள்வயிற்பிரிந்து மீண்டுவந்ததனை ஏனைய உழை யர்முதலாயினோராலறிந்த தோழி தலைவியைநெருங்கி அவர் கடுங்கோடை யிலே சென்றனராயினும் நல்லதேசெய்தாரென்றுகூறி நான் முன்பு தெளி விப்ப நீ தெளிந்தாயல்லை; அங்ஙனம் நீ வருந்துவதனைப் போக்குமாறு அவர்குறித்தபருவத் திற்றைநாளா லிங்குவந்தனர்காணென அறியக் கூறு நிற்பது.

....

கசுச. உறைதுறந் திருந்த புறவிற் றனாது
செங்கதிர்ச் செல்வன் றெறுதலின் மண்பக
வுலகுமிக வருந்தி யயாவுறு காலைச்
சென்றன ராயினு நன்றுசெய் தனரெனச்
சொல்லிற் றெளிப்பவுந் தெளிதல் செல்லாய்
செங்கோல் வாளிக் கொடுவி லாடவர்
வம்பமாக்க ளுயிர்த்திறம் பெயர்த்தென
வெங்கடற் றடைமுதற் படுமுடை தழீஇ
யுறுபசிக் குறுநரி குறுகல் செல்லாது

மாறுபுறக் கொடுக்கு மத்த
மூறில ராகுத லுள்ளா மாறே.

உரை:—தோழீ, மழைபெய்யாதொழிந்த பாலைநிலத்தின்கண் அந்நிலத்தின் தெய்வமாகிய சிவந்தகதிர்களையுடைய ஆதித்தன் காய்தலானே நிலம்பிளவுபட அதனால் உலகம் மிகவருந்தித் துன்புற்றகாலத்துத் தலைவர் பொருள்வயிற்பிரிந்து அந்நிலத்துள்ள நெறியின்கண்ணே சென்றனராயினும் அவர் பொருண்மேற்சென்றாராதலின் நல்லதொருகாரியத்தையே செய்தனரென்று என்னுடைய சொற்களால் நின்னைத்தெளிவித்தகாலையும், வளைந்தவில்லையுடைய ஆறலைகள்வர் செம்மையுற்ற கோல்வடிவாகிய அம்பினாலே நெறியின்கண்ணே செல்லும் ஏதிலாளரைக்கொன்று உயிரைப் போக்கினமையால் இறந்துகிடந்த பிணங்கள் கொடிய மலைநெறியின்மருங்கே இலைகளால்மூடப்பட்டு முடைநாற்றமிகுதலும் அவற்றைத் தின்னவந்த மிக்கபசியையுடைய குறியநரி அம் முடைநாற்றம் பொறாமையால் அவ்விடத்து நெருங்காது பின்னே மீண்டுசெல்லாநிற்கும் சுரத்தின்கண் யாதுமோ ரூறுபாடிலராய் வருதலை நினையாமையாலே நீ யான்கூறிய வார்த்தைகளினாலே தெளிவடைந்தாயில்லை; அவ்வண்ணம் நீ வருந்தியிருப்பது அறிந்தனர்போலும் அவர்குறித்த இப்பருவத் திற்றைநாளால் இங்குவந்த

னர்காண்; எ - று.

உறை - மழை. உலகு - பாலைநிலமுமாம். வாளிக்குச்செம்மை குருதி படிதலால். கோல்வாளி - இருபெயரொட்டுமாம். தழீஇ யென்பதனைத் தழுவவெனத்திரிக்க. கூறுவோர் தோழியெனவும் கேட்போர் தலைவியென வுங் கொள்ளவைத்தவின் "இவ்விடத்திம்மொழி யிவரிவர்க்குரியரென், றவ் விடத்தவரவர்க் குரைப்பதை முன்னம்" (தொ-பொ-௫௨௦,) என்றபடி இது முன்னமென்னு முறுப்புப்பெற்றுவந்ததாயிற்று.

இறைச்சி:—வேடர் கொன்றொழித்த பிணத்தைத் தின்னவந்த நரி அதன்கட்பட்ட முடைநாற்றத்துக் கஞ்சி யுண்ணாது பெயர்ந்தேகுமென்றது தலைவர் நின்னைப்பிரிந்தவிடத்து வருந்தியிருந்த நின்னலனை 'புண்ணவந்த பசப்பு அவர் விரைவின் மீண்டுவந்து நினக்குச்செய்யுந் தலையளியை நோக் கியவுடன் நினது நலனையுண்ணாது அஞ்சிக் கரந்தொழியுமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (௧௧௪)

[குறிஞ்சி.]

(௧.) இது, நொதுமலர்வரையும் பருவத்துத் தோழி தலைவிக்கு அறத்தொடு நிலைபயப்பச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் வரைவுநீட்டித்தலும் அயலோர் மணந்துகொள்ளுதற் குத் தூதுவிடக்கண்ட தோழி தலைவியைநோக்கிக் குன்றநாடன் இங்கு

வரும்போதெல்லாம் நின்னருமையை அவனுக்குரைத்ததனால் நீ அவனை வெறுப்பதுபோல அவன் நின்னை வெறுத்திலனாதலின் வருந்தாது என்னை அன்னையர்வினவும்போது நீ என்பால் அறத்தொடுநின்றுவிடு; நின்னை விரும்பிய அயலவர்தூது மிகவருகின்றன; அவ்வேற்றுவரைவு நமக்குத்தகு தியன்றெனக் கூறுவதுடன் இறைச்சியாலே தெய்வம்பொறைகொளச் செல்குவமெனவுங் கூறுநிற்பது.

(உ.) வரைவுமலிந்ததூஉமாம்.

எ - து, தோழி தலைவியைநோக்கிக் குன்றநாடனுக்கு நின்னருமையை யுரைத்தலினால் அவன் வெறுப்பின்றி ஏற்றனன்; இடையே வேற்று வரைவு நேரும்போலத் தோன்றுவதால் நீ அறத்தொடு நின்றுவிடு; நமக்கு இருமணங்கூடதே வியல்போவன்றெனத் தெளியக் கூறுநிற்பது. (உரை இரண்டற்கும் ஒக்கும்.)

....

௧௬௫. அமர்க்க ணாமா னருநிற முள்காது
பணைத்த பகழிப் போக்குநினைந்து கானவ
னணங்கொடு நின்றது மலைவான் கொள்கெனக்
கடவு ளோங்குவரை பேண்மார் வேட்டெழுந்து
கிளையொடு மகிழுங் குன்ற நாட
னடைதருந் தோறு மருமைதனக் குரைப்ப
நப்புணர் வில்லா நயனி லோர்நட்
பன்ன வாகுக வென்னு
னெல்கா தொழிமிகப் பல்கின தூதே.

உரை:—தோழீ, அமர்த்தகண்ணையுடைய ஆமானின் அரியநெஞ்சிலே பாய்ந்துதங்காது குறிதவறியொழிந்துபோன அம்பின்போக்கைக்கருதிக் கானவன் தன்னுள்ளத்து 'இம்மலையில் தெய்வம் வெளிப்போந்துநின்றது, மழைபெய்தாலோ அதன்வீறுதணியுமாதலின் மலையை மழைவந்துசூழ்க' என்று அக்கடவுளை உயர்ந்த அம்மலைமேலேசென்று வழிபடும்பொருட்டு விரும்பியெழுந்து தன் சுற்றத்தாரொடுபோய் அதற்குப்பலியையிட்டு நீர் வளாவியபின்னர் அப்பலியையுண்ணுநிற்கும் மலைநாட்டினையுடைய நமது தலைவன் இங்குவரும்பொழுதெல்லாம் நினது அருமையை அவனுக்கு உரைத்தலால், 'நம்மைப் புணர்தலில்லாத அன்பற்றவாதநட்பு அப்படியே அன்பில்லாமலொழிவதாக' என்று நீ வெறுத்துக் கூறுவதுபோல அவன்

கூறுகின்றிலன்; ஆதலின் நின்பால் மிக்க அன்புடைமையின் இன்னேவ ரையுமாறு விரையவாராநிற்பன்; அதன்முன் அன்னையர் என்னைவினவும்
உக

பொழுது நீ வருந்தாது என்பால் அறத்தொடுநிற்பாய்காண்; அயலார் நின்னை மணஞ்செய்துகொள்ளுமாறு விடுக்கின்ற தூது மிகப்பலவாயின; வேற்றுவரைவு நமக்குத் தகுதியன்றுகண்டாய்; எ - று.

பணைத்தல் - தவறுதல். மூள்கல் - தங்குதல். மழைபெய்தால் தெய்வ வீறுதணியுமென்பதுவழக்கு. இனி இதன் இறைச்சியாலே தெய்வம்பொ றைகொளச் செல்குவமென்னும் அறத்தொடு நிற்றலினுட்பகுதியொன்று கூறியவண்ணம் வருமாறு,—

இறைச்சி:—கானவர் ஆமான்மீது எய்த அம்புபிழைத்தலால் வரை யிலே கடவுளின்குறையுண்டென்று பலியூட்டி மகிழாநிற்பரென்றது நாம் குறித்துக்கூடிய தலைமகனைக் கூடவொட்டாது தவறுபடுத்தலால் அவ்வூழ ளிக்குந் தெய்வம் பொறைகொள்ளும்வண்ணம் அதற்குப்பலிக்கடன் கொடு க்கிற்பாமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - அறத்தொடுநிற்றல்.

[பாலை.]

இது, செலவுக் குறிப்பினல் வேறுபட்ட கிழத்திக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் வினைவயிற்செல்லுங் குறிப்பறிந்து தலைவி வேறுப டக்கண்டு அவளைத் தேற்றுகின்றான் மடந்தாய், நின் வடிவழகுகண்டு அக மகிழ்ந்து யானும் அறத்தினிலை கைவரப்பெற்றோர் போன்றேன்; புதல்வ னும் விளையாடல் பயிலுகின்றான்; நுங்களை எதிர்நோக்கி மகிழ்வதினும் சிறந்த பொருளில்லையாதலின் வேறுவினை யாதுமில்லேன்; இங்ஙனமாக எற்றினாற் பிரிகிற்போம்; பிரிவதேயில்லைக்காணெனத் தெளியக்கூறா நிற்பது.

....

கசுசு. பொன்னும் மணியும் போலும் யாழநின்
னன்னர் மேனியு நாறிருங் கதுப்பும்
போதும் பணையும் போலும் யாழநின்
மாத ருண்கணும் வனப்பின் றோளு
மிவைகாண் டோறு மகமலிர்ந் தியானு
மறநிலை பெற்றோ ரனையே னதன்றலைப்
பொலந்தொடிப் புதல்வனும் பொய்தல் கற்றனன்
வினையும் வேறுபுலத் திலனே நினையின்
யாதனிற் பிரிவா மடந்தை
காத ருங் கடலினும் பெரிதே.

உரை:—மடந்தாய், பொன்னைப்போலும் ஒளிவீசுகின்ற நினது நல்ல வடிவும், நீலமணியைப்போலும் மணங்கமழும் நின்கரிய கூந்தலும், குவளை மலரைப்போலும் அழகிய மையுண்ட நின்கண்களும், மூங்கிற்போத்தினைப் போலும் அழகையுடைய நின்தோள்களும் ஆகிய இவற்றைக்காணும்பொழுதெல்லாம் யானும் உள்ளமகிழ்ந்து அறத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றோரடையும்பயனை யடைந்தேனுகின்றேன்; அதன்மேலும் பொன்னாலாகிய தொடியணிந்த புதல்வனும் விளையாட்டயர்தல் கற்றிருக்கின்றனன்; நுங்களைக் கண்டு மகிழ்வதினுங்காட்டிற் சிறந்ததொன்று மில்லாமையால் வேற்றிடஞ் சென்று செய்யுஞ்செயல் யாதுமில்லாதேனுகி யிராநின்றேன்; நின்பால் எனக்குண்டாகிய ஆசையோ கடலினும்பெரியதாயிராநின்றது; இவற்றை ஆராயின் எக்காரணத்தை முன்னிட்டு நாம் ஒருவரையொருவர் பிரிகிற்பம்? பிரியகில்லமாதலின் நீ வேறுபட்டுக்காட்டி என்னைவருத்தாதேகொள்;எ-று.

யாழ - முன்னிலையசை. மாதர் - காதலுமாம். ஓரனையேன் - ஒருதன்மையேன். முதல் இவ்விரண்டடிகளிரண்டும் நிரனிறையணி. யானும் என்

றதன் உம்மை இறந்ததுதழீஇயஎச்சவும்மை; நீ என்பால்வைத்திருக்குங் காதலேயன்றி யெனப்பொருள்படுதலின்; அது வேறுபட்டுக்காட்டலால், நீ வேறுபட்டென்பதுமுதற் சொல்லெச்சம். மெய்ப்பாடு - மருட்கை. பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். கைகோள் - கற்பு. பிரிவறிந்து வருந்துழித்தேற் றவிற் பாலையாயிற்று. (கசுக)

[நெய்தல்.]

(க.) இது, தோழி பாணற்கு வாயின்மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகன் தன்பால் மனைவி யூடிய தறிந்து ஊடனீங்குமாறு தேற்றவேண்டிப் பாணனைவிடுப்ப வந்தானைத் தோழிநோக்கிப் பாண, நீ கூறும் பொய்ம்மொழிகள் நலனிழந்த தலைவியினது நுதலினெழுந்த பசலையை நீக்கவல்லனவல்லகண்டாயாதலின் மீண்டு செல்வாயாகவென வெகுண்டு கூறாநிற்பது.

(உ.) தூதொடுவந்த பாணற்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, வினைவயிற்சென்ற தலைமகன் தன்வருகையை முன்னரே தெரிவிக்குமாறு தூதாகவிடுத்த பாணனைத் தோழி தலைவர்வந்து தலையளி செய்தாலன்றி நீகூறு மினியமொழி நலனிழந்த தலைவியினது நுதலினெ ழுந்த பசலையை நீக்குமோவெனக் கவன்று கூறாநிற்பது.

....

கசுஎ. கருங்கோட்டுப் புன்னைக் குடக்குவாங்கு பெருஞ்சினை விருந்தின் வெண்குருகு கார்ப்பி னஅய்

வண்மகிழ் நாளவைப் பரிசில் பெற்ற
பண்ணமை நெடுந்தேர்ப் பாணியி னொலிக்குந்
தண்ணந் துறைவன் றூதொடும் வந்த
பயன்றெரி பனுவற் பைதீர் பாண

நின்வாய்ப் பணிமொழி களையா பன்மாண்
புதுவீ ஞாழலொடு புன்னை தாஅய
மணங்கமழ் கானன் மாணல மிழந்த
விறையே செல்வளைக் குறுமகள்
பிறையேர் திருநுதல் பாஅய பசப்பே.

உரை:—புன்னையினது மேலோங்கி வளைந்த கரிய அடித்தண்டினை யுடைய பெரியகிளையிலே புதுவதாகவந்து தங்கிய வெளிய நாரை நாலுதல் கடையெழுவள்ளலுளானாகிய ஆஅய் அண்டிரனது பெரியமகிழ்ச்சியை யுடைய நாளோலக்கத்திலே இரவலர் பரிசிலாகப்பெற்ற அலங்காரமமைந்த நெடியதேரினது ஒலிபோல ஒலியாநிற்குங் குளிர்ச்சியையுடைய துறையை யுடைய கடற்கரைத்தலைவனாகிய காதலன் நின்னைத் தூதாகவிடுத்தவினாலே வந்த நீபெறும் பயனுக்குத்தக்கபடிகூறும் பனுவலையுடைய வருத்தமில்லாத பாணனே, நின்வாயினாலே கூறப்படுகின்ற மெல்லிய பொய்ம்மொழிகள், பலமாட்சிமைப்பட்ட புதிய ஞாழன்மலரோடு புன்னைமலரும் உதிர்ந்துபரவிய மணங்கமழ்கின்ற கடற்கரையிலுள்ள சோலையின்கண்ணே முன்பு நுகரப்பட்டுப் பின்பு தனது மாட்சிமையுடைய நலத்துடனே கையிலுள்ள அழகியவளையும் இழந்த இளமைமாறாத மடந்தையினது பிறைபோன்ற அழகிய நெற்றியிலுண்டாகிய பசலையை நீக்குவனவல்லகாண்; ஆதலின் நீ இங்கு நில்லாது மீண்டுசெல்வாயாக; எ - று.

பணிமொழி - மெல்லியமொழி; இது தனிதீர்க்கவேண்டி இல்லா தனவற்றைப்புனைந்துகொண்டு வணங்கிக்கூறும் பொய்ம்மொழி. பாணி - ஒலி. கோடு - அடித்தண்டு. வண்மகிழ் - பெரியமகிழ்ச்சி. நலனும் வளையு மிழந்தவெனமாறிக்கூட்டுக. ஏர் - உவமவுருபு. ஒடு - அடைமொழிப்பொரு ளது. சினத்தொடுவந்தானென்பதுபோலக்கொள்க. ஆர்ப்பின், இன் - அல் வழிச்சாரியை. தண்ணந்துறைவன், அ - சாரியை. ம் - விரிக்கும்வழி விரித்தல்.

தலைமகன்முயங்கித் தலையளிசெய்தவழி நீங்குவதன்றி நின்மொழியாலே பசலை நீங்காதென்றாள். அவனளிக்கும் கொடையளவுக்குரிய சொல்லுடைமையெனக் கொண்டு பயன்தெரிபனுவலையுடைமையென்றாள். இவளதுவருத்தத்திற்குப் படுங்கவற்சி தலைவற்கில்லையென்பதுதோன்றப் பாணன்மீதேற்றிப் பைதீர்பாணவென்றாள்.

இறைச்சிகள்:—(க.) நாண்மகத்துதல் தேர்ப்பாணியிலொலிக்குமென்றது பாணன் நயந்துகூறுமொழி எமக்கு இடி இடிப்பதுபோலிருக்குமென்பதாம்.

,, ,, (உ.) ஞாழலொடு புன்னைப்பூப்பரவி மணங்கமழுங் கானலென்றது துறைவனுக்குத் தலைவியொடொப்பப் பரத்தைகருதலாயினனென்பதாம். அன்றி இனி கானல் இருவகைமலரையும்பெற்றுக் கமழ்தல்போலத் தலைவன் தலைவியையும் பரத்தையையும் ஒப்பக்கருதியேற்று மகிழாநிற்குமெனவுமாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். ஏனைத்துறைக்கும் பொருளொக்கும். அதற்கு மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியின் ஆற்றாமை கூறுதல். (கசஎ)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி இரவுக்குறிமறுத்தது.

எ - து, தலைமகன் இரவுக்குறி வருதலானே ஏதப்பாடுண்டாமாதலின் அதனை விலக்கி மணம்புரிந்துகொள்ளுமாறு கருதிய தோழி தலைவனைநெருங்கி நாடனே, இவளுயிர் வருந்தும்வண்ணம் இரவிலே நீ இங்குவருதல் பண்புடையதன்றுகாணென மறுத்துக் கூறாநிற்பது.

....

கசு அ. சுரும்புண விரிந்த கருங்கால் வேங்கைப்
பெருஞ்சினைத் தொடுத்த கொழுங்க ணிறாஅற்
புள்ளூற்றுக் கசிந்த தீந்தேன் கல்லளைக்
குறக்குறு மாக்க ளுண்ட மிச்சிலைப்
புன்றலை மந்தி வன்பறழ் நக்கு
நன்மலை நாட பண்பெனப் படுமோ
நின்னயந் துறைவி யின்னுயி ருள்ளா
யணங்குடை யரவி னாரிரு ணடுநாண்
மைபடு சிறுநெறி யெஃகுதுணை யாக
வாரங் கமழு மார்பினை
சாரற் சிறுகுடி யீங்குநீ வரலே.

உரை:—வண்டுகள் உண்ணுமாறு மலர்விரிந்த கரிய அடிமரத்தையுடைய வேங்கையின் பெரியகிளையிலே தொடுத்த கொழுவிய கண்களையுடைய தேனடையிலே தேனீக்கள் மொய்த்தலாலே கசிந்து கல்லின்குழிகளில் வடிந்த இனியதேன் குறவரின் இளமகார் வழித்துண்டெஞ்சியதை

மெல்லிய தலையையுடைய மந்தியின் வலியகுட்டிகள்சென்று உண்ணுகிற்கும் நல்ல மலைநாடனே, நின்னை விரும்பியுறையு மிவளது இனிய உயிர் படுகின்றதன்ப மின்னதென்று கருதாமல்,—வருத்துந்தன்மையுடைய பாம்புகள் இயங்குகின்ற வருதற்கரிய இரவி னடுயாமத்தில் மயக்கந்தருகின்ற சிறியவழியின்கண்ணே நின்கையிலேந்திய வேற்படையே நினக்குரிய துணையாகக்கொண்டு சந்தனம்பூசுதலால் அதன் நறியமணங்கமழ்கின்ற மார்பினையுடையையாய்ச் சாரலின்கணுள்ள சிறுகுடியாகிய இவ்விடத்து நீ தனியேவருதல் தகுதிப்பாடுடையதாமோ? ஆதலின் இனி இங்கு இரவில் வரற்பாலையல்லைமன்; எ - று.

நீ தனியே வருநெறிகருதிய தலைவி இறந்துபடுமென்பாள் உயிருள்ளா

யென்றாள். நறுநாற்றங்கண்டு அணங்குக ளணங்குமென்பதனைக் குறிப்பிப் பாளாய் ஆரங்கமழுமார்பினையென்றாள். அணங்குடையரவுநெறியென வரு நெறி ஏதத்துக் கஞ்சவதுகூறினாள். இவற்றால் நீ வரற்பாலையல்லைமன் னென எதிர்மறையோகாரங்கொடுத் தறிவித்தாளாயிற்று. இஃது அழிவில் கூட்டத்தவன்புணர்வுமறுத்தல்.

உள்ளுறை:—வேங்கை தலைவியாகவும், சுரும்புணவிரிந்தது ஏதிலாட் டியர் பழிச்சொற்கூறுமாறு பொருந்தியதாகவும், அதனிடத்துள்ள இரு லின்தேன் தலைவியினின்பமாகவும் புள்மொய்த்தல் தமர்சூழ்ந்திருப்பதாக வும், கசிந்துவந்ததேனைக் குறக்குறுமாக்களுண்பது மிக்கநலனைப் பசலையுண் டொழிப்பதாகவும், எஞ்சியதைப் பறழுண்ணுதல் எஞ்சியநலனை ஒரோ வொருகால் தலைவன் துய்ப்பதாகவுங் கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறிமறுத்து வரைவுகடாதல். (கஙஅ)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றி மறுத்தராநின்றான் நெஞ்சிற்குரைத்தது.

எ - து, சென்று வினைமுடித்து மீளுந்தலைவன் நெஞ்சைநெருங்கி யாம் பிரிந்ததனாலுண்டாகிய தலைவியினது துன்பந் தீரும்வண்ணம் இப் பொழுது நாம் வருவதனை நம்முடையமாளிகையின் சுவரின்கணுள்ள பல்லி பலபடியாக இயம்பி அறிவுறுத்தாநிற்குமோவெனக் கருதிக் கூறாநிற்பது.

கஙக. முன்னியது முடித்தன மாயி னன்னுதல்
வருவ மென்னும் பருவா றீரப்
படுங்கொல் வாழி நெடுஞ்சுவர்ப் பல்லி
பாற்றலை போகிய சிரற்றலைக் கள்ளி

மீமிசைக் கலித்த வீநறு முல்லை
யாடுதலைத் துருவின் றோடுதலைப் பெயர்க்கும்
வன்கை யிடைய னெல்லிப் பரீஇ
வெண்போழ் தைஇய வலங்கலந் தொடலை
மறுகுடன் கமழு மாலைச்
சிறுகுடிப் பாக்கத்தெம் பெருநக ரானே.

உரை:—நெஞ்சமே, வினைவயிற் பிரிந்துசெல்லும்பொழுது என்றவருவீர்கொலாமென வருந்திவினவிய தலைவியைநெருங்கி 'நல்லநுதலையுடையாய், யாம் சென்று கருதியதை முடித்தனமாயின் அன்றே வருகின்றோம்' என்று கூறியவுடன் உண்டாகிய அவளுடைய துன்பமெல்லாந்தீரும்படி இன்று நாம் வருகின்ற வருகையை,—பரல்மிக்க பாலைநிலத்தின்கண் வளர்ந்தோங்கிய சிச்சிலிப்பறவைபோன்ற தலையையுடைய கள்ளியின்மேலே படர்ந்து தழைந்த முல்லையின் நறியமலரை ஆடுகின்ற தலையையுடைய யாட்டின்தொகுதியை மேய்க்கச் செலுத்துகின்ற வலியகையையுடைய இடையன் இரவிலேகொய்து வெளிய பனங்குருத்தின் போழுடனேசேர்த்துத் தொடுத்த அசைகின்ற மாலையின் நறியமணம் தெருவி னொருங்கு கமழாநிற்கும் இன்று மாலையம்பொழுதிலே சிறியகுடிகளையுடைய பாக்கத்தின்கணுள்ள எமது பெரிய மாளிகையிடத்து நெடிய சுவரின்கணிருக்கின்ற பல்லி அறிகுறியாக அடித்துத் தெரிவிக்குங்கொல்லோ? எ - று.

சிரல் - சிச்சிலி. மீமிசை - மேலிடம். துரு - யாடு. தோடு - கூட்டம். பல்லிபடுதல் - பல்லியடித்தல்; (பல்லிசொல்லுதல்) "வாய்மாண்டபல்லி படும்" என்றார் கைந்நிலையினும்.

இறைச்சி:—இடையன்தொடுத்த கண்ணி போழுடனே கமழுமென்றது பல்லியடிப்பக்கண்டதலைவி தன்புதல்வனுடன் மகிழ்ந்து நம்வரவினாலே களிப்பெய்தியிருக்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - நெஞ்சுடனுசாவுதல். (௧௬௯)

[மருதம்.]

இது, தோழி விறலிக்கு வாயின்மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவனாலே தலைமகளது புலவியைத் தீர்க்குமாறு விடப்பட்ட விறலியைக் கண்ட தோழி அதனை அறிந்துவைத் தும் இவ்விறலியே தூதாகநடந்து தலைவனைப் பரத்தையிடத்துச் சேர்ப்பித் தனளாகுமென்னுங் கருத்தாலே ஆயத்தாரைநோக்கி 'இவ்விறலி நமது தலைவனை மற்றுமொரு பரத்தைபாலுய்க்க வந்தனளாதலின் நாம் அவனைக்

காத்துக்கொள்வோம்; எழுவீராக, இவள்கருத்து முற்றுமெனின் நாமிருந் தாவதென்னென வெகுண்டு கூறாநிற்பது.

. . . .

கஎ0. மடக்கண் டகரக் கூந்தற் பணைத்தோள்
வார்ந்தவா லெயிற்றுச் சேர்ந்துசெறி குறங்கிற்
பிணைய லந்தழைத் தைஇத் துணையிலள்
விழவுக்களம் பொலிய வந்துநின் றனளே
எழுமினோ வெழுமினெங் கொழுநற் காக்க
மாரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப்
பலருடன் கழித்த வொள்வாள் மலையன
தொருவேற் கோடி யாங்குநம்
பன்மைய தெவனோவிவ ளன்மைதலைப் படினே.

உரை:—மடப்பத்தையுடைய கண்பார்வையையும், மயிர்ச்சாந்தணிந்த கூந்தலையும், பருத்ததோளையும், நேர்மையாகிய வெளியபற்களையும், திரண் டுநெருங்கிய துடைகளையுமுடைய ஒப்பில்லாத இவ்விறலி பிணைத்த அழகிய

தழையுடையையுடுத்து திருவிழாச்செய்யு மிவ்விடனெங்கும் பொலிவெய்து மாறு வந்துநிற்றலாயினள் காணுங்கோள்; நமதுகாதலனை இன்னும் வேறொருபரத்தைபால் இவள் தூதுசென்று செலுத்தாதபடி நாம் பாதுகாக்கற்பாலம் எழுங்கோள்; எழுங்கோள்; இவள் கொண்ட காரியம் கைகூடுமாயினே,—ஆரியர் நெருங்கிச்செய்த போரின்கண்ணே பெரியபுகழையுடைய முள்ளூர்ப்போர்க்களத்துப் பலருடன்சென்று உறையினின்று உருவிய ஒள்ளிய வாட்படையையுடைய மலையனது ஒப்பற்ற வேற்படையை யஞ்சி அவ்வாரியப்படை ஓடியதுபோலப் பலர்கூடிய நம்முடைய கூட்டமும் ஒழியவேண்டியதன்றி வேறுயாது பயன்படுங்கண்டீர்? எ - று.

விறலி - விறல்படப்பாடியாடும் மகள்; விறல் - சத்துவம். சேர் - திரட்சி; உரிச்சொல். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல்.(கஎ0)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி
தலைமகட் குரைத்தது.

எ - து, தலைமகனாலே பிரிவறிவுறுத்தப்பட்ட தோழி தலைமகளை நோக்கி நமதுகாதலன் வினைவயிற் பிரிகின்றான் நம்மைக்கைவிட்டுச் சுரத்தின்கண்ணே சென்றக்கால் முன்பு அவனது மார்பிலே கிடந்து துயிலுங் கண்கள் இனி வேறெவ்வாறு உறங்கவல்லனசொல்லென அழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

....

கஎக. நீர்நசைக் கூக்கிய வுயவ லியானை
வேனிற் குன்றத்து வெவ்வரைக் கவாஅ
னிலஞ்செலச் செல்லாக் கயந்தலைக் குழவி
சேரியம் பெண்டிர் நெஞ்சத் தெறிய

லூரான் கன்றொடு புகுதரு நாடன்
பன்மலை யருஞ்சுர மிறப்பி னம்விட்
டியாங்கு வல்லுந மற்றே ஞாங்கர்
வினைப்பூண் டெண்மணி வீழ்ந்தன நிகர்ப்பக்
கழுதுகால் கொள்ளும் பொழுதுகொள் பானா
ளார்வ நெஞ்சமொ டளைஇ
மார்புறப் படுத்தன் மரீஇய கண்ணே.

உரை:—நீருண்ணும் நசையை மேற்கொண்ட வருத்தத்தையுடைய பிடியானை வெப்பமிக்க சிறுகுன்றுகளைச் சூழவுடைய வெவ்விய மலைப்பக்கத்திலுள்ள நிலத்தின்கண்ணே செல்லுதலும் அதனுடன்செல்லமாட்டாத மெல்லியதலையையுடைய யானைக்கன்று சேரியிலுள்ள மாதர் தம்முள்ளத்தே துண்ணெனும்படி ஊரிலுள்ள பசுவின்கன்றொடு சேர்ந்து அச்சேரியின் கண்ணே புகுதாநிற்கும் மலைநாடன், நம்மைக் கைவிட்டுப் பலவாகிய மலைக ளிடைப்பட்ட கடத்தற்கரிய சுரநெறியிலே செல்லின்,—கட்டிய கம்மத் தொழிலையுடைய தெளிந்த ஓசையையுடைய மணிகளைக் களையப்பட்ட வேற்படையொப்பப் பேய்கள் நிலைகொண்டு உலாவுகின்ற பொழுது அமைந்த நடுயாமத்தில் ஆசையோடு நெஞ்சுகலந்து அவனுடைய மார்பின்மேல் நெருங்கப்படுத்தலைப் பொருந்தினகண்கள் இனி எவ்வாறு துயில்வல்லன வாகும்? எ - று.

ஞாங்கர் - வேல். நிகர்ப்பமரீஇய கண்ணெனக்கூட்டுக.

உள்ளுறை:—யானை மலைப்பக்கம்போதலும் அதன்கன்று சேரியம் பெண்டிர் நடுங்கும்படி ஊரான் கன்றொடு புகுமென்றது தலைவன் பொருள் வயிற்பிரிந்துபோதலும் எவன்மார்தர்தாம் இறைமகளெவ்வண்ணம் ஆற்றுங் கொலென்றுவருந்தாநிற்ப, தலைவி என்னொடு வைகுதலாவாளென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் . தலைவியை ஆற்றுவித்திருத்தல். (கஎக)

[நெய்தல்.]

(க.) இது, பகற்குறிவந்த தலைமகனைத்
தோழி வரைவுகடாயது.

எ - து, பகற்குறிவந்தொழுகுந் தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாவுங் குறிப்புத்தோன்றத் தலைவனே, இப்புன்னையை யாம் வளர்த்துவந்ததை அன்னை இஃது உங்களுடன்பிறந்த தங்கையென்று கூறினளாதலின் இப் புன்னையின்முன்னர் நும்மொடு நகையாடவும் அஞ்சுகின்றேம்; வேண்டு மெனில் வேறுநிழலுமுண்டன்றேவென்று பகற்குறி மறுத்துக்கூறுநிற்பது.

(உ.) குறிபெயர்த்தீடுமாம்.

எ - து, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

....

களஉ. விளையா டாயமொடு வெண்மண லழுத்தி
மறந்தனந் துறந்த காழ்முளை யகைய
நெய்பெய் தீம்பால் பெய்தினிது வளர்ப்ப
நும்மினுஞ் சிறந்தது நுவ்வை யாகுமென்
றன்னை கூறினள் புன்னையது சிறப்பே
யம்ம நாணுது நும்மொடு நகையே
விருந்திற் பாணர் விளரிசை கடுப்ப
வலம்புரி வான்கோடு நரலு மிலங்குநீர்த்
துறைகெழு கொண்கநீ நல்கி
னிறைபடு நீழல் பிறவுமா ருளவே.

உரை:—புதியராய்வந்த பாணர் பாடுகின்ற இளைதாய (மெல்லிய) இசைப்பாட்டைப்போல வெளிய வலம்புரிச்சங்கு ஒலியாநிற்கும் விளங்கிய நீரையுடைய துறைபொருந்திய நெய்தனிலத்தலைவனே, யாம் எம்மொடு விளையாடுகின்ற தோழியரோடுசென்று ஒருநாள் வெள்ளிய மணலிலூன்றி னேமாகி மறந்தொழிந்த புன்னைவிதையானது வேரூன்றி முளைத்து முளை தோன்றுதலானேமீண்டும் அதனைநோக்கி மகிழ்ந்து நெய்கலந்த இனியபாலை நீராகவார்த்து இனிமையொடு வளர்க்குநாளில் எமதுஅன்னை எம்மைநோக்கி 'நீயிர் வளர்த்துவரும் புன்னையானது நும்மினுஞ் சிறந்ததன்றே, அது நும் முடன்பிறந்த தங்கையாந் தகுதியையுடையதுகண்டீர்' என்று இதன்சிறப் பினை விளங்கவுரைத்தனள்; ஆதலின் எமது தங்கையாகிய இப்புன்னையி னெதிரில் நும்மொடு நகைத்து விளையாடி மகிழ்வதற்கு யாம் வெட்கமடை யாநின்றேம்; அம்மையோ? நீ இவளை அணைந்து நல்குவையோ? நல்குவை யாயின் நிறைந்த மரத்தினிழல் பிறவு மீங்குள்ளனகாண்; அவ்வயிற் செல் லுதல் நல்லதொன்றாகும்; எ-று.

விளர் - இளமை; மென்மையின்மேலது. வான் - வெண்மை. ஆர் - அசை. காழ் - விதை; ஈண்டுப் புன்னைக்கொட்டை. அகைத்தல் - தோன் றுதல். நுவ்வை - நுமதுதங்கை.

உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார் முதலானோர் அயலிலேயிருக்கும்பொழுது தன்காதலனொடு அளவளாவுதல் தகுதியுடையதன்றாதலின் வெள்கியஞ்சுது மென்றாள். நும்மொடு நகையாடுதற்கு நாணுதுமென்றதனாலே பகற்குறி க்கு உடன்படாமையும், பிறர்காணுதற்கு நாணுதுமென்று போதரலால் களவுக்கு அஞ்சினமென்றமையுங் குறிப்பாற்கூறி மறுத்து வரைவுகடாயது. மெய்ப்பாடு - மருட்கை. பயன் - வரைவுகடாதல். (௱௭௨)

[குறிஞ்சி.]

(க.) இது, தோழி தலைவிக்குரைப்பாளாய்ச் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ - து, அன்னை வெறியெடுக்கின்றாளென்று தலைமகனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனை வரைந்தெய்துமாறு உடன்படுத்தவேண்டிச் சிறைப்புறமாக வந்த அவன்கேட்குமாற்றானே தோழி தலைவியைநோக்கி வெறியயருங் களத்து வருகின்ற முருகவேள் 'என்னாலெய்தியதன்று, ஒருதோன்றலா லெய்திய திந்நோய்' என்று அன்னைபால் முன்னிலையானுங் கனவானும் அறிவுறுத்தின் அதனால் அவன் ஏதேனு மேதமெய்துமோவென நொந்து கூறாநிற்பது.

(உ.) வெறியச்சுறீஇத் தோழி அறத்தொடுநிலை பயப்பித்ததூஉமாம்.

எ - து, அன்னை வெறியெடுக்கின்றாளெனத் தோழி தலைவியை அஞ்சுவித்து வெறியயருங்களத்தின்கண் அறத்தொடு நிற்குமாறு கூறியதுவுமாகும். (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

....

களஙு, சுனைப்பூக் குற்றுந் தொடலை தைஇயு
மலைச்செங் காந்தட் கண்ணி தந்துந்
தன்வழிப் படூஉ நந்நயந் தருளி
வெறியென வுணர்ந்த வரிய வன்னையைக்
கண்ணினுங் கனவினுங் காட்டி யிந்நோ
யென்னினும் வாராது மணியிற் றோன்று

மம்மலை கிழவோன் செய்தனை னிதுவெனிற்
படவண் டார்க்கும் பைந்தார் மார்பி
னெடுவேட் கேத முடைத்தோ
தொடியோய் கூறுமதி வினவுவல் யானே.

உரை:—தொடியினையுடையாய், யான் நின்னை யொருசெயலைவினவு கின்றேன்; அதுதான்யாதெனிலோ! கேள்; சுனையின்கணுள்ள மலர்கொய் தும், அவைகளை மாலையாகத்தொடுத்தும், மலையிலுள்ள செங்காந்தண்மலர் கொய்து அம்முருகவேள் போர்க்குச்சூடுங் கண்ணியாக அமைத்தும் சார்த்தி அவனை வழிபாடுசெய்கின்ற நம்மை ஆதாஞ்செய்யுமாறு விரும்பியருளி,— நாம் இப்பொழுது கொண்டிருக்கிற காமநோயை 'முருகணங்கியது காரண மாக வந்த இவள்மேனியின் வேறுபாடுதான் வெறியயர்ந்தால் நீங்கும்' என மாறுகொண்டுடைய அம்மாறுபாடு எவ்வழியினானும் நீங்காரிய நம் அன்னைக் குக் கண்ணாலே குறிப்பாகக் காட்டுவதனோடு உறங்கும்பொழுது அவளது கனவின்கண்ணும் வந்துதோன்றி தன்வடிவுபுலப்படக்காட்டி இக்காமநோய் என்னாலும் வேறு பிற அணங்குகளாலும் எய்தியதொன்றன்றுகண்டாய், வேறியாவன் இதனைத் தோற்றுவித்தனன்கொல் என வினவின் 'நோக்கு வோர்க்கு நீலமணிபோலத் தோன்றுநிற்கும் அழகிய மலையையுடைய ஒரு தோன்றலே இதனைச்செய்தனன்' என்று கூறுவானெனின் அதனாலே பொருந்திய வண்டுகளாரவாரிக்கும் பசிய மாலையையணிந்த மார்பையுடைய அந் நெடியமுருகவேளுக்கு ஒருகுற்றமுமுண்டாகுமோ? அதனை ஆராய்ந்து கூறிக்காண்; எ - று.

அன்னையை - உருபுமயக்கம். கண்ணி - போர்க்குச்சூடும்பூ. தெய்வமா தலின் கனவினுங்காட்டவமையும். ஞாயிற்றின் வெம்மையாலே வறளாது மழைபெய்து நிறம்பெறுதலின் மணிபோலத் தோன்றுமென்றதாம்.

இறைச்சி:—ஒன்றினேம்யாமென்று புகல்புக்க எம்மைக் கைவிட்ட

அன்னோன் மலையாயிருந்தும் நீலமணிபோலத் தோன்றி விளங்காநிற்கும் இஃதென்னவியப்போ வெனப் பொருளின்புறத்தே தோன்றியதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௧௭௩)

[பாலை.]

இது, வினைமுற்றிவந்தெய்திய காலத்து ஆற்றளாய
தலைவியைத் தோழி வற்புறீஇ நின்றாட்கு
அவள் சொல்லியது.

எ - து, சென்ற வினைமுடித்துவந்த தலைமகன் பரத்தையொடு முயங்கியதறிந்து நொந்துபுலந்த தலைவியைத் தோழிநெருங்கி நீ தலைவனோடிருந்

தும் வருந்துவதென்னென்றாட்கு அவன் அறியாதார்க்கு அன்னமேதோன்றுமாயினும் அவன் பரத்தைமார்பின்கண்ணே தன்னைமடுப்பானாயினன்; என்னை அன்பின்றிமுயங்குவானாதலின் அவன்முயக்கந்தான் யாதுபயனுடையதாகுமென்று வருந்திக் கூறாநிற்பது

....

௧௭௪. கற்றை யீந்தின் முற்றுக்குலை யன்ன
வாளி லத்தத் தாளம் போந்தைக்
கோளுடை நெடுஞ்சினை யாண்குரல் விளிப்பிற்
புலியெதிர் வழங்கும் வளிவழங் காரிடைச்
சென்ற காதலர் வந்தினிது முயங்கிப்
பிரியா தொருவழி யுறையினும் பெரிதழிந்
துயங்கினை மடந்தை யென்றி தோழி
யற்று மாகுமஃ தறியா தோர்க்கே

வீழாக் கொள்கை வீழ்ந்த கொண்டி
மல்லன் மார்பு மடுத்தனன்
புல்லுமற் றெவனோ வன்பிலங் கடையே.

உரை:—தோழீ, ஈந்தினது திரட்சியையுடைய முற்றிய குலைபோன்ற மக்களியங்காத நெறியின்கணமைந்த தாளிப்பனையினது குலைகளையுடைய நெடிய மடலிலிருந்து ஆண்பறவை தன் பெண்பறவையைக் கூவின் அவ்வொலியைக் கேட்ட புலி எதிரோசை யெழும்படி முழங்காநிற்கும் கோடைக்காற்று வீசுகின்ற அரியநெறியிலே சென்றகாதலர் மீண்டுவந்து இனிதாக நின்னைமுயங்கி நீங்காது நீங்களிருவீரும் ஓரிடத்தே யுறையுங்காலையும் நீ பெரிதும் நெஞ்சழிந்து மடந்தையே யென்வருந்துகின்றனை' என்று கூறுநின்றனை; அவ் உண்மையை யறியாதவர்க்கு அத்தன்மையாகவேதான் காணப்படும்; நமதுகாதலன் முன்பு பிறமாதரை விரும்பாத கோட்பாட்டையுடையனாயிருந்து இப்பொழுது தன்னைவிரும்பிய பரத்தையினிடத்துத் தன் வளப்பம் பொருந்திய மார்பை மடுப்பானாயினன்; இங்ஙனம் பிறளொருத்திபால் அன்புவைத்தால் என்மாட்டு அவனுக் கெவ்வண்ணம் அன்பு தோன்றும்? அன்பென்பது இல்லாதவழி என்னை அவன் தழுவிக்கொள்வதனாலும் யான் அவனைத் தழுவிக்கொள்வதனாலும் யாதுபயன்படும்? எ - று.

கோள் - காய். கொண்டி - கொள்ளைகொள்ளும் பரத்தை.

இறைச்சி:—(க.) ஈந்தின் முற்றுக்குலைபோன்றது தாளிப்பனக்குலையென்றது பரத்தையும் என்போலத் தலைமகனுக் குரியளாயினளென்றதாம்.

“ “ (உ.) தாளிப்பனைமடலி லிருந்து ஆண்பறவை பெண்பறவையை விளித்தால் புலி எதிரொலியெடுப்ப முழங்காநிற்குமென்றது இல்லகத்திருக்கும்யான் கணவனைவிரும்பி எற்பின் அயலே பரத்தை முழக்கத்

தோடு தலைவனை அழையாநிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தலைவிபுலவிகூர்தல். (கஎச)

[நெய்தல்.]

இது, தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ - து, சிறைப்புறமாக வந்திருந்த தலைமகன் கேட்டு இனி இல்வயிற் செறிக்கப்படுமாதலால் களவுப்புணர்ச்சிக் கியலாதென்று வரைந்தெய்துமாறு தோழி தலைவியைநோக்கி நமதுதலைவனுடன் கூட்டம்நிகழ்ந்ததனை அன்னை அறியாதிருந்தும் ஏதிலாட்டியர் கூறுதலால் என்னைச் சுடுவதுபோல நோக்குவளெனவும் இதுபற்றி உள்ளுறையால் இறைமகன் இன்னதுசெய்தல் வேண்டுமெனவுஞ் சூழ்ந்து கூறுநிற்பது.

....

கஎரு. நெடுங்கட லலைத்த கொடுந்திமிற் பரதவர்
கொழுமீன் கொள்கை யழிமணற் குவைஇ
மீனெய் யட்டிக் கிளிஞ்சில் பொத்திய
சிறுதீ விளக்கிற் றுஞ்சு நறுமலர்ப்
புன்னை யோங்கிய துறைவனொ டன்னை
தானறிந் தன்றோ விலளே பானாட்
சேரியம் பெண்டிர் சிறுசொ னம்பிச்
சுடுவான் போல நோக்கு
மடுபா லன்னவென் பசலை மெய்யே.

உரை:—நெடிய கடலிலேசென்று வலைவீசி ஆங்குள்ள மீன்களை வருத்திப் பிடித்த வளைந்த மீன்படகுகளையுடைய பரதமாக்கள் தாம் பிடித்துக்கொண்டுவந்த கொழுவியமீன்களை நெகிழ்ச்சியையுடைய மணற்பரப்

பிலே குவித்த மீன்கொழுப்பாலாகிய நெய்யைவார்த்துக் கிளிஞ்சிலில் ஏற்றிய சிறிய சுடர்விளக்கினொளியிலே துயிலுகின்ற நறிய மலரையுடைய புன்னைமரங்களுயர்ந்த துறைவனுடனே நாம் களவிலேபுணர்ந்ததனை நமது அன்னைதான் முன்னரே அறிந்துவைத்தாளுமல்லள்; அங்ஙனமாக இரவு நடுயாமத்தில் நம்முடைய சேரியின்கணுள்ள அயலுறைமாதர் கூறுங் குறிப்புரையாகிய இழிந்த சிலசொற்களைவிரும்பிக் கேட்டுக் கொதிக்கின்ற பால்

போன்ற பசலைபரந்த என்மேனியைச் சுவைதுபோல நோக்காநிற்கும்; இதனால் இனி இல்வயிற்செறிக்கும் போலும்? எ - று.

வான் - தொழிற்பெயர்விகுதி. இதனாலென்பதுமுதற்குறிப்பெச்சம்.

தலைவன் பிரிதலாலே பசப்புண்டாகியதென்பதை அவனுக்கறிவுறுத்துவாள் என்பசலைமெய்யென்றாள். காமத்தீமிகுதலானே சுடுபாலன்ன மெய்யென்றாளெனவுமாம். சுடுபால்மேல் ஆடைபடர்தல்போலக் காமத்தீயால் உடம்பிலேபசலைபரந்ததெனக்கொள்க. இதுவும் தலைவிகூற்றைத் தோழி தன்கூற்றாகக்கொண்டு கூறியது. இது பசலைபாய்தல்.

உள்ளுறை:—கடல்வேட்டையிலே சென்றபரதவர் கொண்டுவந்தமீனை மணலிலே குவித்துவிட்டு விளக்கொளியிலே துஞ்சுவரென்றது தலைவன் வேற்றுநாட்டகன்று பொருளீட்டிக்கொணர்ந்து எமர் விரும்பியவாறு அவர் முன்றிலிலே குவித்துப்போகட்டுப் பலரறிய மணந்து முயங்கி அயாவோம்பி யிருப்பானாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல். (களவு)

[குறிஞ்சி.]

இது, பரத்தை தலைவியின் பாங்கிக்குப் பாங்காயினார்

கேட்ப விறலிக்குச் சொல்லியது.

எ - து, உணர்த்தவுணரா வூடற்பகுதிக்கண்ணதாகிய தலைவியின் பூப்பு நீராடியதுணர்த்தவேண்டி இறைமகள் தோழியைச் செங்கோலஞ் செய்து விடுப்ப அதுகண்டு உலகியல்நோக்கித் தலைவனைவிடுத்தபரத்தை யாம் தலைவியை யஞ்சிவிடுத்தேமென்று ஊரார் கூறுவர்போலுமென் றுட்கொண்டு எதிர்வந்து உரையாடுதலையஞ்சித் தான்கூறுவதனைத் தலைவியும் பாங்கியும் அறிந்துகோடற்பொருட்டு அப்பாங்கிக்குப் பாங்காயினார்கேட்பத் தன்தோழியாகிய விறலியைநோக்கி அவன் நம்மை நயந்துகொண்டிருக்கையில் நாம் அவனை நயந்துகொள்ளவேண்டி அவனைவிடுத்தோம் என ஊரார் புகலுவர்கொல்லெனக் கூறுவதுடன் உள்ளுறையால் யாம் அவனைமீட்டுக் கைக்கொள்வாமெனவும் வெகுண்டு கூறாநிற்பது.

....

௧௱௭௬. எங்கயந் துறைவி யாயின் யாநயந்து
நல்கினம் விட்டதெ னலத்தோ னவ்வயிற்
சால்பி னளித்த லறியா தவட்கவள்
காதல ளென்னுமோ வுரைத்திசிற் றோழி

நிரைத்த யானை முகத்துவரி கடுப்பப்
போதுபொதி யுடைந்த வொண்செங் காந்தள்
வாழையஞ் சிலம்பின் வம்புபடக் குவைஇ
யாழோர்த் தன்ன வின்குர லினவண்
டருவி முழவின் பாடொ டொராங்கு
மென்மெல விசைக்குஞ் சாரற்
குன்ற வேலித்த முறைவி னூரே.

உரை:—விறலீ, தலைமகளானவள் எம்மைவிரும்பி யுறைபவளாயிருக்கையில் யாமாக அவளைவிரும்பி அவள்விரும்பியவாறு நல்கிவிட்டதுதான் என்னவிருக்கின்றது? நமது நலத்துக்குக் காரணமாயிருக்குந் தலைமகனை அத்தலைவிபால் யாம் சால்பினாலே கொடுத்ததறியாது,—நிரைத்திருக்கின்ற யானையின் முகத்திலுள்ள கோடுபோல அரும்புகள் பொதிந்தனவெல்லாம் மலர்ந்த ஒள்ளிய செங்காந்தள் வாழையையுடைய சிலம்பின்கண் மணங்கமழாநிற்ப, யாழோசையைக் கேட்டாலொத்த இனிய குரலையுடைய கூட்டமாகிய வண்டுகள் திரண்டுபுகுந்து அருவியாகிய முழவொலியோடு ஒருதன்மைப்பட மெல்லமெல்ல ஒலியாநிற்குஞ் சாரலிலே குன்றுசூழ்ந்து வேலியாகவுடைய அவர்களிருக்கின்றவூரிலுள்ளார் 'தலைவிபால் அப்பரத்தை மிக்க காதலையுடையளாதலின் அத்தலைவி விருப்பத்தின்படி தலைவனை விடுத்தனள்' என்று கூறாநிற்பரோ? ஆராய்ந்து ஒன்றனைக்கூறாய்; அங்ஙனமாயின் மீட்டும் அவனை நாம் ஈங்கு நமது ஆற்றலானே கைக்கொண்டுபோதுவாங் காண்; எ - று.

பரத்தை தான் தோழியெனவிளித்தலால் அவட்குத் தோழி விறலியென்பது. விறல் - சத்துவம்; அவை சிங்காரமுதலாய ஒன்பான் சுவையென்ப. அச்சுவைகள் தன்மெய்க்கண்ணே தோன்றுமாறு அவிநயத்திற் புலப்படுத்திக்காட்டவல்லவள் விறலி. உறைவி - உறைபவள். நலத்தோன்-இரண்டன்றொகை. குவைஇ - திரண்டு. அங்ஙனமாயினென்பது முதற் குறிப்பெச்சம்.

உள்ளுறை:—சிலம்பிலே செங்காந்தள்மலர்தலும் வண்டுகள் அருவியொலியொடு சேர மெல்லமெல்லப் பாடாநிற்குமென்றது தலைவியொடு தலைவன் மகிழ்ந்திருப்பனாதலின் நாம் முழவுமுதலியவற்றோடு பாடுகிற்போம்; அவன் நம்வயத்தனாவானென்பதாம். "ஏனோர்க் கெல்லாம் இடம்வரை வின்றே." (தொ-பொ-கூ0உ,) என்றதனாலே பரத்தை தானறிந்தவொலியானே நிலம்பெயர்ந்துறையாத பொருள்கொண்டு உள்ளுறை கூறினளென்பது. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - பரத்தைசூழ்தல். (கஎக)

[பாலை.]

இது, செலவுக்குறிப்பறிந்த தலைமகள்
தோழிக்குரைத்தது.

எ - து, தலைவன் வினைவயிற்செல்லுங் குறிப்பையறிந்த தலைமகள் தோழியைநெருங்கி நமதுகாதலர் சுரம்போதலைத் துணிந்தனரென்பது திண்ணம்; வேலைத்துடைப்பர், பலகையணிவர், என்னையும் அளிப்பாராதலின் யாம் துன்பவெள்ளத்தில் நீந்தியுழலுநாள்வந் தெய்தியதுபோலுமென அழிந்து கூறாநிற்பது.

. . . .

௧௭௭. பரந்துபடு கூரெரி கான நைப்ப
மரந்தீ யுற்ற மகிழ்தலை யங்காட்
டொதுக்கரும் வெஞ்சுர மிறந்தனர் மற்றவர்
குறிப்பிற் கண்டிசின் யானே நெறிப்பட
வேலு மிலங்கிலை துடைப்ப பலகையும்
பீலி சூட்டி மணியணி பவ்வே
பண்டினு நனிபல வளிப்ப வினியே
வந்தன்று போலுந் தோழி நொந்துநொந்
தெழுதெழி லுண்கட் பாவை
யழிதரு வெள்ள நீந்து நாளே.

உரை:—தோழீ, நமதுகாதலர் பரந்துபட்ட மிக்கதீ காடுமுழுதும் எரித்து அழித்தலினால் அதனிடையிருந்த மரங்களெல்லாந் தீந்து கண்டோர்க்கு மகிழ்ச்சி நீங்கலாகிய காட்டகத்து ஒதுங்கியிருத்தற்கும் நிழலில்

லாத கொடியசுரத்தின்கண்ணே சென்றுவிட்டனரென்பது திண்ணம்; அவர் செய்யுஞ்செய்கையின் குறிப்பினால் யான்கண்டறிந்தேன்மன்; யாங் ஙனம் அறிந்தனைகொலென நீ வினவுதியேல் இயம்புவன்கேள்; ஒழுங்கு பட வேலின் இலங்கிய இலையையும் மாசுபோகத் துடையாநிற்பர்; அன்றிக் கிடுகினையும் மயிற்பீலிசூட்டி மணியை அணியாநிற்பர்; மற்றும் முன்போ லின்றி என்னையும் மிகப் பலபடியாகப் பாராட்டி அன்புசெய்யாநிற்பர்; ஆதலின் யான் வருந்திவருந்தி ஓவியர் எழுதுதற்குத்தகுந்த அழகமைந்த மையுண்டகண்ணிலே பாவைதோன்றுதபடி வெள்ளம்போன்று கண்ணீர் வடிய அவ்வெள்ளத்தின்கண் விழுந்து நீந்தியுழலுநாள் இன்னேவந் திறுத் ததுபோலும்; இனி எவ்வாறு ஆற்றுகிற்பேன்? எ - று.

கூக

உசஉ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

தலையல் - நீங்குதல். அம் - சாரியை. இறந்தனர் - தெளிவின்கண் வந்த காலவழுவமைதி. பலகை - கிடுகு; இக்காலத்துக்கேடயமெனமருவி யது. பண்டினும் நனிபல அளிப்பவென்றது மனைவியைமுன்பு அன்புபா ராட்டும் அளவினுங்காட்டில் மிகுதிப்படப்பாராட்டுதல்; கண்ணுந் தோளும் நுதலுங் கூந்தலுந் தைவந்து தழுவி முழுவி உறுப்புக்களைப் பலகாலும் நோக்கிநிற்றலும் பலபடிசென்றுபோந்து நோக்கி மீளுதலும் பயனில்லாத வழியும் வாளா உரையாடலும் பிறவுமாம். இது துன்பத்துப்புலம்பல். எனை மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கஎஎ)

[நெய்தல்.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து, சிறைப்புறத்தானாகிய தலைவன்கேட்டு வரைவொடு புகுமாற் றானே தோழி தலைவியை இல்வயிற்செறித்தமையை அறிவுறுத்துவாளாய்த் தலைவனது தேரையும் பார்க்கமுடியாதாயிற்று, நாண்மிகுதலாலே துயிலவு மில்லை, என்னெஞ்சு மழிந்ததென்றுகூறி உள்ளுறையாலே தலைவியினு டைய ஏனையநிலைமையுங்கூறி வரைவுகடாவாநிற்பது.

௧௭௮. ஆடமை யாக்க மைதுபிசைந் தன்ன
தோடமை தூவித் தடந்தா ணாரை
நலனுணப் பட்ட நல்கூர் பேடை
கழிபெயர் மருங்கிற் சிறுமீ னுண்ணாது
கைதையம் படுசினைப் புலம்பொடு வதியுந்
தண்ணந் துறைவன் றேரே கண்ணிற்
காணவு மியைந்தன்று மன்னே நாணி
நள்ளென் யாமத்துங் கண்படை பெறேஎன்
புள்ளொலி மணிச்செத் தோர்ப்ப
விளிந்தன்று மாதவத் தெளிந்தவென் னெஞ்சே.

உரை:—அசைகின்றமூங்கிலினுள்ளே உரிக்கப்படும் உரியைமடித்து மெல்லிதாகப் பிசைந்துவைத்தாலொத்த தொகுதி யமைந்த சிறகுகளையும் நீண்டகால்களையுமுடைய நாரையினால் இன்பம்நுகரப்பெற்ற செயலற்ற பேடை கழிக்கரையிலே பெயருமிடங்களிற் பெயர்ந்துசென்று சிறியமீனையுமுண்ணாது தாழையின் பெரியகிளையின்கண்ணே வருத்தத்துடனுறையாநிற்கும் மெல்லியதுறைகளையுடைய நமது காதலனூர்ந்துவருந்தேரானது முன்பு நம்முடைய கண்ணாலேனுங் காணுதற்குப் பொருந்தியிருந்தது; இப்பொழுது அதுகழிந்தது; ஏதில்மாதரார் கூறுஞ் சிறுசொல்லை நம்பி நமது

அன்னை இல்வயிற்செறித்தலானே நாணமுற்று இரவு நடுயாமத்திலுங் கண்துயில்கொளப்பெற்றிலேன்; அயலிலே பறவைகளொலித்தல் அவர்தேரின் மணியொலிபோலிருத்தலால் அவ்வொலியைக்கேட்டு முன்பு மிகத்தெளிந்திருந்த பெருமையுடைய என்னெஞ்சமானது இப்பொழுது அழிவுபொருந்

தியதாயிற்று; எ - று.

ஆக்கம் - ஆக்கப்படுவேது; செய்யப்படுவதென்றவாறு. ஐது-மெல்லிது; வியப்புடைத்தாக வென்றுமாம். தோடு - தொகுதி. மன் - கழிவுப்பொருளது. செத்து - ஒத்து; உவமவுருபு. நல்கூர்தல் - பல்காற்புணர்தற்கின்றிச் சேவ ஞரையைப்பிரிந்து தனியிருத்தல். மா - அசைச்சொல்.

அவன்முயக்கங் குறைந்தவழி அருகிலே நோக்கியிருந்தாலும் உள்ளம் தேறும்; நோக்காதவாறு இல்வயிற்செறித்தமையானே தேரினையுங்காணு வண்ணம் அதுகழிந்ததென இரங்கினள். இது துன்பத்துப்புலம்பல். கண்படைபெறேனென்றது கண்டுயின்மறுத்தல். நெஞ்சம்விளிந்ததென்றது ஆங்குநெஞ்சழிதல். இது தலைவிகூற்றைத் தோழி தன்கூற்றாகக்கூறியது.

உள்ளுறை:—நாரையால் நலனுணப்பட்ட பேடை பின்பு சேவலின்றித் தனியே மீனுமுண்ணாது சினையின்கண்ணே புலம்பொடுவதியுமென்றது தலைவனாலே நலனுணப்பட்ட தலைவி மீட்டும் அவனை அடையப்பெறாது உண்டியும் விரும்பாது இற்செறிக்கபபட்டு வருந்தியுறையாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இற்செறிப்பறிவுறுத்தி வரைவுகடாதல். (கஎஅ)

[பாலை.]

இது, மனைமருட்சி.

எ - து, தலைமகன் தலைமகளை வைகிருளிலே கொண்டுதலைக்கழிந்ததனைச் செவிலியாலறிந்த நற்றாய் அஃது அறநெறியேயென நினைந்தும் அவளது இளமைத்தன்மைக் குளமெலிந்திரங்குகின்றாள் என்னொருமகள் பாலூட்டவும் உண்ணாது அழுபவளாய் நேற்றும் அத்தன்மையளாயிருந்தவள், இன்று ஒருவன்பின் சுரநெறியிலே சென்றனள்; இங்ஙனஞ் சென்றனளென்பதை எவ்வாறாற்றுவேனென நொந்து கூறாநிற்பது.

....

களகூ. இல்லெழு வயலை யீற்றா தின்றெனப்
பந்துநிலத் தெறிந்து பாவை நீக்கி
யவ்வயி றலைத்தவென் செய்வினைக் குறுமகள்
மானமர்ப் பன்ன மைய னோக்கமொ

டியானுந் தாயு மடுப்பத் தேனொடு
தீம்பா லுண்ணாள் வீங்குவனள் விம்மி
நெருந லுமனையள் மன்னே யின்றே
மையணற் காளை பொய்புக லாக
வருஞ்சுர மிறந்தன ளென்பதன்
முருந்தேர் வெண்பன் முகிழ்நகை திறந்தே.

உரை:—மனையகத்து முளைத்துப்படர்ந்த வயலைக்கொடியை ஆங்குக் கன்றையீன்ற பசுவானது சென்றுதின்றதனாலே அதுகண்டவுடன் தான் விளையாட்டயர்ந்துகொண்டிருந்த பந்தை நிலத்தெறிந்துபோகட்டு ஓரையாடும் பாவையையும் அவ்வயின்வைத்துத் தனது அழகிய வயிற்றிலடித்துக் கொண்ட செய்யுங்காரியங்கள்வல்ல என்னிளம்புதல்வி மானின்பொருந்திய நோக்கம்போன்ற மையலைச்செய்யும் பார்வையுடனே,—யானும் செவிலித் தாயும் தேனொடுகலந்த இனிய பாலையருந்துகவென் றூட்டவும் உண்ணாது விம்மி யழுபவளாகி நேற்றும் அத்தன்மையளாயிருந்தனள்; அங்ஙனஞ்செய்வதெல்லாங் கழிந்தது; இன்று கறுத்த அணலையுடைய காளையாவானது பொய்ம்மொழியே தனக்குப் பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு முருந்துபோன்ற தன் வெளிய எயிறுகளிலே தோன்றுநகையைத் தோற்றுவித்து உடன்பட்டுச் செல்லுதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே சென்றொழிந்தனள்; இத்தகைய இளமையுடையாள் எங்ஙனஞ்சென்று மனையறம்பூண் டொழுகாநிற்குமென் றஞ்சுகின்றேன்? எவ்வண்ணம் ஆற்றுவேன்? எ - று.

அ - அழகு. அணல் - மோவாயின் கீழுள்ளதாடி. பொய் - 'தான் செல்வமிக்குள்ளேன், வன்மையுடையேன், என்மனையக்கத்து நின்னைப்பாராட்டுநர் பல்லாயிரர்காண்' என்பதுமுதலாயின. புகல் - பற்றுக்கோடு. இத்தகைய என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம்.

வயலைக்கொடியை ஈற்றா மேய்ந்தழித்ததனை நோக்கி என்குறுமகள் வயிறலைத்து வருந்தியதுபோல அவளை ஏதிலாளன் துய்த்துக் கைக்கொண்டுபோக யான்வயிறலைத்துப் புலம்பாநின்றேனென்பது. மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றாமைநீங்குதல். (௧௭௯)

[மருதம்.]

இது, தலைமகற்கு வாயினேர்ந்ததோழி தலைமகளிடத்துப் பொறாமைகண்டு சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவனை எதிரேற்று முகமன்வழங்கியதோழி தலைமகளிடஞ்சென்று கூறுதலும் அவள் சினமிகுந்து உடன்

படாமையால் உள்ளங்கலங்கி ஊரன் பரத்தையர்பால் நசையுடையனாகி இல்வயின்வருகின்றிலன்; வரினுந் தலைவி தான் புலவிநீங்குவாளல்லள்; இவ்விருவருடையபகையும் யான் இறந்தொழியின் அன்றேதீர்ந்துவிடும் போலுமென நொந்து கூறாநிற்பது.

....

௧௮0. பழனப் பாகன் முயிறுமூசு குடம்பை
கழனி நாரை யுரைத்தலிற் செந்நெல்
விரவுவெள் ளரிசியிற் றாஅ மூரன்

பலர்ப்பெற னசைஇநம் மில்வா ரலனே
மாயோ, ணலத்தை நம்பி விடலொல் லாளே
யன்னியும் பெரிய னவனும் விழுமிய
விருபெரு வேந்தர் பொருகளத் தொழித்த
புன்னை விழுமம் போல
வென்னொடு கழியுமிவ் விருவா திகலே.

உரை:—வயலருகிலிருக்கின்ற பலாமரத்திலுள்ள இலைகளைக் கூடாக்கி முயிறுகள் முட்டையிட்டு நெருங்கியுறைகின்ற அக்கூடுகளைக் கழனியின் கண்ணே இரையுண்ணுமாறுபோந்த நாரை சென்றிருந்து உரிஞ்சுதலானே அம்முயிறுகளும் அவற்றின் முட்டைகளும் மழுக்கியபடியுள்ள சிவந்த நெல்லொடுகலந்த அரிசியுதிர்ந்து பரவினாற்போல உதிர்ந்து பரவாநிற்கும் வயல் சூழ்ந்த ஊரையுடைய தலைவன் பரத்தைமகளிர் பலரைத் தான்பெற்று முயங்குதலை விரும்பி அதனால் நம் மனையகத்து வருகின்றானலன்; ஒருகால் அவன் வரினும் அப்பொழுது மாமைநிறத்தையுடையளாய தலைவி அவனது நலத்தையுடைய பெருந்தகைமையை விரும்பித் தான் அதன்முன் ஏறட்டுக் கொண்டுடைய துனிவிட்டொழிவாளுமல்லள்; ஆகலின் அன்னிகுடியிலிருந்த அன்னியென்பவனும் தேரழுந்தூரிலுள்ள பெரிய திதியனென்பவனுமாகிய சிறப்புற்ற இரண்டு பெரிய அரசர்கள் போர்செய்த குறுக்கையின்கணுள்ள போர்க்களத்தில் அன்னி வெட்டிச்சாய்த்தலாலே பூவுமலருமிக்க துன்புற்ற புன்னைமரம்விழுதலும் அவ்விருவருடைய பகைமையும் முடித்தொழிந்தாற்போல இத்தலைவியுந் தலைவனுமாகிய இருவருடைய பகைமையும் இடையிலுள்ள யான் இறந்துபோனால் என்னொருத்தியொடு நீங்கும் போலும்; எ - று.

பாகல் - பலா. மாயோள் - தலைவி. செந்நெல் முயிற்றுக்கும் அரிசி முட்டைக்கும் சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுதலும் சினையொடுசினையும் வந்த உருவுவமம். துனி - அவாய்நிலை. இடையிலுள்ள ஏகாரம் இரண்டுந் தேற்றம்.

உள்ளுறை:—நாரை உரிஞ்சுதலால் குடம்பையுள் முயிறு உதிருமென்றது தலைவி சினமிகுத்தலினால் என்னுடலினின்று உயிர்நீங்கும்போலுமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - தலைவி யூடல்தீர்தல். (கஅ0)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றிப் புகுந்ததுகண்ட தோழி
மகிழ்ந்துரைத்தது.

எ - து, தலைவன் வினைமுடித்துவரக்கண்டதோழி மகிழ்ந்து மாலைப்பொழுதிலே தலைவனது தேர்வந்ததாதலின் இனிப் பசலையால் இவளது நெற்றியினழகு கெடாதிருக்குமெனவும் உள்ளுறையால் முன்பு பரத்தையிற் பிரிந்ததலைவனை வெறுத்தாற்போல வெறாது எதிர்கொள்ளற்பாலளெனவும் உவந்து கூறாநிற்பது.

....

கஅக. உள்ளிறைக் குரீஇக் காரணற் சேவல்
பிறபுலத் துணையோ டுறைபுலத் தல்கி
வந்ததன் செவ்வி நோக்கிப் பேடை
நெறிகிள ரீங்கைப் பூவி னன்ன
சிறுபல் பிள்ளையொடு குடம்பை கடிதலிற்
றுவலையி னனைந்த புறத்த தயலது
கூர விருக்கை யருளி நெடிதுநினைந்
தீர நெஞ்சிற் றன்வயின் விளிப்பக்
கையற வந்த மையன் மாலை
யிரீஇய வாகலி னின்னொலி யிழந்த

தாரணி புரவி தண்பயிர் துமிப்ப
வந்தன்று பெருவிறற் றேரே
யுய்ந்தன் றாகுமிவ ளாய்நுதற் கவினே.

உரை:—மனையகத்துக் கூரையினுள்ளே உறைகின்ற கரியதாழ்வாயை யுடைய குருவியின்சேவல், வேற்றுப்புலத்துச்சென்று ஆண்டுள்ள ஒரு குருவிப்பெடையொடு மற்றொருசார்பிலே புகுந்து புணர்ந்து அங்கேசிறிதுபொழுது தாழ்த்திருந்துவருதலும் வந்ததனுடைய மெய்யிலே புணர்குறி வாய்த்திருப்பதை நோக்கி அதற்குரிய பேடையானது நெறிப்புவிளங்கிய ஈங்கையின்பூவைப்போன்ற சிறியபலவாகிய பிள்ளைகளும் தானும் சேர்கின்ற குடம்பையினுள்ளே புகுதாதபடி தடுத்தலினால், மழையிலே நனைந்த புறத்

தினதாகிப் பக்கத்தில் நடுங்கியிருப்பதைநோக்கி நெடும்பொழுது ஆராய்ந்து, அருள்கூர்ந்து இரக்கமுற்ற நெஞ்சத்தோடு தன்பால்வருமாறு அழைப்பக் குருவிச்சேவல் செயலற்று வாராநிற்கும் மயக்கத்தையுடைய மாலைப்பொழுது வந்திறுத்ததாகலின் இனிய ஒலியிழந்த மாலையணிந்தபுரவி மெல்லிய பயிர்களை மிதியாநிற்பப் பெரியவெற்றியையுடைய தலைவரது தேர்வந்திறுத்தது; இனி இவளது சிறிய நெற்றியிலுள்ள அழகானது பசலையாலுண்ணப்படாது உய்ந்ததாகும்; எ - று.

கூரலிருக்கை - மழையாலுங் குளிராலும் நனைந்து நடுங்கியிருப்பது. விறல் - வெற்றியையுடைய தலைவனையுணர்த்துஞ் சொல். முருகவேளை "அணிசால் பெருவிறல்" என்றார் (அக.) கலியினும். ஆய்நுதல்-சிறுநுதல்.

உள்ளுறை:—வேற்றுப்புலத்தொரு பெடையைப் புணர்ந்து மீண்டு வந்த சேவலை அதனுரிய பேடை தன்பிள்ளையொடு சென்று குடம்பையுள்ளேபுகுதாவாறு தடுத்துப் பின்பு அச்சேவல் புறத்தே நனைந்துவருந்துவதை நோக்கி இரங்கி அழையாநின்றதென்றது முன்பு தலைவன் பரத்தையிற்

பிரிந்துவருதலையறிந்த தலைவி தன் உழையருடன் சென்று மறுத்துப்பின்பு அவன்புறத்து வருந்திநிற்றலையறிந்து எதிரேற்றுக் கொண்டனள்; அங்ஙன மின்றி இப்பொழுது எதிர்கொண்டு பணிந்தேற்கற்பால வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். (௧அ௧)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவுநீட்டிப்பத் தலைமகளாற்றாமையறிந்த தோழி, சிறைப்புறமாகச் சொல்லி வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைவன் மணம்புரிந்துகொள்ள நீட்டித்ததனாலே தலைவி வருந்துவதறிந்த தோழி இரவுக்குறிக்கட் சிறைப்புறமான தலைமகன்கேட்டு விரைவில் வரையுமாறு தலைவியை நிலவுமறைந்தது, இருளுமூடியது, அன்னையுந்துயிலுவள் இப்பொழுது குறிவயின்வந்து நின்ற தலைவனது நிலை கண்டு அவன்மார்பை முயங்கிவருவேமோ சொல்லுவாயென்று கவன்று கூறுநிற்பது.

. . . .

௧அ௨. நிலவு மறைந்தன் றிருளும் பட்டன்
றோவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்
பாவை யன்ன நப்புறங் காக்குஞ்
சிறந்த செல்வத் தன்னையுந் துஞ்சினள்

கெடுத்துப்படு நன்கல மெடுத்துக்கொண் டாங்கு
நன்மார் படைய முயங்கி மென்மெலக்

கண்டனம் வருகஞ் சென்மோ தோழி
கீழு மேலுங் காப்போர் நீத்த
வறுந்தலைப் பெருங்களிறு போலத்
தமியன் வந்தோன் பனியலை நிலையே.

உரை:—தோழீ, நிலாவும் மறைந்தொழிந்தது; இருளும்வந்து பொருந்தியது; சித்திரத்திலமைந்தாலொத்த அகன்ற இடத்தையுடைய வீட்டின் எல்லையிலே பாவைபோன்றநம்மைப் புறங்காக்கின்ற சிறந்த மேம்பாட்டினையுடைய அன்னையும் துயிலாநின்றனள்; தறியிலே பிணித்துக் காப்பவரும் மீதேறி நடத்துபவருமொழிந்த சிறியதலையையுடைய பெரிய களிற்றியானைபோலத் தனியாகவந்த தலைவனது பனியலைத்தலானே கலக்குண்ட நிலையைச் சென்றுநோக்கிக் கையிலிருந்துதவறுண்டு வீழ்ந்து இழந்துபோகிய நல்ல அணிகலனை மீட்டுங் கண்டெடுத்தாற்போல நம்மை இற்செறித்தலான் அடையப்பெறாதிருந்த அவனுடைய நல்லமார்பைச் சேரப்புல்லி மகிழ்ந்திருந்து அவனைப்பலகாலுஞ் செவ்விதாகநோக்கிப் பின்னர்மெல்ல மெல்லவருவமோ? ஆராய்ந்து கூறுவாயாக; எ - று.

வறிது-சிறிது; வறுந்தலை-சிறியதலை; அலங்கரிக்கப்படாததலையுமாம்.

நிலாவெழுகின்றதனாலே களவின்முயங்க இடையீடுபடுதலை யறிவுறுத்தி வரைவுடன்படுத்துவாள் நிலவுமறைந்தன்றென்றாள். நெறியினது ஏதங்கூறுவாள் களவுக்கு இன்றியமையாமைபோல இருளும்பட்டதென்றாள். அன்னை துயிலுமென்பதனால் அவளது வெகுளியு மில்வயிற்செறிப்பும் அறிவுறுத்தினாள். கண்டனம் வருகமென்றதனாலே இல்வயிற்காப்புப்பூண்டதே காரணமாக இதுகாறுங் காணப்பெறாமையறிவுறுத்தினாள். அவன் மார்பு முயங்கப்பெறாது போயதேயென்பதறிவுறுத்துவாள் கையிழந்த நன்கலத்தை உவமித்தாள். அவன்மார்புபெறின் உண்டாகுமகிழ்ச்சியையும் அணியகலன் கைவந்தாற்போன்றதென்பதனாற் கூறினாள். வரைந்துகொள்ளென வற்புறுத்துவாரின்மையாலே தன்னுள்ளஞ் சென்றவாறு களவின்வந்தொழுகுமென்பாள் காப்போர்நீத்த களிறுபோன்றானென்றாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௧௮௨)

[நெய்தல்.]

இது, வரைவிடைவைத்துப் பிரியுந்தலைவற்குத்
தோழி சொல்லியது.

எ - து, வரைதல்காரணமாகப் பொருளீட்டிவருமாறு பிரிதலுறுந் தலைமகனைத் தோழி, பிரிதலால்வருகின்ற துன்பம் இன்னதன்மையதென்பாள்

உமணர்பிரிதலாலே இன்னாமை யுண்டாதல்போல நீ பிரிதலால் இன்னாமைதோன்றும், அவ்வின்னாமை தோன்றுமாறு ஊதையொடு மாலையுந் தோன்றுதலுடையதாயிராநின்றது, இவ்வளவிலே பிரியின் அவள்வாழாள்; அதனைநினையாதோய், நீ அறியாமையுடையையென வெகுண்டுகூறுநிற்பது.

....

கஅரு. தந்நாட்டு விளைந்த வெண்ணெற் றந்து
பிறநாட் டுப்பின் கொள்ளை சாற்றி
நெடுநெறி யொழுகை நிலவுமண னீந்தி
யவணுறை முனிந்த வொக்கலொடு புலம்பெயர்ந்
துமணர் போகலு மின்னா தாகு
மடவை மன்ற கொண்க வயின்றோ
றின்னா தலைக்கு மூதையொ டோரு
நும்மில் புலம்பின் மாலையு முடைத்தே
யினமீ னார்ந்த வெண்குருகு மிதித்த
வறுநீர் நெய்தல் போல
வாழா ளாதல் சூழா தோயே.

உரை:—கொண்கனே, மருதநிலத்தின்கணுள்ள உப்புவாணிகர் தமது நாட்டில் விளைந்த வெளியநெல்லைப் பண்டிகளிலேற்றிச்சென்று கொடுத்து அந்நெல்விலையாக அயலதாகிய நெய்தனிலத்திலேவிளைந்த உப்பைப்பெற்றுக்கொண்டுபோய் விலைகூறி நீண்டநெறியிலே பண்டிகளுடனே நிலாப்போன்ற மணற்பரப்பைக்கடந்து தாம் பிரிந்து போதலாலே தனியே அவ்விடத்திலிருப்பதை வெறுத்தசுற்றத்துடனே அங்குநின்றும்போந்து அவ்வுப்புவாணிகர் செல்லுதலும் அவர்தங்குழுவொடும் பண்டிகளொடுஞ்சென்றொழிந்தமை அவ்வூர்க்கு இன்னாமையைத்தருவதொன்றாயிருக்குமன்றே? அப்படியே நீயும் எம்மைக் கைவிட்டுப்பெயர்வது எமக்கும் இன்னாமையைத் தருவதொன்றாகும்; அங்ஙனம் துன்பந்தருதற்கு, இடங்கள்தோறும் துன்புறுத்திவருத்துகின்ற கூதிரின் ஊதைக்காற்றுடனே நீயில்லாத தமியேமாகியகாலத்துப்போதருகின்ற மாலைப்பொழுதும் ஏதுவாகவுடையதாயிராநின்றது; அதனையறிந்துவைத்தும் நீ பிரியின்,—மீனினத்தை மிகத்தின்ற வெளியநாரைமிதித்த நீர்வற்றியகுளத்து நெய்தல்மலர்போல இவள் ஒரு நொடிப்பொழுதும் உயிர்வைத்திருப்பவளல்லள்; அங்ஙனம் இறந்துபடுமிவளதுசெயலை நினையாதநீ அம்மவோ! திண்ணமாக அறியாமையுடையையாவாய்; எ - று.

மடவைமன்றம்மவெனவும் பாடம்.

கஉ

உ௩ம நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

ஒரும் - அசை. ஒழுகை - பாண்டில்; பண்டியெனவும் வண்டியெனவும் இக்காலத்துவழங்கப்படுகின்றது. இது பிறிதுமொழிதல். மீனைத்தின்ற செருக்கோடு நாரை வற்றியகுளத்துச் சிறிதுசிறிது மலர்ந்து வாட்டமுறுகின்ற நெய்தல்மலரை மிதித்துக்கெடுத்தல்போலப் பொருள்வயிற்கொண்டவுள்ளத்தொடுநீ நெடுநாளைக்கொரோவோர்கால் நின்னைப்பெற்று ஏனைக்காலத்து வாடியிருக்குந்தலைவியை முற்றும்பிரிந்து இறந்துபாடுறுவிக்கின்றனை யென உவமையோடுபொருளை ஒற்றுமையாக்குக. வாழாளாதலென்றது

துன்பத்துப்புலம்பல். ஏனை மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (கஅரு)

[பாலை.]

இது, மனைமருட்சி.

எ - து, தலைமகன் தலைமகளைக் கொண்டுதலைக்கழிதலும் அதனைச் செவிலியாலறிந்த ஈன்றதாய் புலம்புவாளாக, அங்ஙனம் புலம்புதல்கண்ட அயல்மனைமாதர்போந்து தேற்றி அஃது அறத்தாறாதல்கண்டாய் இனி வருந்தாதேகொளென்றார்க்கு அறத்தாறாயினும் பிரிவை எவ்வண்ணந் தாங்கமுடியும்? என்மகள் ஆடிய இடங்காணின் என்னுள்ளமும் வேகின்றதன்றோவென எதிரழிந்து கூறாநிற்பது.

. . . .

கஅசு. ஒருமக ளுடையேன் மன்னே யவளுஞ்
செருமிகு மொய்ம்பிற் கூர்வேற் காளையொடு
பெருமலை யருஞ்சுர நெருனற் சென்றன
ளினியே, தாங்குநின் னவல மென்றி ரதுமற்
றியாங்ஙன மொல்லுமோ வறிவுடை யீரே
யுள்ளி னுள்ளம் வேமே யுண்கண்
மணிவாழ் பாவை நடைகற் றன்னவெ
னணியியற் குறுமக ளாடிய
மணியேர் நொச்சியுந் தெற்றியுங் கண்டே.

உரை:—அறிவுடைய அயலிலாட்டியரே, நுங்களைப்போலப் பலபுதல்வியரைப்பெற்றேனில்லை; யான் ஒரோவொரு புதல்வியையே பெற்றுடையேன்; அவளும் போரின்மிக்க வலிமையும் கூரிய வேற்படையுமுடைய காளையாவானொருவனொடு நெருநலிரவு பெரிய மலையின்கணுள்ள சென்று சேர்தலரிதாகிய சுரநெறியே சென்றொழிந்தனள்கண்டீர்; அங்ஙனம் அவள் போயொழிதலானே அவள்பால் யான்கொண்டிருந்த அவாவும் நீங்கியது;

ஆயினும் வேறுபுதல்வியரோடு மகிழ்ந்துறையும் பயனெய்திலேனாதலின்

அவளொடுபழகியதே காரணமாக இன்றுவருந்துமென்னை நீயிர் இனி நின் அவலத்தை அடக்கிக்கொள்ளெனக் கூறுகின்றீர்; அதனை அடக்கிக்கொள் ளுதல் எவ்வாறியலுங்கொல்? மையுண்டகண்ணின் மணியூடுவாழும் பாவை வெளிவந்து நடைபயின்று நடந்தாலன்ன எனது அழகிய சாயலையுடைய இளமகள் விளையாடிய நீலமணிபோன்ற பூவையுடைய நொச்சியையும் திண் ணையையும் நோக்கி நினைந்தால் அவ்வண்ணங்கருதுமுள்ளமும் வெந்தழியு மன்றே; இனி யான் எவ்வாறுய்குவேன்? எ - று.

மன் - கழிவு. நொச்சி - முன்றிலின்கணுள்ளவேலியில் நிழல்நிரம்பிய நொச்சி, இது சிற்றில்கோலிச் சிறுசோறட்டு விளையாடிய இடம். தெற்றி - திண்ணை; இது கழங்கு, பலகறை, பல்லாங்குழி முதலாயின ஆடிய இடம்.

அவளருமை கூறுவாள் கண்மணியுள்வாழ்பாவையை யுவமித்தாள். சிலநாள்கடந்தாலும் நெஞ்சம் ஆறுமன்றே, அங்ஙனமுமின்றி நெருநலிர விலேதான் சென்றனளாதலின் அவலம் தாங்குவதெங்ஙனமொல்லு மென் றாள். நன்னெறியில்லாத கொடுஞ்சுரமாதலின் அதனை நினையினும் அவலம் தாங்குவதெங்ஙனமொல்லுமென்றா ளெனவுமாம். மெய்ப்பாடு - உவகைக் கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றாமைநீங்குதல். (௧௮௪)

[குறிஞ்சி.]

(௧.) இது, பாங்கற்குத் தலைவன் சொல்லியது.

எ - து, பாங்கற் கூட்டத்துக்கட், கற்றறிபாங்கன் கழறக்கேட்ட தலை வன் வருந்திக் கொல்லிப்பாவைபோன்ற அவள் கொலைபுரியச்சூழ்ந்தனளா தலின் அதுகாரணமாகவுற்ற என்துன்பத்தை நீ கண்ணாலே காணப்பெற் றிருந்தும் அவளையான் கூடுமாறு நீமுயலாதொழியின் அது நின்னால் வந்த தன்று என் ஊழ்வினையால்வந்ததென அதனைநோவனென்று அழிந்து

கூறுநிற்பது.

(உ.) சேட்படுக்குந் தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, சேட்படை முன்பு கூறினமையானே பொருள்வெளிப்படை. உரை இரண்டற்கும் ஒக்கும்.

....

௧௮௫. ஆனா நோயொ டழிபடர்க் கலங்கிக்
காமங் கைம்மிகக் கையறு துயரங்
காணவு நல்கா யாயிற் பாணர்
பரிசில் பெற்ற விரியுளை நன்மான்

கவிகுளம்பு பொருத கன்மிசைச் சிறுநெறி
யிரவலர் மெலியா தேறும் பொறைய
னுரைசா லுயர்வரைக் கொல்லிக் குடவயி
னகலிலைக் காந்த ளலங்குகுலைப் பாய்ந்து
பறவை யிழைத்த பல்க ணிறாஅற்
றேனுடை நெடுவரைத் தெய்வ மெழுதிய
வினைமாண் பாவை யன்னோள்
கொலைசூழ்ந் தனளா னோகோ யானே.

உரை:—பாணர் பரிசிலாகப்பெற்ற விரிந்த புறமயிரையுடைய நல்ல குதிரையின் கவிந்தகுளம்பு மோதுதலாலே செப்பமாகிய மலைமேலுள்ள சிறுநெறியின்கண்ணே மெலியாமல் இரவலரேறுகின்ற பொறையனது புகழமைந்த கொல்லிமலையின்மேல்பால் அகன்ற இலையையுடைய காந்தளின் அசையும் பூங்குலையிலேபாய்ந்து தேனைநுகர்ந்துவந்து வண்டுகளால் வைக்கப்பட்ட பலவாயகண்களையுடைய இறாலின்கண் மிக்க தேனையுடைய நெடிய அம்மலையிலே தெய்வத்தாற்செய்துவைத்தவிற் செயற்கைமாட்சி

மைப்பட்ட பாவைபோன்ற அவள்தான் என்னைக்கொலைசெய்யும்வண்ணம் ஆராய்ந்து நன்றாக அறிந்துகொண்டனள்; அங்ஙனம் சூழ்ந்தவளது சூழ்ச்சியிலேபட்டு இன்னும் இறவேனாகி அடங்காதநோயுடனே பலபலவாக எண்ணிக் கழிக்கின்றதன்பமிகுதலானே கலக்கமெய்திக்காமமானது அளவுகடந்து பெருகுதலானே என்செயலொருங்கழிந்து வருந்துகின்றேன்; இங்ஙனம்வருந்தி அழிந்தொழிவதனை நீ கண்ணாலே கண்டுவைத்தும் அவளுடன் கூட்டுவிக்குமுயற்சியை நீயேசெய்யாதொழியின் அது நின்னால் வந்ததன்று என் ஊழ்வினையால் வந்ததென அவ்வூழினையான் நோவாநிற்பேன்;எ - று.

ஆனமை - அமையாமை; அடங்காமை. படராலேகலங்கியென மூன்றனுருபுவிரிக்க. கைம்மிகல் - அளவுகடத்தல். கொல்லிப்பாவை - அம்மலையிலுள்ள தேவரையும் முனிவரையுந் துன்புறுத்தவருகின்ற அவுணரும் அரக்கரும் அப்பாவையின் நகையைக்கண்டு மயங்கி உயிர்விடும்படி தேவதச்சனாக்கிவைத்த பெண்வடிவினது. அவுணரும் அரக்கரும் போதருகாலை அவர்வாடைபட்டவுடன் தானேநகைசெய்யுமாறு பொறியுள்வைக்கப்பட்டது. அது நகைத்துக்கொல்லுமென்பதனை "திரிபுரத்தைச், செற்றவனுங் கொல்லிச் செழும்பாவை யுந்நகைக்கக், கற்றதெல்லா மிந்நகை கண்டேயோ" (சித்திரமடல்) என்றதனாலுமறிக. அது போன்றவ ளென்றதனால் என்னையும் குறுநகையால் மயக்குவித்துக் கொலைசூழ்ந்தன ளென்க.

இறைச்சிகள்:—(க.)பாணரின் குதிரைக்குளம்பாலே செப்பமாகிய நெறியில் இரவலர் மெலியாதேறமென்றது நீ சென்று கண்டு இயைவிப்பின் அந்நெறியே யான் வருந்தாது சென்று கூடுவேனென்றதாம்.

,, ,, (உ.) கொல்லிமலையிலுள்ள காந்தளின்தேனை வண்டு கொணர்ந்து இறாவின்கண் வைக்குமென்றது என்னறிவு என்நெஞ்சினைப் புகுந்து பற்றிக்கொண்டுபோய் அவன்பாலுய்த்ததறிவா யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - பாங்கனை

[பாலை.]

இது, பிரிவிடைமெலிந்த தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

எ - து, தலைவன்பிரிதலானே தலைவி வருந்துவளென நினைந்து மெலிந்த தோழியை அதனையறிந்த தலைமகள் கூறுவாளாய் நமதுகாதலர் தாஞ் சென்ற ஆறு மரமீதேற இயலாத ஓந்தி யாழோசையோர்ந்து அசைவு தீர்ந்து ஏறுந்தொழிலையுடையவாகுமென் றுரைசெய்வாராதலின் அன்ன தொருநெறியில் யாங்ஙனஞ் செல்வரோவென் றென்னுள்ளம் வருந்துவதாயினும் அவர்வருவரென ஆற்றவேன்காணென்று இறைச்சியாலே பொருள் கொள்ளுமாறு சூழ்ந்து கூறுநிற்பது.

. . . .

௧அசு. கல்லூற் றீண்டல கயனற வாங்கி
யிரும்பிணர்த் தடக்கை நீட்டி நீர்நொண்டு
பெருங்கை யானை பிடியெதி ரோடுங்
கானம் வெம்பிய வறங்கூர் கடத்திடை
வேனி லோதி நிறம்பெயர் முதுபோத்துப்
பாண்யாழ் கடைய வாங்கிப் பாங்கர்
நெடுநிலை யாஅ மேறுந் தொழில
பிறர்க்கென முயலும் பேரரு ணெஞ்சமொடு
காமர் பொருட்பிணி போகிய
நாம்வெங் காதலர் சென்ற வாறே.

உரை:—கல்லின்கண்ணே ஊறுகின்ற ஊற்றிற் சேர்தலையுடைய

நீரைப் பெரியசருச்சரையுடைய நீண்ட துதிக்கையைநீட்டி அவ்வூற்றுக் குழியில் அறவாங்கி முகந்துகொண்டு பெரியகையையுடைய களிற்றியானை தன்பிடியானையினெதிரே யோடாநிற்கும் காடுமுற்றும் வெப்பமடைந்த வறன்மிக்க கற்சுரத்திலே,—தன்வாழ்நாளும் பொருளும் இன்னோரன்ன எல்லாம் பிறர்பொருட்டேயென்று முயன்றுமுடிக்கும் பெரிய அருள்மிக்க நெஞ்சுடனே அழகியபொருளாசை பிணித்தலால் எங்காதலர்சென்ற அச்ச

முடையநெறி வேனிலின்கண் மாறிமாறித் தன்னிறம்வேறுபடுகின்ற முதிய ஓந்திப்போத்துத்தான் ஏற இயலாது வருந்தியவிடத்து ஆண்டுச்செல்லும் பாணர் தம் அசைவுதீரச் சிறிதுபொழுது யாழ்வாசிப்ப அதனைக்கேட்டலும் தன்வருத்தந்தீர்ந்து பக்கத்தில் நீண்டு நிற்றலையுடைய யாமரத்தின்மீது ஏறுந்தொழிலையுடையனவென்பர்; அத்தகைய கொடியகாட்டில் அவர் செல்லுவதனை நினைத்தலான் இனி எவ்வண்ணம் யான் ஆற்றியுளேனா வேன்? எ - று.

கயன் - ஊற்றுநிலை. பிணர் - சருச்சரை. ஈண்டல - ஈண்டுதலையுடைய நீர். ஓதி - ஓந்திக்கொருபெயர். நிறம் பெயர் முதுபோத்தென்றதனாலே பச்சோந்தியெனவுமாம். கடைய - செலுத்துதலால். பொருட்பிணிகாதல ரெனக்கூட்டுக. அத்தகைய என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். இங்ஙனம் கூறி னள் இறைச்சியால் ஆற்றியிருப்பேனாதலின் நீவருந்தாதேகொள் என்றா ளென்பது.

இறைச்சி:—நீர்வறந்தகாலத்துக் கயத்திலூறுநீரைத் தன்பிடிவருந்தா வாறு களிறு கையால் மொண்டு கொண்டு சென்றதென்றதனாலே யான் வருந்தாவாறு தலைவர்தாம் சென்றவிடத்து எய்தப்படும்பொருளொடு விரைந்து போதருவர் ஆதலின் ஆற்றியிருப்பேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கஅசு)

[நெய்தல்.]

இது, தலைமகன் பகற்குறிவந்து மீள்வானது செலவுநோக்கித் தலைமகள் தன்னுள்ளே சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

எ - து, பகற்குறிவந்த தலைமகன் மீண்டு போகும்பொழுது அவன் செல்லுதலைநோக்கிய தலைவிபுலம்புகின்றவள் கானற்சோலையும் விளங்குதல் குறைவதாயிற்று; காதலன் ஏறிச்செல்லுந் தேருஞ் சென்றுமறையாநிற்கும்; ஆதலின் இவ்வூரொடு, நாம் அவனொடுமுயங்கியிருந்த சோலை இனி நமக்கு எவ்வண்ணமாகத் தோன்றாநிற்குமென அழிந்து கூறாநிற்பது.

ஔவையார் பாடியது.

கஅஎ. நெய்தல் கூம்ப நிழல்குணக் கொழுகக்
கல்சேர் மண்டிலஞ் சிவந்துநிலந் தணியப்
பல்பூங் கானலு மல்கின் றன்றே
யினமணி யொலிப்பப் பொழுதுபடப் பூட்டி

மெய்ம்மலி காமத் தியாந்தொழு தொழியத்
தேருஞ் செல்புற மறையு மூரோ
டியாங்கா வதுகொ றானே தேம்பட
வூதுவண் டிமிருங் கோதை மார்பின்
மின்னிவர் கொடும்பூட் கொண்கனொ
டின்னகை மேவநா மாடிய பொழிலே.

உரை:—நெஞ்சமே, நெய்தலின்மலர் குவிய நிழல்களெல்லாம் கீழைத்

திசையைச் சென்றடைய மேலைத்திசையிலுள்ள அத்தமனக்குன்றைச் சென்று புகுகின்ற ஆதித்தமண்டிலம் சிவந்தநிறமுற்று நிலத்தின்கண்ணே தான் காட்டிய கொடுமைமுற்றுந் தணியாநிற்பப் பலவாயமலர்களையுடைய கடற்கரைச்சோலையும் தன்தோற்றப்பொலிவு குறைவதாயிராநின்றதுமன்; இப்பொழுது உடம்பில் மலியப்பெற்ற காமத்தையுடையயாம் அக்காமத்தைத் தணிக்கும்வகையைப்பெறாது பின்னே நின்று தொழுதொழியும்படி பொழுதுபடலும் மணியினமொலிப்பக் குதிரைகளைப்பூட்டப்பட்டுத் தேரானது தான்செல்லுகின்ற புறமுமறையாநிற்கும்; ஆதலால் இவ்வூருடனே,— தேனைப் பொருந்தவுண்ணுகின்ற வண்டுகளொலிக்கின்ற மாலையணிந்த மார்பின்கண்ணே மின்னுதல்பொருந்திய வளைந்தகலன்களையுடைய கொண்கனும் நாமும் இனிய உவகைபொருந்த முயங்கி விளையாடிய சோலையானது நமக்கு எவ்வண்ணமாக அமையப்படுவதாமோ? அறிகிலேன்; எ - று.

அல்குதல் - குறைதல்; வெயில்மறைதலாலே சோலையினது தோற்றம் கட்புலனுகாதபடி சிறிது சிறிதாக மறைந்துபடுதல். யாங்கு - எப்படி. அறிகிலேன் - சொல்லெச்சம். இது துன்பத்துப்புலம்பல்.

வரும்பொழுது எதிர்தொழுது போம்பொழுது புறந்தொழுதல் கற்புடைமகளிர்க் கியல்பாதலின் கையறவுதோன்றாதபடி கற்பின்றலைமைக்கேற்பத் தொழுதமைகூறினள். காதலனொடு உறையாதவிடத்து ஊரும் அவனுடன் முயங்கிக்கிடவாதவிடத்துச் சோலையும் பொலிவழிந்து வெறுப்பாகத் தோன்றுதலின் அவற்றைக்காணுந்தோறும் யாங்காவதுகொலெனத் தானுய்யாமைகூறி யிரங்கினளென்பது. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். கேட்போர் - நெஞ்சம். (கஅஎ)

[குறிஞ்சி.]

இது, பகற்குறிமறுத்து வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைமகன் பகற்குறிவந்தொழுகுகின்றானைத் தோழிநோக்கி வெற்பனே, எங்கள்தலைவி முதற்கூட்டத்துக்கண்ணே களவொழுக்கம்

நீதென நன்றாக அறிந்தவைத்தவளெனின் நீ வரைதலுஞ்செய்யாது இப்பொழுது அருகியும்வருதல் காரணமாக வாடுவாளல்லள் அதுகழிந்தது, இனி மொழிந்துயாதுபயனென மறுத்துக் கூறுகிற்பது.

....

கஅஅ. படுநீர்ச் சிலம்பிற் கலித்த வாழைக்
கொடுமட லீன்ற கூர்வாய்க் குவிமுகை
யொள்ளிழை மகளி ரிலங்குவளைத் தொடீஇ
மெல்விரன் மோசை போலக் காந்தள்
வள்ளிதழ் தோயும் வான்றோய் வெற்ப
நன்றி விளைவுந் தீதொடு வருமென
வன்றுநற் கறிந்தன ளாயிற் குன்றத்துத்
தேமுதிர் சிலம்பிற் றடைஇய
வேய்மருள் பணைத்தோ ளழியலண் மன்னே.

உரை:—ஆழ்ந்தசுனையில் நீரையுடைய மலைப்பக்கத்தில் மூளைத்த 'வாழையின் வளைந்த மடலினின்றுபோந்த கூரியநுனியையுடைய குவிந்த முகையானது ஒள்ளிய கலனையுடைய மாதர்களின் விளங்கிய வளையொடு பிணிப்புற்ற மெல்லிய விரலிலணிந்த விரலணிபோலச் செங்காந்தளின் வளவிய இதழிலே தோயாநிற்கும் விசும்பில் நீண்டுபொருந்திய மலையையுடைய தலைவனே, எமதுதலைவி 'ஒருகாலத்து நன்றாக முடிவதொருகாரியமும் மற்றொருகாலத்துத் தீதாகவரும்' என்று நின் இயற்கைப்புணர்ச்சியாகிய முதற்கூட்டத்தின்கண்ணே இரந்து பின்னிலைநின்ற அக்காலத்து நன்றாக அறிந்தனளாயிருப்பின் குன்றத்ததாகிய தேன்முற்றிய பக்கமலையில் மூளைத்துவளைந்த அடியையுடைய மூங்கில்போலும் பருத்ததோள் இக்கா

லத்து நெகிழ்வானல்லள்; அது கழிந்தசெயலாகி முடிந்ததாதலின் இனிக் கூறியென்னபயனும்? எ - று.

படு - நீர்நிலையாகியபள்ளம். மோசை - விரலணி; வாழைப்பூப்போலக் குவிந்துளதென உவமையாலறியக்கிடத்தலின் மோதிரமன்மையுணர்க. தடைஇய - வளைந்த. தோள் அழியலன் - சினைவினை முதலொடுமுடிந்தது.

நல்லனுயிருந்தநீ கொடியகருத்தினையாய் வந்தனையென்பாள் நன்றி விளைவுந் தீதொடுவருவது என்றதனாலே குறிப்பித்தாளென்பது. அக்காலத்தே அறிந்துளாளெனின் உடன்படாதேயுறையும்; நின்கொடுஞ்செயலை யறியாது கூடி இஞ்ஞான்றை வருந்துகின்றனளென்றவாறு. இஃது அழிவில்கூட்டத்து அவன்புணர்வுமறுத்தல்.

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௨௱௭

வாழைமுகை மோசைபோலக் காந்தளிலே தோய்ந்தும் மோசையாகாதன்றே அங்ஙனமாக நீ நன்மகன்போலவந்து தலைவியைத் தோய்ந்தும் இங்ஙனம் வாடும்படிவிட்டு வரையாது அருகிவருதலால் நன்மகனல்லையென்றுளென்பது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௧௮௮)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகளைத்
தோழி வற்புறுத்தியது.

எ - து, தலைவன்பிரிதலால் மெலிந்த தலைவியைத் தோழிநோக்கிக் காட்டிலேசென்ற நமது தலைவர் இன்னும்வந்திலரேயென நீவருந்தாதொழி, இதுகாறும் வாராராயினும் கங்கைவங்கம்போகுவர்கொல்? வேறெவ்வினை செய்வர்கொல்? ஓரிடத்தும்போகார்; ஒன்றுஞ்செய்யாராதலால் அவரின்னே வருகுவர்காணென அவளாற்றுமாறு வலியுறுத்திக் கூறுநிற்பது.

....

கஅகூ. தம்மல தில்லா நம்நயந் தருளி
யின்னும் வாரா ராயினுஞ் சென்னியர்
தெறலருங் கடவுண் முன்னர்ச் சீறியாழ்
நரம்பிசைத் தன்ன வின்குரற் குருகின்
கங்கை வங்கம் போகுவர் கொல்லோ
வெவ்வினை செய்வர்கொ றுமே வெவ்வினைக்
கொலைவல் வேட்டுவன் வலைபரிந்து போகிய
கானப் புறவின் சேவல் வாய்நூற்
சிலம்பி யஞ்சினை வெரூஉ
மலங்க லுலவையங் காடிறந் தோரே.

உரை:—கொடிய கொலைத்தொழிலில்வல்ல வேட்டுவனது வலையை யறுத்துவிட்டோடிய காட்டின்கணுள்ள சேவற்புறுவானது தன்வாயிலுண்டாகும் நூலாலேகட்டிய சிலம்பியின் கோட்டையைக்கண்டு அஞ்சாநிற்கும் சுழன்றடிக்கின்ற சூறைக்காற்றையுடைய சுரத்தின்கண்ணே சென்ற தலைவர் அவரையின்றிச் சிறிதும் பொருந்தியிராத நம்மைவிரும்பி யருள்செய்ய இன்னும் வந்திலர்; அங்ஙனம் வாராராயினும் வேறியாண்டைச்சென்றிருப்பர்? பாணர் தெறுகின்றசினம் தணிதற்கரிய தெய்வத்தின்முன்பு சென்று அதன் சினமடங்குமாறு சிறிய யாழின் நரம்பினோசையையெழுப்பிப் பாடினாலொத்த இனிய குரலையுடைய குருகுகளிருக்கின்ற கங்கை யாற்றின்கணோடுகின்ற மரக்கலத்தேறி யாண்டேனுஞ் செல்லுகிற்பர்

௩௩

கொல்? அவர் பிற எந்தச்செயலைச் செய்கிற்பர்கொல்? ஓரிடத்தும்போகலர், ஒருசெயலுஞ்செய்கலர், ஆதலின் இன்னேவருகுவர்காண்; நீ வருந்தாதே

கொள்; எ - று.

சென்னி - பிச்சையெடுக்கு மண்டைபோன்றதொருகலம்; அதனையுடைமையிற் பாணர் சென்னியரெனப்பட்டார். சிலம்பி - சிலந்திப்பூச்சி. வங்கம் - கப்பல். சினை - சிலம்பியின்வயிற்றிலிருந்து வருநூலாலே அது கோட்டைசெய்யப்படுதலால் சினையென்றார். ஓரிடத்துமென்பது முதற்குறிப்பெச்சம். அருளியென்பதை அருளவெனத்திரிக்க.

காதலனுங் காதலியு மோருயிரினரென்பாள் தம்மலதில்லாமமென்றாள். இதனால் நீயின்றியும் அவரமையாராதலிற் பணியாது இன்னேவருவாரென்பது.

இறைச்சி:—வேட்டுவன் விரித்த வலையிலே சிக்குண்ட புறா சிலம்பியின் சினைக்கு வெருவுமென்றது முன்பு களவுக்காலத்துப் பலமுறையும் இடையீடுபட்டுப் பிரிந்துறைதலாலே தலைவர் வருந்தியவராதலின் இவ் வினைவயிற்சென்றவர் பிரிவென்பதற்கஞ்சி இன்னே குறித்தபருவத்து வாராநிற்பரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (கஅக)

[குறிஞ்சி.]

(க.) இது, பின்னின்றதலைமகன் ஆற்றானாகி நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

எ - து, குறையுறவறிந்த தோழி இவனொரு குறையுடையான்போலுமென ஆராய்ந்துணராநிற்குமிடத்துத் தலைமகன் தனதுநெஞ்சம் குறைமுடித்தல் வேண்டுமென்று முடுக்கக்கருதலும் அதனைநோக்கி நெஞ்சமே, கிடைத்தற்கரிய குறமகளின்னகைக்கு மகிழ்ந்தேராய், எஞ்ஞான்றுங்கிடைக்கப்படாத பொருளைவிரும்பியதனால் நீ இவ்வண்ணமேதுன்பமெய்தி நெடுங்காலம் வாழ்ந்தொழிவாயாகவென் றழிந்து கூறாநிற்பது.

(உ.) அல்லகுறிப்பட்டுமீள்வான் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, இரவுக்குறி சென்ற குறிமருண்டு இடையீடுபெறுதலாலே தலைவியை யெய்தப்பெறானாய் நெஞ்சைநோக்கி முற்கூறியபடி கூறிய தூஉமாம்.

(௩.) இடைச்சுரத்துச் சென்று தலைமகள்நலம் உள்ளி மீளலுற்ற நெஞ்சினைக் கழறியதூஉமாம்.

எ - து, வினைவயிற்சென்றதலைமகன் சுரத்திடையே காதலியை நினைந்து மீண்டுவரக்கருதிய நெஞ்சைநோக்கி அவளது இனியநகைநோக்கி மகிழ்ந்தோய், அந்த மகிழ்ச்சிமேற்கொண்டு மீளுதலாலே நீ இங்ஙனமே துன்பெய்தி வாழ்வாயாகவென்றதூஉமாகும். இதற்கு நிலம் பாலை. உரை மூன்று துறைகட்கும் பொருந்துமாறறிக.

....

௧௯0. நோவினி வாழிய நெஞ்சே மேவா
ராரரண் கடந்த மாரி வண்மகிழ்த்
திதலை யெஃகிற் சேந்தன் றந்தை
தேங்கமழ் விரிதா ரியறே ரழிசி
வண்டுமூசு நெய்த னெல்லிடை மலரு
மரியலங் கழனி யார்க்கா டன்ன
காமர் பணைத்தோ ணலம்வீ றெய்திய

வலைமான் மழைக்கட் குறுமகள்
சின்மொழித் துவர்வாய் நகைக்குமகிழ்ந் தோயே.

உரை:—நெஞ்சமே, பகைவருடைய புகுதற்கரிய அரணங்களை வென்றுகொண்ட மாரிபோல்கின்ற கைவண்மையையும், கள்ளுணவையும், நிலைபரந்த வேற்படையையுமுடைய சேந்தனென்பானுக்குத் தந்தையாகிய தேன்மணங்கமழும் விரிந்த மாலையையுடைய அழகிய தேரினையுடைய அழிசியென்பவனது நெற்கதிர்களினிடையே வண்டுமொய்க்கின்ற நெய்தலின் மலர்கின்ற பூவினின்று தேன்வடிதலையுடைய வயல்சூழ்ந்த 'ஆர்க்காடு' என்னும் ஊரையொத்த விருப்பம்வருகின்ற பருத்ததோளினழகோடு பெருமையடைந்த வலையிலகப்பட்ட மானினதுகண்போன்ற மருண்ட குளிர்ச்சியையுடைய கண்களையுடைய இளமையளாகியதலைவியின் சிலவாய மொழியையுடைய சிவந்த வாயினின்றெழுகின்ற நகைக்கு மகிழ்ந்தோய், அங்ஙனம் மகிழ்ந்ததனாலே பின்பு கிடைக்கப்பெறாயாய் இனி நீ துன்புறுவாய்காண்; அவ்வகையாகிய துன்பத்துடனே நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக.

சேந்தன்றந்தையாகிய அழிசியின் ஆர்க்காடன்ன குறுமகளெனக் கூட்டுக. வாழிய - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. பலவாய அரணங்கடந்த அழிசியின் 'ஆர்க்காடு' என்னும் ஊரின்கணுள்ள கழனி பகைவர் நெருங்குதற் கரிதாதல்போல யாம் நெருங்குதற்கரிய ளாயினளென்றவாறு. இது துன்பத்துப்

புலம்பல். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - தன்னுளத்தழுங்கல். ஏனைத்துறைகளுக்கும் மெய்ப்பாடு பயன் ஏற்றபெற்றிகொள்க. (ககூ0)

[நெய்தல்.]

இது, தோழி தலைமகன் சிறைப்புறமாகச்

செறிப்பறிவுறுப்பான் வேண்டிச்
சொல்லியது.

எ - து, வரையாது களவின் வழிவந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒருகால் ஒருசார்பின்கண்ணே வந்துறைதலையறிந்த தோழி தலைவியை இல்வயிற்செறிப்பாரென்பதை அறிவுறுத்தவேண்டி நேற்றொரு தேர்வந்ததெனப்பழிச் சொலுண்டாயதன்றி அன்னையும் என்னைக் குறிப்பாக நோக்கினள், நான் இயங்காதிருப்பின் யான்கொண்ட அழகினுண்மை இத்தகைய இயல்பினதேயென்று காட்டுவதரியதாகும்; அவர்வந்து வறிதேபோதல் அதனினும் அரியதுன்பமுடையதாகுமென நொந்து கூறுநிற்பது.

உலோச்சனார் பாடியது.

ககூக. சிறுவீ ஞாழற் றேன்றோ யொள்ளிணர்
நேரிழை மகளிர் வார்மண லிழைத்த
வண்டற் பாவை வனமுலை முற்றத்
தொண்பொறிச் சுணங்கி னைதுபடத் தாஅங்
கண்டல் வேலிக் காமர் சிறுகுடி
யெல்லிவந் தன்றோ தேரெனச் சொல்லி
யலரெழுந் தன்றிவ் வூரே பலருளு
மென்னோக் கினளே யன்னை நாளை
மணிப்பூ முண்டகங் கொய்யே னாயி
னணிக்கவி னுண்மையோ வரிதே மணிக்கழி
நறும்பூங் கானல் வந்தவர்
வறுந்தேர் போத லதனினு மரிதே.

உரை:—சிறியபூவையுடைய ஞாழலின் தேன்பொருந்திய ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்கள் அழகிய கலன்களையுடைய சிறுமியர் நெடியமணலில் வண்டலாட்டயரும்வழி வண்டல்மண்ணாலே செய்த பாவையின் அழகிய

கொங்கையில் ஒள்ளிய வரியையுடைய சுணங்குபோல மெல்லிதாகப் படு மாறு பரவாநிற்கும் கண்டல்மரங்களாகிய வேலிசூழ்ந்த கண்டார்க்கு விருப்

பம்வருகின்ற சிறியகுடித்தெருவின்கண்ணே நேற்றிரவில் ஒருதேர் வந்ததேயன்றோவென உரையாடி இவ்வூர்முழுதும் அலரெழுந்ததாக; அவ்வலரைச் செவியிலேறட்டுக்கொண்ட நம்மன்னை என்போல்வார் பலருமிருப்ப அவருள் என்னையே குறிப்பாக நோக்காநின்றனள்மன்; நாளைக் கழிக்கரையிலுள்ள முள்ளியினுடைய நீலமணிபோலும் மலரைக்கொய்யேனாயின் என்மிக்க அழகு உளதாவது அரியதாகும்; இஃதிவ்வண்ணமாக, நீலமணி போலுங் கரிய கழியிடத்துள்ள நறிய பூஞ்சோலையில் அவர்வந்து எம்மையணையாது தேர்மேல் வறிதேசெல்லுதல் எம்மை இல்வயிற்செறிக்கும் அதனினுங்காட்டில் அரியதுன்பமுடையதாகும்; எ - று.

ஞாழல் - கடற்கரையிலுள்ளதொருமரம். கண்டல் - ஒருமரம். முண்டகம் - கடன்முள்ளி.

பலருள்ளும் யானே தலைவிக்குச்சிறந்ததோழியென அன்னை அறிந்து வைத்தனளென்பதறிவுறுத்துவாள் தன்னையே அன்னைநோக்கினளென்றாள். அங்ஙன நோக்கினமையின் இனித் தான் இடைநின்று கூட்டற்கியலாதாதலின் வரைந்தெய்துகவெனக் குறிப்பித்தனளென்பது. நேற்றே தேரொன்று வந்ததென்று அலரெழுந்ததனாலே இனி நினதுதேர் இங்குக் களவொழுக்கத்து வாரற்கவென்றாளாயிற்று. கொய்யேனாயினெனத் தலைவியை இற்செறித்தமை யறிவுறுத்தினாள். இது தலைவியைத்தானாகக்கொண்டுகூறியது. வறுந்தேர்போதலரிதென்றதனாலே வரைந்துதேரேற்றிச் செல்கவெனவும் அன்றேல் வலிந்து கொண்டுதலைக்கழிகவெனவுங் குறிப்பித்தாளென்பது.

உள்ளுறை:—ஞாழலினொள்ளிய பூங்கொத்து மகளிரிழைத்த வண்டற்பாவையின் மார்பிலே தேமல்போலப் பரக்குமென்றது அன்னையின்

சிற்றம் என்னுற் காவற்பட்ட தலைவியின்மீது ஒறப்பதுபோலத் தாக்கா நிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். (ககக)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறி மறுக்கப்பட்டு ஆற்ருனுயதலைமகன் சொல்லியது.

எ - து, களவொழுக்கத்து இரவுக்குறிவந்துகூடுந் தலைவனை நோக்கித் தலைவி அவன் இராவருநெறியின் ஏதம்நினைந்து கவன்று இனி நீ இங்ஙனம் வாராதேகொள் என்ருளை நீ யஞ்சாதொழி நினது நலனை யான்கருதிவரும் பொழுது நின்மேனி யொளியே யாண்டும் வீசி இருளைப்போக்குவதாகத் தோன்றுதலானே இம் மலையடியிலுள்ள நெறி எனக்கொரு காவலாகியே யிருக்குமெனத் தேற்றிக் கூருநிற்பது.

....

கக௨. குருதி வேட்கை யுருகெழு வயமான்
வலிமிகு முன்பின் மழகளிறு பார்க்கு
மாம்பயில் சோலை மலியப் பூழிய
ருருவத் துருவி னாண்மேய லாரு
மாரி யெண்கின் மலைச்சுர நீளிடை
நீயந்து வருத லெவனெனப் பலபுலந்
தழுதனை யுறையு மம்மா வரிவை
பயங்கெழு பலவின் கொல்லிக் குடவரைப்
பூதம் புணர்த்த புதியியல் பாவை

விரிகதி ரிளவெயிற் றோன்றி யன்னநின்
னாய்நல முள்ளி வரினெமக்
கேம மாகு மலைமுத லாறே.

உரை:—'இரத்தத்தையுண்ணும் விருப்பத்தொடு அச்சத்தைச்செய்யும் வலியபுலி தன்னெதிரே வலிமிக்க பெரிய இளைய களிற்றியானை வருதலை நோக்காநிற்கும் மரங்கள் பொருந்திய சோலைநிரம்பப் பூழியருடைய நல்ல நிறத்தையுடைய யாட்டுமந்தைபோல மாரிக்காலத்து வைகறைப்பொழுதில் மேய்கின்ற காடிகளையுடைய மலைச்சுரத்து நீண்டநெறியில் நீ என்னைவிரும்பிவருதல் என்னைகொல்' எனப் பலவாகப் புலந்துகூறிக் கலுழ்ந்து கொண்டிராநின்ற அழகிய மாமைநிறத்தினையுடைய மடந்தாய், பயன்மிக்க பலாமரங்களையுடைய கொல்லிமலையினுள் மேல்பாலாக முன்பு தெய்வத்தாலே செய்துவைக்கப்பட்ட புதுவதான நடைகொண்டியங்குகின்றபாவை விரிந்தஞாயிற்றின் இளவெயிலிலே தோன்றிநின்றாலொத்த நினது அழகியநலத்தைக் கருதிவருங்காலத்து நின்மேனியொளியே எங்கும் பரவியிருளைப்போக்குவதாகத் தோன்றுதலானே இம்மலையடியிலுள்ள நெறியானது எமக்குக் காவலையுடையதாகுங்கண்டாய்; ஆதலின் நீ அழுது உறைவதை விட்டொழிப்பாயாக; எ - று.

வயமான் - புலி. துரு - யாடு. ஆய்நலம் - அழகியஇன்பம். ஏமம் - காவல். இவ்வுவமைபோல "தாவி னன்பொன் றைஇய பாவை, விண்டவ ழிளவெயிற் கொண்டுநின் றன்ன" என்றார் (௨௧௨) அகத்தினும்.

தனக்குச் சிறந்தாளென்று தான் கருதியிருப்பதனை அவள் அறிந்துகொள்ளுமாற்றான் நின்னையுள்ளிவரின் ஏமாகுமென்றான்.

இறைச்சி:—புலி களிற்றைப்பார்க்குஞ் சோலையின்கண்ணே காடி அஞ்சாது இயங்குமென்றது அன்னை காவலாயிருக்கும் மனையகத்து யான்

அஞ்சாது வரவல்லேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வீரம். பயன் - தலைமகளையாற்றுவித்தல். (கசுஉ)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடையாற்றாளாகிய தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் பொருள்வயிற்பிரிதலாலே குறித்தபருவத்து வாராமையால் வருந்தியதலைவி வாடையைநோக்கி வாடையே, யாம் நினக்குத் தீதுகருதகில்லேம்; காதலரைப்பிரிந்து தனியேவருந்துகின்ற எம்மைவருத்தாதேகொள்ளென இரந்து கூறுநிற்பது.

....

கசுங. அட்டரக் குருவின் வட்டுமுகை யீங்கைத்
துய்த்தலைப் புதுமலர்த் துளிதலைக் கலாவ
நிறைநீர்ப் புனிற்றுப் புலந்துழைஇ யானு
யிரும்புறந் தழூஉம் பெருந்தண் வாடை
நினக்குத் தீதறிந் தன்றோ விலமே
பணைத்தோ ளெல்வளை ஞெகிழ்த்தவெங் காதல
ரருஞ்செயற் பொருட்பிணிப் பிரிந்தன ராக
யாருமி லொருசிறை யிருந்து
பேஎ ருறுவியை வருத்தா தீமே.

உரை:—உருக்கிய அரக்குப்போன்ற சிவந்த வட்டமாகிய முகையையுடைய ஈங்கையினது பஞ்சுபோன்ற தலையையுடைய புதியமலரின்

தேன்துளி நின்பாற்கலப்ப அத் தேன்றுளியுடனே புதுவதாக மழை பெய்து நிறைந்த நீர்ததும்பும் புலங்களுட் புகுந்து அவற்றையெல்லாந்தும் அங்குத்தங்காமல் எமது பெரிய அயற்பக்கமெங்குஞ் சூழ்ந்து வந்து மோதுகின்ற பெரிய குளிர்ச்சியையுடைய வாடையே, யாம் ஒருபொழுதும் எங்கெஞ்சினுள்ளே நினக்குத் தீதாகியசெயலைக் கருதியறிந்ததுமில்லையே; அங்ஙனமாக, எம்முடைய பருத்த தோளிலேற்றிய ஒளியையுடைய வளைநெகிழும்படிசெய்த எமது காதலர்தாம் ஈட்டுதற்கரிய பொருளீட்டுமாறு உள்ளம் பிணித்தல்காரணமாக அகன்றனராதலினால் உசாவுந்துணை யாருமில்லாது ஒருபுறத்திருந்து பெரிய துன்பமுற்றேமாகிய எம்மை வருத்தாதேகொள்.

உறவி - தன்னைப் படர்க்கையாகக்கூறிய இடவழுவமைதி. துளிகலப்பப் புலந்தழீஇயவாடை-இயற்கையாகத் தனக்குரிய தட்பமுமன்றிச் செய்

கையானுஞ் செய்துகொண்டவாடை யென்றவாறு. நினக்குத்தீதறியாதேமென்றதனால் நட்புடையேமென்றாளாயிற்று. நின்னட்பினேமாகிய எம்மை இங்ஙனம் வருந்துவித்தவர் காதலராதலின் எம்காரியமாக அவரைச்சென்று வருத்திக் கூட்டுவிப்பாயாகவென்றாளென்பதுமாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கசுரு)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து, களவொழுக்கத்து வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒருகால் மறைந்துவந்து உறைவதனையறிந்ததோழி தலைவியை இல்வயிற்செறித்தனரென்பதனை அவன்கேட்டு விரையவரைவொடுவருமாறு தலைவியை நோக்கி நாம் வெற்பனொடு தமியேமாகி விளையாடும்பொழுது திணைக்கதிரையழிக்காதொழிந்த யானைக்கும் கிளிகட்கும் கைம்மாறு யாது செய்வல்லாம் இப்பொழுது இல்வயிற்செறித்தமையால் அவைகொள்வனபோலு

மென அழிந்து கூறுநிற்பது.

மதுரைமருதனிளநாகனார் பாடியது.

௧௯௪. அம்ம வாழி தோழி கைம்மா
றியாதுசெய் வாங்கொ லோமே கயவாய்க்
கன்றுடை மருங்கிற் பிடிபுணர்ந் தியலும்
வலனுயர் மருப்பி னிலனீர்த் தடக்கை
யண்ணல் யானைக் கன்றியுங் கன்மிசைத்
தனிநிலை யிதணம் புலம்பப் போகி
மந்திய மறியா மரம்பயி லொருசிறைக்
குன்ற வெற்பனொடு நாம்விளை யாட
விரும்புகவர் கொண்ட வேனற்
பெருங்குரல் கொள்ளாச் சிறுபசுங் கிளிக்கே.

உரை:—தோழீ, வாழ்வாயாக; யான் கூறுகின்ற இதனைக்கேள்; மலைமேலே சமைத்த தனியாகநிலைபெற்ற கட்டுப்பரண்வறிதாம்படி விடுத்துச் சென்று,—மரமேறுந்தொழிலிலே சிறப்புடைய மந்திகளும், ஒன்றோடொன்று செறிந்திருப்பதால் ஏறியறியாத மரங்கள் நெருங்கின ஓரிடத்திலே குன்றுகளையுடைய மலைகிழவனுடன் நாம்முயங்கி விளையாட்டயாநிற்கவும், அப்பொழுது மிக விருப்பங்கொண்ட புனத்திலுள்ள தினையின் பெரிய கதிர்களைத்தின்றழித்துவிடாத்,—பெரியவாயையுடைய கன்றினை மருங்கிலுடைய பிடியானையொடு புணர்ந்து இயங்குகின்ற வலிமைமிக்க மருப்

பினையும், நிலத்தின்கண் ஈர்த்தலையுடைய நெடியதுதிக்கையையும், பெருமையையுமுடைய களிற்றியானைக்கு நாம் யாதுகைம்மாறுசெய்யக்கடவாநிற்போம்? அன்றியும் மிகவிருப்பங்கொண்ட பெரியதினைக்கதிரைக்கொண்டுபோகாதொழிந்த சிறிய பசியகிள்ளைக்கு யாதுகைம்மாறுசெய்யக்கடவாநிற்

போம்? இப்பொழுது நம்மை இல்வயிற்செறித்தலானே அவை புனம் புகுந்தழிக்கலாயின; எ - று.

மருதைப்பெருமங்கனிளநாகனுரெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

விரும்புகவர் - ஒருபொருட்பன்மொழி; விரும்புகின்ற விருப்பமுமாம். வலன் - வலிமை. கொள்ளாயானேயெனவும் கொள்ளாக்கிளியெனவுங் கூட்டுக. இப்பொழுதென்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம்.

காவலொழிந்து சென்று அவனொடு நாம் விளையாட்டயர்ந்ததனையும் மறந்து வரையாதொழிந்தனனேயென்றிரங்கியதாம். இப்பொழுது அழிப்பனபோல நாம் காக்குநாளில் அழிவுசெய்திருந்தால் அன்னையும் ஐயன்மாருங் கொள்ளுஞ்சினம் இன்னும் கொடியதாகுமென்பது.

இறைச்சி:—கன்றை மருங்கிலுடைய பிடியைக் களிறுபுணர்ந்தியலுமென்றது மணம்புரிந்து இல்லற மேற்கொண்டு புதல்வனைப்பயந்து அப்புதல்வன் மருங்காகத்தலைவன் என்னை இடையறவுபடாது முயங்கி இயங்குவானுகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். (கஙச)

[நெய்தல்.]

இது, களவின்கண் நெடுங்காலம் வந்தொழுக ஆற்றாளாயினதோழி வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைமகன் களவுப்புணர்ச்சியிலே நீட்டிப்ப ஆற்றாத தோழி உள்ளுறையால் வரைந்தெய்துமாறு கடாவுவாளாய்க் குறிப்பால் அவனை நோக்கிப் புலம்பனே, நீ விரும்பிய காதலியினுடைய கண்கள் மாறாது கலுழாநிற்கும் அதனை யான் கண்டிருக்கின்றேனாதலின் நீ அவளைவரைந்து முயங்கியருளினையல்லை; அங்ஙனம் அருளாமையானது கொடிதுகாணென வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

. . . .

கசுடு. அருளா யாகலோ கொடிதே யிருங்கழிக்
குருளை நீர்நாய் கொழுமீன் மாந்தித்
தில்லையம் பொதும்பிற் பள்ளி கொள்ளு
நடீ

மெல்லம் புலம்ப யான்கண் டிசினே
கல்லென் புள்ளின் கானலந் தொண்டி
நெல்லரி தொழுவர் கூர்வா ளுற்றெனப்
பல்லிதழ் தயங்கிய கூம்பா நெய்த
னீரலைத் தோற்றம் போல
வீரிய கலுழுநீ நயந்தோள் கண்ணே.

உரை:—கரிய கழியின்கணுள்ள நீர்நாயின்குருளை கொழுவிய மீன்களைப் பிடித்துத்தின்று தில்லைமரப்பொந்துகளிலே பள்ளிகொள்ளாநிற்கும் மெல்லிய கடற்கரையின்தலைவனே, கல்லென ஒலிக்கின்ற புள்ளினங்களையுடைய கடற்கரைச் சோலைசூழ்ந்த தொண்டியின்கண்ணதாய வயலிலே நெற்கதிரறுக்கும் உழவரினுடைய கூரிய அரிவாளால் அறுபட்டதனாலே பல இதழ்கள்விளங்கிய குவியாத நெய்தன்மலர் நீரிலமுங்கி அலைகின்ற தோற்றத்தைப்போல நீ விரும்பிய காதலியின்கண்கள் ஈரியவாய்க் கலுழா நிற்கும்;அதனையான் கண்டிருக்கின்றேன்;ஆதலின் நீயும் அவள்கலுழாதிருக்குமாறு வரைந்தருள்செய்கின்றாயல்லை; இங்ஙனம் அருளாதிருப்பது ஒஒ! கொடிதுகாண்; எ - று.

திதலையம்பொதும்பெனவும் திதலைப்பொதும்பெனவும் பாடம்.

ஆகல் - பிரிவிலசைநிலை. குருளை - இளங்குட்டி. தில்லை - உப்புநீரருகேவளர்வதொருமரம். இதனடிப்பொந்து தண்ணீரிலே தோயப்பெற்றிருப்பதால் பொதும்பிலே பள்ளிகொள்ளுவதியல்பு.

நின்னைக்கண்டவழியுவத்தலின் அவள் அழுவதனை நீ யறிந்தாயல்லை;

யான் கண்டிலேனென்றாள். இது, தன்பத்துப்புலம்பல்.

உள்ளுறை:—நீர்நாய்க்குருளை தன் விருப்பத்தின்படி மீனைத்தின்று கவற்சியின்றிப் பொந்துகளிலே பள்ளிகொள்ளுதல்போல நீதானும் இரவெல்லாம் இவளதுநலனுகர்ந்து மணம்புரியுங் கவலையென்பதின்றி நின்னூர்வயிற் சென்றுவைகுகின்றனை யென்றதாம்.

இறைச்சி:—தொண்டியின்கணுள்ள கானலிலே புள்ளினம் கல்லெனவொலிக்குமென்றது ஊராரெடுத்த பழிச்சொல் கல்லெனவொலியாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (கசுகு)

[நெய்தல்.]

இது, நெட்டிடைகழிந்து பொருள்வயிற்பிரிந்த காலத்து ஆற்றாளாகிய தலைமகள் திங்கள்மேலிட்டுத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

எ - து, அறத்தொடுநின்று வெளிப்பட்டபின்னும் தலைமகன் வரைந்துகொள்ளாது பொருள்வேண்டி நெடுந்தூரஞ்சென்றுறைதலானே ஆற்றாத தலைமகள் திங்களைநோக்கி நீ அறியாவிடமில்லையாதலின் என் காதலர் உறையுமிடம் நினக்குத்தெரிந்திருந்தும் எனக்குக் கூறினையல்லை; இங்ஙனம் அறிந்திருந்தும் பொய்த்தலின் நின்புலனழிந்து அது சொல்லஇயலாதவாறுவாயெனக்கடிந்து கூறாநிற்பது.

வெள்ளைக்குடி நாகனார் பாடியது.

கசுசு. பங்குசெறிந் தன்ன பல்கதி ரிடையிடைப்
பால்முகந் தன்ன பசுவெண் ணிலவின்
மால்பிடர் அறியா நிறையுறு மதியஞ்
சால்புஞ் செம்மையு முடையை யாதலி
னிற்கரந் துறையு முலக மின்மையி
னெற்கரந் துறைவோ ருள்வழி காட்டாய்
நற்கவி னிழந்தவென் றோள்போற் சாஅய்ச்

சிறுகுபு சிறுகுபு செரீஇ
யறிகரி பொய்த்தலி ளுகுமோ வதுவே.

உரை:—பலகூறுகள் ஒன்ருகச் செறிந்தாற்போன்ற பலவாயகதிர்களின் இடையே இடையே பாலே முகந்துவைத்தாற்போன்ற குளிர்ச்சியையுடைய வெளிய நிலாவினேயுடைய மேகத்தின் பிடர்மேலேதோன்றிப் பிறராலறியப்படாத எல்லாக்கலேகளும் நிறைவுற்ற திங்களே, நீதானும் நிறைவும், நேர்மையும் உடையையாதலானும் நினக்குத் தெரியாதவண்ணம் மறைந்து உறையும் உலகமொன்று இன்மையானும் எனக்குத்தோன்ருது மறைந்தொழுகுமெங்காதலரிருக்கு மிடத்தினே நீகாட்டுவாயாக என்று இரந்துவேண்டினுள். அவள் அங்ஙனம் இரந்துவேண்டியும் திங்கள் விடை கூறிற்றில்லேயாதலின் அதன்மேல் வெறுப்புற்று மீட்டும் அதனேநோக்கித், திங்களே, நீ அறிந்த அளவு சான்றுகூருது பொய்யைமேற்கோடல் காரணமாக நல்ல அழகிழந்த என்தோள்போல வாட்டமுற்று நாடோறும் சிறுகிச் சிறுகிக்குறைந்து நின்விழிப்புலம் மறைபடுதலாலே நீ காட்டுவதுதான் இயலுமோ? இயலாதன்றே என்ருள்; எ - று.

மால் - மேகம்; இனி மால்பு இடர் எனக்கொண்டு நிலத்தைக்குறிஞ்சியாக்கி எமர் தேனெடுக்கச் சமைத்த கண்ணேணியாலே இடரப்பட்டறியாத திங்களெனவுரைப்பினுமாம்; இதற்கு "வானூர் மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத், தேனி னிருலென வேணி யிழைத்திருக்குங், கானகநாடன்" (கலி-கூக) என்றதனேநோக்கியும் அறிக. காந்துறைவோரென்றதனுலே நெட்டிடைகழிந்தமை பெறப்பட்டது.

உகூஅ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

எங்குந்தெரிந்திருந்தும் அவருள்வழி எனக்குக் கூருதிருத்தலின் அறிகரிபொய்த்தனேயென்ருள். அங்ஙனம் பொய்த்தல் காரணமாகவன்றே நாளுந் தேய்ந்தொழிவாய் என்ருள். பொய் ஐம்பெரும் பாதகங்களுளொன்ருதலின் அது அமுதமுண்டுசாவாதிருப்போரையும் குறைத்துவிடுமென்பது அமுதகலேயையுடைய நீ அழிந்தொழியுமதனுலே காணலாகிய தென்

றவாறு. அறிகரிபொய்த்தார்க்கு யாதும் கைகூடாதென்பது. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கசுசு)

[பாலை.]

இது, வரைவுநீட ஆற்றாளாகியதலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தது.

எ - து, வரைந்துகோடல் காரணமாகச் சென்ற தலைமகன் வாராது தாழ்ப்ப அதனால் ஆற்றாளாயதலைமகளைத் தோழிநோக்கி ‘நீ இறக்க ஏது வாயிற்றேயென்று வருந்தாதேகொள்; காதலர் நாட்டிலே மேகங்கள் செல்லாநிற்கும்; அம்முகிலை அவர்நோக்கியவுடன் விரைந்துவருகுவர்’ எனத் தேற்றிக் கூறாநிற்பது.

நக்கீரர் பாடியது.

கசுஎ. தோளே தொடிநெகிழ்ந் தனவே நுதலே
பீரிவர் மலரிற் பசப்பூர்ந் தன்றே
கண்ணுந் தண்பனி வைகின வன்னோ
தெளிந்தன மன்ற தேயரென் னுயிரென
வாழல் வாழி தோழி நீநின்
தாழ்ந்தொலி கதுப்பின் வீழ்ந்த காலொடு
வண்டுபடு புதுமல ரொண்டுறைத் தரீஇய
பெருமட மகளிர் முன்கைச் சிறுகோற்
பொலந்தொடி போல மின்னிக் கணங்கொ
ளின்னிசை முரசி னிரங்கி மன்ன
ரெயிலூர் பஃறோல் போலச்
சென்மழை தவழுமவர் நன்மலை நாட்டே.

உரை:—தோழீ, 'தோள்கள் வளைகள் நெகிழ்ந்தன; நெற்றி படர்ந்த பீர்க்கமலர்போலப் பசலைபாய்ந்தது; கண்களுந் தண்ணியநீர் பெருகின; இவை இங்ஙனமாதல் ஐயோ திண்ணமாக எம் உயிர் இறந்தொழிதற்பொருட்டேயென்பதனை யாம் நன்றாகத் தெளிந்துகொண்டேம்' என்று அழா

தேகொள்; இவ்விடரொழிந்து நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; நினது தாழ்ந்து தழைந்த கூந்தல்போல இறங்கியகாலுடனே வண்டுகள்பொருந்தியபுதியமலர்களை ஒள்ளிய நீர்த்துறையின்கண்ணே கொய்துகொணர்ந்த பெரிய மடப்பத்தையுடைய மகளிரின்முன்கையிலணிந்த சிறிய கோற்றொழிலமைந்த பொன்னாலாகிய தொடிபோல மின்னிக் கூட்டங்கொண்ட இனிய ஒளியையுடைய முரசுபோல முழங்கி அரசர்களுடைய அரணாகிய மதில் மேலே பகைவருடையபடை சென்று பாயாதவாறு ஓம்பாநின்ற பலவாகிய கிடுகுபோல விசும்பிலேசெல்லும்மேகம் அவாது நல்ல மலைநாட்டின்கண்ணே தவழாநிற்கும்; அம்மழை நின்கூந்தல்போலிருத்தலானே அதனைக் காண்டலும் நின்னைக்கருதி இன்னேவருகுவர்காண்; எ - று.

வீழ்ந்தகால் - காலிறங்குதல்; அஃதாவது மழைபெய்ய இறங்கும் நீர் வீழ்ச்சி. தோள்தொடி நெகிழ்ந்தனவென்றது இடத்து நிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. கதுப்பு - கூந்தல். தோல் - கடகு; கிடுகு, கேடயம் எனவும் வழங்கப்படுவது. தேயர்-தேயும்பொருட்டு.

போர்முகத்துப்பயின்றவராதலின், அவரை மழை பகைபோலமுற்று தனோக்கி அது நின்னையும் வருத்துமன்றோவெனக்கருதி இன்னேவருவர் என்னுங்குறிப்பால் மழையைக்கிடுகுபோலவென வுவமித்தாள்.மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (௧௬௭)

[பாலை.]

இது, பின்சென்ற செவிலி இடைச்சுரத்துக்
கண்டார்க்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் தலைமகளைக் கொண்டுதலைக்கழிந்தவழி பின்னே தேடிச் சென்றசெவிலி ஒருதலைவனுந் தலைவியுமாக எதிரேவருவாரைத் தன்மகளும் மருமகனுமாமெனமயங்கி அருகில் வருதலும் ஐயம்நீங்கி விடலாய், இவள் என்மகள்போலுதலானே என்கண்ணீர் பெருகுவதுகாண்; அவள் இத்தன்மையளே; நும்மைவிருந்தோம்புகிற்பேன்; அதற்குரிய அவளது தந்தையூர் இதுகண்டீர்; யான் அவளையீன்றதாய்; அவளைப்பற்றி நீயிர் கூறுவீராயின் நுமக்கு அறமுண்டாகுமெனவருந்திக் கூறுநிற்பது.

கயமனார் பாடியது.

கக௮. சேயின் வரூஉ மதவலி யாவுயர்ந்
தோமை நீடிய கானிடை யத்த
முன்னு ளும்பர்க் கழிந்த வென்மகள்
கண்பட நீரொழ்க் தன்றே தந்தை

தன்னூ ரிடவயிற் றொழுவே னுண்பல்
கோடேந் தல்கு லரும்பிய திதலை
வாஅர்ந் திலங்குவா லெயிற்றுப் பொலிந்ததார்ச்
சில்வளைப் பல்கூந் தலளே யவளே
மையண லெருத்தின் முன்பிற் றடக்கை
வல்வில் லம்பி னெய்யா வண்மகிழ்த்
தந்தை தன்னூ ரிதுவே
யீன்றேன் யானே பொலிகநும் பெயரே.

உரை:—சேய்மைக்கண்ணிருந்து வாராநின்ற அரசகுமரனே, யாமரம்

உயர்ந்து ஓமைமரம்நீடிய காடிடையிட்ட சுரத்திலே நேற்று நெடுந்தூரஞ் சென்ற என்மகள்போல இவள் என்கண்ணெதிரே படுதலால் என்கண் நீர் நிரம்பப் பெருகாநின்றது; அவள்தான் நுண்ணியபலவாய வரிபொருந்திய அல்குலும் தோன்றிய சுணங்கும் நேர்மையுற்று விளங்கிய வெள்ளிய பற்களும் பொருந்திய பாதிரிமலர்ப் பிணையலும் சிலவாயவளையும் பலவாய கூந்தலுமுடையாள்; நிற்க நும்மை அவளது தந்தையினூரிடத்தில் விருந்தேற்று உபசரித்துத் தொழுகிற்பேன்; அவ்வண்ணம் நும்மை எதிர்கோடற்கேற்ற,—மைபோன்ற கரிய அணலையும், பிடரியையும், வலிய நெடிய கையையும், வலியவில்லினையும், அம்பையும், அளந்தறியாவண்மையையும், கள்ளுணவையுமுடைய தந்தையினது ஊர் இதுவேகண்டீர்; யானே அவளை ஈன்று பாதுகாத்தேன்; எனது ஆற்றாமையைக்கண்டநீயிர் அவளை எதிர் கண்டு பேசிய வகையை நவலுவீராயின் நுமக்கு அறத்தாலாய புகழ் உண்டாகுக; எ - று.

பொலிகநும்புகழே எனவும் பாடம்.

மதவலி - அரசன்; மத - விசேடித்தஉரிச்சொல்.

சிறிதும் ஐயமில்லையென்பாள் தேற்றத்தால் முன்னின்றாளை என்மகளேயென்றாள். அன்பின்மிகுதியாலே கண்ணீராழ்ந்தமைகூறினாள். தான் செவிலியென்பதனை அறிவுறுத்துவாள் தொழுவலென்றாள்; அவன் அரசகுமரனாதலின். நும்மையெதிரேற்று முகமன்வழங்குந்தகுதிப்பாடுடையவனென அவளது தந்தையைச் சிறப்பித்துக்கூறினாள். வருத்தமிகுதியுடையளென்றுகருதி மகளொடுநவன்றவை கரவாதுகூறும்பொருட்டு ஈன்றேன் யானேயென்றாள்; இஃது அன்புமிகுதிபற்றி.

மூலத்தொவேரைந்தகுறிப்பு:—(தந்தையூரிதுவென்றது அவள் (செவிலி) விருந்தோம்பத்தங்கிப் போகலாமென்றவாறு. ஈன்றேன் யானென்றது எனதாற்றாமைகண்டாற் சொல்லுவார்க்கறமுண்டென்றவாறு. பெயரென்

பது சொல்லுக்குமறுமாற்றம்.) மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த உவகை. பயன் - தலைமகளைக்காணவிரும்பல். (கசுஅ)

[நெய்தல்.]

இது, வன்பொறை எதிரழிந்தது.

எ - து, தலைவன்பிரிதலானே வருந்தியதலைவியைநோக்கி நீ வருந்தாது வலிதிலே பொறுத்திருவென்ற தோழிக்கு நீ என்னைப்பொறுத்திருவென்கின்றனையே, துறைவனுடையமுயக்கம் எய்தாதவிடத்துக் குருகினொலிக்கு உடைந்தும் இன்னும் உளனாயிராநின்றேனே என்னுயிர் எவ்வளவு வன்மையுடையதென அழிந்து கூறாநிற்பது.

பேரிசாத்தனார் பாடியது.

கசுசு. ஓங்குமணை லுடுத்த நெடுமாப் பெண்ணை
வீங்குமடற் குடம்பைப் பைதல்வெண் குருகு
நள்ளென் யாமத் துயவுதோ றுருகி
யள்ள லன்னவெ னுள்ளமொ டுள்ளுடைந்
துளனே வாழி தோழி வளைநீர்க்
கடுஞ்சுறா வெறிந்த கொடுந்திமிற் பரதவர்
வாங்குவிசைத் தூண்டி லூங்கூங் காகி
வளிபொரக் கற்றை தாஅய் நளிசுடர்
நீனிற விசும்பின் மீனொடு புரையப்
பைபய விமைக்குந் துறைவன்
மெய்தோய் முயக்கங் காணா வூங்கே.

உரை:—தோழீ, வாழி; சூழ்ந்த கடனீரில் விரைந்துசெல்லுஞ் சுறு

மீனைப் பிடிக்க வலைவீசியெறிந்த வளைந்த மீன்பிடிக்கும் படகினையுடைய பரதவர் இழுக்கும்விசையையுடைய தூண்டிலின் இடையிடையே அமைந்து காற்றுமோதுதலாலே எரிகின்றகற்றை சாய்ந்துபரவிய நெருங்கிய விளக்கின் ஒளி நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே ஒளிரும் மீன்களைப்போலச் சிறுகி மெல்லமெல்ல ஒளி வீசாநிற்குந் துறையையுடைய தலைவனது உடம்பை அணைந்து முயங்கும்முயக்கத்தை யான் அடையப் பெறுதவிடத்து உயர்ந்த மணல்மிக்க திடர்சூழ்ந்த நீண்ட கரிய பனையினது நெருங்கிய மடலிற்கட்டிய குடம்பையின்கண்ணேயிருக்கின்ற பிரிவுற்று வருந்துதலையுடைய வெளியநாரை இரவுநயாமத்தே நாலுந்தோறும் உருகி அள்ளலாகிய குழம்புபோன்ற என்னுள்ளத்தொடு என்மனமும்

உஎஉ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

உடைந்து இன்னும் உயிர் உடையேனாயிராநின்றேன்; என்னுயிர்தான் எவ்வளவு வன்மையுடையதுகாண்; எ - று.

பைதல் - வருத்தம். அள்ளல் - அள்ளுந்தன்மையதாகிய சேற்றின் குழம்பு. உள்ளுடைந்துளனேயென்றது துன்பத்துப்புலம்பல்.

உள்ளுறை:—காற்றால்வீசப்பட்டும் அவியாது ஒளிமழுங்கித்தோன்றும் விளக்கையுடையதுறையென்றது அவர்குறியால் என்னலம் பசலையாலுணப்பட்டு மழுக்கமடைந்தும் அவர் வருவரென்னுங் கருத்தால் இன்னும் உயிருடையேனாயிராநின்றேன் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கககூ)

[மருதம்.]

இது, தோழி தலைமகளது குறிப்பறிந்து வாயிலாகப்புக்க பாணன்கேட்பக் குயவனைக்கூவி இங்ஙனஞ்

சொல்லாயோவென்று குயவற்குச்
சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைவனால் விடப்பட்ட பாணன் வாயிலாகப்புகுதலும் தலைவி வெகுளுவதனையறிந்த தோழி வாயில்மறுக்கின்றாள், அவ்வழித் திருவிழாநடப்பதனை ஊரார்க்குத் தெரிவிக்குமாறு போந்த குயவனைநோக்கி நீ நின் விழாவயர்ச்சி கூறுவதுடனே 'மகளிர்களே, இப்பாணன்கூறும் பொய்ம்மொழியை மெய்யெனக்கொண்டு பின்புவருந்தாதீர்' என்று இதனையுஞ்சொல்லிப் போவாயாகவென வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

கூடலூர்ப்பல்கண்ணனார் பாடியது.

உ00. கண்ணி கட்டிய கதிர வன்ன
வொண்குர னொச்சித் தெரியல் சூடி
யாறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிற்
சாறென நுவலு முதுவாய்க் குயவ
விதுவு மாங்க ணுவன்றிசின் மாதோ
வாம்ப லமன்ற தீம்பெரும் பழனத்துப்
பொய்கை யூர்க்குப் போவோ யாகிக்
கைகவர் நரம்பிற் பனுவற் பாணன்
செய்த வல்லல் பல்குவ வையெயிற்
றைதக லல்குன் மகளிரிவன்
பொய்பொதி கொடுஞ்சொ லோம்புமி னெனவே.

உரை:—அரும்புகட்டிய கதிர்போன்ற ஒள்ளியபூங்கொத்தினையுடைய நொச்சிமாலையைச்சூடி யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடிய தெருவின் கண்ணே யாவரும் அறிய 'இற்றைநாளால் இவ்வூரிலே திருவிழாநடவாநின்றது, எல்லீரும்போந்துகாணுங்கோள்' என்று கூறிச்செல்லுகின்ற அறிவு வாய்ந்த குயவனே, ஆம்பல் நெருங்கிய இனிய பெரியவயலும் பொய்கையு

முடைய ஊரின்கண்ணே நீ செல்வாயாகி ஆங்குள்ளமகளிரையழைத்துக் 'கூரிய எயிற்றினையும் மெல்லிதாயகன்ற அல்குலையுமுடைய மங்கைமீர், கைவிரும்புதற்குக் காரணமான நரம்பினையுடைய யாழிலேபாடும் இசைப் பாட்டு நவலவல்ல பாணன்செய்த துன்பங்கள் மிகப்பலவாகி வளர்வனவா யின; ஆதலின் இப்பாணன் உள்ளால் பொய்யை நிரப்பிவைத்து மேலால் மெய்ம்மையைக்கொண்டுமூடி நவலுகின்ற கொடியசொல்லிலே கண்ண ருள்செய்யாது நம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுங்கோள்' என்று, முதலில் நீ திருவிழாநடப்பதை நவன்றுகொண்டு போவதுடன், இதனையுங்கூட்டி அவ்விடத்துள்ளார்க்குக் கூறிப்போவாயாக; எ - று.

கண்ணிகட்டல் - அரும்புதோன்றுதல். கதிர,அ - சாரியை. சாறு - திருவிழா. அவ்வூரில் நடக்குந் திருவிழாவை ஊர்ப்பொதுநிலத் திருக்குங் குயவனே ஆங்குள்ள வீடுதோறுஞ்சென்று கூறிப்போவது அவ்வூர் வழக் குப்போலும்.

இசையால் யாரையும் மயக்கவல்லனாதலின் அதுகொண்டு மயங்காதீ ரென்பாள் அவ்விசைவன்மையை முதலிற்கூறினாள். அல்லல் ஒருகாலத் தோடொழிவதன்றென அறிவுறுத்துமாறு தலைவிக்குச்செய்த அல்லல் மிகப்பல்குவவெனக் கூறுதியென்றாள். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். (உ௦௦)

[குறிஞ்சி.]

இது, கழறிய பாங்கற்குத் தலைமகன் உரைத்தது.

எ - து, பாங்கற்கூட்டத்துக்கண் மறுத்துக்கூறியபாங்களைத் தலைம கன் நோக்கிக் குறவன்மகள் கடியகாவலினாலே பெறுதற்கரியளாதலின் நீ அவளைக்கருதுதல் கூடாதென்றோய், எவ்வழியானும் கொல்லியம்பாவை அழியாது வைகுமியல்புபோல என்னெஞ்சினின்று நீங்குவாளல்லளாத லின் யான் யாதுசெய்யவல்லேனென அழிந்து கூறுநிற்பது.

பரணர் பாடியது.

௨௦௧. மலையுறை குறவன் காதன் மடமகள்
பெறலருங் குரைய ளருங்கடிக் காப்பினள்
கூ௫

சொல்லெதிர் கொள்ளா ளினைய ளனையோ
ளுள்ளல் கூடா தென்றோய் மற்றுஞ்
செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லித்
தெய்வங் காக்குந் தீதுதீர் நெடுங்கோட்
டவ்வெள் ளருவிக் குடவரை யகத்துக்
கால்பொரு திடிப்பினுங் கதழுறை கடுகினு
முருமுடன் றெறியினு மூறுபல தோன்றினும்
பெருநிலங் கிளரினுந் திருநல வுருவின்
மாயா வியற்கைப் பாவையிற்
போத லொல்லா ளென் னெஞ்சத் தானே.

உரை:—'மலையின்கண்ணே உறைகின்ற குறவனது காதலையுடைய இளமகள் அரியகடிய காவலையுடையவள், அதனால் நின்னாலேபெறுதற்கரியள் கண்டாய்; நீ கூறியமொழிகளை ஏற்றுக்கொள்ளு மியல்புடையளல்லள்; அவள் இத்தன்மையளாதலின் அவளை நினைத்தலுங் கூடாது' என்றநண்பனே, சிவந்தவேரையுடைய பலாமரங்களின் பழங்கள்பொருந்திய தெய்வத்தாலே பாதுகாக்கப்பட்டுவருகின்ற தீதுதீர்ந்த நெடியகொடுமுடியையும் அழகிய வெளிய அருவியையுமுடைய கொல்லிமலைச்சாரலிலே காற்று மோதியடித்தாலும் வலிய மழைவிரைந்துவீசினாலும் சினங்கொண்டு இடி முழங்கி மோதினாலும் இவையேயன்றி வேறுபல ஊறுபாடுகள் தோன்றினாலும் பெரிய இவ்வுலகமே சினங்கொண்டெதிர்த்தாலும் தன் அழகிய

நல்லவடிவங்கெடாத இயல்பினையுடைய பாவைபோல என்னெஞ்சினின்றும் நீங்கியொழிபவ ளல்லளாயிராநின்றாள்; ஆதலின் அவளை யான் எவ்வாறு மறந்து உய்வேன்? எ - று.

பலவின்வேர்ப் பயங்கெழுகொல்லி எனமாற்றி பலா வேரிலேகாய்த்துப் பழுக்கின்ற பழம்பொருந்திய கொல்லியெனவுமாம். கிளர்தல் - சினங்கொள்ளுதல். குரை - அசைநிலையிடைச்சொல்.

நின்பால் அன்புடையளாயினும் காவலினுள்ளாளாதலிற் பெறுதலுமரியள் சொல்லுமேற்று விடையளிப்பாளல்லள் என்றாளும். கூடாதென்றதன் காறும் பாங்கன்கூற்றைக் கொண்டுகூறியது. போதலொன்னாளெனவே எத்திறத்தானும் கூடினாலன்றி உய்கலேனென்றதாயிற்று. தெய்வங்காத்தலானே எத்தகைய வூறுமில்லாதபாவைபோல வூழ்வினை கூட்டிமுடித்தலானே நீ எவ்வண்ணங்கூறினும் நின்கூற்றுப் பயன்படாதெனக் குறிப்பித்தாலுமாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - பாங்கனையுடம்படுவித்தல்.(உ0௧)

[பாலை.]

இஃது, உடன்போகாநின்ற தலைமகன்
தலைமகட்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவியை இருளிலே கொண்டுதலைக்கழிந்து சுரநெறியே செல்லுந்தலைமகன் அவளை 'மடந்தாய், நுந்தையினது காடு இதனைநீபாராய்' என அவளது அயாவொழிந்தகலுமாறு கூறி மகிழ்வித்துக்கொண்டு செல்லாநிற்பது.

பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோப்பாடியது.

உ0உ. புலிபொரச் சிவந்த புலாவஞ் செங்கோட்

டொலிபன் முத்த மார்ப்ப வலிசிறந்து
வன்சுவற் பராரை முருக்கிக் கன்றொடு
மடப்பிடி தழீஇய தடக்கை வேழந்
தேன்செய் பெருங்கிளை, யிரிய வேங்கைப்
பொன்புரை கவழம் புறந்தரு பூட்டு
மாமலை விடரகங் கவைஇக் காண்வரக்
கண்டிசின் வாழியோ குறுமக ளுந்தை
யறுமீன் பயந்த வறஞ்செய் திங்கட்
செல்சுடர் நெடுங்கொடி போலப்,
பல்பூங் கோங்க மணிந்த காடே.

உரை:—இளமடந்தையே, நீ நெடுங்காலம்வாழ்வாயாக; புலியொடு போர்செய்தலாலே இரத்தந்தோய்ந்துசிவந்த புலவுநாற்றத்தையுடைய செவ்விய மருப்பினடியிலே தழைத்த பலவாயமுத்துக்க ளொலியாநிற்ப வலிமிக்கு வலிய மேட்டுநிலத்தின்கண்ணுள்ள வேங்கைமரத்தின் பருத்த அடியைமுறித்துத் தன்கன்றுடனே இளம்பிடியை அணைத்த நீண்டகையையுடைய களிற்றியானை தேனைத்தொகுக்கின்ற ஈக்களெல்லாம் ஓடுமாறு அவ்வேங்கையின் பொன்போன்ற பூங்கொத்தாலாகிய உணவைப் பாதுகாத்துநின்று ஊட்டாநிற்கும் கரிய மலைப்பிளப்பிடங்களைச் சூழ்ந்து அழகுமிகக் கார்த்திகைநாளின்பெயராலே பெற்ற அறஞ்செய்தற்குரிய திங்களின் எடுக்கப்பட்ட விசும்பிலே செல்லுகின்ற ஒளியையுடைய நீண்ட விளக்கங்களின் வரிசைபோலப் பலபூக்கள்நிரம்பிய கோங்கங்கள் அழகு செய்யப்பட்ட நினது தந்தைக்குரிய இக்காட்டினை நீ காண்பாயாக, எ - று.

சுவல் - மேட்டுநிலம். கவழம் - வாய்நிரம்பிய உணவு; கவளமென்பர். அறுமீன் - கார்த்திகைநாள். அது உவாமதியொடுசேர்கின்ற திங்களைக் கார்

த்திகைத்திங்களென்ப. அத்திங்களில் நீராடி விளக்கேற்றிவைத்துப் பார்ப் பார்க்களித்தல் அறமெனப்படுதலின் அறஞ்செய்திங்களென்றார். சுடர் - விளக்கு. கொடி - விளக்கின்வரிசை.

இளமையளாதலின் வருந்தாதேகுமாறு அவளதுதந்தை காட்டினைக் காட்டி மகிழ்வித்து மெல்லக்கொண்டேகுகின்றானும்; அன்றித் தன் அஞ் சாமையைத் தெரிவிப்பான் தந்தைகாட்டினை நீ காண் என அதன்கண் மகிழ்ந்து செல்லுதலானே குறிப்பித்ததாமாம்; அதனாலே தமர்வந்து தகைப் பின் ஆற்றவல்லே னென்றதாயிற்று.

இறைச்சி:—கன்றோடு பிடியைத்தழுவிய வேழம் கவளமூட்டுங் காடு என்றது காதலியோடு இல்லறம் நிகழ்த்தி அவளிடத்துப் பிறந்த மக்களு டனே அவளையும்பாதுகாத்துக் கொள்ளுவேனெனக் காதலன்குறிப்பித்த தாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைமகளை அயாவகற்றல். (உ0உ)

[நெய்தல்.]

இது, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லி வரைவுகடாயது.

எ - து, களவுப்புணர்ச்சியில் வரைவுநீட்டித்த தலைமகன் மறைவாகிய ஓரிடத்தில் வந்திருப்பதையறிந்த தோழியானவள் அவன்கேட்டு விரைய வரையுமாற்றானே தலைவியைநோக்கிக் கானலிடத்து நமது கணவனோடுற்ற நம்மில் ஒருவரையொருவர் பிரிந்தால் பிழைப்பது அரிதென்னுமல் அலரெ ழுந்து அவரை இங்குவாராவண்ணம் தடுத்ததுமன்றி அதுகாரணமாக இவ் வூர் வருந்துதலையுஞ்செய்கின்றது; இஃதென்னகொடுமையென நொந்து கூறுகிறப்பது.

உலோச்சனார் பாடியது.

உ0௬. முழங்குதிரை கொழீஇய மூரி யெக்கர்த்
தடந்தாட் டாழை முள்ளுடை நெடுந்தோட்
டகமடற் பொதுளிய முகைமுதிர் வான்பூங்
கோடுவார்ந் தன்ன வெண்பூத் தாழை
யெறிதிரை யுதைத்தலிற் பொங்கித் தாதுசோர்பு
சிறுகுடிப் பாக்கத்து மறுகுபுலா மறுக்கு
மணங்கமழ் கான லியைந்தநங் கேண்மை
யொருநாள் பிரியினு முய்வரி தென்னாது
கதழ்பரி நெடுந்தேர் வரவான் டழுங்கச்

செய்ததன் றப்ப லன்றியு
முயவுப்புணர்ந் தன்றிவ் வழுங்க லூரே.

உரை:—ஒலிக்கின்ற அலைகொழித்த பெரிய மணலாகிய திடரின்கணுள்ள வளைந்த அடியையுடைய தாழையின் முள்ளையுடைய நெடிய தொகுதியாகிய இலையின் உள்மடலிலே தோன்றிய அரும்புமுதிர்ந்த வெளிய பொலிவுபெற்ற சங்கினை நீட்டித்துவைத்தாலொத்த வெளியபூவையுடைய தாழை எறிகின்ற அலைமோதுதலாலே பொங்கித் தாது உதிர்ந்து சிறியகுடியையுடைய பாக்கத்துத் தெருவிலெழுகின்ற புலவுநாற்றத்தைப் போக்காநிற்கும் மணங்கமழ்கின்ற கடலருகிலுள்ள சோலையின்கண்ணே காதலருடனே தொடர்ந்து ஒன்றிய நம்முடைய நட்பானது ஒருநாள் இடையீடுபட்டுப் பிரிந்தாலும் உயிருய்தல் அரிதாகுமென்று கருதாமல் விரைந்த செலவினையுடைய குதிரைபூட்டிய அவரது நெடியதேரின் வருகையை இனி அக் கானலிடத்துவாராது அலரால் மறிக்கப்பட்டு வருந்தச் செய்த தன்னுடைய தவறுகளை வெளிக்காட்டா திருப்பதன்றியும் இப்பழிமொழியாகிய பேரிரைச்சலையுடைய ஊரானது இங்ஙனம் ஒருதேர் வருவதன்காரணந்தான் யாதோவென்று ஆராய்ந்து அதனால் வருத்தமும் அடை

கின்றது; இஃதென்னகொடுமையுடையதுகாண்? இங்ஙனமாயின் இனி எவ்வாறு அவருடன் களவொழு,ும் நிகழாநிற்குமன்? எ - று.

ஒருநாள்பிரியினும் உய்வரிதென்றதனால் இனிவரைந்து தலையளிசெய் யாவிடி னிறந்துபடுமென்றறிவுறுத்தினள். ஊரின் கௌவை மேலிட்டதன் றியும் தேர்வருகையை உசாவாநிற்குமென்றதனாலே இனிக் களவொழுக்க மியலாவ க்காண்ணென் அழுங்கிக் கூறு அவன்புணர்வுமறுத்தல். உய்வரிதென் றது - து.

உள்ள இளநாகனு ாலே தாழையின் மகரந்தம் உதிர்ந்து மறுகிலுள்ள நவி யார்க்கு க்குதல்போலத் தலைவனை அவாவானது தூண்டுதலாலேரி நன்மா பாருளை எமரில்லத்துக்கொணர்ந்து குவித்து

வரைந்து ஊரி பாா் த்த அலரைப்போக்குவானாக வென்றதாம். மெய்ப் பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உ0க)

[குறிஞ்சி.]

இது, பின்னின்றதலைமகன் ஆற்றானாய்த் தோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

எ - து, இயற்கைப்புணர்ச்சியின்பின் தலைவியுற்ற வேறுபாட்டையும், பின்பு தலைமகன் கையுறையேந்திவந்து இரந்துநிற்றலையும் அறிந்ததோழி இவனொருகுறையுடையான்போலும் அதுவும் இவள்கண்ணதேயாகுமென

ஆராயும்பொழுது அதுகாறும் பொருளாய்த் தான் கூறுவதனைத் தோழி கேட்டு விரைந்துகுறைமுடிக்குமாறு தன்னெஞ்சைநோக்கி 'மடந்தாய், யான் எப்பொழுது நின்னை அணையவருவதோகூறாய்' என்றலுங் குறியிடத்து

வந்து இன்மொழிகூறிப் பெயர்ந்த கொடிச்சி போகும்புறநோக்கிக் கைவிட்டுநின்றநெஞ்சமே, ஒருத்திநின்கையிலகப்பட்டால் நுகராதுவிடலாமோ? விடுதலாகாதேயென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

மள்ளனார் பாடியது.

௨0௪. தளிர்சேர் தண்டழை தைஇ நுந்தை
குளிர்வாய் வியன்புனத் தெற்பட வருகோ
குறுஞ்சுனைக் குவளை யடைச்சிநாம் புணரிய
நறுந்தண் சார லாடுகம் வருகோ
இன்சொன் மேவலைப் பட்டவெ னெஞ்சுணக்
கூறினி மடந்தைநின் கூரெயி றுண்கென
யான்றன் மொழிதலின் மொழியெதிர் வந்து
தான்செய் குறியி னினிய கூறி
யேறுபிரி மடப்பிணை [illegible]ப்ப வேறுபட்
டுறுதழை நிவப்பிற் சிறு[illegible]ப் பெயருங்
கொடிச்சி செல்புற நோக்கி
விடுத்த நெஞ்சம் விடலொல் லாதே.

உரை:—'மடந்தாய், தளிர்சேர்ந்த [illegible] தழை[illegible]த்து நுந்தையினுடைய கிளிகடிகருவியா[illegible] தடுத்ததுமன்று அதுகார[illegible] அகன்ற தினைப்புனத்தின்கண்ணே பொழுது இஃதென்னகொடுமை[illegible] பறித்த சுனைக்குவளைமலரைச்சூடி நாம் பண்டு[illegible] ய மலைப்பக்கத்தில் விளையாடுவோமாதலால் அதற்கு அங்[illegible]யது. [illegible] இவற்றுக்கு விடையாக நின் இனியமொழியை விரும்புதல் [illegible] மொழிபெறாமல் வருந்துகின்ற என்னுள்ளங் கொண்மெகிழும்படி இப்பக்கமுது ஒருமொழி கூறிக்காண்; நின்னுடைய கூரிய எயிற்றைச் சுவைத்துமகிழ்வேன்' என யான் நெருங்கி அவள்பால் இனிய வார்த்தை பலவற்றைக் கூறலின் என் சொல்லுக்கு எதிராகவந்து தான் முன்புசெய்த குறியிடத்து அழைத்துக் கொண்டுபோய் 'நீ பின்னர் என்னைமுயங்குதி' என இனியமொழிகளைக்

கூறிக் கலைமானைப் பிரிந்தகல்கின்ற பெண்மான்போல நின்னைவேறாகக் கொண்டு மிக்கமூங்கில் உயர்ந்து தோன்றுதலையுடைய தன்சிறுகுடியின் கண்ணே பெயர்ந்துசெல்லுங்கொடிச்சி செல்லுகின்ற பின்புறம்நோக்கி அவளைக்கைவிட்டு ஏமார்ந்திருந்தநெஞ்சமே, ஒருத்தி நின்கையிலகப்பட் டால் அவளது நலனை நுகர்ந்துமகிழாது கைவிடலாமா? விடலாகாதே; எ-று.

எயிறு உண்கு - வாயைமுத்தமிடுவேனெனவுமாம். மேவு அலைப்பட்ட- விருப்பம் அலைத்தலால் துன்பப்பட்ட.

தழைதைஇ எற்படவருகோவென்றது வேற்றோனென ஐயுறுதபடி. குறிஞ்சிநிலத்துக்குரிய தழையை உடையாகப்புனைந்து இரவுக்குறி வரலா மோ என்றானென்பது. சாரலாடுகம் வருகோவென்றது பகற்குறி வரலா மோவென வினவினனென்பது. தன்மொழிதல் - அவளுள்ளம் அவன்பால் விரும்புமாறு கூறிய பலவகையாய நயமொழிகள். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - கேட்டதோழி குறைமுடிப் பாளாவது. (உ0௪)

[பாலை.]

(க.) இது, தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

எ - து, வினைவயிற்பிரியுந்தலைவன் ஆற்றானாகித் தன்னெஞ்சைநோக்கி நீ துன்னருங்கானமென்னாது இவளை இங்கிருக்குமாறு கைவிட்டு வினை மேற்செல்லுவையாயின் இவளது மாமையினழகு இன்றோடு போயிற்றுக் காணென அழுங்கிக் கூறாநிற்பது.

(உ.) தோழி செலவழுங்கச் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, தோழி வினைவயிற்பிரியுந்தலைவனை நோக்கி நீ இவளைக்கை விட்டு வினைமேற்செல்லுவையாயின் இவளது மாமையினழகு இன்றோடு

போயிற்றுக்காணென அழுங்கிக் கூறுநிற்பதுமாகும்.

இளநாகனார் பாடியது.

உ௦ரு. அருவி யார்க்கும் பெருவரை யடுக்கத்
தாளி நன்மான் வேட்டெழு கோளுகிர்ப்
பூம்பொறி யுழுவை தொலைச்சிய வைந்நுதி
யேந்துவெண் கோட்டு வயக்களி றிழுக்குந்
துன்னருங் கான மென்னாய் நீயே
குவளை யுண்க ணிவளீண் டொழிய
வாள்வினைக் ககறி யாயி னின்றொடு
போயின்று கொல்லோ தானே படப்பைக்
கொடுமு ளீங்கை நெடுமா வந்தளிர்
நீர்மலி கதழ்பெய றலைஇய
வாய்நிறம் புரையுமிவண் மாமைக் கவினே.

உரை:—நெஞ்சே, அருவியொலிக்கின்ற பெரிய மலைப்பக்கத்தில் நல்ல ஆளியென்னும் விலங்கு இரைவிரும்பியெழுந்த கொல்லவல்ல நகங்களையும் அழகிய வரியையுமுடைய புலியாலடிக்கப்பட்ட கூரிய நுனியையுடைய தலையிலே தாங்கிய வெளியகோட்டினையுடைய வலிய களிற்றியானையை இரையாகக்கொண்டு இழுத்துச்செல்லாநிற்கும் பிறர் நெருங்குதற்கரிய காடென்றுநினையாயாய் நீதான் குவளைமலர்போன்ற மையுண்டகண்களையுடைய இவள் இவ்விடத்தே நிற்குமாறு கைவிட்டு நின்னுள்ளத்து முயற்சியை மேற்கொண்டு வினையிடத்துச் செல்லுவையாயின் கொல்லையிலுள்ள வளைந்தமுள்ளையுடைய இண்டின் நெடியகரிய அழகிய தளிரின்மீது நீர்மிக்க விரைவையுடைய மழைபெய்துவிட்டபொழுதுண்டாகிய அழகிய நிறம்போன்ற இவளது மாமையினழகு இன்றோடே போயிற்றுக்காண்;

ஆதலின் ஆராய்ந்து நினக்கு ஏற்றது செய்வாயாக; எ - று.
ஆளி - சிங்கத்தின்வேறுபட்டது.

மாமைக்கவின் இனி எய்துவதரிதென்பான் இன்றேபோயதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினன். இதனினும் ஆள்வினை சிறந்ததாயினும் கானின் கொடுமையைக்கருதின் அஃது அத்துணைச்சிறப்பிலதென நெறியினதரு மைகூறி அறிவுறுத்தினனும்.

இறைச்சி:—புலிதொலைச்சிய களிற்றை ஆளி இரையாக உண்ணக் கருதி யிழுத்தண்ணுங் கானமென்றது நின்னால் நலனுணப்பட்ட இவளது மேனியழகைப் பசலையுண்டு கெடுக்காநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன் கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - செலவழுங்கல்.

இரண்டாந்துறைக்கு இவையனைத்துந் தோழி தலைவனைவிளித்துக் கூறியதாகக் கொள்ள உரையொக்கும். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் செலவழுங்குவித்தல். (உ0௯)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, பகற்குறியின்கண்ணே தலைமகன் ஒருபுறத்தில் வந்து அற்றம் நோக்கி மறைந்திருப்பதை யறிந்ததோழி அவன்கேட்டு விரைந்து மணஞ்செய்து கொள்ளுமாற்றானே தலைவியைநோக்கித் தினைமுற்றியதைக் கவருகின்ற கிளியை ஓட்டிக் காப்பாயென்று எந்தைகூறினன்; அப்பொழுது அன்னையும் வேங்கைமலர்கவென என்முகத்தைக் குறிப்பாக நோக்கினளாதலின் நாடனது கேண்மையை அறிந்தனளோ யாதோதெரிகிலேனேயென மயங்கிக் கூறுநிற்பது.

ஐயூர், முடவனார்பாடியது.

உ0௬. துய்த்தலைப் புனிற்றுக்குரல் பால்வார் பிறைஞ்சித்
தோடலைக் கொண்டன வேன லென்று
துறுகன் மீமிசைக் குறுவன குழீஇச்
செவ்வாய்ப் பாசினங் கவருமின் றவ்வாய்த்
தட்டையும் புடைத்தனை கவணையுந் தொடுக்கென
வெந்தைவந் துரைத்தன னாக வன்னையு
நன்னாள் வேங்கையு மலர்கமா வினியென
வென்முக நோக்கின ளெவன்கொ றோழி
செல்வா ளென்றுகொல் செறிப்ப லென்றுகொல்
கல்கெழு நாடன் கேண்மை
யறிந்தனள் கொல்லஃ தறிகலேன் யானே.

உரை:—தோழீ,'பஞ்சுதுனிபோன்றதலையையுடைய அப்பொழுதீன்ற தினைக்கதிர்களெல்லாம் பால்நிறைந்து முற்றித் தலைசாய்ந்து மேலேயுள்ள தோடுகள் அலைதல்கொண்டன, அவற்றைநோக்கி இனி உண்ணத்தகுமென்றுகருதி அக் கதிர்களைக்கொய்துபோகவேண்டித் துறுகல்மீது சிவந்த வாயையுடைய பசியகிளியின்கூட்டங் கூடி இனிக் கவர்ந்துகொண்டே போய்விடுமாதலின் நீ ஆங்கேசென்று கிளியோப்புந் தட்டையைப் புடையிலுள்ள குற்றியிலே புடைத்து ஒலியெழுப்பினையாகிக் கவண்கல்லும்வீசுக' என எந்தைவந்துகூறினன்; அப்பொழுது எமது அன்னையும் இனி நல்ல நாளை அறிவுறுத்தும் வேங்கையும் மலர்கவென்றுகூறி என்முகத்தைக் குறிப்பாகநோக்கினள்கண்டாய்; என்னைத்தான் இவள் தினைப்புனங்காக்கச்செல்வாளென்றோ? அல்லது தன்னுள்ளத்தேதான் நின்னை (தலைவியை) இல்வயிற்செறிப்பலென எண்ணியோ? வேறு ஏதேனுங் கருதியதுண்டோ? மலைபொருந்திய நாடன்பால்வைத்த நம்முடைய கேண்மையை அவ்வன்னை தானறிந்துகொண்டனளோ? அவளது எண்ணம் இன்னதென்று நானறிந்திலேன்; நீ அறிந்தனையாயிற் கூறிக்காண்; எ - று.

பாசினம் - கிளியின்கூட்டம். ஆக - பிரிவிலசைநிலை. இஃது அவன்

புணர்வுமறுத்தல். தினைவிளைவு உணவுக்குக்கொண்டுவரப்படும் நாளாகலின் அது நன்றெனப்பட்டது.

வேங்கைமலர்கவென்றது தினைகொய்யுங்காலம் அதுவாதலால் விரைவிலேகொய்யக்கருதிக் கூறினாளென்பது. அங்ஙனம் கூறுதலால் இனித்தலைவி இற்செறிக்கப்படுவளென்றதாம். காரணமின்றிக் கூற்றுமின்றி நோக்கினமையின் நாடனது கேண்மை யறிந்தனள்கொலென்றாள். வேங்கைமலர் தலை அவன் கேட்குமாற்றானேகூறியது அந்நாள் வதுவையயர்தற்கு ஏற்ற

தாதலின் வரைவொடுவருகவென வறிவுறுத்தினளுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (உ0சு)

[நெய்தல்.]

இது, நொதுமலர் வரைவுழித் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றது.

எ - து, தலைவியை வேற்றுமாக்கள் மணஞ்செய்துகொள்ளவேண்டி வருவதனையறிந்ததோழி தன்தாயாகிய செவிலியிடஞ்சென்று அன்னாய், முன்பு களவொழுக்கத்திலே கலந்த கேள்வருடைய தேர்வருவது நிறுத்தப்பட இயலாதது; வந்தவர்தாம் வறிதேபெயர்வரோ? நமது இளமகளை வேற்றுவரைவிற்படுத்தினிரேல் கொலைசெய்ய சிறுவர்கைப்பட்டனளேயாமென முன்புநிகழ்ந்த களவொழுக்கத்தை வெளிப்படுத்தித் தெளியக் கூறாநிற்பது.

....

உ0எ. கண்டல் வேலிக் கழிசூழ் படப்பை
முண்டகம் வேய்ந்த குறியிறைக் குரம்பைக்

கொழுமீன் கொள்பவர் பாக்கங் கல்லென
நெடுந்தேர் பண்ணி வரலா னாதே
குன்றத் தன்ன குவவுமண லீந்தி
வந்தனர் பெயர்வர்கொ றாமே யல்க
லிளையரு முதியருங் கிளையுடன் குழீஇக்
கோட்சுறா வெறிந்தெனச் சுருங்கிய நரம்பின்
முடிமுதிர் பரதவர் மடமொழிக் குறுமகள்
வலையுந் தூண்டிலும் பற்றிப் பெருங்காற்
றிரையெழு பௌவ முன்னிய
கொலைவெஞ் சிறாஅர் பாற்பட் டனளே.

உரை:—அன்னாய், கழிசூழ்ந்த கண்டல் மரங்களாலாகிய வேலியை யுடைய கொல்லையிடையமைந்த முள்ளிச்செடிகளால் வேய்ந்த குறுகிய கூரையுடைய சிறுகுடில்களையுடைய கொழுவிய மீன்கொள்பவர் உறை கின்ற பாக்கமெங்கும் கல்லென்னும் ஓசையுண்டாக நெடிய தேரினைச் சமைத்துக்கொண்டு நமதுகாதலர் வருவது நிறுத்தப்படுவதொன்றன்று; மலைபோன்ற குவிந்த மணற்பரப்பைக் கடந்துவந்த அவர்தாம் வறிதே இனிப்பெயர்வரோ? பெயரார்காண்; இரவில் இளைஞரும் முதியோரும் தம் உறவினருடன் கூடியிருந்து கொல்லவல்ல சுறாமீன்கிழித்ததனாலே

சுருங்கிய நரம்புகளைக் கொண்டு வலையை முடிகின்ற முதிர்ச்சியையுடைய பரதவரின் மடப்பமிக்க மொழியையுடைய இளமகளான இவள் அவருக் கேயுரியள்; அங்ஙனன்றி வேற்றுவரைவிற் படுத்தினிரேல், வலையையும் தூண்டிலையும் பிடித்துப் பெரிய காற்றுவீசுதலானே அலையெழுகின்ற கட லின்கண்ணே செல்லுகின்ற கொலைத்தொழிலையுடைய வெய்ய பரதவர்சி றார்வாய்ப் பட்டொழிந்தனளேயாம்; இனிக் கூறியாவதென்? எ - று.

குறுமகள் சிறூர்பாற் பட்டனளெனக் கூட்டுக. இளையரும் முதியரு மாகக் கூடிமுடிகின்ற பரதவர். நாம்பு - மெல்லியகொடி; மெல்லியநாரு மாம். பட்டனளெனத் தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினள். இனிக் கூறியாவதென் என்பது சொல்லெச்சம். குறியிறை - குறிய இறப்பு.

நம்மின் மிக்க செல்வமுடையகாதலரென்பாள் தேரொடும்வருதல் கூறினாள். அத்தகையார் இழிந்த பாக்கத்துவருகின்றனரென இவள்பாற் கொண்ட வேட்கைமிகுதிகூறினாள். பிறர்வரையப்புகுவோர் இழிதக்கா ரென்பாள் வலையுந்தூண்டிலும் பற்றிய சிறூரெனக்கூறினாள். கொலைவெஞ் சிறூர் பாற்பட்ட இவள் உய்யாளென இறந்துபாடுகுறித்தாளுமாம். மெய்ப் பாடு - பெருமிதம். பயன் - வெளிப்படையாக அறத்தொடுநிற்றல். (உ0எ)

[பாலை.]

இது, செலவுற்றாது குறிப்பறிந்து ஆற்றாளாய தலைமகளுரைப்பத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிந்தானது குறிப்பறிந்து தலைமகள் வருந்துதலும் அதுகண்டதோழி நீ என்வாடுகின்றனை, அவர்செல்பவரல்லர்; செல்லிற் காமநோய் பொறுப்பவருமல்லர்; பொருள்முடியாதாயினும் வரு வர்காண்; இம்மழைக்குரல் பிரிந்தோரைநாடித் தருவதுபோலுமெனத் தேற்றிக் கூறுநிற்பது.

நொச்சிநியமங்கிழார் பாடியது.

உ0அ. விறல்சாய் விளங்கிழை நெகிழ விம்மி
யறல்போ றெண்மணி யிடைமுலை நனைப்ப
விளிவில கலுழுங் கண்ணொடு பெரிதழிந்
தெவனிலைபு வாடுதி சுடர்நுதற் குறுமகள்
5 செல்வா ரல்லர்நங் காதலர் செலினு

நோன்மா ரல்லர் நோயே மற்றவர்
கொன்னு நம்புங் குரையர் தாமே

சிறந்த வன்பினர் சாயலு முரியர்
பிரிந்த நம்மினு மிரங்கி யரும்பொருண்
முடியா தாயினும் வருவ ரதன்றலை
யின்றுணைப் பிரிந்தோர் நாடித்
தருவது போலுமிப் பெருமழைக் குரலே.

உரை:—விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய இளமடந்தையே, நின் வலிமையெல்லாங் குறைந்துபோய் விளங்கிய கலன்கள்நெகிழாநிற்ப, முத்துப்போன்ற கண்ணீர்த்துளி கொங்கையினிடையேவிழுந்து கனைத்தலைச்செய்ய நீங்காதபடி விம்மிவிம்மி அழுகின்ற கண்ணுடனே பெரிதும் அழிந்து வருந்தி என்னகருதி வாடுகின்றனை? நமதுகாதலர் நின்னைப்பிரிந்து செல்பவரல்லர்; அங்ஙனம்பிரிந்து சென்றாலும் சென்றவிடத்தே தமக்குண்டாகிய காமநோய் பொறுப்பவரல்லர்; அவர்தாம் நின்னிடத்துப் பெரியதொரு விருப்பமுடையவர்கண்டாய்; நின்பாற்சிறந்த அன்புடையரா யிரா நின்றார்; மிக்கமென்மையும் பொருந்தினவராயினர்; அவரைப்பிரிந்துறையும் நம்மினுங்காட்டில் இரக்கமுற்றுத் தாம் சென்றவிடத்து ஈட்டுதற்கரிய பொருள் முற்றுப்பெறாதாயினும் அது நிமித்தமாக அங்கே நீட்டியாது உடனே மீண்டுவருவர்; அதன்மேலும் இப்பெரிய மேகத்தின் முழக்கமானது இனியதுணையைப் பிரிந்தோரை நாடித் தருவதுபோலுமா யிராநின்றது ஆதலின் நீ வருந்தாதேகொள்; எ - று.

கலிழுமெனவும் நுங்காதலரெனவும் பாடம்.

விறல் - வலிமை. சாய்தல் - உள்ளதனுணுக்கம். அறல் - நீர். நினைபு - நினைந்து. நோன்றல் - பொறுத்தல்; நோன்மார் - பொறுப்பவர். கொன் -

பெருமையுணர்த்திய உரிச்சொல். நம்பு - விருப்பம். குரை - அசைநிலை யிடைச்சொல். சாயல் - மென்மை. ஆதலின் நீவருந்தாதேயென்பது குறிப் பெச்சம். பெரிதழிந்துவாடியது - துன்பத்துப்புலம்பல்.

அங்ஙனம் வாராது நீட்டித்தாலும் இம்மழையைக் கண்டவளவிலே தமியராய் ஆங்குத்தங்கலரென்னுங்கருத்தால் குரல் தருவதுபோலுமெனக் கூறினள். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - தலை வியை ஆற்றுவித்தல். (உ0அ)

[குறிஞ்சி.]

இது, குறைமறுக்கப்பட்டுப் பின்னின்றதலைமகன் ஆற்றானாய் நெஞ்சிற்குச்சொல்லுவானாய்ச் சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் தோழியிடத்துச்சென்று தலைவி இன்றியமையாமை யாகிய குறைகூறி இரந்தவழி அவள் மறுத்துவிட்டுத் தனியேயிருந்து இவன் குறைக்குக்காரணம்யாதென்று ஆராய்கின்றகாலத்தில் அதுகாறும் பொறானாய் ஆற்றாது தன்னெஞ்சைநோக்கி இக்கொல்லைகாப்பாளுடைய இனியகுரலைக் கிளியும் அறிந்திருக்கும்; அத்தகையாள் எனது அருகிருப் பின் எனது நோய்தீரும்; பொருந்தாளாயின் என்னுயிரோடெல்லாம் அழிந் தொழியுமென நொந்து கூறுநிற்பது.

நொச்சிநியமங்கிழார் பாடியது.

உ0கூ. மலையிடம் படுத்துக் கோட்டிய கொல்லைத்
தளிபதம் பெற்ற கானுழு குறவர்
சிலவித் தகல விட்டுடன் பலவிளைந்

திறங்குகுரல் பிறங்கிய வேன லுள்ளாண்
மழலையங் குறுமகள் மிழலையந் தீங்குரல்
கிளியுந் தாமறி பவ்வே யெனக்கே
படுங்காற் பையு ளுறும் படாஅது
தவிருங் காலை யாயினென்
னுயிரோ டெல்லா முடன்வாங் கும்மே.

உரை:—மலைச்சார்பிடத்தில் அகலப்படுத்தி வளைத்த கொல்லையாகிய மழைபெய்யும் பதம்பெற்ற காட்டினை உழுகின்றகுறவர் சிலவாய விதைகளைக் கலப்பாக விதைத்து ஒருசேரப் பலவாக விளைந்து சாய்ந்த கதிர்விளங்கிய தினைக்கொல்லையின்கணுள்ளாளாகிய மழலைமாறாத இளமடந்தை பேசுகின்ற இனிய குரலைக் கிளிகளும் அறிந்திருப்பனவே; அவ்வினிய குரல் என் அருகிருந்து மிழற்றின் அன்றே எனது காமநோய்தீரும்; அங்ஙனம் அருகிருந்து மிழற்றப்படாது என்னினின்று நீங்கி யகல்வதாயின் என் அறிவுமுதலாயகுணங்களுடன் என் உயிரையுஞ்சேர எல்லாவற்றையும் கைக்கொண்டு அகலாநிற்கும்; இப்படியாயின் அவளின்றி யான் எவ்வாறு உய்யமாட்டுவேன்? எ - று.

கோட்டுதல் - வளைத்தல்; வேலியிட்டு அகலப்படுத்தி வளைத்தல். கொல்லைக்கானுழுகுறவர் - கொல்லைக்காட்டையுழுகின்றகுறவரென்க.

இறைச்சி:—சிலவாயவிதையை விதைத்துப் பலவாய பயனைப்பெறும் ஏனல்காவலினிவளை விரும்பியயானும் நின்பாற்கூறும் சிலவாயகூற்றினாற் பெற்று இவள்கொடுக்கின்ற பலவாய இன்பந்துய்ப்பேனாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - தன்கட்டோன்றிய அவலம். பயன் - தோழிகேட்டுக் குறை முடிப்பாளாவது. (உ0௯)

உஅ௬ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

[மருதம்.]

இது, தோழி தலைமகனை நெருங்கிச் சொல்லுவாளாய் வாயினேர்ந்தது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகனைக் காதலிபுலந்துகொள்ள லும் அதனைத் தோழியாலே தணிக்கக்கருதி அவள்பாலுற்றனனாக, அவனை நோக்கி ஊரனே, இப்பெற்றிப்பட்ட எனைத்தும் செல்வமெனப்படுவ தன்று; அடைந்தாரைக் காத்தலே செல்வமெனப்படுவது; அச் செயல் நின் பால் இல்லையென்று தலைவியூடல்தீரும்வண்ணம் கடிந்து கூறுநிற்பது.

மிளைகிழான், நல்வேட்டனார் பாடியது.

உகo. அரிகான் மாறிய வங்க ணகல்வயன்
மறுகா லுழுத வீரச் செறுவின்
வித்தொடு சென்ற வட்டி பற்பல
மீனொடு பெயரும் யாண ரூர
நெடிய மொழிதலுங் கடிய வூர்தலுஞ்
செல்வ மன்றுதன் செய்வினைப் பயனே
சான்றோர் செல்வ மென்பது சேர்ந்தோர்
புன்க ணஞ்சும் பண்பின்
மென்கட் செல்வஞ் செல்வமென் பதுவே.

உரை:—நெல் அறுத்து நீக்கப்பெற்ற அழகிய இடமகன்ற வயலின் கண்ணே மறுபடியுழுத ஈரமுடைய சேற்றில் விதைக்கும்வண்ணம் விதை கொண்டு சென்ற கடகப்பெட்டியில் மிகப்பலவாகிய மீன்களைப் பிடித்துப் போகட்டு மீண்டுகொண்டுவருகின்ற புதுவருவாயினையுடைய ஊரனே, அரசராலே மாராயம்பெறப்படுதலும் அவர்முன்பாக விரைந்தசெலவினை யுடைய குதிரை தேர் யானை முதலாகியவற்றை ஏறிச் செலுத்துதலும் செல்வமெனப்படுவதன்றுகண்டாய்; அவையனைத்தும் முன்பு தாம்செய்த வினைப்பயனான் எய்தப்படுவனவாகும்; இனிச் சான்றோராலே செல்வமெ ன்று உயர்த்துக்கூறப்படுவதுதான்யாதோவெனில் தம்மை அடைக்கலமாகக்

கைப்பற்றியவர்க்கு உண்டாகிய துன்பத்தையஞ்சி அத்துன்பத்தைப்போக்கி அவரைக் கைவிடாமல் ஆளுகின்ற இயல்புடனே வன்கண்மையின்றி இனியதன்மையனாயிருக்குஞ் செல்வமேயாம்; அடைக்கலமெனக் கைப்பற்றியொழுகாநின்ற இவளை நீ கைவிட்டதனாலே அத்தகைய இயல்பு நின்பாலில்லையென்றறியக்கிடக்கின்றமையின் இனிக் கூறியாவதென்? எ - று.

வட்டி - கடகப்பெட்டி.

கொடியமொழிதலும் கடியவூர்தலும் களவுக்காலத்தே தலைவன்வந்து கூறி நிகழ்த்தியவை; அவற்றை ஈண்டுக்குறிப்பித்தது நீ அத்தகையையல்லை யென்பாள் நின்னைப் புகலிடமாக அடைந்த தலைவியைக் கைவிட்டனை யென்பதனாலே பின்னர்க்குறிப்பித்தாள்.

உள்ளுறை:—தாளடியில் விதைக்குமாறு விதையொடுசென்ற வட்டி மீனொடுபெயருமென்றது தலைவியொடு இல்லறம் நிகழ்த்துகின்ற நின்பால் வேண்டியபரத்தையரைக் கொணர்ந்து புணர்த்தியபாணன் தான்விரும்பும் பொருளை நின்னிடத்துப்பெற்றுச் செல்லாநிற்கும்; அந்த மயக்கிலிருக்கின்ற நின்னைக் கூறியாவதென் னென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வருத்தம்பற்றிய வெகுளி. பயன் - வாயினேர்தல். (உ௬0)

[நெய்தல்.]

இது, வரைவுநீட ஒருதலை ஆற்றுளாமென்றதோழி சிறைப்புறமாகத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

எ - து, களவொழுக்க மேற்கொண்ட தலைமகன் மணஞ்செய்துகொள்ளாது நீட்டித்தலாலே தலைவி ஒருபடியாக ஆற்றுளாமென்று அறிந்த தோழி ஆங்கு ஒருபுறம் வந்திருந்த தலைவன் அறிந்து விரைய மணம்புரிந்து கொள்ளுமாறு உள்ளுறையாலே தலைவிபடுந் துன்பத்தைக்கூறி வெளிப்படையாலே கொண்கன் பிரிந்தனனென்று நொந்து யாவரிடத்தில் உரைப்பேனென அழிந்து கூறுநிற்பது.

கோட்டியூர், நல்லந்தையார் பாடியது.

உகக. யார்க்குநொந் துரைக்கோ யானே யூர்கட
லோதஞ் சென்ற வுப்புடைச் செறுவிற்
கொடுங்கழி மருங்கி னிரைவேட் டெழுந்த
கருங்காற் குருகின் கோளுய்ந்து போகிய
முடங்குபுற விறவின் மோவா யேற்றை
யெறிதிரை தொகுத்த வெக்கர் நெடுங்கோட்டுத்
துறுகடற் றலைய தோடுபொதி தாழை
வண்டுபடு வான்போது வெரூஉந்
துறைகெழு கொண்கன் றுறந்தன னெனவே.

உரை:—ஊர்ந்துசெல்லுகின்ற கடலினீர் ஓடிப்பரந்த உப்புப்படுதலையுடைய சேற்றினையுடைய வளைந்த கழியிடத்து இரையைவிரும்பியெழுந்த கரியகாலையுடைய குருகின் குத்துக்குத்தப்பிப் பிழைத்தோடிய வளைந்தமுதுகும், உயர்ந்தவாயுமுடைய இறவின் ஏற்றை மோதுகின்ற அலைகொழித்

திடப்பட்ட மணன்மேடாகிய நெடியகரையின்கண்ணே உண்டாகி நெருங்கிய கடலின்புறத்திலே தலைசாய்ந்துடைய இலைகள்பொதிந்த தாழையினுடைய வண்டுகள்வந்து மொய்க்காநின்ற வெளியபூவைநோக்கி இதுவுமொரு குருகுபோலுமென் றஞ்சாநிற்கும் துறைபொருந்திய கடற்கரைக்குத் தலைவனாகிய நமதுகாதலன் என்னைத் துறந்து சென்றொழிந்தனனென்று யாரிடத்தில் யான்படுந் துன்பத்தையெல்லாம் புலப்படுத்தி வருந்தி யுரையாநிற்பேன்? எ - று.

குருகு - நாரையின் பகுதியாகிய 'நெடலை, வக்கா' முதலாயின; இவையே தாழம்பூமோத்தைபோ லிருப்பன. இதுதலைவிகூற்றைத் தோழி தன்கூற்றாகக் கொண்டு கூறியது.

வரையாதொழுகினும் அவனேமணமகனென அவனறியுமாறு கொண் கனெனக்கூறினள்; கொண்கன் - திணைப்பெயரேயன்றிக் காதலனெனும் பெயரையுமுடைமையின். களவுக்காலத்துப்பிரிவாதலின் எவரிடத்தும்புலப் படுத்தற்கு இயையாமையின் 'யார்க்கு கொந்துரைப்பேனோ' எனத் தானே புலம்பியதாம்.

உள்ளுறை:—இரைதேடிவந்தகுருகு பற்றுதலைத்தப்பியோடிய இரு மீன் தாழம்பூவைநோக்கிக் குருகெனக்கருதி அஞ்சுமென்றது ஊரார் பழி தூற்றத்தொடங்கலும் அதற்கஞ்சிய தலைவி அன்னையைக்கண்டவிடத்தும் ஏதிலாட்டியர் கூற்றை மேற்கொண்டு சினந்துவருவாள்கொல்லோவென அஞ்சாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவனை வரைவுடன்படுத்தல். (உகக)

[பாலை.]

இது, பொருண்முடித்துத் தலைமகனோடு வந்த
வாயில்கள்வாய் வரவுகேட்ட தோழி
தலைமகட்குச் சொல்லியது.

எ - து, பொருள்வயிற்சென்ற தலைவன் மீண்டுவரும்பொழுது அவ னுடன்வந்த இளைஞர் முதலானோர் முன்னரே மனையகம் புகுந்து தலைவன் வருகையைத் தெரிவிப்பக் கேட்டதோழி தலைமகளை நெருங்கிச் சுரத்தின் கண்ணேசென்ற நங்காதலர் மீண்டுவந்தெய்தினர்காண் ஆதலின் அவரும் நீயும் நெடுங்காலம்வாழ்கவென உவந்து கூறாநிற்பது.

குடவாயிற், கீரத்தனார் பாடியது.

உகஉ, பார்வை வேட்டுவன் படுவலை வெரீஇ
நெடுங்காற் கணந்துளம் புலம்புகொ டௌ்விளி

சுரஞ்செல் கோடியர் கதுமென விசைக்கு

நரம்பொடு கொள்ளு மத்தத் தாங்கட்
கடுங்குரற் பம்பைக் கதநாய் வடுகர்
நெடும்பெருங் குன்ற நீந்தி நம்வயின்
வந்தனர் வாழி தோழி கையதை
செம்பொற் கழறொடி நோக்கி மாமகன்
கவவுக்கொ ளின்குரல் கேட்டொறு
மவவுக்கொண் மனத்தே மாகிய நமக்கே.

உரை:—தோழீ, பார்வை ஒன்றனைவைத்து வேட்டுவன் அமைத்த வலையைக்கண்டு வெருவி நெடியகாலையுடைய 'கணந்துள்' என்னும்பறவை தான் தனிமையினிருந்து கத்தாநின்ற தெளிந்தவோசை அச் சுரத்தின்கண்ணே செல்லுகின்ற கூத்தாடிகள் தம் வழிவருத்தம் நீங்குமாறு தங்கி விரைவில் ஒலியெழுப்பி இசைபாடுகின்ற யாழோசையோடு சேர்ந்து ஒத்து ஒலியாநிற்கும் அரியநெறியிலே கடிய ஒலியையுடைய பம்பையையும் சினங்கொண்ட நாயையுமுடைய வடுகரிருக்கின்ற நெடியபெரிய குன்றங்கடந்து, நம்முடைய கையிலுள்ளதாகிய செம்பொன்னாற்செய்து பூட்டப்பட்டு இப்பொழுது கழன்றுவிழுகின்ற தொடியைநோக்கி நமது அரிய சிறந்தபுதல்வன் நம்மை அணைத்துக்கொண்டு அழுகின்ற இனியகுரலைக் கேட்குந்தோறும் ஆசைகொள்ளுகின்ற மனத்தையுடையேமாகிய நமக்கு மனமகிழ்ச்சியுண்டாகும்படி நம்மிடத்து வந்தெய்தினர்கண்டாய்; ஆதலின் இனி நீங்களிருவீரும் மனையறஞ்செய்துகொண்டு நெடுங்காலம் வாழ்வீராக; எ - று.

கோடு-ஊதுகொம்பு; அதனையுடைமையிற் கோடியரெனவுமாம். நரம்பு-யாழுக்குச் சினையாகுபெயர். பம்பை - ஒருவகைவாச்சியம். கவவு - உள்ளே அணைத்துக்கொள்ளுதல். கணந்துளம், அம் - சாரியை, இது நீர்வாழ்பறவையென்று கூறப்படுதலின் "எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்"(தொ-பொ-கக,) என்றபடி பாலைக்கண்வந்ததெனக்கொள்க. கைகோள் - கற்பு.

தலைவன்பிரிதலினாலே மெய் இளைத்தலிற் கழறொடியென்றாள். அத

னையும் மெய்சோர்ந்துகாட்டுதலையும் நோக்கவே மகனுக்கு அழுகைபிறந்தமை கூறினள்.

இறைச்சி:—கணந்துட்பறவையினோசை யாழோசையோடு சேர்ந்து இசைக்குமென்றது நீ தலைவனொடு கூடி எங்கும் இசைபரவ வாழ்வாயென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்ச்சி. (உகஉ)

கூஎ

[குறிஞ்சி.]

இது, மதியுடன்படுக்குந் தலைமகன் சொல்லியது.

எ - து, இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்தபின் வாயில்பெற்றுய்ந்த தலைமகன் பின்னர்த் தலைமகளுந் தோழியும் ஓரிடத்திலிருப்பதையறிந்து மதியுடன்படுப்பான் ஆங்கேகிப் புதுவோன்போல நின்று சிறுமிகளே, நுமது சிறுகுடியாதென வினவவும் நீங்கள் சொல்லுகின்றிலீர், அதுகிடக்க, இத்தினைப்புனங்காவலும் நும்முடையதேயோ இதனையேனுங் கூறுமினோவென்று தன்கருத்தொடு அவ்விருவர் கருத்தினையும் ஒன்றுபடுத்துணரக் கூறுகிற்பது.

கச்சிப்பேட்டுப், பெருந்தச்சனார் பாடியது.

உகங. அருவி யார்க்கும் பெருவரை நண்ணிக்
கன்றுகால் யாத்த மன்றப் பலவின்
வேர்க்கொண்டு தூங்குங் கொழுஞ்சுளைப் பெரும்பழங்
குழவிச் சேதா மாந்தி யயலது
வேய்பயி லிறும்பிற் கோவலர் பருகும்

பெருங்கல் வேலிச் சிறுகுடி யாதெனச்
சொல்லவுஞ் சொல்லீ ராயிற் கல்லெனக்
கருவி மாமழை வீழ்ந்தென வெழுந்த
செங்கே ழாடிய செழுங்குரற் சிறுதினைக்
கொய்புனங் காவலு நுமதோ
கோடேந் தல்கு னீடோ ளீரே.

உரை:—பக்கம் உயர்ந்த அல்குலையும் பெருத்த தோளையுமுடைய சிறுமிகளே, அருவியொலிக்கின்ற பெரிய மலையையடைந்து,—ஆவினது இளங்கன்றைக் காலிலிட்டகயிறுபிணித்த தழைந்த மன்றம்போன்ற பலா மரத்தின் வேரிலே காய்த்துத்தூங்காநின்ற கொழுவிய சுளையையுடைய பெரியபழத்தை அவ் விளங்கன்றையுடைய சிவந்த பசுவானது தின்று பக்கத்திலுள்ளதாகிய மூங்கில்நெருங்கிய சிறுமலையின்கணுள்ள குளிர்ந்த நீரைப்பருகாநிற்கும் பெரியமலையை அரணாகவுடைய நுமதுசிறியகுடிதான் யாதோவென யான்வினவ அதற்குவிடையொன்று சொல்லுதலையுஞ்செய்திலீர்; ஆயினும் அதுகிடக்க, மின்னல்முதலாய தொகுதியையுடைய கரியமேகம் கல்லென்னும் ஒலியோடு மழையைப் பெய்ததனாலே விளைந்த சிவந்தநிறம்பொருந்திய செழுவியகதிர்களையுடைய கொய்யத்தக்க இத்தினைப்புனங்காவலும் நும்முடையதுதானோ? இதனையேனுங் கூறுங்கோள்.

இறும்பு - சிறியமலை. ஆம் - ஈரம். அறல் - நீர். கருவி - மின்னல்முதலியவற்றின்தொகுதி. கேழ் - நிறம். முன்றிலின்கண்ணே பலர்கூடியிருக்குமாறு மன்றுபோலநிற்றலின் மன்றப்பலவென்றார். ஊர்ப்பொது மரமுமாம்.

கோடேந்தல்குலெனத் தான் முன்புகண்டுவைத்ததாகக் கூறலின் முன்னுறுபுணர்ச்சி யறிவுறுத்தினன். வேற்றுமையிலீரென்பான் நீன்

தோழீரென்றான். இதனானே தலைவியுள்ளக்கருத்தின்வழி நீ யொழுக வேண்டுமென்று ஒற்றுமைநயத்தாற் கூறினானுமாம். புனமழிந்தாற் கூட்டமின்மைகூறுவான் கொய்கின்றபுனமென்றான். கொய்தழிந்தவழித் தலைவி மனையகம்புகுமாதலின் ஆண்டு இரவுக்குறிவேண்டுவான் சிறுகுடியாதென வினாவினமை கூறினான்.

உள்ளுறை:—கன்றையுடைய சேதா ஆண்டுள்ள பலாப்பழத்தைத் தின்று அயலிலுள்ள இறும்பின் நீரைப்பருகுமென்றது இத்தலைவியை முன்பே இயற்கைப்புணர்ச்சியாலே பெற்றுடையயான் இங்குப்பகற்குறியிற்கூடி அப்பால் இரவுக்குறியுங்கூடி நுகர்ந்து மகிழ்வேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - இளிவரலைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - மதியுடம்படுத்தல். ()

[பாலை.]

இஃது, உலகியலாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகன்
குறித்த பருவங்கண்டு தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, இரந்தோர்க்கீதல் முதலாய காரணத்தானே பொருள்வயிற் பிரியுந்தலைமகன் இன்னபருவத்து வருவேனென்றபடி வாராமையாலே அவன்குறித்தபருவம் வரக்கண்டதலைவி போதணியவருவேனென்று சூளுரைகூறியகன்ற நமது தலைவர் தாங்கூறியபருவத்துக்குரிய இடிமுழக்கத்தைக் கேட்டிலரோவென வருந்திக் கூறுகிற்பது.

கருவூர்க், கோசனார் பாடியது.

உகச. இசையு மின்பமு மீதலு மூன்று
மசையுட னிருந்தோர்க் கரும்புண ரின்மென
வினைவயிற் பிரிந்த வேறுபடு கொள்கை
யரும்பவி ழலரிச் சுரும்புண் பல்போ
தணிய வருதுநின் மணியிருங் கதுப்பென
வெஞ்சா வஞ்சின னெஞ்சுணக் கூறி

மைசூழ் வெற்பின் மலைபல விறந்து
செய்பொருட் ககன்ற செயிர்தீர் காதலர்
கேளார் கொல்லோ தோழி தோள

விலங்குவளை நெகிழ்த்த கலங்களு ரெள்ளி
நகுவது போல மின்னி
யார்ப்பது போலுமிக் கார்ப்பெயற் குரலே.

உரை:—தோழீ, இம்மைக்குரியபுகழும் இருமைக்குமுரிய இன்பமும் அங்ஙனம் மறுமையிலும் இன்புறுதற்கேதுவாகிய இரந்தோர்க் கீதல் முதலாகிய கொடைமையும் ஆகிய இம்மூன்றும் தமது இல்லின்கண்ணேசெயலற்றிருந்தோர்க்கு அருமையாகவுங் கைகூடுவதில்லை யெனக் கருதிப் பொருள்செயல்வினையிடத்துப் பிரிந்த வேறுபட்ட கோட்பாட்டுடனே என்னை நோக்கி 'நின்னுடைய நீலமணிபோலுங் கரிய கூந்தலுக்குக் கார்காலத்து அரும்புமலர்ந்த இதழ்களில் வண்டுகள் தேனைப்பருகாநின்ற பலவாய மலர்களை அணியும்பொருட்டியாம் வருகின்றோம்' என்று என்மனங்கொள்ளுமாறு குறையாத சுடுஞ்சூள் பலவுங்கூறி மேகந்தவழும் வெற்பாகிய மலைகள்பலவற்றைக்கடந்து பொருளீட்டும்வண்ணஞ் சென்ற யாதொருகுற்றமுமில்லாத நமதுகாதலர்,—என்னுடைய தோளிலுள்ள இலங்கிய வளைகளை நெகிழும்படி செய்ததனாலாகிய கலங்கிய துன்பத்தைநோக்கி இகழ்ந்து நகைபுரிவதுபோல மின்னி ஆரவாரஞ்செய்வதுபோலுகின்ற இந்த மழைபெய்யு மேகத்தினிடிமுழக்கத்தைக் கேட்டிலர் கொல்லோ? எ - று.

அசை - செயலறவு

தேயந்தோறும் பருவவேறுபாடுண்மையின் அவர்சென்ற நாட்டு இக்கார்ப்பருவமில்லை போலும் இருந்தால் அறிந்துகொள்வாரே யென்பாள். கேளார்கொல்லோவென்றாள். அவர் தவறுநரல்லரென்பாள் செயிர்தீர் காதலரென்றாள். இஃது அருண்மிகவுடைமை. வஞ்சினங்கூறிச் சென்றனரென்றது குறித்தபருவத்துவாராவிடின் வஞ்சினத்தான் அணங்கப்படுவர்கொலென இரங்கினளாயிற்று; இது தெய்வமஞ்சல். ஏனை மெய்ப்பாடு-

அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (உகச)

[நெய்தல்]

(க.) இது, பகற்குறிவந்து மீள்வானை 'அவள் ஆற்றுந்தன்மைய [illegible]; நீயிர் இங்குத் தங்கற்பாலீர்; எமரும் இன்னதொரு [illegible];' எனத் தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

எ - து, வெளிப்படை.

(உ.) இரவுக்குறிமறுத்து வரைவுகடாயதுமாம்.

எ - து, களவொழுக்கத்து இரவுக்குறிவருந்தலைமகனை அங்ஙனம் வாராதபடி தடுத்து மணம்புரிந்துகொள்ளும்வண்ணங் குறிப்பாற் கூறு நிற்பதுமாகும்.

மதுரைச், சுள்ளம்போதனார் பாடியது.

உகரு. குணகட லிவர்ந்து குரூஉக்கதிர் பரப்பிப்
பகல்செழு செல்வன் குடமலை மறையப்
புலம்புவந் திறுத்த புன்கண் மாலை
யிலங்குவளை மகளிர் வியனக ரயர
மீனிணந் தொகுத்த வூனெய் யொண்சுடர்
நீனிறப் பரப்பிற் றயங்குதிரை யுதைப்பக்
கரைசேர் பிருந்த கல்லென் பாக்கத்
தின்றுநீ யிவணை யாகி யெம்மொடு
தங்கி னெவனோ தெய்ய செங்காற்
கொடுமுடி யவ்வலை பரியப் போகிய

கோட்சுறாக் குறித்த முன்பொடு
வேட்டம் வாயா தெமர்வா ரலரே.

உரை:—சேர்ப்பனே, கீழ்கடலினின்றெழுந்து நல்லநிறத்தையுடைய கதிர்களைபபரப்பிப் பகற்பொழுதைச் செய்துவிளங்கிய ஆதித்தன் மேல்பாலுள்ள மலையிலே மறைந்துசெல்லலும் துன்பத்தை முற்படுத்துவந்துதங்கிய புன்கண்ணையுடைய மாலைப்பொழுதினை இலங்கிய வளையணிந்த மகளிர் தம்தம் மாளிகையிலே எதிர்கொண்டு அழையாநிற்ப மீன்கொழுப்பைச் சேர்த்து உருக்கிய ஊனுகிய நெய்வார்த்து ஏற்றிய ஒள்ளிய விளக்கின் ஒளியையுடைய நீலநிறமுடைய பரப்பின்கண் விளங்கிய அலைமோதக் கரையிடத்துப் பொருந்தியிருந்த கல்லென்னுமொலியையுடைய பாக்கத்து இன்று நீ இவ்விடத்து இருந்தனையாகி எம்மோடு தங்கியிருப்பின் உனக்கு ஏதேனுங் குறைபாடுளதாமோ? சிவந்த நூலாலாகிய காலையும் வளைந்த முடியையுமுடைய அழகிய வலைகிழியும்படி அறுத்துக்கொண்டு புறத்தே ஓடிப்போன கொல்லவல்ல சுறாமீனைக்கருதி மிக்கவலியுடனே அவற்றைத் தம் வேட்டையிலகப்படப் பிடித்துக்கொண்டு வாராது எஞ்சுற்றத்தார் வெறுமனே மீண்டுவருபவரல்லர்; எ - று.

அயரவென்னுமெச்சம் இருந்தவென்பதனைக்கொண்டது.

தலைவிக்கு வருத்தமிகுதியுண்டாமென்பதனை யறிவுறுத்துவான் புன்கண்மாலையென்றாள். தலைவியொடுகூடி நலந்துய்க்கவென்றுகுறிப்பிப்பான் எம்மொடுதங்கினெவனோவென்றாள். அச்சமும் கண்படையுமின்றி இரவு முழுதுந் துய்க்கலாமென்பான் எமர்வாரலரென்றாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(உ.) இரவுக்குறிமறுத்து வரைவுகடாதற்கு—மணஞ்செய்துகொண்டாலன்றி வெளிப்படையாகத் தலைவிபால்வைகுதற் கியலாதாதலானும், வேட்

டம் வாய்ப்பின் எமர் உடனே வருவாராதலால் அவர் அறியின் ஏதம் நிகழுமாகலானும், மாலை புன்கணுடையதாதலால் நீ தங்காவிடின் தலைவி ஆற்றகிலாளெனக் குறிப்பாற் கூறுதலானும் மணஞ்செய்துகொள்கவெனக் களவு மறுத்து வரைவுகடாயதறிக. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (உகரு)

[மருதம்.]

இது, தலைமகட்குப் பாங்காயினர்கேட்பத் தலைமகன் றலைநின்றொழுகப்படாநின்ற பரத்தை பாணற்காயினும் விறலிக்காயினும் சொல்லுவாளாய் நெருங்கிச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகனாலே தலையளிசெய்யப்பட்ட காதற்பரத்தை அவனுக்கு அறிவுறுத்துமாற்றால் அத் தலைவிக்குப் பாங்காயுள்ளார்கேட்ப முற்கூறிய அவ்விருவரி லொருவரைநோக்கி இன்பநுகராவிடினும் அவரைக் காணுதல் இனிதேயாம்; அவரில்லாதவூர் இன்னாதாகுமென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

மதுரை, மருதனிளநாகனார் பாடியது.

உகசு. துனிதீர் கூட்டமொடு துன்னா ராயினு
மினிதே காணுநர்க் காண்புழி வாழ்தல்
கண்ணுறு விழுமங் கைபோ லுதவி
நம்முறு துயரங் களையா ராயினு
மின்னா தன்றே யவரில் லூரே
யெரிமருள் வேங்கைக் கடவுள் காக்குங்
குருகார் கழனியி னிதணத் தாங்க
ணேதி லாளன் கவலை கவற்ற
வொருமுலை யறுத்த திருமா வுண்ணிக்

கேட்டோ ரனையா ராயினும்
வேட்டோ ரல்லது பிறரின் னாரே.

உரை:—புலவி தணித்துக் கூடுகின்ற கலவியொடு பொருந்தி என்பால் எய்திலராயினும் பலகாலும் முன்பு அவர்மெய்யைநோக்கி மகிழ்ந்தேனாதலின் அங்ஙனமாகக் காணுந்தரத்தினரை நோக்கியிருந்தாலும் உயிரொடு வாழ்வ தினியதாகும்; அவ்வண்ணங் காணப்பெறேனாதலின் யான் இனி

உயிர்வைத்திருப்பதில் யாதுபயன்? கண்ணில்விழுகின்ற நுண்ணிய துகளையும் கை விலக்குமாறுபோல நம்மையுற்ற துன்பத்தை நீக்காராயினும் அவரில்லாதவூர் இன்னாதாகும்; இன்னாதவூரில் யானிருந்தும் யாதுபயன்? ஆதலின் இன்னே துறந்தகலினும் அகலுவன்; குருகுகள் ஆரவாரிக்கும் வயற்கரையிலே கடவுளேறிய எரிபோன்ற பூவையுடைய வேங்கைமரத்திற்கட்டிய கட்டுப்பரணருகிலே, அயலானொருவன் செய்ததனாலாய கவலை வருத்துதலாலே ஒருகொங்கையை அறுத்த திருமாவுண்ணியைக் கேட்டவர்கள் அத்தன்மையராயினும் அவள்பால் அன்புவைத்தவர்மாத்திரம் வருந்துவரேயன்றிப் பிறர்வருந்துபவரல்லர்; அவ்வாறே தலைவரைப் பிரிந்ததலைவி வருந்துவளாயினும் மிக்கவேட்கையையுடைய யான் வருந்துந்துணை அவன் வருந்துபவனல்லன்; அங்ஙனமே பிறரும்வருந்துபவரல்லர்; எ - று.

கண் பரத்தையாகவும், விழுமம் அவள்கொண்டகாமமாகவும், கை தலைவனாகவும் உவமங்கொள்க. இது வினையுவமம். அவ்வாறேயென்பதுமுதற் குறிப்பெச்சமும் முன்னுள்ளயாவும் இசையெச்சமுமாகக் கொள்க. திருமாவுண்ணியென்பது கண்ணகிகதையைக்குறிக்கின்றதுபோலும்.

துன்னாராயினுமென்ற உம்மையால் ஒருகால் துன்னினுந் துன்னுவரெனக்கொண்டு காண்புழி இனிதேயென்றான். கலையாராயினும் என்றதற்

கும் அங்ஙனமே ஒருகால் களையினுங்களைவரெனக்கொண்டு அத்தகையாரில் லாதவூர் இன்னாதென்றாள் எனலுமாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தலைவிபுலத்தல். (உகசு)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகன் மீண்டுவந்து தலைவிபுலந்திருப் பதறிந்து அப்புலவியைத் தணிக்கவேண்டித் தோழியைவிடுப்ப அத்தோழி யைத் தலைவிநோக்கி நமது மலைநாடன் மிக இனியனாயினும் புலவிநீக்கிக் கூடுதல் நல்ல இன்பத்தைத்தருதலால் யான் ஊடுகிற்பேன்காணெனை வெகுண்டு கூறாநிற்பது.

கபிலர் பாடியது.

உகஎ. இசைபட வாழ்பவர் செல்வம் போலக்
காண்டொறும் பொலியுங் கதழ்வாய் வேழ
மிருங்கேழ் வயப்புலி வெரீஇ யயலது
கருங்கால் வேங்கை யூறுபட மறலிப்
பெருஞ்சினைத் தணியுங் குன்ற நாட

னனிபெரி தினிய னாயினுந் துனிபடர்ந்
தூட லுறுவேன் றோழி நீடு
புலம்புசே ணகல நீந்திப்
புலவி யுணர்த்தல் வண்மை யானே.

உரை:—தோழீ, புகழ்மிகும்படி வாழ்கின்றவருடைய செல்வம்பொலி

வடைதல்போலக் காணுந்தோறும் பொலிந்துதோன்றுகின்ற விரைந்தசெல வினையுடைய களிற்றியானை தன்னெதிர்நிற்க இயலாது கரியநிறத்தை யுடைய வலியபுலி வெருவியோடுதலாலே அயலிலுள்ளதாகிய கரிய அடியையுடையவேங்கைமரம் சிதைவுபடுமாறு முறித்துத்தள்ளித் தனது பெரிய சினம் தணியாநிற்கும் மலைநாடனாகிய நமதுகாதலன், பலகாலும் நம்பால் நிகழ்த்தும் புணர்ச்சியாலும் பெருநயப்புமுதலியவற்றாலும் மிகப்பெரிதும் இனியனாயிருப்பினும் பிரிவினாலுண்டாகிய நீடியவருத்தமெல்லாம் தூரத்தே அகன்றுபோகும்படி வந்துகூடி யான்கொண்ட புலவியைப் போக்குமாறு என்னைப் பணிந்துணர்த்தல்முதலாகிய வண்மையைச்செய்தலானே யான் வருத்தமேற்கொண்டேன்போல ஊடாநிற்பேன்காண்; எ - று.

கதழ்வு - விரைவு. வெரீஇ என்னுஞ் செய்தெனெச்சத்தை வெருவவென்னுஞ்செயவெனெச்சமாகத்திரித்து ஏதுபொருட்டாக்குக.

பிரிந்தகாலத்துத் தான் உற்றவருத்தம் தலைவனும் படுவதைத் தான் நேரிற்பார்க்கவேண்டுங்கருத்தால் ஊடலுறுவேனென்றாள். அங்ஙனம் ஊடியவழி அவன்உணர்த்தல் இன்பநனிபயப்பதனை "இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல், வல்ல தவரளிக்கு மாறு." (குறள்-௧௩௨௧) என்றதனானும் அறிக.

உள்ளுறை:—களிற்றியானை தன்னிடத்துப் புலி யஞ்சியோடுதலாலே தான்கொண்டசினத்தை அயலிலுள்ள வேங்கையைமோதித் தணியாநிற்குமென்றது தலைவிகொண்ட புலவிக்குத் தலைவன் அஞ்சியகலுதலாலே அவன்பாலுற்ற பரத்தைமையை இகழ்ந்துகூறி அச்சினந்தணியாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். இது நிலத்தாற்குறிஞ்சி. (௨௧௭)

[நெய்தல்.]

இது, வரைவிடை மெலிந்ததலைமகள் வன்பொறை எதிர்மொழிந்தது.

எ - து, களவினின்று மணஞ்செய்துகொள்ளவேண்டிய தலைமகன் நீட்டித்தலால் வருத்தமுற்ற தலைவி தன்னை வலிதிற்பொறுத்திருவென்ற

தோழியைநோக்கி 'மாலையம்பொழுதும் வந்தது, அதன்மேல் இரவும் வந்

திறத்தது; அவர்கூறியபருவங்கழிந்தது, கூகையுங்குழறும், அன்றி அன்றிலின்குரலையுங்கேட்குவன்கொலாம்' என்று அழிந்து கூறுநிற்பது.

கிடங்கில், காவிதிகீரங்கண்ணனார் பாடியது.

உகஅ. ஞாயிறு ஞான்று கதிர்மழுங் கின்றே
யெல்லியும், பூவீ கொடியிற் புலம்படைந் தன்றே
வாவலும் வயின்றொறும் பறக்குஞ் சேவலு
நகைவாய்க் கொளீஇ நகுதொறும் விளிக்கு
மாயாக் காதலொ டதர்ப்படத் தெளித்தோர்
கூறிய பருவங் கழிந்தன்று பாரிய
பராரை வேம்பின் படுசினை யிருந்த
குராஅற் கூகையு மிராஅ விசைக்கு
மாணா நோயட வருந்தி யின்னுந
தமியேன் கேட்குவென் கொல்லோ
பரியரைப் பெண்ணை யன்றிற் குரலே.

உரை:—ஆதித்தமண்டிலம் மேலைத்திசையிலிறங்கிக் கதிரும் மழுக்கமடைந்தது, இராப்பொழுதென்பதும் பூவுதிர்ந்தகொடிபோல ஞாயிற்றை இழந்து தனித்துப் பொலிவுகுன்றுநின்றது, இடங்கள்தோறும் வௌவாலும் பறந்து உலவாநிற்கும்,—ஆந்தையின் சேவலும் மகிழ்ச்சிமிகப்பெற்றுத் தான் நகைக்குந்தோறும் தன்பெடையை அழையாநிற்கும், இவையேயுமன்றித் தீராத ஆசையுடனே நெறிப்பட என்னைத் தேற்றியகாதலர் கூறிய பருவமும் மெல்லமெல்லச் செல்லாநின்றது, இடையிடையே நிழல்பரவிய பருத்த அடியையுடைய வேம்பின் பெரியகிளையிலிருந்த குராலாகிய கூகையும் இரவுமுழுதுங் குழறுநிற்கும், இத்தகைய இரவிலே தீராதகாமநோய்

துன்புறுத்தலாலே வருத்தமடைந்து இத்துணைநாளும் வருந்தியதன்றி இன்னும் தமியளாயிருந்து பருத்த அடியையுடைய பனைமடலிலேயிருக்கும் அன்றிலின்குரலையுங் கேட்மொழ்குவேனோ? எவ்வண்ணம் இதனை ஆற்றியிருப்பேன்?. எ - று.

ஞான்று - தொங்கி, கீழிறங்கி. எல்லி - இரவு. சேவல் - ஈண்டு இரவிலியங்கும் ஆந்தையின்சேவல்; "எங்கில மருங்கின்" (தொ-பொ-௩௧.) என்றபடி புள்மயங்கிற்று. குரால்-கோட்டான்; குராற்கூகை—இருபெயரொட்டு. பரிய அரை - பரிய என்ற குறிப்புப்பெயரெச்சத்தின் அகரம்தொக்கது. கேட்குவன்கொல்லோவென்றது துன்பத்துப்புலம்பல்.

மாலைப்பொழுதானது காமநோயை முற்படவிட்டு வருதலின் அது வருதற்கேதுவாகிய ஞாயிறு படுந்தன்மைகூறி வருந்தினாள். தனித்துறை

௩௮

உ௱௰௮ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

வாழ்க்கையின் இரவு பொலிவடையாமையின் எல்லியும் புலம்படைந்ததென்றாள். ஏனைப் புள்ளினம் புணர்ச்சிகருதிப் பெடையையழைப்பக் கேட்டலானே தனது ஆற்றாமை கூறுகின்றவள் அதனான் இறந்துபடாமல் அன்றிற்குரலும் கேட்குவேன்கொலென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (உ௧௮)

[நெய்தல்.]

இது, வரைவிடைவைத்துப்பிரிய ஆற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ - து, களவினின்று மணம்புரிந்துகொள்ளக்கருதிய தலைமகன் அது காரணமாகப் பொருளீட்டிவருமாறு பிரிதலும் ஆற்றாளாகிய தலைவி தோழியைநோக்கி என் உயிர்போவதாயினும் சேர்ப்பன் தானேவந்துபுணர்ந்து

தலையளிசெய்ததனாலே இன்னும் வந்துமுயங்குவனென்னுங் கருத்தோடு அவன்மீது சிறிதுஞ்சினங்கொள்ளேனெனத் தனக்குண்டாயவருத்தத்தை உள்ளடக்கிக்கொண்டு கூறுகிற்பது.

தாயங்கண்ணனார் பாடியது.

உகக. கண்ணுந் தோளுந் தண்ணறுங் கதுப்பும்
பழநல மிழந்து பசலை பாய
வின்னுயிர் பெரும்பிறி தாயினு மென்னதூஉம்
புலவேன் வாழி தோழி சிறுகா
லலவனொடு பெயரும் புலவுத்திரை நளிகடற்
பெருமீன் கொள்ளுஞ் சிறுகுடிப் பாதவர்
கங்குன் மாட்டிய கனைகதி ரொண்சுடர்
முதிரா ஞாயிற் றெதிரொளி கடுக்குங்
கானலம் பெருந்துறைச் சேர்ப்பன்
றானே யானே புணர்ந்த மாறே.

உரை:—தோழீ, நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; என்னுடைய கண்களும் தோள்களும் மெல்லிய நறியகூந்தலும் பழைய அழகுகெட்டுப் பசலை பாய இனிய என்னுயிர் இறந்துபடுவதாயினும் சிறியகாலையுடைய ஞெண்டுகளோடு பெயர்ந்தேகும் புலவுநாற்றத்தையுடைய அலைகள்நெருங்கிய கடலின்கண்ணேசென்று பெரியமீனைப்பிடிக்குஞ் சிறுகுடியின்கணுள்ள பரதமாக்கள் மரக்கலங்களுக்குத் தெரியுமாறு இரவிலிடப்பட்ட நெருங்கிய கதிர்களையுடைய ஒள்ளியவிளக்கம் முதிராத இளஞாயிற்றின் எதிரேதோன்றிய

ஒளிக்கு ஒப்பாகும் கழிக்கரைச்சோலையையும் பெரிய கடலின் துறையையு முடைய நமதுகாதலன் தமியனாய்வந்து யான்மகிழுமாறு முன்புபுணர்ந்து தலையளிசெய்ததனால் இனியும் அங்ஙனம் வருவானென்னுங் கருத்தோடு சிறிதும் அவன்மீது புலப்பேனல்லேன்காண்; எ - று.

பெரும்பிறிது - சாக்காடு. கனைகதிர் - நெருங்கியகதிர். நளி - செறிவு. தானே யானே என்பவற்றின் ஏகாரம் பிரிநிலை. எதிரொளி - பிரதிவிம்பம்.

இழந்து பாய உயிர்பெரும்பிறிதாயினும் என்றது பழநலனிழந்து பசலைபாய்தலினாலே உயிர்போகுந்தன்மையேயென்றாளென்பது. இறக்குந்தன்மையேன் புலந்தாவதென்னையென்பாள் புலவேனென்றாள். தமிவந்து புணர்ந்துபோயதனால் இன்னும்வருவான்கொல்லோவென்றையுற்று உயிர் வைத்திருக்கின்றேனென்றாள். பழநலமிழந்து பசலைபாயவென்றது பசலை பாய்தல். உயிர் பெரும்பிறிதாயினுமென்றது கலக்கம்.

இறைச்சி:—பரதவர் கங்குல்மாட்டிய விளக்கு இளங்கதிரின் ஒளி போல விளங்குமென்றது தலைவன் என்னைக்கலந்து 'நின்னிற்பிரியேன்' என்று சொல்லிவிடுத்தவாய்மை என்னெஞ்சினிலங்காநின்றதென்றாளென்பதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (உகக)

[குறிஞ்சி.]

(க.) இது, குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகளை முகம்புக்கது.

எ - து, தலைமகன் அடைந்த குறையைத்தீர்க்குமாறு உடன்பட்ட தோழி தலைமகளிடஞ்சென்று, அத்தலைவி தன்முகம்நோக்கி மகிழ்ந்து வினவுதல் நிமித்தமாக உரையாடுகின்றவள் ஒருதலைவன் ஊர்கின்ற மடன் மாவையீர்த்து நம்முடைய மறுகின்கண்வரும் மாக்களாகிய மயக்கமுற்ற இவர்கள் உலகவியல்பறிந்திருப்பின் 'இத்தோழியர் தலைவிக்கு வேறாவார்' என்று எம்முடன் சொல்லாடப்படுதல் எவ்வண்ணமாகுமென்று சூழ்ந்து

கூறுநிற்பது.

(உ.) பின்னின்றதலைமகன் தோழிகேட்பத் தலைமகளை ஓம்படுத்ததூஉமாம்.

எ - து, தன்குறையைத் தோழிபாலுரைத்ததலைமகன் மீட்டும் தான் கூறுவதனை அவள்கேட்டு விரைந்து குறைமுடிக்குமாற்றானே யான் வேர் வின்றபனைமாலையீர்த்து மறுகின்வருமாக்களாகிய மயக்கமுடைய இவர்கள் உலகவியலறிந்திருப்பின் 'இத்தோழியர் தலைவிக்கு வேறாதலுடையார்' என்று எம்முடன்சொல்லுதல் எவ்வண்ணமாகுமென்று கூறியதுமாகும்.

(ங.) தான் ஆற்றானாய்ச் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, வெளிப்படை (உரை எல்லாவற்றிற்குமொக்கும்.)

குண்டுகட்பாலியாதனார் பாடியது.

௨௨0. சிறுமணி தொடர்ந்து பெருங்கச்சு நிறீஇக்
குறுமுகி ழெருக்கங் கண்ணி சூடி
யுண்ணா நன்மாப் பண்ணி யெம்முடன்
மறுகுடன் றிரிதருஞ் சிறுகுறு மாக்கள்
பெரிதுஞ் சான்றோர் மன்ற விசிபிணி
முழவுக்கண் புலரா விழவுடை யாங்க
ணூரே மென்னுமிப் பேரே முறுநர்
தாமே யொப்புர வறியிற் றேமொழிக்
கயலே ருண்கட் குறுமகட்
கயலோ ராகலென் றெம்மொடு படலே.

உரை:—நல்ல பனைமடலால் உணவுண்ணாத ஒருகுதிரையைச்செய்து

அதற்குச் சிறியமணிகளைக்கட்டிப பெரிய கச்சையைப்பூட்டிக் குறிய எருக்கம்பூமாலையைச்சூடி ஒருதோன்றல் அதிலேறியிருப்ப அக்குதிரையையீர்த்துக்கொண்டு யாம்வருகிறதெருவில் எம்பின்னேவந்து திரிகின்ற சிறிய குறிய பிள்ளைகளாகிய,—நன்றாக இறுகக்கட்டிய குடமுழாவின்கண் ஓயாதுமுழங்குகின்ற திருவிழாவையுடைய அந்தவூரினேமென்று கூறும் இப்பெரிய மயக்கமுடையவர்கள்தாம், உலகநடையறிந்திருப்பாரேயாயின் எம்மைச்சுட்டித் 'தேன்போலும் மொழியையும் கயல்போன்ற மையுண்டகண்ணையுமுடைய நம் இளமடந்தைக்கு இத்தோழிமார் அயலாந்தன்மையுடையர்' என்று எம்முடன்சொல்லாடல் எவ்வளவு வியப்புடையது? இங்ஙனங்கூறுதலால் இவர் பெரிதுஞ் சால்புடையர்போலும்? எ - று.

தொடர்தல் - தொங்கக்கட்டுதல். கச்சு - முதுகிலிட்டகலனை நழுவாதபடி குதிரையின் பின்னேமாட்டிக்கட்டும்வார். இவையிரண்டும் குதிரையின்புனைவு. எருக்கங்கண்ணி - தலைமகன்சூடுவது.

தலைமகன் மடலூர்தலை ஊராரறியின் நின்னை யலர்தூற்றுவாராதலின் அதன்முன் நீ உடன்படவேண்டுமென்பதையறிவுறுத்துவாளாய் அவன் மடலூர்கின்றமைகூறினள். மக்களை நீவிர்யாவரென்றதற்குத்தக்கவிடை கூறாது அந்தவூரினேமென்றமையின் மயக்கமுற்றவரென்றாள். யான் நினக்குரியளாதலையறியாராய்க் குறுமகட்கயலோரென்றதனால் பெரிதுஞ் சான்றோ

ரென் றிகழ்ந்துகூறினள். இவையனைத்துந் தன்முகமாகத் தலைவிநோக்கி வினவுமாற்றாற்கூறியது. புகுதல் - தலைவிநோக்கிய நோக்கெதிர் தான் சென்றுபுகுதல். முகமென்பது அங்ஙனம் தான்புகுதற் கிடமாகியநோக்கு. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல். பயன் - தலைமகளைமுகம் புகுவித்தல். (௨௨0)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றி மறுத்தாராநின்ற தலைமகன்

பாகற்குச் சொல்லியது.

எ - து, சென்றுவினைமுடித்து மீளுந்தலைமகன் தேர்ப்பாகனைநோக்கிப் பாகனே, நமதுகாதலி தன்புதல்வன் துயிலுமிடம்புகுந்து 'எந்தாய் வருக' என்னுஞ்சொல்லை யாம் கேட்டு மகிழுமாறு நின்தேர் விரைவிலே செல்லுவதாகவென்று மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

இளவேட்டனார் பாடியது.

உஉக. மணிகண் டன்ன மாநிறக் கருவிளை
யொண்பூந் தோன்றியொடு தண்புத லணியப்
பொன்றொடர்ந் தன்ன தகைய நன்மலர்க்
கொன்றை யொள்ளிணர் கோடுதொறுந் தூங்க
வம்புவிரித் தன்ன செம்புலப் புறவி
னீரணிப் பெருவழி நீளிடைப் போழச்
செல்க பாகநின் செய்வினை நெடுந்தேர்
விருந்து விருப்புறூஉம் பெருந்தோட் குறுமகண்
மின்னொளி ரவிரிழை நன்னகர் விளங்க
நடைநாட் செய்த நவிலாச் சீறடிப்
பூங்கட் புதல்வன் றூங்குவயி னொல்கி
வந்தீ கெந்தை யென்னு
மந்தீங் கிளவி கேட்க நாமே.

உரை:—பாகனே, வரும்விருந்தை எதிரேற்க விருப்பங்கொண்ட பெரிய தோளையுடைய இளமையுற்ற நமதுகாதலி மின்னல்போல ஒளிவிடுதலையுடைய விளங்கிய அணிகலங்களால் எமது நல்ல மாளிகையெங்கும் விளங்காநிற்ப நாட்காலையில் நடத்தலைப்பயின்றறியாத சிறிய அடிகளையும் பூப்போன்ற கண்ணையுமுடைய புதல்வன் தூங்குமிடத்திலேசென்று உடம்பிலுள்ள துவட்சியோடு அப்புதல்வனை நெருங்கிநோக்கி 'எந்தாய் வருக' என்று அழைக்கின்ற அழகிய இனிய வார்த்தையை நாம் கேட்டுமகிழும்படி

நீலமணியாற் செய்துவைத்தாற்போன்ற கரியநிறத்தையுடைய கருங்காக் கணங்கொடி ஒள்ளியகாந்தளுடனே தண்ணியபுதல்தோறும் மலர்ந்து அழகுசெய்யப் பொற்காசினைத் தொங்கவிட்டாற்போன்ற அழகையுடைய நல்ல மலரையுடைய சரக்கொன்றையின் ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்கள் அதன்கிளைகள்தோறுந் தூங்காநிற்ப இவற்றால் நறுநாற்றத்தைப் பரப்பினாற்போன்ற சிவந்தமுல்லைநிலத்தில் நீர் அமையப்பெற்ற பெரியவழியின் நீண்ட இடமெங்கும் சுவடுபிளப்ப இயங்குந் தொழிலையுடைய நினது நெடியதேர் விரைவிலே செல்லுவதாக; எ - று.

கருவிளை - கருங்காக்கணம். தோன்றி - செங்காந்தள். வம்பு - நறுமணம். நவிலுதல் - பயிலுதல். இழையையுடைய புதல்வனென்க. வந்தீக - வருகவென்னும் வினைச்சொல்லின்திரிபு. "போர்யானை வந்தீக வீங்கு" என்றார் (௮௯) கலியினும்.

காதலி தன்னுள்ளமகிழ்ச்சியால் புதல்வனை யெழுப்புவது முதலிற் கூறினன். காதலியும் புதல்வனும் தன்னைக்கண்டவழி கழியுவகைமீதூர்தலானும் அவருவகையைக் கண்டவுடன் தான் வழிவரும்வருத்தம் நீங்கப்பெறுதலுண்மையானும் அவள் புதல்வனையெழுப்புங்கிளவியைத் தான்கேட்டுமகிழுமாறு விரைந்து தேர்செல்வதாகவென்றான். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - பாகன்விரைந்துதேர்கடாவல். (௨௨௧)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி தலைமகன் வரவுணர்ந்து சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைமகன் களவொழுக்கமேற்கொண்டு ஒழுகுபவன் ஒருநாள் பைய ஒருபுறமாகவருதலையறிந்ததோழி உள்ளுறையால் தலைவியை இல்லிடத்துச்செறித்ததையும் குறிப்பால் அவன் இன்றியமையாமையையும் அறி

யப்படுத்தி வரைவுகடாவுவாளாய்த் தலைவியை நோக்கித் தோழீ, நீ அவருடைய குன்றத்தையேனுங்கண்டு மகிழும்படி வேங்கையிலேகட்டிய கயிற்றூசலிலே நின்னைவைத்து வீசியாட்டவோ ஒன்றுகூறுயென அழுங்கிக் கூறுகிற்பது.

கபிலர் பாடியது.

௨௨௨. கருங்கால் வேங்கைச் செவ்வீ வாங்குசினை
வடுக்கொளப் பிணித்த விடுமுரி முரற்சிக்
கைபுனை சிறுநெறி வாங்கிப் பையென
விசும்பா டாய்மயில் கடுப்ப யானின்று
பசுங்கா மூஞ்சல் பற்றுவன ளூக்கிச்

செலவுடன் விடுகோ தோழி பலவுடன்
வாழை யோங்கிய வழையமை சிலம்பிற்
றுஞ்சுபிடி மருங்கின் மஞ்சுபடக் காணாது
பெருங்களிறு பிளிறுஞ் சோலையவர்
சேணெடுங் குன்றங் காணிய நீயே.

உரை:—தோழீ, பலவாகிய மலைவாழையும் உயர்ந்த சுரபுன்னைகளும் பொருந்திய மலையின்கண்ணே துயிலுகின்ற பிடியானையின் பக்கத்தில் மேகம் மறைத்தலால் அப்பிடியைக் காணப்பெறாது பெரியகளிற்றியானை பிளிறுநிற்கும் சோலையையுடைய அவரது உயர்ந்த நெடியமலையை நீ பார்த்தேனும் நினது கவலைதணியும்படியாக,—கரிய அடியையுடைய வேங்கையின் சிவந்தமலர்களையுடைய வளைந்தகிளையிலே தழும்புபடக்கட்டிய வளையவிட்ட கயிற்றினலாகிய கைவன்மையாலே செய்த சிறிய முடக்கத்தையுடைய ஊசலை யிழுத்து மெல்ல நின்னை யேற்றிவைத்து யான் இப்பொ

ழுது நின்னுடைய அல்குலின்மேலேகிடந்த பசியபொன்னாலாகிய வடத்தைப்பற்றி ஆகாயத்திலேபறக்கின்ற அழகிய மயிலேபோல நின்னை ஆட்டி நீளச்சென்றுமீளும்படி விடுவேனோ? ஒன்று கூறிக்காண்; எ - று.

முரி - முரிவு; ஒடிவு. முர்ற்சி - கயிறு. நெறி - நெறிப்பு; புரியின்முடக்கம்.

மனைவயிற்காவற்படுத்தியதனாலே தலைவனைமுயங்கவும் காணவுமியையாமையால் அவன்குன்றத்தைநோக்கியேனுஞ் சிறிது ஆறுதல்கொள்ளுமாறு மனைமுன்றிலின்கணுள்ள வேங்கையிலே தொடுத்த ஊசலில்வைத்து நின்னையாட்டுகோவென்றாள்; வீசியாட்டும்பொழுது உயரப்போகுங்காலத்து அவன்குன்றங்காணப்படுமாதலால். இஃது இல்வயிற்செறித்ததும் அவன் இன்றியமையாமையுங் கூறியதாயிற்று. இனிக் களவுநிகழ்தற்கின்மையானும் பிரிவாலே தலைவி இறந்துபடுமாகலானும் கேட்டதலைவன்வரைந்தெய்துவதன்றி வேறு செய்யக்கிடந்ததின்மையின் வரைவுகடாவாயிற்று.

உள்ளுறை:—பிடியை மேகம்மறைத்தலாலே அதனைக்காணாது களிறு பிளிறுமென்றது தலைமகளை இற்செறித்தலானே தலைமகன் குறியிடம் புகுந்து அவளைக்காணாது வருந்தாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உஉஉ)

[நெய்தல்.]

இது, பகற்குறிவந்து மீள்வானைத் தோழி இரவுக்குறி
நேர்வாள்போன்று அதுவுமறுத்து
வரைவுகடாயது.

எ - து, அங்ஙனம் வந்துமீளுந் தலைமகனைத் தோழி இவள் நின்பால் அன்புடையளாதலிற் பகலும்வருகின்றனை, இங்கு நீவந்துபோவதனை எங்களையன்மார் அறியின் இல்வயிற் செறிப்பாராதலின் இரவின்வருவாயாக என்றுகூறினவள் அவ்வண்ணம் நீ இரவில்வருதற்கும் இவ்வூர் துறையின்

கண்ணே இராவிலுந்துயிலாத அம்பற்பெண்டிரையுடையதாயிராநின்றதென அதனையுமறுத்து வரைவுதோன்றக் கூறுநிற்பது.

உலோச்சனார் பாடியது.

௨௨௫. இவடன், காமம் பெருமையிற் காலையென் றுணி
னன்புபெரி துடைமையி னளித்தல் வேண்டிப்
பகலும் வருதி பல்பூங் கான
லிந்நீ ராகலோ வினிதா லெனினிவ
ளலரி னருங்கடிப் படுகுவ ளதனா
லெல்லி வம்மோ மெல்லம் புலம்ப
சுறவினங் கலித்த நிறையிரும் பரப்பிற்
றுறையினுந் துஞ்சாக் கண்ணர்
பெண்டிரு முடைத்திவ் வம்ப லூரே.

உரை:—மெல்லிய நெய்தனிலத்தலைவனே, இவள் தன்னுடைய காம மிகுதியாலே இது காலைப்பொழுதாமே யென்று கருதாளாகி நின்னாலே செய்யப்படும் அன்பைப் பெரிதும் பாராட்டுதலுடைமையால் இவளைத் தலையளிசெய்யவேண்டி நீ பகற்பொழுதின்கண்ணும் பலவாய மலர்களை யுடைய கழியருகிலுள்ள சோலையில் அன்றுகொண்ட குறிவயின் வாராநின்றனை; இங்ஙனம் நீயிரிருவீரும் களவினொழுகுத லினிதேயா மென்றாலோ ஊரார் கூறும் பழிமொழியே காரணமாக இவள் மீள்வதற்கரிய சிறையின் கண்ணே படுத்தப்படாநிற்பள்காண்; ஆதலின் இனி நீ இராப்பொழுதையி லிங்குவருகுவாயாக; (என்றலும் அவன் இரவிலும்வருவானேயன்றி வரைந் தெய்துபவ னல்லனெனக்கொண்டு மீட்டும் சேர்ப்பனே,) நீ அங்ஙனம் இரவின்வருவையாயினும் பழிச்சொல்லை மேலேறட்டுக் கூறுநிற்கும் இவ் வூர் சுறாமீனினம் மிக்க நிறைந்த கடற்பரப்பிலுள்ள துறையிடத்தும் துயி லாத கண்ணினராகிய கொடியமாதரையு முடையதாயிராநின்றது; ஆதலின் இரவின்வருதலினு மிடும்பையெய்தும் போலும்? எ - று.

கடி - காவல். கலித்தல் - மிகுதல். வருதியென்றது வந்துமீள்வானை

நோக்கிக்கூறியது. நிகழ்காலவினைமுற்று.

இரவுக்குறிநேர்வான்போன்று எல்லிவம்மோவென்றான். இரவுவரின் அவர்கண்டு பூசலிட்டுத் தலைமகளை இல்வயிற்செறிப்பரென அறிவுறுத்த

வேண்டி இவ்வூர் துறையிலே துஞ்சாக்கண்ணராகிய பெண்டிரையுடைய தென்றாள். இஃது, அழிவில்கூட்டத் தவன்புணர்வுமறுத்தல்.

இறைச்சி:—சுறுமீனிருக்குங் கடலினது துறையிலே துஞ்சாத கண்ணையுடையரான மாதரை இவ்வூருடையதென்றது தலைவியிருக்கின்ற மனையின்கண்ணே துஞ்சாத கண்ணளாகிய அன்னையை யாம் உடையேமா யிரா நின்றேமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

[பாலை.]

இது, தோழியாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகள் பெயர்த்துஞ்
சொற்கடாவப்பட்டு அறிவிலாதேம் என்னை சொல்லியும்
பிரியாராகாரோ வென்று சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் பிரிந்ததனைத் தோழி தலைவிக்குத் தெரியக்கூறி மீட்டும் வினவக்கேட்டு வருந்தி அன்பின்மிக்க பெரியராய் நின்னைநீங்ககிலேமென்று தேற்றிச் சுரத்தின்கண்ணே சென்ற நமதுகாதலர்திறத்து யான் இனி மொழிவதியாதென நொந்து கூறுநிற்பது.

பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோப்பாடியது.

௨௨௪. அன்பினர் மன்னும் பெரிய ரதன்றலைப்
பின்பனி யமையம் வருமென முன்பனிக்
கொழுந்து முந்துறீஇக் குரவரும் பினவே

புணர்ந்தீர் புணர்மி னோவென விணர்மிசைச்
செங்க ணிருங்குயி லெதிர்குரல் பயிற்று
மின்ப வேனிலும் வந்தன்று நம்வயிற்
பிரியல மென்று தெளித்தோர் தேஎத்
தினியெவன் மொழிகோ யானே கயனறக்
கண்ணழிந் துலறிய பன்மா நெடுநெறி
வினைமூசு கவலை விலங்கிய
வெம்முனை யருஞ்சுர முன்னி யோர்க்கே.

உரை:—நமதுகாதலர் நம்பால் அன்புடையவர், மிகப் பெரியவர்; அவர் அப்படியிருப்ப அதன்மேலும் காலமோ பின்பனிக்காலம்வருமென்று முன்பனியின்கொழுந்தை முற்படவிட்டு அறிவுறுத்திய அதற்கு அடையாளமாகக் குராமரம் அரும்புகட்டின; மாவின்பூங்கொத்துமீதிருந்து சிவந்தகண்களையுடைய கரிய குயிலின்சேவலும் பேடையும் எதிரெதிரிருந்து 'ஓ, தலைவனும் தலைவியுமாயமைந்து புணர்ந்துடையீர், பிரியாதீர்; இன்னும் பலபடி

யும் புணருங்கோள்' என்று தம் இனியகுரலாலெடுத்து இசைக்காநின்ற இன்பமுடைய வேனிற்பருவம் வந்திறுத்ததாதலின் இனி நாம் நம்மிற்பிரியலோம்' என்று என்னைத் தெளிவித்தனர்; அங்ஙனம்தெளிவித்தவராய்ப் பின்பு,—குளங்களில் நீர்வற்றத் தடையறச் செவ்வியழிந்து காய்ந்த பல பெரிய நெடியநெறியையுடைய மறத்தொழில்நெருங்கிய கவர்த்தவழிகள் குறுக்கிட்ட கொடிய முனையையுடைய செல்லுதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே சென்றனர், அவ்வாறு சென்றவர்நிமித்தமாக அவர்பால் இனியான் யாது சொல்லமாட்டுவேன்? எ - று.

கயன் - குளம். உலறுதல் - காய்தல். வினை - போர்வினை. விலங்கு

தல் - குறக்கிடுதல். பின்பனியென்பதுமுதல் பிரியலமென்றதன்காறும் தலைவன்கூற்றைக்கொண்டு கூறியது.

பருவவியல்பு அறியாதார் பிரியக்கருதினால் அவரைத்தெளித்தலுமாம் அங்ஙனமின்றித் தாம் அறிந்துவைத்துப பிரிபவர்க்கு யான் யாதுகூறவல் லேனென்றழிந்துகூறினள். பிரியலமென்று கூறிப்பிரிந்ததனால் நம்பால் அன்புடையவரென அசதியாடிக்கூறினள். மன்னும் பெரியரென்றதும் அது. உலறியகொடியநெறியிலே செல்லுகின்றனரென்றது அத்தகைய நெறியிலே செல்லுபவர் நெஞ்சமும் பசையற்றகொடுமையுடையதாதலின் அவர்திறத்து யாதுசொல்லமாட்டுவே னென்றதுஉமாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (உஉச)

[குறிஞ்சி.]

(க.) இது, வன்புறை எதிரழிந்தது.

எ - து, தலைமகன் பிரிதலானே வருந்தியதலைமகளைத் தோழி 'நீவருந் தாதேகொள் அவர் இப்பொழுதே வருவர்' என்று வலியுறுத்திக்கூறப் பின்னும் ஆற்றாளாய்த்தோழியைநோக்கித் தோழீ, நாடனதுமார்பை நாம் போய் இரந்தோமோ? இல்லையே; அவன்தானேவந்து தலையளிசெய்து இப்பொழுது துன்புறுத்துகின்றானேயென்று எதிரழிந்து கூறாநிற்பது.

(உ.) பரத்தை தலைமகட்குப் பாங்காயினவாயில் கேட்பச் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, காதற்பரத்தை தலைமகளுக்குரிய தோழிமுதலாயினார்கேட் கும்படியாக நாடனது மார்பை யாரேனும் இரந்தாருண்டோ? அவனே நமதுநலனைத் துய்க்கவந்தவிடத்துத் தலைமகள் வருந்துவதனால் யாதுபய னுண்டெனச் செருக்கிக் கூறாநிற்பதுமாகும்.

கபிலர் பாடியது.

உ௨௫. முருகுறழ் முன்பொடு கடுஞ்சினஞ் செருக்கிப்
பொருத யானை வெண்கோடு கடுப்ப
வாழை யீன்ற வையேந்து கொழுமுகை
மெல்லியன் மகளி ரோதி யன்ன
பூவொடு துயல்வரு மால்வரை நாடனை
யிரந்தோ ருளர்கொ றோழி திருந்திழைத்
தொய்யில் வனமுலை வரிவனப் பிழப்பப்
பசந்தெழு பருவர றீர
நயந்தோர்க் குதவா நாரின் மார்பே.

உரை:—தோழீ, திருத்தமாகச்செய்த கலனணிந்த தொய்யிற்குழம்பா லெழுதப்பட்ட வனமுலையின்கணுள்ள இரேகையினழகுகெடும்படி பசந்து தோன்றிய துன்பந்தீருமாறு,—முருகவேளையொத்த வலியொடுகடுஞ்சின மிகுத்துப் போர்செய்த யானையின் குருதிபடிந்த வெளியதந்தம்போல வாழைஅப்பொழுது ஈன்ற தாற்றின் கூர்மைபொருந்திய கொழுத்தமுகை மெல்லியசாயலையுடைய மகளிரது கூந்தலைமுடித்துப்போகட்டாற்போன்ற அதன்பூவோடு அசையாநிற்கும் பெரியமலைநாடன்பாற்சென்று விரும்பின எமக்குஉதவாத அன்பற்ற அவனதுமார்பை நம்மில் இரந்துகேட்டவருளரோ? அவனேவந்துதலையளிசெய்து இப்பொழுது கைவிட்டொழிந்தனன்கண்டாய்; எ - று.

வை - கூர்மை. தொய்யில் - கரும்புவடிவாக முலையில் எழுதுங்கோலமுமாம். நார் - அன்பு. நயந்தோர் - இடவழுவமைதி. அவனேவந்து என்

பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். வெண்கோடு - தாறுவிடுதலுக்கும், ஓதி - பூவுக்கும் உவமையாக்குக. நாடனது மார்பையென இயைக்க.

இங்ஙனம் வருந்துமாறு கைவிட்டமையின் நயந்த எமக்கு உதவாத நாரில்மார்பென்றாள். இரவாததானேவந்து புணர்ந்தகன்றமையின் தன்னுறு புன்கணேம்புவதல்லது பிறருறுவிழுமங்களையாத தன்மையனாயினனே யென்றிரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(உ.) உரை:—மலைநாடன்பாற்சென்று விரும்பினார்க்குதவாத அவனதுமார்பை இங்கு இரந்தோருளரோ? யாருமிரந்தாரிலர்; அவன் பற்பலர் மாட்டுந்துய்க்கச்செல்லுதல்போல என்மாட்டும் வந்தானாக அதுகொண்டு தலைமகள் வருந்துவதால் யாதுபயன்? எ - று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - காதற்பரத்தை தலைமகளை இகழ்ந்து கூறல். (உஉ௭)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடைமெலிந்ததலைமகள் வன்பொறை
எதிர்மொழிந்தது.

எ - து, தலைவன் பொருள்கொணருமாறு பிரிதலானே வருந்திய தலைமகளை நெருங்கி நீ வருந்தாதேகொள் வலிதிற்பொறையோடிருவென்ற தோழிக்கு அவள் நமதுகாதலர் அன்புசெய்திருந்தமையால் நாம் உயிருய்ந்திருந்தேம்; அதனையறியாராய் அவர் அரும்பொருள்விரும்பி யகன்றுபோயினர்; ஆடவர்செய்கை இதுவேயென்பர் சான்றோர்; இதனை யாவருமறிவர் காணென வருந்தி எதிர்மொழி கூறுநிற்பது.

கணிபுன்குன்றனார் பாடியது.

உஉகூ. மரஞ்சா மருந்துங் கொள்ளார் மாந்த

ருரஞ்சாச் செய்யா ருயர்தவம் வளங்கெடப்
பொன்னுங் கொள்ளார் மன்னர் நன்னுத
னுந்த முண்மையி னுளமே யதனாற்
றாஞ்செய் பொருளள வறியார் தாங்கசிந்
தென்றாழ் நிறுப்ப நீளிடை யொழியச்
சென்றோர் மன்றநங் காதல ரென்று
மின்ன நிலைமைத் தென்ப
வென்னோரு மறிபவிவ் வுலகத் தானே.

உரை:—அழகிய நுதலையுடையாய், இவ்வுலகத்து மாந்தர் மரம்பட்டுப் போகும்படி அதன்பாலுள்ள மருந்தைமுற்றுங் கொள்வாரல்லர்; மற்றும் தம் வலிமைமுற்றுங் கெடுமாறு உயர்ந்த தவத்தைச்செய்யார்; அரசர் தம்முடையகுடிகளின் செல்வமெல்லாங் குறைபடும்வண்ணம் அவரிடத்து வரி வாங்குபவரல்லர்; அவற்றையுணர்ந்து வைத்தும் தாம்வருத்தம்மேற்கொண்டு வெயில்நிலைகொள்ள நீண்டசுரத்துநெறி பின்னேயொழிய எம்மைப்பிரிந்து சென்றவராகிய நமதுகாதலர் தாம் 'எம்மைப் பிரியாதுறைதலின் நாம் உயிரோடிராநின்றோம்; தாம் ஈட்டவிரும்பும்பொருள்காரணமாக எம்மைப் பிரிவாராயின் அதனால்வருவது எமது இறந்துபாடு' என்பதனைத் திண்ணமாக அவரறிந்தவரல்லர்; எக்காலத்தும் இதுவேஆடவரியற்கையென்பர் சான்றோர்; இதனை யாவரும் அறிந்திருப்பர் கண்டாய்; எ - று.

பொருள்ஈட்டுவது இன்பநுகர்ச்சியின்பொருட்டன்றே, இன்பநுகர்ச்சிக்குஇன்றியமையாத எமது உயிரழிவின்பின் ஈட்டும் பொருளினால்வருவது ஒன்றுமில்லையென்பது எடுத்துக்காட்டிய வுவமைகளினு லறியப்படுவது.

இது, துன்பத்துப்புலம்பல். மருந்து - மருந்துமரத்திலுள்ள பட்டைமுதலி

யன. மாந்தரென்பதனைச் செய்யாரென்பதனொடுங் கூட்டுக. மாஞ்சாமுத லாயமூன்றும் பிறிதுமொழிதலணி.

மற்றும், மருந்துகொள்ளும்மாந்தர் பின்னும் பயனைவேண்டியே அம் மரத்தைப் பாதுகாப்பர்; அங்ஙனமுமின்றி என்னலனை முழுவதூஉமுண்டு யான் இறந்துபடும்வண்ணம் என்னைக்கைவிட்டுத் துறந்தார் எத்தகையா ரென்பேனென அக்காதலர்நிலைகூறிப் புலந்தாளுமாம். மாந்தர் உரங்கெடு மாறு தவமுஞ்செய்கின்றிலர்; யான் அவ்வண்ணமின்றி என்னுள்ளம் வருந் தியொழியும்படி தவத்தினும் அவரின்பம் பெரிதுமன்றவெனக் கொண்டு தலைமடியலாயினேனெனத் தன்னிலைகூறினளுமாம். இங்ஙனங்கூறினவள் மீட்டும் காதலர் தன்னுயிருஞ் சேரக்கொண்டகன்றனராதலின் அவர்குடி யோம்பிக் கொள்ளாக் கொடுங்கோன்மன்னர்போலவும் தான் அவ்வரசனு லைப்புண்ட குடிபோலவுமென இருவர்நிலையுங்கூறினளுமாம். மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (உஉகூ)

[நெய்தல்.]

இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுகத் தோழி
தலைமகனை வரைவுமுடுகச் சொல்லியது.

எ - து, மணஞ்செய்துகொள்ளாது களவுப்புணர்ச்சியே கருதிவந்தொ ழுகுந் தலைமகனைத் தோழி குறியிடத்துச்சென்று தொழுது முன்னின்று நின்னால் அருளிப்பாட்டொடுசெய்த தலையளிதான் பலராலும் அறியப் பட்டு அலராயிற்று, இனி இவள் இறந்துபட்டொழியினும் இப்பொழு துண்டாகிய பழிச்சொல் நீங்குவதொன்றன்று, இன்னுமையுடையதுகா ணென வரைவுதோன்றக் கூறுநிற்பது.

தேவனார் பாடியது.

உஉஎ. அறிந்தோ ரறனில ரென்றலர் சிறந்த
என்னுயிர் கழியினு நனியின் னாதே
புன்னையங் கானற் புணர்குறி வாய்த்த

பின்னீ ரோதியென் றோழிக் கன்னே
படுமணி யானைப் பசும்பூட் சோழர்
கொடிநுடங்கு மறுகி னார்க்காட் டாங்கட்
கள்ளுடைத் தடவிற் புள்ளொலித் தோவாத்
தேர்வழங்கு தெருவி னன்ன
கௌவையா கின்ற தையநின் னருளே.

உரை:—ஐயனே, புன்னையஞ்சோலையிடத்துப் புணர்தற்குப் பலகாலும் நீ குறித்த குறிவயின் வந்துநின்ற பின்னிய குளிர்ந்த கூந்தலையுடைய என்தோழிக்கு ஐயோ! நீசெய்த தலையளிதான் ஒலிக்கின்ற மணியையுடைய யானையையும் பசிய பொன்னலாகிய பூண்களையுமுடைய சோழரது கொடிநுடங்காநின்ற தெருக்களையுடைய ஆர்க்காடென்னும்பதியிலே கள்ளையுடைய சாடியின்கண் வண்டுகள் ஒலித்து நீங்காத தேர்களியங்குந் தெருவையொத்த பெரிய பூசலுண்டாகாநின்றது; அப்பூசலாகிய பழிச்சொல்லும் எப்படிக் கூறப்படுகின்றதோ வெனில் 'அறிந்தோமென்று கூறிக்கொள்ளு மவரெல்லாம் அறநெறியிலே நிற்பவரேயல்லர்' என்று எவ்விடத்தும் பரந்தோங்கின; அவ்வலர்தான் அவளது இனிய உயிர் இறந்துபட்டபின்னும் இன்னாமையைத் தருகின்ற தன்மையுடையதுகாண்;எ - று.

அன்னோ - இரக்கச்சொல். தடவு - சாடி; பானையுமாம். புள் - வண்டு. படுதல் - ஒலித்தல். இஃது ஈரமில்கூற்றம் எற்றலர் நாணல்.

அறிந்தோரெனப்படுவோர் களவுதீதென்பதறியாரோ? அஃதறியாராயின் அவர் எவ்வாறு அறனுடையவராவார்? ஆதலின் அவர் அறனிலரே யென்று அலர்தோன்றிய துரைத்தாளென்பது. தலைமகள் தன்காதலர் அறனிலர் எனப பிறர்கூறக்கேட்டலின் அது பொறாது இறந்துபடுமெனவும், அலரேயன்றி அப்பழியும் நின்னைவந்து சூழுமெனவுங் கூறி வரைவுடன்படுத்தினளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுமுடிக்

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச்
சொல்லுவாளாய்த் தலைமகன்கேட்பச்
சொல்லியது.

எ - து, சிறைப்புறமாகவந்த தலைமகன்கேட்டு விரைவிலே மணம் புரிந்துகொள்ளு மாற்றானே தோழி தலைமகளைநோக்கித் தோழீ, இனி மலைகிழவோன் நம்மைக்கூடித் தலையளிசெய்யானோ? மற்று அவன்தான் இங்கு வாராதிருப்பது என்னகாரணமென்று கருதப்படுமென அழிந்து கூறுகிற்பது.

மூடத்திருமாறனார் பாடியது.

௨௨௮. என்னெனப் படுமோ தோழி மின்னுவசி
பதிர்குர லெழிலி முதிர்கடன் றீரக்
கண்டேர்பு விரிந்த கனையிரு ணடுநாட்

பண்பி லாரிடை வரூஉ நந்திறத்
தருளான் கொல்லோ தானே கானவன்
சிறுபுறங் கடுக்கும் பெருங்கை வேழம்
வெறிகொள் சாபத் தெறிகணை வெரீஇ
யழுந்துபட விடரகத் தியம்பு
மெழுந்துவீ ழருவிய மலைகிழ வோனே.

உரை:—தோழீ, கானகத்துவாழும் வேட்டுவனது முதுகுபோன்ற பெரிய துதிக்கையையுடைய களிற்றியானை அச்சங்கொண்ட வில்லினின்

றெய்யுங்கணைக்கு அஞ்சி ஓசையானது மலைப்பிளப்பின் ஆழத்தேசென்று மோதுமாறு பிளிற்றுநிற்கும் குதித்துவிழுகின்ற அருவியையுடைய மலைக் குரிய நமதுகாதலன் மின்னலாலே இருளைபபிளந்துகொண்டு முழங்குகின்ற குரலையுடைய மேகம் தான் சூல்முதிர்தலுடைமையால் அக்கடன்தீருமாறு கண்ணொளிமறையும்படிபாத்தலினாலே செறிந்த இருளையுடையநடுயாமத் தில் இயல்பில்லாத அரியவழியில் வந்து எம்மாட்டு அருளுதல்செய்யானோ? இப்பொழுது அவன்வந்து தலையளிசெய்யாதிருத்தற்குக்காரணந்தான் என் னென்று சொல்லப்படுமோ? எ - று.

வெறி - அச்சம்; பல ஒன்றோடொன்று மயங்கிக்கிடந்தமையின் வெறிகொள்கணையெனவுமாம் - வசிபு - பிளந்து; வசிதல் - பிளத்தல். கடன்தீர்த்தல் - தன்கடமையைச்செய்து தீர்த்தல். "யார்கடன்வைத்தாலும் மாரிகடன்வையாது" என்னும் பழமொழியைநோக்கியுமறிக. வரூஉ - வந்து என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சத்திரிபு.

ஆற்றது ஏதத்துக்குக் கவலுகின்றாளாதலின் 'இனித்தாழ்க்காது யாம் வரைவொடு செல்லுதும்' எனக்கருதுவனெனக்கொண்டு என்னெனப்படுங் கொலென்றாள்.

உள்ளுறை:—யானை, வேட்டுவன் கணைக்கு வெருவி விடாகத்து முழங் குமென்றதுதலைவி ஏதிலாட்டியர்கூறும் பழிச்சொல்லுக்கஞ்சி மனையகத்துப் புலம்பிவருந்தாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரை வுடன்படுத்தல். (உஉஅ)

[பாலை.]

(க.) இது, தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகளை ஆற்றுவித்துச் செல்ல உடன்பட்டது.

எ - து, தலைமகன் தான் வினைவயிற்பிரிதலைத் தோழிக்குரைப்ப அவள்சென்று தலைமகட்குணர்த்தி மீண்டுவந்து தலைமகனைத் தொழுது

நீயிர் செல்லுகின்றீரென்றும் செல்லாதுறைகுவீரென்றும் கூற அஞ்சுவே னாதலால் சென்று வினைமுடித்து விரைந்து வருவீராக; வாடைவந்துநின்ற தனைக் கண்டீரல்லீரோவென உடன்பட்டுக் கூறாநிற்பது.

(உ.) செலவழுங்குவித்ததூஉமாம்.

எ - து, தலைவன் வினைவயிற்செல்லுதலை உடன்படாது முற்கூறிய படியே தடுத்துக்கூறியதுமாகும். (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

....

௨௨௯. சேறுஞ் சேறு மென்றலிற் பலபுலந்து
சென்மி னென்றல் யானஞ் சுவலே
செல்லா தீமெனச் செப்பிற் பல்லோர்
நிறத்தெறி புன்சொலின் றிறத்தஞ் சுவலே
யதனாற், சென்மின் சென்றுவினை முடிமின் சென்றாங்
கவணீ டாத லோம்புமின் யாமத்
திழையணி யாகம் வடுக்கொள முயங்கி
யுழையீ ராகவும் பனிப்போ டழியே
குழைவான் கண்ணிடத் தீண்டித் தண்ணென
வாடிய விளமழைப் பின்றை
வாடையுங் கண்டிரோ வந்துநின் றதுவே.

உரை:—'நாம் வினைவயிற்செல்வோம், நாம் வினைவயிற் செல்வோம்' என்று நீர் பலகாலுங் கூறுதலாலே யான் பலவாகப்புலந்து கூறிச் 'செல்லு வீராக' என்று சொல்லுதற்கு அஞ்சாநிற்பேன்; 'நீர் செல்லாது இங்கே இருமின்' என்றுசொன்னால் பலருங்கூறாநிற்கும் மார்பிலேதைக்கின்ற அம்புபோன்ற புல்லிய சொல்லினிமித்தமாக எங்கேபழிவந்து மூடுமோ வென்று அதற்கும் நான் அஞ்சாநிற்பேன்; ஆதலால் நீர் செல்லுவீராக;

சென்று வினைமுடிப்பீராக; அங்ஙனம் முடிக்கச்சென்ற அவ்விடத்து நெடுங்காலம் நிற்றலை ஒழியுமாற்றைப் பாதுகாத்துக்கொள்வீராக; இரவு நடுயாமத்துக்கலனணிந்த மார்பிலே தழும்புகொள்ளுமாறு முயங்கி நீயிர் அருகிருப்பீராயினும் இவள் நடுங்காநிற்பள் கண்டீர்; அத்தகையாள் இப் பொழுது தனியேயிருந்து வருந்துமாறு அகன்ற இடமெங்கும் பரவி நெரு ங்கித் தண்ணெனும்படி இயங்குகின்ற பெய்துவெளிதாகிய மேகத்தின் பின்னர் வந்துநின்றவாடைக்காற்றையுங் கண்டீரன்றோ? ஆதலின் ஆரா ய்ந்து ஏற்றது செய்ம்மின், எ - று.

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ரு௬௯

பல்லோர் நிறத்தெறிபுன்சொல் - அறப்புறங்காவல், நாடு காவலென் னும் இவற்றின்பொருட்டுச் செல்லாதிருப்பதாலாகிய கேட்டைக்குறித்துப் பலருங்கூறுங்கடுஞ்சொல்.

முயங்கி அணைத்திருந்தகாலத்தும் பனிப்பவள் நீயிர்பிரியின் வாடை யானடுங்கி இறந்துபடுமென்பாள் சுட்டிக்காட்டி வாடையுங் கண்டீரோ வென்றாள். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவு ழுங்குவித்தல். (உ௨௯)

[ம ரு த ம்.]

இது, தோழி வாயின்மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகன் வாயில்வேண்டிச் சென்று ழைத் தோழிநோக்கி ஊரனே, என்னைக் கைவிட்டுப் பரத்தைக்கே அருள் செய்வாயாக, நின்னைக் காணும்போழ்து இனிமையாயிருக்கின்ற அவ்வொ ன்றே யெனக்கு அமையுமென மறுத்து வெகுண்டு கூறாநிற்பது.

ஆலங்குடிவங்கனார் பாடியது.

உ௬௦. முயப்பிடிச் செவியி னன்ன பாசடைக்
கயக்கணக் கொக்கின் கூம்புமுகை யன்ன
கணைக்கா லாம்ப லமிழ்துநா று தண்போது
குணக்குத்தோன் று வெள்ளியி னிருள்கெட விரியுங்
கயற்கணங் கலித்த பொய்கை யூர
முனிவில் பரத்தையை யெற்றுறந் தருளாய்
நனிபுலம் பலைத்த வேலை நீங்கப்
புதுவறங் கூர்ந்த செறுவிற் றண்ணென
மலிபுனல் பரத்தந் தாஅங்
கினிதே தெய்யநிற் காணுங் காலே.

உரை:—நெருங்கிய பிடியானையின் செவிபோன்ற பசிய இலையையும் குளத்தின்கணுள்ள அழகிய கொக்குப்போலக் கூம்பியமுகையையும் அவற்றிற்கொத்த திரண்ட தண்டினையுமுடைய ஆம்பலின் அமிழ்துநாறும் மெல்லியமலர் வைகறையிலே கீழைத்திசையின்கண்ணே தோன்றுகின்ற வெள்ளியைப்போல இருள்கெட மலராநிற்கும் கயல்மீன்கூட்டம் செருக்கிய பொய்கையையுடைய ஊரனே, என்னைக் கைவிட்டுச் சிறிதும் நின்பாற் சினங்கொள்ளாதிருக்கின்ற பரத்தையைத் தலையளிசெய்து ஆண்டுறைவாயாக; யான் நின்பால் வெகுட்சிகொண்டுடைமையால் நின்னொ டெஞ்ஞான்

றும் தலையளிசெய்யத் தக்கேனல்லேன்; கோடையாலே மிகத்துன்பப்பட்ட காலை அக் கோடைவெப்பம் நீங்குமாறு புதுவதாக வற்றிக் காய்ந்து வெடிப்புமிக்க வயலிலே குளிர்ச்சியுற நிறைந்த புதுநீர்வெள்ளம் பரவினாற்போல

வந்த நின்னைக் காணும்பொழுதெல்லாம் இனிமையாகவே யிராநின்றது; அக்காட்சியொன்றே போதும்; ஆதலின் என் மனையின்கண்ணே வாராதே கொள்; எ - று.

பரத்தந்தாங்கு, மினிதெனவும் பாடம்.

முயத்தல் - நெருங்கல்; முயா என்னுங் குறியதனிறுதிச் சினைகெட்டு உகரம்பெறாதுநின்றது. கனை - திரட்சி. தெய்ய - அசைநிலை. இது தலைவியைத் தானாகக்கூறியது.

நயந்து தலைவனைப்பிணித்தலின் முனிவில்பரத்தையை யென்றாள். இஃது அவன்வயிற்பரத்தைமையன்று. இங்கு வருதலுஞ்செய்யாயென்றிருந்தேமுக்கு நீ வந்ததே முயக்கத்தினுங்காட்டிற் சிறந்ததாகக்கொண்டு மகிழுவேமென்னுங் கருத்தால் நின்னைக் காணுங்கா லினிதேயென்றாள். இது வாராதுதாழ்த்தனையென் றிகழ்ந்ததாயிற்று.

இறைச்சி:—ஆம்பலம்போது வெள்ளிபோல மலர்ந்திருந்தாலும் வெள்ளியாகாதவாறுபோல நீ தலைவிக்குச்செய்யுந் தலையளிபோலப் பரத்தைக்குச் செய்யினும் அவள் தலைவியாந்தன்மையளல்லள்கா ணென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். (உகூ0)

[நெய்தல்.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழிசொல்லி வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாதலை யறிந்ததோழி அவன் இன்றியமையாமையாலே தாம் வருந்துவதனை அறிவுறுத்தி விரைந்துவரையுமாற்றானே தலைவியைநோக்கி நமது கொண்கன்செய்த காதல் நம்மைவிட்டு நீங்காமையாலே துறை நோக்குதற்கு வருத்தமாயிராநின்றதென வரைவு தோன்றக் கூறுநிற்பது.

இளநாகனர் பாடியது.

உ௩௧. மையற விளங்கிய மணிநிற விசும்பிற்
கைதொழு மரபி னெழுமீன் போலப்
பெருங்கடற் பரப்பி னிரும்புறந் தோயச்
சிறுவெண் காக்கை பலவுட னாடுந்
துறைபுலம் புடைத்தே தோழி பண்டு

முள்ளூர்க் குரீஇக் கருவுடைத் தன்ன
பெரும்போ தவிழ்ந்த கருந்தாட் புன்னைக்
கானலங் கொண்கன் றந்த
காத னம்மொடு நீங்கா மாறே.

உரை:—தோழீ, இதன்முன்னும் மனையின்கண்ணேயுள்ள ஊர்க்குருவியின்முட்டையை யுடைத்தாற்போன்ற பெரிய அரும்புமலர்ந்த கரிய அடியையுடைய புன்னையஞ்சோலையையுடைய கொண்கன் கொடுத்த காதலானது நம்மைவிட்டு நீங்காமையினாலே மாசறவிளங்கிய நீலமணிபோன்ற நிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே தோன்றி உலகத்தாராலே கைதொழப்படுந் தகுதியையுடைய முனிவரின் தோற்றமாகிய எழுமீன் (ஸப்தரிஷி) களைப்போலப் பெரியகடற்பரப்பின்கண்ணே கரியமுதுகு நனையும்படி சிறிய வெளிய நீர்க்காக்கை பலவும் ஒருசேர நீர்குடையாநிற்குங் கடற்றுறையை யாம் தமியேமாய் நோக்குதற்கு அத்துறை நனி இன்னாமையுடையதாகக் காணுந்தன்மையதா யிராநின்றது; எ - று.

எழுமீன் - உத்தரதுருவத்தைச்சூழ்ந்துவரும் (ஸப்தரிஷி எனப்படும்) எழுமீன்கள். பண்டுந்தந்தகாதலெனஇயைக்க.

புன்னையங்கானலின் முன்பு முயங்கினமையின் அதனை நோக்கலும் கானலங்கொண்கன்தந்த காதலென இடத்தொடு புலம்பத்தொடங்கினள்.

கொண்கனொடு ஆடற்கினியதுறையாதலின் அவனின்மையிற் புலம்புடைத்தென வருந்தினளாயிற்று. மணஞ்செய்துகொண்டாலன்றி அவன்வெளிப்படையாகவந்து ஆடற்கியலாமையின் வரைவுகடாவுமாயிற்று.

இறைச்சி:—சிறுவெண்காக்கை தாம் ஆணும்பெண்ணும் பல ஒருசேர ஆடுதலைநோக்கினகாலை யாமும் அங்ஙனம் ஆடற்கில்லையேயென வருந்தாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல்.

[குறிஞ்சி.]

இது, பகல்வருவானை இரவுவரவெனத்
தோழி சொல்லியது.

எ - து, பகற்குறிக்கண்வந்த தலைவனைத் தோழிசென்று வலங்கொண்டு எம்பெருமான் எமதுபாக்கத்து இரவுதங்கினையாகிச் செல்லுவையாயின் அதற்கடையாளமாக இப்பொழுது நின்மாலையைத் தருக என்றுவேண்டுவேமெனக் கூறுகின்றவள் உள்ளுறையால் அதனையும்மறுத்து வரைவு கடாவாநிற்பது.

மூறுவெங்கண்ணனார் பாடியது.

உநட உ, சிறுகண் யானைப் பெருங்கை யீரினங்
குளவித் தண்கயங் குழையத் தீண்டிச்
சோலை வாழை முணைஇ யயலது

வேரல் வேலிச் சிறுகுடி யலறச்
செங்காற் பலவின் தீம்பழ மிசையு
மாமலை நாட தாம நல்கென
வேண்டுதும் வாழிய வெந்தை வேங்கை
வீயுக விரிந்த முன்றிற்
கல்கெழு பாக்கத் தல்கினை செலினே.

உரை:—சிறியகண்ணையும் பெரியகையையுமுடைய யானையின் களிறும் பிடியுமாகிய இரண்டினம், மலைப்பச்சையைச்சுற்றிலுமுடைய நீர்ச்சுனையிலே மெய்துவளப்புணர்ந்து சோலையிலுள்ள மலைவாழையைத் தின்பதைவெறுத்து அயலிடத்துள்ளதாகிய மூங்கில்முள்ளான் மிடைந்த வேலியையுடைய சிறியகுடியின்கணுள்ளார் அஞ்சியலறும்படி சிவந்த அடியையுடைய பலாவினது இனியபழத்தைத் தின்னுநிற்குங் கரிய மலைநாடனே, நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; எந்தைக்குரிய,—வேங்கைமலருதிரும்படி அகன்ற வாயிலையுடைய மலையிலேபொருந்திய பாக்கத்து இன்று இராப்பொழுதையிலே தங்கினையாகிப் பிற்றைநாளிற் செல்வதாயின் அதற்கு அடையாளமாக நினதுமாலையைக் கொடுப்பாயாகவென வேண்டுகிற்பேம்.

குளவி - மலைப்பச்சை. பாக்கம்-பக்கத்துள்ளவூர். முனைதல்-வெறுத்தல். மிசைதல்- தின்னுதல். இஃது அழிவில்கூட்டத்து அவன்புணர்வுமறுத்தல்.

இரவில்வந்து முயங்குங்காறும் ஆற்றியிருத்தலருமையின் முற்பட மாலைநல்குவாயாகவென்றாள்; அதனையணைத்தேனும் ஆற்றலாமாதலின்.

உள்ளுறை:—யானை யீரினம் தலைவனும் தலைவியுமெனவும் குளவியத் தீண்டியென்றது இயற்கைப்புணர்ச்சியிற் கூடியதெனவும், வாழையை வெறுத்தென்றது களவுப்புணர்ச்சியை வெறுத்ததெனவும், சிறுகுடியலறவென்றது பழிச்சொற்கூறும் அயலிலாட்டியர் நடுங்கி அவர்வாயடங்கச்செய்தெனவும் பலவின்பழமிசையுமென்றது வரைந்துகொண்டு இல்லறநடத்தி இன்பந்துய்ப்பாராகவெனவும் கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உகூஉ)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக இவள் ஆற்றாளென்பதுணர்ந்து சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் வரைந்துகொள்ளாது களவொழுக்கமேற்கொண்டு நெடுநாள்காறும் வருதலையறிந்ததோழி இவன் களவின்வருதலை இவள் ஆற்றாளென்பதுகொண்டு ஒருநாள் அவன்சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவியை நோக்கி நீ அவன்பால் காதல்மிக்குடையையாதலின் என்சொல்லை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டாய்; ஆயினும் ஒன்றுகூறுவேன்கேளென்று தொடங்கி அவன் சான்றோனல்லனாதலை அறிந்துகொள்ளென்றுகூறி உள்ளுறையால் அவன் செய்யவேண்டுவதனையுஞ் சூழ்ந்து கூறுநிற்பது.

அஞ்சிலாந்தையார் பாடியது.

௨௫௫. கல்லாக் கடுவ னடுங்கமுள் ளெயிற்று
மடமா மந்தி மாணா வன்பறழ்
கோடுய ரடுக்கத் தாடுமழை யொளிக்கும்
பெருங்கன் னாடனை யருளினை யாயி
னினியென கொள்ளலை மன்னே கொன்னொன்று
கூறுவன் வாழி தோழி முன்னுற
நாருடை நெஞ்சத் தீரம் பொத்தி
யான்றோர் சென்னெறி வாழாச்
சான்றோ னாதனற் கறிந்தனை தெரிமே.

உரை:—தோழீ, வாழ்வாயாக; தன்னுடைய தொழிலையன்றிப் பிறவற்றைக் கல்லாத கடுவன் நடுங்குமாறு முட்போன்ற கூரிய எயிற்றினையும் மடப்பத்தையுமுடைய கருமுகமந்தி தன் மாட்சிமைப்படாத சிறிய வலிய

பிள்ளையோடு கொடுமுடியுயர்ந்த மலைப்பக்கத்து இயங்கு மேகம் தனக்கு மறைவிடமாகக்கொண்டு ஒளிக்கின்ற பெரிய மலைநாடன் வரைந்துகொள் ளாது நாளும்வந்து நின்னைக் கூடியிருத்தலானே அவன்பால் காதலைக் மிக்கு அருளுடையையாயினை; அங்ஙனமாதலை யாராயின் இனி என்னு டைய வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்வாயல்லைமன்; அதுகாரணமாக யான் கூறுவதும் பயனின்றி யொழியத்தக்கதுதானென்றாலும் ஒரோவொன்று நினக்குக் கூறுநிற்பேன்; இதன்முன் பலநாளும் இங்குவருதலால் யான் அறிந்த அளவில் அவன் தன் அன்புடைய உள்ளத்து அருள்பொருந்தி ஆராய்ந்து மேலவர்செல்லும் நெறியிலே சென்று வாழாத சால்பிலனுதலை நீ நன்றாக அறிந்தனையாகித் தேர்ந்துகொள்வாய்; எ - று.

கோடு - கொடுமுடி. என - என்னுடையவார்த்தைகள்; அஃறிணைப் பன்மைக் குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். மன் - கழிவு. கொன் - பய னின்மை.

அவனைக்கூட்டுவிக்குமுன் தன்சொல் தலைவிக்கு இன்பஞ்செய்தாற் போல இப்பொழுது செய்யாமையின் இனி எனகொள்ளலையென்றாள்;

௬௧௮ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

இன்பஞ்செய்யாமைக்குக் காரணம் அலர்முதலாயினவற்றை அறிவுறுத்தி விலக்கத்தொடங்கினது. ஆன்றோர்செல்லுநெறி பலரறிய வரைதலும் கள வினைக்கடிதலும்; அந்நெறிவாழாச் சான்றோனென்றது பலரறியமணந்து களவினைக்கடியாத சால்பிலானென்றிழித்துக் கூறியதாம்.

உள்ளுறை:—கடுவன் நடுங்க மந்தியும் பறழும் அடுக்கத்து மழையிலொ ளிக்குமென்றது தலைமகன்வந்து காணாது மயங்குமாறு நீயும்யானும் இங் கொருசார்பில் மறைந்துகொள்வோ மென்றதாம்; எனவே களவு முட்டுப் பாட்டினால் இனி வரைந்தெய்துவானென்றதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெரு மிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௨௩௩)

*௨௩௪. * * * * * * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * * * * * *

[நெய்தல்.]

இது, வரைவுநீட வாற்றாளாங்காலத்துத்
தோழி வரைவுமலிந்தது.

எ - து, மணம்புரிந்துகொள்ளாது தலைவன் நீட்டித்தலும் அதுபொறாது தலைவி வருந்தக்கண்டதோழி நீ வருந்தாதேகொள், தலைமகன் பகற்குறிவந்து பெயர்ந்தனனாயினும் இனி அவன் வரைவொடு வருதலைப்பார்த்து மீளுதும் வருவாயாகவென அவள் ஆற்றும்வண்ணங் கூறாநிற்பது.

....

௨௩௫. உரவுத்திரை பொருத பிணர்படு தடவுமுத
லரவுவாள் வாய முள்ளிலைத் தாழை
பொன்னேர் தாதிற் புன்னையொடு கமழும்
பல்பூங் கானற் பகற்குறி வந்துநம்
மெய்கவின் சிதையப் பெயர்ந்தன னாயினுங்
குன்றிற் றோன்றுங் குவவுமண லேறிக்
கண்டனம் வருகஞ் சென்மோ தோழி
தண்டா ரகலம் வண்டிமிர் பூதப்
படுமணிக் கலிமா கடைஇ
நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன் வரூஉ மாறே.

* குறிப்பு:—௨௩௪ ஆம்பாட்டு எனக்குக்கிடைத்த பிரதிகளனைத்திலுங்காணப்படவில்லை.

உரை:—தோழீ, வலிய அலைவந்து மோதிய சருச்சரைபொருந்திய வளைந்த அடியையுடைய அராவுகின்ற வாளரம்போன்ற வாயையுடைய முட்கள்பொருந்திய இலைமிக்க தாழையின்கணுள்ளபூ பொன்போன்ற மகரந்தத்தையுடைய புன்னைமலரொடு சேர்ந்து மணங்கமழாநிற்கும் இன்னும் பலவாகிய மலர்களையுடைய சோலையில்வைத்த குறியிடத்திலே பகற்பொழுது வந்து நலனுகர்ந்து நம்முடைய உடம்பின் அழகு கெடும்படியாகப் பெயர்ந்துபோயினனாயினும் தண்ணிய மாலையணிந்த மார்பின்கண் வண்டுகள் வந்தொலித்து அம்மாலையின் தேனை உண்ணாநிற்ப ஒலிக்கின்ற மணியணிந்த குதிரைகளைச்செலுத்தி நெடிய நீரையுடைய நெய்தனிலத்திற்குத் தலைவனாகிய நமதுகாதலன் வரைவொடுவருகின்றதனை யாம் சென்று குன்றுபோலத் தோன்றுகின்ற குவிந்தமணலாலாகிய திடர்மீதேறிநின்று கண்டு வருவோம்; அதற்காகச் செல்லுவோமோ? ஒன்றுகூறிக்காண்; எ - று.

அரவுவாள் - வாளரம். ஊதல் - உண்ணுதல். தாழை, புன்னை - மலருக்குப்பொருளாகுபெயர்கள். வாய தாழை - குறிப்புப்பெயரெச்சத்தொடர்.

நலனுகர்தலால் அழகு கதிர்ப்பேறினும் அது வாட்டமுறக் கைவிட்டுச் சென்றமையின் கவின்சிதையப் பெயர்ந்தனனென்றாள். இடையீட்டாலே மெய்கவின்சிதையப் போயினனாதலின் வரைவொடுவருவான்காண்; அதனைச்சென்று நோக்குதுமென அவளை ஆற்றுவித்தாளாயிற்று. வண்டிமிர் பூதக் கவிமாகடைஇ மிக்க ஆரவாரத்தொடுவருதலின் வரைவுமலிந்தமையுமாம்.

இறைச்சி:—தாழையும் புன்னையுஞ் சேர்ந்து மணங்கமழுங் கானலென்றது தலைவன் வரைவொடு புகுதலாலே மணம்புரிந்துகொண்டு நீயும் அவனும் நம்முடைய சேரிவிளங்க வீற்றிருப்பீரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்வித்தல். (௨௫௬)

[குறிஞ்சி.]

இது, தலைமகன் சிறைப்புறமாக வற்புறுக்குந்
தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, வரையாமையால் ஆற்றாமைமிக்கு வருந்திய தலைவியைத் தோழிநோக்கி நீ வலிதிற்பொறுத்திருவென்றாட்கு அப்பொழுது தலைமகன் ஒருபுறத்துவந்து மறைந்திருப்பதையறிந்த தலைவி அவன் கேட்குமாற் றானே தோழியைநோக்கி எனக்கு நோய்மிக்கது; மெய்யும் வெப்ப முடைத்து; இனி உய்யேன்; ஒருகால் அவனது மலையிலேபட்டகாற்று என்மெய்யைத்தீண்டினால் உய்வேனாதலின் அதுபடும்பொருட்டு அன்னை யிடஞ்சென்று 'என்னை முன்றிலிலேபோகட்டாலுய்வேன்' என்று சொல் லென அழிந்து கூறுநிற்பது.

௩௨௦ நற்றிணை நா[illegible]மூலமும் உரையும்.

நம்பிகுட்டுவனார் பாடியது.

உ௩௬. நோயுங் கைம்மிகப் பெரிதே மெய்யுந்
தீயுமிழ் தெறலின் வெய்தா கின்றே
யொய்யெனச் சிறிதாங் குயரிய பையென
முன்றிற் கொளினே நந்துவள் பெரிதென
நிரைய நெஞ்சத் தன்னைக் குய்த்தாண்
டுரையினி வாழி தோழி புரையி
னுண்ணே ரெல்வளை நெகிழ்த்தோன் குன்றத்
தண்ண னெடுவரை யாடித் தண்ணென
வியலறை மூழ்கிய வளியென்
பசலை யாகந் தீண்டிய சிறிதே.

உரை:—தோழீ, நீவாழ்வாயாக; எனக்குண்டாகிய காமநோயும் அளவு

கடப்பப் பெரிதாயிராநின்றது; என்னுடம்பும் தீயையுமிழ்கின்ற கொதிப்பினல் வெப்பமுடையதாயிராநின்றது; ஆதலின் என்னுடம்பைமெலிவித்துக் குற்றமற்ற நுண்ணிய நேர்மையையுடைய ஒளிபொருந்திய வளையைக் கையினின்று கழலச்செய்த தலைமகனது மலையிலே பெருமைபொருந்திய நீண்ட கொடுமுடியின்கண்ணே பரவிநின்று குளிர்ச்சியுறும்படி அகன்ற பாறையில் அளாவியகாற்றனது என்னுடைய பசலைநோயுற்ற மெய்யிலே சிறிதுபடவேண்டி நீ விரைந்துசென்று 'அங்கு உயர்ந்த நம்முடைய முன்றிலிலே இவளைச்சிறிதுபோது மெல்லக்கிடத்தினல் இவள்பெரிதும் நோய் நீங்கப்பெறுவள்' என்று அவ்விடத்து என்னைக் கோண்டுபோய்விட்டு நரகம் போன்ற தொடியநெஞ்சத்தையுடைய அன்னைக்கும் இப்பொழுதே யுரைப்பாயாக; எ - று.

மலையிலேபட்டகாற்றையும் விரும்பியேற்பவளைநாம் வரையாதுவிடின் இறந்துபடுவது திண்ணமென் றஞ்சி விரையவரைவொடு புகுவனென்னுங் கருத்தால் இங்ஙனங்கூறினள். இல்வயிற்செறித்துக் காவலோம்பலின் நிரையம்போன்ற நெஞ்சத்தன்னையென்றிகழ்ந்தாள்; இனித் துய்க்குங்காலத்தேதுய்க்காவாறு தடுப்பவர் நிரையம்புகுபவென்னுங் கொள்கையுடைமையால் நிரையம்புகுநெஞ்சத்தன்னையென்றலுமாம்.

இறைச்சி:—கொடுமுடியிலே காற்று அளாவிச்சூழ்தல்போல என்னுள்ளம் அவனுடைய தோளிலேபட்டு அளாவிச் சூழாநிற்குமேயென்றிரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு -அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (உ௩௬)

நற்றிணை நானூறு [redacted]ம் உரையும். ௩௨௧

[பாலை.]

இது, தோழி உரைமாறுபட்டது.

எ - து, பிரிவுக்காலத்துத் தலைவியின் துன்பம் நீங்குமாறு தேற்றுதற்கு உரையெடுத்ததோழி அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாது தலைவி ஆற்றியிருப்

பதையறிந்து வியந்து மடந்தாய், அவர்கூறிய பருவவரவின் அடையாளமாக மழைவாராநின்றதுகண்டாய்; அதுகாறும் தலைவர் நீத்தகன்றனரெனக் கூறினுமல்லையே இஃதென்னவியப்பென மாறுபடக் கூறுநிற்பது.

காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

உகூஎ. நனிமிகப் பசந்து தோளுஞ் சாஅய்ப்
பனிமலி கண்ணும் பண்டு போலா
வின்னுயி ரன்ன பிரிவருங் காதலர்
நீத்து நீடின ரென்னும் புலவி
யுட்கொண் டூடின்று மிலையோ மடந்தை
யுவக்காண் டோன்றுவ வோங்கி வியப்புடை
யிரவலர் வரூஉ மளவை யண்டிரன்
புரவெதிர்ந்து தொகுத்த யானை போல
வுலக மூவப்ப வோதரும்
வேறுபல் லுருவி னேர்தரு மழையே.

உரை:—மடந்தாய், வியப்புடைய இரவலர் வரும்பொழுது அவர்கட்குக் கொடுப்பதுகருதி ஆய் அண்டிரன் சேர்த்துவைத்த யானைத்திரள்போல உலகத்தில் வாழுமுயிர்கள் மகிழ்ச்சியடையச் சொல்லுதற்கரிய வெவ்வேறாகிய பலபல உருவத்தொடு எழுகின்றமேகங்கள் ஓங்கித்தோன்றுவனவற்றை உவ்விடத்தேகாணாய்; இஃது அவர்குறித்தபருவமன்றோ? 'இதுகாறும் மிகப்பசந்து தோளும் வாட்டமடைந்து நீர்வடிகின்றகண்களும் முன்போலின்றி வேறுபாடுகொள்ள இனிய உயிர்போன்ற பிரிதற்கரிய காதலர் என்னைக்கைவிட்டு நெடுந்தூரஞ் சென்றொழிந்தனரே' என்று கூறப்படுகின்ற புலவியை நீ நின் உள்ளத்தேகொண்டு ஊடுகின்றது மில்லையோ? இஃதென்னவியப்பு! எ - று.

நனிமிக - ஒருபொருட்பன்மொழி. உவக்காண் - உவ்விடத்தேபார். ஏர்தரல் - எழுதல். இஃதென்னவியப்பு என்றது சொல்லெச்சம். வியப்புடையிரவலர் - செய்யுளால் தன்னைப்புகழ்தலையுடைய இரவலர்.

அவர்பால் அன்பிலள் கொடியளென்று ஏதிலாட்டியர் ஏசுபவாதலின் அத்திறத்தேனும் புலப்பாயாகவென்பாள் ஊடின்றமிலையோ வென்றான்.

வருந்தாதுமகிழ்ந்தவண்ணமே தலைவரை எதிரேற்குந்தன்மையை காணென்பாள் அவர்குறித்த மழைதோன்றுவவென்றாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - மாறுபடக்கூறல். (உகூஎ)

[முல்லை.]

இது, தலைமகள் பருவங்கண்டழிந்தது.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன் குறித்தபருவம் வரக்கண்டும் அவன் வாராமையைக்கருதிய தலைவி மேகத்தை நோக்கி மேகமே, அவர்நிலையைக் கூறக்கேளென்று நீ இங்குவருதல் சால்புடையதன்றுகண்டாய்; நின்குரல் பாம்பின்படத்தை மழுங்கச்செய்வதன்றி அவர்நெஞ்சைக் கனியச்செய்யாமையின் இனியவல்லமன்னென அழிந்து கூறுநிற்பது.

கந்தரத்தனார் பாடியது.

உகூஅ. வறங்கொல வீந்த கானத்துக் குறும்பூங்
கோதை மகளிர் குழூஉநிரை கடுப்ப
வண்டுவாய் திறப்ப விண்ட பிடவ
மாலை யந்தி மாலதர் நண்ணிய
பருவஞ் செய்த கருவி மாமழை
யவர்நிலை யறிமோ வீங்கென வருதல்
சான்றோர்ப் புரைவதோ வன்றே மான்றுட
னுரவுரு முரறு நீரிற் பரந்த
பாம்புபை மழுங்க லன்றியு மாண்ட
கனியா நெஞ்சத் தானு
மினிய வல்லநின் னிடிநவில் குரலே.

உரை:—கோடைதெறுதலாலே பட்டுப்போன காட்டிலே சிறிய பூவணிந்த கூந்தலேயுடைய ஆயர்மகளிர் கூடுகின்ற கூட்டம்போல வண்டுகள் வாய்திறந்து தேனைப்பருகும்படி மலர்ந்த பிடவுகளேயுடைய அந்திமாலேயில் யான் காமநோய் மிகக்கொள்ளுமாறு கார்ப்பருவத்தைச்செய்த மின்னல்முதலாகிய தொகுதியையுடைய கரியமேகமே, நீ 'அவர்நிலைமையை இக்குநான் கூற அறிந்துகொள்' என்று வருதல் சான்றோர் செய்கையை ஒத்ததாகமாட்டாது கண்டாய்; ஒருசேர மயங்கி நின் இடித்து முழங்குந்தொழிலேயுடைய குரல் வலிய இடியாய் முழங்குந்தன்மையினுலே பரவிய பாம்புகள் படம் முங்கியடங்குமாறு செய்வதல்லாமல் மாட்சிமைப்பட்ட தலைவரது நெஞ்சங் கனியும்படிசெய்ய வல்லனவல்லவாதலால் நின் இடித்துமுழங்கும் அக்குரல் எனக்கு இனிமைசெய்வனவல்ல; எ - று.

வறம் - கோடை. மோ - முன்னிலையசை. பிடவு இலை யுதிர்த்துத் தாது தெரியாதபடிபூத்தலால் பட்டகானத்தே பூச்சூடியமகளிரையுவமித்தார்.

அவரை உடனழைத்துவருதலின்றி அவர் நிலையை நீ யறிவையோ வெனக்கூறுதலால் என்காமநோயை நீக்குந்தன்மை கருதுகின்றிலையாதலின் சான்றோர்செய்கையை நின்செய்கை யொவ்வாதென்றாள்; சான்றோர்செய்கை "பிறர்நோயுந் தந்நோய்போற் போற்றி யறனறிதல், சான்றோர்கட் கெல்லாங் கடன்" (கலி-௧௩௯) என்றதனுலறிக. குறித்தபருவத்து வாராது தாழ்த்தமையின் பாம்பின்நஞ்சுடைத்தலையினும் அவர்நெஞ்சங் கொடிதென் பாள் கனியாநெஞ்சத்தானுமென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௨௩௮)

[நெய்தல்.]

இது, தோழி தலைமகன் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ - து, களவொழுக்கத்துத் தலைமகன் ஓரிடத்தில்வந்து மறைந்திருப்பதை யறிந்ததோழி தங்களுக்குண்டாகிய பழிச்சொல்லை அவன்கேட்டு விரைய வரைந்துகொள்ளுமாற்றானே யாம் இதுகாறும் சேர்ப்பனுக்குப் பொருந்தி நடந்துகொண்டோமில்லை; அங்ஙனமாக, இப்பொழுதே எம்மை நோக்கி 'அக்காதலனை யணைத்து முயங்குவாய்' என்று கூறுகின்ற இவ்வூர் யாம் ஏதாவது களவொழுக்கத்துக்கு உரியதைச்செய்துவிட்டால் இனி என்னபாடுபடுமோவென்று நொந்து கூறுநிற்பது.

குன்றியனார் பாடியது.

உ௩௯. ஞான்ற ஞாயிறு குடமலை மறைய
மான்ற மாலை மகிழ்ந்த பரதவ
ரினிதுபெறு பெருமீ னெளிதினின் மாறி
யலவ னாடிய புலவுமணன் முன்றிற்
காமர் சிறுகுடிச் செந்நெறி வழியி
னும்மணி பொதியவிழ்ந் தாங்கு நெய்தற்
புல்லிதழ் பொதிந்த பூத்தப மிதிக்கு
மல்ல லிருங்கழி மலிநீர்ச் சேர்ப்பற்
கமைந்துதொழில் கேட்டன்றோ விலமே முன்கை
வார்கோ லெல்வளை யுடைய வாங்கி
முயங்கெனக் கலுழ்ந்த விவ்வூ
ரெற்றா வதுகொல்யா மற்றொன் றுசெயினே.

உரை:—மேலைத்திசையிலே சாய்ந்துவிழுகின்ற ஆதித்தமண்டிலம் ஆங்குள்ள அத்தமனக்குன்றின்வாய் மறையாநிற்ப மயங்கிய மாலைக்காலத்தில் கட்குடித்து மகிழ்ச்சியுற்ற பரதமாக்கள் தாம் வருந்தாதுபெற்ற பெரிய மீனை எளிதாகவிற்று ஞெண்டுவிளையாடிய புலவுநாற்றத்தையுடைய மணல்

பரந்த முன்றிலையுடைய நோக்குவார்க்கு விருப்பம்வருகின்ற சிறுகுடியின் கண்ணே செல்லலுற்ற ஒழுங்குபட்டவழியில் அழகிய நீலமணியின் குவியலை விரித்துப் பரப்பினாற்போல நெய்தலின் புறவிதழான் மூடப்பட்ட மலரைக் கெடமிதித்துச் செல்லாநின்ற வளப்பத்தையுடைய கரியகழிபொருந்திய நிரம்பியகடல்நீரையுடைய நெய்தனிலத்தலைவனுக்கு யாம் மனமொத்து இதுகாறும் அவனிட்ட தொழிலைக்கேட்டு அதன்படி நடந்தோமேயில்லை; அங்ஙனமாக என்னைநோக்கி 'நின் முன்கையிலணிந்த நெடிய கோற்றொழிலமைந்த ஒளிபொருந்திய வளைகள் உடையும்படி அச்சேர்ப்பனை அழைத்து அணைத்துமுயங்குவாயாக' என்றுகூறிப் புலம்பியழுத இவ்வூர்தான் யாம் இனி அவனுக்கு அமையநடக்கவல்ல வேறொருகாரியத்தைச் செய்துவிட்டால் என்னபாடுபடுமோ? எ - று.

வரைந்துகொண்டு அவற்குக் குற்றேவலிழைக்கும் பயனைப்பெற்றேமில்லையேயென் றிரங்குவாள் தொழில் கேட்டன்றோவிலமே யென்றாள். அவனொடு கூட்டமுண்மையை ஊரறிந்ததென அறிவுறுத்துவாள் வாங்கி முயங்கென இவ்வூர் கலுழ்ந்ததென்றாள். இதனால் இனி வரையாது தாழ்ப்பின் இறந்துபடுவதல்லது வேறு செய்யக்கடவதின்மையும் அதனால் அவன் பழியெய்துகின்ற உண்மையுங் கூறினளாயிற்று.

உள்ளுறை:—குடித்துமயங்கிய பரதவர் தாம் பெற்ற பெரியமீனை எளிதிலேமாறி நெறியிலுள்ள நீலமலரை மிதித்துச்செல்லுவரென்றது காமமயக்கங்கொண்ட காதலன் தான் அரியபொருளை எமரிடத்துக் கொடுத்துத் தலைவியைப்பெற்று மணந்து ஊரார் எடுத்த அலரைத் தாழமிதித்தடக்கித் தன்னூர் கொண்டுபுகுவானாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உகக)

[பாலை.]

(க.) இது, பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, பிரிவின்கண் மெலிவுற்ற தலைமகள் என் முயக்கத்தைவெறுத்துச் செல்லுதலால் என்னுடம்பு துயில்கொள்ளாது இடையீடு படுவதாயினும் அவர்சென்றகாடு மலைபோல அச்சத்தைத் தாராநின்றது; அதனைப் படைத்த கொடியோன்றானும் அதன்கண்ணேசென்று நனிவருந்துவானாக வென நொந்து கூறுநிற்பது.

(உ.) நெஞ்சினாற் பொருள்வலிக்கப்பட்டு ஆற்றானாய தலைமகன் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, உள்ளத்தாலே பொருள்கருதப்படுதலும் தலைவியைப் பிரிதலாற்றாத தலைமகன் நமது காதலியின் முயக்கத்தை வெறுத்துச்செல்லுதலால் என்னுடம்பு துயில்கொள்ளாது இடையீடுபடுவதாயினும் செல்லுங் காடு மலைபோல அச்சத்தைத் தாராநின்றது; அத்தகைய காட்டினைப் படைத்த கொடியோன்றானும் அதன்கண்ணே சென்று நனிவருந்துவானாக வென வருந்திக் கூறுநிற்பதுமாகும்.

நப்பாலத்தனார் பாடியது.

உ௪0. ஐதே கம்மவிவ் வுலகுபடைத் தோனே
வையேர் வாலெயிற் றொண்ணுதற் குறுமகள்
கைகவர் முயக்க மெய்யுறத் திருகி
யேங்குயிர்ப் பட்ட வீங்குமுலை யாகந்
துயிலிடைப் படூஉந் தன்மைய தாயினும்
வெயில்வெய் துற்ற பரலவ லொதுக்கிற்
கணிச்சியிற் குழித்த கூவ னண்ணி
யான்வழிப் படுநர் தோண்டிய பத்தல்
யானை யினநிரை வௌவும்
கானந் திண்ணிய மலைபோன் றிசினே.

(க.) உரை:—கூர்மையாயெழுந்த வெளியபற்களையும் ஒள்ளிய நெற்றியையுமுடைய இளமையுற்றதோழீ, நமதுகாதலர் தாம் கையாலணைத்து முயங்கும் புணர்ச்சியானது மெய்யிலே பொருந்தவேண்டாவென்று மாறுபடுதலானே ஏங்குகின்ற உயிர்த்தலோடுபொருந்திய பருத்தகொங்கையையுடைய என்மெய்யானது இனித் தனியேகிடந்து துயிலுவதனாலே துன்பப்படுந் தன்மையதாயிராநின்றதெனினும் வெயிலால் வெப்பமுற்ற பரல்மிக்க பள்ளத்தின் ஒருபுறத்திலே குந்தாலியாற்குழித்த கிணற்றையடைந்து பசுவினிரையைப் பாதுகாக்கும் ஆயர் பறித்த சிறுகுழியிலுள்ளநீரை யானையினம் வரிசையாகச்சென்று உண்ணாநிற்கும் அவர்சென்ற கானமானது திண்ணிய மலைபோல அழியாத தன்மையதாய் நின்று கருதுகின்ற எனக்கு அச்சத்தைத் தாராநின்றது; அத்தகைய அந்தக் கொடியசுரமுற்ற பாலைநிலத்தினைப் படைத்த கொடியோன்றானும் அதன்கட்டையச்சென்று நனிதுன்புற்றுவருந்துவானாக; எ - று.

அவல் - பள்ளம். கணிச்சி - குந்தாலி. இடைப்படல் - இடையீடுபடுதலுமாம். திருகியென்பதைத் திருகவெனத்திரிக்க. பத்தல்போலச்சிறிதாகத்

தோண்டப்படுதலிற் பத்தலென்றார்; இது கிணற்றினீரையெடுத்து ஊற்றி ஆனிரையை உண்பித்தற்குத் தோண்டப்படுவது.

இறைச்சி:—ஆனிரையுண்பிக்கும்வண்ணம் ஆயர் கூவலருகிலே பறித்தகுழியாகிய பத்தலி னிரப்பிவைத்த நீரை யானையினம் உண்ணாநிற்குமென்றது இப்பொழுது தலைவனாலே துய்க்குமாறு சமைந்த என்னலனைப் பசலையுண்டொழிக்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(உ.) உரை:—நெஞ்சமே, குறுமகளை முயங்குமுயக்கம் வேண்டா

வென்று வெறுத்து நீங்குதலானே பருத்த கொங்கையையுடையாளது மெய் துயிலின்றி வருந்துவதாயினும் யான் இப்பொழுது செல்லும் கானமானது மலைபோல அச்சத்தைத் தாராநின்றது; அத்தகைய அக்கானம் பரவிய பாலைநிலத்தைப் படைத்த கொடிய இறைவன்தானும் அதன்கண்ணேமெத் தெனச்சென்று தன்புறவாளுக; எ - று.

இறைச்சி:—யான் துய்க்கவேண்டிய நலத்தைப் பசலையுண்டொழிக்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய அச்சம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத்தழுங்கல். (உசo)

[பாலை.]

இது, தலைமகள் வன்பொறை எதிரழிந்தது.

எ - து, தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிதலாலே வருந்திய தலைமகளை நீ வருந்தாது வலிதிற் பொறுத்திருப்பாயென்ற தோழியைநோக்கி அவள் யான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேன் பொருள்வயிற்பிரிந்தோர் ஆண்டு என்னை நினைப்பாராயின் எனக்குப் புரையேறும், அப்படியுஞ் செய்யார்போலு மென்று அழிந்து கூறுநிற்பது.

மதுரைப், பெருமருதனார் பாடியது.

உசக. உள்ளார் கொல்லோ தோழி கொடுஞ்சிறைப்
புள்ளடி பொறித்த வரியுடைத் தலைய
நீரழி மருங்கி னீரயிர் தோன்ற
வளரா வாடை யுளர்புநனி தீண்டலின்
வேழ வெண்பூ விரிவன பலவுடன்
வேந்துவீசு கவரியிற் பூம்புத லணிய
மழைகழி விசும்பின் மாறி ஞாயிறு
விழித்திமைப் பதுபோல் விளங்குபு மறைய

வெல்லை போகிய பொழுதி னெல்லுறப்
பனிக்காற் கொண்ட பையுள் யாமத்துப்
பல்லித ழுண்கண் கலுழ
நில்லாப் பொருட்பிணிப் பிரிந்திசி னோரே.

உரை:—தோழீ, வளைந்தசிறகையுடைய பறவைகளின் செங்காற் சுவடு பொருந்திய வரிகளை மேற்கொண்டுள்ள நீர்வற்றிய இடங்கள்தோறும் மெல்லிய நுண்மணல் தோன்றாநிற்ப, மெல்லெனவீசும் வாடைக்காற்று உளர்ந்து மிகவும்தீண்டுதலினாலே கரும்பின் வெளிய பூப் பலவும் ஒருசேர விரிவனவாய் அரசனுக்கு வீசப்படுங் கவரிபோல மெல்லிய புதல்தோறும் அழகுசெய்யாநிற்ப, மேகங்கள் நீங்கிச் செல்லுகின்ற ஆகாயத்தில் மாறி மாறி விழித்து மூடி இமைப்பதுபோல ஞாயிறுதோன்றித் தோன்றி மறையாநிற்ப, பகற்காலஞ்சென்ற மாலைப்பொழுதோடு இராக்காலம்வந்து சேர்தலும் பனி நிலத்தில் விழத்தொடங்கிய துன்பத்தைத் தருகின்ற நடுயாமத்தில் இமையையுடைய மையுண்டகண்கள் நீர்பெருகிவடியும்படி அழாநிற்ப நிலைநில்லாத பொருளை ஈட்டுதலில் உள்ளம் பிணிப்புண்டு எம்மைப் பிரிந்து சென்ற காதலர் இப்பொழுது யாம் படுந்துயரைக் கருதினாரேல் புரையேறல் தும்மல் முதலியவற்றால் அறிந்து இனி அவர்வருவர்போலுமென ஆற்றியிருப்பேமன்றோ? அங்ஙனமின்மையில் கருதியிருப்பாரல்லரோ?

கொடுஞ்சிறை - பறவைக்குச்சினையாகுபெயர். வேழம் - பேய்க்கரும்புமாம்.

நிலைநில்லாப் பொருள்பிணித்தலானே நிலைபெறக் கைவந்த இன்பத்தை நீத்துச் சென்றவராதலின் அறவரல்லரெனவும் அங்ஙனம் அறவரல்லாதார்க்குச் செய்ந்நன்றி மறப்பது இயல்பாதலிற் பண்டு நாம் பாலித்த நலனுண்டு துறந்த நமதுகாதலர் நம்மை உள்ளாருமாயினர்போலுமெனவுங் கொண்டு கூறினாளென்பது. கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (உசக)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றி மறுத்தராநின்ற தலைமகன்
கார்கண்டு பாகற்குச் சொல்லியது.

ஏ - து, வினைவயிற்சென்று மீளுந் தலைமகன் தலைமகளைக் காணும் அவாவினால் விரைவிலே தேர்செலுத்தவேண்டிப் பாகனைநோக்கிப் பாகனே, மழைபெய்யத் தொடங்கியதுமன்; இவ்வேலை தன்குட்டியோடு கானின்கண்ணே சென்ற பிணைமானை அதன்கலைமான் தேடாநின்றது உவ்விடத்தேபாராய்; ஆதலின் நின்தேர் விரைந்து செல்வதாகவென வுவந்து கூறாநிற்பது.

௧௨அ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

விழிக்கட்பேதைப்பெருங்கண்ணனார்

பாடியது.

உ௪உ. இலையில் பிடவ மீர்மல ரரும்பப்
புதலிவர் தளவம் பூங்கொடி யவிழப்
பொன்னெனக் கொன்றை மலர மணியெனப்
பன்மலர்க் காயாங் குறுஞ்சினை கஞலக்
கார்தொடங் கின்றே காலை வல்விரைந்து
செல்க பாகநின் றேரே யுவக்காண்
கழிப்பெயர் களரிற் போகிய மடமான்
விழிக்கட் பேதையொ டினனிரிந் தோடக்
காமர் நெஞ்சமொ டகலாத்
தேடூஉ நின்ற விரலை யேறே.

உரை:—பாகனே, பழுத்து உதிர்தலானே இலைகளில்லாத பிடாவெல்

லாம் மெல்லிய மலர்கள்நிறையும்படி அரும்புமுகிழ்ப்ப, புதர்மேலேறிப் படர்கின்ற முல்லைக்கொடி பூக்கள்மலராநிற்ப, கொன்றைகளனைத்தும் பொன்போல மலர்தலைச்செய்ய, நீலமணிபோலப் பலவாயமலர்களையுடைய காயாவின் குறுமையாகிய கிளைகள் விளங்காநிற்ப இன்று காலைப்பொழுதிலேயே மேகம் தான் மழைபெய்யுந்தொழிலைத் தொடங்கியதுகண்டாய்; கழிந்துபெயர்கின்ற களர்நிலத்திலே சென்றபிணைமான் மருண்டவிழித்தலையுடைய கண்களையுடைய தன்குட்டியொடு கூட்டத்தினின்று இரிந்தோடுதலும் அதன்பாலுற்ற விருப்பமிக்க நெஞ்சத்தொடு சென்று தேடாநின்ற ஆண்மானை உவ்விடத்தேபாராய்; ஆதலின் நின்தேர் மிக விரைந்து செல்வதாக; எ - று.

ஆண்மான் பெண்மானையுங் குட்டியையுந் தேடாநின்றதனைப்பார் எனவே யான் என்காதலியையும் புதல்வனையுங் காண மிகவிருப்பமுடையேனென்பதைப் பிறிதொன்றன்மேல்வைத்து அறிவுறுத்தினனென்பது. இது குறிப்பெச்சமெனவும்படும். தான் கார்காலத் தொடக்கத்தில் வருவதாகக் காதலிக்குக் கூறிச்சென்றனனாதலின் அதுபழுதாறுவாறு செல்லவேண்டிக் கார்தொடங்கின்றென்றான். விழிக்கட்பேதையென மான்குட்டிக்குக் கூறிய அடைச்சிறப்பால் ஆசிரியர் பெருங்கண்ணனார் விழிக்கட்பேதைப் பெருங்கண்ணனார் எனப்பட்டார்போலும். கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - பாகன்தேர்கடாவல். (உசஉ)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௩௨௩

[பாலை.]

இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிதலால் மெலிந்த தலைவி 'சோலை தோறும் குயில்கள் புணர்ந்தீர் பிரியாதீரென்பதுபோலக் கூவாநிற்கும் இவ் விளவேனிற்காலத்திலே பிரிதல் இயல்பென்றால் அறத்தினும் பொருளே யருமையதுபோலும்' என்று அழிந்து கூறுநிற்பது.

காமக்கணிப்பசலையார் பாடியது.

உசரு. தேம்படு சிலம்பிற் றெள்ளற றழீஇய
துறுக லயல தூமணலடைகரை
யலங்குசினை பொதுளிய நறுவடி மாஅத்துப்
பொதும்புதோ றல்கும் பூங்க ணிருங்குயில்
கவறுபெயர்த் தன்ன நில்லா வாழ்க்கையிட்
டகற லோம்புமி னறிவுடை யீரெனக்
கையறத் துறப்போர்க் கழறுவ போல
மெய்யுற விருந்து மேவா நுவல
வின்னா தாகிய காலைப் பொருள்வயிற்
பிரித லாடவர்க் கியல்பெனி
னரிதுமன் றம்ம வறத்தினும் பொருளே.

உரை:—தேன் உண்டாகின்ற பக்கமலையிலே தெளிந்த நீர்சூழ்ந்த துறுகல்லின் அயலிலுள்ள தூய மணலடுத்த கரையின்கண்ணே அசைகின்ற கிளைகளிலே தளிர்த்துத்தழைத்த நறியவடுக்களையுடைய மாமரமிக்க சோலை தோறும் தங்குதல்கொண்ட சிவந்தகண்ணுடைய கரியகுயில்கள் 'சூதாடுகரு விபெயர்ந்து விழுமாறுபோன்ற நிலையில்லாத பொருளீட்டும் வாழ்க்கையை ஏதுவாகக்கொண்டு அறிவுடையீர், நீங்கள் நுங்களுடைய காதலிமாரை விட்டுப் பிரியாது கலந்தேயிருங்கோள்' என்று செயலறும்படி கைவிட்டுத் துறந்துசெல்வோரை இடித்துரைப்பனபோலத் தாம் தாம் ஆணும் பெண் ணும் மெய்யொடுமெய் சேரவிருந்து பொருந்துதல்வரக் கூவாநிற்பப் பிரியும் பொழுதே இன்னுமையைத் தருவதாகிய இளவேனிற்காலத்துப் பொருள் வயிற்பிரிவது ஆடவர்க்கு இயல்பாகுமென்னில் அடைந்தோமென்பாரைக்

கைவிடேம் என்று கூறிப் பாதுகாக்கும் அறத்தினுங்காட்டில் தெளிவாகப் பொருள் அரியதுபோலும்? இது மிக்கவியப்பு; எ - று.

பிரிந்தவழிக் குயில்கூவுமோசை தனக்கு இன்னாமைசெய்தலின் அவை இங்ஙனமே கூவுகின்றனவென்றாள். ''ஊடினி ரெல்லா முருவிலான் றன் ௬௨

ணை, கூடுமி னென்று குயில்சாற்ற'' என்றார் பிறரும். அடைந்தாரைக் காப்பேமென்று முன்னர்க்கூறியபடி பின்னர்க் காப்பதே யறமெனப்படுவது. அதனைக் கைவிட்டுப் பொருள்பெரிதெனப் பிரிந்தாராதலின் அறத்தைக் கைவிட்டார்க்குப் பிற கைகூடாவேயென் றிரங்கியவாறு. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௨௪௩)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, அறத்தொடு நிலைவலித்த தோழியைத்
தலைவி முகம்புக்கது.

எ - து, களவொழுக்கத்துத் தலைமகன் சிலபொழுது வாராமையாலே தலைமகள் கவலையால் வாடியதறிந்த தோழி இதனைத் தமர்க்கு அறிவுறுத்தி வரைவெதிர் கொள்ளுவிப்பலெனக் கருதுதலும் அதனையறிந்த தலைவி தோழியைநோக்கி என்னுடம்பிலுள்ள அழகைக்கெடுத்த பசலையை நீ கண்டு வைத்தும் நாடனுக்கு உரைத்தலாவது அன்னைக்கு இதுதணியும்வகையை யுரைத்தலாவது செய்தாயல்லையேயென்று நொந்து கூறுநிற்பது.

கூற்றங்குமரனார் பாடியது.

௨௪௪. விழுந்த மாரிப் பெருந்தண் சாரற்
கூதிர்க் கூதளத் தலரி நாறு

மாதர் வண்டி னயவருந் தீங்குரன்
மணநாறு சிலம்பி னசுண மோர்க்கு
முயர்மலை நாடற் குரைத்த லொன்றோ
துயர்மருங் கறியா வன்னைக் கிந்நோய்
தணியுமா றிதுவென வுரைத்த லொன்றோ
செய்யா யாதலிற் கொடியை தோழி
மணிகெழு நெடுவரை யணிபெற நிவந்த
செயலை யந்தளி ரன்னவென்
மதனின் மாமெய்ப் பசலையுங் கண்டே.

உரை:—தோழீ, நீலமணிபோன்ற நீண்ட மலையில் அழகுபொருந்த உயர்ந்த அசோகந்தளிர்போன்ற எனது நல்ல மேனியின் அழகுகெடும்படி செய்த பசலையை நீ கண்டுவைத்தும்,—மழைபெய்த பெரிய தண்ணிய சாரலின்கண்ணே கூதிர்க்காலத்துக் கூதாளிமலரின் மணம்வீசுகின்ற அழகியவண்டின் விருப்பமுறும் இனிய ஓசையை யாழோசைபோலுமென்று நறுமணங்கமழும் மலைமுழையிலிருக்கின்ற அசுணமாகிய விலங்கு செவிகொடுத்துக் கேளாநிற்கும் உயர்ந்த மலைநாடனுக்குச் சொல்லுதலொன்று

வது, எனது துன்பத்தின்மிகுதியை அறியாத அன்னைக்கு இந்நோய் தணியும்வழி இதுதானென உரைத்தலொன்றுவது செய்தாயல்லை; இங்ஙனம் இரண்டிலொன்றேனுஞ் செய்து என்னைப் பாதுகாவாமையாலே நீ கொடுமைமிக்குடையையாவாய்; எ - று.

கூதளம் - தாளிக்கொடி; அதன்பேதமுமாம். மாதர் - அழகு. கூதள மணநாறும்வண்டு - தேனையுண்ணுமாறு தாளிப்பூவில்விழுதலால் அம்மலர் மணம்வீசும் வண்டு.

அன்னை வெறியெடுத்தல்முதலாயின கூறி அதன்முன் அவனை விரைந்து மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி வற்புறுத்தாமைபற்றி நாடற்குரைத்தலாய வொன்றேனுஞ் செய்திலேயென்றாள். அன்னை வெறியெடாதபடி நாடனது மார்பினால்வந்த இந்நோய் அவன்மார்பை முயங்குவதாலே தணியுமென அவட்கு அறிவுறுத்தாமையின் அன்னைக்கு இந்நோய் தணியுமாறு உரைத்தலொன்றுஞ் செய்திலேயென்றாள்.

உள்ளுறை:—கூதாளிமலரில் வீழ்ந்துண்ணுதலாலே அதன்மணம் நாறுகின்ற வண்டு பாடும் ஓசையை யாழோசைபோலுமென்று அசுணமான் ஆராயுமென்றது, என்னைத் தலைவன் முயங்கி விடுத்தலானாகிய வேறுபாட்டைக்கண்டு இது முருகணங்குபோலுமென அன்னை ஆராயாநிற்குமேயென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வருத்தம்பற்றிய வெகுளி. பயன் - தோழியைத் தன்முகமாக்குதல். (உசச)

[நெய்தல்.]

இது, குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகளை முகம்புக்கது.

ஏ - து, பாங்கியிற்கூட்டத்துத் தலைமகன்கூறிய குறையை முடிப்பதாக உடன்பட்ட தோழி, மீண்டுவந்து தலைவியின் குறிப்பைத் தன்வயமாக்குவாளாய் உரையாடுகின்றவள் சேர்ப்பனொருவன் நம்மைநோக்கி 'என்னுயிரைக் கைக்கொண்ட நீ யாவளோ' என்று அவனால் நாம் வருந்துவதறியாமல் நம்மால் அவன் வருந்தினதாகக்கூறித் தொழுதுநின்றது நகையாயிற்றுக்காணென நகையாடிக் கூறுநிற்பது.

அல்லங் கீரனார் பாடியது.

உசடு. நகையா கின்றே தோழி தகைய
வணிமலர் முண்டகத் தாய்பூங் கோதை
மணிமரு ளைம்பால் வண்டுபடத் தைஇத்
துணிநீர்ப் பௌவந் துணையோ டாடி

யொழுகுநுண் ணுசுப்பி னகன்ற வல்குற்
றெளிதீங் கிளவி யாரை யோவென்
னரிதுபுண ரின்னுயிர் வௌவிய நீயெனப்
பூண்மலி நெடுந்தேர்ப் புரவி தாங்கித்
தானம் மணங்குத லறியா னம்மிற்
றுணங் குற்றமை கூறிக் கானற்
சுரும்பிமிர் சுடர்நுத னோக்கிப்
பெருங்கடற் சேர்ப்பன் றொழுதுநின் றதுவே.

உரை:—தோழீ, தகுதியையுடைய அழகிய மலர்மிக்க கழிமுள்ளியின் நுண்ணிய பூமாலையை நீலமணிபோன்ற கூந்தலில் வண்டுகள்பொருந்தும் படி சூடித் தெளிந்த நீரையுடைய கடலிலே தோழியருடனேசென்று நீராடி நேர்மையுடைய நுணுகிய இடையையும் அகன்ற அல்குலையும் தெளிந்த இனியசொல்லையு முடையையாய் எனது அரிதாயமைந்திருக் கின்ற இனியவுயிரைக் கைக்கொண்ட நீதான் யாவளோ உரையாயென்று பூண் நிரம்பிய நெடிய தேரிலேபூட்டிய குதிரையொடுவந்து அவன்தான் நம்மை வருத்துதலறியானாய் நம்மால் அவன் வருந்தியதுமட்டுங்கூறிக் கழிச் சோலையின்கண்ணே நாம் நின்றபொழுது நறுமணத்தால் வண்டுகள்வந்து சூழ்ந்தொலிக்கின்ற ஒளியையுடைய நமது நெற்றியைநோக்கிப் பெரிய கடற்சேர்ப்பன் கைகூப்பி வணங்கிநின்றதைக் கருதுந்தோறும் நகையுடை யதா யிராநின்றதுகாண்; எ - று.

முண்டகம் - கழிமுள்ளி. துணிநீர் - தெளிந்தநீர். ஒழுகல் - நேர்மை.

அவன் செல்வக்குறைபாடின்மை கூறுவாள் தேர்ப்புரவிதாங்கி யென் றாள். அவனாலே தலைவி மயங்கிநின்றமை அறிவுறுத்துவாள் தான் நம்ம ணங்குதலென்றாள். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய பேதைமைபொரு ளாகப் பிறந்த நகை. பயன் - தலைவியின் கருத்தறிதல். (௨௪௬)

இது, பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகளைத்
தோழி வற்புறீஇயது.

எ - து, தலைமகன்பிரிதலால் மேனி வேறுபட்டு மெலிந்த தலைமகளை நோக்கி இனிய சகுனங்காணாநின்றது, பல்லியும் அடிக்கின்றது, குயில் பயிற்றும், ஆதலிற் காதலர் இன்னேவருகுவர்; வானம் இரங்காநின்றதனால் அவர் வருவேமென்ற பருவமிதுவேபோலுமெனத் தோழி வலியுறுத்திக் கூறாநிற்பது.

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௩௩௩

காப்பியஞ்சேந்தனார் பாடியது.

௨௪௯. இடூஉ வூங்க ணினிய படூஉ
நெடுஞ்சுவர்ப் பல்லியும் பாங்கிற் றேற்று
மனைமர நொச்சி மீமிசை மாச்சினை
வினைமா ணிருங்குயில் பயிற்றலும் பயிற்று
முரம்புரி யுள்ளமொடு சுரம்பல நீந்திச்
செய்பொருட் ககன்றன ராயினும் பொய்யலர்
வருவர் வாழி தோழி புறவிற்
பொன்வீக் கொன்றையொடு பிடவுத்தலை யவிழ
வின்னிசை வான மிரங்குமவர்
வருது மென்ற பருவமோ விதுவே.

உரை:—தோழீ, வாழி; நாம் கருதியத னிடையிட்டு உவ்விடத்தே இனிய நிமித்தம் உண்டாகாநின்றன, நெடிய சுவரின்கணுள்ள பல்லியும் நம் பக்கத்திருந்து நம்மைத் தெளிவியாநின்றது, மனையகத்துள்ள பெரிய

கொச்சிவேலியிலுயர்ந்த மாமரத்தின் கிளையிலிருந்து இனிமைபயப்பக் கூவுந் தொழிலிலேகைபோதலான் மாட்சிமைப்பட்ட கரியகுயில் கூவுதலேயுஞ் செய்யாநிற்கும், நந்தலைவர் வலிமைமிக்க உள்ளத்துடனே பலவாய சுரத்தைக் கடந்து நட்டப்படும் பொருட்காக அகன்றனராயினும் தாம் குறித்தபருவத்திலே பொய்யாராய் வருவர்காண்; கானத்துப் பொன்போலும் மலரையுடைய கொன்றையுடனே பிடாவும் மலராநிற்ப இனியகுரலேயுடைய மேகம் முழங்காநிற்குமாதலால் அவர் வருவேமென்றபருவ மிதுதான்போலும்; எ - று.

ஊங்கண் - உவ்விடம். இனியபடுதல் - இன்னே வருகுவரென்னும் வாய்ச்சொலுண்டாதன்முதலிய நன்னிமித்தம்படுதல். "எருவுஞ் செருவும்" என்ற (தொல்-எழு-உகூ0.) சூத்திரத்துத் 'தம்மொற்றுமிகூஉம்' என உடம்பொடு புணர்த்துக்கூறலின் ஈண்டு 'இடே, படே' என உகரம்நீண்டு "குற்றெழுத்திம்பரும்" என்ற (தொல்-எழு-உகூஎ.) சூத்திரத்து 'நிற்றல்வேண்டு மூகரக்கிளவி' என்றபடி உகரம்பெற்று இடூஉ படூஉம் என்றாயினமையறிக. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (உசக)

[குறிஞ்சி.]

இது, நீட்டியாமைவரையெனத்
தோழி சொல்லியது.

எ - து, களவொழுக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்து மணம்புரியாது வினைமேற்செல்லுந் தலைமகனைத் தோழி நோக்கி நீ அருளினும் அருளாதுவிடி

னும் நின்வழியொழுகுபவளாகிய தலைமகளது நெற்றியிலுண்டாகிய பசலைநோய்க்கு நீயேமருந்தென்பதறிந்து அப்பாற்செல்வாயாக வென்று செலவு மறுத்துக் கூறாநிற்பது.

பரணர் பாடியது.

உசஎ. தொன்றுபடு துப்பொடு முரண்மிகச் சினைஇக்

கொன்ற யானைச் செங்கோடு கழாஅ
வழிதுளி பொழிந்த வின்குர லெழிலி
யெஃகுறு பஞ்சிற் றாகி வைகறைக்
கோடுயர் நெடுவரை யாடு நாடநீ
நல்கா யாயினு நயனில செய்யினு
நின்வழிப் படூஉமென் றோழி நன்னுதல்
விருந்திறை கூடிய பசலைக்கு
மருந்துபிறி தின்மைநற் கறிந்தனை சென்மே.

உரை:—முதிர்ந்தவலியுடனே பகைமிகுதலாலே சினந்து புலியைக் கொன்ற யானையின் சிவந்ததந்தம் கழுவும்படி வீழ்கின்ற மழையைப்பெய்த இனியமுழக்கத்தையுடைய மேகம் வில்லாலெறியப்பட்ட பஞ்சுபோலாகி விடியற்காலத்திலே சிகரம் உயர்ந்த நெடியமலையில் இயங்காநிற்கும் நாட்டையுடையோனே, நீ தலையளி செய்யாயாயினும் அவள் விரும்பாதவற்றை வெறுக்கும்படி செய்தாயெனினும் நின்னுள்ளஞ் சென்றவழி நடக்கும் எனதுதோழியின் நல்ல நெற்றியிலிருந்து நிலைமிகுதலைக்கொண்ட பசலைநோய்க்கு நீயே மருந்தாவதன்றி மற்றொரு மருந்தில்லாமையை நீ நன்றாக அறிந்தனையாகிப் பின்பு செல்வாயாக; எ - று.

எஃகுதல் - வில்லாலடித்தல். நயனில - விரும்பாதன. இறைகூடுதல் - நிலைமிகுதல்.

இல்லறநிகழ்த்த நின்னுள்ளம்போ லொழுகுபவளென்பாள் நின்வழிப் படூஉமென் றோழியென்றாள். வரைந்து பிரியாதுறைந்து பலகாலு முயங்கியவழியே பசலைமெல்லத் தணியுமென்றறிவுறுத்துவாள் பசலைக்கு மருந்துபிறிதில்லையென்றாள். இது பசலைபாய்தல்.

உள்ளுறை:—புலியைக்கொன்ற யானையின் கோடு கழுவும்படி மழை பொழிந்த மேகம் விளர்த்து வைகறையில் வரைமீ இயங்குமென்றது வேற்றரசைவென்ற நின்னுடைய காமம் தணியும்படி பெரிய இன்பத்தைக்

கொடுத்த தலைவி நீ கைவிடுதலாலே பின்பு விளர்த்துக்காட்டு மென்பதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உசஎ)

[முல்லை.]

இது, பருவங்கண் டாற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி மழைமேல்வைத்துப் பருவமறுத்தது.

எ - து, அங்ஙனம் மழைமேல்வைத்துப் பருவமறுக்கின்றாள் தலைவர் தாம் கார்ப்பருவத்து வருவேமென்றார், அதற்குள்ளாக மேகமே நீ இவள் பால் அன்பின்மையால் இடையில்வந்து பெய்யத்தொடங்கி மருட்டிப்பெய் தலையுடைய நின் பொய்ந்நீர்மையை மெய்ந்நீர்மையாகக்கொண்டு மயங்கு கின்ற மயிலின்குழாம்போல யான் மயங்கேனென மறுத்துக் கூறுநிற்பது.

காசிபன்கீரனார் பாடியது.

உசஅ. சிறுவீ முல்லைத் தேங்கமழ் பசுவீ
பொறிவரி நன்மான் புகர்முகங் கடுப்பத்
தண்புத லணிபெற மலர வண்பெயற்
கார்வரு பருவ மென்றனர் மன்னினிப்
போழ் ருள்ள நடுங்கல் காணிய
ரன்பின் மையிற் பண்பில பயிற்றும்
பொய்யிடி யதிர்குரல் வாய்செத் தாலு
மினமயின் மடக்கணம் போல
நினைமருள் வேனோ வாழியர் மழையே.

உரை:—மேகமே, நம் காதலர்தாம் வினைவயிற் பிரிந்துசெல்கின்றபொ

மூது இனி என்றுவருவீரோவென்று யாம் வினவியதற்கு அவர் 'சிறிய பூவையுடைய முல்லையின் தேன்மணம் வீசும் பசியமலரெல்லாம் நல்ல யானையின் புள்ளிகளையும் வரிகளையுமுடைய புகரமைந்த முகம்போல மெல்லிய புதர்களிலெங்கும் அழகுபொருந்தும்படி மலராநிற்ப மிக்க மழைபெய்தலையுடைய கார்ப்பருவமன்றோ யாம் வரும்பருவம்' என்றுகூறிச் சென்றார்; அங்ஙனமாக நீ இப்பொழுது மிகுதியும் இவள்பால் அன்பில்லாமையால் இவளுடைய பிரிவினாலுண்டாகிய பெரிய துன்பம்பொருந்திய உள்ளம் நடுங்குதலைச்செய்யும்பொருட்டு இயல்பில்லாதவற்றை மேற்கொள்ளுகின்ற பொய்ம்மையாக இடிக்கின்ற அதிர்ச்சியையுடைய நின் முழக்கத்தை மெய்ம்மையாகக்கொண்டு ஆரவாரிக்கின்ற மயிலினமாகிய அறிவிலாத அக்கூட்டம்போல நின்னைக்கண்டவுடன் அவர் இப்பொழுது வருகுவரென்று யானும் மயங்குவேனோ? அங்ஙனஞ் செய்யேன்; அவர் இயல்பாகிய கார்ப்பருவத்திலேதான்வருகுவர்; நீ வீணே முழங்காதேகொள்; நீவொழ்வாயாக.

வாழியர் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

கூகூகூ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

கார்ப்பருவந்தொடங்கியுங் காதலர்வாராமையால் வருந்திய தலைவி தேறுதல்வேண்டி மழையைப் பொய்ம்மழையென்று மறுத்தாள். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - தலைவியையாற்றுவித்தல். (உசஅ)

[நெய்தல்.]

இது, வரைவிடைமெலிந்தது.

எ - து, களவொழுக்கத்துத் தலைமகன் வரைவிடைவைத்துச் சென்றான் நீட்டித்தலும் வருந்திய தலைவி முன்பு நமதுசேரியில் அலரெழுந்தமையால் அதுபொறாத கொண்கனதுதேர் தடுக்கவும் நில்லாது சென்றுவிட்டதன்றோ? ஆதலின் அவன் மீண்டுவந்து வரைவதுமுளதாமோவென அழிந்து கூறுநிற்பது.

உலோச்சனார் பாடியது.

உசகூ. இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை
நீலத் தன்ன பாசிலை யகந்தொறும்
வெள்ளி யன்ன விளங்கிணர் நாப்பட்
பொன்னி னன்ன நறுந்தா துதிரப்
புலிப்பொறிக் கொண்டபூநா று குரூஉச்சுவல்
வரிவண் டூதலிற் புலிசெத்து வெரீஇப்
பரியுடை வயங்குதாள் பந்திற் றாவத்
தாங்கவுந் தகைவரை நில்லா வாங்கண்
மல்லலஞ் சேரி கல்லெனத் தோன்றி
யம்பன் மூதூ ரலரெழச்
சென்ற தன்றோ கொண்கன் றேரே.

உரை:—இரும்புபோன்ற கரியகிளையையுடைய புன்னை நீலம்போன்ற பசிய இலையிடமெங்கும் வெள்ளிபோன்ற விளங்கிய பூங்கொத்தினிடையுள்ள பொன்போன்ற நறிய மகரந்தம் உதிராநிற்ப, புலியினது புள்ளியைக் கொண்ட அழகு விளங்கிய நல்லநிறமுற்ற மேற்புறத்தையுடைய வரிய மைந்த வண்டுகள் ஊதுதலினாலே இது புலியோசையோவென்று அயிர்த்து அச்சமுற்றுப் பலமுறை இழுத்து நிறுத்தவும் நிறுத்தியவிடத்தில் நில்லாவாகித் தேரிற்பூட்டிய குதிரையினுடைய வயங்கியகால்கள் பந்துபோலத் தாவாநிற்ப வளப்பமிக்க நம்முடையசேரியிலே கல்லென்னுமோசையோடு வெளிப்பட்டுச் சிறிய பழிச்சொல்லைக்கூறும் முதிய ஊரெங்கும் பெரிதாய பழிதூற்றுதலினாலே கொண்கனது தேர் முன்பு இங்கு நில்லாது சென்றதன்றோ? அது நாம் அறிந்ததே; அத்தகைய தலைவன் வெள்கலின்றி மீண்டு வந்து மணஞ்செய்துகொள்ளவு மியையுமோ? இனி என்செய்து உய்குவேன்? எ - று.

ஆங்கண் - ஊர். ஊரிலுள்ள சேரியெனக்கூட்டுக. பலவீடுகள் சேர்ந்திருப்பது சேரி. ஆங்காங்கு உவமையும் பொருளுமொத்தமையின் உள்ளுறையின்மையறிக. கைகோள் - களவு. கேட்போர்யாருமில்லையாதலில் தானேகூறியாறுதல். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். ()

[மருதம்.]

இது, புதல்வனொடுபுக்க தலைமகன் ஆற்றானாய்ப் பாணற்குரைத்தது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் வாயில்பெறானாய்த் தன் புதல்வனொடு சென்றால் மனைவி சினங்கொள்ளாளென்னுங் கருத்தால் அங்ஙனமே கொண்டுபுகுதலும் அதனையறிந்து தலைவி ஊடல்நீடுதலை உடன்வந்தபாணனைநெருங்கி யானும் புதல்வனுமாக அடைந்தவழியும் அவள் வெகுண்டு 'நீயாவனடா' என்றிகந்து நின்றது நகையாகின்றது ஆதலின் யாம் நகுவோம் வாராயென அவள் ஊடல்தணியும்படி கூறாநிற்பது.

மதுரை, ஓலைக்கடையத்தார் நல்வெள்ளையார் பாடியது.

உ௫௦. நகுகம் வாராய் பாண பகுவா
யரிபெய் கிண்கிணி யார்ப்பத் தெருவிற்
றேர்நடை பயிற்றுந் தேமொழிப் புதல்வன்
பூநாறு செவ்வாய் சிதைத்த சாந்தமொடு
காமர் நெஞ்சந் துரப்ப யாந்தன்
முயங்கல் விருப்பொடு குறுகினே மாகப்
பிறைவனப் புற்ற மாசறு திருநுத
னாறிருங் கதுப்பினெங் காதலி வேறுணர்ந்து
வெரூஉமான் பிணையி னொரீஇ
யாரை யோவென் றிகந்துநின் றதுவே.

உரை:—பாணனே, எமது அருகில் வருவாயாக; பகுத்தவாய்வழி

யாலே உள்ளே பரலிடப்பட்ட கிண்கிணியொலிப்பத் தெருவிலே மூக்காற் சிறுதேரைப் பின்பற்றிக்கொண்டு நடைபயிலுகின்ற இனியமொழியை யுடைய புதல்வனை எம்மார்போடணைத்தலும் அவனது செவ்வாம்பல்மலர் போலத் தோன்றுஞ் சிவந்த வாய்நீரொழுகுதலாலே சிதைந்தசந்தனப்பூச் சோடு, விருப்பம்வரும் எம்முள்ளம் எம்மைச்செலுத்த யாம் எம் காதலியை முயங்கவேண்டிய விருப்பத்துடனே அருகிலே சென்றேமாக, அங்ஙனஞ் சென்றவுடன் பிறைத்திங்களைப்போன்ற அழகுபொருந்திய மாசற்ற சிறப்

௪௩

புடைய நெற்றியையும் மணங்கமழுங் கரிய கூந்தலையுமுடைய அவள் தன் னுள்ளத்து வேறாகக்கருதிப் பிணைமான்போல வெருண்டு எம்மைநீங்கி அயலேசென்று நின்று 'நீ என்னருகில்வருதற்கு யாவனாந்தன்மையுடை யை' என்று இகந்துநின்றதை நினைக்குந்தோறும் நகைதோன்றுதலானே நாம் இருவேமும் நகாநிற்பம்; எ - று.

தான் காதலிபால் உழுவலன்புடையனென அவள்கருதுமாறு நெஞ்சந் துரப்பவென்றான். அவளை நன்குமதித்தமைதோன்ற நுதலையுங் கூந்தலை யுஞ் சிறப்பித்தான். அணைந்தவழி நுதலையுங் கூந்தலையுந் தைவரவியல்பாத லிற் கூறினானுமாம். மெய்ப்பாடு - பிறர் எள்ளல்பொருளாகப் பிறந்தநகை. பயன் - ஊடல்தணிவித்தல். (௨௫௦)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து, களவொழுக்கத்துத் தலைமகன் ஒருசிறைப்புறத்தானாக வந்திருப்பதையறிந்த தோழி, தலைவியை இற்செறிப்பறிவுறுத்துவாள் தினையை நோக்கித் தினையே யாம் நாடனை விரும்பியதுகாரணமாகவே நின்னைப்

பாதுகாத்தலையும் நீ காண்பாய்; இப்பொழுது எம்மை இற்செறித்த அன்னை வெறியெடுத்தனளித்தம் நின்னைக் காப்பாரில்லாமையாலே பறவைகள் நின் கதிரைக் கொண்டுபோய்விடுமாதலின் நீ இப்பொழுது விளையாமல் பிற்காலத்து விளைவாயாகவென நயந்து கூறுநிற்பது.

மதுரைப், பெருமருதிள நாகனார் பாடியது.

௨௫௧. நெடுநீ ரருவிய கடும்பாட் டாங்கட்
பிணிமுத லரைய பெருங்கல் வாழைக்
கொழுமுத லாய்கனி மந்தி கவரு
நன்மலை நாடனை நயவா யாமவ
னளிபே ரன்பி னின்குர லோப்பி
நிற்புறங் காத்தலுங் காண்போய் நீயென்
றளிரேர் மேனித் தொல்கவி னழியப்
பலிபெறு கடவுட் பேணிக் கலிசிறந்து
தொடங்குநிலைப் பறவை யுடங்குகுரல் கவருந்
தோடிடங் கோடாய் கிளர்ந்து
நீடினை விளைமோ வாழிய தினையே.

உரை:—தினையே, நெடிதாம் நீர்மையுடைய அருவியினது ஒலிமிக்க அவ்விடத்திலே பிணிப்புண்ட அடியையுடைய பெரியமலையிடத் துண்டாகிய வாழையின் கொழுத்த அழகிய கனியை மந்திகள்கவர்ந்து உண்ணுநிற்கும் நல்ல மலைநாடனை விரும்பி யாம் அவனது கருணைமிக்க அன்பினால் நின்னுடைய கதிர்களைக் கிளிகள் கொய்யாதபடி ஓப்பி நின்னைப் பாதுகாத்திருப்பதையும் நீ கண்டிருக்கின்றாயன்றே? தளிர்போன்ற என்னுடம்பிலுள்ள பழைய அழகுகெடும்படி அன்னையானவள் யான்வெளிப்படாதவாறு

இல்வயிற்செறித்து ஆடுமுதவிய பலியைப்பெற விருக்கின்ற முருகவேளை வழிபட்டு மாதர்குழாத்தொடுகூடி ஒலிமிக்கு வெறியெடுக்குங்காலே யான் நின்னைக் காப்பதில்லாது கைவிட்டு விடுதலானே கிள்ளைமுதலாய பறவை கள் ஒருசேரவந்து உன்னுடையகதிர்களைக் கொய்துகொண்டு போகாநிற் கும்; ஆதலின் இப்பொழுது நின்கதிர்த்தோட்டினிடம் தலைசாயாது நிமிர்ந்து நின்று நெடுநாட்கழித்துக் கதிரீன்று விளைவாயாக; நீநெடுங்காலம்வாழ் வாயாக; எ - று.

நாடனொடு களவுப்புணர்ச்சி நீட்டிக்கச் செய்தலாலும் பகற்குறிக் கிடங்கொடுத்தலாலும் வாழியவென்றாள். வெறியெடுத்தகாலை அறத்தொடு நிற்றலின் பின் வரையுநாள் தினைகொய்யுங்காலமும் வேங்கைமலருங்காலத் தொடுபட்டு வருதலால் அப்பருவங்கடந்து பின்னர்க்கொய்யும்படி காலம் நீட்டித்து விளைவாயாகவென்றாள்.

உள்ளுறை:—அருவியொலிக்கின்றவிடத்துத் தோன்றிய வாழையின் கனியை மந்தி கவருமென்றது வெறியெடுத்து முழங்குமிடத்தும் தலைவன் அஞ்சாதுவந்து இவளது நலம்பருகுவானுவனென்றதாம். இனித் தமரெல் லாங்கூடி மகிழ்கின்றவிடத்து வரைவொடுபுகுந்து தலைவன் தலைவியை மகிழ்ந்து துய்ப்பானுவனெனவுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரை வுகடாதல். (உ௰௧)

[பாலை.]

இது, பொருள்வயிற்பிரியுமெனக் கவன்றதலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிவானெனக் குறிப்பாலறிந்து வருந்திய தலைமகளைத் தோழி இவளுடைய குணங்கள் தலைவர்சூழ்ந்து மேற் கொண்டவினையிலே குறுக்கிட்டுத் தடுத்தல்செய்திலபோலும்; ஆதலின்

ஆற்றியிருக்கற்பாலதன்றி வேறு செய்யக்கடவதியாதெனக் கருதித் தேற்று நிற்பது.

அம்மெய்யனாகனார் பாடியது.

௨௫௨. உலவை யோமை யொல்குநிலை யொடுங்கிச்
சிள்வீடு கறங்குஞ் சேய்நாட் டத்தந்
திறம்புரி கொள்கையொ டிறந்துசெயி னல்ல
தரும்பொருட் கூட்ட மிருந்தோர்க் கில்லென
வலியா நெஞ்சம் வலிப்பச் சூழ்ந்த
வினையிடை விலங்கல போலும் புனைசுவர்ப்
பாவை யன்ன பழிதீர் காட்சி
யையேய்ந் தகன்ற வல்குன் மைகூர்ந்து
மலர்பிணைத் தன்ன மாயிதழ் மழைக்கண்
முயல்வேட் டெழுந்த முடுகுவிசைக் கதநாய்
நன்னாப் புரையுஞ் சீறடிப்
பொம்ம லோதிப் புனையிழை குணனே.

உரை:—சுவரில் அலங்கரித்தெழுதிய பிரதிமைபோன்ற குற்றந்தீர்ந்த காட்சியையும், மெல்லியதாய்ப் பொருந்தியகன்ற அல்குலையும், மையெழுதப்பட்டு நீலமலரை எதிரிட்டுப்பிணைத்தாற்போன்ற கரிய இமைகளையுடைய குளிர்ச்சியுற்ற கண்ணையும், முயலைப்பிடிக்கவெழுந்த விரைந்த செலவுஞ் சினமுமுடைய நாயினது நல்ல நாவினையொத்த சிறிய அடிகளையும், செறிந்தகூந்தலையும், புனைந்த கலன்களையுமுடைய இவளுடைய குணங்கள்,—கிளைகளையுடைய ஓமைமரத்தின் பட்டகிளைகளுள் மறைந்து

தங்கிச் சின்வீடு ஒலியாநிற்கும் வேற்றுநாட்டின்கண்ணே செல்லுகின்ற நெறியில் இன்னவாறு செல்வோமென்னுங் கோட்பாட்டினோடு சென்றிருந்து பொருள்சேர்த்தாலல்லாமல் வீட்டின்கட் கவலையுடன் மனமடிந்திருந்தவர்க்கு அரியபொருளின் சேர்க்கை ஒருபொழுதுஞ் சேர்வதில்லையென்று இதுவரையிலும் உடன்பட்டெழாத நெஞ்சம் ஒருப்படுதலால் தலைவர் ஆராய்ந்து தொடங்கிய காரியத்தின் கண்ணே குறுக்கிட்டுத் தடுத்தல் செய்திலபோலும்; ஆதலின் ஆற்றியிருக்கற்பாலதன்றி வேறு செய்யக்கடவதியாதுமில்லை; எ - று.

சின்வீடு - ஒருவகைவண்டு.

இறைச்சி:—சின்வீடு ஓமைமரத்தின் பட்டகிளையிலுள்ளாலொங்கி ஒலியாநிற்குமென்றது இவன்கொண்ட காமமானது கற்பின்மிகுதியால் வெளிப்படத்தோன்றாது உள்ளகத்தொங்கிக் கனற்றாநிற்குமேயென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். கைகோள் - கற்பு. (உ௱௨)

[குறிஞ்சி.]

இது, செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைவி அழகின் கதிர்ப்புமிகுதலாலே காவலுட்பட்டவளாயினள், நீதானும் வெய்யவாகப் பெருமூச்செறியாநின்று என்னுடைய மொழியைக் கேளாயாய் வேறுகருதாநின்றனை, இனி வரைந்தாலல்லாது களவொழுக்கம் எங்ஙனம் நிகழ்த்த இசையுமென்று தோழி தலைவனைநோக்கித் தலைவியின் இற்செறிப்பு அறிவுறுத்தி வரைவுகடாவாநிற்பது.

கபிலர் பாடியது.

உ௱௩. புள்ளுப்பதி சேரினும் புணர்ந்தோர்க் காணினும்

பள்ளி யானையின் வெய்ய வுயிரினை
கழிபட வருந்திய வெவ்வமொடு பெரிதழிந்
தெனவ கேளாய் நினையினை நீநனி
யுள்ளினும் பனிக்கு மொள்ளிழைக் குறுமகள்
பேரிசை யுருமொடு மாரி முற்றிய
பல்குடைக் கள்ளின் வண்மகிழ்ப் பாரி
பலவுறு குன்றம் போலப்
பெருங்கவி னெய்திய வருங்காப் பினளே.

உரை:—ஒள்ளிய இழையையணிந்த இளமகளாகிய தலைவி,—பெரிய முழக்கமுற்ற இடியுடனே மழை மாறுதலுழ்ந்து பெய்தலையுடைய பலவாகிய பனங்குடையிலிட்டுண்ணுங் கள்ளினாலாகிய பேருணவையுடைய பாரியினது பலாமரமிக்க பறம்புமலைபோலப் பெரிய அழகு அமைதலாலே இல்வயிற்செறிக்கப்பெற்று அரியகாவலுட்பட்டவளாயினாள்; அங்ஙனம் காவலுட்படுதலானே இக் களவொழுக்கத்தைக் கருதினாலும் நடுங்குந் தன்மையளாயிராநின்றனள், நீதானும் புள்ளினம் தம்தம் கூட்டின்கண்ணேசென்று கூடியின்புற்றாலும் தலைவனுந் தலைவியுமாகக்கூடிப் புணர்ந்தவரைக் கண்ணாலே கண்டாலும் படுக்கையிலேகிடந்த யானைபோல வெய்ய பெருமூச்சினையுடையையாய் மிகுதிப்பட வருத்தமுற்ற துன்பத்துடனே பெரிதும் அழிந்து யான் கூறுவனவற்றையுங் கேளாது மிகக்கருதுந் தன்மையுடையையாயினை; இங்ஙனம் வருந்தியாவதென்னோ? இன்னேசென்று வரைவொடுவந்துபுகுதுவாய்; வரைந்துகொள்வாய்; யான்கூறுவன இவைகளேயாகும்; எ - று.

மாரிமுற்றியகுன்றமென்க.

ஆற்றாதஞ்சன் முதலியவற்றாலும் காணும்பொழுதிற் காணாப்பொழுது பெரிதாயிருத்தலாலும் வரையுங்கருத்தன்றித் தலைவிக்கு இக்களவொ

வாரா ராயினோ நன்றுமற் றில்ல
வுயர்வரை யடுக்கத் தொளிறுபு மின்னிப்
பெயல்கான் மயங்கிய பொழுதுகழி பானாட்
டிருமணி யரவுத்தேர்ந் துழல
வுருமுச்சிவந் தெறியு மோங்குவரை யாறே.

உரை:—பேயினங்கள் விளக்கமுற இயங்காநிற்ப இவ்விராப்பொழுதெல்லாம் ஊர்முழுதுந் துயில்கொள்ளாநின்றது; கேட்போர் அச்சம்பொருந்துதற்குரிய தன்மையுடனே குறிஞ்சியென்னும் பண்ணைப்பாடிக்கொண்டு அகன்ற இவ்வூரைக்காத்தலையுடைய கானவர்யாருந் துயில்வாரல்லர்; வலிய களிற்றியானையொடு பொருத வாள்போலுங் கோடுகளையுடைய புலி துறுகல்மிக்க மலையடியினின்று முழங்காநிற்கும்; ஐயோ! ஓங்கிய மலைவழியில் உயர்ந்த மலைப்பக்கத்தில் விளங்கி மின்னி மழைபெய்தலைமயங்கி நிற்கின்ற காலம்நீட்டித்த இரவுநடுயாமத்துப் பாம்பு தன்செவியிற் படுதலும் தன்னிடத்துள்ள அழகிய நீலமணியைக் கக்கி வருந்தியுழலுமாறு சினங்கொண்டு இடிமுழங்கிமோதாநிற்கும்; இப்பொழுது மெல்லியதோள் தளர்வுற்று நாம் வருந்துவதாயினும் அவர் இங்கு வாராராயிருத்தலே மிகநல்லதாகும்; எ - று.

கழுது - பேய். கால்கிளர்தல் - ஒருசொல். பேய் காற்றைப்போல இயங்கவென உரைப்பினுமமையும். குழுமுதல் - குமுறுதல்.

யாமத்தெய்திற் பேயணங்குமென்பான் கழுதுகால்கிளர்தமை கூறினான். அவன்வரினும் கூடுதலருமையென்னுங் கருத்தாற் காவலருமை கூறினான். புலிகுழுமுதலும் உருமுச்சிவந்தெறிதலும் குறிப்பான் நெறியினதேதங்கூறினான். அவ னின்றியமையாமை கூறுவாள் நாம் தோள்நெகிழ்ந்து வருந்தினுமென்றாள். இங்ஙனங்கூறவே இவ்வெல்லாந்தீர வரைந்தெய்துமாறு பணிப்பாயாகவென்றா ளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன் - வரைவுவேண்டல். (உ௫௫)

[பாலை.]

இது, பொருள்வயிற் பிரிந்தானென் றூற்றாளாகிய தலைமகளைத் தலைமகன் ஆற்றியது.

எ - து, தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரியக் கருதியதறிந்து வருந்துகின்ற தலைவியை நீ மெல்லிய அடியுடையை, காடுகள் கொடியவாதலின் நின்னுடன் செல்லுஞ்செலவு இப்பொழுது தவிர்ந்தனம், கார்காலத்து நின்னைப் பிரியவே இயலாதாதலின் அப்பொழுதுந் தவிர்ந்தனமென அவளாற்றும் வண்ணந் தலைமகன் கூறுகிற்பது.

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோப் பாடியது.

௨௫௬. *நீயே, பாடல் சான்ற பழிதபு சீறடிப்*
பல்குறப் பெருநலத் தமர்த்த கண்ணை
காடே, நிழல்கவி னிழந்த வழல்கவர் மாத்த
புலம்புவீற் றிருந்து நலஞ்சிதைந் தனவே
யிந்நிலை தவிர்ந்தனஞ் செலவே வைந்நுதிக்
களவுடன் கமழப் பிடவுத்தளை யவிழக்
கார்செயல் செய்த காமர் காலை
மடப்பிணை தழீஇய மாவெருத் திரலை
காழ்கொள் வேலத் தாழ்சினை பயந்த
கண்கவர் வரிநிழல் வதியுந்
தண்படு கானமுந் தவிர்ந்தனஞ் செலவே.

உரை:—நீதான் புலவராலே பாடுதற்கமைந்த குற்றமற்ற அழகிய சிறிய அடிகளுடனே பல்கியபெரிய அழகமைந்த அமர்த்த கண்ணையுடை

யையா யிராநின்றன: காடுகளோ தீப்பற்றிய மரங்களையுடையனவாதலின் நிழலும் அழகும் நீங்கியொழிந்தன: அவ்வண்ணம் ஒழிதலும் தனிமை நிலை பெற்றிருத்தலினால் நன்மைகளெல்லாம் ஒருங்கே சிதைவுற்றன: இத்தன்மையாகிய நிலைமையினால் நின்னை உடன்கொண்டு சேறலியையாமையின் நின்னுடன் செல்லுதலைத் தவிர்ந்தனம்: அன்றிக் கூரிய நுனியையுடைய களாவின்மலர் ஒருங்கேமலர்ந்து மணங்கமழாநிற்ப, பிடாமலர் முறுக்குவாய் நெகிழ்ந்து மலர மேகம் தான் செய்யவேண்டிய மழைபெய்தலைச் செய்யத் தொடங்கிய அழகிய கார்ப்பருவத்தில் இளைய பிணைமானைப் புணர்ந்த கரிய பிடரினையுடைய கலைமான் உள்ளே வயிரமுற்றிய வேலமரத்தின் தாழ்ந்த கிளையினாற்பல்கிய காண்போர்கண்ணைக் கவர்ந்துகொள்ளும் வரிபொருந்திய நிழலிலே தங்கியிருக்குங் குளிர்ச்சியுற்ற காட்டின்கண்ணே செல்லுவதனையுந் தவிர்ந்தனம்: ஆக இருவகைக்காலத்தும் நின்னைப் பிரியாதிருக்க நீ வருந்துவதென்னை? வருந்தாதேகொள்; எ - று.

வெப்பத்தி லடிவைத்த லியையாதென்னுங்கருத்தால் அடியையும் நோக்கவுமியையாதென்னுங் கருத்தாற் கண்ணையுங் கூறினான். கார்காலத்தே கலைமான் பிணையைத்தழுவி யுறையுமாதலின் அவற்றை நோக்குவார்தாமும் பிரிந்திருப்ப மனம்பொருந்தா ரெனக்கொண்டு அக்காலத்துந் தவிர்ந்தன மென்றான். இனிக்காதலியைக் காதலன் அணைந்திருந்தாலன்றிக் கார்முதல் நான்குபருவங்களையுங் கடத்தலரிதாதலின் அங்ஙனங் கூறினானெனினுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (உ௫௬)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி தலைமகனது ஏதஞ்சொல்லி வரைவுகடாயது.

எ - து, இரவுக்குறிவருந் தலைமகனைத் தோழி நெருங்கி நாடனே, எம்மை யருளாயாகிச் சிறுநெறியிலே சிங்கமுதலாயின இயங்குதலறிந்து

வைத்தும் நடுயாமத்தில் வாராநின்றனை; இதற்கு யான் வருந்துகின்றேனென இரவுக்குறிமறுத்து வரைவுடன்படுமாறு கூறுநிற்பது.

வண்ணக்கன், சொருமருங்குமரனார் பாடியது.

உ௬அ. விளிவி லரவமொடு தளிசிறந் துரைஇ
மழையெழுந் திறுத்த நளிர்தூங்கு சிலம்பிற்
கழையமல்பு நீடிய வானுயர் நெடுங்கோட்
டிலங்குவெள் ளருவி வியன்மலைக் கவாஅ
னரும்புவா யவிழ்ந்த கருங்கால் வேங்கைப்
பொன்மரு ணறுவீ கன்மிசைத் தாஅ
நன்மலை நாட நயந்தனை யருளா
யியங்குநர் மடிந்த வயந்திகழ் சிறுநெறிக்
கடுமா வழங்குத லறிந்து
நடுநாள் வருதி நோகோ யானே.

உரை:—அரும்புகள் முகமலர்ந்த கரியகாம்பையுடைய வேங்கைமரத்தின் பொன்போன்ற நறியமலர் பாறைமேலுதிர்ந்து பரவாநிற்கும் நல்ல மலைநாடனே, எம்பால் விரும்பி அருள்செய்யாயாகி ஓயாத முழக்கமொடு மழைமிகுத்து இடியிடித்து மேகம் ஓங்கிச்சென்று பெய்யத்தொடங்கிய குளிர்ச்சிமிக்க மலையிலே மூங்கில் நெருங்கிப்பரந்த மிகவுயர்ந்த நெடியசிகரத்தின்கண்ணே விளங்கிய வெளிய அருவியையுடைய அகன்ற மலைப்பக்கத்தில் வழிப்போகுவார் யாருமில்லாத நீர்விளங்கிய சிறியநெறியிலே கொடிய சிங்கமுதலிய விலங்குகள் இயங்குவதனை யறிந்துவைத்தும் இரவு நடுயாமத்தில் நீ வாராநின்றனை; இதற்கு யான் நோவாநின்றேனல்லேனோ? எ - று.

அமலுதல் - நெருங்குதல். தளி - மழை. -

நீ இரவில் வரும் ஏதத்துக்கு யாம் அச்சமுறாதபடி வரைந்து பிரியாது உறைபவனல்லை யென்பாள் நயந்தனையருளாயென்றாள்.

உள்ளுறை:—சூடுவோரின்றி வேங்கையின் நறியமலர் கற்பாறையி லுதிர்தல்போல நீ வரைந்துகொண்டு அருகிருந்து நலனுகர்ந்திலையாதலின் தலைவியி னல னிழக்கலாயிற்றென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - ஏதஞ்சொல்லி வரைவுகடாதல். (௨௫௭)

[நெய்தல்.]

இது, தோழி செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து, பகற்குறிவந்த தலைவனைத் தோழி நெருங்கிக் கொண்கனே, எமது தலைவியின் வளைகழல்வதனை யறிந்த அன்னை அவளை இல்வயிற் செறித்து ஓம்புவாளாயினள்: இங்கு யான் தமியேனாய் வந்துபோகின்றே னென வரைவுதோன்ற உரையாடாநிற்பது.

நக்கீரர் பாடியது.

௨௫௮. பல்பூங் கானற் பகற்குறி மரீஇச்
செல்வல் கொண்க செறித்தனள் யாயே
கதிர்கால் வெம்பக் கல்காய் ஞாயிற்றுத்
திருவுடை வியனகர் வருவிருந் தயர்மார்
பொற்றொடி மகளிர் புறங்கடை யுகுத்த
கொக்குகிர் நிமிரன் மாந்தி யெற்பட
வகலங் காடி யசைநிழற் குவித்த
பச்சிறாக் கவர்ந்த பசுங்கட் காக்கை
தூங்கல் வங்கத்துக் கூம்பிற் சேக்கு

மருங்கூர்ப் பட்டினத் தன்னவிவ
ளொருங்கே ரெல்வளை யோடுவ கண்டே.

உரை:—கொண்கனே, கதிரெறித்தலானே மக்கள்முதலாயினோர் கால்கள் வெம்பும்படி கீழைத்திசைமலையிலேதோன்றிக் காய்கின்ற ஞாயிற்றினுடைய இயக்கம்பொருந்திய பகற்பொழுதிலே செல்வமுடைய அகன்ற நகரின்கண்ணே வருகின்ற விருந்துகளைப் பாதுகாக்கும்படி பொன்னாலாகிய தொடியையுடைய மகளிர் சமைத்து நிவேதித்து முற்றத்திலே பலியாகப்போகட்ட கொக்கினது உகிர்போன்ற சோற்றைத்தின்று பொழுதுபடுமளவில் அகன்ற மீன்கடையில் அசைகின்ற நிழலிலேகுவித்த பசிய இருமீனைக் கவர்ந்துண்ட பசுமையாகிய கண்ணையுடைய காக்கை, ஆங்கு வினையின்றிக் காற்றாலசைகின்ற தோணியிலேபிணித்த பாய்மரத்திற்சென்று தங்காநிற்கும் மருங்கூர்ப்பட்டினம் போன்ற இவளுடைய நெருங்கிய அழகும் ஒளியும்பொருந்திய வளைகள் கழல்வனவற்றைக்கண்டு அன்னை இவ்

வேறுபாடு முருகணங்கா லாகியதுபோலுமென வுட்கொண்டு இல்லின் கண்ணேசெறித்துப் புறத்தேகவிடாது காவல்செய்யலாயினள்: ஆதலின் இவள் வருதந்கியலாமையால் இல்வயிற்செறிப்பை நினக்கு உரைசெய்யும்படி கருதிய யான் இன்று பலவாயமலர்களையுடைய கழியருகிலுள்ள சோலையிலே பகற்பொழுதின்கண்ணே குறியிடத்து வந்துபோகாநின்றேன் காண்; எ - று.

நிமிரல் - சோறு. நிழல் - அங்காடி நிழல்; அருகிலுள்ள மாத்து நிழலுமாம்.

நின்னைப்பிரிதலால் உடம்பு வாடி வேறுபட்டு வளைகளுங் கழலாநின்றனவென்பாள் வளையோடுவ வென்றாள். அருகிலுள்ளாளென அவன் ஆற்ற வேண்டி இவளெனச் சுட்டுப்பெயராற்கூறினள். இனி இங்ஙனம் வாடாத

படி வரைந்துகொள்ளெனக் குறிப்பாற்கொள்ளக்கிடந்தமையின் வரைவு கடாவாயிற்று.

உள்ளுறை:—மகளிரிட்ட பலிச்சோற்றையுண்டு அங்காடியிலே குவித்த இருமீனைக் கவர்ந்தகாக்கை வங்கத்துக் கூம்பிற்சென்று தங்குமென்றது பாங்கற்கூட்டத்தால் நலனுகர்ந்து பாங்கியிற்கூட்டத்தா லுயதனையுந்துய்த்த நீ கவற்சியின்றி நின்னூரின்கண்ணே சென்று தங்காநின்றனை யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உருஅ)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி தலைமகளைச் செறிப் பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

எ - து, களவொழுக்கத்துத் தலைவன்கேட்டு வரையுமாற்றானே தோழி தலைவியைநோக்கித் தினைமுற்றின இனி அவற்றைக் கொய்தவுடன் நின்னை இல்வயிற்செறிப்பாராதலின் நாடனோ டியைந்த கேண்மை இனி அரியவாகுமெனக் கருதாநிற்பேன்: அப்பால் யாதுசெய்வாமெனக் கவன்று கூறுநிற்பது.

கொற்றங்கொற்றனார் பாடியது.

உருகூ. யாங்குச்செய் வாங்கொ றோழி பொன்வீ
வேங்கை யோங்கிய தேங்கமழ் சாரற்
பெருங்க னாடனொ டிரும்புனத் தல்கிச்
செவ்வாய்ப் பைங்கிளி யோப்பி யவ்வாய்ப்
பெருவரை யடுக்கத் தருவி யாடிச்
சார லாரம் வண்டுபட நீவிப்

பெரிதமர்ந் தியைந்த கேண்மை சிறுநனி
யரிய போலக் காண்பேன் விரிதிரைக்

கடல்பெயர்ந் தனைய வாகிப்
புலர்பதங் கொண்டன வேனற் குரலே.

உரை:—தோழீ, தினையின் கதிரெல்லாம் விரிந்த அலையையுடைய கடல்தான் வற்றினாற்போலக் காயும்பருவ மெய்தினகண்டாய்; இனி அவற்றை நமர் கொய்து கொண்டுபோவதன்றி நின்னையும் இல்லின்கண்ணே செறிப்பது திண்ணம்: பொன்போன்ற மலரையுடைய வேங்கை மரங்க ளுயர்ந்த மணங்கமழ்கின்ற சாரலின்கண்ணே பெரிய மலைநாடனொடு கரிய தினைப்புனத்திலே தங்கிச் சிவந்த வாயையுடைய பசிய கிளியை ஓப்பி அங்குள்ள கரிய பக்கமலையின்கணுள்ள அருவியில் நீர்விளையாட்டயர்ந்து மலைச்சாரலிலெழுந்த சந்தனமரம் நறுமணங்கமழ்தலால் வண்டுவந்து விழும்படி அச்சந்தனத்தேய்வையைப் பூசிப் பெரிதும் விரும்பி இயைந்த நட்பு மிகச்சிறுகி இனி அதுதானும் இல்லையாகும்போல யான் காண்பேன், ஆதலால் நாம் என்ன செய்யமாட்டுவேம்? எ - று.

நீவுதல் - கையாலே தடவுதல்; இங்குப் பூசுதலுக்காயிற்று. நாடனொடு இயைந்த கேண்மையெனக் கூட்டுக.

நாடனுடன் அல்கி ஓப்பி ஆடி இயைந்த பெரிய நட்பாதலின் அதன்கண் இடையற வெய்தியவழிக் காதலி இறந்துபடுமென அவனுக்கு அறிவுறுத்தவேண்டி அரியபோலக் காண்பேனென்றாள். முன்போல நீங்காதுறைதல் வரைந்தன்றி இயலாதாதலின் வரைந்தெய்துகவெனக் கடாயதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உகூ)

[மருதம்.]

இஃது, ஊடல் மறுத்த தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் தலைமகளைத் தழுவலும் அவள் கொண்டிருந்த சினத்தை யுள்ளடக்கி உடன்பட்டாள்போன்று

'ஊரனே நீ இப்பொழுது மிக்க விருப்பமுற்றாய்போன்று புல்லுகின்றனை, மூன்பு என் கோதை வாமோறு கையகன் றொழிந்தாயென்பதை யான் அறிவேன்' என உள்ளுறையால் அவன் பரத்தையிற் பிரிந்ததனையுங் கூறி ஊடல் நீங்காநிற்பது.

பரணர் பாடியது.

௨௬0. கழுநீர் மேய்ந்த கருந்தா ளெருமை
பழனத் தாமரைப் பனிமலர் முனைஇத்
தண்டுசேர் மள்ளரி னியலி யயலது
குன்றுசேர் வெண்மணற் றுஞ்சு மூர
வெய்யை போல முயங்குதி முனையெழத்
தெவ்வர்த் தேய்த்த செவ்வேல் வயவன்
மலிபுனல் வாயி லிருப்பை யன்னவென்
னொலிபல் கூந்த னலம்பெறப் புனைந்த
முகையவிழ் கோதை வாட்டிய
பகைவன் மன்யான் மறந்தமை கலனே.

உரை:—கழுநீர் மலரை மேய்ந்த பெரிய காலையுடைய எருமை அயலிலுள்ள வயலிலே படர்ந்த தாமரையின் குளிர்ந்த மலரைத் தின்பதனை வெறுத்துவிட்டுக் கையிலே தடிகொண்ட வீரரைப்போலச் செருக்கி நடந்து அதன் பக்கத்துள்ள குன்றுபோலக் குவிந்த வெளிய மணலின்மீது துயிலாநிற்குமூரனே, நீ இப்பொழுது விருப்பமுடையாய் போலப் பலகாலும் என்னைத் தழுவிக்கொள்ளுகின்றனை: பகைமிகுதலாலே ஆண்டு வந்த பகைவரையழித்த சிவந்த வேற்படையையுடைய வீரனாகிய 'விரா அன்' என்பவனது நிறைந்த புனல்வாயிலை யடுத்த இருப்பையூர்போன்ற என்னைவிட்டொழிதலானே என்னுடைய தழைத்த பலவாகிய கூந்தல்

அழகுபெற அலங்கரித்த அரும்புமலர்ந்த பூமாலைவாடும்படிசெய்த மிக்க பகைவனல்லையோ? யான் நின்செய்கையை மறந்திருப்பேனல்லேன்காண்; ஆதலின் என்னைத் தொடாதேகொள் ; எ - று.

பழனம் - நீர்நிலைவயல்.

மெய்ம்மையாக என்பா னினக்கு அன்பில்லையென்பாள் வெய்யை போல முயங்குதியென்றாள். கோதை புனைந்ததன் பயனாகிய புணர்ச்சியெய் தப் பெருமையிற் கோதைவாட்டிய பகைவனென்றாள். தொடாதே யென வெறுப்புக் கொண்டமைகுறிப்பாள் மறந்தமைகலனென்றாள். பணிந்து வேண்ட ஊடல்தீர்வாளாவது.

உள்ளுறை:—தாமரைமலரைவெறுத்துக் கழுநீரைமேய்ந்த எருமை மணற்குன்றிலேசென்று தங்குமென்றது தலைவிநலனை வெறுத்துக் காதற் பரத்தையின் இன்பந்துய்த்த தலைவனே நீ ஆண்டுந் தங்காயாய்ச் சேரிப்பரத் தையின் மனையின்கண்ணே சென்று உறங்குவாயாயினுயென்றதாம். மெய்ப் பாடு - வெகுளி. பயன் - ஊடல்தீர்தல். (௨௯0)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௩௱௧

[குறிஞ்சி.]

(௧) இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி இரவுக்குறி விலக்கி வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைவன் ஒருசிறைப்புறமாக வந்திருப்பதை யறிந்த தோழி தலைவியை நோக்கி இத்தகைய கொடிய சிறுநெறியில் நமது தலைவர் இருளில் வருதலால் அவர் நம்பால் அருளிலராவரென இரவுக்குறி விலக்கி வரைவுகடாயது.

(௨.) தலைமகள் இயற்பட்டமொழிந்ததூஉமாம்.

எ - து, தலைவி வரைதல்வேட்கையளாய் மொழிந்ததுகேட்ட தோழி

தலைமகனை இகழ்ந்து கூறுதலும் அதுபொறாத தலைமகள் நொந்து அவர் வரைந்துகொள்ளாது இருளில்வருதலால் நம்பால் அருளிலராயினும் நாம் இறந்துபடுவதுகருதி அன்பின் வருதலால், அவர் நீடுவாழ்வாராக வென இயற்படக் கூறுநிற்பதுமாம்.

சேந்தன்பூதனர் பாடியது.

உ௬௧. அருளிலர் வாழி தோழி மின்னுவசி
பிருடேங்கு விசும்பி னதிரு மேறொடு
வெஞ்சுடர் கரந்த கமஞ்சூல் வான
நெடும்பெருங் குன்றத்துக் குறும்பல மறுகித்
தாவில் பெரும்பெய றலைஇய யாமத்துக்
களிறகப் படுத்த பெருஞ்சின மாசுணம்
வெளிறில் காழ்மரம் பிணித்து நனி மிளிர்க்குஞ்
சாந்தம் போகிய தேங்கமழ் விடர்முகை
யெருவை நறும்பூ நீடிய
பெருவரைச் சிறுநெறி வருத லானே.

(க.) உரை:—தோழீ, நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; மின்னல் பிளந்தெழுந்து இருள் நிறைந்த ஆகாயத்தில் அதிர்கின்ற இடிமுழக்கத்துடனே வெய்ய ஆதித்தன் வெளியிலே தோன்றாதபடி மறையச்செய்த நிறைந்த சூலையுடைய மேகம் நெடிய பெரிய மலையிடத்துச் சிறிய பலவாக இயங்கி வருத்தமில்லாத பெரிய மழையைப் பெய்துவிட்ட நடுயாமத்திலே களிற்றியானையைப்பற்றிச் சுற்றிக்கொண்ட பெரிய சினத்தையுடைய பெரும்பாம்பு வெண்மையில்லாது முற்றிய வயிரம்பொருந்திய மரத்துடனே சேரப் பிணித்து மிகப் புரட்டாநிற்கும் சந்தனமரத்தினின்று போந்த நறு

மணங்கமழ்கின்ற மலைப்பிளப்பினையுடைய துறுகல்லின் அயலிலே கொறுக்கச்சியின் நல்லபூ நீடி மலர்ந்த பெரிய மலையின்கணுள்ள சிறிய நெறியில் வருதலால் நமது தலைவர்தாம் நம்பாற் சிறிதும் அருளுடையரல்லர்: இனி அங்ஙனம் வாராதிருக்குமாறு கூறாய்; எ - று.

அவர் வருநெறியின் ஏதங்கருதி நாம் வருந்தும்படி வருதலின் அருளில ரென்றாள். இங்ஙனங் கூறவே வரைந்துகொள்வதன்றி வேறு செய்யலாவ தின்மையால் வரைவுகடாவாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(உ.) உரை:—அவர் வரைந்துகொள்ளாது இருளில் வருதலால் நம்பால் அருளிலராயினும் நாம் இறந்துபடுவது கருதி அன்போடுவருதலால் அவர் நீடுவாழ்வாராகவென்று கூறி முடிக்க. (௨௬௧)

[பாலை.]

இது, தலைமகள் ஆற்றாக்குறிப்பறிந்து
பிரிவிடை விலக்கியது.

எ - து, பொருள்வயிற் பிரிகின்றானென்ப துணர்ந்த தலைமகள் வருந்துதலும் அதனை யறிந்த தலைவன் இத்தகையாளை விட்டுப் பிரிவேனென்று என்னெஞ்சு கருதுமாயின் இன்மையதிளிவு மிகக் கொடிதென அழிந்து கூறாநிற்பது.

பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

௨௬௨. தண்புனக் கருவிளைக் கண்போன் மாமலர்
ராடுமயிற் பீலியின் வாடையொடு துயல்வர
வுறைமயக் குற்ற வூர்துஞ் சியாமத்து
நடுங்குபிணி நலிய நல்லெழில் சாஅய்த்

துனிகூர் மனத்தன் முனிபட ருழக்கும்
பணைத்தோ ளரும்பிய சுணங்கிற் கணைக்காற்
குவளை நாறுங் கூந்தற் றேமொழி
யிவளிற் றீர்ந்து மாள்வினை வலிப்பப்
பிரிவனெஞ் சென்னு மாயி
னரிதுமன் றம்ம வின்மைய திளிவே.

உரை:—ஈரிய புனத்திலுள்ள கருங்காக்கணத்தின் கண்போன்ற கரிய மலர் வாடைக்காற்று வீசுதலானே கூத்தாடுகின்ற மயிலின்பீலி போல ஆடாநிற்ப, விடாத மழைத்துவல் பொருந்திய ஊர்முழுதுமுறங்கும் நடு-

யாமத்து நடுங்குகின்ற காமநோய் வருத்தஞ்செய்தலாலே நல்ல அழகு குறைந்து துன்பமிக்க மனத்தனாய்த் தன்னை முனிந்தொறுக்குங் காமநோயால் உழக்குகின்ற பருத்ததோளையும், வெளிப்படத்தோன்றிய தேமலையும், திரண்ட தண்டையுடைய குவளைமலர் மணம்வீசுங் கூந்தலையும், இனிய சொல்லையுமுடைய இவளைக் கைவிட்டும் பொருளின் முயற்சி என்னெஞ்சினை யிழுத்தலால் என்னெஞ்சு 'யான் இவளைப் பிரிகிற்பேன்' என்று கூறுநிற்கும்; அங்ஙனங் கூறுமாகில் வறுமையான்வரு மிளிவரவு அம்ம! திண்ணமாக மிகக்கொடியதேயாம்; இஃதொரு வியப்பிருந்தவாறென்? எ-று.

கருவிளை - கருங்காக்கணம். உறை - மழைத்துளி.

விரிந்தவழி நடுயாமத்துத் துனிகூர்ந் துழக்குங்கால ஆற்றுவாரு மிலராவரேயென்பான் ஊர்துஞ்சியாமத்தை முதலிற் கூறினான். தோள்மீதுங் கூந்தல்மீதுங் கிடந்து முயங்குமின்பம் நினைவில்வர அதனையடுத்துப் பிற்கூறினான். முயங்கா திருந்தக்காலும் மொழியொன்றனைக்கேட்டே இன்புற்றிருக்கலாமே அதுவுமில்லையாவதோவென இரங்கி யீற்றிற் கூறினான். தானேகூறியாறியது. கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்

றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத்தழுங்கல். (உ௬உ)

[நெய்தல்.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகனை வரைவுகடாயது.

எ - து, தலைமகன் ஒரு சிறைப்புறமாக வந்திருப்பதை யறிந்த தோழி தலைவியைநோக்கி அவர் நம்பால் வந்துபோகின்ற களவொழுக்கத்தால் அடைந்த அலர்முதலாயவைகளை நாணத்தினால் நாம் நேரே கூறாவிடினும் நம்முடைய கண்ணீரே அவரறியும்படி உரைசெய்துவிடுகின்றனவென்று அழிந்து கூறிநிற்பது.

இளவெயினனார் பாடியது.

உ௬௩. பிறைவனப் பிழந்த நுதலும் யாழநின்
னிறைவரை நில்லா வளையு மறையா
தூரலர் தூற்றுங் கௌவையு நாணிட்
டுரையவற் குரையா மாயினு மிரைவேட்டுக்
கடுஞ்சூல் வயவொடு கானலெய் தாது
கழனி யொழிந்த கொடுவாய்ப் பேடைக்கு

முடமுதிர் நாரை கடன்மீ னொய்யு
மெல்லம் புலம்பற் கண்டுநிலை செல்லாக்
கரப்பவுங் கரப்பவுங் கைம்மிக்
குரைத்த தோழி யுண்க ணீரே.

உரை:—தோழீ, பிறைபோன்ற அழகெல்லாம் இழந்த நினது நெற்றியையும், முன்கையளவி னில்லாது கழலும் வளையையும், மறைந்தேனுங் கூறாது நோராகவந்த ஊரார் அலர்தூற்றும் பழிச்சொல்லையும் சொல்ல வேண்டிய நமது காதலனுக்கு நாம் நாணமேலீட்டினால் சொல்லாதொழிந் தோமெனினும் இரையை விரும்பி நிறைந்த சூலுடைமையின் இயங்கமாட்டாவருத்தத்தினாலே நெய்தனிலத்தின்கண்ணதாகிய கழியை அடையாமல் மருதநிலத்தின்கண்ணதாகிய கழனியிலே தங்கியிருந்த வளைந்தவாயையுடைய பேடைநாரைக்கு முடமுதிர்ந்த நாரைப்போத்துக் கடலின்மீனைக் கொண்டுபோய்க் கொடாநிற்கும் மெல்லிய கடற்கரைத் தலைவனைக்கண்டு பலகால் நாம் மறைக்கவும் மறைக்கவும் நிலைக்கொள்ளாமல் அளவுகடந்து மையுண்ட நம்முடைய கண்களினீரே வெளிவந்து உரைசெய்துவிட்டன; யாம் யாதுசெய்யவல்லேம்? எ - று.

ஒய்யும் - கொடுக்கும். நிலைசெல்லல் - ஒருசொல்.

வரைந்து பிரியாது முயங்குவையென்பாள் பிரிவினேதமும் அலருங் கூறினள்.

உள்ளுறை:—வயலிலே தங்கிய பேடைக்கு நாரைப்போத்து, கடலின் மீனைக் கொண்டுவந்து சொரிதல்போலத் தலைவன் தலைவியை வரைந்து தன்னில்லத்தே கொண்டுசென்றுவைத்துத் தானும் பொருளீட்டிவந்து முட்டின்றி இல்லறம் நடத்துவனென்றதாம்.

இன்னும் இதனானே தன்னாட்டப்பறவையும் மனைவியொடு வாழக்கண்டும் தான் அங்ஙனஞ் செய்திலனே இஃதென்ன வியப்போவென வேறுமொரு பொருள் தோன்றிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல். (உகக.)

[பாலை.]

(க.) இஃது, உடன்போகாநின்ற தலைமகன் தலைமகளை வற்புறீஇயது.

எ - து, உடன்போக்கிற் கொண்டுசெல்லுந் தலைமகன் மடந்தாய், ஊர் தோன்றுகின்றது உங்கே பாராய்: சிறிது நனி விரைந்து செல்லுவாயாக வென ஆற்றிக்கொண்டு செல்லாநிற்பது.

(உ.) உடன்போய் மறுத்தாநின்றான்
ஊர்காட்டி வற்புறீஇயதுமாம்.

எ - து, வெளிப்படை (ஊரெனப் பொதுப்படக் கூறியிருத்தலால் உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

ஆவூர்க், காவிதிகள் சாதேவனார் பாடியது.

௨௬௪. பாம்பளைச் செறிய முழங்கி வலனேர்பு
வான்றளி பொழிந்த காண்பின் காலை
யணிகிளர் கலாவ மைதுவிரித் தியலு
மணிபுரை யெருத்தின் மஞ்ஞை போலநின்
வீபெய் கூந்தல் வீசுவளி யுளர
வேகுதி மடந்தை யெல்லின்று பொழுதே
வேய்பயி லிறும்பிற் கோவலர் யாத்த
வாபூண் டெண்மணி யியம்பு
முதுக்காண் டோன்றுமெஞ் சிறுநல் லூரே.

உரை:—மடந்தாய், ஞாயிறு மேலைத்திசையிலே சென்று ஒளி மழுங் கியது, மூங்கில் நிறைந்த சிறிய மலையின்கண்ணே பசுவினிரைபூண்ட கோவலராலே கட்டப்பட்ட தெளிந்த ஓசையையுடைய மணி ஒலியாநிற் கும் எமது சிறிய நல்லவூர் தோன்றுகின்றது, உவ்விடத்தேபாராய்: பாம்பு அளையினுள்ளே செறிந்திருக்குமாறு முழங்கி வலமாக எழுந்து மேகம் மழை பொழிந்த காட்சியையுடைய காலைப்பொழுதிலே அழகுவிளங்கிய கலா

பத்தை வியப்புடையதாக விரித்து ஆடுகின்ற நீலமணிபோன்ற பிடரியை யுடைய மயில்போல மலர்சூடிய நின் கூந்தல் வீசுகின்ற காற்று உளரிவிரித் துவிடச் சிறிது விரைந்து செல்வாயாக; எ - று.

ஏர்பு - எழுந்து. காண்பு - காட்சி. ஐது - வியப்புடையது.

"இரட்டைக் கிளவி யிரட்டை வழித்தே" (தொ-பொ-உகஎ) என்ற தன்படி தலைவிக்கு மஞ்ஞையையும் அவள்கூந்தலுக்குக் கலாவத்தையும் உவமித்ததென்க. இது காதல் கிலேக்களமாக அடையடுத்த முதலொடு முதல் வந்த உருவுவமம்.

தன்னூர் மிக நெருங்கியதென்பான் ஆ பூணுமணி யியம்புமென்றான். இஃது அவளது அயாவொழியுமாறு கூறினனுமாம். விரைந்து செல்கவென் பான் கூந்தல்வளியுளர வேகுதியென்றான். இனி அச்சமில்லையாதலால் 'கொண்டைமேற் காற்றடிக்கச்செல்' என்றானுமாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைமகளை அயாவகற்றிக்கொண்டேகல். (௨௬௪)

௩௫௬ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

[குறிஞ்சி.]

இது, பின்னின்ற தலைமகன் நெஞ்சிற்குரைத்தது.

எ - து, பாங்கி மதியுடம்பாட்டின்கண்ணே இவளொருகுறையுடை யான்போலுமென்று தோழி உய்த்துணர நிற்குமிடத்து அதுவரையும் பொறாத தனது நெஞ்சைத் தலைவன் நெருங்கி நெஞ்சமே, இவளது தலைவி யாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடையாள் நம்பால் அன்புடையளாதலின் நீ வருந் தாதொழியென்று தெளியக் கூறுநிற்பது,

பரணர் பாடியது.

௨௬௫. இறும்புன் மேய்ந்த வறுகோட்டு முற்ற
லள்ளை லாடிய புள்ளி வரிக்கலை
வீளை யம்பின் வில்லோர் பெருமகன்
பூந்தோள் யாப்பின் மிஞிலி காக்கும்
பாரத் தன்ன வார மார்பிற்

சிறுகோற் சென்னி யாரேற் றன்ன
மாரி வண்மகி ழோரி கொல்லிக்
கலிமயிற் கலாவத் தன்னவிவ
ளொலிமென் கூந்த னம்வயி னானே.

உரை:—காய்ந்த புல்லை மேய்கின்ற உதிர்ந்த கொம்பினையுடைய முதிர்ச்சியையுடைய சேற்றிலோட்டி வருந்தச்செய்த புள்ளியையும் வரியையுமுடைய கலைமானை எய்யும் ஒலியையுடைய அம்பினையும் வில்லினையுமுடைய வீரர்தலைவனாகிய பொலிவுபொருந்திய தோளிலே கவசம் பூட்டிய மிஞிலி யென்பவனாலே காவல்செய்துவருகின்ற பாரம் என்னும் ஊரைப் போன்ற,—ஆத்திமாலையையுடைய மார்பையுடைய சிலவாகிய ஊர்களை யாட்சிகொண்ட செங்கோலையுடைய சோழனுடைய ஆரேற்றைப் போன்ற,—இவளுடைய தலைவியாகிய,—மழைபோன்ற கொடையும், கள்ளுணவுமுடைய ஓரியென்பவனது கொல்லிமலையிலிருக்கின்ற செருக்கிய மயிலைப்போன்ற நங்காதலியாவாள் அம்மயிலின் கலாபம்போன்ற தழைந்த மெல்லிய கூந்தலையுடையாள் நம்பாலளல்லளோ? ஆதலின் நெஞ்சமே, கவலைகொள்ளாதே: நின்செயல் விரைய முடிவுபெறுங்காண்; எ - று.
வீளை - அம்பினொலி.

கோடு முதிர்ந்தகாலத்து உதிர்தலின் அறுகோடெனப்பட்டது. முற்றிய கோடு உதிர்தலையுடைய கலையென இயைப்பினும் அமையும். பாரத்தன்ன ஆரேற்றன்ன மயிலன்ன காதலியாகிய இவளெனக் கூட்டி இவள்

கூந்தல் நம்முடைய கையிலே சிக்குண்டதன்றோ இனி எங்குப்போகுவளென இயைப்பினுமாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - தலைமகன் ஆற்றல். (உகூ)

[முல்லை.]

(௬.) இது, தலைமகனைச் செலவுடன்பட்டது.

எ - து, தலைவன் வினைவயிற் செல்லக்கருதியதறிந்த தோழி அவன் கவலையில்லாது சென்று வினைமுடித்து வருதல்கருதி அவனை நெருங்கி ஐயனே, எம்மை இங்கு நீங்கி வினைவயினேகுவிராயின் யாம் வருந்தாது சீறூரின்கண்ணே உறைவோம்: நல்லகுடியிலே பிறந்தாரைத் தனிவைத்த காலை வருந்துதல் அவர்க்கியல்பன்றெ‌ன உடன்பட்டுக் கூறாநிற்பது.

(௨.) கடிநகர்வரைப்பிற் கண்டுமகிழ்ந்த தலைமகற்குத்
தோழி நும்மாலே யாயிற்றென்று
சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, தலைமகன் அந்தணர் சான்றோ ரருங்கலமுன்னிட்டு மனையகம் புகுந்து தோழியைக் கண்டானுக்கு அவள் நீயிர் வரைவிடைவைத்துப் பிரியுங்காலை யாம் வருந்தாதிருந்ததன்றி இம்மணவினையை முயன்றேமில்லை: இது நும் முயற்சியானன்றோ நிகழ்ந்ததென மகிழ்ந்து கூறாநிற்பதுமாகும். (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

கச்சிப்பேட்டு, இளந்தச்சனார் பாடியது.

உ௬௬. கொல்லைக் கோவலர் குறும்புனஞ் சேர்ந்த
குறுங்காற் குரவின் குவியிணர் வான்பூ
வாடுடை யிடைமகன் சூடப் பூக்கு
மகலு ளாங்கட் சீறூ ரேமே
௫ யதுவே சாலுவ காம மன்றியு
மெம்விட் டகறி ராயிற் கொன்னொன்று
கூறுவல் வாழிய ரைய வேறுபட்
டிரீஇய காலை யிரியிற்
பெரிய வல்லவோ பெரியவர் நிலையே.

உரை:—ஐயனே, வாழ்வீராக; நீவிர் எம்மைக் கைவிட்டு வேற்றுநாட்டுக்குச் செல்வீராயின் அக்காலத்தில் யாம் கொல்''ஃகளிலே தனியேயிருக்

குங் கோவலருடைய சிறிய புனத்தைச்சார்ந்த குறுகிய காம்பினையுடைய குராமரத்தின் குவிந்த கொத்திலுள்ள வெள்ளியபூ ஆடுமேய்த்தலையுடைய இடையன் அணிந்துகொள்ளுமாறு மலராநிற்கும் அகன்ற இடத்தையுடைய

சீறூரின்கண்ணே யிருத்தலையுடையேமா யிராநின்றேம்: அங்ஙனம் உறைகுவ தொன்றுமே எங்கள் விருப்பத்துக்குப் பொருந்துதலாயிருக்கும்: அல்லாமலும் யான் கூறுவதி லொருபயனு மில்லையாயினும் இன்னும் ஒன்று கூறுநிற்பேன்: நீயிர் வேற்றுநாட்டுக்குச் செல்லக்கருதி எம்மை இல்லின்கணிருத்தியகாலத்து யாம் வருந்தியக்கால் பெருங்குடியிலே பிறந்தவர் நிலை பெரிய வல்லவாமன்றோ? எ - று.

அகலுளாங்கண் - அகன்ற இடம். ஆங்கண் - ஊரையடுத்தவிடமுமாம். பெரியவல்லவோ பெரியவர்நிலை - பிறிதுமொழிதலணி. இஃது அருண்மிகவுடைமை.

பிரிந்ததலைமகன் வருந்துணை இல்லின்கண் ஆற்றியிருத்தல் கற்புடைமகளிர் கடனாதற்கேற்பச் சீறூரேமென்றாள். அதுவேகாமம் சாலுமென்றதனால் உடன்பட்டமையாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செலவுடன்படுதல். (உ௬௬)

[நெய்தல்.]

(௧.) இது, தோழி காப்புக்கைமிக்குக் காமம்பெருகிய காலத்துச் சிறைப்புறமாகச்சொல்லியது.

எ - து, தலைவியை வேற்றுமைகண்டு இல்வயிற்செறித்தகாலத்துக் காமமிகுதிப்பட்டு வருந்துந்தலைவியை ஆற்றப்புகுந்த தோழி தலைவன் சிறைப்புறத்தானாதலையறிந்து அவன்கேட்குமாற்றானே கானலில் என்றும் வாராத யான் ஒருநாள் வந்து ஆண்டுப் புள்ளொலிக்குரலைத் தலைவனது தேர்க்குரலோவென்றவுடன் அவன் அங்குவந்துவிட்டனன்: இப்பொழுது அங்ஙனமும் தலைப்பெய்யாதபடி காவல்செய்யப்பட்டாயிற்றென்று நொந்து

கூருநிற்பது.

(உ,) வரைவுகடாயதூஉமாம்,

எ - து, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கும் ஒக்கும்.)

கபிலர் பாடியது.

உசுஎ. நொச்சி மாவரும் பன்ன கண்ண
வெக்கர் ஞெண்டி னிருங்கிளைத் தொழுதி
யிலங்கெயிற் றேஎ ரின்னகை மகளி
ருணங்குதினை துழவுங் கைபோன் ஞாழன்
மணங்கமழ் நறுவீ வரிக்குந் துறைவன்
றன்னொடு புணர்த்த வின்னமர் கானற்
றனியே வருத னணிபுலம் புடைத்தென

வாரேன் மன்யான் வந்தனென் றெய்ய
சிறுநா வொண்மணித் தெள்ளிசை கடுப்ப
/ றுவினமீ னார்கை யீண்டுபுள் ளொலிக்குர
லிவைமக னென்னு வளவை
வயமான் றோன்றல் வந்துநின் றனனே.

உரை:—நொச்சியின் கரிய அரும்புபோன்ற கண்ணையுடைய மணலா லாகிய எக்கரின்கணுள்ள பெரிய சுற்றத்தையுடைய ஞெண்டின் கூட்டம் விளங்கிய பற்களின் அழகிய இனிய நகையையுடைய மாதர்கள் வெயிலிலே காயுந்தினையைக் கைவிரலாலே துழாவிவருதல்போல மணம்வீசும் ஞாழலின் உதிர்ந்த மலரைக் காலால் வரித்துக் கோலஞ்செய்யுந் துறையையுடைய தலைவனொடு கூட்டிய இனிய விருப்பத்தையுடைய கழிச்சோலையிலே இப் பொழுது அவளின்றித் தனியே நான்வருதல் மிக வருத்தமுடையதா யிரா நின்றதெனக் கருதி அதனல் பெரும்பாலும் வாராதிருந்த யான் முன்பு

ஒருநாள் வந்துளேனுகிச் சிறிய நாவையுடைய ஒள்ளிய மணியின் தெளிந்த ஓசையைப்போலக் கூட்டமாகிய மீனைத்தின்னுகிறதற்கு வந்து கூடுகின்ற புள்ளொலிக்குங் குரலைக்கேட்டு இவ்வொலி தலைமகனது தேரின்மணிபோலுமென் றுட்கொண்டு 'இவ்வோசை தலைமகன்' என்று சொல்லெடுக்கு முன் வலிய குதிரையையுடைய தோன்றலாவான் ஆங்கு வந்துநின்றனன்: இப்பொழுது அங்ஙனமுங் காணுதபடி காவல்செய்தாயிற்று; எ - று.

இறைச்சி:—ஞாழலி னுதிர்ந்தபூவை ஞெண்டு துழவுமென்றது தலைவன்பா னின்று பிரித்து இல்வயிற்செறிக்கப்பட்ட தலைவியை ஏதிலாட்டியர் அலர்தூற்றி வருத்தாநின்ற ரென்றதாம். காப்புக்கைமிக்குக் காமம்பெருகியகாலத்துக் கூறினமையின் அறத்தொடு நிலைக்கட்பட்ட திந்துறையென்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - அறத்தொடுநிற்றல். (உகஎ)

[குறிஞ்சி.]

(க.) இது, தலைமகட்குச் சொல்லியது.

எ - து, அன்னை வெறியயர்வதாயினளென்று படைத்து மொழிந்து வரை வுடன்படுக்கலுறுந் தோழி தலைமகளை நெருங்கி அன்னையெடுக்கும் வெறிக்களத்துவரும் வேலனை நாம் காதலன்பால் அளவுகடப்பக் காதலுண்டாக்கியும் அவனால் விரும்பப்படேமா யிருப்பது எக்காரணத்தாலெனக் கேட்பேமோவென ஆராய்ந்துகூறுநிற்பது.

(உ.) தலைமகன் வந்தொழுகவும் வேறுபாடு கண்டாள்
அவன் வருவானுகவும் நீ வேறுபட்டாய்
வெறியெடுத்துக்கொள்ளும் வகையா
னென்றதூஉமாம்.

எ - து, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்பாடியது.

உசுஅ. சூருடை நனந்தலைச் சுனைநீர் மல்க
மால்பெய றலைஇய மன்னெடுங் குன்றத்துக்
கருங்காற் குறிஞ்சி மதனில வான்பூ
வோவுக்கண டன்ன வில்வரை யிழைத்த
5 நாறுகொள் பிரச மூறுநா டற்குக்
காதல் செய்தலுங் காதல மன்மை
யாதெனிற் கொல்லோ தோழி வினவுகம்
பெய்ம்மணன் முற்றங் கடிகொண்டு
மெய்ம்மலி கழங்கின் வேலற் றந்தே.

உரை:—தோழீ, மணலைப்பரப்பிய முற்றத்தைச் சிறப்புச்செய்து மெய்ம்மையைக் கூறுகின்ற கழங்கிட்டுக் குறிபார்த்தலையுடைய படிமத்தானை அன்னை வீட்டிலழைத்துவந்திருத்தலானே,—அச்சஞ்செய்தலையுடைய இட மகன்ற சுனையில் நீர் நிறையும்படியாக மேகம் மழைபெய்து விட்ட மிக்க நெடிய குன்றத்தின்கண்ணே கரிய காம்பையுடைய குறிஞ்சியின் வன்மையில்லாத மெல்லிய வெளியபூ,—மலையிடத்தே ஓவியன் சித்திரத்தாற்போன்ற வேட்டுவரில்லங்களிலே/ இழைக்கப்பட்ட தேனடைக்கு வேண்டியவளவு மணங்கொண்ட தேனூறுகின்ற நாட்டையுடைய தலைவனுக்கு யாம் பலபடியாகக் காதலுண்டாக்கியிருந்தும் அவனாலேகாதலிக்கப்படுந் தன்மையே மல்லா திருத்தல் எக்காரணத்தினாலோ? இவ்வொரு காரியத்தை அந்த வேலன்பாற் கேட்போமாக; எ - று.

இழைத்த என்பதனை வினைப்பெயராக்கி நான்கனுருபுகொடுத்துக் கூறுக. தந்து என்பதனைத் தரவெனத்திரிக்க.

சிறைப்புறமாகிய தலைமகன் கேட்டு விரைய வரையுமாற்றானே அவன்பால இறைமகள் கைகடந்த காதலுடையளென்னவும் அவன் அங்ஙன மிலனானெனவுங் கூறுவாள் நாடற்குக் காதல்செய்தலுங் காதலமன்மை என்றாள்.

ள்ளுறை:—கருங்கோற் குறிஞ்சியின் மதனிலவாகிய பூ இல்லகத் ... சகு மிக்க தேனூறமென்றது குறவர்மகளிரே மாகிய ... நமது காதலன்பால் வழிமுறை பெருகற் ... , அதனை அவன் அறிந்தானில்லையேயென் ...ரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உகஅ)

[பாலை.]

(க.) இது, தோழி வாயின்மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்து மீண்டுவந்த தலைமகன் தலைவிகொண்ட வூடலைத் தணித்தற்பொருட்டுத் தூதாகவிடுக்கப்பட்ட வாயிலவரைத் தோழி நெருங்கி நமது காதலர் இறைவியின் கண்கள் தம்மைப் பிணிக்குமென் றெண்ணுது கடுஞ்சுரஞ்செல்பவர் பின்பு எதைத்தான் செய்யார்? பரத்தை யிற்பிரிதலோ அவர்க்கு அரிது அவர் கருதியவை யாவர் அறிவாரென்று மறுத்துக்கூறுநிற்பது.

(உ.) செலவழுங்குவித்ததுமாம்.

எ - து, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கும் ஒக்கும்.)

எயினந்தைமகன் இளங்கீரனுர் பாடியது.

உகூ. குரும்பை மணிப்பூட் பெருஞ்செங் கிண்கிணிப்
பாலார் துவர்வாய்ப் பைம்பூட் புதல்வன்
மாலைக் கட்டின் மார்பூர் பிழிய
வவ்வெயி றொழுகிய வெவ்வாய் மாணைகச்
ரு செயிர்தீர் கொள்கைநம் முயிர்வெங் காதலி

திருமுகத் தலமருங் கண்ணிணைந் தல்கலும்
பெருமர வள்ளியிற் பிணிக்கு மென்னார்
சிறுபல் குன்ற மிறப்போ
ரறிவார் யாரவர் முன்னி யவ்வே.

உரை:—குரும்பைபோன்ற மணியையுடைய பூணாகிய பெரியசெவ்விய கிண்கிணியையும் பாலுண்ணுஞ் சிவந்த வாயையும், மற்றும் பலபசிய கலன்களையுமுடைய புதல்வன் மாலையணிதலையுடைய இன்பத்திற்குக் காரணமாகிய மார்பிலூர்ந்து இறங்குதலால் அழகிய எயிற்றினின்றொழுகிய விருப்பமுற்ற மாட்சிமைப்பட்ட நகையையும் குற்றமற்ற கோட்பாட்டினையு முடைய நம்முயிர்போன்ற விருப்பமிக்க காதலியினது அழகியமுகத்திலே உலாவுகின்ற கண்கள் துன்பமெய்தி நாள்தோறும் பெரிய மரத்தைச்சுற்றிய வள்ளிக்கொடியைப்போல நம்மைப் பிணிக்குமேயென்று கருதாராய் எப்பொழுதும் சிறிய பலவாய குன்றங்கடந்து சுரஞ்செல்வாராயினார்: அத்தகையார் பின்பு எதனைத்தான் செய்யார்? பரத்தையிற் பிரிந்து செல்லுதலோ அவர்க்கு அரியது? அஃதியல்புதானே;இன்னும் அவர் கருதி யுள்ளவை யாவர்தாம் அறியவல்லார்? எ - று.

குரும்பைமணிப்பூண் - அரையிற்கட்டும் கிண்கிணி.

காதலனது முயக்கம் வேண்டாது புதல்வன் முகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கவு மமையுமென்பாள் புதல்வனை முற்கூறினாள். காதலிமுயக்கத்தை வெறுத்த தன்றிச் செறுநரும் விரும்புஞ் சேயின் காட்சியையும் வெறுத்துச் செல்பவர் யாதுதான் செய்யாரெனக் கொண்டுகூறினாளுமாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். (உகக)

[நெய்தல்.]

இது, தோழி வாயினேர்கின்றாள் தலைமகனை
நெருங்கிச் சொல்லி வாயிலெதிர்கொண்டது.
உடனிலைக்கிளவிவகையால்.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனை இறைமகளுடன் எதிர் கொண்ட தோழி நின்னைப்பிரிந்து வருந்துவதல்லாமல் நின்னைத் தன்பால் வயமாக்க அறியாத இத்தலைவிபால் வைத்திருக்கும் அன்பினும் என்பால் அன்புடையைதான்: ஆயினும் நீ பிரிந்தது நன்னன்செய்த கூந்தற்கயிற்றி னுங் காட்டிற் கொடியதன்றோ? அத்தகுதியை யான் மறப்பேன்காணென்று வெகுண்டு கூறாநிற்பது.

பரணர் பாடியது.

உஎ0. தடந்தாட் டாழைக் குடம்பை நோனாத்
தண்டலை கமழும் வண்டுபடு நாற்றத்
திருள்புரை கூந்தற் பொங்குதுக ளாடி
யுருள்பொலி போல வெம்முனை வருந்த
லணித்தகை யல்லது பிணித்த றேற்றாப்
பெருந்தோட் செல்வத் திவளினு மெல்லா
வெற்பெரி தளித்தனை நீயே பொற்புடை
விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான்
வேந்த ரோட்டிய வேந்துவே னன்னன்
கூந்தன் முரற்சியிற் கொடிதே
மறப்பன் மாதோநின் விறற்றகை மையே.

உரை:—எட, நீ பிரிந்தக்கால் பெரிய தூற்றினையுடைய தாழைப்புதலி னாலே கட்டப்பட்ட எமது சிறியவீட்டின்கண்ணே பொறுக்கமுடியாதபடி சோலையிலுள்ள புன்னைமுதலாகியவற்றின் மலரை முடித்தலால் வண்டுகள்

மொய்க்கின்ற நறுநாற்றத்தையுடைய இருளொத்த கூந்தலில் மிக்க தூகள் படிய நிலத்திலே புரண்டு சாய்ந்தாற்போலாக எம்முன்னே வருந்துதலை

யுடையளாகி அழகழிந்த தன்மையொன்றல்லாது நின்னை வசமாக்குதலைத் தெளியாத பெரிய தோளையுடைய செல்வமகளாகிய இவளினுங்காட்டில் என்னைப் பெரிதும் நீ அன்புசெய் தொழுகாநின்றனை: அங்ஙனமாயினும் நீ பிரிந்து சென்றதானது அழகுபொருந்திய விரிந்த பிடரிமயிர் பொலிவு பெற்ற விரைந்த செலவினையுடைய நல்ல குதிரைப்படைகளையுடைய பகை யரசராகிய பிண்டன் முதலாயினோரைப் போரிலே தோற்றோடச்செய்த ஏந்திய வேற்படையையுடைய நன்னன் தான் அப் பகையரசரின் உரிமை மகளிரைப்பற்றிவந்து அவர் தலையைமழித்து அக்கூந்தலைக்கயிறாகத்திரித்து அக்கயிற்றாலே அப்பகைவரின் யானையைப்பிணித்த கொடுமையினுங் கொடியதாயிராநின்றது: ஆதலால் நினது வலிய தகுதிப்பாட்டினை யான் மறந்தேவிடுகின்றேன்காண்; எ - று.

நோன்றல் - பொறுத்தல்; நோனுமை - பொறுக்கமுடியாமை. மனை, ஐ - சாரியை. அணித்தகை - அழகைத்தடுப்பது. எல்லா - ஏடவென்னும் முன்னிலைச்சொல். கணவனை வயமாக்க அறியாதாள் வருந்தியென்னொன்ற தாம். இதனை "பஞ்சிறைகொண்ட" (கேம - ௧௨௭) என்னுஞ் சிந்தாம ணிச்செய்யுளானுமறிக. மூரற்சி - கயிறு. தலைவியுடனெதிர்கொண்டமை யால் உடனிலைக்கிளவியாயிற்று. இவளெனச் சுட்டினமையின் உடனின் றமை தெளிக.

புலவிதீர்க்கும் வாயிலாக யான் அமையாதவழி என்னுடனும் பேசாது வெறுத்தல் செய்வாய் அமைந்தமையால் என்னுடன் பேசுவாயாயினை என்று கொண்டு எற்பெரிதளித்தனை யென்றான். மெய்ப்பாடு - உவகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வாயினேர்தல். (௨௭௦)

[பாலை.]

இது, மனைமருண்டு சொல்லியது.

எ - து, தலைவியைத் தலைமகன் கொண்டுதலைக்கழிந்தவழிக் கற்பொடு புணர்ந்த கௌவைக்கண் மனையகத்திருந்த நற்றாய் அஃது அறத்தாறெனக் கொண்டாளாயினும் ஏதிலார் கூறும் பழிமொழி பொறாளாய் மயங்கி முன்னமே என்னுயிரைக் கொண்டுபோகாது இப்பொழுது ஏதிலாளன் பின் சென்ற என்மகளைப் பின்சென்று தேடி அலர்கூறுதலை யான் கேட்டிருக்குமாறு என்னை இதுகாறும் கைவிட்டொழிந்த கூற்றம் தானே கெடுவதாக வென்று மருண்டு கூறுநிற்பது.

....

உஎக. இரும்புனிற் றெருமைப் பெருஞ்செவிக் குழவி
பைந்தா தெருவின் வைகுதுயின் மடியுஞ்

செழுந்தண் மனையோ டெம்மிவ ணொழியச்
செல்பெருங் காளை பொய்மருண்டு சேய்நாட்டுச்
சுவைக்காய் நெல்லிப் போக்கரும் பொங்கர்
வீழ்கடைத் திரள்கா யொருங்குடன் றின்று
வீசுனைச் சிறுநீர் குடியினள் கழிந்த
குவளை யுண்கணென் மகளோ ரன்ன
செய்போழ் வெட்டிப் பெய்த லாய
மாலைவிரி நிலவிற் பெயர்புபுறங் காண்டற்கு
மாயிருந் தாழி கவிப்பத்
தாவின்று கழிகவெற் கொள்ளாக் கூற்றே.

உரை:—அணித்தாக ஈனப்பட்ட கரிய எருமையின் பெரிய செவியை

யுடைய கன்று பசிய மலரிலுள்ள பராகங்களுதிர்ந்து எருவாகக் கிடத்தலை யுடைய தொழுவத்திடத்துத் தங்கப்பெற்ற துயிலைமேற்கொண்டு உறங்கா நின்ற செழுமையுடைய குளிர்ச்சியுற்ற மாளிகையுடனே எம்மை இங்கே ஒழியவிட்டுத் தன்னுடன் வருகின்ற பெரிய காளையாவான் கூறும் அளவு கடந்த பொய்ம்மொழியாலே மயங்கி நெடுந்தூரத்திலுள்ள அவனது நாட்டை யடையவிரும்பி,—இளமாஞ்செறிந்த சுவையையுடைய நெல்லியஞ்சோலையி லுதிர்ந்த கடையிலே திரண்ட காயை ஒருசேரத்தின்று வறந்த சுனையி லுள்ள மிகச் சிலவாய நீரைப்பருகிச் சென்றுவிட்ட நெய்தல்மலர்போன்ற மையுண்ட கண்ணையுடைய என்மகளை,—ஒருதன்மையாகிய சிவந்த பனங் குருத்தைக்கீண்டு பதனிடுமாறு போடுதலாய மாலைப்பொழுதில் விரிந்த நிலவிலே சென்று பின்னே போய்க் காணும்படியாகவிட்ட இதற்கு முன் னாலேயே என்னைப் பெரிய கரிய தாழியிலிட்டுக் கவிக்கும்படி என்னுயி ரைக்கொண்டுபோகாத கூற்றமானது,—தான் வலியழிந்து தன்னை அந்தத் தாழியிலிட்டுக் கவிக்கும்படி இறந்தொழியக்கடவதாக; எ - று.

பனங்குருத்தைக்கீண்டு பதனிடப்போடுகின்ற மாலையென்க.

தன் செல்வச்சிறப்பு அறிவுறுத்துவாள் குழவிதாதெருவிலே துயில் மடியுமென்றாள். அவன் வறுமைகூறுவாள் காளையின் பொய்ம்மை கூறி னாள். பின்னிருட்பொழுதிலே கொண்டுதலைக்கழிந்தமை குறிப்பி னுணர்த் துவாள் மாலைவிரி நிலவென்றாள். புறங்காண்டற்கு என்றது இதனாலே தமர் பின்விரைந்து சென்றாற் காணவும்பெறு மென்றாளுமாம். தமருடன் சென்றழி அஞ்சி விடுத்துச்செல்லுமாதலின் அவனுறாத்தோல்வி காண்ட லிழிபென்பதுகொண்டு அதனைக் காணுமாறுவைத்த கூற்றென்றவாறு.

இறைச்சி:—எருமைக்குழவி தாதிலே துயிலுமென்றது அழைத்துச்

சென்ற தலைமகன் இனிய தன் மார்புதுணையாகத் துயிற்றுமென் றுள்ள மகிழ்வாளாவது. மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றியிருத்தல்.

[நெய்தல்.]

(க). இது வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக ஆற்றாளாய தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் மணம்புரிந்துகொள்ளாது களவொழுக்கமேகொண்டு நெடுங்காலம் வந்துபோவதனை ஆற்றாத தலைவி தோழியைநோக்கித் துறைவன் தலையளி செய்யாமையால் யான் கொண்ட நோயானது ஊராரால் அறியப்பட்டு இன்னும் மிக்கநோயா யிராநின்றதெனக்கூறி உள்ளுறையாலே தலைவன் தன்னை வரைந்துகொண்டு இல்லறம் நிகழ்த்துமாறுங் கூறுநிற்பது.

(உ.) தோழி தலைமகளுக்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, வெளிப்படை (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

மூக்கல், ஆசான் நல்வெள்ளையார் பாடியது.

உஎஉ. கடலங் காக்கைச் செவ்வாய்ச் சேவல்
படிவ மகளிர் கொடிகொய் தழித்த
பொம்ம லடும்பின் வெண்மண லொருசிறைக்
கடுஞ்சூல் வதிந்த காமர் பேடைக்
கிருஞ்சேற் றயிரை தேரிய தெண்கழிப்
பூவுடைக் குட்டந் துழவுந் துறைவ
னல்கா மையி னசைபழு தாகப்
பெருங்கை யற்றவென் சிறுமை யலர்வா
யம்பன் மூதூ ரலர்தந்து
நோயா கின்றது நோயினும் பெரிதே.

உரை:—கடலியங்கு நீர்க்காக்கையிலே சிவந்த வாயையுடைய ஆண் காக்கையானது நோன்பிணையுடைய மாதர்கள் வைகுதல் வேண்டி ஆண்டுப் படர்ந்துள்ள கொடிகளைக்கொய்தலால் அழிபட்ட நெருங்கிய அவ் அடம் பின்கொடியையுடைய வெளிய மணற்பரப்பின் ஒருபால் நிரம்பிய சூலு டனே தங்கிய தன்னால் விரும்பப்படுகிற பேடைக்குக் கரியசேற்றின்கண்ணே

வாகிய அயிரைமீனைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டித் தெளிந்த கழியிடத்துப் பூவுதிரப்பெற்ற ஆழமான இடத்தினைத் தன் மூக்காலுங் காலாலுந் துழாவா நிற்குந் துறையையுடைய கொண்கன் குறித்தபொழுது வந்துகூடித் தலையளி செய்யாமையால் யான்கொண்ட விருப்பம் வீணாகிவிட அதனாலே செயலழிந்த என் பெரிய நோயானது பழிமொழி கூறுகின்ற அம்பலையுடைய பழைய நமது ஊராரால் அறியப்பட்டு முன்பு நான்கொண்டிருந்த நோயினுங்காட்டில் மிக்க நோயுடையதாகாநின்றது; எ - று.

தேரிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டெச்சம். கடலம், அம் சாரியை.

உள்ளுறை:—நீர்க்காக்கைச்சேவல் சூலொடுவருந்திய பெடைக்கு அயிரைமீனைத் தேடுமென்றது என்னை மணஞ்செய்துகொண்டு மனையறம் படுத்து யான் இல்வயினிருக்குமாறு வைத்துத் 'தாயத்தாற்செய்தது தேவரும் பிதிரரு மின்புறூஉர்' ஆதலின் அவரை இன்புறுத்துமாறு வேற்றுநாட்டுச் சென்று பொருளீட்டிவந்து இல்லறம் நிகழ்த்தற்பாலனென் றறிவுறுத்தியதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௨௭௨)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி தலைமகனது வரவுணர்ந்து தலைமகட்

குரைப்பாளாய் நின் வேறுபாடு தாய்க்குப்
புலனாக அவள் வேலனைக்கூவி வெறி
யயருமென்பதுபடச் சொல்லியது.

எ - து, (வெளிப்படை) அங்ஙனஞ் சொல்லுகின்றவள் வெறியயர்த லாலே குன்றநாடனை நினைக்குந்தோறும் அவன் செய்கையாலே தந்தவருத் தம் எனது நெஞ்சை நடுங்கச்செய்யாநின்றது: இஃதெப்படியாய்முடியுமோ வென்று நொந்து கூறுநிற்பது.

மதுரை, இளம்பாலாசிரியன் சேந்தன்கூத்தனார் பாடியது.

௨௭௯. இஃதெவன் கொல்லோ தோழி மெய்பரந்
தெவ்வங் கூர்ந்த வேமுறு துயரம்
வெம்மையிற் றான்வருத் துறீஇ நம்வயி
னறியா தயர்ந்த வன்னைக்கு வெறியென
வேல னுரைக்கு மென்ப வாகலின்
வண்ண மிகுத்த வண்ணல் யானை

நீர்கொ ணெடுஞ்சுனை யமைந்துவார்ந் துறைந்தென்
கண்போ னீலந் தண்கமழ் சிறக்குங்
குன்ற நாடனை யுள்ளுதொறு
நெஞ்சுநடுக் குறூஉமவன் பண்புதரு படரே.

உரை:—தோழீ, நின் உடம்பெங்கும் பரந்து துன்பமிக்க மயங்கிய

துயரத்தை நோக்கி நம்பாலுள்ள விருப்பத்தாலே தானும் வருத்தமுற்று நம்மிடத்தில் நிகழ்ந்ததறியாது முருகவேளுக்கு வெறியெடுத்த நமது அன்னையை நோக்கி இது முருகணங்கென்று வேலன் கூறுநிற்குமென்பாராதலின் நிறமிக்க பெரிய யானை நீர்முகந்துகொள்கின்ற நெடிய சுனையின் கண்ணே யமைந்து நீண்டுற்று என் கண்போல்கின்ற நீலமலர் தண்ணிய வாய் மணமிகும் மலைநாடனை நினைக்குந்தோறும் அவன் இயல்பாகத்தந்த கவலையானது எனது நெஞ்சை நடுங்கச்செய்யாநின்றது; இஃது இனி எப்படியாகி முடியுமோ? எ - று.

வார்தல் - நெடுகுதல். படர் - வருத்தமுமாம். கேட்ட தலைவன் வரைவொடு புகுமாறு கருதியதாதலின் இது வரைவுகடாயதாயிற்று.

அவன் தலையளி செய்ததெல்லாம் தனக்கு மிக்கதுன்பமும் மயக்கந்தரு துயரமு மாகியதென்பாள் எவ்வங்கூர்ந்த ஏமுறு துயரமென்றாள். இனி வரைந்தன்றிக் களவினியலாதென் றறிவுறுத்துவாள் உள்ளுதொறும் படர் நடுக்குறுத்துமென்றாள்.

உள்ளுறை:—யானை தலைவனாகவும் சுனை நமது குடியாகவும் நீர் தலைவியாகவும் அவ் யானையுண்ணுதல் தலைவன் தலைவியைமணந்து நலனுகர்தலாகவும் நீலமலர்தல் இருமுதுகுரவரு மகிழ்வதாகவுங்கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உஎகூ)

[பாலை.]

இது, தோழி பருவமாறுபட்டது.

எ - து, தலைவன் பிரிந்து சுரஞ்சென்றதறிந்த தலைமகள் கானின் கடுமையை நினைந்து வருந்துதலும் அதுகண்ட தோழி சுரம் மழைபெய்தலினாலே பொலிவுடையதென்று கூறுதல்கருதி அங்ஙனம் பிரிந்து சுரநெறி செல்லுகின்ற தலைவர் 'மழைபெய்த மலையின்கண்ணே மான் சென்று

நீண்டலானே குமிழம்பழம் உதிர்கின்ற கானகநெறியில் நீ எம்மோடு வருதியோ' என்று அழையாநின்றனர்காணென்று கூறி ஆற்றுவிப்பது.

காவன்முல்லைப், பூதனார் பாடியது.

௨௭௪. நெடுவான் மின்னிக் குறுந்துளி தலைஇப்
படுமழை பொழிந்த பகுவாய்க் குன்றத்
துழைமா னம்பிணை தீண்டலி னிழைமகள்
பொன்செய் காசி னொண்பழந் தாஅங்
குமிழ்தலை மயங்கிய குறும்ப லத்த
மெம்மொடு வருதியோ பொம்ம லோதியெனக்
கூறின்று முடையரோ மற்றே வேறுபட்
டிரும்புலி வழங்குஞ் சோலைப்
பெருங்கல் வைப்பிற் சுரனிறந் தோரே.

உரை:—கரிய புலி சினங்கொண்டு மாறுபட்டு உலாவாநிற்குஞ் சோலையையுடைய பெரிய மலையிடத்துளதாகிய சுரத்தின்கண்ணே சென்ற காதலர் நெடிய மேகங்கள் மின்னிச் சிறிய துளிகளாகப் பெய்யத் தொடங்கி மிக்க மழைபெய்த பிளப்புக்களையுடைய மலைச்சாரலிலே உழையாகிய அழகிய பிணைமான் உராய்ந்துகொள்ளுதலாலே கலனணிந்த மடந்தையொருத்தியின் பொன்னாற்செய்த கலன்களைப் பரப்பினாற்போல ஒள்ளிய பழங்களுதிரப்பெற்ற குமிழமரங்கள் நிரம்பிய குறிய பல வழியையுடைய சுரத்துநெறியிலே 'செறிந்த கூந்தலையுடையாய், நீ எம்முடன் வருகின்றனையோ' என்று கூறிய சொல்லையுமுடையர்காண்: ஆதலின் அந்நெறி மழைபெய்தலா னலனுடையதாயிராநின்றது: அது காரணமாக நீ வருந்தாதே கொள்; எ - று.

பொற்காசு - பொன்னுபரணம். உழைமான் - இருபெயரொட்டு.

மழை பெய்திருப்பதோடு அந்நெறிகளும் சிறிய தூரங்களுடையவன்றிக் கடத்தற்கரிய பெரியவல்லவென்பாள் குறும்பலத்தமென்றான். நீர்மிக்கிருப்பதோடு நிழலும் நன்குடையதென்பாள் சோலைவைப்பிற் சுரனென்றான்.

இறைச்சி:—மான்சென்று தீண்டலும் குமிழ் பழத்தை உதிர்க்குமென்றது தலைவர்சென்று பொருளீட்டத்தொடங்கலும் உடனே பொருள் கைவருமாதலின் விரைந்துவருவரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (உஎச)

[நெய்தல்.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தலைமகனது வரவுணர்ந்து வற்புறுப்ப வன்புறை எதிர்மொழிந்தது.

எ - து, வினைவயிற்பிரிந்த தலைமகன் மீண்டு ஒருசிறைப்புறமாக வருதலையறிந்த தோழி தலைமகளை நோக்கி அவன் இப்பொழுதே வந்துவிடுவ

னாதலின் நீ வருந்தாதேயென்று வலியுறுத்திக்கூறினாளுக்கு அவனை நினைந்து வருந்தேனாதலின் வெறுத்தேனுமல்லேன்: என்னைக் கைவிட்டு வெறுத்தகன்றதலைவன் தன்னைப் பிறரிகழாது புகழவேண்டி மீட்டும்பெறுவதாயினும் யான் உடன்படுவேனென உள்ளுறையாலே தன்னிலைமையும் அவனறியும்படி கூறுகிற்பது.

அம்மூவனார் பாடியது.

உஎரு. செந்நெ லரிநர் கூர்வாட் புண்ணுறக்
காணார் முதலொடு போந்தெனப் பூவே
படையொடுங் கதிரொடு மயங்கிய படுக்கைத்

தன்னுறு விழும மறியா மென்மலர்த்
தெறுகதி ரின்றுயிற் பசுவாய் திறக்கும்
பேதை நெய்தற் பெருநீர்ச் சேர்ப்பற்
கியானினைந் திரங்கே னாக நோயிகந்
தறனி லாளன் புகழவெற்
பெறினும் வல்லேன்மற் றோழி யானே.

உரை:—தோழீ,சிவந்த நெற்கதிரையறுக்கும் மள்ளர் தம் கூரிய அ வாளினாலே புண்படக்காணாராகக் கதிர்த்தூற்றொடும் போந்ததனாலே அ மலர் அரிவாளொடுங் கதிரொடுங் கலந்தனவாகிய அரிக்கிடையிலே படு கையாகக்கிடந்து தானுற்றதுன்பத்தை ஆராயாமல் மெல்லமெல்லக் கொடி ஆதித்தனைக் காண்டலும் இனிய துயிலிடத்துப் பசிய வாயைத்திறவாநிற் கும் பேதைமையுற்ற நெய்தல்மிக்க பெரியகடற்கரைத்தலைவனுக்காக யான் படுகின்றதுன்பத்தையுங்கடந்து அவனைநினைந்து இரக்கமுறுவேனல்லேனாத லால் அவனைவெறுத்தேனுமல்லேன்: அவ் வறனிலாளன் தன்னை அயலார் புகழும்படி என்னை மீட்டும்பெறுவதாயினும் அதற்கும் இயைகின்றேன்: அங்ஙனம் வெறாது விடப்பட்டதனால் அதுவுமில்லையாயிற்று; எ — று.

தஞ்சமென்றடைந்த தன்னைக்கைவிட்டமையின் அறனிலாளனென்றாள்.

உள்ளுறை:—மள்ளரால்அறுபட்ட நெய்தற்பூக் கதிரொடுகலந்து அரிக் கிடையிலே வாடிக்கிடந்தும் தன்துன்பத்தை ஆராயாமல் கதிரைநோக்கின வுடன் மலருமென்றது ஏதிலாட்டியரெடுத்த பழிச்சொல்லாலே தலையெடா தபடி படுக்கையாகக்கிடந்தும் யான் தலைவனைக்காணில் எந்நோயைக்காட் டாது முகமலர்ச்சியோடு அவற்கு உடன்படுவேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். இவ்வுள்ளுறை "கடுங்கண் வயலுழவர் காலைத் தடிய,மடங்கி யரியுண்ட நீலம் - தடஞ்சோர்ந்து, நீளரிமேற் கண் படுக்கு நீணீ ரவந்தியார், கோளரியே றிங்கிருந்த கோ"எனப் பிறநூலுள் ளும் வந்தமை காண்க. (உஎகு)

[குறிஞ்சி.]

இது, பகற்குறிவந்துபெயருந் தலைமகனை
உலகியல்சொல்லியது.

எ - து, பகற்குறிக்கண் தலைவியைத் தோழியர்கூட்டத்து விடுத்து வந்து ஆங்குத் தன் னூர்க்குச்செல்லுந் தலைவனைத்தோழி நெருங்கி யாம் குறமகளிராகிய கொடிச்சியேம், எம்மூர் இம்மலையிடத்தது ஆதலின் நீ இப்பொழுதே நின்னூர்க்குச்செல்லாது எம்மூர்வந்து நறவுண்டு குரவைகண்டு செல்வாயாகவென்று விருந்தெதிர்கொள்கின்ற உலகியல்கூறுவாள்போன்று வரைவுபயப்பக் கூறுநிற்பது.

தொல்கபிலர் பாடியது.

௨௭௬. கோடு துவையாக் கோள்வாய் நாயொடு
காடுதேர் நசைஇய வயமான் வேட்டு
வயவர் மகளி ரென்றி யாயிற்
குறவர் மகளிரேங் குன்றுகெழு கொடிச்சியேஞ்
சேணோ னிழைத்த நெடுங்காற் கழுதிற்
கான மஞ்ஞை கட்சி சேக்குங்
கல்லகத் ததுவெம் மூரே செல்லாது
சேர்ந்தனை சென்மதி நீயே பெருமலை
வாங்கமை பழுனிய நறவுண்டு
வேங்கை முன்றிற் குரவையுங் கண்டே.

உரை:—தலைவனே, கொம்பையூதி ஒலிப்பித்துக் கௌவிக்கொள்ளும் நாயோடு காட்டின்கண்ணே ஆராய்கின்ற விருப்பமுற்ற வலியமானை வேட்டையாற்கொள்ளும் வேட்டுவவீரரின் மகளிரென எம்மைக் கூறுவாயாயின்

வேட்டுவமகளி ரல்லேம்: யாம் குறமகளிரேம்: மலையிலிருக்கிற கொடிச்சியரேம்: தினைகாவலன் கட்டிய நீண்டகாலையுடைய கட்டுப்பரணைக் காட்டிலிருக்கின்றமயில்கள், தாம் இருத்தற்குரிய பஞ்சரமாகக்கொண்டு அதன் கண்ணே தங்காநிற்கும் எம்மூர் இம்மலையினகத்ததா யிராநின்றது: ஆதலால் நீ இப்பொழுது நின்னூர்க்குச்செல்லாது எம்மூரையடைந்து பெரியமலையின்கண்ணே தோன்றி வளைந்தமூங்கிலாலாக்கிய குழாயில்நிரப்பி முற்ற வைத்த கள்ளைப்பருகி வேங்கைமரத்தையுடைய முன்றிலிலே யாம் அயருங் குரவையையுங்கண்டு மகிழ்ந்து பின்னுள் நின்னூரை யடைவாயாக; எ - று.

கோடு - கொம்புஎன்னும்வாச்சியம். கோள் - கொலையுமாம். வயமான் நசைஇய வேட்டுவரெனினுமாம். சேணோன் - மரத்தின்மீதிருந்து இரவிலே தினைப்புனங்காப்பவன். கழுது - கட்டுப்பரண்.

ஒரோவொருகால் நீ வந்துபிரிதலை யாற்றலளாதலின் எம்மூர்வந்து தங்கிச்செல்வாயாகவென்றாள். எமர் உலகியலறிவாராதலின் நின்னை எதிர் கொண்டோம்புவரென்பது குறிப்பிப்பாள் நறவுண்டு குரவையுங் காண்பா யென்றாள்.

உள்ளுறை:—கழுதினைத் தன்னுடையதாகக்கொண்டு மஞ்ஞை தங்குமென்றது எம் மாளிகையை நின்னுடையதாகக்கருதி நீ தங்குவாயாக வென்று முகமன்கூறியதாம். வரைந்தன்றி அங்ஙனம் இயலாமையின் வரைவுகடாயதென்பது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

[பாலை.]

இது, 'பட்ட பின்றை வரையாது கிழவோன்
நெட்டிடைக் கழிந்து பொருள்வயிற் பிரிய'

ஆற்ருளாகிய தலைமகள் தும்பிக்குச் சொல்லியது.

எ - து, அறத்தொடுநிற்றலின்பின் மணஞ்செய்துகொள்ளாது பொருளீட்டுதற்குத் தலைவன் வேற்றுநாட்டுச்சென்றதனுல் தலைமகள்வருந்தி வண்டைநோக்கி வண்டே, கொடியை: நீ கூடிமுயங்குவதுபோல எம்மை முயங்குமாறுசெய்திலை: நின்னெஞ்சுங் கரியதேயோ? இந்நோயால் இன்றே யான் மடிகின்றேன்: நீ நீடுவாழ்கியென அழிந்து கூறுநிற்பது.

தும்பிசேர் கீரனுர் பாடியது.

உஎஎ, கொடியை வாழி தும்பி யிந்நோய்
படுகதில் லம்ம யானினக் குரைத்தென
மெய்யே கருமை யன்றியுஞ் செவ்வ
னறிவுங் கரிதோ வறனிலோய் நினக்கே
மனையுறக் காக்கு மாண்பெருங் கிடக்கை
நுண்முள் வேலித் தாதொடு பொதுளிய
தாறுபடு பீர மூதி வேறுபட
நாற்ற மின்மையிற் பசலை யூதாய்
சிறுகுறும் பறவைக் கோடி விரைவுட
னெஞ்சுநெகிழ் செய்ததன் பயனே வன்பிலர்
வெம்மலை யருஞ்சுர மிறந்தோர்க்
கென்னிலை யுரையாய் சென்றவண் வரவே.

உரை:—வண்டே, அறநெறியிலேசெல்லாதோய், நீ மிக்கொடியை: நமது மானிலையைப் பொருந்தக்காவலாயிருக்கும் மாட்சிமைப்படப் பெரி

தாக அமைக்கப்பட்ட நுண்ணிய மூட்டினையுடைய வெளியிலேபடர்ந்து தேனொடுதழைந்த குலைகட்டிய பீர்க்கம்பூவிலேசென்று தேனைப்பருகி அதற்குமாறாக நறுநாற்றமில்லாமையினாலே என்பசலையிடத்துமூன்றுயு மல்லை: சிறியகுறியநின்பேடு விரும்புதலும் நீ விரைவாக வோடிச்சென்று அதன் மனம்கெழிழப் புணர்ந்து தலையளிசெய்ததன் பயனுகவோ,—என்னி டத்து அன்பிலராகிக் கொடியமலையிலே செல்லுதற்கரிய சுரத்திற்சென்ற தலைவர்பால் ஆங்குச்சென்று அவர் விரைவில்வருமாறு ஈங்கு யானுற்றநிலை மையை யுரைத்தாயுமில்லை: நின்னுடம்பே கரியதாதலன்றியும் அறிவுங்கரிய நிறமுடையதோ? அதனையேனுங் கூறிக்காண்: இங்ஙனங் கொடியையாகிய நின்னிடத்து என்துன்பத்தைக் கூறியதனாலேயே இந்தநோயிலேபட் டிப் பொழுதே இறப்பேனாக: நீ நீண்டகாலம் வாழ்ந்திருப்பாயாக; எ - று.

நில் - காலத்தின்மேலது. இது பசலைபாய்தலும், தூதுமுனிவின்மை யுமாம்.

கூடி இன்பந்துய்க்கின்றவர் தம்மைப்போலப் பிறருந்துய்க்கக்கருது வர், நீ அங்ஙனமின்றி உரைத்தாயுமில்லையாதலால் அறிவுங்கரிதோவென் றான். கொடியநெஞ்சுடையாரைக் கரியநெஞ்சினரென்பது வழக்கு, "கரி மாலை நெஞ்சினன்" என்றார் சிந்தாமணியினும்; (நாமகள் - உகூ.) கொடி யோர்பால் ஒருகாரியங்கூறினால் அக்காரியம் மாறாகமுடியுமென்பதற்கேற்ப நின்பாற் கூறியதன்காரணமாக அவர்வாராதொழிதலின் நோய்மிக்கிறப்பே னென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (உஎஎ)

[நெய்தல்.]

இது, தோழி தலைமகட்கு வரைவுமலிந்தது.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்தோன் குறித்த காலத்து வாராமையாலே தலைமகள் வருந்தினாளாக, அப்பொழுது அவன் விரைவில் வருவதனையறிந்ததோழி தலைவியைநெருங்கி நமது காதலன் பல

ரறியவருதலானே நின்னைவரைந்துகொள்ளவருகிறானென்பதை யறிந்தேன் என்றுகூறி உள்ளுறையால் நீ கவலையின்றி வாழ்வாயாகவெனவு மகிழ்ந்து கூறாநிற்பது.

உலோச்சனார் பாடியது.

௨௭௮. படுகாழ் நாறிய பராரைப் புன்னை
யடுமரன் மொக்குளி னரும்புவா யவிழப்

பொன்னி னன்ன தாதுபடு பன்மலர்
சூடுநர் தொடுத்த மிச்சில் கோடுதொறு
நெய்கனி பசுங்காய் தூங்குந் துறைவனை
யினியறிந் திசினே கொண்க னாகுதல்
கழிச்சே றாடிய கணைக்கா லத்திரி
குளம்பினுஞ் சேயிறா வொடுங்கின
கோதையு மெல்லா மூதைவெண் மணலே.

உரை:—அடுத்த மரலின்மொக்குளைப்போலப் பொருந்திய வயிரம் விளங்கிய பருத்தஅடியையுடைய புன்னையரும்பு வாய்திறந்து மலராநிற்ப அங்ஙனம்மலர்ந்த பொன்போன்ற மகரந்தமிக்க பலவாகியமலர்களில் அணிந்துகொள்பவர் கொய்து தொடுத்தனபோக எஞ்சியன கிளைகடோறும் நெய்மிக்க பசியகாயாகத் தூங்காநிற்கும் கடற்றுறையுடைய தலைவனை, — கழிக்கரையிலுள்ள சேறுபட்ட திரண்டகாலையுடைய அவனது தேரிலேபூட்டிய கோவேறுகழுதையின் குளம்பினெங்குஞ் சிவந்த இறாமீன்கள் ஒடுங்கப்பட்டழிந்தன: அவனது மாலையினும் மற்றெவற்றினும் காற்றாலெறியப்படும் வெளியமணலொடுங்கின: ஆதலின் நினக்கே கணவனாமாறு விரைவில்

வந்தனன்போலுமென்று இப்பொழுதுதான் அறிந்துகொண்டேன்; எ - று.

நெய்கனி காயென்றதனால் புன்னைக்காயிலிருந்து நெய்யெடுக்கப்படும் வழக்கு அக்காலத்து முளதெனவறிக. ஒடுங்கினவென்பதனை மணலொடுங் கூட்டுக.

பகற்பொழுதிலே பலரறிய அருங்கலமுன்னிட்டு விழைவுமிகுதியால் விரைந்துவருதலின் இருக் குளம்பிலொடுங்கின; கோதைமுதலாயவற்று மணலொடுங்கினவென்றான்.

உள்ளுறை:—புன்னைமலர் கொய்தனபோக எஞ்சியவை நெய்கனிந்த காயாகத்தூங்குமென்றது நீ இதுகாறும் ஏதிலாட்டியரெடுத்த அலரால் வருந்தியதுபோக,இனிக் கனிந்தநெஞ்சினையாகி மகிழ்வாய்காணென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - ஐயந்தீர்த்தல். (உஎஅ)

[பா லை.]

இது, மகட்போக்கிய தாய்சொல்லியது.

எ - து, தலைவன் கொண்டுதலைக் கழிதலும் தோழியாலறிந்த செவிலி நற்றாய்க்குரைப்ப, அவள் அஃது அறநெறிதானென்று கொண்டனளா யினும் தன்மகளின் மெல்லியதன்மைகருதி யிரங்குகின்றாள், ஐயோ! சிலம்பு கழிநோன்பாகிய விழாவின்சிறப்பை யான்காணாது பிறர்கண்மெகிழும்படி

சென்றொழிந்த என்மகளுடைய அடிகள் சுரநெறியின்கண்ணே சென்று வருந்தினின்றனவோவென்று நொந்து கூறுகிற்பது.

கயமனார் பாடியது.

உஎகூ. வேம்பி னொண்பழ முணீஇ யிருப்பைத்
தேம்பால் செற்ற தீம்பழ நசைஇ
வைகுபனி யுழந்த வாவல் சினைதொறு
நெய்தோய் திரியிற் றண்சித ருறைப்ப
நாட்சுர முழந்த வாட்கே ழேற்றையொடு
பொருத யானைப் புட்டா ளேய்ப்பப்
பசிப்பிடி யுதைத்த வோமைச் செவ்வரை
வெயில்கா யமையத் திமைக்கு மத்தத்
அதருழந் தசையின கொல்லோ அதரல்வாய்ச்
சிலம்பு கழீஇய செல்வம்
பிறருணக் கழிந்தவென் னாயிழை யடியே.

உரை:—தலைவனைச்சார்ந்து மணமுடிக்கும்பொழுது காலிலணிந்திருந்த சிலம்பைக் கழற்றுதற்குச்செய்யும் விழாச்சிறப்பை யான் கண்டுமகிழாது பிறர்கண்டுமகிழும்படி சென்றொழிந்த அழகியகலனணிந்த என்புதல்வியி னடிகள்,—வேம்பின் ஒள்ளியபழத்தைத் தின்னுதல்வெறுத்து இருப்பையின் தேன்போலும் பால்வற்றிய இனிய பழத்தைவிரும்பி வைகிய பனியிலே யுழந்த வெளவால் கிளைகள்தோறுஞ் செல்லுதலால் அவற்றின்மேல் நெய் தோய்ந்த திரிச்சுடர் விழுதல்போலத் தண்ணிய பனித்துளிகள் மிகவிழ விடியற்காலையிலே சுரத்திற்சென்றுவருந்திய வாள்போலும் நிறமுற்ற வரி பொருந்திய ஆண்புலியொடு போர்செய்தயானையின் புண்ணையுடைய கால் போலப் பொளித்தெடுத்துத் தின்னவேண்டிப் பசிமிக்கபிடியானை உதைத்து மேற்பட்டையைப்பெயர்த்த ஓமையின் சிவந்த அடிமரம் ஞாயிறெழுந்து வெயில்வீசும்பொழுது விளங்கித்தோன்றாநிற்கும் பாலையின் அருஞ்சுரநெறி யிலேசென்று வருந்திநின்றனவோ? ஐயோ! எ - று.

வைகுபனியுறந்தவென்று ஒருபிரதியிலே காணப்பட்டது அதற்குத் தங்கிய பனியிலேசெறிந்தவென்க.

உறைத்தல் - மிகவிழல். புட்டாள் - புண்தாள், புண்ணேயுடையதாள்; இதனேஇரண்டன்ருெணக்குக்கூறிய சூத்திரத்தான்முடிக்காது "ணகார விறுதி" என்ற (தொல் - எழு - கூ0உ,) சூத்திரத்தான்முடிக்க. உறைப்ப இமைக்கும் அத்தமெனக்கூட்டுக.

புலியேற்றையொடு யானே பொருததனேக்கூறுவதுபோன்று நெறி ஏதமுடையதேயென் றிரங்கினுள். இதுகாறும் கூந்தல்வாரி நுசுப்பிவர்ந் தோம்பியும் சிலம்புகழிநோன்பு யான்காணுமாறு நோற்றிலேனென்பாள் பிறருணக்கழிந்தனளென் றிரங்கினுளாயிற்று.

இறைச்சி:—(க) வேம்பின்பழத்தைவெறுத்து இருப்பையின்பழத்தை விரும்பி வௌவால் வெய்யபனிஉறைப்ப விருக்குமென்றது தந்தைசெல் வத்தைவெறுத்துக் கேள்வனது செல்வத்தை விரும்பி இரவிலே சென்ற என் புதல்வி மாமி,நாத்தூணர் செறிந்திருப்ப எங்ஙனமிருக்குமோ வென்ற தாம்.

,, ,, (உ) பிடியாலுதைபட்டஓமை ஞாயிறுதோன்றியவுடன் விளங்கித்தோன்றுமென்றது மகளால் வெறுத்துநீக்கப்பட்ட யான் பொழுது விடிந்தவுடன் எல்லாராலுந் தூற்றப்பட்டு எங்குந்தெரியலாயினே னென் றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்ருமைநீங்குதல். ()

[மருதம்.]

(க) இது, வாயில்வேண்டிச்சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் மறுத்து மொழிந்தது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் தலைவியின்ஊடல்தணிய வேண்டி வாயிலாகவிடுப்ப வந்ததோழி துறைவனேவெறுதே யென்றுட்கு என்மனேவயின்வந்த விருந்துகளே ஓம்புதலானே கையொழியாமையின் அவனே எதிர்ப்படப்பெற்றிலேன், ஆதலிற்புலவேன்: அன்றேல் புலந்து கொள்வேனென வெகுண்டுகூறுநிற்பது.

(உ) தலைமகனை ஏற்றுக்கொண்டு வழிபட்டாளைப்
புகழ்ந்துபுக்கதோழிக்குத் தலைமகள்
சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, வெளிப்படை.

பரணர் பாடியது.

உ௪0. கொக்கினுக் கொழிந்த தீம்பழங் கொக்கின்
கூம்புநிலை யன்ன முகைய வாம்பற்
றூங்குநீர்க் குட்டத்துத் துடுமென வீழுந்
தண்டுறை யூரன் றண்டாப் பரத்தமை
புலவா யென்றி தோழி புலவேன்
பழன யாமைப் பாசறைப் புறத்துக்

கழனி காவலர் சுடுநந் துடைக்குந்
தொன்றுமுதிர் வேளிர் குன்றூ ரன்னவென்
னன்மனை நனிவிருந் தயருங்
கைதூ வின்மையி னெய்தா மாறே.

உரை:—தோழீ, கொக்குவந்திருந்ததனால் கிளை அசைதலின் உதிர்ந்த இனிய மாங்கனியானது கொக்கினது குவிந்திருந்த நிலைபோன்ற அரும்புகளையுடைய ஆம்பல்மிக்க நிறைந்த ஆழமுள்ள நீரிலே துடுமென வீழாநிற்குந் தண்ணிய துறைகளையுடைய ஊரனது அமையாத அயலாந்தன்மையாகிய செய்கையைக் கண்டுவைத்தும் நீ புலவாதேகொள்ளென்று என்னை ஆற்றுகின்றனை: வயலிலுள்ள யாமையின் பசிய கற்போன்றமுதுகிலே அவ்வயலைக் காவல்செய்யும் மள்ளர் தாம் சுடுகின்ற நத்தையை யுடைத்துத் தின்னுகின்ற பழைமைமுதிர்ந்த வேளிருடைய குன்றூர்போன்ற எனது

நல்லமனையின்கண்ணே வருகின்ற மிக்க விருந்தினரை உபசரித்தலிற் கையொழியாமையால் அவனை எதிர்ப்படப்பெற்றிலேன்: அதனாலே புல வாதலைகினேன்: அன்றேல் புலவிகூர்தலின் இங்குவரவொல்லேன் கண்டாய்; எ - று.

தகைய ஆம்பல் எனவும் பாடம்.

பரத்தமை - அயலாந்தன்மை; தன்னின்வேறுயொழுகுந்தன்மை. பாசறை - பசியகல். கைதூவல் - கையொழிதல், கைதூவின்மை - கையொழியாமை. துடுமெனல் - ஒலிக்குறிப்பு.

உள்ளுறை:—கொக்கினால் உதிர்ந்தபழம் ஆம்பற்பொய்கையிலே துடுமென விழுமென்றது பரத்தையாலிகந்துவிடப்பட்டதலைமகன் விரைந்து நின்னை வாயிலாகக்கொண்டு இங்கு வாராநின்றான்போலுமென்றதாம்.

இறைச்சி:—நாட்டுக் கடைஞராயுள்ளார் சிறப்பில்லாத நத்தையூனைத் துப்புடைய ஆமையின்புறத்து உடைத்துத் தின்பரென்றதனால் தலைமகன் சிறப்புடைய தலைமகளை யிகழ்ந்து வருத்தமுறவிட்டுச் சிறப்பில்லாத பரத்தையரை நலனுகருமென்றதாம். இப்பொருள்:—"வேட்டொழிவ தல்லால் விளைஞர் விளைவயலுள், தோட்ட கடைஞர் சுடுநந்து - மோட்டாமை, வன்புறத்து மீதுடைக்கும் வச்சத் திளங்கோவை, யின்புறுத்த வல்லமோ யாம்" எனவச்சத்தொள்ளாயிரத்தும் எடுத்தாண்டமையறிக. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயில் மறுத்தல்.

(உ) உரை:—ஊரன் வேறுயொழுகுந்தன்மையைக் கருதிப் புலவாதேகொளென்றனை; அவன் என்பா லெய்துவ தென்றும் அரியதாயிருத்தலால் புலந்தால் முற்றும் வெறுக்குமோவென்று என்றும் புலவேன் என்றதாம். உள்ளுறை, இறைச்சி இதற்குமொக்கும். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். (உ௮0)

[பாலை.]

(க) இது, வன்பொறை எதிரழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரிந்தான் குறித்தபருவத்து வாராமையால் அதுகாறும் ஆற்றியிருந்து பின்பு ஆற்றாளாகிய தலைவியைத் தோழி வலி திற்பொறுத்திருவென்றாட்குத் தலைவி குளிர்காலத்து அவர் நம்மிடத்தி லிருப்பவும் நாம் வருந்தித் துயிலாததனை அறிந்தகாதலர் இப்பொழுது கைவிட்டதனால் அன்பிலர்காணென அழிந்து கூறுகிற்பது.

(உ) ஆற்றாளெனக் கவன்றதோழி தலைமகட்குரைத்ததூஉமாம்.

எ - து, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

கழார்க், கீரனெயிற்றியார் பாடியது.

உஅக. மாசின் மாத்த பலியுண் காக்கை
வளிபொரு நெடுஞ்சினை தளியொடு தூங்கி
வெல்போர்ச் சோழர் கழாஅர்க் கொள்ளு
நல்வகை மிகுபலிக் கொடையோ டுகுக்கு
மடங்காச் சொன்றி யம்பல் யாணர்
விடக்குடைப் பெருஞ்சோ றுள்ளுவன விருப்ப
மழையமைந் துற்ற மாவிரு ணடுநாட்
டாரம் முழைய ராகவு நாநம்
பனிக்கடு மையி னனிபெரி தழுங்கித்
துஞ்சா மாகலு மறிவோ
ரன்பிலர் தோழிநங் காத லோரே.

உரை:—தோழீ, நமதுகாதலர் மாசற்றமாத்திலுள்ளனவாகி மக்களிடு பலியை யுண்ணுங்காக்கை காற்றுமோதுகின்ற நெடியகிளையில் தன்மேல் விழுகின்ற மழைத்துளியுடனே அசைந்துகொண்டு வெல்லுகின்ற போரை

யுடைய சோழரது 'கழார்' என்னும்பதியிலே கொள்ளப்படுகின்ற நல்ல பலவகையாகமிகுத்த பலிக்கொடையொடு போகடப்படுகின்ற சொல்லிலடங்காத சோற்றுத்திரளுடனே அழகியபலவாகிய புதியஊனொடுகலந்து இடப்படுகின்ற பெரியசோற்றைத் தின்னக்கருதியனவா யிருக்குமாறு மழைபொருந்திப் பெய்தலையுற்ற மயக்கத்தையுடைய இருளின் நடுயாமத்தில் அவர்தாம் நம்மிடத்து முயங்கியிருப்பாராகவும் நாம் நமக்குண்டாகிய குளிரின்

கடுமையால் மிகப்பெரிதும் வருத்தமுற்றுத் தூங்காதிருந்தனமாதலையும் அறிந்தவர் இப்பொழுது நம்மைக் கைவிட்டகன்றனர்கண்டாய்; ஆதலின் அவர் நம்மீது சிறிதும் அன்பேயில்லாதவரல்லரோ? எ - று.

சொன்றி - சோற்றுத்திரள்.

இறைச்சி:—பலியுண்காக்கை மழையிலே நனைந்து வருந்தியும் விடக்குடைச்சோற்றைக் கருதியிருக்குமென்றது அவர் தலையளிசெய்ததால் இன்புற்றயாம் இப்பொழுது பனியாலுங்குளிராலும் வருந்தியும் இன்னுமொருகால் அவர்வந்துகூடுவரோவென்னும் ஆசையால் உயிர்துறவேமாயிராநின்றேமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி செறிப்
பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

எ - து, களவொழுக்க மேற்கொண்ட தலைமகன் மறைவாகிய ஓரிடத்தில் வந்திருப்பதனைக் குறிப்பாலறிந்த தோழி தலைவியை இல்வயிற்செறித்தமை அறிவுறுத்தி வரைந்தெய்துமாறு உடன்படுத்துகின்றாள் தலைவியை நெருங்கி நீ கொண்ட இந்நோய் காதலனாலே தரப்பட்டதென்பதை யறி

யாத அன்னை வெறியெடுத்தவின் ஆங்கெய்திய வேலன்வார்த்தையால் இது தணியுமாயினோ மிகநன்று, அது கழிந்தது; இனி வெற்பன்பாலுற்ற நமது தொடர்பு கழிந்ததுபோலுமென் றழிந்துகூறுகிற்பது.

நல்லூர், சிறுமேதாவியார் பாடியது.

௨௮௨. தோடமை செறிப்பி னிலங்குவளை நெகிழக்
கோடேந் தல்கு லவ்வரி வாட
நன்னுதற் பாய படர்மலி யருநோய்
காதலன் றந்தமை யறியா துணர்த்த
வணங்குறு கழங்கின் முதுவாய் வேலன்
கிளவியிற் றணியி னன்றுமன் சார
லகில்சுடு கானவ னுவல்சுடு கமழ்புகை
யாடுமழை மங்குலின் மறைக்கு
நாடுகெழு வெற்பனொ டமைந்தநந் தொடர்பே.

உரை:—தொகுதியாக அமைத்துச் செறித்தலையுடைய இலங்குகின்ற வளைகள் நெகிழ்ச்சியுற, பக்கம்உயர்ந்த அல்குலினுடைய அழகிய வரிகள் வாட்டமடைய, நல்ல நுதலின்கண்ணே பசலைபாயக் கவலைமிக்க நீங்குத

லரிய நோயானது நமதுகாதலனாலே தரப்பட்டதென்பதை யறியாது நம் அன்னை படிமத்தானுக்கு இவள்படும் நோயின்காரணங் தெரியவேண்டுமென்றறிவிப்ப அந்தஅறிவுவாய்ந்தவேலன் வெறிக்களத்து முருகவேளின் முன்பு இடப்பட்ட கழற்சிக்கொட்டையைக் கொண்டு ஆராய்ந்து முருகணங்கென்று அம்முருகவேளைத் துதித்தலாலே தணியப்படுமாயின் அது மிக நல்லதேயாம்: அங்ஙனம் வெறியுமெடுக்காது இவ்வயிற் செறிக்கப்பட்டமையால் இனிச் சாரலின்கண்ணே அகிலைத் தீயிட்டுக்கொளுத்துங் கானவன்

ஆங்குள்ளசருகில் முதலிலே தீயிடுதலானே நறுமணம்வீசுகின்ற புகையானது இயங்குகின்ற மழைமேகம்போல மறைக்கப்பட்ட நாடுவிளங்கிய சிலம்பனுடன் விரும்பிப்பொருந்திய நமது தொடர்ச்சி கழிந்துவிட்டது போலும்; எ - று.

உவல் - சருகு. முதுவாய்வேலன் - முதுமைவாய்ந்தவேலன் என விரித்து அறிவுவாய்ந்தவேலன் எனப்பொருள்கொள்க.

காதலன் கைவிட்டுப் பிரிந்தமையை நினைத்தலும் உடம்பு இளைத்தலானே கைவளைகழன்றமைகூறினாள். பிரிதலும் பசலைபரந்து நலனைக் கெடுத்தமைதோன்ற அல்குலவ்வரிவாடவென்றாள். இது பசலைபாய்தல்.

இறைச்சி:—கானவன் சுடுபுகை மேகம்போலத்தோன்றி மறைக்குமென்றது நமது ஊழ்வினை காதலனுக்குக் களவுப்புணர்ச்சியே சிறந்ததெனக்காட்டி அவனறிவை மயக்காநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உ௮உ)

[நெய்தல்.]

(க) இது, பகற்குறிவந்த தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

எ - து, களவொழுக்கத்தே பகற்குறிவந்த தலைமகனை எதிர்கண்ட தோழி உன்சொல்லை மெய்யென்று கொண்ட இவளழகு கெடும்படி நீ இங்ஙனம் நீட்டித்துவருவது தகுமோவெனவும் உள்ளுறையால் வரைந்தெய்துகவெனவுஞ் சூழ்ந்து கூறாநிற்பது.

(உ) கடிநகர் புக்கதோழி பிற்றைஞான்று வேறுபடாது ஆற்றினையென்று சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, அருங்கலந்தந்து வரைந்துகொண்டு மனைவியொடு காதலன் தன்னகர் புகுந்தபின்பு இறைவியின் இல்லறநெறியை அறியுமாறு செவிலியொடு தோழி தலைமகனது மாளிகையிலேசென்று அவனைநெருங்கி நீ காதலி வேறுபாடுறாது மணந்துநன்காற்றினையென்று மகிழ்ந்து கூறாநிற்பதுமாகும்.

மதுரை, மருதனிள நாகனார் பாடியது.

உஅகூ. ஒண்ணுதன் மகளி ரோங்குகழிக் குற்ற
கண்ணே ரொப்பின் கமழ்நறு நெய்த
லகல்வரிச் சிறுமனை யணியுந் துறைவ
வல்லோ ராய்ந்த தொல்கவின் றொலைய
வின்னை யாகுத றகுமோ வோங்குதிரை
முந்நீர் மீமிசைப் பலர்தொழத் தோன்றி
யேமுற விளங்கிய சுடரினும்
வாய்மை சான்றநின் சொன்னயந் தோர்க்கே.

உரை:—ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய நுளைச்சியர் அகன்ற கழியின் கண்ணே பறித்துவந்த மகளிர்கண்ணை நேராக ஒத்தலையுடைய மணங்கமழ் கின்ற நறியநெய்தல்மலர் அகன்ற கையாலே கோலஞ்செய்த சிறிய மனையை அலங்கரிக்குந் துறையையுடைய தலைவனே, உயர்ந்துவரும் அலை யையுடைய கடலின்மீது பலருந் தொழுமாறு தோன்றி யாவரும்மகிழ விளங்கிய ஞாயிற்றினுங்காட்டில் வாய்மைவிளங்கிய நினது சொல்லைவிரும் பிய எம்மிடத்துள்ள அறிவுடையோரால் ஆராய்ந்துகண்ட பழைய அழகு கெடும்படியாக நீ இத்தன்மையை யுடையையாயிருத்தல் தகுதியுடைய தொருகாரியமாகுமோ? ஆதலின் ஆராய்ந்து ஒன்றனைச்செய்வாயாக; எ-று.

தவிராது தோன்றிவிளங்குதலின் ஞாயிற்றை யுவமித்தார். சொல் நயந்தோர் - இடவழுவமைதி.

வரைந்தெய்தாது இங்ஙனம் நீட்டித்து அருகிவருஞ்செய்கையை யென்னும் பொருள்பட இன்னையென்றாள். புகல்புக்கார்மாட்டு வாய்மை

பிறழின் மிக்கஏதமெய்துமேயென்று குறிப்பித்தாளுமாம்.

உள்ளுறை:—மகளிர் கொய்துவந்த நெய்தல் சிறுமலரை அணி செய்யுமென்றது இவளை மணந்துசென்று நினது இல்லத்தை அணிபெறச் செய்யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(உ) உரை:—துறைவனே, தொல்கவின் தொலையுமாறு இப்படிவரைந்துகொள்ளாது களவினொழுகியது தகுதியாகுமோவென்றவாறு.

உள்ளுறை:—நெய்தன்மலர் சிறுமனை அழகுசெல்தல்போல இவளே நின்னில்லத்துக் கழகமைந்தவளென்பது. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். இப்பாட்டுச்சிறுமைக்குக் கூறிய ஒன்பதடியினுங்குறைந்துளது: முதலடியில்லைப்போலும். (உ௪௯)

[பாலை.]

இது, பொருண்முடியாநின்ற தலைமகன் ஆற்றுனகிச் சொல்லியது.

எ - து, பொருள்வயிற்சென்ற தலைமகன் தலைவியைநினைந்து ஆற்றுனகி 'என்நெஞ்சமானது தலைவிபாற் செல்லுவோமென்னுநின்றது, என் அறிவானது பொருள்முடித்துப்போவோமாதலின் அதற்குள் விரையாதேயென்கின்றது, இவ்விரண்டும் பகைகொண்டதனால் இடையிலுள்ள என்னுடம்பு அழியவேண்டுவதுதான்போலும்' என இடைச்சுரத்து அழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

தேய்புரிப் பழங்கயிற்றினுர் பாடியது.

உஅச. புறந்தாழ் பிருண்ட கூந்தற் போதி
னிறம்பெறு மீரிதழ் பொலிந்த வுண்க
ணுள்ளம் பிணிக்கொண் டோள்வயி னெஞ்சஞ்
செல்ல றீர்க்கஞ் செல்வா மென்னுஞ்
செய்வினை முடியா தெவ்வஞ் செய்த
லெய்யா மையோ டிளிவ்தலைத் தருமென
வுறுதி தூக்கத் தூங்கி யறிவே
சிறிதுநனி விரைய லென்னு மாயிடை
யொளிறேந்து மருப்பிற் களிறுமாறு பற்றிய
தேய்புரிப் பழங்கயிறு போல
வீவது கொல்லென் வருந்திய வுடம்பே.

உரை:—என் நெஞ்சமானது 'புறத்தே தாழ்ந்து இருண்டகூந்தலையும் நெய்தல்மலர்போன்ற நிறம்விளங்கிய ஈரிய இமைபொருந்திய மையுண்ட கண்ணையுமுடைய என்னுள்ளத்தைப் பிணித்துப் பற்றிக்கொண்டவளிடத்து யாம்செல்வோம், சென்று அவளுடைய இன்னாமையைத்தீர்ப்போம்' என்றுகூறுநிற்கும்: அப்பொழுது என்அறிவானது 'நாம் எடுத்த காரியத்தை முடிவுபெறப் போக்காமல் இடையில் இகழ்ந்து விட்டுவிடுதலானது அறியாமையுடனே இகழ்ச்சியையுங் கொடாநிற்குமென உறுதிப்பாட்டை ஆராய்கையாலே ஏநெஞ்சமே, நீ நிலையிலே பொருந்திநின்று சிலபொழுதளவும் மிகவிரையாதேகொள்' என்றுகூறுநிற்கும்: அவ்விரண்டும் மாறுபடுதல்கொண்டுடைமையின் அவற்றிடைநின்று வருந்துகின்ற என்னுடம்பானது விளங்கிய தலையிலே தாங்கிய கொம்பினையுடைய களிற்

றியானை ஒன்றோடொன்று மாறாகக் கைப்பற்றியீர்த்த தேய்ந்த புரியை

யுடைய பழையகயிறு இற்றொழிவதுபோல அழிய வேண்டுவதுதானோ? இஃதொருகொடுமையிருந்தவாறு நன்று; எ - று.

நிறங்கிளர் நிரையிதழெனவும் பாடம்.

ஆயிடை வருந்திய உடம்பெனக் கூட்டுக. எய்த்தல் - அறிதல்; எய்யாமை - அறியாமை. செல்லல்தீர்க்கம் செல்வாமென்றது காதல்கைம்மிகல்.

'உள்ளம் அவளாலே பிணிப்புண்டமையின் அது மீண்டு அவள்பாலே கக்கருதியதாயிற்று; அறிவு பிணிப்புறாமையின் ஆராய்ச்சியின்மேலதாய் விரையலென்றது.' என இதனானே மகளிர்பான் மயங்கினார்க்கு ஆராய்ச்சி தோன்றாமையும் மயங்காதார்க்கு ஆராய்ச்சி மேம்படத்தோன்றுவதுங் கூறினான். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இடைச்சுரத்தழுங்கல். (உஅச)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி சிறப்புறமாகத் தலைமகட்குச்
சொல்லுவாளாய்த் தலைமகன்கேட்ப
அம்பலும் அலரு மாயிற்றென்று
சொல்லியது.

எ - து, அங்ஙனம்தலைமகன் கேட்குமாறு கூறுகின்றவள் குன்ற நாடன் இரவில்வருதலன்றியும் அயலார்கூறும் பழிச்சொல்லுக்கும் அகலானாகிப் பகற்பொழுதினும் புனத்தேவருகின்றனன்: அவனது கேண்மை நல்லதில்லையென இருவகைக்குறியையுமறுத்து உள்ளுறையாலே உடன் கொண்டுசென்றாயினும் வரைந்துகொள்ளும்படி சூழ்ந்து கூறாநிற்பது.

மதுரைக், கொல்லன்வெண்ணாகனார்
பாடியது.

உஅரு. அரவிரை தேரு மாரிரு ணடுநா
ளிரவின் வருத லன்றியு முரவுக்கணை
வன்கைக் கானவன் வெஞ்சிலை வணக்கி
யுளமிசைத் தவிர்த்த முளவுமா னேற்றையொடு
மனைவாய் ஞமலி யொருங்குபுடை யாட
வேட்டுவலம் படுத்த வுவகையன் காட்ட
னடுகாற் குரம்பைத்தன் குடிவயிற் பெயருங்

குன்ற நாடன் கேண்மை நமக்கே
நன்றால் வாழி தோழி யென்று
மயலோ ரம்பலி னகலான்
பகலின் வரூஉ மெறிபுனத் தானே.

உரை:—தோழீ, வாழ்வாயாக; திண்ணிய கையையுடைய கானவன் தனது வெய்ய வில்லைவளைத்து வலிய கணையையெய்து நெஞ்சிலேபாய்த்திக் கொன்ற முட்பன்றியேற்றையைக் கைக்கொண்டு வேட்டையிலே தான்பெற்ற வென்றியாலாய உவகையுடையவனாகி மனையகத்துள்ள நாய்களெல்லாம் ஒருசேரப் பக்கத்திலேவந்து குரைத்து விளையாடக் காட்டகத்துள்ள நட்டகாலிலே கைசேர்த்துப் பிணித்த தானிருக்குங் குடிசையுடைய சேரியின்கண்ணே செல்லாநிற்குங் குன்றநாடன் பாம்புகள் தமக்குவேண்டிய இரையைத்தேடி யுழலாநின்ற இயங்குதற்கரிய இருள்மிக்க இரவு நடுயாமத்தில் நம்பால் வருவதல்லாமலும் எப்பொழுதும் அயலவர்கூறும் பழிச்சொல்லைக் கேட்டும் அகன்றுபோகானாகி வெட்டியுழுதவிதைத்த தினைப்புனத்தின்கண்ணே பகற்பொழுதினும் வாராநின்றான்: ஆதலின் அவனுடைய நட்பானது நமக்குநல்லதோ? நல்லதன்றாயிற்றுக்காண்; எ - று.

நன்று - நல்லதன்று என்னும் பொருள்தோன்ற எடுத்தலோசையாற் கொள்க. இஃது, அவன்புணர்வுமறுத்தல்.

உள்ளுறை:—கானவன் எய்துபெற்ற முளவுமானேற்றையொடு உவகையனாய் நாய்கள் மனையகத்து எதிரேபோந்து குரைத்து மகிழாநிற்பக் குடிவயிற்பெயருமென்றது தலைமகன்தான் களவொழுக்கத்துப்பெற்ற தலைவியை இரவில் உடன்கொண்டுசென்று தன்னூர்வயிற்புகுந்து தன்மனையின்கணுள்ள தமர் மகிழாநிற்ப மணம்புணர்வானாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உஅரு)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகளைத்
தோழி வற்புறுத்தது.

எ - து, வணிகர்தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிதலால் வருந்திய தலைவியைத் தோழி நெருங்கி அவர் பிரிதலால் இறந்துபடுவேனென்று வருந்தாதேகொள்; நட்பாளர்க்கு ஆக்கமும் நின்தோளுக்கு அணியுங் கொண்டுவரவேண்டியன்றோ அவர் சென்றதென வலியுறுத்தி ஆற்றுமாறு கூறாநிற்பது.

கூஅச நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

துறைக்குறுமாவிற்,

பாலங்கொற்றனார் பாடியது.

உஅசு, ஊச லொண்குழை யுடைவியத் தன்ன
வத்தக் குமிழி னுயித ழலரி
கல்லென வரிக்கும் புல்லென் குன்றஞ்
சென்றோர் மன்ற செலீஇயரென் னுயிரெனப்
புனையிழை நெகிழ விம்மி நொந்துநொந்
தினைத லான்றிசி னாயிழை நினையி
னட்டோ ராக்கம் வேண்டியு மொட்டிய
நின்றோ ளணிபெற வரற்கு
மன்றோ தோழியவர் சென்ற திறமே.

உரை:—ஆராய்ந்தணிந்த இழையையுடையாய், தோழீ, 'உடைமரங்கள் மிக்க நெறியின்கண்ணே மகளிரின்ஒள்ளிய குண்டலத்திற்கொளுவிய ஊசல்போன்ற மலைநெறியிலுள்ள குமிழமரத்தின் அழகிய இதழையுடைய மலர் கல்லென்னுமொலியொடு கோலஞ்செய்தாற்போல உதிராநிற்கும் பொலிவழிந்த குன்றத்து எமது காதலர் சென்றனராதலால் திண்ணமாக இனி என்னுயிர் சென்றொழிவதாக' என்று நீ அணிந்த கலன்கள் கழன்று விழும்படி விம்மியழுதுமிகநொந்து வருந்துகின்றதனைச் சிறிது பொறுப்பாயாக: கருதுங்காலைத் தம்மைநட்புக்கொண்டவர்தாம் செல்வமடையவேண்டியதற்காகவும், அடைக்கலமாகப் புகுந்த நின்னுடைய தோள்கள் நல்ல கலன்களை அணியப்பெறுவதற்காகவு மன்றோ அவர்சென்றதன்மையாகும்.

உடை - உடைமரம். வியம் - வழி. உடைவியத்துக் கற்பாறையிலே குழையூசலன்ன அலரி கோலஞ்செய்யுமென மாறிக்கூட்டுக. ஊசல்போறலின் ஊசலென்றார். இக்காலத்துச் சிமிக்கியெனவுங் குடைக்கடுக்கனெனவுங் கூறுப; குமிழம்பூ அங்ஙனமேயிருப்பதுகண்டு தெளிக. பெறவரல் - ஒருசொல். அணிபெறுதற்கெனவே தலைவன் வணிகனென்மைதெளிக.

கல்லறை குமிழமலர் வரிக்குமென்றது சென்றோர்மீண்டு நின்மாட்டு அருங்கலம் பலகொணர்ந்து அலங்கரிப்பரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைமகளை ஆற்றுவித்தல். (உஅக)

[நெய்தல்.]

இது, காப்புமிகுதிக்கண் ஆற்றாளாகிய
தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, இல்வயிற்செறித்துக் காவல்செய்யப்படுதலாற் புறத்தே போதற்கியலாது ஆற்றாமைமிக்க தலைவி முன்பு தலைவன் நம்பால் வந்த

பொழுதெல்லாம் அஞ்சாத என்னெஞ்சம் இப்பொழுது இல்வயிற்செறித்தலால் இரவிலே புள்ளொலி கேட்குந்தோறும் தலைவனது தேரின் மணிக்குரலோவென்றஞ்சித்துயில் கொண்டிலதென நொந்து கூறாநிற்பது.

உலோச்சனார் பாடியது.

உ௮எ. விசும்புறழ் புரிசை வெம்ப முற்றிப்
பைங்கண் யானை வேந்துபுறத் திறுத்த
நல்லெயி லுடையோ ருடைய மென்னும்
பெருந்தகை மறவன் போலக் கொடுங்கழிப்
பாசடை நெய்தற் பனிநீர்ச் சேர்ப்ப
னும முதலை நடுங்குபகை யஞ்சான்
காமம் பெருமையின் வந்த ஞான்றை
யருகா தாகிய வன்க ணெஞ்ச
நள்ளென் கங்குற் புள்ளொலி கேட்டொறுந்
தேர்மணித் தெள்ளிசை கொல்லென
வூர்மடி கங்குலுந் துயின்மறந் ததுவே.

உரை:—வளைந்த கழியின்கண்ணே பசிய இலைகளையுடைய நெய்தல் மிக்க குளிர்ந்தநீரையுடைய கொண்கன், அச்சஞ்செய்கின்ற முதலையின் நடுக்கமுறுத்தும் பகைமைக்கும் அஞ்சானாகிக் காமமிகுதியால் இங்கு வந்த பொழுது விசும்பிலே நீண்டுயர்ந்த மதிலை உள்ளிருப்பவர் நடுங்கும்படி முற்

றுகைசெய்து பசியகண்ணையுடைய யானைப்படையொடு பகையரசன் அதன் புறத்தே தங்கப்பெற்றதனால் அப்பகையரசனை உள்ளேபுகுதவிடாதபடி நல்லமதில்காவலுடையாரை யாம் பெற்றுடையோமென்று கருதியிருக்கின்ற பெருந்தன்மையுடைய உள்ளடைபட்டிருந்த வீரனைப்போலக் கெடாத வன்கண்மையுடைய என்னெஞ்சமானது இப்பொழுது செறிந்த இருளையுடைய நடுயாமத்திலே பறவையொலிப்பதைக் கேட்குந்தோறும் நமது காதலன் ஊர்ந்துவருகின்ற தேரிலேகட்டிய மணியின் தெளிந்த ஓசையோவென்று ஊரார்எல்லாரும் உறங்குகின்ற இராப்பொழுதினும் துயில்கொள்வதனை மறந்துளதாயிராநின்றது; எ - று.

தான் காவலுட்பட்டிருந்தமையை முற்றுகையுட்பட்ட வீரனோடுவமித்தாள். அவ்வீரன் எயில்காவலரை யுடையேமென்றிருத்தல்போல யானுந் தலையளிசெய்யுந் தலைவனையுடையேனாயிருந்தேன் அது கழிந்ததென்பாள் இப்பொழுது காவன்மிகுதியாலும் அவன்வாராமையாலும் புள்ளொலி ஒருந்தன்மையதாகியதென்றாள். புள்ளொலிகேட்டலென்றது எதிர்பெய்துபரிதல். துயின்மறந்ததென்றது கண்டுயின்மறுத்தல். எனம்மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

சக

௬அ௬ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குரைப்பாளாய் வெறியறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

எ - து, சிறைப்புறம்வந்த தலைமகன் கேட்டு விரைய வரையுமாறு தோழி தலைவியைநெருங்கி நாடன்பிரிவினாலே பசலைதோன்றியதறிந்த அன்னை கட்டுவைத்துக் கேட்டால் அந்தக் கட்டுக்குறியானது முன்பு யாம் கிளியோப்பிப் புனங்காவல்செய்யச் சென்றிருந்தும் அதனையறியாது

நெடியமுருகவேள் அணங்கியதென்று சொல்லுமோவென அழிந்து கூறு நிற்பது.

குளம்பனார் பாடியது.

உஅஅ. அருவி யார்க்கு மணங்குடை நெடுங்கோட்டு
ஞாங்க ரிளவெயி லுணீஇய வோங்குசினைப்
பீலி மஞ்ஞை பெடையோ டாடுங்
குன்ற நாடன் பிரிவிற் சென்று
நன்னுதற் பரந்த பசலைகண் டன்னை
செம்முது பெண்டிரொடு நென்முன் னிறீஇக்
கட்டிற் கேட்கு மாயின் வெற்பி
லேனற் செந்தினைப் பாலார் கொழுங்குரற்
குறுகிளி கடிகஞ் சென்றுமிந்
நெடுவே ளணங்கிற் றென்னுங்கொ லதுவே.

உரை:—உயர்ந்த மரக்கிளையிலுள்ள பீலியையுடைய மயில் காலையில் விரிந்த இளவெயில்காயவேண்டி அருவியொலிக்கின்ற அச்சமுடைய நெடிய கொடுமுடியின் பக்கத்திலே தன் பெடையொடு விளையாடாநிற்கும் மலைநாடன் நம்மைப் பிரிதலினாலே சென்று நல்ல நினது நுதலிலேபரந்த பசலையைநோக்கி நமது அன்னை சேரியிலுள்ள செம்மையாகிய முதுமையுடைய கட்டுவிச்சி முதலாயினோருடனே இல்லகம்புகுந்து முன்னர் முறத்தில் நெல்லைப்பரப்பிக் கட்டுவைத்து நம்மை எதிரில்நிறுத்திக் குறிகேட்குமாயின் அக் கட்டுக்குறியானது,—இப்பொழுது மலையிடத்திலுள்ள ஏனலாகிய சிவந்த தினையின் பால்நிரம்பிய கொழுவிய கதிர்களைக் கொய்துகொண்டுபோகும் கிளிகளை வெருட்டுவேமாகிச் சென்றிருந்தும் அதனையறியாது இவள் இந்தநெடிய முருகவேளிருக்குமிடத் தருகுசென்றதனால் முருகவேள் அணங்கியதென்று கூறுநிற்குமோ? எ - று.

ஏனலாகியதினை - இருபெயரொட்டு.

கட்டு - சேரியின் முதுபெண்டாகிக் குறிசொல்லுமாதரை மனையகத்துக் கொணர்ந்துவைத்து முறத்திலே பிடிநெல்லையிட்டு எதிரே தலைமகளை நிறுத்தித் தெய்வத்துக்குப் பிரப்பிட்டு வழிபாடுசெய்து அந்நெல்லை நந்நான்காக எண்ணி எஞ்சியவை ஒன்றிரண்டு மூன்றளவும் முருகணங்கெனவும் நான்காயின் பிறிதொரு நோயெனவுங் கூறப்படுவது. முருகணங்கென்று கூறின் உடனே வேலனை (முருகனுக்குப் பூசைநடத்தும் பூசாரியை) அழைத்து வெறிக்களந்திருத்தி முருகவேளுக்குச் சிறப்பெடுத்து ஆண்டுக் கழங்குக் குறிபார்ப்பது. அதனை நேர்ந்துழி இந்நூலுட் கூறப்படுவதறிக.

உள்ளுறை:—இளவெயிலுண்ணவேண்டி மயில் பெடையோடு கோட்டின்பக்கஞ்சென்று ஆங்கு ஆடுமென்றது காமவின்பந்துய்த்து இல்லறம் நிகழ்த்தவேண்டித் தலைமகன் தலைமகளைக் கொண்டுதலைக்கழிந்து மணந்து வைகுவானாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல். (உஅஅ)

[முல்லை.]

இது, பிரிவிடைப் பருவங்கண்டு சொல்லியது.

எ - து, பிரிந்த தலைமகன் குறித்தபருவத்து வாராமையால் வருந்திய தலைவி அவர் சொல்லிய சொற்பிழையார்; அதன்முன் வானம் கார்காலத்தைச் செய்துவிட்டதாதலின் அவரால் அளித்தற்குரிய யான் இப்பொழுது அருளப்படாம லிருக்கின்றேனென்று நொந்து கூறுநிற்பது.

மருங்கூர்ப்பட்டினத்துச்,
சேந்தன்குமரனர் பாடியது.

உஅகூ. அம்ம வாழி தோழி காதலர்

நிலம்புடை பெயர்வ தாயினுங் கூறிய
சொற்புடை பெயர்தலோ விலரே வான
நளிகடன் முகந்து செறிதக விருளிக்
கனைபெயல் பொழிந்து கடுங்குரல் பயிற்றிக்
கார்செய் தென்னுழை யதுவே யாயிடைக்
கொல்லைக் கோவல ரெல்லி மாட்டிய
பெருமர வேரடிப் போல
வருளிலே னம்ம வளியேன் யானே.

உரை:—தோழீ, வாழி; யான் கூறுகின்றதனைக் கேட்பாயாக; இந்நிலம் தன்னிலையினின்று பெயர்வதாயிருந்தாலும் நமது காதலர் தாம் கூறிய சொல்லை அதனிலைமையினின்றும் பெயர்த்துக்கூறுபவரல்லர்: ஆதலிற்

குறித்தபருவத்து வருவர்: அதன்முன் மேகமானது நெருங்கிய கடனீரை முகந்து செறிவுபொருந்த இருண்டு மிக்க மழையைப்பெய்து கடிய குரலைக் காட்டி யிடித்துக் கார்காலத்தைச் செய்து துன்புறத்துதற்கு என்மாட்டு அமைந்திராநின்றது: இப்பொழுது அளிக்கத்தக்க தகுதியுடையேனாகிய யான் அங்கே கொல்லையிற் கோவலர்கள் இரவில் எரிகொளுத்திய வெட்டுண்ட பெருமரத்தினது வேரடிக்கட்டையைப்போல காமநோய் கனற்றலானே அவரால் அருள்செய்யப்பெறேனா யிராநின்றேன்; எ - று.

காட்டின்கட் கொல்லையிற் கோவலர் கொளுத்திய வேர்க்கட்டை அவிப்பாரின்றித் தானேவெந்து தணியுமன்றே அப்படிப்போல அருள்செய்யுந் தலைவரின்றி யான் காமத்தீயால் அழிந்தொழியாநின்றேனென உவமையொடு பொருத்திக்காண்க. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

[மருதம்.]

(க.) இது, பரத்தை விறலிமேல் வைத்துத்
தலைமகளை நெருங்கிச் சொல்லியது.

எ - து, காமக்கிழத்தி விறலியை நோக்கிச் சொல்லுவாள்போலக்

கூறித் தலைவியைப் புலவி தணிக்கின்றாள், ஊரனது தொடர்பை விரும்பினையாயின் என் சொல்லைக் கொள்ளுவையாக: நின் தகுதிக்கு இப்புலவி தகாதுகாண்: அவனை வண்டென்பதன்றி மகனென்னாரதலிற் புலவாதே கொள்ளென நயந்து கூறாநிற்பது.

(உ.) பரத்தையிற் பிரிய வாயிலாய்ப்புக்க பாணன்
கேட்பத் தோழி சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, வெளிப்படை.

மதுரை, மருதனிளநாகனார் பாடியது.

௨௯௦. வயல்வெள் ளாம்பற் சூடுதரு புதுப்பூக்
கன்றுடைப் புனிற்றா தின்ற மிச்சி
லோய்விடு நடைப்பக டாரு மூரன்
றொடர்புநீ வெஃகினை யாயி னென்சொற்
கொள்ளன் மாதோ முள்ளெயிற் றோயே
நீயே பெருநலத் தகையே யவனே
நெடுநீர்ப் பொய்கை நடுநா ளெய்தித்
தண்கமழ் புதுமல ரூதும்
வண்டென மொழிப மகனென் னாரே.

உரை:—முட்போன்ற கூரிய பற்களையுடையாய், வயலில் மள்ளர் அறுக்கும் கதிரோடு அறுபட்டு அரிச்சூட்டோடு சேர்த்துக்கொணர்ந்து

போகடப்பட்ட வெளிய ஆம்பலின் அப்பொழுது மலர்ந்த புதியபூ, கன்றை அணிமையி லீன்றுடைய பசுவானது தின்று எஞ்சிய மிச்சிலை உழுதுவிட்ட ஓய்ந்த நடையையுடைய பகடு தின்னாநிற்கும் ஊரனுடன் கூட்டம் நெடுங்காலம் நிகழ்த்துதலை விரும்பினையாதலின் 'அவன் அவளொடு கட்டில்வரையெய்தினன்' என்று ஊரார் கூறுகின்ற சொல்லைக்கொண்டு என்னைப்போல வேறுபட்டுக் கொள்ளாதே: இனி என் வார்த்தையைக்கேட்டல் நினக்கு விருப்பமோ? விருப்பமாயின் யான் கூறுகின்றதனைக் கொள்வாயாக: அது

தான் யாதோவெனில் பெரிய இளமையும் தகுதிப்பாடுமுடையை யாத லால் நீ வேறுபட்டுக்கொள்வது நின் இளமைக்கும் எழிலுக்கும் ஏலாதது காண்: அவனே நெடிய நீரையுடைய பொய்கையில் நடுயாமத்திலே தண்ணி தாய் நறுமணங்கமழும் புதிய மலரிலேசென்று தேனுண்ணும் வண்டெனச் சொல்லுவரல்லாமல் நல்ல ஆண்மகனென யாருங்கூறார்: ஆதலின் அவனைப் புலவாதேகொள்; எ - று.

நள்ளிரவிலே சென்று புதிய பரத்தையை விரும்பித் துய்ப்பவனென் பாள் நடுயாமத்து விரியும்பூவை யுண்ணுகின்ற வண்டெனக்கூறினள்.

உள்ளுறை:—புளிற்று நின்றமிச்சிலே உழுதுவிடுபகடு சென்று தின் றாற்போல நீ இளமைச்செவ்வியெல்லாம் அவனை நுகர்ந்து புதல்வனைப் பயந்த பின்னர் நீ உண்ட மிச்சில்போன்ற அவனைப் பிறர் நுகர்கின்றனர்: அது நினக்கு இழுக்கன்று என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - ஊடல்தணித்தல்.

(உ.) உரை:—முள்ளெயிற்றோய், நீ ஊரனது தொடர்ச்சியை விரும் பின் என் சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டா, கொள்ளின் நீ மிக்க அழ குடையையாயிருந்தும் அவனை வண்டென்பதன்றி ஆண்மகனென்னாரா தலின் அவன் தொடர்பு என்ன பயனுடையதுகாண்? எ - று. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின் மறுத்தல். (உகo)

[நெய்தல்.]

இது, வாயிலாகப் புக்க பாணற்குத் தோழி

தலைமகளது குறிப்பறிந்து

நெருங்கிச் சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகன் விடுப்பவந்த பாணனைத் தோழி நோக்கித் தலைவன்பால் இறைமகள் வேட்கையுடையாளென்னுங் குறிப்ப றிந்தனளாதலின் அதற்கேற்கும்படி கூறுவாளாகிப் பாணனே, இவள்தான் நலமிழந்துவருந்துவதனை நீ கண்ணாலே கண்டவாறு துறைவ னுள்ளங் கொள்ளமொழிந்தாயல்லையே இது தகுதியோவென நொந்து கூறுகிற்பது.

கபிலர் பாடியது.

உ௯௧. நீர்பெயர்ந்து மாறிய செறிசேற் றள்ள
னெய்த்தலைக் கொழுமீ னருந்த வினக்குருகு
குப்பை வெண்மண லேறி யரைச
ரொண்படைத் தொகுதியி னிலங்கித் தோன்றுந்
௫ தண்பெரும் பௌவநீர்த் துறைவற்கு நீயுங்
கண் டாங் குரையாய் குணமோ பாண
மாயிரு முள்ளூர் மன்னன் மாவூர்ந்
தெல்லித் தரீஇய வினநிரைப்
பல்லான் கிழவரி னழிந்தவிவ ணலனே.

உரை:—பாணனே மிக்க பெரிய முள்ளூர் மன்னவனாகிய மலையமான் திருமுடிக்காரி பரியேறிச்சென்று இராப்பொழுதில் அடித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட கூட்டமாகிய பலவாய பசுவினிரைக்குரியவர் அவனோடெதிர் நின்று போர்முனையில் அழிந்தாற்போல அழிந்துபோகிய இவளது நலத்தை நீ கண்கூடாகக் கண்டபடி,—நீர் தன்னிலையிலிருந்தோடி வற்றிய அள்ளற் சேற்றின்கணுள்ள நிணமிக்க தலையையுடைய கொழுத்தமீனை அருந்த வேண்டி நாரையினம் குவிந்த வெளிய மணன்மேட்டி லேறியிருந்து அரச ரது ஒள்ளிய காலாட்படையின் கூட்டம்போல விளங்கித் தோன்றுநிற்கும் தண்ணிய பெரிய கடனீர்த்துறையையுடைய காதலனுக்கு உரைத்தாயில் லையே: அங்ஙனங் கூறாதது நினக்கு இயல்பாகுமோ? கூறியிருந்தால் முன்

னரே அவன் வந்து கூடித் தலையளிசெய்திருப்பன்: நீ உள்ளவாறு கூறு மையின் அவனும் வந்திலன்: இவளது நலனும் அழிந்ததுகாண்; எ - று.

காலாட்படை சென்னியில் வெள்ளாடை சூடிச் செல்லுதல் அக்கால வழக்காதலின் வெளிய நாரையிருத்தற்கு உவமித்தனர்போலும். நிணத்தை யுருக்க நெய்யாமாதலின் நெய்த்தலையென்றதாம்.

உள்ளுறை:—மீனருந்தவேண்டிக் கூட்டமாகக் குருகுகளிருத்தல் போல இறைமகன்பால் கிடைக்கப்பெறுவனவற்றைத் தெட்டிக்கொள்ளு தற்கு விறலிமுதலானவரொடு கூட்டமாகவிருக்கின்றீர்; குருகுகள் படை போன்றிருப்பினும் படையாகாதன்றே அங்ஙனம் நீயிர் வாயில்களாகுந் தன்மையீர்போலிருந்தும் அது செய்யும் வன்மையுடையீரல்லீரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவனைத் தலைவியொடு கூட்டுவித்தல்.

[குறிஞ்சி.]

இஃது, இரவுக்குறி மறுத்தது.

எ - து, களவொழுக்கத்து இரவுக்குறிவருந் தலைவனைத் தோழி நெரு ங்கி ஐயனே, கரைகளில் யானைபொருதலால் இடிந்து பொன்முதலியன

யின்னுநிற்கும்: கான்யாற்றின்கண்ணே முதலை யியங்காநிற்கும்: இத்தகைய நெறியின்எதம்நினையாது இராப்பொழுதில் நீ வருதலாலே தலைவி உயிர் வாழாள்காணென இரவுக்குறிமறுத்து வரைவுகடாவாநிற்பது.

நல்வேட்டனார் பாடியது.

உ௬உ. நெடுங்க ணாரத் தலங்குசினை வலந்த
பசுங்கே ழிலைய நறுங்கொடித் தமாலந்
தீந்தேன் கொள்பவர் வாங்குபு பரியும்
யாணர் வைப்பிற் கான மென்னுய்

களிறுபொரக் கரைந்த கயவாய்க் குண்டுகரை
யொளிறுவான் பளிங்கொடு செம்பொன் மின்னுங்
கருங்கற் கான்யாற் றருஞ்சுழி வழங்குங்
கராஅம் பேணா யிரவரின்
வாழே னைய மைகூர் பனியே.

உரை:—ஐயனே, நெடிய கணுக்களையுடைய சந்தனமரத்தின் அசைகின்ற கிளையிலே சுற்றிய பசிய நிறம்பொருந்திய இலையுடைய நறிய தமாலக் கொடியை இனிய தேனெடுக்கும் வேட்டர் வளைத்து அறுத்துக்கொண்டு செல்லாநிற்கும் புதுவருவாய் மிக்க இடத்தினையுடைய கானமென்று கருதாயாகி,—யானைகள் ஒன்றோடொன்று போர்செய்தலாலே இடிந்தொழிந்த பெரியபள்ளங்கள் பொருந்திய ஆழ்ந்த கரையிடமெல்லாம் விளங்கிய வெள்ளியபளிங்குக்கற்களும் சிவந்த பொன்னும் மின்னாநிற்கும்: கரிய கற்பாறையிலோடுகின்ற கான்யாற்றில் நீந்துதற்கரிய நீர்ச்சுழியையுடைய இடந்தோறும் முதலைகள் இயங்காநிற்கும்: இத்தகைய ஏதங்களையும் நினையாயாகி இரவின்கண்ணே நீ இங்குவரின் யான் இனி உயிர்வாழ்ந்திரேன்: இந்த இருள் நிரம்பிய பனிக்காலத்திலே தனித்தும் உயிர்வாழ்ந்திரேன்: ஆதலின் இதனை ஆராய்ந்து ஒன்றனை இன்னே செய்வாயாக; எ - று.

வாழேனென்பதை இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. தலைவி கூற்றைத் தோழி கொண்டு கூறியது.

நறுங்கொடி யென்றிரங்காது அறுப்பவரென்றதனால் நீ அரசகுமாரனென் றிரங்காது ஊறுசெய்பவரென்பது குறிப்பித்தாள். வாழேனென அவனது நெறிவருமேதம்நினைந்து கவன்றதுபோலவுங் கூறினமையின் வரைந்து பிரியாதுறைகவென்றாளுமாம். இஃது அழிவில்கூட்டத் தவன் புணர்வுமறுத்தல்.

இறைச்சி:—தேன்கொள்பவர் சந்தனமரத்திலே சுற்றிய கொடியை யறுப்பரென்றதனால் தலைவியினது நலனை நுகரவருகின்ற நீ இரவில் வருத

லானே கவலுகின்ற அவளது கவலை நீங்குமாறு வரைந்தெய்துகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறிமறுத்துவரைவுகடாதல். (௨௯௨)

[பாலை.]

(க.) இது, தாய் மனைமருண்டு சொல்லியது.

எ - து, களவினொழுகுந் தலைமகன் தலைவியை உடன்கொண்டு சென்றமை செவிலியாலறிந்த ஈன்றதாய் வருந்தி எம் புதல்வியுடனிருந்த தோழியரை யாம் காணுந்தோறும் நடுங்கி நொந்தொழிதல்போல எம்மகளை யுடன்கொண்டகன்ற காளையாவானை யீன்றதாயும் நடுங்கி நொந்தழிவாளாக வென்று தன் மனையின்கண்ணே யிருந்து மருண்டு கூறாநிற்பது.

(௨.) அவரிடத்தாரைக்கண்டு சொல்லியதுஉமாம்.

எ - து, தலைவனைச் சார்ந்தவரைக்கண்டு சொல்லியதுமாகும். (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

கயமனார் பாடியது.

௨௯௩. மணிக்குரானொச்சித் தெரியல் சூடிப்
பலிக ளார்கைப் பார்முது குயவ
னிடுபலி நுவலு மகன்றலை மன்றத்து
விழவுத்தலைக் கொண்ட பழவிறன் மூதூர்ப்
பூங்க ணுயங் காண்டொறு மெம்போற்
பெருவிதுப் புறுக மாதோ வெம்மிற்
பொம்ம லோதியைத் தன்மொழிக் கொளீஇக்
கொண்டுடன் போக வலித்த
வன்கட் காளையை யீன்ற தாயே.

உரை:—நீலமணிபோலும் பூங்கொத்தினையுடைய நொச்சிமாலையைச் சூடிப் பலிகளிடுதற்கு அமைந்த கையையுடைய பரியமுதிய குயவன் தான் இடப்படும் பலியை யுண்ணுதற்கு அணங்குகளையும் காக்கைகளையும் அழை

யாகிற்கும் அகன்ற இடத்தையுடைய மன்றத்தின்கண்ணே திருவிழாச்செய்தலை மேற்கொண்ட பழைமையான வெற்றியையுடைய இம்மூதூரிடத்தில் எம்புதல்வியுடன் விளையாடும் நெய்தன்மலர்போலுங் கண்ணையுடைய தோழியரைக் காணும்போதெல்லாம் யாம் பெரிய நடுக்கமுற்றுத் துன்பப்படுவேது போல,—எம் மனையகத்திருந்த பொலிவுபெற்ற கூந்தலையுடைய எம் புதல்வியை மருட்டிப் பலவாய பொய்ம்மொழிகூறித் தன் சொற்படியொழுகச்செய்து தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு சென்ற வன்கண்மையுடைய காளையாவானை யீன்றதாயும் இத்தகைய கொடிய புதல்வனை யீன்றதனாலே அவள் பெரிய நடுக்கமுற்றுத் துன்பமடைந் தொழிவாளாக; எ - று.

விதுப்பு - நடுக்கம். பழவிறல் - பழையவெற்றி. பொம்மல் - பொலிவு. இங்ஙனங்கூறியதனால் தலைவனுக்குத்தாயும் தலைவிக்குத்தாயுமாவார் ஒருவரையொருவர் கடிந்துகூறுதல் பண்டைக்காலமுதல் தமிழ்நாட்டில் நிகழும் வழக்குப்போலும். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - ஆற்றுதல். (உகூக)

[குறிஞ்சி.]

இது, மணமனை யுட்புக்க தோழி தலைமகளது
கவின்கண்டு சொல்லியது.

எ - து, கொண்டுதலைக்கழிந்த தலைமகன் தன்னகம்புகுந்து தலைமகளை மணஞ்செய்துகொண்டதறிந்த தோழி அவன் மாளிகையின்கண்ணே சென்று தலைவியின் புதிய அழகுகண்டு வியந்து தலைவனது மார்பு முன்பு நோயும் பின்பு இன்பமுமாயிராநின்றது, இது பொய்ம்மையன்றென மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

புதுக்கயத்து, வண்ணக்கன் கம்பூர்கிழான் பாடியது.

உகூச. தீயும் வளியும் விசும்புபயந் தாங்கு

நோயு மின்பமு மாகின்று மாதோ
மாய மன்று தோழி வேய்பயின்
றெருவை நீடிய பெருவரை யகந்தொறுந்
தொன்றுறை துப்பொடு முரண்மிகச் சினைஇக்
கொன்ற யானைக் கோடுகண் டன்ன
செம்புடைக் கொழுமுகை யவிழ்ந்த காந்தள்
சிலம்புடன் கமழுஞ் சார
லிலங்குமலை நாடன் மலர்ந்த மார்பே.

உரை:—தோழீ, மூங்கில் நெருங்கிக் கொறுக்கச்சி முளைத்துப் பரவிய பெரிய மலையிடமெல்லாம் பழைமையாயுற்ற அறிவுடனே வலிமையு மிகுதலாலே சினங்கொண்டு புலியைக்கொன்ற யானையின் தந்தத்தைக்கண்டாற் போன்ற செவ்விய புறத்தையுடைய கொழுவிய அரும்பவிழ்ந்த காந்தள் சிலம்பிடமெல்லாம் மணங்கமழுஞ் சாரலையுடைய இலங்குகின்ற மலைநாடனது அகன்ற மார்பானது, ஆற்றற்கரிய தீயையும் ஆற்றுதற்கினிய காற்றையும் ஆகாயந்தான் பெற்றதுபோலக் களவுக்காலத்து அணித்தாகி எப்

பொழுது மில்லாமையால் நோய்செய்யுந் தன்மையும் இப்பொழுது வரைந்துகொண்டு கவவுக்கைநெகிழாது அணைத்து முயங்கியிருத்தலானே இன்பமாந் தன்மையுமாகி யிராநின்றது: இது பொய்ம்மையெனப்படுவதன்று: மெய்ம்மையேயாகும்; எ - று.

தொண்டு என்பதும் பாடம்.

௯0

அகந்தொறும் அவிழ்ந்த காந்தளென்க. புலியின் இரத்தந்தோய்ந்த கோடாதலின் செம்முகைக்கு உவமித்தார். இது, நலன் நிலைக்களமாகச் சினையொடு சினைவந்த உருவுவமம். பிரிந்துறையும்பொழுது தீயாலே தெறப்படுவதுபோலத் தலைவி வருந்துதலின் மார்பு தீயொத்தநோயைப்

பயந்ததெனவும் வரைந்து பிரியாதுறையும்பொழுது அவ்வெப்பந்தீரக் காற்றுவீசி யின்பஞ்செய்வதுபோல மார்பு காற்றொத்த இன்பத்தைப் பயந்ததெனவுங் கூறினளாயிற்று. இது, மறைந்தவையுரைத்தல்.

உள்ளுறை:—காந்தள் சிலம்பிடமெங்குங் கமழுமென்றது தலைவனது அன்பு தலைவியின் இல்லகத்தார் யார்க்கும் மகிழ்ச்சியளிக்கின்றதென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். (உகச)

[நெய்தல்.]

(க.) இது, தோழி செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

எ - து, தோழி தலைமகனை நெருங்கி எமது தலைவியின் களவொழுக்கத்தினை அன்னையறிந்து அவளை இல்வயிற்செறித்தனள்: இனிக் களவினியலாமையால் யாம் எங்நலனழியச் செல்லாநிற்பேம்; நீ வாழியவென நொந்து கூறுநிற்பது.

(உ.) சிறைப்புறமுமாம்.

எ - து, தலைவன் சிறப்புறத்தானாக அவன் கேட்பக் கூறியதுமாகும். (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

ஔவையார் பாடியது.

உகரு. முரிந்த சிலம்பி னெரிந்த வள்ளியிற்
புறனழிந் தொலிவருந் தாழிருங் கூந்த
லாயமு மழுங்கின் றுயாயுமஃ தறிந்தன
ளருங்கடி யயர்ந்தனள் காப்பே யெந்தை
வேறுபன் னாட்டிற் காறர வந்த
பலவினை நாவாய் தோன்றும் பெருந்துறைக்
கலிமடைக் கள்ளின் சாடி யன்னவெம்
மிளநல மிற்கடை யொழியச்
சேறும் வாழியோ முதிர்கம் யாமே.

உரை:—தலைசரிந்த மலைப்பக்கத்தில் முதலொடு கருகிய வள்ளிக் கொடிபோல, மேலி னழகெல்லாம் அழிந்து தழைந்த தாழ்ந்த கரிய கூந்

ழுக்கத்தை அன்னையும் அறிந்தனளாகி இல்வயிற்செறித்து அரிய காவல் செய்வாளாயினள்: ஆதலின்,—வேறாகிய பலபல தேயங்களினின்றுங் காற்றுச்செலுத்தலால் வந்த எந்தையினுடைய பலவாய தொழிலின் பொலிவு பெற்ற கலங்கள் ஓங்கித் தோன்றும் பெரிய துறையின்கண்ணே வைத்துடைய உண்ணுதலாற் செருக்குமிகுகின்ற கள்ளின் சாடிபோன்ற எம்முடைய இளமையும் அழகும் இல்லின்கண்ணே வைகிக் கெடும்படியாக எம்மனையகத்துச் செல்லாநிற்பேம்: அம் மனைவயினிருந்தே முதிர்ந்து முடிவேம்: இன்ன தீங்கினை உறுவித்த நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; எ - று.

கவி - செருக்கு. மடை - மடுத்தல். சாடி தலைவிக்கும் கள் அவளது நலத்துக்கும் உவமையாகக்கொள்க; இது கிழக்கிடுபொருளாக முதலொடு முதலேவந்த பயவுவமம். வாழிய - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. களவுக்கியலாதென் றமையின் வரைந்தெய்துகவென வரைவுகடாயதாயிற்று.

இளநலம் நீ யுண்ணுதவாறு ஒழியவென்றதனால் இனிக் களவுக்கியலாதென் றறிவுறுத்தினள். முதிர்கமென்றதனால் நீ வரைந்தெய்தாமையின் முதிர்ந்தொழிவோமென்று குறிப்பித்தாள். இதனால் தமர் வேற்றுவரைவுப் படுத்தின் உடன்படா திறந்தொழிவேமென் றறிவுறுத்தினளுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உகூ௫)

[பாலை.]

இது, தோழியாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட
தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பிரிதலைத் தோழியாலறிந்த தலைவி அவளை நோக்கிக் கார்காலத்திலே நமது தலைவர் நம்மைப்பிரிந்து செல்வாராயினர்: நாம் அவரின்றி வருந்தி மனையின்கணிருப்போமாயினேம்: இஃதென்ன கொடுமை? இங்ஙனம் பிரிந்தால் இனி யாதாய்முடியுமோவென நொந்து கூறுகிற்

குதிரைத்தறியனார் பாடியது.

உகூசு, என்னு வதுகொ றேழி மன்னர்
வினைவல் யானைப் புகர்முகத் தணிந்த
பொன்செய் யோடை புனைநலங் கடுப்பப்
புழற்காய்க் கொன்றைக் கோடணி கொடியிணர்
ஏரேகன் மீமிசை மேதக மலரும்
பிரிந்தோ ரிரங்கு மரும்பெறற் காலையும்
வினையே நினைந்த வுள்ளமொடு துனைஇச்
செல்ப வென்ப காதல
ரொழிது மென்பாம் வருந்துபட ருழந்தே.

உரை:—தோழீ, அரசருடைய போர்த்தொழில்வல்ல யானையின் புள்ளியையுடைய முகத்திலணிந்த பொன்னாற்செய்த நெற்றிப்பட்டத்தில் அலங்கரித்த அழகிய தோற்றம்போல உள்ளே புழலமைந்த காயையுடைய சரக்கொன்றையின் கிளைகளில் அழகிய கொடிபோன்ற பூங்கொத்துக்கள் பெரிய மலையின் மிகவுயர்ந்த இடத்தில் மேம்பட மலராநிற்கும் பிரிந்தோர் வருந்துகின்ற அருமையாகப் பெறுதற்கரிய கார்காலத்திலும் தாம் செய்யவேண்டிய காரியத்தையே கருதியவுள்ளத்துடனே நமது காதலர் விரைந்து செல்வாராயினர்: அங்ஙனஞ் செல்லுகின்றவருடன் சேரவுஞ் செல்லாமல் நாம் வருந்துகின்ற துன்பத்திலுழன்று இங்கேயே தங்கியிருக்கக் கடவோமாயினேம்: இஃதென்ன கொடுமை? இவ்வண்ணம் பிரிதலால் இனியாதாய் முடியுமோ? ஒன்றுஞ்சூழ்ந்து கூறாய்; எ - று.

ஏ - பெருமை. என்ப இரண்டும் அசைநிலை. கொன்றை மலர்வது கார்காலத்தாதலின் ஈண்டுக் கார்காலமெனப்பட்டது "கார்விரிகொன்றை" என்றார் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரும்; (அகம் - காப்பு.)

பிரிவி னிறந்துபடுவெனென்னுங் கருத்தால் என்னுவதுகொலென்

ரூள்.

இறைச்சி:—யானையின் நெற்றிப்பட்டம்போலக் கொன்றை கார்காலத்து மலருமென்றது யான் தலைமகற் குரிமைபூண்டொழுகும் இல்லறக் கிழத்திபோல அவரைநோக்கி மகிழ்ந்துறைந்தேன்: கார்நீக்கத்துக்கண் அம்மலர் உதிர்ந்தொழிதல்போல அவர் பிரிவினால் யான் இறந்தொழிதல் திண்ணமென்றாளென்பதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

[குறிஞ்சி.]

(க.) இது, தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குரைப்பாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக அவன் கேட்குமாற்றானே தோழி தலைமகளை நோக்கி நின்னிடத்து நிகழுங்குறிப்புப் புணர்ச்சிக்குறிப்புப்போலப் பெரிதாயிராநின்றது: நீ நாடனை முயங்கிய குறியை அன்னை நோக்கினால் ஐயப்படாநிற்குமன்றே: ஆண்டுக் கூவாநின்றனள்காணென்று மருண்டு கூறுநிற்பது.

(உ.) தோழி தலைமகளை அறத்தொடு நிலை வலிப்பித்ததூஉமாம்.

எ - து, தோழி தலைமகளை அறத்தொடு நிற்கும்படி கூறி உடன்படுத்தியதுமாகும். (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௩௬௭

மதுரை, அளக்கர்ஞாழார் மகனார்
மள்ளனார் பாடியது.

உகஎ. பொன்செய் வள்ளத்துப் பால்கிழக் கிருப்ப
நின்னொளி யேறிய சேவடி யொதுங்காய்
பன்மாண் சேக்கைப் பகைகொள நினைஇ
மகிழா நோக்க மகிழ்ந்தனை போன்றனை
யெவன்கொ லென்று நினைக்கலு நினைத்திலை
நின்னுட் டோன்றுங் குறிப்புநனி பெரிதே
சிதர்நனை முனைஇய சிதர்கால் வாரணம்
முதிர்கறி யாப்பிற் றுஞ்சு நாடன்
மெல்ல வந்து நல்லகம் பெற்றமை
மைய லுறுகுவ ளன்னை
ஐய மின்றிக் கடுங்கூ வினளே. கவ

உரை:—தோழீ, பொன்னாற்செய்த கிண்ணத்துள் வைத்த பால் நின்னால் உண்ணப்படாமல் கீழே வைத்திருக்கின்றமைகாணாய்: நின் மேனியின் ஒளிமிக்கு வேறு வண்ணமாகத்தோன்றுவ: அன்றி மெல்ல நின் சிவந்த அடிகளால் நடந்து இயங்கினையுமல்லை: பல மாட்சிமைப்பட்ட படுக்கையைப் பகையாகக் கருதிக்கொண்டு மகிழாநோக்கம் கட்குடியான் மயங்கினாற்போலாயினை: நாம் இப்படியிருப்பது என்னகாரணமென்று நினைக்கலுஞ்செய்திலை: ஆதலின் நின்னுள்ளே தோன்றுங் குறிப்பானது மிகப் பெரிதாயிராநின்றது: வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலரும் பருவத்தினையுடைய பூவினை வெறுத்த மெல்லிய காலையுடைய கோழி முதிர்ந்த மிளகுக்கொடி ஒன்றோடொன்று பின்னியிருப்பதன்கண்ணே துயிலாநிற்கும் மலைநாடன் மெல்லவந்து நின் மார்பின் அடையப்பெற்றதனாலாகிய சில குறிகளை நோக்கிய அன்னை இவளுக்கு இக்குறிப்புக்கள் உண்டாயதன் காரணம் யாதென்று மயக்கமுறாநிற்கும்: உவ்விடத்தேகேளாய், ஐயப்பாடின்றி அவ்வன்னை கடுமையான குரலையெடுத்து நின்னைக் கூவுகின்றனள்காண்; எ - று.

கிழக்கு - கீழிடம். மகிழ்தல் - கட்குடித்தல். சிதர் - வண்டு. சிதர்கால் - மெல்லியகால். யாப்பு - ஒன்றோடொன்று பின்னியிருக்குங்கட்டு.

இருப்ப - முற்று.

இப்பொழுது ஆசாரமும் நாணுங் காதலு மீதூர்தலானே உணவை நோக்காயாய்ப் பண்டையிற்குறைந்த வுண்டியையுடையாயென அன்னை ஐயங்கொள்ளுவளென்பாள் பால் கிழக்கிருப்ப என்பதனால் அறிவுறுத்தி னாள். பண்டை நிறமின்றிக் கண்ணுங் கொங்கையுந் தோளுங் கதிர்ப்புக்

கொண்டு வேறுபட்டுக்காட்டலானே ஐயுறுமென்பாள் நின்னெழிலியேறிய வென்பதனு லறிவுறுத்தினாள். ஆயத்தொடு பயிலாது இடந்தலைப்பாட் டிற்கு ஏதுவாக நீங்கி நிற்றலானும் செவிலி முலையிடத்தே துயிலவேண் டாது வேறோரிடத்துப் பயின்று நிற்றலானும் செய்வினைமறைப்புப் பயில்வு முதலியவற்றான் ஐயுறுமேயென்பாள் சேவடி யொதுங்காயென்பதனு லறி வுறுத்தினாள். இவை தானறிந்தனவன்றி அன்னையுமறியுமென அச்சுறுத் தினாளுமாம். இவற்றை நோக்கவேண்டியே நின்னைக் கடுமையான குரலை யெடுத்துக் கூவுதலையுடையளென மேலும் அச்சுறுத்தியதாயிற்று.

உள்ளுறை:—நனையை வெறுத்த வாரணம் கறிக்கொடியிலே துஞ்சு மென்றது இத்தகைய தலைவியை வருந்தவிடுத்துத் தலைவன் காந்து தன்னூ ரகத்து வைகுவானுயினு னென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உகஎ)

[பாலை.]

இது, தோழியாற் பொருள்வலிப்பித்துத் தலைமகளை
யெய்தி ஆற்றுதாய நெஞ்சினை நெருங்கிச்
சொல்லித் தலைமகன் செல
வழுங்கியது.

எ - து, தோழி தலைவனை நெருங்கி நீ பொருளீட்டி வருகவென்று தூண்டுதலானே இயைந்த தலைமகன் காதலியையடைந்து ஆங்கு வருந்திய

நெஞ்சினை நெருங்கி நெஞ்சமே, பொருள் வருவாயினையும் இவள் தோளின் பிரிவினையும் ஒருசேர நினைதலானே நீ ஒருவழியினுஞ் சென்றாயல்லை; தோழி கூறியபடி பொருள் கொணருமாறு யாம் செல்லின் ஆண்டு இவளை எதிர்காணவுமியையுமோ இயையுமாயின் நீ சென்று காணென அழிந்து கூறுநிற்பது.

விற்றூற்று, வண்ணக்கன் தத்தனார் பாடியது.

உகூஅ. வம்ப மாக்கள் வருதிற நோக்கிச்
செங்கணை தொடுத்த செயிர்நோக் காடவர்
மடிவாய்த் தண்ணுமைத் தழங்குகுரல் கேட்ட
வெருவைச் சேவல் கிளைவயிற் பெயரு
மருஞ்சுரக் கவலை யஞ்சுவரு நனந்தலைப்
பெரும்பல் குன்ற முள்ளியு மற்றிவள்
கரும்புடைப் பணைத்தோ ணோக்கியு மொருதிறம்

பற்றாய் வாழியெந் நெஞ்சே நற்றார்ப்
பொற்றேர்ச் செழியன் கூட லாங்க
ணொருமை செப்பிய வருமை வான்முகை
யிரும்போ தகமழுங் கூந்தல்
பெருமலை தழீஇயுநோக் கியையுமோ மற்றே.

உரை:—எமது நெஞ்சமே, அயல்நாட்டு மாந்தர் நெறியில் வருகின்ற தன்மையைநோக்கி அவரைக் கொள்ளைகொள்ளும் பொருட்டுச் சிவந்த அம்பைச்செலுத்திய சினத்தொடு நோக்குகின்ற மறவருடைய தோலை மடித்துப்போர்த்த வாயையுடைய தண்ணுமையை முழக்கி யெழுப்பும் ஓசையைக்கேட்ட பருந்தின் சேவல் அச்சமுற்றுத் தன் சுற்றத்திடத்துச் செல்லாநிற்கும் சென்று சேர்தற்கரிய பாலைநிலத்தின்கணுள்ள கவர்த்தவழிகளை

யுடைய கருதினவர்க்கு அச்சந்தோன்றுகின்ற அகன்ற இடத்தையுடைய பெரிய பலவாய குன்றுகளைப் பொருள்தேடு விருப்பினாலே செல்ல நினைந்தும், இவளுடைய கரும்பெழுதப்பெற்ற பருத்த தோளைப் பிரியவேண்டியிருத்தலினால் அதனுக்கஞ்சிப் பலமுறை நோக்கியும் நீ ஒரு நெறியைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவாயல்லை; நல்ல மாலையணிந்த பொன்னாலாகிய தேரையுடைய பாண்டியனது மதுரையம்பதியிலே இவள் தோழி ஒருதன்மையாகப் பொருள்வயிற் செல்லும்படி உறுதிப்படுத்திக்கூறிய அருமையாகிய மொழியினால் யாம் பெரிய மலைநெறியைத் தழுவிய பின்னும் வெளிய அரும்புமலர்ந்த பெரிய மலரின் மணம்வீசுங் கூந்தலையுடையாளைப் பார்ப்பதற்கு இயையுமோ? இயையுமாயிற் பொருள்வயிற்பிரிந்து சென்றுகாண்; எ - று.

நோக்க என்பதின் அகரம் தொகுக்கும் வழித்தொக்கது.

இறைச்சி:—எருவைச்சேவல் தண்ணுமையொலிக்கஞ்சித் தன் சுற்றத்திடத்துப் பெயர்ந்து செல்லாநிற்குமென்றது யாம் பொருள்வயிற்சென்றாலும் ஈண்டு இவள்படும் ஏதத்தைக்கருதின் அஞ்சி மீண்டெய்துவாம்போலு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல் பொருளாகப்பிறந்த அவலம். பயன் - இல்லத்தழுங்கல். (உகஅ)

[நெய்தல்.]

இது, தோழி தலைமகன் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதலை யறிந்த தோழி தான் சொல்லுவதனை அவன் அறிந்தவுடன் 'நாமின்மையின் இவருயிலர்போலும்' என நன்றாக அறிந்து விரைவின் மணம்புரிந்துகொள்ளும்வண்ணம் தலைவியை

நெருங்கி நாம் களவினியங்குவதறிந்து நம்முடைய சிறுகுடி என்ன துன்ப மெய்தினும் அவரே நமது தலைவராவார்: அவரை மகிழ்ந்து கூடாதநாளில் நாமிருந்தும் இல்லாதேமாகதலையறிவோம்: அது கழிந்ததேயென அழிந்து கூறுகிற்பது.

வடம வண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார் பாடியது.

உசுசு. உருகெழு யானை யுடைகொண் டன்ன
ததர்பிணி யவிழ்ந்த தாழை வான்புதர்
தயங்கிருங் கோடை தாக்கலி னுண்டாது
வயங்கிழை மகளிர் வண்டிற் றூஅங்
கொமர் சிறுகுடி புலம்பினு மவர்கா
ணுமில மாகுத லறிது மன்னே
வில்லெறி பஞ்சி போல மல்குதிரை
வளிபொரு வயங்குபிசிர் பொங்கு
நளிகடற் சேர்ப்பனொடு நகாஅ வூங்கே.

உரை:—அச்சத்தைச்செய்கின்ற யானை நல்ல ஆடையை அணிந்து கொண்டாற்போன்ற நெருங்கிய பிணிப்பு அவிழ்ந்த பெரிய தாழைப்புத ரில் இயங்குகின்ற கடிய மேல்காற்று மோதுதலாலே நுண்ணிய மலரி னுள்ள தாதுக்கள் வயங்கிய கலனணிந்த மகளிருடைய வளைகள் உடைந்து உதிர்ந்தாற்போல உதிர்ந்து பரவாநிற்கும் அழகிய கடற்கரையிலுள்ள சிறிய ...ம்மூர் வருத்தமுறுவதாயினும் அச் சேர்ப்பரே நமது தலைவர்காண்: வில்லா ...டிபட்ட பஞ்சுபோல நிரம்பிய அலைகளிலே காற்றுமோதுதலால் வயங் கிய பிசிர்கள் மிகுகின்ற நெருங்கிய கடற்கரையின் தலைவராகிய அச்சேர்ப்ப ரொடு மகிழ்ந்து கூடாதநாளில் நாம் இருந்தும் இல்லாதேம்போலாதலை யறியாநின்றேமன்றே: அங்ஙனமாகியும் இப்பொழுது அவர் தொடர்பு கழிந்ததுகண்டாய்: இஃதென்ன இன்னாமையுடையது? எ - று.

தாழையிலே அடியளவுந்தாழாது மேலே சிறிதளவு தழைதலால் யானை முதுகிலிடும் ஆடையை யுவமித்தார். பிசிர் - அலையின்கணெழுந் திவலை. இதிலுள்ள யாவும் உவமையும் பொருளும் ஒத்தலால் உள்ளுறையின்மை தெளிக.

தன்னையே கேள்வனாகக் கொண்டனனென்பதை அவன் அறியுமாற் றானே குடிபுலம்பின் அவர் என எடுத்தவள் பிறர்கேட்பர் கொல்லென் றஞ்சி இசையெச்சத்தால் தலைவரெனக்கொள்ளுமாறு வைத்தாள். இன்றி

யமையாமை கூறுவாள் காமிலமாத லறிதுமென்றாள். களவினியலாமையிற் புணர்ச்சியருகியதால் அது கழிந்ததேயென் றிரங்கினாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (உகக)

[மருதம்.]

(க.) இது, வாயின் மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனால் விடப்பட்டுக் காமக் கிழத்தியிடத்துத் தூதாகவந்த பாணனை அவட்குப்பாங்காயின விறலி நோக்கி ஊரனுவான் சிறியவளையையுடைய இவட்கு இஃது ஈடென்று தனது தேரை அலங்கரித்து என் முன்றிலின்கண்ணே நிறுத்தியிட்டு வேறுவா ளொருபரத்தைபாற் சென்றனன்கண்டாய்: அவனது தேரொடு வந்த நீயும் அவனொடுபோகாது எமது அட்டிற்சாலைக் கூரையைப் பற்றி நிற்கின்றனை; அப்படியே நீ நிற்பாயாகவென வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

(உ.) வரைவுகடாயதூஉமாம். மாற்றோர்
தொதுமலாளர் வரைவின் மேலிட்டு
மருதத்துக் களவு.

எ - து, வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகனை நெருங்கிய தோழி

ஐயனே, வரைவுவேண்டிவந்த அயலானொருவன் நமது தலைமகளின் வளை விலை யிதுவாகுமென்று தனது தேரை முன்றிலின்கண் வைகவிடுத்து அகன்றொழிந்தனன்: நீயும் அங்ஙனம் அகன்றொழியாது போந்து மணம் புரிந்து கொள்ளென ஆய்ந்து வரைவுகடாதல் தோன்றும்வண்ணங் கூறி யதுமாகும்.

பரணர் பாடியது.

௩00. சுடர்த்தொடிக் கோமகள் சினந்தென வதனெதிர்
மடத்தகை யாயங் கைதொழு தாஅங்
குறுகா லொற்ற வொல்கி யாம்ப
றாமரைக் கிறைஞ்சுந் தண்டுறை யூரன்
சிறுவளை விலையெனப் பெருந்தேர் பண்ணியெம்
முன்கடை நிறீஇச் சென்றிசி னோனே
நீயுந், தேரொடு வந்து போதல்செல் லாது
நெய்வார்ந் தன்ன துய்யடங்கு நரம்பி
னிரும்பா ணொக்கற் றலைவன் பெரும்பூ
ணேஎர் தழும்ப னூணூ ராங்கட்
பிச்சைசூழ் பெருங்களிறு போலவெ
மட்டி லோலை தொட்டனை நின்மே.

உரை:—நெய்வடிந்தாலொத்த பிசிரடங்கிய நரம்பு பூட்டிய யாழை யுடைய பெரிய சுற்றத்தையுடைய பாணர்தலைவனே, விளங்குகின்ற தொடி யணிந்த அரசகுமாரி சினங்கொண்டவுடன் அவ்விடத்தில் மடப்பத்தை யுடைய தோழியர்குழாம் கைதொழு திறைஞ்சினாற்போல மிக்க காற்று மோதுதலானே ஆம்பல்குவிந்து தாமரைமலரிடத்திலே வந்து சாய்ந்து வணங்காநிற்கும் தண்ணிய துறையையுடைய ஊரன் ஏனையொருத்திக்குப் பரியமளிக்கவேண்டிச் செல்லுவான் இடையே எம்மைக்காண்டலானே சிறிய வளையினையுடைய வளைக்குரிய விலை இதுவென்று தன் பெரிய

தேரை அலங்கரித்து எமது முன்றிலின்கண்ணே நிறுத்தியிட்டு வேறொரு பரத்தையின் மனையகம் நாடிச்சென் றொழிந்தனன்கண்டாய்; அவனது தேருடனே வந்த நீயும் அவன் பின்னே செல்லாது போரிலே பெரிய புண்ணால் அழகுபெற்ற 'தழும்பன்' என்பவனது ஊணூரிடத்துள்ள பிச்சைக்குவந்த பெருங்களிறு நிற்றல்போல எம்முடைய அட்டிற்சாலைக்கூரையின் பனையோலையைத் தொட்டுநிற்கின்றனை: அவ்வண்ணமே நிற்பாயாக; எ - று.

உள்ளுறை:—காற்று மோதுதலாலே ஆம்பல் தாமரையைத் தாழுமென்றது தலைவன் நின்னை ஏவுதலாலே நீ இங்குவந்து இறைஞ்சி நடலை பயிற்றுநின்றனையென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின் மறுத்தல்.

இரண்டாந்துறையின் உரை:—ஊரனொருவன் இவளைப் பொன்னணியவேண்டி இச்சிறிய வளையுடையாளுக்கு விலை யீதென்று தனது தேரினை அலங்கரித்து நிதியத்தொடு எமது முன்றிலிற்கொணர்ந்து நிறுத்தி அந்தணர் சான்றோர் முதலாயினோரை யழைத்துவரப்போயினன்: நீயும் அவ்வண்ணம் தேரொடுவந்து நிதியந்தந்து மணந்துசெல்லாது பாணரொக்கலுக்கு உணவளிக்குந் தழும்பனது ஊணூரென்னுமிடத்தே களிறுநிற்றல் போல இரவுக்குறியிடமாகிய அட்டிற்சாலைக் கூரைப் பனையோலையைத் தொட்டுக் கருதிக்கொண்டிருக்கின்றனை: அங்ஙனமே நிற்பாயாக; எ - று.

[குறிஞ்சி.]

இது, சேட்படுத்துப் பிரிவின்கண் அன்பின்
இயற்கையில் தகுவகையதோ ராற்றுமையி
னுனென்று தோழி தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

எ - து, தலைமகளைக் குறையயப்பித்துக் கூட்டுவிக்குந்தோழி தலைவியின் அருமைபெருமை முதலாயவைகளை யறிந்து தலைமகன் விரைவில்

வரைதல் காரணமாக அவனுக்கு இயையாது மறுத்துக்கூறி அவன்படுந் துன்பத்தை அறிந்துவைத்தும் எமது அன்னை இவளைப் பலகாலும் நோக்கிப் புகழ்ந்துகூறித் தன்மனத்து மறக்கபபடாத தன்மையளா யிராநின்றாளாத லின் இங்குக் கூட்டுவிப்பதை யறிந்தால் எத்தன்மையளாமோ? யான் இதனை யஞ்சுகின்றேனென்று தன்னுள்ளே கவன்றுகூறுநிற்பது.

பாண்டியன் மாறன்வழுதி பாடியது.

௩0௧. நீண்மலைக் கலித்த பெருங்கோற் குறிஞ்சி
நாண்மலர் புரையு மேனிப் பெருஞ்சுனை
மலர்பிணைத் தன்ன மாயிதழ் மழைக்கண்
மயிலோ ரன்ன சாயற் செந்தார்க்
கிளியோ ரன்ன கிளவிப் பணைத்தோட்
பாவை யன்ன வனப்பின ளிவளெனக்
காமர் நெஞ்சமொடு பலபா ராட்டி
யாய்மறப் பறியா மடந்தை
தேமறப் பறியாக் கமழ்கூந் தலளே.

உரை:—அகிலி னெய் பூசி நீங்கதில்லாத மணம்வீசுகின்ற கூந்தலை

யுடைய தலைமகள் தான் பருவமுடைய ளாயினமையால் நீண்ட மலையிலே தழைந்த பெரிய தண்டினையுடைய குறிஞ்சியின் விடியலிலே விரிந்த மலர் போன்ற மேனியையும், பெரிய சுனையிலுள்ள குவளைமலர் எதிரெதிர்வைத்துப் பிணைத்தாற்போன்ற இமையையுடைய கரிய குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையும், மயிலி னொருதன்மையொத்த சாயலையும், கழுத்திலிட்ட சிவந்த வரையுடைய கிளியின் ஒருதன்மையொத்த சொல்லையும், பருத்த தோளையும், கொல்லிப்பாவைபோன்ற அழகையுமுடையவள் இவளென்று விருப்பம்வரும் உள்ளத்துடனே பலபடியாகப் புகழ்ந்துகூறி எமது தாய் சிறிதும் மறக்கப்படாத மடந்தையா யிராநின்றாளாதலின் இவளது ஆற்றாமைதீரக் கூட்டுவிப்பதை யறியின் அவ்வன்னை எத்தன்மையளாவாளோ?" இதற்கு யான் அஞ்சுகின்றேன்; எ - று.

தேம் - அகிலினெய். செந்தார் - கழுத்திலிட்டவரை.

தலைமகள் பருவமெய்திக் கதிர்ப்புக்கொண்டதனை நோக்கினமையிற் புறத்தேபோனால் முருகு அணங்குமோவென்று அன்னை ஒழியாது கருதுபவளாதலின் யாய்மறப்பறியா மடந்தையென்றாள். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய அவலம். பயன் - தானேகூறியாறுதல். (௩௦௧)

[பாலை.]

இது, பருவங்கழிந்தது கண்டு
தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, கார்காலம் வரும்பொழுது வருவேனென்றுகூறி வினைவயிற் சென்ற தலைமகன் முன்புகூறிய பருவம்வந்து நீங்குமளவும் வாராமையாலே தலைமன் நெஞ்சழிந்து சுரநெறியேகிய நமதுகாதலர் கொன்றைகள்மலர்ந்து கார்காலஞ் செய்ததனை அறிந்திலராயினும் புதர்தோறும் மலர்ந்த எறுழமலர்

வெண்ணிறம்பெறுகின்ற கூதிர்க்காலத்தையும் அவர் அறிந்திலரோவென நொந்து கூறுகிற்பது.

மதுரை, மருதனிளநாகனுர் பாடியது.

௩௦௨. இழையணி மகளிரின் விழைதகப் பூத்த
நீடுசுரி யிணர சுடர்வீக் கொன்றைக்
காடுகவின் பூத்த வாயினு நன்றும்
வருமழைக் கெதிரிய மணிநிற விரும்புத
னரைநிறம் படுத்த நல்லிணர்த் தெறுழ்வீ
தாஅந் தேரலர் கொல்லோ சேய்நாட்டுக்
களிறுதைத் தாடிய கவிழ்க ணிடுநீறு
வெளிறில் காழ வேல நீடிய
பழங்கண் முதுநெறி மறைக்கும்
வழங்கருங் கான மிறந்திசி னோரே.

உரை:—வேற்று நாட்டிலே களிறு காலாலுதைத்துப் போகட்டொழிந்த மேல்கீழாகப்படிந்த மிக்க புழுதி வெளிறின்றி வயிரமேறிய வேலமரங்கள் நெருங்கிய செல்லுவோருக்குத் துன்பஞ்செய்தலையுடைய முதிர்ந்த நெறியை மறையாநிற்கும் மக்கள் நடத்தற்கரிய சுரநெறியின்கண்ணே சென்ற தலைவர் பொன்னுலாகிய கலன்களை மிக அணிந்த மகளிர்போல யாவரும் விரும்பும் வண்ணம் மலர்விரிந்த நீண்ட சுரிந்த பூங்கொத்திலுள்ள விளங்குகின்ற பூவையுடைய கொன்றைக்காடு அழகுமிக்கிருந்த அதனை யறிந்திலரேனும் பெரிதும் வருகின்ற மழையை நோக்கி மலர்ந்த நீலமணியினிறம்போன்ற கரிய புதர்களிலுள்ள நல்ல பூங்கொத்தை யுடைத்தாகிய எறுழமலர் மழைக்காலம் நீங்குதலாலே தன்னிறமாறி வெண்மைநிறம் பொருந்தியிருத்தலை அவர் தாம் அறியாரோ? அறிந்திருப்பாரேல் முன்பு தாம் கூறிய பருவங்கழிகின்றதேயென்று வந்திருப்பரே; எ - று.

நீறு நெறியைமறைக்குங் கானமென்க. மணிநிற இணரையுடைய தெறுழமலரெனவுமாம்.

தலைவர் விரைவில்வந்து முயங்குதற்கு மில்லையேயென்பாள் சேய்நாட்டிறந்திசினோரென்றாள். இது துன்பத்துப்புலம்பல்.

இறைச்சி:—இரும்புதரிலுள்ள மணிநிறமலர் நரைநிறம்படுத்தவென்றது மணிநிறமுடைய யானும் விளர்ப்புநிறம்பெற்றேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௧௦௨)

[நெய்தல்.]

(௧.) இது, வேட்கை தாங்ககில்லாளாய்த்
தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, தலைவன்மீதுண்டாகிய காதலானது கைகடந்து பெருக அது தாங்க இயலாத தலைவி தோழியை நெருங்கி நாம் துயரமடைதல்போல நமது கொண்கனும் துன்பமெய்தி 'நள்ளிரவினும் நமது காதலி துயிலானாய் வருந்துவளோ' என்று தன் நெஞ்சிலே கருதுவதுண்டாகுமோ, ஆகுமெனில் ஒன்று கூறுவாயாகவென்று அழிந்து கூறுநிற்பது.

(௨.) சிறைப்புறத்தானென்பது மலிந்ததூஉமாம்.

எ - து, தலைமகன் ஒருசிறைவந் துறைவதனை யறிந்ததோழி சொல்லியதுமாகும். (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

மதுரை, ஆருலவியநாட்டு, ஆலம்பேரி, சாத்தனார் பாடியது.

௧௦௩. ஒலியவிந் தடங்கி யாம நள்ளெனக்
கலிகெழு பாக்கந் துயின்மடிந் தன்றே
தொன்றுறை கடவுள் சேர்ந்த பராரை
மன்றப் பெண்ணை வாங்குமடற் குடம்பைத்
துணைபுண ரன்றி லுயவுக்குரல் கேட்டொறுந்
துஞ்சாக் கண்ண டுயாடச் சாஅய்

நம்வயின் வருந்து நன்னுத லென்ப
துண்டுகொல் வாழி தோழி தெண்கடல்
வன்கைப் பாதவ ரிட்ட செங்கோற்
கொடுமுடி யவ்வலை பரியப் போகிக்
கடுமுர ணெறிசுறு வழங்கு
நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன்ற னெஞ்சத் தானே.

உரை:—தோழீ, நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; 'ஊரோசையவிந்தடங்கி இரவு நடுயாமமாகலும் கட்குடியின் செருக்கு அடங்கிப் பாக்கமுந் துயிலா

நின்றதே: இப்பொழுது நமதுகாதலனை நினைந்து நாம் வருந்துதல்போலத் தெளிந்த கடலின்கண்ணே வலிய கையையுடைய பரதவமாக்கள் மீன்பிடித்தற்கு நெடுக இட்ட சிவந்த நிறத்தையும் வலித்துக்கட்டிய முடியையுயுமுடைய அழகிய வலை பீறுபடக் கிழித்துச் சென்று அச்சத்தைச்செய்யும் வலிமையுடைய தன் மருப்பினாற் கொல்லவல்ல சுறுமீன் இயங்காநிற்கும் நீண்ட நீர்த்துறையுடைய தலைவனது உள்ளத்திலும் பண்டுதொட்டு உறைகின்ற கடவுள் தங்கப்பெற்ற பருத்த அடியையுடைய ஊர்ப்பொதுவிலுள்ள பனையின் வளைந்த மடலிடத்துச்செய்த குடம்பையின்கண் ணிருந்து தன் பெடையைப் புணர்கின்ற மகன்றிலின் வருத்தந்தருங் குரலைக் கேட்குந்தோறும் நல்ல நுதலினையுடைய நமது காதலி கண்ணுறங்காது காமநோய் வருத்துதலானே உடம்பு மெலிந்து நம்மீது வருத்தமடையாநிற்பள்' என்பதும் உண்டாகுமோ? ஆராய்ந்து கூறாய்; எ - று.

மன்றப்பெண்ணை - ஊர்ப்பொதுப்பனை. தங் குலதெய்வத்தையும் ஊர்ப்பொதுத் தெய்வத்தையும் பனையிலேற்றுவித்து வணங்கிவருவது தொன்றுதொட்டுவரும் நெய்தனிலத்து வழக்கு.

உசாவுவாருண்டாயவிடத்துச் சிறிதாற்றலாமெனினும் அதுவுமில்லாதபடி பாக்கந் துயின்மடிந்ததேயென் றிரங்கினாள்.

உள்ளுறை:—பரதவரிட்ட வலையைக் கிழித்துச்சென்று சுறு இயங்கு

மென்றது நாம் நமது அன்பினாலே பிணிக்கவும் தலைவன் அதனையிகந்து சென்று வைகாநின்றானென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௩0௩)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக
ஆற்றாளாகிய தலைமகள் வன்பொறை
எதிர் மொழிந்தது.

எ - து, வரைந்துகொள்ளாது பலநாளும் களவில்வந் தொழுகுந் தலைமகனை நினைந்து வருநெறியின் ஏதங்கருதி வருந்திய தலைமகள் தன்னை வருந்தாதேயென்று தோழி பலகாலுங் கூறுதலானே தாங்காது எதிர்மொழிபவள் தலைவனை முயங்கினபோது எழிலும் பிரிந்தபோது பசலையுந் தோன்றுதலால் அவன் மார்பு இன்பமுந் துன்பமு முடையதென்று கூறுவதுடன் உள்ளுறையால் அவன் விரைய மணஞ்செய்துகொள்வானாக வெனவும் பரிந்து கூறுகிற்பது.

மாறோக்கத்து, நப்பசலையார் பாடியது.

௩0௪. வாரன் மென்றினைப் புலவுக்குரன் மாந்திச்
'சாரல் வரைய கிளையுடன் குழீஇ

வளியெறி வயிரிற் கிளிவிளி பயிற்று
நளியிருஞ் சிலம்பி னன்மலை நாடன்
புணரிற் புணருமா ரெழிலே பிரியின்
மணிமிடை பொன்னின் மாமை சாயவெ
னணிநலஞ் சிதைக்குமார் பசலை யதனா
லசுணங்,கொல்பவர் கைபோ னன்று

இன்பமுந் துன்பமு முடைத்தே
தண்கமழ் நறுந்தார் விறலோன் மார்பே.

உரை:—கிளிகள் சாரல்பொருந்திய மலையிலுள்ள சுற்றத்தொடு சேர்ந்து தாம் கொள்ளையிடுதற்குரிய மெல்லிய தினையின் மணம்நிரம்பிய கதிரைக் கொய்துதின்று காற்றினால் ஒலியெழும்புங் கொம்புவாச்சியம்போல ஒன்றனை யொன்று அழையாநிற்கும் நெருங்கிய பக்கமலைகளையுடைய நல்ல மலைநாடன் வந்து என்னைப் புணர்ந்த காலமெல்லாம் எனக்கு நல்ல அழகு உண்டாகாநிற்கும்: அவன் என்னைப் பிரிந்தாலோ நீலமணியிடைப்பட்ட பொன்போல எனது மெய்யின் மாந்தளிரின் தன்மைகெட என்னழகையும் நலத்தையும் பசலைதோன்றிக் கெடுக்காநிற்கும்: ஆதலினால் தண்ணிதாய் மணங்கமழும் நறிய மாலையணிந்த வலிமையுடைய நமது காதலன் மார்பானது இசையறிவிலங்காகிய அசுணமானைக் கொல்பவருடைய கையைப் போல இன்பமுந் துன்பமு முடையதாயிராநின்றது; எ - று.

வாரல் - நீளுதலுமாம். ஆர் இரண்டும் அசைநிலை. அசுணங்கொல்பவர் முதலில் யாழைவாசித்துப் பின்பு செவியி லேற்கவொண்ணாத பறையை முழக்கி அவற்றைக் கொல்வதனால் இன்பமுந் துன்பமு முடைமையின் அதனையுவமித்தார்.

உள்ளுறை:—கிளி கிளையொடு குழீஇவந்து தினையைத் தின்று விளியயிற்றும் நாடனென்றது அப்படிப்போலத் தலைமகனும் அந்தணர் சான்றோருடன் குழீஇவந்து என்னை மணந்து என்னலனைத்துய்த்து மகிழ்ந்து விளையாடப்பெறுவானாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௩௦௪)

[பாலை.]

(௧.) இது, நற்றாய் தோழிக்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் தலைமகளை இரவில் உடன்கொண்டு சென்றனனென்று செவிலியாலறிந்த ஈன்றதாய் அஃது, அறநெறியென்று கொண்டும் பிரிதல்பொறாது தோழியை நெருங்கி 'மகளே, நினதுதோழி ஆடியபந்தும் அவள் ஓம்பிவந்த வயலையங்கொடியும், விளையாடிய நொச்சியும், அவளில்லாது தனியேகண்ட சோலையும் என்னை வருத்தாநிற்ப அதனொடு நில்

லாமே காட்டின்கண்ணே நண்பகலிற் புறவின்குரலைக்கேட்டு அமர்த்த நோக்கத்தால் அவ்விடலை வருந்தவுஞ் செய்யுமோவென என்னுள்ளந் துயர மெய்துவதேயென் றழிந்து கூறுநிற்பது.

(உ.) மனைமருட்சியுமாம்.

எ - து, ஈன்றதாய் மனையின்கண்ணே யிருந்து மருண்டு சொல்லியது மாம். (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

கயமனார் பாடியது.

௩௦௫. வரிபணி பந்தும் வாடிய வயலையு
மயிலடி யன்ன மாக்குர னொச்சியுங்
கடியுடை வியனகர் காண்வரத் தோன்றத்
தமியே கண்டதண் டலையுந் தெறுவர
நோயா கின்றே மகளைநின் றோழி
பெரிசினந் தணிந்த விலையி லஞ்சினை
வரிப்புறப் புறவின் புலம்புகொ டெள்விளி
யுருப்பவி ரமையத் தமர்ப்பன னோக்கி
யிலங்கிலை வென்வேல் விடலையை
விலங்குமலை யாரிடை நலியுங்கொ லெனவே.

உரை:—மகளே, நினது தோழி விளையாடிய வரிந்து அணிந்த பந்தும், நீர்விடுவாரின்மையாலே வாடிய அவளோம்பிவந்த வயலைக்கொடியும், சிற்றில்கோலி விளையாடிய மயில்போன்ற இலையையும் கரிய பூங்கொத்தையுமுடைய நொச்சியும், காவலையுடைய அகன்ற மாளிகையிடத்து எதிரே காணும்படி தோன்றுநிற்ப, அவளின்றித் தமியேகண்ட சோலையும் என்னை வருத்தாநிற்ப அவற்றோடு, நினது தோழி ஆதித்தமண்டிலங் கொதிப்புச் சிறிதடங்கிய மாலையின் முற்படுபொழுதில் இலையுதிர்ந்த அழகிய மரக்கிளை

யிலிருந்து வரிபொருந்திய முதுகினையுடைய புறவினது அச்சங்கொள்ளத் தக்க தெளிந்த கூவுதலாகிய ஓசையைக்கேட்டு வெப்பமிக்க பொழுதின் கண் வருந்திப் போர்செய்யப் புகுந்தாற்போன்ற கண்ணையுடையளாய் நோக்கி இலங்கிய இலைவடிவாகிய வெற்றிபொருந்திய வேற்படையையேந்திய காதலனை மலைகுறுக்கிட்ட அரிய நெறியிடத்தே துன்புறத்துங்கொல்லோவென்றே எனக்கு வருத்தமுண்டாகாநின்றது; எ - று.

மகனை, ஐ - சாரியை. நலியுமோவென நோயாகின்ற எனக்கூட்டுக.

தன் புதல்வி காதலனொடு கலந்து இனியவாழ்வெய்தக்கண்டால் இப்பொழுது அவளின்றிக் காணப்படும் பந்து முதலாயவற்றானெய்துந் துயரமெல்லா மொருங்கேயகலும்; அவ்வண்ணமின்றி அவனை வெறுக்கச்செய்

யின் இல்லறநிகழ்த்தற்கியலாது வருந்துமே யென்பதுகொண்டு பந்துமுதலாய கண்டவழி யெய்துந் துன்பமேயன்றி விடலையை நலியுங்கொலென்று மிரங்கினள். மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றாமை நீங்குதல்.

[குறிஞ்சி.]

(க) இது, புனமடிவுரைத்துச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து, தலைமகன் ஒருபுறமாகவந்து மறைந்துறைதலை யறிந்த தோழி புனங்கொய்தலையும் தலைமகளை இல்வயிற்செறிப்பதனையும் அவனறிந்து விரைய மணம்புரிந்துகொள்ளும்படி கூறுவாளாகி நமர் தினைப்புனங் கொய்யலுறுகின்றனர்: அன்றி, இறைவியையும் மனையகங் கொண்டுபுகுதுவாராயினர்; இனி, அவளை நமது புனத்தின்கண்ணே காணவு மியையாதேயென நொந்துகூறுகிற்பது.

(உ.) சிறைப்புறமுமாம்.

எ - து, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகக் கூறியதுமாம். (உரை இரண்

டற்குமொக்கும்.)

உரோடோகத்துக், கந்தரத்தனார் பாடியது.

கூ0சு. தந்தை வித்திய மென்றினை பைபயச்
சிறுகிளி கடிதல் பிறக்கியா வணதோ
குளிர்படு கையள் கொடிச்சி செல்கென
நல்ல வினிய கூறி மெல்லக்
கொயற்றொடங் கினரே கானவர் கொடுங்குரற்
குலவுப்பொறை யிறுத்த கோற்றலை யிருவி
விழவொழி வியன்களங் கடுப்பத் தெறுவரப்
பைத லொருநிலை காண வைகல்
யாங்கு வருவது கொல்லோ தீஞ்சொற்
செறிதோட் டெல்வளைக் குறுமகள்
சிறுபுனத் தல்கிய பெரும்புற நிலையே.

உரை:—'கிளிகடிகருவி பொருந்திய கையையுடைய கொடிச்சியே, நீ மனையகம்புகுவாயாக' என்று நல்ல இனிய மொழிகளை மொழிந்து கானவர் மெல்லத் தினைக்கதிரைக் கொய்யத்தொடங்கினர்: ஆதலின் எமது தந்தை விதைத்த மெல்லிய தினையைக் கொய்துகொண்டுபோமாறு மெல்ல மெல்ல வருகின்ற சிறிய கிளிகளை வெருட்டுதல் இனி எப்படியாகும்? அங் கிட

வனம் வளர்ந்த கதிர்களாகிய குலவிய பொறையைக் கொய்தொழிந்த கொம் பாகிய தலையையுடைய தினைத்தாள்கள் தாம் திருவிழாச்செய்தொழிந்த அகன்ற அவ் விழாக்களம்போலப் பொலிவழிந்து எம்மை வருத்தாநிற்கை யில் இவ்வண்ணம் கொல்லை யழிந்ததன்மையையும், இனிய சொல்லும் நெருங்கிய தொகுதியான ஒளிபொருந்திய வளையுமுடைய இளமையுற்ற எங்கள் தலைமகள் முன்பு சிறிய தினைப்புனத்துப் பெரிய மேற்கூரையுடைய கட்டுப்பரணிலே நின்ற நிலைமையையும் பார்க்கும்பொருட்டுக் காலையிலே தலைமகன் எப்படி வருதலினையுமோ? இயையாதே; எ - று.

பிறக்கு - அசைநிலை. பொறை - பாரம். இருவி - தினைத்தாள்.

கிளியோப்புதலில்லையாதலின் இனிப் புனத்து வந்து பகற்குறி கூடவு மியையாதேயென்பாள் யாவணதென்றான். செல்கவென்பதனால் இற்செறிப் பறிவுறுத்தினாள். இங்ஙனங்கூறவே வரைந்துகொள்கவென அறிவுறுத்தி னளுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௩௦௬)

[நெய்தல்.]

இது, குறிநீடஆற்றளாகிய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

எ - து, தலைமகன் குறித்த குறியிடத்துவரப் பாணித்தமையால் அது பொறாது வருந்திய தலைவியைத் தோழி நோக்கி அங்கே தேரின் மணி யொலி இசையாநிற்கும்: இளையரும் ஒலியாநிற்பர்: ஆதலின் நினது நல னுகரும்படி கொண்கன் இன்னே வருகுவன்காண்: வருகின்ற அவன் தான்நம்மைக் காணாது வருந்துவதை நாம் சிறிதுபொழுது கண்டுமகிழும் வண்ணம் இங்குள்ள புன்னையடிமறைவில் மறைந்துகொள்வோம் வருவா யாகவென்று வலியுறுத்திக் கூறாநிற்பது.

அம்மூவனார் பாடியது.

௩௦௭. கவர்பரி நெடுந்தேர் மணியு மிசைக்கும்
பெயர்பட வியங்கிய விளையரு மொலிப்பர்
கடலாடு வியலிடைப் பேரணிப் பொலிந்த
திதலை யல்கு னலம்பா ராட்டிய

வருமே தோழி வார்மணற் சேர்ப்ப
னிற்பட வாங்கிய முழவுமுதற் புன்னை
மாவரை மறைகம் வம்மதி பானாட்
பூவிரி கானற் புணர்குறி வந்துநம்
மெல்லிணர் நறும்பொழிற் காணுதவ
னல்ல லரும்படர் காண்கநாஞ் சிறிதே.

உரை:—தோழீ, செல்லுதலில் விருப்பமுடைய குதிரைபூட்டிய நெடிய தேரிலே கட்டிய மணியும் ஒலியாநிற்கும்: பெயர்ந்துபட நடக்கின்ற வீரரும் ஆரவாரியாநிற்பர்: ஆதலின் நெடிய மணற்குன்றினையுடைய சேர்ப்பன் மகளிர்சென்று கடனீராடுகின்ற அகன்ற இடத்திலே மிக்க அழகுடன் பொலிந்து விளங்குகின்ற தத்திபடர்ந்த நினது அல்குலின் நலனைப் பாராட்டுமாறு இப்பொழுதே வருகிற்பன்காண்: அவ்வண்ணம் வரினும் இதுகாறும் வாராது நம்மை நடுங்கவைத்தளனாதலின் அவனும் இந் நடுயாமத்து மலர்விரிந்த சோலையில் நாம் புணர்கின்ற குறியிடத்து வந்து மெல்லிய பூங்கொத்தினையுடைய நறிய சோலையின்கண்ணே நம்மை எதிர் காணுதவனாகிப் படுகின்ற நீங்குதற்கரிய அல்லலாகிய துன்பத்தையும் நாம் சிறிது பார்ப்போம்: அதனால் நமது மனையருகில் வளர்ந்த குடமுழாப் போன்ற அடியையுடைய புன்னையின் கரிய அடிமரத்தின் பின்னே சென்று மறைந்துகொள்வோம்; நீ வருவாயாக; எ - று.

பெயர்படல் - பெயர்ந்துபோதல்.

அணித்தாகவந்தமை அறிவுறுத்துவாள் தேர்மணியும் இளையரும் ஒலிப்பது கூறினள். உவகை உள்ளத்தடக்க அடங்காமையின் அல்குனலம் பாராட்டி யமைவனெனத் தலைமகள்பால் இறைமகன் உழுவலன்புடையனென அவள் ஆற்றும்படி கூறினளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (௩௦௭)

[பாலை.]

*இது, நெஞ்சினாற் பொருள்வலிக்கப்பட்ட தலைமகன்
தலைமகளையெய்தி ஆற்றானாய் நெஞ்சினிற்
சொல்லிச் செலவழுங்கியது.*

எ - து, பொருள்வயிற்பிரியுமாறு கருதிய தலைமகன் தலைமகள்பால் நெருங்குதலும் இவனது பிரிவின் குறிப்பறிந்த அவள்வருந்தி இவன்மீது சாய்ந்துகலங்கி வருந்துவதறிந்து இவ்வண்ணம் என்மேலழிந்துசாய்தலால் என்னுள்ளம் பிரிதலையொழித்து இவள்பால் முயங்கியுறையாநின்றது: இனிப் பொருளா லாவதென்னென்று செலவழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

எயினந்தைமகன் இளங்கீரனார் பாடியது.

௧௦௮. செலவிரை வுற்ற வரவம் போற்றி
மலரே ருண்கண் பனிவர வாயிழை
யாந்தற் கரையவு நாணினள் வருவோள்
வேண்டா மையின் மென்மெல வந்து

வினவலுந் தகைத்தலுஞ் செல்லா ளாகி
வெறிகமழ் துறுமுடி தயங்க நல்வினைப்
பொறியழி பாவையிற் கலங்கி நெடிதுநினைந்
தாக மடைதந் தோளே யதுகண்
டீர்மட் செய்கை நீர்படு பசுங்கலம்
பெருமழைப் பெயற்கேற் றாங்கெம்
பொருண்மலி நெஞ்சம் புணர்ந்துவந் தன்றே.

உரை:—ஆராய்ந்தணிந்த கலன்களையுடைய நமது காதலி நாம் பொருள் வயிற்பிரிந்து செல்லுதலின் விரைவாலுண்டாகிய சொல்லை விரும்பிக் கேட்டுக் குவளைமலர்போன்ற மையுண்டகண்ணில் நீரைவடியவிடுதலும் அதனை

யாம் அறிந்து இஃது என்னென்று அவளைப் பலபடியாகப் பாராட்டி வின
வவும் அதற்கு விடைகூற நாணினளாகி வருபவள் யாம் பிரிதலில் விருப்ப
மின்றி மெல்லமெல்லவந்து நீ எங்கேபோகின்றனையென்று வினவாமலும்
போகலையென்று தடாமலு மிருக்குந்தன்மையளாய் மணங்கமழ்கின்ற நெருங்
கிய குழல்முடியாகிய கொண்டைவிளங்க நல்ல சித்திரத்தொழிலமைந்து
இயக்கும் இயந்திரமற்றழிந்த பாவையொன்று எம்மீது விழுந்தாற்போலக்,—
கலங்கி நெடும்பொழுது நினைந்துநின்று பின்பு எம் உடம்பின்மீது சாய்ந்து
விழுந்தனள்: அவ்வண்ணம் விழுதலும் அதனைநோக்கி ஈரிய மண்ணாற்செய்
யப்பட்டு ஈரங்காயாத பசுமட்கலம் ஒன்று பெரிய மழைநீரை ஏந்தவைத்த
லால் அஃது அந்நீரோடு வேறுபாடின்றிக் கரைந்தொழியுமன்றே அப்படிப்
போலப் பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய எமது நெஞ்சம் அவளுடன் ஒன்று
பட்டுக் கரைந்து வேறுபாடின்றி அடங்கிற்றுமன்; ஆதலின் இனிப் பிரிவது
தான் எவ்வண்ணமாகும்? எ - று.

இதனுள் ஆயிழை போற்றி நாணிவந்து செல்லாளாகித் தயங்கக் கலங்கி
நினைந்து அடைந்தோளென வினையெச்ச அடுக்காகக்கொண்டு எழுவாய்க்
கும் பயனிலைக்கும் இடையேகிடந்து பயனிலையை விசேடிக்கும் எச்சங்க
ளுள்ளே ஒன்றனை முற்றாகக்கொண்டு திரித்துப் பாலும் இடமுங்காட்டி
நிற்பச் செய்யுள் செய்தமை யறிக. தகைத்தலுஞ்செல்லான் - ஒரு சொல்
லாகக்கொள்க.

தான் அன்பின் மிகுதியாற் பாராட்டினது கண்டு நாணினமையின்
அதனைக் கூறுவான்போன்று தன் அன்பைப் புலப்படுத்தினான். பாவையிற்
கலங்கி ஆகமடைதந்தோளென அவளது அன்பின்மிகுதியும் அவட்குத்
தானின்றியமையாமையுங் கூறினான். இருவரும் அன்பின்மேலீட்டினாற்
கலந்துமகிழ்வதனினும் பொருள் சிறப்பிலதென்பான் 'பொருள்மலிநெஞ்சம்
புணர்ந்துவந்தன்று' என்றான். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்
பற்றியஇளிவரல். பயன் - இல்லத்தழுங்கல். (கூ0அ)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவுநீட ஆற்றாளெனக் கவன்று
தான் ஆற்றாளாகிய தோழியைத்
தலைமகள் ஆற்றுவித்தது.

எ - து, தலைவன் மணஞ்செய்துகொள்ள நீட்டித்தலானே தலைமகள் வருந்துவளேயென்று கவலைகொண்டு தோழி ஆற்றாதிருத்தலை யறிந்த தலைமகள் அவளை நெருங்கி நின்னா லெனக்குத் தீங்குவந்ததென்று அழாதே கொள்: அவனது கேண்மைநமக்குத் துன்பமுடைத்தென நீ கூறுகிற்பை: அவருடைய நட்பினியல்பை நன்றாக அறிந்துளேனாதலின் யான் பொறையோடு உறைவேனென அவள் தெளியும்படி கூறுகிற்பது.

கபிலர் பாடியது.

௩0௯. நெகிழ்ந்த தோளும் வாடிய வரியுந்
தளிர்வனப் பிழந்தவென் னிறனு நோக்கி
யான்செய் தன்றிவ டுயரென வன்பி
னாழல் வாழி தோழி வாழைக்
கொழுமட லகலிலைத் தளிதலைக் கலாவும்
பெருமலை நாடன் கேண்மை நமக்கே
விழும மாக வறியுந ரின்றெனக்
கூறுவை மன்னோ நீயே
தேறுவன் மன்யா னவருடை நட்பே.

உரை:—தோழீ, தளர்வடைந்த தோளையும், வாட்டமுற்ற இரேகை

யையும், மாந்தளிரின் தன்மைபோன்ற அழகிழந்த எனது நிறத்தையும் நோக்கி 'என்னால் இவளுக்கு இத்துயர் செய்யப்பட்டது' என்றுகூறி என் பாலுள்ள அன்பின் மிகுதியினால் நீ அழாதேகொள்: நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக: வாழையின் கொழுவிய மடலகன்ற கட்டைக்குருத்தாகிய இலையிலே தாற்றினுள்ள இனியநீர் கலந்து தங்கியிருக்கும் பெரிய மலைநாடனுடைய நட்பானது நமக்குத் துன்பமாயிருக்கவும் அதனை அறிபவரில்லையேயென்று நீ கூறுநிற்பை: ஐயோ! அவருடைய நட்பை நான் மிக நன்றாகத் தெளிந்திருக்கின்றேனாதலால் ஆற்றியிருப்பேன்காண்; எ - று.

வரி - இரேகை. கலாவும் - கலக்கும். செய்தன்று - செய்தது.

தலைமகன் பிரிந்ததனைக்கருதி எக்கமடைந்ததனால் தோள்நெகிழ்ச்சியும் இரேகையின் வாட்டமும் மேனியதழிவுங்கண்ட தோழி முன்பு தான் மதி

யுடம்பட்டதனிமித்தம் இப்பொழுது இவளுக்கு இத்தீங்கு நேர்ந்ததெனக் கவன்றனளாதலின் இவள் துயர் யான் செய்ததென அழலென்றாள். தலைவன் பிரியும்பொழுதெல்லாம் கூறிய வாய்மை பிறழாது குறித்தபருவத்து வருவதனால் அவர் நட்பை யான் தெளிவேனென்றாள். தோழி வருந்திக்கூறலின் நாடன் என ஒருமையாகவும் தலைவி தலைவனை உயர்த்திக்கூறலின் அவர் எனப்பன்மையாகவுங் கூறியதாம்.

உள்ளுறை:—வாழைமடலிலே நீர்தங்கிக் கலந்திருக்குமென்றது என்னுள்ளத்தில் எப்பொழுதும் அவர் தங்கிக் கலந்திருப்பாதலால் யான் வருந்தேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் தோழியையாற்றுவித்தல். (நூ0க)

[மருதம்.]

(க) இது, வாயிலாகப்புக்க விறலியைத் தோழி சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்து மீண்டுவந்த தலைமகன் தலைமகளது

ஊடல்தீர்ப்பான் விறலியை விடுத்தலும் அவளை நோக்கிய தோழி எங்கள் இறைவனுக்கு இன்னுமொரு பரத்தையை நாளைக்கொணர்ந்து கொடுக்க உடன்பட்டுவந்த விறலீ, நின் பயனற்ற சொல்லை அப்பரத்தையரின் தாயர் பாலுங்கூறி அவரையும் மயங்க விடுப்பாய்கொலா மென்று வெகுண்டு கூறுகிற்பது.

(உ.) விறலியை எதிர்ப்பட்ட பரத்தை சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

பரணர் பாடியது.

௩௰௦. விளக்கி னன்ன சுடர்விடு தாமரைக்
களிற்றுச்செவி யன்ன பாசடை தயங்க
வுண்டுறை மகளி ரிரியக் குண்டுநீர்
வாளை பிறழு மூரற்கு நாளை
மகட்கொடை யெதிர்ந்த மடங்கெழு பெண்டே
தொலைந்த நாவி னுலைந்த குறுமொழி
யுடன்பட் டோராத் தாயரோ டொழிபுடன்
சொல்லலை கொல்லோ நீயே வல்லைக்
கன்றுபெறு வல்சிப் பாணன் கையதை

வள்ளுயிர்த் தண்ணுமை போல
வுள்யாது மில்லதோர் போர்வையஞ் சொல்லே.

உரை:—விளக்கைப்போன்ற ஒளிவிடுகின்ற மலர்பொருந்திய தாமரையினுடைய களிற்றியானையின் செவியைப்போன்ற பசிய இலை அலைபட நீர்பருகுந் துறையின்கணிறங்கிய மாதர்களஞ்சியோட ஆழமாகிய நீர்மிக்க

பொய்கையில் வாளைமீன் வெடிபாயும் ஊரனுக்கு இனி வருகின்ற அடுத்த நாளைக்கும் ஒரு பரத்தையைக் கொணர்ந்து கொடுத்தற்கு நேர்ந்த அறியாமையுடைய விறலியே, மெய்ம்மையே கல்லாதொழிந்த நாவினால் நிலைகுலைந்த தாழ்மையுடைய நின் சொல்லுக் குடன்பட்ட அப் பரத்தையரின் தாய்மாருடன் ஒருசாரெய்தி நீதான் விரைவாக ஆவின்கன்றையுரித்து உணவாகக்கொள்ளுகின்ற பாணன் கையிடத்ததாகிய பெரிதாக ஒலித்தலையுடைய தண்ணுமை வாச்சியம்போல உள்ளே யாதுமில்லாத ஒரு மேற்போர்வையுடைய சொற்களைச் சொல்லுகின்றிலையோ? அங்ஙனஞ்சொல்லி அவரையும் பிறர் முயங்குமாறு விடுக்கலாமன்றோ? எ - று.

தாமரை - அதன் மலருக்கு ஆகுபெயர். யாதுமில்சொல் - பயனற்ற சொல். தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினள்.

பரத்தை நயக்குமாறு வேண்டும் பொய்ம்மைகூறிப் புணர்ப்பித்தலின் தொலைந்த நாவினென்றாள். பிற ரறியாவாறு மந்தணமாகச் செய்தமைத்தலிற் குறுமொழியென்றாள். இழிதகவுகருதாது முதியோரையும் புணர்க்குமியற்கையையென்பாள் தாயரொடு சொல்லலைகொ லென்றாள். நின் பயனற்றசொல் பரத்தையர்க்கும் அவரன்னையர்க்கு மேற்பதன்றி இங்குப் பயன்படாதென்பதாம்.

இறைச்சி:—வாளைமீன் தாமரைவருந்த மகளிரிரிந்தோடக் குண்டு நீரில் வெடிபாய்ந்து பிறழுமென்றது தலைமகன் யாம்வருந்தக் காமக்கிழத்தியர் இரிந்தகல விருந்தாக நீ புணர்த்திய புதியபரத்தையிடத்தே சென்று தங்காநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல்.

[நெய்தல்.]

இஃது, அலர் கூறப்பட்டு ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தது.

எ - து, அயலார் பழிச்சொல்லெடுத்தலால் அது பொறாது வருந்திய தலைமகளைத் தோழிநோக்கி நம்மூர் எல்லாவளனுமுடையது: துறையு மினிமையுடையது: நமது காதலரின் தேரொலிகேட்ட லரிதாணமையின் நம்மூர்ச்

சோலைக்கு அஃது ஒன்றுமே பழியுடையதா யிராநின்றது: அவர் வந்து கூடின் அதுவு மிக நல்லதாயிருக்குமென்று கூறி ஆற்றுவிப்பது.

உலோச்சனார் பாடியது.

௧௬௬. பெயினே, விடுமா னுழையினம் வெறுப்பத் தோன்றி
யிருங்கதிர் நெல்லின் யாண ரஃதே
வறப்பின், மாநீர் முண்டகந் தாஅய்ச் சேறுபுலர்ந்
திருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்பு விளையு
மழியா மரபினம் மூதூர் நன்றே
கொழுமீன் சுடுபுகை மறுகினுண் மயங்கிச்
சிறுவீ ஞாழற் றுறையுமா ரினிதே
யொன்றே தோழிநங் கானலது பழியே
கருங்கோட்டுப் புன்னை மலரிற்று தருந்தி
யிருங்களிப் பிரச மூதவவர்
நெடுந்தே ரின்னொலி கேட்டலோ வரிதே.

உரை:—தோழீ, அழியாத மரபினையுடைய நம்மூரானது மழைபெய் தாலோ, எங்கும் உலாவாநின்ற உழையாகிய மான்கூட்டங்கள் செறியத் தோன்றப்பெற்றும் பெரிய கதிர்களையுடைய நெல்லின் புதுவருவாயினை யுடையதா யிராநின்றது: அங்ஙனம் மழைபெய்யாது வறந்துவிட்டாலோ, பெரிய கழிநீரிடத்து முள்ளிச்செடியின் மலருதிர்ந்து பரந்து சேறெல்லாம் ஒருசேரக்காய்ந்து கரிய கழிச்சேற்றிடமெங்கும் வெள்ளையாகிய உப்புவிளை யாநிற்கும் பெருமையுடையதா யிராநின்றது: இவையேயுமன்றிக் கொழுத்த மீன்சுடுபுகை தெருக்களினுள்ளேகலந்து சிறிய மலரையுடைய ஞாழல்மரங்

கள் மிக்கதுறையும் இனியதாயிராநின்றது: இவ்வளவு வளம்வாய்ந்த நம்மூர்க் கணுள்ள கடற்கரைச் சோலை யொன்றுமே ஊராரெடுக்கும் ஒரு பழியை யுடையதா யிராநின்றது: அதுதான் யாதோவெனில் கரிய கிளையையுடைய புன்னைமலரிலுள்ள தேனைப்பருகிக் களிப்பினையுடைய கரிய வண்டுகள் நன் னிமித்தமாக எதிர்வந்து ஒலியாநிற்ப நமதுகாதலராகிய அவர் வருகின்ற நெடிய தேரின்செவிக்கினிய ஓசையைக் கேட்பதுதான் அரியதா யிராநின் றது: இவ் வருமையொன் றில்லையாய்விடின் நம்மூருஞ் சோலையும் மேதக் கனவாதலொடுஅவர்வந்து நம்மைக்கூடின் அதுவும் மிக்க நல்லதாக நமக்குத் தோன்றுங்காண்; எ - று.

வெறுத்தல் - செறிதல். நன்னிமித்தம் - யாம் தேனைப்பருகி மகிழ்தல் போல நீயும் தலைவியினது நலனுகர்ந்து மகிழ்தியென்பது. தோன்ற எதிர் வந்தொலித்தல். மழைபெய்தால் மான்கள் காட்டைக்கடந்து நாட்டில்வந் தியங்குவ தியல்பு. அவை எவ்வளவினவாகத் தின்றழித்தாலும் குறைபா டின்றி விளையு மதுவென்றவாறு.

'மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை' என்பது ஏனை நிலத்தார்க் கன்றி நெய்தனிலமாக்கள் பெயினும் வறப்பினும் பயன்பெறுவ ரென்பாள்போலத் தலைமகன் பிரியினும் பிரியாதுறையினும் ஒருதன்மையான அன்பினன் என்று கூறினளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல், (கூகக)

[பாலை.]

இது, பொருள் வலித்த தலைமகன் நெஞ்சினை
நெருங்கிச் சொல்லியது.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரியுந் தலைமகன் தன்னெஞ்சினை நெருங்கி

நெஞ்சமே, அருகில் நாம் முயங்கியுறையுங் கோடைநாளிலேயும் நடுங்கும் நமது காதலி கார்முதலாய நான்கு பருவங்களிலும் என்னபாடு படுவளோ வென்று யான் வருந்துகின்றேனென நொந்து கூறுநிற்பது.

கழார்க், கீரனெயிற்றியார் பாடியது.

௩௱௧௨. நோகோ யானே நோமென் னெஞ்சே
பனிப்புத லீங்கை யங்குழை வருடச்
சிறைகுவிந் திருந்த பைதல்வெண் குருகு
பார்வை வேட்டுவன் காழ்களைந் தருள
மாரி நின்ற மைய லற்சிர
மயர்ந்தன ளுழைய மாகவுந் தானே
யெதிர்த்த தித்தி முற்று முலையள்
கோடைத் திங்களும் பனிப்போள்
வாடைப் பெரும்பனிக் கென்னள்கொ லெனவே.

உரை:—பொருளீட்டுமாறு யான் உடன்பட்டு நின்றொடு வந்திலே னென்று நொந்துகொள்ளுகின்ற என் நெஞ்சமே, மேலேறிப் படருந் தேமலையும் முற்றாத இளைய கொங்கையையு முடையளாகிய நமது காதலி அவ ளருகினின்றும் பிரியாது நாம் இருந்தேமாகவும் மயங்கினளாய்க் கோடைத் திங்களினும் நடுங்குபவன்,—குளிர்ந்த புதரிலுள்ள இண்டின் அழகியகுழை

முதுகைத் தடவிக்கொடுப்பத் தன் சிறகு குவிந்திருந்த வருத்தமிக்க வெளிய கொக்கைப் பார்வையாக்கி வேட்டுவன் அதன் காற்கட்டை யவிழ்த்துவிட

நின்ற கார்காலத்திலும், பகலிரவென அறியாவாறு மயங்கிக் கிடத்தலையுடைய கூதிர்க்காலத்திலும், வாடைக்காற்றோடு கலந்துவீசும் பெரிய முன்பனிப்பருவத்திலும், பின்பனிப் பருவத்திலும் தமியளாயிருந்து என்னபாடுபடுவளோவென்று யான் நோவாநின்றேன்: எனது நோயின் தன்மையறியாது நீ புலக்கின்றனை: ஈதொரு வியப்பிருந்தவாறு நன்று; எ - று.

இக.

அற்சிரம் - கூதிர்ப்பருவம். பனியெனப் பொதுப்படக்கூறினமையின் முன்பனி பின்பனியாகிய இருவகைப்பருவமுங்கொள்க. காழ் - பிணிப்பு. உழையம் - நெஞ்சையுளப்படுத்தியது.

உள்ளுறை:—வேட்டுவனாலே பார்வையாகக் களைந்து வைக்கப்பட்ட குருகு இண்டங்குழை வருடப் பைதலவாய் மாறிநிற்குமென்றது நம்மால் இல்லின்கண் வைகுமாறு விடப்பட்ட தலைவி வருந்தித் தோழி தேற்ற மாரிக்காலத்தைக் கழியாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத்தழுங்கல். (௩௪௨)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச்
சொல்லுவாளாய்ப் புனம் அழிவுரைத்துச்
செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து, தலைமகன் ஒருசிறைப்புறமாக வந்திருப்பதனை யறிந்த தோழி அவன் விரைவில் வரையுமாறு தலைவியைநெருங்கித் தோழீ, தினை கொய்யும்பதங் கொள்ளும்: அதனால் நாம் மீண்டு மனையகம் புகுவேம்போலத் தோன்றாநின்றது: அங்ஙனமானால் நம்முடைய தடைநீக்கிச் சென்று முன்பு நம்மைக் கைவிட்ட காதலனை எவ்வாறு அணைகிற்போமென நொந்து கூறாநிற்பது.

தங்கால், பொன்கொல்லன் வெண்ணாகனார்

பாடியது.

௩௧௩. கருங்கால் வேங்கை நாளுறு புதுப்பூப்
பொன்செய் கம்மியன் கைவினை கடுப்பத்
தகைவனப் புற்ற கண்ணழி கட்டழித்
தொலிபல் கூந்த லணிபெறப் புனைஇக்
காண்டற் காதல் கைம்மிகக் கடிஇயாற்
கியாங்கா குவங்கொ றோழி காந்தட்
கமழ்குலை யவிழ்ந்த நயவருஞ் சாரற்
கூதள நறும்பொழில் புலம்ப வூர்வயின்
மீள்குவம் போலத் தோன்றுந் தோடுபுலர்ந்
தருவியி னொலித்த லாஅ
கொய்பதங் கொள்ளுநாங் கூஉந் தினையே.

உரை:—தோழீ, கதிர்கொய்யும் பதங் கொள்ளாநின்ற நாம் கூவிக் கிளியோப்புந் தினைப்புனமெல்லாம் மேல் இலைகாய்ந்து மலையருவி ஒலித்

தாற்போல ஒலித்த லமையாவா யிராநின்றன: அதனால் யாம் காந்தளின் கமழ்கின்ற குலைமலர்ந்த விருப்பமிகுஞ் சாரலின்கண்ணே கூதாளிபடர்ந்து மலர்ந்த நறியசோலை தனிமையாகும்படி கைவிட்டு ஊரிடத்து மீண்டு செல்வேம்போல எனக்குத் தோன்றாநிற்கும்: இங்ஙனமாகையில் தடைமுழுதும் அழித்துக் கரிய கிளைகளையுடைய வேங்கைமரத்தில் நாட்காலையின் மலர்ந்த மிக்க புதியபூ பொன்னைப் பணிசெய்யும் பொற்கொல்லனுடைய கைவினையைப்போல மிக அழகுபொருந்திய தாழ்ந்த பலவாய கூந்தலில் அணிபெறச் சூடிக்காண்பதற்கு அளவுகடந்து விருப்பமிகுதலாலே நம்மை இப்பொழுது கைவிட்டிருக்கிற தலைவனை எவ்வாறு சென்று சேர்வோம்? எ - று.

கண்ணழிவு - தடை. கட்டழித்தல் - முற்ற ஒழித்தல். இஃது, அழிவில் கூட்டத்து அவன்புணர்வு மறுத்தல்.

கொய்பதங் கொள்ளுந் தினையென்றதனால் புனமழிவுகூறிப் பகற்குறியியலாதென மறுத்தாள். அணிபெறப்புனைந்து காண்டற் காதல் கைம்மிக வென்றதனால் அவ னின்றியமையாமைகூறி விரைவில் வரைந்தெய்துக வென்றாள். ஊர்வயின் மீள்குவம்போலத் தோன்றுமென்றதனால் வரைந்தெய்த இயலாதாயின் இரவுக்குறியேனும் வந்தெய்துகவென்று குறிப்பித்தாள். கடிஇயானென்றதனால் இங்ஙனம் அடைந்த எம்மைக் கைவிட்ட அறனிலாளனென நொந்துகூறினாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல். (௩௧௩)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, பிரிந்துசென்ற தலைமகன் முன்பு கூறிய பருவவரவின்கண் வாராமையால் மெலிந்த தலைமகள் நெஞ்சம்நொந்து "ஒன்றாத் தமரினும்" என்ற (தொ - பொ - ௪0) சூத்திரத்தில் கூறிய 'நாளது சின்மையும், இளமையதருமையும், அன்பின தகலமும்' பிறவும் "நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே" (தொ - பொ - ௪௪) என்ற விதிப்படி தானே கூறுவாளாகி முன்பு சுரத்தின்கண்ணே சென்ற காதலர் 'முதிர்ந்தோ ரிளமையெய்தார், வாழ்நாளளவறிந்தாரில்லை ஆதலின் நின் கொங்கையைப் புல்லிக் கங்குல் கழியக்கடவது' என்றுகூறி எம்மளவிலே பொய்த்தனர்: அதனால் அணங்கப்பெறாது வாழ்வாராகவென்று அழிந்துகூறுகிறது.

மூப்பேர் நாகனார் பாடியது.

௩௧௪. முதிர்ந்தோ ரிளமை யொழிந்து மெய்தார்
வாழ்நாள் வகையள வறிஞரு மில்லை

மாரிப் பித்திகத் தீரித ழலரி
நறுங்கா ழாரமொடு மிடைந்த மார்பிற்
குறும்பொறிக் கொண்ட கொம்மையம் புகர்ப்பிற்
கருங்கண் வெம்முலை ஞெமுங்கப் புல்லிக்
கழிவ தாக கங்கு லென்றுதா
மொழிவன் மையிற் பொய்த்தனர் வாழிய
நொடிவிடு வன்ன காய்விடு கள்ளி
யலங்கலம் பாவை யேறிப் புலம்புகொள்
புன்புறு வீழ்பெடைப் பயிரு
மென்றூழ் நீளிடைச் சென்றிசி னோரே.

உரை:—நொடித்துவிட்டாற்போன்ற காய்கள் ஒலியெழும்பத் தெறிக்கின்ற கள்ளியின் அசைகின்ற பாவைபோன்ற கிளைகளிலேறித் தனியேயிருத்தலைக்கொண்ட புல்லிய புறாவானது தான் விரும்பிய பெடையைப் புணர்ச்சிக்குறிப்பால் அழையாநிற்கும் வெயிலின் வெப்ப மாறாத நீண்டிருக்கின்ற சுரத்தின்கண்ணே சென்ற தலைவர் தாம்,—'ஆயுள் முதிர்ந்து யாக்கை மூத்துத் தளர்ந்தவர் மீண்டொருகாலத்து இளமைப்பருவத்தை விரும்பினாலும் தவறியேனும் அடைபவரல்லர்: தாம் வாழ்நாளின் வகையினளவை யறிபவருமில்லை: ஆதலால் மாரிக்காலத்து மலர்கின்ற சிறு சண்பகத்தின் ஈரிய இதழ்களையுடைய மலரை நறிய வயிரமுற்றிய சந்தனத்தை யரைத்துப்பூசி மேல் மாலையாக அணிந்த மார்பிலே குறுகிய புள்ளியமைந்த இளைய அழகிய நிறத்தையுடைய கரிய கண்களமைந்த விருப்பமிகு முலைகள் நெருங்க அணைத்திருந்தபடியே கங்குல் கழியக்கடவதாக' என்று முன்புகூறிய தம் மொழியளவில் வன்னெஞ்சுடைமையாற் பொய்த்தனர்: அங்ஙனம் பொய்த்ததனால் ஓரேதமுமின்றி நீவொழ்வாராக; எ - று.

பித்திகம் - சிறுசண்பகம். ஞெமுங்கல் - நெருங்கல். நொடிவிடல் - நெரித்துவிடல். கள்ளியின்தலை பாவைபோன்றிருத்தலிற் பாவையென்றார். கொம்மை - இளமை.

பிரியேனென்ற சூள் வருத்துமாதலின் அச்சூள் வருத்தாவாறு வாழிய

வென்றான். செல்லுநெறி புறவு பெடையையழைத்துப் புணருவதனையுடையதாயிருப்ப அதனை நோக்கியும் மீண்டாரில்லையேயென் றிரங்கியவாறு. இதனான் முதிர்ந்தோ ரிளமையெய்தாரென்றது இளமையதருமை. வாழ்நாள் அறிஞருமில்லை யென்றது காலது சின்மை. ஞெமுங்கப்புல்லிக் கழிவதாக வென்றது அன்பினதகலம். ஏனையவும் உய்த்துணர்க. மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௩௧௪)

[நெய்தல்.]

இது, தலைமகனைப் பரத்தைநொந்து
சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் மீண்டு தலைமகள்பால் வருதலும் அவள் சினமிகுதலாலே அதனை நீக்கும் வழியின்றி நின்றபொழுது அவனது இளமைமுதிர்ந்த காமக்கிழத்தி தலைவியை வெகுளாதபடி கூறி உடன்படுத்துகின்றாள் துறைவனே, பருவஞ்சென்றபின்னன்றோ என்போல இவளும் நின்னாலே கைவிடத்தக்காளென உள்ளுறையாலும், நீ ஒழுங்காக ஆராய்ந்து குற்றம்வாராது நடவாயெனின் நின்னை விரும்பியோர் தீயிடைப்பட்ட மலர்போல்வரென வெளிப்படையாலுங் கடிந்துகூறி ஊடலைத்தீர்த்துக் கூட்டாநிற்பது.

அம்மூவனார் பாடியது.

௩௧௫. ஈண்டுபெருந் தெய்வத் தியாண்டுபல கழிந்தெனப்
பார்த்துறைப் புணரி யலைத்தலிற் புடைகொண்டு
மூத்துவினை போகிய முரிவா யம்பி
நல்லெருது நடைவளம் வைத்தென வுழவர்
புல்லுடைக் காவிற் றொழில்விட் டாங்கு
நறுவிரை நன்புகை கொடாஅர் சிறுவீ

ஞாழலொடு கெழீஇய புன்னையங் கொழுநிழன்
முழவுமுதற் பிணிக்குந் துறைவ நன்றும்
விழுமிதிற் கொண்ட கேண்மை நொவ்விதிற்
றவறுநற் கறியா யாயி னெம்போன்
னெகிழ்தோட் கலுழ்ந்த கண்ணர்
மலர்தீய்ந் தனையர் நின்னயந் தோரே.

உரை:—நெருங்கிய பெரிய தெய்வமெனப் பெயர்கொண்ட யாண்டு கள் பல சென்றதனாலே கரையையடுத்த துறையிலே கடனீர் அலைத்தலால் மோதப்பட்டு முதிர்ந்து தொழில் செய்யவுதவாது ஒழிந்த முரிந்த வாயை யுடைய தோணியை,—நல்ல எருது முன்புள்ள நடையின் சிறப்பு நீங்கிய தேயென்று அதனை உழவர் புல்லையுடைய தோட்டத்திலே தொழில்செய் யாதபடி விட்டொழிந்தாற்போல நறிய வாசனையுடைய நல்ல தாமங்கோடா ராய்ச் சிறிய மலரையுடைய ஞாழலொடு சேர்ந்தோங்கிய புன்னையின் கொழு விய நிழலிலே குடமுழாப்போன்ற அந்த மரத்தின் வேரடியிலே பிணித் துப்போகடுக் துறையையுடைய தலைவனே, பெரிதும் சிறப்பினதாகக் கொண்ட நட்பின்கண்ணே நுட்பமாகிய தவறும் வாராதபடி நன்றாக

அறிந்து நடக்கவேண்டும்: அதனை நீ அறியாயாயின் நின்னால் விரும்பப்படு வோர் எம்மைப்போல நெகிழ்ந்த தோளும், கலுழ்ந்த கண்ணுமுடையராய் மலர்ந்து முறையே உதிர்ந்து கழியாது மலர்ந்தவுடன் தீய்ந்தாற்போல்வர் காண்; எ - று.

பாரத்து எனவும் வளம் வாய்த்தென எனவும் பாடம்.

தெய்வம் - வருடம்; தெய்வத்தியாண்டு - இருபெயரொட்டு; அத்து - அல்வழிச்சாரியை. அம்பி - மரக்கலமுமாம். புகைகொடுத்தல் - கழுது அணங்கிக் கடலிலே கெடுக்காதிருத்தற்பொருட்டு. விழுமிது - சிறப்புடை யது. நொவ்விது - நுண்ணியது.

தன்னையும் அவன் கைவிட்டுச் சேரிப்பரத்தையர் நலனுகர்ந்துறைதலின் எம்போலென்றாள்.

உள்ளுறை:—அம்பி முதிர்தலும் புன்னையின்கீழ்க் கொண்டுபோய்ப் பிணித்ததென்றது முன்பு நின்னை யடைந்த மாதர் பலருஞ் சிறிது முதிர்தலும் அவரைப் பாதுகாவாது இல்லயின் விடுத்தொழிந்தனை யென்றதாம். நின்னை நயந்தோர் மலர்தீய்ந்தனையரென்றது இவளும் முதிர்ந்தாலன்றோ ஏனையோரைப்போலக் கைவிடப்படுவாள், அங்ஙனமின்றி இவ்விளமையிலேயே நீ துறந்ததனால் எம்மைப்போல இவளும் மலர்முதிராது கருகிய தன்மையளாயினளென்பது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - ஊடல் தீர்த்தல். (௱௬௫)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகளைத்
தோழி வற்புறுத்தது.

எ - து, தலைவன் பிரிதலால் வருந்திய தலைவியைத் தோழி நீ வருந்ாதேகொள்: முல்லை அரும்பும்பொழுது வருவேமென்று அகன்ற காதலர் மீண்டு வருமுன் அவை அரும்பும்படி வம்பமாரி பெய்யத்தொடங்கி இடிபிடித்துவிட்டது: ஆதலால் இம்மேகம் அறியாமையுடையதென வலியுறுத்திக் கூறுநிற்பது.

இடைக்காடனார் பாடியது.

௱௬௬, மடவ தம்ம மணிநிற வெழிலி
மலரின் மௌவ னலம்வரக் காட்டிக்
கயலே ருண்கட் கனங்குழை யிவைநின்
னெயிறேர் பொழுதி னெய்தரு வேமெனக்
கண்ணகன் விசும்பின் மதியென வுணர்ந்தநின்

னன்னுத னீவிச் சென்றோர் நந்நசை
வாய்த்துவரல் வாரா வளவை யத்தக்
கன்மிசை யடுக்கம் புதையக் கால்வீழ்த்துத்
தளிதரு தண்கார் தலைஇ
விளிபிசைத் தன்றால் வியலிடத் தானே.

உரை:—தோழீ, கேட்பாயாக; முன்பு மலரையுடைய முல்லையைச் செவ்வையாகக் காட்டிக் கயல்போன்ற மையுண்ட கண்ணையும், கனவிய குழையையுமுடையாய் இம்முல்லை நின் பற்கள்போன்ற அரும்பையீனும் பொழுதில் யாம் நின்னை யெய்துவேமென்றுகூறி இடமகன்ற ஆகாயத்தில் எழுகின்ற திங்களோவென ஐயுற்றறியும்படியாகிய நினது நல்ல நெற்றியைத் தடவிக்கொடுத்துச்சென்ற நமது காதலர் தாம் நம்மை விரும்பும் விருப்பமுடையராய் வருதலின்றி வாராது அங்கிருக்கும் இக்காலத்தில் சுரத்துநெறியையுடைய மலைமேலே அதன் பக்கமெல்லாம் மறையுமாறு காலிறங்கி நீர்த்துளியைப்பெய்யுந் தண்ணிய மேகம் அம் முல்லைகள் அரும்பும்படி மழையைப்பெய்து அகன்ற ஆகாயத்தினிடத்திலே இடியிடித் தலையுஞ் செய்யாநின்றது: ஆதலின் நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய இம் மேகம் அறியாமையுடையதுகாண்: இது மிக்க வியப்பு; எ - று.

பருவமன்றென்றமையால் குறித்தபருவத்து வருவரெனவும் பொய் கூறாரெனவும் பொய்ச்சூளால் அவர் அணங்கப்பெறுவரேயென்று நீ வருந் தாதேயெனவும் வற்புறுத்தினளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (௩௨௯)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி தலைமகனை வரைவு கடாயது.

எ - து, தோழி வரையாது களவின் வழிவந்தொழுகுந் தலைமகனை நெருங்கி மலைநாடனே, நீ விரும்பிய இவள்பால் வந்துபோகுங் களவினை அன்னை அறிவாளேயாயின் இவள்கண் நீர்கலந்து சிவந்து வேறுபாடெய்தி எவ்வண்ணமாக முடியுமோவென அஞ்சி யுரையாடுவோளாகி உள்ளுறையால் வரைந்துகொண்டு செல்வாயாகவெனவும் நொந்துகூறுநிற்பது.

மதுரைப், பூவண்டநாகன்வேட்டனார்
பாடியது.

௩௱௧௭. நீடிருஞ் சிலம்பிற் பிடியொடு புணர்ந்த
பூம்பொறி யொருத்த லேந்துகை கடுப்பத்
தோடுதலை வாங்கிய நீடுகுரற் பைந்தினை
பவளச் செவ்வாய்ப் பைங்கிளி கவரு

முயர்வரை நாடநீ நயந்தோள் கேண்மை
யன்னை யறிகுவ ளாயிற் பனிகலங்
தென்னா குவகொ றனே யெந்தை
யோங்குவரைச் சாரற் றீஞ்சுனை யாடி
யாயமொடு குற்ற குவளை
மாயிதழ் மாமலர் புரைஇய கண்ணே.

உரை:—நீண்ட கரிய மலையிலே பிடியானையொடுகலந்த பொலிவுற்ற முகத்திலே புள்ளியையுடைய களிற்றியானையின் தூக்கிய கைபோல மேலிலையகத்தினின்றும் நீண்டு வளைந்த பசிய தினைக்கதிரைப் பவளம்போலச்சிவந்த வாயையுடைய பசிய கிளிகள் கொய்துகொண்டுபோகாநிற்கும் உயர்ந்த மலைநாடனே, நீ விரும்பிய இத்தலைவியிடத்து வைத்திருக்குங் களவொழுக்கத்தாலாகிய நட்பை எமது அன்னை அறிகுவாளாயின்,—எந்தையினது உயர்ந்த மலைச்சாரலினுள்ள இனிய சுனையிலே நீராடித் தோழியரோடு சென்றுபறித்த அச்சுனைக்குவளையின் கரிய இதழ்களையுடைய சிறந்த மலரையொத்த கண்கள் நீர்கலந்து வடியப்பெற்று இனி எப்படியாகி முடியுமோ? எ - று.

வாங்கிய கதிர் - நீண்டு பறிந்த கதிருமாம். குற்ற - பறித்த. களவொழுக்கம் அன்னையறியின் ஒறுப்ப அதனாலே தலைவி அழுது இறந்துபடுமென்பது.

உள்ளுறை:—தினைக்கதிர் உண்ணுங்கிளி கொய்துகொண்டுபோக லான் அக்கிளிக்குப் பயன்படுமஃதன்றித் தான் விளைந்த கொல்லைக்குப் பயன்படாதன்றே! அவ்வாறே இவளும் நலனுகருகின்ற நினக்குப் பயன் படுவதன்றிப் பிறந்த இல்லகத்துக்கு யாதும் பயன்படுவதின்மையின் நீ வரைந்துகொண்டு செல்கவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௩௬௭)

[பாலை.]

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகனைத்
தோழி சொல்லியது.

எ - து, களவொழுக்கத்துக்கொண்டு தலைக்கழிந்து தன்மனைவரைந்து கொண்ட தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிகின்றான் தோழிக்குணர்த்த அவன் ஐயனே, அன்று நாம் ஓமைநிழலிலிருக்கும்பொழுது களிற்றியானை பிளிற்றியதை வேறாகவுணர்ந்து பிடியானை புலம்பிய குரலை நினைத்தலுஞ் செய்வீரோ? அந்நெறியில் எங்ஙனஞ் செல்வீரென்பாள்போன்று பிரிவினாலே தலைவிபடுந் துன்பத்தைக்குறிப்பித்து மறுத்துக் கூறுகிற்பது.

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோப்
பாடியது.

௩௬௮. நினைக்கலு நினைதிரோ வைய வன்றுநாம்
பணைத்தா ளோமைப் படுசினை பயந்த
பொருந்தாப் புகர்நிழ லிருந்தன மாக
நடுக்கஞ் செய்யாது நண்ணுவழித் தோன்றி

யொடித்துமிசை கொண்ட வோங்குமருப் பியானை
பொறிபடு தடக்கை சுருக்கிப் பிறிதோ
ரறியிடை யிட்ட வளவைக்கு வேறுணர்ந்
தென்றாழ் விடாகஞ் சிலம்பப்
புன்றலை மடப்பிடி புலம்பிய குரலே.

உரை:—ஐயனே, அன்று நாம் பருத்த அடியையுடைய ஓமைமரத்தின் தாழ்ந்த கிளையிலுண்டாகிய இலைதீய்ந்தமையாலே பொருந்தாத புள்ளிபட்ட நிழலின்கண்ணே இருந்தேமாக, அப்பொழுது நம்மை நடுக்கப்படுத்தாது தான் அடையுமிடத்தில்வந்து தழையை யொடித்துத் தின்னுதல் கொண்ட உயர்ந்த தந்தத்தையுடைய யானை தன் புள்ளியையுடைய நீண்ட கையைச்சுருட்டித் தூக்கி வேறொன்றனை அறிகின்றதன் காரணமாக இடையீடுபட்டுப் பிளிற்றியவுடன் அதனை வேறாகவுணர்ந்து வெயில் பரவிய மலைப்பிளப்பிடமெல்லாம் எதிரொலி யெடுக்கும்படியாகப் புல்லிய தலையையுடைய இளைய பிடியானை புலம்பிய குரலைக்கேட்டிருந்தீரன்றே! அதனை நினைத்தலுஞ் செய்வீரோ? செய்வீராயிற் கொடிய சுரநெறியில் ஏகாதிருத்தலுடன் இவளைப்பிரியத் தக்கீருமல்லீர்; எ - று.

பனைத்தாளோமை யென்றும் பாடம்.

படுசினை - தாழ்ந்தகிளை. வேறுணர்தல் - புலியொடுபொருததோவென உணர்தல். புன்றலை - மெல்லிய தலையுமாம்.

இறைச்சி:—களிறு வேறொன்றனைக்கருதித் தாழ்த்தமையால் அதனை மாறுபாடாக வுணர்ந்து பிடியானை புலம்புமென்றது நீயிர் சென்றவிடத்துத்தாழ்ப்பின் இவள் புலம்பி இறந்துபடு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (௩௧௮)

[நெய்தல்.]

இது, காப்புமிகுதிக்கண் ஆற்றானாகிய தலைமகன் தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

எ - து, களவொழுக்கம் புலப்படக்கண்டு தலைவியை இல்வயிற் செறித்துக் காவலோம்பலும் ஆங்குவந்த தலைமகன் அதனையறிந்து ஆற்றானாகித்

தலைவியை நினைந்து இத் தகைய நடுயாமத்து இவளுடைய முயக்கத்தைக் கருதி யான் துயிலுகின்றிலேன்: இனி என்னிலை யாதாய் முடியுமோ வென நொந்து கூறுநிற்பது.

வினைத்தொழிற் சோகீரனார் பாடியது.

௩௧௯. ஓதமு மொலியோ வின்றே யூதையுந்
தாதுளர் கானற் றெளவென் றன்றே
மணன்மலி மூதூ ரகனெடுந் தெருவிற்
கூகைச் சேவல் குராலோ டேறி
யாரிருஞ் சதுக்கத் தஞ்சுவரக் குழறு
மணங்குகால் கிளரு மயங்கிரு ணடுநாட்
பாவை யன்ன பலராய் வனப்பிற்
றடமென் பணைத்தோண் மடமிகு குறுமகள்
சுணங்கணி வனமுலை முயங்க லுள்ளி
மீன்கண் டுஞ்சும் பொழுதும்
யான்கண் டுஞ்சிலன் யாதுகொ லிலையே.

உரை:—கடலும் ஒலியடங்கிவிட்டதே: வாடைக்காற்று மகரந்தத்தைக் கிண்டுகின்ற கழிக்கரைச் சோலையும் பொலிவழிந்ததே: மணல்மிக்க இம் மூதூரின்கணுள்ள அகன்ற நெடிய தெருவிலே கூகையின் சேவல் அதன் பெண்பறவையொடு சென்று மக்களியங்காத பெரிய நாற்சந்தி கூடுமிடத்தில் யாவர்க்கும் அச்சமுண்டாகும்படி குழறுநிற்கும்: பேய்களும் வெளிப்பட்டு உலாவாநிற்கும்: ஒருவரையொருவ ரறிதற் கியலாது மயங்கிய இருண்மிக்க அத்தகைய இரவு நடுயாமத்தில் கொல்லிப்பாவைபோன்ற பலரும் ஆராயும் அழகையும், அகன்ற மெல்லிய பருத்த தோளையுமுடைய மடப்ப

மிக்க இளமடந்தையினது தேமல்படர்ந்த அழகிய கொங்கையை முயங்கு தல்கருதி மீன்களுறங்கும் இராப்பொழுதெல்லாம் யான் கண்ணுறங்கி லேன்: ஆதலின் இனி என்னிலை எத்தன்மையதாய் முடியுமோ? அறிந் திலேன்; எ - று.

யான்கண்டுஞ்சே னெனவும் பாடம்.

ஒழிந்து - ஒழிந்து; நீங்கிற்று. இரவு நடுயாமத்துக் கடலோசையடங் குதல் வழக்கு. தௌவெனல் - பொலிவழிதல். வைகறையுமென்றதன் உம்மை பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.()

[மருதம்.]

இது, பரத்தை தனக்குப் பாங்காயினர்
கேட்ப நெருங்கிச் சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் அவளைநீங்கிப் புதிய ஒருபரத் தையிடம் புகுந்ததனாலே அதனையறிந்த முதற்பரத்தை சினந்து தனக்குப் பாங்காயினர்க்குச் சொல்லுவாள்போல இறைமகன் கேட்கும்வண்ணம் நெருங்கிநின்று திருவிழாவுமில்லாத இக்காலத்தில் இவளாலே காதலிக்கப் பட்ட இவன் தன்னைப் புணர்ந்துகொண்டு தெருவிலே சென்றதற்கு ஊரா ருங்கு நகைசெய்ததன்றிக் குலமடமாதரும் தம் தம் கொழுநரைக் காத்துக் கொண்டனர்: அங்ஙனமாக இவனை இவள் பற்றிக்கொண்டது அரிதொன் றன்றென இகழ்ந்து கூறுநிற்பது.

கபிலர் பாடியது.

௯௨0. விழவு முழந்தன்று முழவுந் தூங்கின்
றெவன்குறித் தனள்கொ லென்றி யாயிற்

தழையணிந் தலமரு மல்குந் தெருவி
னிளையோ ளிறந்த வனைத்தற்குப் பழவிற
லோரிக் கொன்ற வொருபெருந் தெருவிற்
காரி புக்க நேரார் புலம்போற்
கல்லென் றன்றா லூரே யதற்கொண்டு
காவல் செறிய மாட்டி யாய்தொடி
யெழின்மா மேனி மகளிர்
விழுமாந் தனர்தங் கொழுநரைக் காத்தே.

உரை:—ஊரிலே செய்யப்படுந் திருவிழாவுஞ் செய்துமுடிந்தது: மத்தளமும் ஓசையொழிந்தது: இக்காலத்து இவள் யாதுகருதினளோவென்று கேட்பாயேயாயின் கருதியது கூறுநிற்பேன்: ஒருநாள் உடுக்குந் தழையை யணிந்து அத் தழையசையும் அல்குலையுடையவளாய்த் தெருவின்கண்ணே இவ்விளையோள் சென்ற அவ் வொருகாரணத்திற்காக,—பழைமையாகிய வெற்றியையுடைய கொல்லிமலைத் தலைவனாகிய வல்வில்லோரியைக் கொன்ற மலையமான் திருமுடிக்காரியென்பான் உடனே அவ் வோரியினது ஒப்பற்ற பெரிய தெருவிலே புகுந்ததைக்கண்ட காரியின் பகைவராகிய ஓரியைச்சார்ந்த யாவரும் ஒருசேரநின்று பேரிரைச்சலிட்டாற்போல இவ் வூரிலேகல்லென்னும் நகையொலி யுண்டாயிற்று: அந் நகையொலியைக் கேட்டதும் இவள் நங்களுடைய கேள்வரைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு செல்லா நிற்குமென்றெண்ணி ஆராய்ந்தணிந்த வளையையுடைய அழகிய மாந்தளிர்

போன்ற மேனியையுடைய மாதர்கள் காவல்செறியச் செய்து தம்தம் கொழுநரைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு நன்மையடைந்தார்கள்: அங்ஙனம் அவரவர் பாதுகாத்ததனால் இவள்செயல் பயன்படாமையின் இவனைக் கைக்கொண்டகன்றனள்காண்: இவட்கு இஃதோ ரரியசெயலன்று; எ - று.

உழந்தன்று - ஒடுங்கிற்றுமாம். தூங்குதல் - அடங்குதல். விழுமாத்தல் - சிறப்படைதல்.

விழவு முதலாயின இல்லாத காலத்து இவள் வெளிவந்தமையின் ஆண்பாலாரை வயமாக்கவேண்டி யென்றாள். மாதர் பலரும் தம் தம் கொழுநரைக் காத்துக்கொண்டனரென்றதனால் காவாத இவனைக் கைப்பற்றிக்கொண்டனளென்று குறிப்பாற் கொள்ளுமாறு கூறினளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - விருந்தின் பரத்தையைப் பழித்தல். (௩௨௦)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றி மீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

எ - து, வினைவயிற்சென்று மீளுந்தலைமகன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி நமது காதலி மாலைப்பொழுது துணையில்லாத வறுமனையை நோக்கி வருந்தா நிற்பளோ; விரைவில் நினது தேரைச் செலுத்துவாயாக; காட்டின்கண்ணே நெருங்குதலும் எம்மூர்மரங்கள் தோன்றாநிற்பனகாணென உவந்து கூறா நிற்பது.

மதுரை, அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார் பாடியது.

௩௨௧. செந்நிலப் புறவின் புன்மயிர்ப் புருவை
பாடின் றெண்மணித் தோடுதலைப் பெயரக்
கான முல்லைக் கயவா யலரி
பார்ப்பன மகளிர் சாரற்புறத் தணியக்
கல்சுடர் சேருங் கதிர்மாய் மாலைப்
புல்லென் வறுமனை நோக்கி மெல்ல
வருந்துங் கொல்லோ திருந்திழை யரிவை
வல்லைக் கடவுமதி தேரே சென்றிக

குருந்தவிழ் குறும்பொறை பயிற்றப்
பெருங்கலி மூதூர் மரந்தோன் றும்மே.

உரை:—திருத்தமாகச் செய்த கலனணிந்த எனது காதலி சிவந்த நிலத்தையுடைய காட்டின்கண்ணே சிறியமயிரையுடைய யாடுகளின்

தெளிந்த ஓசையினிய மணிகளைக் கழுத்திலே பூட்டப்பட்ட கூட்டமெல்லாம்தாம் மேய்வதையொழித்துத் தொழுவம்புகுமாறு பெயராநிற்பக் கானத்தின்கணுள்ள முல்லையின் அகன்றவாயையுடைய மலரைச் சாரலின் புறத்துள்ள பார்ப்பனமகளிர் பறித்துச் சூடாநிற்ப ஆதித்தமண்டிலம் அத்தமனக்குன்றை அடைகின்ற ஒளிமழுங்கிய மாலைப்பொழுதில் யானில்லாமையால் புல்லென்ற வறுவிய மாளிகையைநோக்கி மெல்ல வருந்தாநிற்பளோ? பாகனே, நமதுதேரை விரைவிலே செலுத்திக்காண்: சென்று அழகிய குருந்து மலர்கின்ற காட்டின்கண்ணே நெருங்குதலும் பெரிய ஒலியையுடைய நம்மூரின் மரங்கள் தோன்றுநிற்கும்: ஆதலின் நின்தேர் விரைவிலே செல்லுவதாக; எ - று.

புருவை - யாடு. கயவாய் - அகன்றவாய். சென்றிக - செல்கவென்னும் வியங்கோள் வினைத்திரிசொல். குறும்பொறை - காடு.

மரந்தோன்றுமென்றதனால் ஊரின் அணிமைகூறினன். பார்ப்பனமகளிர் அங்கி வளர்க்குங் கேள்வரையுடைமையிற் பிரியப்பெறாதலின் அம்மகளிர் மலரணிந்தமை கூறுமுகத்தால் அவர்போலக் காதலியும் பிரியாதுறையக் கருதுமேயென்று குறிப்பித்தான். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - கேட்டபாகன் தேர்கடாவல். (௨௨௧)

[குறிஞ்சி.]

(க) இது, தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் களவொழுக்க மேற்கொண்டு சிறைப்புறமாக வந்திருப்பதை யறிந்ததோழி அவன் கேட்டு உள்ளுறையால் விரைவிலே பொருளீட்டிவந்து வரைந்துகொள்ளுமாறு தலைவியை நெருங்கித் தோழீ நாடனது மார்பைப் பெறுமையாலாகிய வேறுபாட்டையறிந்த அன்னை முருகணங்கென்று வெறியெடுத்தலும் அங்கெய்திய வேலன் இடுகின்ற பலியால் இவ்வேறுபாடு நீங்குமாயின் இதனினுங் கொடியதொன்றில்லை கண்டாய்: அங்ஙனம் நிகழ்வது உண்மைதானோ ஒன்றுகூறுயென்று கவன்று கூறுகிற்பது.

(உ.) தலைமகள் பாங்கிக் குரைத்ததூஉமாம்.
எ - து , வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

மதுரைப், பாலாசிரியன் சேந்தன் கொற்றனார் பாடியது.

௩௨௨. ஆங்கனந் தணிகுவ தாயின் யாங்கு
மிதனிற் கொடியது பிறிதொன் றில்லை

வாய்கொல் வாழி தோழி வேயுயர்ந்
தெறிந்துசெறித் தன்ன பிணங்கரில் விடர்முகை
யூன்றின் பிணவி னுட்குபசி களைஇய
ராளியங் கரும்புழை பொற்றி வாள்வரிக்
கடுங்கண் வயப்புலி யொடுங்கு நாடன்
றண்கமழ் வியன்மார் புரிதினிற் பெறாது
நன்னுதற் பசந்த படர்மலி யருநோ
யணங்கென வுணரக் கூறி வேலன்
னின்னியங் கறங்கப் பாடிப்
பன்மலர் சிதறியர் பரவுறு பலிக்கே.

உரை:—தோழீ, வாழ்வாயாக; மூங்கில் உயர்ந்து வளரப்பெற்று இடையே வெட்டி நெருக்கிவைத்தாற்போன்ற பின்னிய புதர்களையுடைய மலைப்பிளப்பையடுத்த துறுகல்லிடத்து ஈனைத்தின்றுநின்ற பெண்புலிக் குளதாகிய அஞ்சத்தக்க பசியைப் போக்கவேண்டி மக்கள் இயங்குகின்ற நுழைதற்கரிய சிறுவழியையடுத்து வாள்போன்ற கோடுகளையும் கொடிய கண்ணையுமுடைய வலிய ஆண்புலி பதுங்கியிருக்கும் மலைநாடனது தண்ணி தாய்க் கமழ்கின்ற அகன்றமார்பை உரிமையாகப்பெறுமையா லுண்டாகிய நல்ல நுதலிலே பசப்பெய்திய நினைத்தல்மிக்க நீங்குதற்கரிய இந்நோய் முருகவேள் அணங்கியதா லுளதாயிற்றென்று அன்னை அறியும்படி சொல் லிப் படிமத்தான் (பூசாரி) தனது குடிமுதலாய வாச்சியம் ஒலிக்கப் பாடிப் பலவாயபூக்களைத் தூவித் துதித்து இவ் யாட்டினை ஏற்றுக்கொள்ளென்று அதனை யறுத்துக் கொடுக்கும் பலிக்காக அவ்வண்ணம் இந்நோய் தணிவ தாயினோ எவ்விடத்தும் இதனினுங்காட்டிக் கொடியது பிறிதொன்றில்லை கண்டாய்: அவ்வண்ணம் தணியுமென்பது மெய்ம்மைதானோ? ஆமாயிற் கூறுவாய்; எ - று.

வாய் - உண்மை. புழை - நுழைவழி. ஒற்றுதல் - அடுத்தல்.

உரிமையிற் பெறுதலாலே பசலைநோய் தோன்றியதென்பாள் வரைந்து உரிமையிற்பெறுமாறு அறிவுறுத்தினள். நீட்டிப்பின் அன்னை வெறியெடுப்ப அதனால் இறந்துபாடெய்துமெனவும் அறிவுறுத்தினா ளாயிற்று. இது, பசலை பாய்தல்.

உள்ளுறை:—பெண்புலியின் பசியைப் போக்க ஆண்புலி இரைதே டிப் பதிவிருக்குமென்றது தலைவியின் படர்மலியருநோய் போக்கி வரைந் தெய்துமாறு தலைமகன் விரைவிலே பொருளீட்டச்சென்று பெற்றுவருவா னாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - மருட்கையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(கஉஉ)

[நெய்தல்.]

இது, தோழி இரவுக்குறிநேர்ந்தது.

எ - து, பகற்குறி இடையீடெய்திய தலைமகன் இரவுக்குறி விரும்பினானாக, அதுகேட்டு உடன்பட்டதோழி குறியிடங்கூறுகின்றாள்:—எமது சிறுகுடிப்பாக்கம் பனையின்கூட்டத்தின் நடுவணது: வண்டொலிமிகுதியால் நின்தேரொலி கேட்டலுமரிது: வருநெறியுமீதே யாதலால் மறவாது வருவாயாகவென இயைந்து கூறுநிற்பது.

வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார் பாடியது.

௱௨௧. ஓங்கித் தோன்றுந் தீங்கட் பெண்ணை
நடுவ ணதுவே தெய்ய மடவர
லாயமும் யானு மறியா தவண
மாய நட்பின் மாணல மொழிந்துநின்
கிளைமை கொண்ட வளையார் முன்கை
நல்லோ டந்தை சிறுகுடிப் பாக்கம்
புலிவரி யெக்கர்ப் புன்னை யுதிர்த்த
மலிதா தூதுந் தேனோ டொன்றி
வண்டிமி ரின்னிசை கறங்கத் திண்டேர்த்
தெரிமணி கேட்டலு மரிதே
வருமா றீதவண் மறவா தீமே.

உரை:—நின்பால் மயக்கமுற்ற நட்பினால் மாட்சிமையுடைய இனிய நலத்தையும் ஒழியவிட்டு நின்னுடைய உறவைக்கொண்ட வளையணிந்த

முன்னங்கையையுடைய நல்ல நின்காதலிக்குத் தந்தையின் சிறுகுடியை யுடைய பாக்கமானது உயர்ந்து தோன்றுகின்ற இனிய கள்வடிதலையுடைய பனைகளி னடுவிலுளதா யிராநின்றதுகண்டாய்: மடப்பம் வருதலையுடைய தோழியர்கூட்டமும் யானும் ஒருவரையொருவர் அறியாதபடி அவ்விடத்தி லேயே யிருப்போம்: ஆங்கே புலியின் வரிபோன்ற மணல்மிக்க திடரி லிருக்கும் புன்னையினின் றுதிர்ந்த நிரம்பிய பராகத்தை யுண்ணுகின்ற பெண்வண்டுகளுடனே ஆண்வண்டுகளும் மூராலுகின்ற இனிய ஓசை மிக் கொலித்தலால் நினது திண்ணிய தேரின் விளங்கிய மணிகள் ஒலித்தலைப் பிறர்கேட்டலும் அரியதாகும்: அங்கு நீ வருதற்குரிய நெறியும் இதுவே யாகும்: ஆதலினாற் சேர்ப்பனே, மறவாது வந்துகூடுவாயாக; எ - று.

இளைமை - உறவு. தேன் - ஒருவகைவண்மொம். ஊதல் - உண்ணுதல்.

சுகூஉ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

நீ வருமுன் யாம் அங்கேசென்று நின் வருகையை எதிர்கொள்வே மென்பாள் அவணமென்றாள். நீ வருவதனை அயலார் அறியாத இடமென் பாள் பெண்ணை நடுவணதென்றாள். இதனாற் குறியிடமும் அங்கென்றே கூறினாளென்பது. அஞ்சாது வரலாமென்பாள் மணியோசை பிறர்கேட்ப தரிதாகுமென்றாள். தீங்கட்பெண்ணையென்றதனால் நீயங்குத்தங்கி விருந் துண்டு செல்லலாமென உலகியல் கூறினளுமாம்.

இறைச்சி:—புன்னையுதிர்த்த தாதினை வண்டுகள் இமிர்ந்து உண்ணு மென்றதனால் தலைவியினலத்தை யஞ்சாதுண்டு மகிழ்ந்திருக்கலா மென்பது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறி நேர்தல். (௩௨௩)

[குறிஞ்சி.]

(க) இது, தலைமகன் பாங்கற்குச் சொல்லியது.

எ - து, பாங்கற்கூட்டத்துப் பாங்கன் தலைவனைநெருங்கி நீ கூறுகின்ற

மங்கை எவ்விடத்து எவ்வடிவினளென்றானுக்கு அவள் தன் தந்தையினது இல்வயி னிராநின்றனள்: அன்னை யுணவூட்ட வந்தழி அவளை யலையப் படுத்தித் தான் ஓடியுலாவு மிளம்பருவத்தினளென இயலிடங் கூறுநிற்பது.

[பாலை.]

(உ.) இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, கொண்டுதலைக்கழிய இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் காலினாற் பந்து உருட்டுபவள்போலவெயிலிலே நடந்துசெல்லமாட்டாது ஓடாநிற்கும்: இவளையீன்ற தாய் என்னென்று வருந்துங்கொலோவென்று இரங்கிக் கூறுநிற்பதுமாம். (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

கயமனார் பாடியது.

௩௨௪. அந்தோ தானே யளிய டாயே
நொந்தழி யவலமொ டென்னா குவள்கொல்
பொன்போன் மேனித் தன்மக ணயந்தோள்
கோடுமுற் றியானை காடுட னிறைதர
நெய்பட் டன்ன நோன்கா ழெஃகின்
செல்வத் தந்தை யிடனுடை வரைப்பி
னாடுபந் துருட்டுநள் போல வோடி
யஞ்சி லோதி யிவளுறும்
பஞ்சி மெல்லடி நடைபயிற் றும்மே.

உரை:—பொன்போலுகின்ற மேனியையுடைய தன் புதல்வியாகிய இவளுடைய விருப்பத்தின்படி நடத்துபவளாதலால் இவளை ஈன்றதாய் யாவராலும் இரங்கத்தக்காள்: அவள்தான் நொந்து அழிகின்ற அவலமுடனே இனி எவ்வண்ணமாகுவளோ? ஐயோ! தந்தங்கள் முற்றிய யானை

தனது காட்டில் நிறையப் பெருகியதால் அத்தகைய செல்வமுடைய நெய் பூசினாலொத்த வலிய காம்புசெருகிய வேற்படையேந்திய தந்தையினது அகற்சியையுடைய இடத்தில் விளையாடுகின்ற பந்தைக் காலால் உருட்டு பவள்போல ஓடியோடி அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையுடைய இவளுடைய மிக்க பஞ்சுபோன்ற மெல்லிய அடிகள் நடைபயிற்றாநிற்குமே; எ - று.

சாணையா லாகிய மெருகு நெய்பூசினாலொத்தலின் நெய்பட்டன்ன எஃகு என்றார். இனி நெய்பூசிய அத்தகைய வேலெனவுமாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - பாங்கற்குணர்த்தல்.

இரண்டாந்துறைக்கு பொன்போன்ற மேனி வாடுமென்று வருந்தவளாதலின் என்னாகுவளோவென்றார். செல்வத்தந்தையின்புதல்வி இங்ஙனம் ஓடுமேயென்றிரங்கி அந்தோவென்றார். பரலில் நடைபயிற்றாமே பஞ்சிமெல்லடியன்றேயென் றிரங்கினாரென்பது. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றாதுரைத்தல். (௩௨௪)

[பாலை.]

இது, தோழி செலவழுங்குவித்தது.

எ - து, தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிகின்றானைத் தோழி நெருங்கி எம்பெருமானே, பிரிகின்றனை யென்பதறிந்த இவள்கண் நீர்வடியக்கண்டும் கொடியகாட்டில் நீ செல்லுதல் தகுதியாமோ? நுஞ் செலவு தவிர்கவென அவன் செலவழுங்கும்வண்ணங் கூறாநிற்பது.

மதுரைக், காருலவியங் கூத்தனார் பாடியது.

௩௨௫. கவிதலை யெண்கின் பரூஉமயி ரேற்றை
யிரைதேர் வேட்கையி னிரவிற் போகி
நீடுசெயற் சிதலைத் தோடுபுனைந் தெடுத்த
வாவாழ் புற்ற மொழிய வொய்யென

முரவாய் வள்ளுகி ரிடப்ப வாங்கு
மூக்கருங் கவலை நீந்தி மற்றிவள்
பூப்போ லுண்கண் புதுநலஞ் சிதைய
வீங்குநீர் வாரக் கண்டுந்
தகுமோ பெரும தவிர்கநுஞ் செலவே.

உரை:—பெரும, இவளுடைய நீலமலர்போல்கின்ற மையுண்ட கண்களின் புதிய அழகு சிதையும்படி மிக்க நீர்வடிதலைக் கண்டுவைத்தும்,— கவிந்த தலையையும் பருத்த மயிரையுமுடைய ஆண்கரடி தான் இரைதேடியுண்ணும் விருப்பத்தினால் இரவிலேசென்று நீடிய செய்கையையுடைய கறையான்கூட்டம் செய்துயர்த்திய பாம்புகள் வாழ்கின்ற புற்றிலுள்ள அச்சிதலை யொருங்கே யொழியும்படி விரைவாக ஒடிந்த வாயையுடைய பெரிய நகங்களாலே பறித்து உள்ளிருக்குங் குரும்பிமுதலாயவற்றை உறிஞ்சி யிழுக்காநின்ற உள்ளத்தால் நினைத்தற்குமரிய கவர்த்த சுரநெறியிலே செல்லத்தகுமோ? ஆதலால் நீ செல்லுவதை ஒழிப்பாயாக; எ - று.

சிதலைத்தோடு - கறையான்கூட்டம். முரவு - ஒடிதல்; முரவாய் - ஒடிந்தவாய். நீந்தி என்பதை நீந்தவெனத்திரிக்க. குழாத்தொடுஞ் செல்லுதலால் நுஞ்செலவெனப் பன்மையாற்கூறினாள்.

இறைச்சி:—கரடி இரைதேர்வேட்கையாலே புற்றைப்பெயர்த்து இரவிலுண்ணுமென்றது இவளது காமம் நின்னைக்கூடும் வேட்கை மீதூர்தலானே இவளுயிரை யுண்டொழிக்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (௱௨௬)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி தலைமகனை வரைவு கடாயது.

எ - து, பலகாலுங் களவுமேற்கொண்டு வந்தொழுகுந் தலைமகனைத் தோழி நெருங்கி நாடனே நீ எந்நாளும் வந்து முயங்கியகன்றும் இன்னதனா லுண்டாயதென் றறியவியலாதபடி இவள் கண்கள் பசப்பூராநிற்கும்: அதனை நின்பால் உரைசெய்யவும் வெள்குவேன்: இவள் இவ்வாறு தான் புருதபடி மணந்து ஓம்புவாயாகவென்று சூழ்ந்து கூறாநிற்பது.

மதுரை, மருதனிளநாகனார் பாடியது.

௩௨௬, கொழுஞ்சுளைப் பலவின் பயங்கெழு கவாஅற்
செழுங்கோள் வாங்கிய மாச்சினைக் கொக்கின்
மீன்குடை நாற்றந் தாங்கல்செல் லாது
துய்த்தலை மந்தி தும்மு நாட
நினக்கு முரைத்த னாணுவ லிவட்கே
நுண்கொடிப் பீரத்தி னூழுறு பூவெனப்
பசலை யூரு மன்னோ பன்னா
ளறியமர் வனப்பினெங் கான நண்ணு

வுண்டெனா முணரா வாகி
மலரென மரீஇ வரூஉமிவள் கண்ணே.

உரை:—கொழுத்த சுளையையுடைய பலாவின் பயன்மிக்க மலைப்பக்கத்தில் செழுமையாகிய காய்காய்த்துப் பருத்தலாலே தாங்கமாட்டாது வளைந்த கரிய கிளையிலேவந்து தங்கிய கொக்கானது மீனைக்கொணர்ந்து குடைந்து தின்னுதலா லுண்டாகிய புலவுநாற்றம் பொறுக்கவியலாது ஆங்குள்ள பஞ்சுபோன்ற தலையையுடைய மந்தி தும்மாநிற்கும் மலைநாடனே, பலநாளும் அறியப்படுகின்ற அமர்ந்த அழகுடைய எமது தினைப்புனத்தை நீ அடைதலுண்டெனினும் இன்னகாரணத்தாலே தோன்றினவென்று

நம்மா லுணரப்படாதனவாகி நீலமலர்போலப் பொருந்திவரு மிவளுடைய கண்ணில்,—நண்ணிய கொடிப்பீர்க்கின் மலர்ந்த பிற்றைநாளுதிரும் பழம்பூவி னிறம்போலப் பசலை யுண்டாகாநிற்கும்: அதனை நினக்குச்சொல் லவும் யான் வெட்கமுடையவளா யிராநின்றேன்: இவட்கு இத்தகைய துன் பம் வாராதபடி காப்பாயாக; எ - று.

ஊழுறுபூ - மலர்ந்துகழியும் பழம்பூ. உண்டெனும் - உண்டெனினும் என்பதன் இடைக்குறை.

காமக்குறிப்பு நிகழ்ந்தவழிப் படுவதோ ருள்ளவொடுக்கத்தாற் கூற நாணுவலென்றாள்.

உள்ளுறை:—பலாமரம் தினைப்புனமாகவும், கொக்குத் தலைவனாகவும், மீன் தலைவியாகவும், குடைதல் இன்பந்துய்த்தலாகவும், நாற்றம் அலராக வும், மந்தி அன்னையாகவுங்கொண்டு பலாமரத்தின்மீது கொக்கிருந்து மீனைத் தின்னுதலானுகிய நாற்றத்தைத்தாங்கமாட்டாது மந்தி தும்முதல் போலத் தினைப்புனத்து நீ வந்து இவளைக்கலந்து செல்லுதலா லுண்டாகிய அலரைத் தாங்கமாட்டாது அன்னை சினந்து பலகாலும் நோக்காநிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (கஉசு)

[நெய்தல்.]

இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக
ஆற்ருளாய தலைமகள் வன்பொறை
எதிரழிந்தது.

எ - து, தலைவன் மணந்துகொள்ளாது களவிலே நெடுங்காலம் வந் தொழுகுதலால் வருந்திய தலைமகளைத் தோழி ஆற்றவும் அதுபொருது தோழியைநோக்கி நமது காதலரை நாம் விரும்புவது பழியெனில் அதனி னுஞ் சாதலினியதேயாகும்: அது கூடாதாயின் அவர்மார்பை உரிமையு டையோமாத லினிதேயாகும்: இவ்விரண்டினு ளொன்றனை யடைவது நன்மையாமென அழிந்து கூருநிற்பது.

அம்மூவனார் பாடியது.

௩௨௭. நாடல் சான்றோர் நம்புதல் பழியெனிற்
பாடில கலுழுங் கண்ணொடு சாஅய்ச்
சாதலு மினிதே காதலந் தோழி
யந்நிலை யல்ல வாயினுஞ் சான்றோர்
கடனிலை குன்றலு மிலரென் றுடனமர்ந்
துலகங் கூறுவ துண்டென நிலைஇய
தாய மாகலு முரித்தே போதவிழ்
புன்னை யோங்கிய கானற்
றண்ணந் துறைவன் சாயன் மார்பே.

உரை:—என்பால் அன்புமிக்க தோழீ, நம்மைவிரும்பிக் களவொழுக்கத்தில் வந்து முயங்குஞ் சான்றோராகிய தலைவரை நாம் விரும்பியொழுகுதல் பழியுடையதாமெனில் தூங்காதனவாய் அழுகின்ற கண்ணோடு ஏக்கத்தால் இளைத்து இறந்துபோதலு மினியதாகும்: அவ்வாறு இறப்பது இயல்புடையதன்றாயினும் சால்புடையவர் தாம் செய்யுங் கடமையிலே குறைபடாரென்று சேரப்பொருந்தி உலகங் கூறுவதுண்டெனக்கொண்டு அரும்புகள் மலர்கின்ற புன்னைமரமோங்கிய சோலையையுடைய தண்ணிய துறைவரது மெத்தென்ற மார்பை நிலையாகப்பெறத்தக்க தன்மையுடையேமானாலும் அஃது உரியதேயாகும்; இவ்விரண்டனு ளொன்றை யடைவது நலமாகு மன்றோ? எ - று.

சான்றோர் - இரண்டனுருபு விரிக்க. தாயம் - பாகம்; உரிமை. துறைவன் - பன்மையொருமை மயக்கம்.

உலகங்கூறுதலால் உண்டெனக்கொள்வதன்றி இயல்பாகிய உறுதி அவனிடத்தே தனக்கில்லையாதலின் முதலில் இறப்பதே நலமென்றாள். இறந்துசெய்யக்கடவது யாதுமில்லையாதலின் ஒருகால் உண்டெனக் கொண்டு உரிமையாக்கினும் அமையுமென்று பின்னர்க்கூறினாள்.

இறைச்சி:—அடைந்தாரைக் கைவிட்ட துறைவனது சோலையாயிருந்தும் புன்னை போது அவிழாநின்றதே இஃதென்னவியப்போ வெனப்

பொருட்புறத்தே தோன்றியதறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயா வுயிர்த்தல். (௧௨௭)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி வரைவிடை யாற்றாளாகிய தலைமகளை வற்புறுத்தது.

எ - து, மணஞ்செய்துகொள்வதாக மொழிந்து சென்ற தலைமகன் குறித்தபருவத்து வாராமையால் அது பொறாது வருந்திய தலைமகளைத்

தோழி நெருங்கி மலைநாடன் உயர்பிறப்பினனென்பதை யறிந்தனம்: அவன் கூறிய மொழி பிறழான்காண்: முதன்மழை பெய்தவுடன் வருவேனென் றன னாதலின் ஒருநாள் நம்மூரின் புனத்தில் மழைபெய்வதாக, பெய்த அன்றே வருவன் என வலியுறுத்துக் கூறுகிறபது.

தொல்கபிலர் பாடியது.

௧௨அ. கிழங்குகீழ் வீழ்ந்து தேன்மேற் றூங்கிச்
சிற்சில வித்திப் பற்பல விளைந்து
தினைகிளி கடியும் பெருங்கன் னாடன்
பிறப்போ ரன்மை யறிந்தன மதனாற்
பொலுதுவினி வாழி தோழி யொருநாட்
சிறுபல் கருவித் தாகி வலனேர்பு
பெரும்பெய றலைக புனனே யினியே
யெண்பிழி நெய்யொடு வெண்கிழி வேண்டாது
சாந்துதலைக் கொண்ட வோங்குபெருஞ் சாரல்
விலங்குமலை யடுக்கத் தானுங்

கலம்பெறு விறலி யாடுமிவ் வூரே.

உரை:—தோழீ, கிழங்குகள் கீழிறங்கித் தேனடைகள் மிகுதியாக மேலேவைக்கப்பட்டு மிகச் சிலவாய தினைகளைவிதைத்து அவை மிகப்பல வாக விளைதலும் அவற்றைக் கிளி கொய்துபோகாதபடி ஒப்பிப் பாதுகாக்கும் பெரிய மலைநாடனுடைய பிறப்பு மிக உயர்வுடையதேயன்றி நம்மோ டொத்த ஒருதன்மையதன்றென்பதை யறிந்தனம்: அதனால் அப்பிறப்பு இனி என்றும் வாழ்வதாக: அத்தகைய உயர்பிறப்பினனாதலின் அவன்கூறியது பிறழான்காண்: முதன்மழை பெய்தவுடன் வருவேனென்றன னாதலின், இனி எள்ளைப் பிழிந்தெடுக்கும் நெய்யையும் வெளிய கிழியையும் விரும்பிப்பெறாது சந்தனமரம் மிகுதியாகவுடைய உயர்ந்த பெரிய சாரலிலே குறுக்கிட்ட மலையின்புறத்திருக்கும் பக்கமலையிடத்து நன்கலம்பெற்ற விறலி கூத்தயராநிற்கும் இவ்வூரிலுள்ள நம்முடைய தினைப்புனத்தில் அந்த மேகம் சிறிய பலவாய மின்னல்முதலாய தொகுதியையுடையதாகி வலமாக எழுந்து பெரும்பெயலை ஒருநாள் பொழிந்துவிடுவதாக, பெய்த அன்றே வருகுவனாதலின் நீ வருந்தாதேகொள்; எ - று.

விழுதல் - இறங்குதல்; "வள்ளிகீழ்வீழா" என்றார், (௩௧) கலியினும். தூங்குதல் - தொங்குதல். விளைந்து என்பதை விளையவெனத்திரிக்க. ஓரன்மை - ஒருதன்மையல்லாமை. எண் - எள்ளு.

௬௩௮ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

உள்ளுறைகள்:—(௧) கிழங்கு கீழ்வீழ்ந்து தேன் மேற்றூங்கி யென்றது அவன் நம்பால்வைத்த அன்பு கீழாகவேரூன்றி யிறங்கி மேலே காணும் போதெல்லாம் தேனினும் இனிமைசெய்கின்றதென்பது.

,, (௨) சிற்சிலவித்திப் பற்பலவிளைந்தென்றது ஒரோவொருகால் இயற்கைப்புணர்ச்சியிலே நீ இன்பம்நல்க அதனைப் பெற்றானாதலின் அதற்கீடாகப் பல்லாயிரம் நன்மையை நினக்களிக்க நாடியிருப்ப

னென்பது.

" (கூ) ளிகடியுமென்றது அவ்வன்பு கெடாதபடி பாதுகாக்குமென்பது.

" (௪) எண்ணெய் கிழி வேண்டாது விறலி ஆடுமென்றது அவன் பெருந்தகைமைநோக்கவே அருங்கல முதலாயின வேண்டாது நமது சுற்றத்தார் நின்னைக் கொடுக்க உடன்படுவரென்பது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (கஉ அ)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி பருவங் காட்டி வற்புறுத்தது.

எ - து, தலைமகன் வினைவயிற் பிரிதலால் மெலிவடைந்த தலைமகள் வருந்தலும் அதுகண்ட தோழி நெருங்கிக் காதலர் நம்மையகன்று சென்றாராயினும் சென்றவிடத்தே தங்கியுறைபவரல்லர்: வருவேமென்று அவர் கூறிய கார்காலம் இன்றுதான் தொடங்குகின்றதாதலின் இன்னே வருகுவர்காண்: அதனால் நீ வருந்தாதேகொள்ளென்று வலியுறுத்திக் கூறுகிற்பது.

மதுரை, மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார் பாடியது.

கஉகூ. வரையா நயவினர் நிரையம் பேணார்
கொன்றாற்றுத் துறந்த மாக்களி னடுபிண
னிடுமுடை மருங்கிற் றொடுமிடம் பெறாஅது
புனிற்று நிரை கதித்த பொறிய முதுபா
௫. றிறகுபுடைத் திற்ற பறைப்புன் றாவி
௬. செங்கணைச் செறித்த வன்க ணாடவ
ராடுகொ ணெஞ்சமொ டதர்பார்த் தல்கு
மத்த மிறந்தன ராயினு நத்துறந்
தல்கலர் வாழி தோழி யுதுக்கா

௰ இருவிசும் பதிர மின்னிக்
கருவி மாமழை கடன்முகந் தனவே.

உரை:—தோழீ, வாழ்வாயாக; அளவுபடாத நயமுடையராய் நிரையம் போன்ற தீய நெறியைக் கைக்கொள்ளாதொழுகும் நமது காதலர்,—சுரத்திலே கொன்றுபோகடப்பட்ட மக்களினுடைய கொலையுண்ட பிணங்களினுள்ள நிறைந்த தீநாற்றத்தையுடைய அவற்றினருகிலே சென்று பறித்துத் தின்ன இயலாது ஈன்ற அணிமையால் நெருங்காது வெறுத்துக் கடந்து போயிருந்த புள்ளிகளையுடைய முதிய பருந்து தன் சிறகை யடித்துக்கொள்ளுதலா லுதிர்ந்த பறத்தலையுடைய புல்லிய இறகைச் சிவந்த அம்பிலேகட்டிய வீரத்தன்மையுடைய மறவர் தாம் வெற்றிகொள்ளுங் கருத்துடனே நெறியைப் பார்த்து உறைகின்ற மலைவழியிலே சென்றனராயினும் நம்மைக் கைவிட்டு அங்கே தங்குபவரல்லர்: அவர் கார்காலத்து வருவேமென்றாராதலின் உவ்விடத்தே பாராய்: கரிய ஆகாயம் அதிரும்படி இடித்து மின்னி இடிமின்னல் முதலாய தொகுதியையுடைய கரியமேகம் கடனீரை முகந்துவந்தன: அவர் இன்னே வருகுவர்போலும்; எ - று.

புடைத்திட்ட எனவும் பாடம்.

நம்பால் அளவுபடாத அன்புடையராதலின் நினக்கு வருவேமென்று பொய்ச்சூளுரைத்து அதுகாரணமாகப் பின்னரெய்தும் நிரையங்கொள்பவரல்லரென்றாள்.

இறைச்சி:—(க) ஈன்றபருந்து மக்களிறந்த பிணத்தின் முடைநாற்ற மிகுதியால் அருகிலே நெருங்கித் தின்னமாட்டாது அகன்றுபோ யிருக்குமென்றது நினது நெற்றியிலே தோன்றும் பசலை அவர் நின்பால் வைத்திருக்குங் காதன்மிகுதியால் குறித்தநாளிலே வருதல் மெய்ம்மையாதலின் அதுகண்டு தானே யகன்றொழியு மென்றதாம்.

(உ) கணைசெறித்த ஆடவர் வெல்லும் நெஞ்சத்துடன் நெறிநோக்கித் தங்காநிற்பரென்றது கொடுமையுடைய அயல் மாதர் பலரும் நின்னை யலர்தூற்றுங் கருத்தோடு அற்றம்நோக்கி யிருப்பவராதலின் நின் மெய்யின் வேறுபா டறிந்தா லிகழ்ந்து அலர் தூற்றாநிற்ப ரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (௩௨௯)

[மருதம்.]

இது, தோழி தலைமகனை வாயின்மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்து மீண்டுவந்த தலைவியின் ஊடலைத்தணிக்கும்படி தோழியை வாயில்வேண்ட அவள் தலைவனைநோக்கி ஊரனே, நீ பரத்தையரை எம் மனையின்கண்ணே கொண்டுவந்து வதுவையயர்ந்து தழுவியிருந்தாலும் அவரது மனத்தின்கண் உண்மை யரிதாதலையும் அவர் கற்புடைமகளிரா யெம்மோடொத்த லரிதாதலையும் நீ அறிந்தாயல்லைபோலு மென்று கூறித் தலைவனியல்பையும் உள்ளுறையாலே கடிந்து கூறாநிற்பது.

ஆலங்குடி, வங்கனார் பாடியது.

௩௩௦. தடமருப் பெருமைப் பிறழ்சுவ லிரும்போத்து
மடநடை நாரைப் பல்லின மிரிய
நெடுநீர்த் தண்கயந் துடுமெனப் பாய்ந்து
நாட்டொழில் வருத்தம் வீடச் சேட்சினை
யிருள்புனை மருதி னின்னிழல் வதியும்
யாண ரூரநின் மாணிழை மகளிரை
யெம்மனைத் தந்துநீ தழீஇயினு மவர்தம்

புன்மனத் துண்மையோ வரிதே யவரும்
பைந்தொடி மகளிரொடு சிறுவர்ப் பயந்து
நன்றி சான்ற கற்போ
டெம்பா டாத லதனினு மரிதே.

உரை:—வளைந்த கொம்பையும் வலிமைபெற்று விளங்கிய பிடரியையுமுடைய கரிய எருமைக்கடா இளநடையையுடைய பலவாகிய நாரையின் கூட்டமெல்லாம் இரிந்தோடும்படியாக நெடிய நீர்நிரம்பிய தண்ணென்ற பொய்கையிலே துடுமென்னும் ஒலியுண்டாம்படி தான் காலையிலுழுத தொழிலின் வருத்தம் நீங்குமாறு பாய்ந்துகிடந்து தன்னுடம்பின் அயா நீங்கியபின்னர் நீண்ட கிளைகளையுடைய இருள்நிரம்பிய மருதமரத்தின் இனிய நிழலின்கண்ணே தங்கியிருக்கும் புதுவருவாயினையுடைய வூரனே, நின்னுடைய மாட்சிமைபொருந்திய கலனணிந்த பரத்தைமகளிரை எமது மனையின்கண் அழைத்துவந்து நீ குலமகளிரைப்போலக் கருதி மணந்து தழுவியிருந்தாலும் அவருடைய புல்லிய மனத்திலே கரவில்லாதபடி மெய்ம்மை தோன்றுதல் அரிதேயாகும்: அவரும் பசியவளையணிந்த புதல்வியரையும் புதல்வரையும் ஈன்று நன்மையமைந்த கற்புடனே எம்பக்கத் தமர்தலும் அதனினுங்காட்டில் அரியதொன்றாகும்: அங்ஙனமாதலை நீ அறிந்தாயல்லைபோலும்; எ - று.

பரத்தைமகளிரை இல்வயிற்கொணர்ந்து வதுவையயர்ந்து துய்த்தல் வழக்கு: "பிறழு மொருத்தியை யெம்மனைத் தந்து, வதுவை யயர்ந்தனை" என்றார் (சசு) அகத்தினும். பொருள்கவரவேண்டிப் பொய்ம்மையாகிய அன்புகாட்டுவாராதலின் அவர்மனத் துண்மையரிதென்றாள். அவர் பெறும் புதல்வியரும் புதல்வரும் நமதுகுலத்துக்குச் சிறிதளவும் பயனெய்தாரென்பாள் மகளிரொடு சிறுவரையீன்று எம்பாடாதலரிதென்றாள்.

உள்ளுறை:—எருமைக்கடா தலைவனாகவும், நாரையினம் காமக்கிழத்தியராகவும், கயம் பரத்தையர் சேரியாகவும், மருதநிழல் அன்று பாணன் தூது போய்க் கூட்டுவித்த புதியபரத்தையின் மனையாகவுங் கொண்டு எருமைக்

கடா நாரையினம் இரியப் பொய்கையிலே பாய்ந்து வருத்தம்நீங்கியபின் தான் புகுந்து வைகவேண்டிய தொழுவம்புகுதாது மருதநிழலிலே வதிதல் போல நீ முதலிலே காமக்கிழத்தியர்பாற்கிடந்து பின்னர் அவர் அஞ்சியகல வெறுத்துப் பரத்தையர் சேரியின்கண்ணே தங்கி ஆங்குமுயங்கிக் கவற்சி யின்றிக் கிடந்து அதன்பின்னரேனும் மனையகம்புகுதாது பாணன் புணர்ப் பித்த புதியபரத்தையின்பால் வைகியிருந்தனை; இங்கு நினக்கு வேண்டிக் கிடந்த தென்னையென்று ளென்பதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். (கூகூ0)

[நெய்தல்.]

இது, தோழி இரவுக்குறி நேர்ந்தது.

எ - து, பகற்குறி இடையீடுபட்ட தலைமகன் இரவுக்குறிவந்து கூடு வது கருதினன் தோழியை வினவ அவள் அவனைநோக்கிச் சேர்ப்பனே, எம்மூர் இனிமையுடையதே: நீ வருதலால் யாதொரு தவறுமில்லை: தம்தம் உறவினர் ஒருவரையொருவர் இன்னரின்னரென் றறியாத சேரியையுடைய தாதலின் அயலாராய் வருவாரை யறிவ தெவ்வண்ணமாகுமென்று அவன் வருதற் குடன்படுவோளாய்க் கூறுநிற்பது.

உலோச்சனார் பாடியது.

கூகூக, உவர்விளை யுப்பி னுழாஅ துழவ
ரோகை யுமணர் வருபத நோக்கிக்
கான லிட்ட காவற் குப்பைப்
புலவுமீ னுணங்கற் படுபுள் ளோப்பி
மடநோக் காயமொ டுடனுப் பேறி
யெந்தை திமிலிது நுந்தை திமிலெனக்
வளைநீர் வேட்டம் போகிய கிளைஞர்
திண்டிமி லெண்ணுந் தண்கடற் சேர்ப்ப
வினிதே தெய்யவெம் முனிவி னல்லூ

ரினிவரிற் றவறு மில்லை யெனையதூஉம்
பிறர்பிற ரறிதல் யாவது
தமர்தம் மறியாச் சேரியு முடைத்தே.

உரை:—ஆங்குப் புலவுநாற்றத்தையுடைய மீனைஉப்புப்படுத்துப் புலர்த்தும்பொழுது அவற்றைக் கொண்டுபோகவந்து விழுங் காக்கைமுதலாய புள்ளினங்களையோப்பி மடப்பம்பொருந்திய நோக்கத்தையுடைய தோழியருடனே உழாது விளைவிக்கும் செய்தனில மாக்களாகிய பரதவர் உவர்நிலத்து விளைகின்ற உப்பினைச் செறிவுடைய உப்புவாணிகர் வருகின்ற

காலம்நோக்கிக் கழிக்கரைச் சோலையருகிலே குவடாகக் குவித்த காவலையுடைய குவியலாகிய அவ்வுப்புக்குவட்டில் பரதவமகளிர் ஏறிநின்று 'இங்கு வருகின்றது எந்தையினது மீன்படகாகும்: அங்கு வருகின்றது நின் தந்தையினது மீன்படகாகும்' என்று வளைந்த கடனீரில் வேட்டைமேற் சென்ற சுற்றத்தாருடைய வலிய மீன்படகுகளை எண்ணுகின்ற தண்ணிய கடற்சேர்ப்பனே, வெறுத்தலைக்கருதாத எம்முடைய நல்லவூர் மிக இனிமையுடையதா யிராநின்றது: இப்பொழுது முதலாக என்றுவந்தாலும் யாதோ ரூறுபாடுமில்லை: சுற்றத்தார் ஒருவரையொருவ ரறியாத சேரியையுடைய தாதலால் எவ்வளவேனும் அயலா ரொருவரையொருவர் அறிவது எவ்வண்ணமியலும்? ஆதலின் நீ அச்சமின்றி வருவாயாக; எ - று.

வளைநீர் - சங்குகளையுடைய நீருமாம்.

நும்மூர்போன்றதென்பாள் எம்மூ ரினிதேயென்றாள். அன்னைமுதலாயினோர் ஐயமின்றி யிருக்கின்றனராதலிற் குறிவயிற் றவிராது வருதுமென்பாள் தவறுமில்லையென்றாள். நீ பிறநிலத்தினர்போன்ற கோலத்தொடுவரினும் எமர் அறிபவரல்லரென்பாள் தமர்தம்மறியாச் சேரிய

தென்றான்.

உள்ளுறை:—மகளிர் புள்ளோப்பி மாலையில் உப்புக்குவட்டின்மீ தேறிக் கடலிலேவருகின்ற மீன்படகுகளைநோக்கி இஃது எந்தைதிமில் இது நுந்தைதிமிலென எண்ணுந்துறையென்றது யாங்கள் பகற்பொழுதில் மீனுணங்கலிற் புள்ளோப்பி இரவில் மனையகம் புகுந்திருந்து சோலையிலே நீ வந்து குறிசெய்வதனை நினைந்து இப்புள்ளோசை நீ குறிசெய்தது இவ் வோசை வேற்றுப்புள்வரவெழுந்த வோசையென நின்வரவை எதிர்பார்த் திருப்போ மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறி நேர்தல். (௩௩௧)

[குறிஞ்சி.]

(க) இது, பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகளைத் தோழி களவுக்காலத்து வற்புறுப்பத் தலைவி கூறியது.

எ - து, களவின்வந்தொழுகுந் தலைமகனது பிரிவினால் மெலிந்த தலை மகளைத் தோழி நெருங்கி நின்னை நாள்தோறும் தலைமகன் வந்துமுயங்கி முயங்கி யேகுங்காலையும் நீ மெலிகின்ற தென்கொலோவென்றாட்கு இறை மகள் இயற்கைப்புணர்ச்சி வந்ததுபோன்று காதலன் கொடியநெறியை அஞ்சானாய் நாளும் வருதலால் யான் எவ்வாறு துயரின்றி வைகுவேனென மெலிந்து கூறுகிற்பது.

(உ.) வன்பொறை எதிர்மறுத்தது உமாம்.

எ - து, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கும் ஒக்கும்.)

குன்றூர், கிழார்மகன் கண்ணத்தனார்

பாடியது.

௩௩௨. இருளைத் தோழியிஃ தென்னெனப் படுமோ
குவளை குறுநர் நீர்வேட் டாங்கு
நாளு நாளுடன் கவவுந் தோளே
தொன்னிலை வழீஇயநின் றொடியெனப் பன்மா
னுரைத்த லான்றிசி னீயே விடர்முகை
யீன்பிணை வொடுக்கிய விருங்கோள் வயப்புலி
யிரைநசைஇப் பரிக்கு மலைமுதற் சிறுநெறி
தலைநா ளன்ன பேணலன் பலநா
ளாரிருள் வருதல் காண்பேற்
கியாங்கா கும்மே யிலங்கிழை செறிப்பே.

உரை:—இருளையாகிய தோழீ, 'நீரிலிறங்கிநின்று குவளைமலர் கொய்பவர் தாம் நீர்வேட்கையால் வெய்துற்றாற்போல நின்னுடைய தோள்கள் நாள்தோறும் காதலனுடைய தோள்களை முயங்கிவைகியவழியும் நின்கை வளைகள் முன்பு நிலைத்திருந்த விடத்தினின்றும் கழலாநிற்பன' எனப் பலகாலும் மாட்சிமைப்பட நீதான் உரையாநின்றனை: துறுகல்லையடுத்த மலைப்பிளப்பிடத்தே குட்டிகளையீன்ற கரிய பெண்புலியுற்ற பசியைப் போக்கவேண்டிப் பெரிய கொலைத்தொழிலை மேற்கொண்ட வலிமையுடைய ஆண்புலி இரைவேட்கையாலே பதுங்கியிருக்கின்ற தாள்வரையினுள்ள சிறிய வழியிலே இயற்கைப்புணர்ச்சிக்காலத் திருந்தாற்போன்ற விருப்ப மிகுதியுடையனாய்ப் பலநாளும் இயங்குதற்கரிய இருளில்வருதலைக் காண்கின்ற எனக்கு என் வளைமுதலாய கலன்கள் கழலாதவாறுசெறிப்பது எவ்வண்ணமாகும்? இங்ஙனம் என்உடம்பு இளைத்தலின் இனிஎப்படியாய் முடியுமோ? எ - று.

சேழ்வயப்புலி யெனவும் பாடம்.

இருளைத்தோழி - இருபெயரொட்டு. பேணலன் - பேணுதலுடையன்.

தலைமகன் வந்து முயங்குந்தோறும் தலைநாளிலே கலந்தாலொத்த புதியபுதிய இன்பம் தானும் நுகர்தலானே இயற்கைப்புணர்ச்சியைக் குறிப்பித்தான்.

இறைச்சி:—பெண்புலியின் பசியைப் போக்கவேண்டி ஆண்புலி இரைதேடிப் பதுங்கியிருக்கும் நெறியைக் கண்வைத்தும் என்கவற்சி நீங்கு

மாறு காதலன் பொருளீட்டிவந்து மணமுடிக்கக் கருதுகின்றலனேயென் றிரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். — (௩௩௨)

[பாலை.]

இது, பொருள்வயிற் பிரிவின்கண்
ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத்
தோழி வற்புறுத்தது.

எ - து, தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிதலாலே வருந்திய தலைமகளைத் தோழி நெருங்கி அவரை நாம் கருதும்போதெல்லாம் அவரின்கண்ணே பல்லி சொல்லாநின்றதாதலின் அகன்றுபோகிய காதலர் இன்னேவந்து நின்னை முயங்குவர்போலுமென்று தோன்றுகின்றது; நினது துயரம் நீங்குவாய்காணென வலியுறுத்திக் கூறிநிற்பது.

கள்ளிக்குடிப், பூதம் புல்லனார் பாடியது.

௩௩௩. மழைதொழி லுலந்து மாவிசும் புகந்தெனக்
கழைகவி னழிந்த கல்லதர்ச் சிறுநெறிப்
பாலவ லூறற் சிறுநீர் மருங்கிற்
பூநுதல் யானையொடு புலிபொரு துண்ணுஞ்
சுரனிறந் தரிய வென்னா ருரனழிந்
துண்மலி நெஞ்சமொடு வண்மைவேண்டி
யரும்பொருட் ககன்ற காதலர் முயக்கெதிர்ந்து

திருந்திழைப் பணைத்தோள் பெறுநர் போலு
நீங்குக மாதோநின் னவல மோங்குமிசை
யுயர்புகழ் நல்லி லொண்சுவர்ப் பொருந்தி
நயவரு குரல பல்லி
நள்ளென் யாமத் துள்ளுதொறும் படுமே.

உரை:—தோழீ, உயர்ந்தவிடத்தில் உயர்ந்த புகழையுடைய நல்ல வீட்டின்கண்ணே செறிந்த இரவு நடுயாமத்தில் நாம் நமது காதலரை நினைக்குந்தோறும் இனிமையான குரலையுடைய பல்லி ஒள்ளிய சுவரிலே பொருந்தி நின்று நன்மையான சொற்களைக் குறிப்பாற் கூறுநின்றது: ஆதலின்,— மேகம் தான் செய்யவேண்டிய பெய்தற்றொழிலை இன்மையாக்கிக் கரிய ஆகாயத்திலே சென்றொழிந்ததனால் வெப்பமிக்கு மூங்கிலெல்லாம் வாடி அழகழிந்த மலைவழியின் சிறிய் நெறியிலே பருக்கைக்கற்கள் நிரம்பிய பள்ளத்தி லூறுகின்ற மிகக் குறைவுபட்ட சிறிய நீரிடத்திற் பொலிவுபெற்ற நெற்றியையுடைய யானையொடு புலி போர்செய்து அந்நீரை யுண்ணுகின்ற

சுரநெறியிலேசென்று ஈட்டப்படும்பொருள் நமக்கு அரியவாமென்று நினையாமல் உள்ளமகிழ்ச்சியுற்ற வன்மைமிக்க நெஞ்சுடனே தாம் வன்மை மிக்குடையராயிருத்தலை விரும்பி அரிய பொருள்காரணமாக அகன்ற நமது காதலர் நின்னை முயங்குவதை எதிர்நோக்கித் திருத்தமாகிய கலன்களை யணிந்த நின் பருத்ததோளை இன்றுவந்து கூடுவோர்போலத் தோன்றுநின்றதுகாண்: இனி நின் அவலம் நீங்குவாயாக; எ - று.

உகத்தல் - உயரப்போதல். ஓங்குமிசை - உயர்ந்த இடம்.

இறைச்சி:—பள்ளத்திலுள்ள நீரை யானையொடு புலி போர்செய்து உண்ணுகிற்குமென்றது வேற்றுநாட்டிலே பொருளை யெய்தும்படி வேற்றா

சுரை நின்காதலர் போர்செய்து வென்று பொருள்கொண்டு வருவர்கா ணென அவனது வென்றிகூறி மகிழ்வித்தா ளென்பதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைமகளை ஆற்றுவித்தல். (௩௯௩)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி இரவுக்குறி முகம்புக்கது.

எ - து, களவிணொழுகுந் தலைமகன் பகற்குறி இடையீடுபெட்டுத் தோழி யைநெருங்கி இரவுக்குறிவேண்டுதலானே அதற்குத் தான் உடன்பட்டுத் தலைமகளை யுடன்படுத்துவாளாய் அவளருகிலே அடைதலும் அவள் தோழி யைநோக்கியபோது தோழி மலைநாடன் இரவு நடுயாமத்தில் வருகிற்பே னென்றானாதலின் அங்ஙனம்வரின் நமது உயிரினிலை எவ்வாறுமோ வென் பாள்போன்று உள்ளுறையால் இறைமகள் உடன்படவேண்டுவதை அறி வுறுத்தவந்தவள் அங்கு ஆயத்தார் பலரும் அருகிருப்பதறிந்து தான் கூறவந் ததனை வெளிப்படையாகக் கூறாது கண்ணாலே புலப்படச் சைகைசெய்து கூறுகிற்பது.

ஐயூர், முடவனார்பாடியது.

௩௯௪. கருவிரன் மந்திச் செம்முகப் பெருங்கிளை
பெருவரை யடுக்கத் தருவி யாடி
யோங்குகழை யூசற் றூங்கி வேங்கை
வெற்பணி நறுவீ கற்சுனை யுறைப்பக்
கலையொடு திளைக்கும் வரையக நாடன்
மாரி நின்ற வாரிரு ணடுநா
ளருவி யடுக்கத் தொருவே லேந்தி
மின்னுவசி விளக்கத்து வருமெனி
னென்னோ தோழிநம் மின்னுயிர் நிலையே.

உரை:—தோழீ, கரிய விரலையும் சிவந்த முகத்தையுமுடைய பெருங் கூட்டமாகிய முசுக்கலைச் சுற்றமாகவுடைய பெண்குரங்கு பெரிய மலைப் பக்கத்து அருவியில் விளையாடி உயர்ந்த மூங்கிலிலேறி அதனுனியை ஊச லாகக்கொண்டு ஊசலாடிமலையில் வேங்கையின் அழகிய நறியமலர் அங்குள்ள சுனையிலே மிக உதிர்ந்துவிழும்படி அதன் கிளையிலேறிக் கடுவனெடு புண ராநிற்கும் மலையகநாடன் மழைபெய்கின்ற மாந்தர் இயங்குதற்கரிய இருள் நிறைந்த நடுயாமத்தில் அருவியையுடைய மலைப்பக்கத்தின் கண்ணதாகிய நெறியில் ஒப்பற்ற வேற்படையை யேந்தி மழையின் மின்னலானது இரு ளைப்பிளக்க அம் மின்னல்விளக்கத்தில் வருவதாகக் கருதினனென்றால் அவன் வருநெறியை நினைந்து வருந்துகின்ற நம்முடைய இனியவுயிர் இனி எவ்வாறு நிலைத்திருக்குமோ? அறிகின்றிலேன்; எ - று.

கலை - ஆண்குரங்கு. வசிதல் - பிளத்தல்.

உள்ளுறை:—மந்தி அருவியாடி ஊசலிலேதூங்கி நறுமலர் சுனையி லுதிரும்படி மரத்திலேறிக் கலையொடு புணருமென்றது நீயும் பகலிலே அருவியாடி ஊசலிற் றூங்கி இரவில் நின் காமவேட்கை முற்றுமொழியத் தலைவனெடு முயங்குவாயாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - சைகைசெய்து உடன்படுத்தல். (கூ.ரு.ச)

[நெய்தல்.]

இது, காமமிக்க கழிபடர்கிளவி மீதூர்ந்து
தலைமகள் சொல்லியது.

எ - து, தலைவன்பாற் காமவேட்கை மிக்கதனுலாகிய மிகக் கருதிய சொல்மேம்பட்ட தலைமகள் திங்கள் விளங்குகின்றது: கடல் ஓசையடங்கிய தில்லை: அன்றிலும் ஒலியாநிற்கும்: யாழும் யான் உய்யாதபடி இசையாநின் றது: அவற்றைக் கேட்டலானே எனக்குண்டாகிய காமமோ பெரியதாயிரா நின்றது: இதனை யொழிக்கவல்ல காதலர் அருகிலில்லா தொழிந்தனர்: இனி யான் எவ்வாறு உய்வேனென அழிந்து கூறுநிற்பது.

வெள்ளி வீதியார் பாடியது.

௩௩௫. திங்களுந் திகழ்வா னேர்தரு மிளநீர்ப்
பொங்குதிரைப் புணரியும் பாடோ வாதே
யொலிசிறந் தோதமும் பெயரு மலிபுனற்
பல்பூங் கானன் முள்ளிலைத் தாழை
சோறுசொரி குடவயிற் கூம்புமுகை யவிழ
வளிபரந் தூட்டும் விளிவி னாற்றமொடு

மையிரும் பனைமிசைப் பைதல வுயவு
மன்றி லுமென்புற நரலு மன்றி
விரல்கவர்ந் துழந்த கவர்வி னல்யாழ்
யாம முய்யாமை நின்றது
காமம் பெரிதே களைஞரோ விலரே.

உரை:—திங்களும் விளங்கிய விசும்பின்கண்ணே யெழுந்து தோன்றாநிற்கும்: மெல்லிய நீர்மையிற்பொங்கி யெழுகின்ற அலையையுடைய கடலும் ஒலியடங்கியதில்லை: ஒலி மிகுத்து அக்கடனீரும் கரையைமோதிப் பெயர்ந்து செல்லாநிற்கும்: நிறைந்த கழிநீர் சூழ்ந்த பலவாய அழகிய கடற்கரைச் சோலையின்கணுள்ள முள்ளையுடைய இலைமிக்க தாழை சோற்றைச் சொரிகின்ற குடம்போலப் பருத்த உள்ளீட்டினையுடைய கூம்பிய அரும்பு மலராநிற்பக் காற்றானது அப் பூமடலினுள்ளே புகுந்து பரவிவந்து வீசுகின்ற கெடாத நறுமணத்துடனே கரிய பெரிய பனைமேலிருந்து துன்பத்தைத் தருவனவாய் வருத்துகின்ற அன்றிற்பறவையும் என்பக்கத்தேவந்து ஒலியாநிற்கும்: இவையேயன்றி விரலாலே தடவிவருந்தி இசைகூட்டிய விருப்பத்தைச்செய்யும் நல்ல யாழும் இரவு நடுயாமத்து யான் உயிர்வைத்து உய்யாவாறு இசையாநின்றது: அவை அனைத்தினுங் காட்டில் யான்கொண்ட

காமமோ பெரிதாயிராநின்றது; இதனைப் போக்கவல்ல காதலரோ அருளில்லா தொழிந்தகன்று போயினர்; இனி யான் எவ்வாறு உய்குவேன்? எ-று.

முற்கூறிய அவையனைத்துங் காமத்தை மிகுதிப்படச் செய்தலானே காமம்பெரிதேயென்றாள். களைகு நரின்மையால் உய்வேனலேன் இறந்து படுவது திண்ணமெனக் கருதினளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௩௩௫)

[குறிஞ்சி.]

இஃது, ஆறுபார்த்துற்றுச் சொல்லியது.

எ - து, இரவிலே கொடிய நெறியின்கண்ணே களவொழுக்கத்துவருந் தலைமகனை மறுத்து வரைவுடன்படுத்தக் கருதிய தோழி நெருங்கி நாடனே, இரவில் நெறியினது ஏதம் அஞ்சாது வாராநின்றனை; அதனை யான் நினையாமுன் அஞ்சுகிற்பேனாதலால் அவ் வரைநெறியில் வாரா தொழிவாயாகவென அந்நெறியின ஏதங்கூறி உள்ளுறையால் இவளை வதுவையயர்ந்து மனையறம்படுத்து வாழ்கவெனறவன்று வரைவுகடாவாநிற்பது.

கபிலர் பாடியது.

௩௩௬. பிணர்ச்சுவற் பன்றி தோன்முலைப் பிணவொடு
கணைக்கா லேனல் கைம்மிகக் கவர்தலிற்

கல்லதர் சரும்புழை யல்கிக் கானவன்
வில்லிற் றந்த வெண்கோட் டேற்றைப்
புனையிருங் கதுப்பின் மனையோள் கெண்டிக்
குடிமுறை பகுக்கு நெடுமலை நாட
வுரவுச்சின வேழ முறுபுலி பார்க்கு
மிரவி னஞ்சா யஞ்சுவ லரவி
னீரளைப் புற்றங் காரென முற்றி

[உயிரைதே ரெண்கின மகழும்
வரைசேர் சிறுநெறி வாரா தீமே.

உரை:—சிலிர்த்த மயிர்மிக்க பிடரினையுடைய ஆண்பன்றி தோலாய் வற்றிய கொங்கையையுடைய பெண்பன்றியுடனே சென்று திரண்ட அடித் தண்டுடைய தினைக்கதிரை அளவின்றித் தின்றழித்ததனாலே கானவன் மலை வழியிலுள்ள செல்லுதற்கரிய சிறிய புழையருகிலே பதுங்கி யிருந்து வில் லினா லெய்து கொன்றுதந்த வெளிய கோட்டினையுடைய அவ் ஆண்பன் றியை அலங்கரித்த கரியகூந்தலையுடைய அவன்மனைவி அறுத்துத்தன் சுற்ற மாகிய குடிகளிருக்கு மிடந்தோறுஞ் சென்று பகுத்துக் கொடாநிற்கும் நெடிய மலைநாடனே, மிக்க வலிய சினமுடைய களிற்றியானை அங்குவரு கின்ற புலியின் வருகையை எதிர்பார்த்து நிற்கும் இரவின்கண்ணே நீ இங்கு வருதலை அஞ்சுகின்றனையல்லை: அதனை நினையாமுன் யான் அஞ்சா நிற்பேன்: ஆதலின், பாம்பு உறைகின்ற ஈரிய புழையையுடைய புற்றை மேகம்போலச் சூழ்ந்துகொண்டு இரையிருப்பதனை யாராய்கின்ற கரடியின் கூட்டம் பறித்து எடாநிற்கும் மலையையடுத்த சிறியநெறியில் இனி வாரா தொழிவாய்காண்; எ - று.

அரும்புழை யொல்கி எனவும் பாடம்.

கெண்டுதல் - வெட்டுதல்.

நின்பாற் கழிபேரன்பினே னென்பாள் நீ வருநெறிக் கஞ்சுவலென் றாள். நம்பால் இவ்வளவு அன்புடைமையின் இனிஇரவுவரின் இறைமகள் இறந்துபடுவது மாமெனக்கொண்டு இந்நெறியில் வாராதீ மென்றதனாலே பிறிதொன்றுசெய்யக் கடவதின்மையாற் பிற்றைஞான்று வரைவொடு புகு வானாவது.

உள்ளுறை:—தினையைத் தின்ற பன்றியைக் கானவன் கொணர்ந்து கொடுப்ப அவன்மனைவி அதனைவாங்கிப்பகுத்துச் சுற்றத்தார்கள் பலர்க்கும் முறைப்படி கொடுக்குமென்றது நீ இவளை மணஞ்செய்துகொண்டு இல் லறம் நிகழ்த்தத் தொடங்கி வேற்றுநாட்டுச் சென்று அடங்காத பகைவரை வென்று பொருளீட்டி இவளிடம் அளித்து இவளும் 'தெய்வம், விருந்து,

ஒக்கல்' முதலாயினர்க்குக் கொடுக்குமாறு செய்வாயாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௩௩௬)

[பாலை.]

(௧) இது, தோழி தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிதலுற்றனது குறிப்பறிந்து விலக்கியது.

எ - து, தோழி கற்பியலிலே பொருள்வயிற் பிரிகின்ற தலைமகனது குறிப்பறிந்து தலைவனே, உலகம் படைத்தகால முதலாகப் பொருளீட்டி வாழ விரும்புவோர் தம்மை யடைக்கலம் புகுந்தாரைப் பாதுகாக்கவேண்டு மென்னும் அறநெறியை மறந்தனரோ? அவர் சிறந்தவரேபோலுமென்று பிறர்மேல்வைத்து அவனது செலவுவிலக்குவாளாய் மறுத்துக் கூறுநிற்பது.

(௨) தோழி உலகியல்கூறிப் பிரிவுணர்த்தியதூஉமாம்.

எ - து, பொருளீட்டுமாறு பிரிபவர் பிரியவேண்டுபவரே: ஆயினும் அடைந்தாரைக் காப்பதுமேலான அறமன்றோ? அதனை மறந்தனரல்லர் சான்றோரெனக் கூறுநிற்பதுமாகும். (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோப் பாடியது.

௩௩௭. உலகம் படைத்த காலைத் தலைவ
மறந்தனர் கொல்லோ சிறந்திசி னோரே
முதிரா வேனி லெதிரிய வதிரல்
பராரைப் பாதிரிக் குறுமயிர் மாமலர்

நறுமோ ரோடமொ டொனறிந் தடைச்சிய
செப்பிடந் தன்ன நாற்றந் தொக்கு
ணணிநிறங் கொண்ட மணிமரு ளைம்பாற்
றளர்நறுங் கதுப்பிற் பையென முழங்கு
மரும்பெறற் பெரும்பயங் கொள்ளாது
பிரிந்துறை மாபின் பொருள்படைத் தோரே.

உரை:—தலைவனே, முற்றாத இளவேனிற்காலத்தை எதிர்நோக்கிய காட்டுமல்லிகை மலரையும் பருத்த அடியையுடைய பாதிரியின் குறுகிய நுண்ணிய மயிரையுடைய சிறந்த மலரையும் நறிய செங்கருங்காலி மலரையுங் கொய்து ஒருசேர உள்ளேசெறித்திருந்த பூஞ்செப்பைத் திறந்தவைத்

இள

தாற்போன்ற நறுமணம் ஒருங்கே யமையப்பெற்று அழகிய நல்ல நிறம் பொருந்திய நீலமணிபோன்ற ஐந்துபகுதியாக முடித்தற்குரிய சரிந்து விழுகின்ற வண்டுகள் மெல்ல ஒலித்தலையுடைய நறிய கூந்தலினுடைய அருமையாகப் பெறுகின்ற பெரிய பயனைக்கொள்ளாது பிரிந்துறைகின்ற பகுதியையுடைய பெரிய பொருளீட்டி வாழ்வோர் இவ்வுலகத்தைப் படைத்த கால முதற்கொண்டு அடைந்தாரைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று அவ்வண்ணமே நிகழ்ந்துவரும் அறநெறியை மறந்துவிட்டனரோ? அங்ஙனம் மறந்த தகுதிப்பாட்டினை யுடையோர் சிறந்தோரேயாவார்; எ - று.

நறுமோரோடம் - செங்கருங்காலி. அதிரல் - காட்டுமல்லிகை. வண்டு - அவாய்நிலை. சிறந்திசினோர் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. முழங்குங் கதுப்பென மாறிக்கூட்டுக; இனிக் கதுப்பின் வண்டுமுழங்கும் பெரும்பயனெனக் கூறிற் பொருள்சிறவாமை யறிக.

அணையிலேமுயங்கிக் கூந்தலிற்கிடந்து துயிலும் பயன் பெரிதாத

லானே கதுப்பிற்பெரும்பயனென்றாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். (௩௬௭)

[நெய்தல்.]

இஃது, ஒருவழித் தணந்தகாலை ஆற்றாத தலைமகள வன்பொறை எதிர்மொழிந்தது.

எ - து, களவுக்காலத்துத் தலைமகன் இரவுக்குறிவந் தொழுகாநிற்கையில் அலரெழுந்ததுகண்டு அவ் அலர் அடங்குங்காறும் அகன்றுவைகுவமெனப் பிரிந்து ஒருசார் சென்றுறையுங்காலைப் பிரிவாலாற்றாத தலைமகள் தோழியைநெருங்கி நீ என்னை வருந்தாது பொறையோடிருவென்று புகலாநின்றனை: மாலைவந்தது: அவர் தேர் வந்திலதுகண்டாய்: காமநோய் என்னை நலியாநின்றது: நாரை பெடையை முயங்கும்படி யழையாநிற்கும்: இன்னதொருபொழுதில் யான் எங்ஙனம் துயரம்நீங்கி யுறைவேனென்று நொந்து கூறாநிற்பது.

மதுரை, ஆருலவியநாட்டு, ஆலம்பேரி, சாத்தனார் பாடியது.

௩௬௮. கடுங்கதிர் ஞாயிறு மலைமறைந் தன்றே
யடும்புகொடி துமிய வாழி போழ்ந்தவர்
நெடுந்தே ரின்னொலி யிரவுந் தோன்றா
திறப்ப வெவ்வ நலியு நின்னிலை
நிறுத்தல் வேண்டுமென்றி நிலைப்ப

யாங்ஙனம் விடுமோ மற்றே மால்கொள

வியலிரும் பரப்பி னிரையெழுந் தருந்துபு
புலவுநாறு சிறுகுடி மன்றத் தோங்கிய
வாடலைப் பெண்ணைத் தோடுமட லேறிக்
கொடுவாய்ப் பேடைக் குடம்பைச் சேரிய
வுயிர்செலக் கடைஇப் புணர்துணைப்
பயிர்த லானா பைதலங் குருகே.

உரை:—கடிய கதிரையுடைய ஞாயிறும் மேலைத்திசையிலுள்ள அத்தமனக் குன்றின்கண்ணே மறைந்தொழிந்தது: அம்பின் கொடிகள் துண்டித்துவிழும்படி தேருருள் ஊர்ந்துவருமாறு அவருடைய நெடிய தேரின் இனியஒலி இரவு இத்துணைப்பொழுதாகியும் தோன்றிடைபாடில்லை: காமநோய் தன் னெல்லையளவையுங் கடந்து தோன்றி என்னை நலியாநின்றது: இவை போதாமல் இன்னுங் காமமயக்க மீதூருமாறு துன்பத்தைச்செய்யும் நாரையானது அகன்ற கரிய கழிப்பரப்பின்கண்ணே எழுந்துசென்று இரைதேடி யருந்தி அதன்பின் புலவுநாறும் நமது சிறிய குடியிலுள்ள ஊர்ப்பொதுவாகிய அம்பலத்தின்கண் உயர்ந்த காற்றாலசைகின்ற பருத்த அடியையுடைய பனையின் தோடாகிய மடலி லேறியிருந்து வளைந்த வாயையுடைய பேடை தன் குடம்பையில் வந்து தன்னொடு புணருமாறு யான் கேட்டு உடனே என்னுயிரை விடுக்கும்வண்ணம் கடிந்து தான் தன்பெடையொடு புணர்ச்சி துணியுமளவும் அதனைக் கூவுதலை நிறுத்தவில்லை: இத்தகைய பொழுதிலே என்னை நெருங்கி 'நீ படுந்துயர் எதிலார் அறியாதபடி கரந்தொழுகவேண்டும்' என்று கூறுநின்றனை: இந்நோய் இனி யான் உயிர்நிலைத்திருக்கும்வண்ணம் எப்படி என்னைவிட் டொழியுமோ? எ - று.

குருகு அருந்துபு எறிக் கடைஇப் பயிர்தலை அமையாவென்க.

அஃறிணையாகிய குருகும் இரையருந்திக் குடம்பையிலே சென்றிருந்து தான் பெடையை யணையுமளவும் அதனை விளியாநிற்கும், எல்லாம் அறிந்த நமதுகாதலர் அங்ஙனஞ்செய்வாரல்லர்: யான் எவ்வாறுய்வேனெனவுமாம்.
மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௯௯௮)

[குறிஞ்சி.]

இது, சிறைப்புறமாகத் தலைவன்கேட்பச் சொல்லியது.

எ - து, களவின்வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் கரந்து ஒருபால் வந்து தங்கியதை யறிந்த தோழி அவன் உணர்ந்து விரைவிலே வரைந்துகொள்ளு

மாறு தலைவியை நெருங்கி அன்னை இவள் இவ்வேறுபாடெய்தியது எதனு லென்றலும் சுனையாடியதனு லுண்டாகிய தென்றேன்: அது மிகையென்று கொண்டு நாளை அதனிலாடின் இன்னும் எவ்வாறாகுமோ வென்றன ளாதலின் நமது காதலர் பிரிதலால் நாம் வருந்துகின்றோமென்பதை அவன் அறிந்தனள்போலுமென்று சூழ்ந்து கூறுநிற்பது.

சீத்தலைச், சாத்தனார் பாடியது.

௩௩௯, தோலாக் காதலர் துறந்துநம் மருளா
ரலர்வ தன்றுகொ லிதுவென்று நன்றும்
புலரா நெஞ்சமொடு புதுவ கூறி
யிருவே நீந்தும் பருவரல் வெள்ள
மறிந்தனள் போலு மன்னை சிறந்த
சீர்கெழு வியனகர் வருவனள் முயங்கி
நீரலைக் கலைஇய வீரிதழ்த் தொடைய
லொண்ணுதற் பெதும்பை நன்னலம் பெறீஇ
மின்னே ரோதி யிவளொடு நாளைப்
பன்மலர் கஞலிய வெறிகமழ் வேலித்

தெண்ணீர் மணிச்சுனை யாடி
னென்னோ மகளிர்தம் பண்பென் றோளே.

உரை:—தோழீ, அன்னையானவள் சிறந்த அழகு விளங்கிய அகன்ற நமது மாளிகையின்கண்ணே இன்றுவந்தனள்: அங்ஙனம் வந்தவள் அன்போடு தழுவி மகிழ்ந்து 'நின்தோழி சூடிய மாலை கலைந்து தோற்றப்பொலிவும் வேறுபட்டிருப்பதன் காரணந்தான் யாதென என்னைவினவ யானும் என்னொடு இவள் இன்று சுனையாடினளாதலின் இவ்வேறுபாடுகளுண்டாயினவென்று கூறினேனாக' அவற்றை வேறாகக்கொண்டு சுனையாடும்பொழுது நீர்மோதி யலைத்தலானே கலைந்துபோகிய குளிர்ச்சியுற்ற மலர்மாலையையும் ஒள்ளிய நுதலையுமுடைய பெதும்பைப்பருவத்தின் நல்ல நலனைப்பெற்றுக் கூந்தலையுடைய மின்னலைப்போன்ற இவளுடனே நாளைப்பொழுதிலே பலவாகிய மலர்விளங்கிய மணங்கமழ்கின்ற மருதவைப்புப்போன்ற தெளிந்தநீரையுடைய அழகிய சுனையிடத்து ஆடினால் மகளிர்மேனியி னிறம் இன்னும் எப்படியாமோவென்று கூறினாள்: ஆதலால் 'பகைப்புலத்து வென்றிபெறுவ தொன்றேயன்றித் தோல்வியுறாத நமதுகாதலர் நம்மைக் கைவிட்டு இனி அருள்செய்பவ ரல்லர்: அவருட னிகழ்ந்த இக்களவொழுக்கமானது புறத்தார்க்குப் புலனாகி அலர்தூற்றுந் தன்மையை

யெய்துமன்றோ' என்று பெரிதும் வாட்டமுற்று நம்முள்ளத்துடனே புதியனவாய சிலவற்றைக்கூறி நாம் இருவரும் துன்பவெள்ளத்து நீந்துகின்றதனை அவ்வன்னை அறிந்துகொண்டனள்போலும்? எ - று.

ஆவதன்றுகொலெனவும் பாடம்.

புலரா - செய்யாவென்னும் உடன்பாட்டு வினையெச்சம். வேலி - மருதவைப்பு; காவலுமாம்.

புதுவகூறியது அவர் அருளாதகலினும், முன்புள்ள நிகழ்ச்சியாலும்

மெய்வேறுபாட்டாலும் அலரெழுமேயென்று நெஞ்சினுள்ளே மந்தணமாக மொழிந்துகொண்டது. இதனை அன்னை காந்துநின்று கேட்டறிந்து பின்பு மாலைகலந்து தோற்றமும் வேறுபட்டிருப்பதைக் கண்டு இவள் ஒருகணவ னொடு கலந்தனள்போலுமென்று உட்கொண்டு இவ்வேறுபாடு எற்றினு ளுயிற்றென்றாட்குச் சுனையாடியதா லாயதென்றலும் நாளையும் அச் சுனையி னாடினால் இன்னும் வேறுபாடு மற்றொருவிதமு மாகுமென நகைத்துக் கூறினு ளென்பதாயிற்று. இதனால் அன்னை அறிந்தனள்போலு மென்றாள். மெய்ப்பபாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (ருருரு)

[மருதம்.]

இது, பரத்தையின் மறுத்தந்ததலைமகனைத் தலைமகள் நொந்துசொல்லியது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்து ஆற்றாமை வாயிலாகப் புகுந்து பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகனை முயங்கல் விருப்பொடு புகுந்த தலைமகள் நெருங்கி உள்ளுறையாலே அவனியல்புகூறி மகிழ்நனே, என்னைக் கைவிட்ட நின்னை முயங்கேன்கண்டாய்: அதனாலே புலந்தேனு மில்லே னென நொந்துகூறி அவா மீதூர்தலின் முயங்காநிற்பது.

நக்கீரர் பாடியது.

ருசுO. புல்லேன் மகிழ்ந புலத்தலு மில்லேன்
கல்லா யானைக் கடுந்தேர்ச் செழியன்
படைமாண் பெருங்குள மடைநீர் விட்டெனக்
காலணைந் ததிரிய கணைக்கோட்டு வாளை
ரு யள்ளலங் கழனி யுள்வா யோடிப்
பகடுசே றுதைத்த புள்ளிவெண் புறத்துச்
செஞ்சா லுழவர் கோற்புடை மதரிப்

வாணன் சிறுகுடி யன்னவென்
கோனே ரெல்வளை நெகிழ்த்த நம்மே.

உரை:—மகிழ்நனே, பாகன்கூறு மொழிக்குறிப்பன்றிப் பிறவற்றைக் கற்றறியாத யானையையும் விரைந்துசெல்லுந் தேரினையுமுடைய செழியன் பெயராலே செய்த மாட்சிமைப்பட்ட பெரிய குளத்துநீர் மடைஅடைத் திருந்தது திறந்துகொண் டோடியதனாலே அக் குளத்தினின்றும் புறம் போந்து கால்வாயையடைந்து சென்று திரும்பிய திரண்ட கோட்டினை யுடைய வாளைமீன் அக் கால்வாயினின்றும் சேற்றையுடைய வயலினுள்ளா லோடி ஆங்கு உழுதவருகின்ற எருமைக்கடாவின் காற்சேறுபட்ட புள்ளி யுடைய வெளிய மேற்புறத்தோடு, செவ்விய பலபடியாக மறித்து உழுகின்ற உழவர் தம் கைக்கோல்கொண்டு புடைத்தற்கும் அஞ்சாது செருக்குற்று நீர் பொருந்திய சேற்றின்மேல் வரம்படியி லோடி அப்பாற்போக இயலாமை யால் அவ்வரம்படியிலே புரளுகின்ற வாணனது காவிரியின் வடபாலுள்ள 'சிறுகுடி' என்னும் ஊர்போன்ற என்னுடைய கோற்றொழி லமைந்த அழ கிய ஒளிபொருந்திய வளை நெகிழும்படிசெய்த நின்னைப் புல்லவுஞ்செய் யேன்: அதனால் நின்னை வெறுத்தேனுமல்லேன்: அயலாந் தன்மையேனாத லின் என்னைத் தீண்டாதேகொள்; எ - று.

ஏனை ஊர்களினுஞ் சிறந்த சிறுகுடிபோன்ற மகளிரிற்சிறந்த எனது வளையென்க. இதனால் இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த காதலியைக் கைவிட்ட கொடுமையுடையை யெனவுங் குறிப்பித்ததாம்.

உள்ளுறை:—குளத்தையுடைத்துப் புறப்பட்டுக் கால்வாய்வழியே சென்ற வாளை கழனியு ளோடிச் சேறு புறந்தீற்றப் பெற்று ஆங்கு உழவர் புடைத்தற்கும் அஞ்சாது செருக்கி வரம்படியிலே சென்று புரளுமென்றது மனையகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்ட நீ பாணன் செலுத்தும் வழியேசென்று

ஒரு பரத்தையுட் புகுந்து அதனையறிந்த ஏனையோர் கூறும் பழிமொழியை ஏறட்டுக்கொண்டு அங்குத் தங்கியவழி ஏனைப் பலப்பல பரத்தையரும் நின்னை விரும்பியீர்ப்ப அவர்மாட்டுச் செல்லாது ஒருத்தியில்லத்துக் கிடந்து துயின்றுவந்தனை யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளிபற்றிய உவகை. பயன் - ஊடல்தீர்ந்து முயங்கல். (௩௪௦)

[குறிஞ்சி.]

இது, வினைவயிற்பிரிந் தாற்றானாகிய
தலைமகன் சொல்லியது.

எ - து, பகைமேற்சென்று முனையிடத்துப் பாசறைக்க ணுள்ளானாகிய தலைமகன் அயலிலொரு குன்றின்மேல் ஓராடவனும் அவன் காதலியும்

விளையாடுவதனை நோக்கி இம்மடந்தை தன் காதலனொடு சிறிய கொடி பயிற்றி மகிழாநிற்கும்: இங்ஙனம் எமதுகாதலி ஆற்றி மகிழ இடனின்றி யாம் பாசறையின்கண் இரங்கினேமென்று புலம்பாநிற்பது.

மதுரை, மருதனிள நாகனார் பாடியது.

௩௪௧. வங்கவரிப் பாறைச் சிறுபாடு முனையிற்
செம்பொறி யரக்கின் வட்டுநா வடிக்கும்
விளையா டின்னகை யழுங்காப் பான்மடுத்
தலையா வுலவை யோச்சிச்சில கிளையாக்
குன்றக் குறவனொடு குறுநொடி பயிற்றுந்
துணைநன் குடையண் மடந்தை யாமே
வெம்பகை யருமுனைத் தண்பெயல் பொழிந்தென
நீரீர்ங் கரைநாண் மயங்கிக் கூதிரொடு

வேறுபுல வாடை யலைப்பத்
10 துணையிலேந் தமியேம் பாசறை யேமே.

உரை:—இங்கு ஒருகுன்றின்கண்ணே காணப்படு மடந்தை வெள்ளி போன்ற வரிகளையுடைய கற்பாறையிலேவிழும் அருவியாடி அதிற் சிறிது வெறுப்படையிற் சிவந்த புள்ளிகளையுடைய அரக்கினாலாக்கிய வட்டைச் சாடியின்வாயில் வைத்து அதன் நாவினாற் காய்ச்சி வடிக்கப்படுகிற விளையா டும் இனிய மகிழ்ச்சி நீங்கப்பெறாத கள்ளின் தெளிவை (சாராயத்தை)ப் பருகி அதன் மயக்கம் மிகுதியாலே சுழன்றோடிவந்து மரக்கொம்பினை ஒடித்து ஓங்கிக் காட்டிச் சிலவார்த்தையைக் கூறிக் குன்றகத்துள்ள தன் காதலனாகிய குறவனொடு சிறிய நொடி பயிற்றுகின்ற நல்ல துணையுடை யளா யிராநின்றனள்: இங்ஙனம் எம்மோடு எமது காதலி கள்ளின் தெளி வைப் பருகிக் குறுநொடிபயிற்றி மகிழாவாறு யாம் நெருங்தற்கரிய கொடிய பகைவர்முன்னிலையிலே குளிர்ந்த மழைபெய்தலினால் நீர்மிக்க ஈரிய கான் யாற்றங்கரையில் நாட்காலையிலே கூதிரொடு கலந்து வேற்றுப்புலத்துள்ள வாடைக்காற்றுத் துன்புறுத்தலானே மயங்கி அத் துன்பத்தைப் போக்க வல்ல துணையின்றித்தமியேமாய்ப் பாசறையின்க ணிராநின்றேம்; எ - று.

வங்கம் - வெள்ளி. நா - நீர்வடியவிடுதற்கு நாக்குப்போலச்செய்து வைத்திருப்பது. பால் - சாராயத்துக்கொருபெயர்; கள்ளை மரத்துப்பாலெ னக் கூறும் வழக்குண்மையி னறிக. குறவனொடு நொடிபயிற்றலும் பிறவுங் கணவனைப் பிரிந்தார்க் கின்மையின் ஈண்டுத் தன்காதலியைக் கூறியதல் லாமை தெளிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - பாசறைப்புலம்பி யாறுதல்.

௩௱௩௰௬ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

[நெய்தல்.]

(க) இது, குறைநேர்ந்ததோழி தலைமகளை முகம்புக்க தன்சொற் கேளாது விடலின் இறப்ப ஆற்றா

ஞயினனென வுணர்ந்து ஆற்றாளாய்த்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

எ - து, தலைமகனது குறைதீர்க்க உடன்பட்டதோழி தலைவியினருகு சென்று கண்ணாலேகுறிப்பித்துத் தன்வயமாக்கமுயன்றும் அவன் முகங் கொடாமையாலே தன்னுள்ளே அவன் ஆற்றுவானல்லனேயென்று தான் ஆற்றாளாய் இப்பொழுது யான் குறிப்பாற்கூறினுந் தேர்வாளல்லள்: சோலையின்கண்ணே சென்றவழிப் பணிந்து மொழியின் வினவும்போலுமென்று தன்னுள்ளே கூறுநிற்பது.

(உ) தலைமகனுக்குக் குறைநேர்ந்ததோழி தலைமகளை
முகம்புக்கலளாய் ஆற்றாது தன்னுள்ளே
சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, முன்கூறியபடி தோழி தலைமகளிடஞ்சென்று அவள்குறிப் பறியாளாய்த் தானே ஆற்றாது சொல்லியதுமாகும். (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

மோசி, கீரனார்பாடியது.

க௪௨. மாவென மதித்து மடலூர்ந் தாங்கு
மதிலென மதித்து வெண்டே ரேறி
யென்வாய் நின்மொழி மாட்டே னின்வயிற்
சேரி சேரா வருவோர்க் கென்று
மருளல் வேண்டு மன்புடை யோயெனக்
கண்ணினி தாகக் கோட்டியுந் தேரலள்
யானே யெல்வளை யாத்த கானல்
வண்டு ணறுவீ நுண்ணிதின் வரித்த
சென்னி சேவடி சேர்த்தி
னென்னெனப் படுமோ வென்றலு முண்டே

உரை:—அன்புடைய தோழீ, 'கானலின்கண் ஒருவர் என்பால்வந் திரந்துகூறலும் அதனைப் பெறேனாகி என்வாயினால் நீ கூறும் மொழியைச் சென்று தலைவியிடங் கூறுகின்றிலேன்: நின்குறை நீயே சென்றுரை யென்றதனாலே மயங்கிநின்று' குதிரையெனக்கருதிப் பனைமடலேறிவந்

தும் இது காவலையுடைய மதிலெனமதித்துவெளிய பேய்த்தேரைச் சென்று நோக்கியும் நீயிருக்கின்ற சேரியைச் சாரவருபவர்க்கு எக்காலத்தும் அருள்செய்யவேண்டு மென்று யான் கண்ணினால் இனிய குறிப்புத்தோன் றத் தலைசாய்த்துக்காட்டியும் ஒளிபொருந்திய வளையையுடைய தலைவி அவற்றை அறிந்துகொண்டனளல்லள்: ஆதலால் யானே வேலிசூழ்ந்த கடற்கரைச் சோலையில் வண்டுகள் உண்ணுகின்ற நறிய மலருதிர்ந்து நுண் ணிதாகக் கோலஞ்செய்த அவ்விடத்து எனது தலை அவ்விறைமகளின் சிவந்த அடிகளிலேசேர்த்து வணங்கினால் அத்தலைவர் செயல் இபபொழுது எப்படியா யிருக்கின்றதோவென்று என்னை வினவலுமுண்டாகும்: அப் பொழுது நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறுவேன்; எ - று.

மதிலென மதித்தல் - மடன்மாமீதேறி மதிலைச்சூழ்போதற்குக் கருது தல். ஊர்ந்து ஏறிச் சேரா வருவோரென்க. எல்வளை - அன்மொழித்தொகை.

காமங்காழ்கொண்டு அறிவுமயங்கினமையின் மாப்போலுமென மட லைக்கொண்டனரென்றும் மதில்போலுமென வெண்டே ரேறினரென்றுங் கூறினாள். மயக்கமிகுதலானே வரையும் பாய்வர்கொலாமென்று குறிப்பித் தாளுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தன்னுளாராய்தல். (௩௭௨)

[பா லை.]

இது, தலைமகள் பிரிவிடையாற்றாளாய்ச்
சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிந்தான் குறித்தபருவத்து வாரா

மையால் மாலைக்காலந்தோறுங் காமம் மேவிடுதல்கண்டு வருந்துந் தலைவி தோழியைநெருங்கி நம்மை வருத்துகின்ற இம்மாலையம்பொழுது காதலர் சென்ற நாட்டிலே செல்லுவதில்லையோவென நொந்து கூறுநிற்பது.

கருவூர், கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார் பாடியது.

௩௪௩. முல்லை தாய கல்லதர்ச் சிறுநெறி
யடையா திருந்த வங்குடிச் சீறூர்த்
தாதெரு மறுகி னாபுறந் தீண்டு
நெடுவீ ழிட்ட கடவு ளாலத்
துகுபலி யருந்திய தொகுவிரற் காக்கை
புன்க ணந்திக் கிளைவயிற் செறியப்
படையொடு வந்த பையுண் மாலை
யில்லைகொல் வாழி தோழி நத்துறந்
இஅ

தரும்பொருட் கூட்டம் வேண்டிப்
பிரிந்துறை காதலர் சென்ற நாட்டே.

உரை:—தோழீ, வாழ்வாயாக; முல்லைக்கொடி படர்ந்த மலைவழியாகிய சிறிய நெறியைச் சாராது அழகிய குடிகளமைந்த சிறிய வூரின்கண்ணே மலரின் தாதுக்களே எருவாக உதிர்ந்துடைய தெருவின்கட் செல்லுகின்ற ஆனிரையின் முதுகிலே தீண்டுகின்ற நெடிய வீழிடப்பட்ட கடவுள் உறையும் ஆலமரத்திலிருந்து அங்குக் கடவுளுக்கு நிவேதித்துப் போகட்ட பலிச் சோற்றைத் தின்ற தொக்க விரல்களையுடைய காக்கைகளெல்லாம் துன்பத்தைத்தருகின்ற மாலையம்பொழுதிலே தம் தம் சுற்றமிருக்கு மிடத்தையடையாநிற்பப் பிரிந்தாரையொறுக்கும் படையுடனே வந்தநோயைச்செய்யும் இம்

மாலையானது நம்மைத் துறந்துபோய் ஈட்டுதற்கரிய பொருள்தேடுதலை விரும்பிப் பிரிந்துறையும் நமது காதலர் சென்ற நாட்டின்கண்ணே செல்லுவதில்லையோ? சென்றுவருத்தினால் அவர் இன்னே வந்திருப்பரே; எ - று.

இறைச்சி:—(௧) ஆலத்தின்கீ ழிடப்படும் பலியைத் தின்ற காக்கை சுற்றத்திடத்தே சென்று தங்குமென்றது என் னலனெல்லாம் உண்ட பசலை நெற்றியிலே தங்காநின்றதென்பதாம்.

,, (௨) ஆலம்வீழ் ஆவின்புறத்தே வருமென்றது நீ அருகி விருந்து ஆற்றித் தைவரலால் இதுகாறும் யானுளே னென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௧௪௩)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி சிறைப்புற மாகத் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது.

எ - து, களவின்வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் கரந்து ஒருபுறம்வந் துறைவதனை யறிந்த தோழி அவன் கேட்டு விரைய வரைவொடுபுகுமாறு தலைவியை நெருங்கி அன்னை தலைவியை இல்வயிற்செறித்து வெறியெடுக்கத் துணிந்தனளென உள்ளுறையா லுரைத்து அவன்பால் தாம் அன்புடையராய் அவ னின்றியமையா திருத்தலை மீட்டும் நாம் தினைப்புனங் காவலைத் கருதினமாயின் அவன் அதனையறியாது தன்னூர் சென்றுவிடுவனோவென வெளிப்படக்கூறி வரைவுகடாவாநிற்பது.

மதுரை, அறுவைவாணிகன், இளவேட்டனார் பாடியது.

௧௪௪. அணிவரை மருங்கி னைதுவளர்ந் திட்ட
மணியேர் தோட்ட மையா ரேன

விரும்பிடித் தடக்கையிற் றடைஇய பெரும்புனங்
காவல் கண்ணின மாயி னாயிழை
நந்நிலை யிடைதெரிந் துணரான் றன்மலை
யார நீவிய வணிகிள ராகஞ்
சார னீளிடைச் சாலவண் டார்ப்பச்
செல்வன் செல்லுங்கொ லூனே யுயர்வரைப்
பெருங்கல் விடாகஞ் சிலம்ப விரும்புலி
களிறுதொலைத் தூரறுங் கடியிடி மழைசெத்துச்
செந்தினை யுணங்க லொருக்கு
மின்கல் யாணர்த்தம் முறைவி னூர்க்கே.

உரை:—ஆராய்ந்தணிந்த இழையினையுடையாய், அழகிய மலைப்பக்கத்தில் வியப்புடையதாய் வளர்ந்த நீலமணிபோன்ற தோட்டினையுடைய நிரம்பிய கருமையான தினைக்கதிரெல்லாம் பெரிய பிடியானையின் நெடிய கைபோல வளைந்துடைய பெரிய கொல்லையை நாம் நாளைமுதலாகக் காவல் செய்யக் கருதினேமாயின் நமது காதலன் நம்முடைய நிலைமையை இடையிலே தெரிந்தறியானாய்த் தன் மலையிலுள்ள சந்தனத்தைப் பூசிய அழகு விளங்கிய மார்பில் வண்டுகள் மொய்த்து ஆரவாரிப்ப,—உயர்ந்த மூங்கிலையுடைய பெரிய மலையகத்துள்ள பிளப்பிடமெல்லாம் எதிரொலி யெழுக்கும் படியாகக் கரிய புலி களிற்றியானையைத் தொலைத்து முழங்கும் பெரிய பூசலைக்கேட்டு இது முகிலின் இடிமுழக்கமாமென் றெண்ணிச் சிவந்த தினை புலருமாறு போகடப்பட்டவற்றைக் கூட்டிக் குவிக்கின்ற இனிய மலையிலுள்ள புதுவருவாயினையுடைய தான் சாரலின்நெடிய வழியிலே தமரோடுறையுந் தன்னூர்க்குச் செல்லுவான்கொல்லோ? எ - று.

தடைஇய - வளைந்த. காவல்கண்ணினமாயினென்றது அவன்பால் அன்புடைமையையும் அவன் இன்றியமையாமையையுங் குறித்துநின்றது.

உள்ளுறை:—யானையைப் புலி அடித்து முழங்கிய முழக்கத்தை மேக முழக்கமெனத் திரியவுணர்ந்து புலர்த்திய தினையைக் குவிக்குமென்றது

தலைவனை வாரார் வரவொட்டாதபடி அலரெடுத்ததை அன்னை கட்டினாலுங் கழங்கினாலுந் திரியவுணர்ந்து நினைகாத்திருந்த தலைவியைக் காவலொருவி இல்வயி னெடுத்த வெறிக்களத்துக் கொண்டுபோகாநிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௩௱௪௪)

[நெய்தல்.]

இது, தெளிவிடைவிலக்கியது.

எ - து, பிரிவிடை யாற்றாத தலைவியைத் தலைமகன் நெருங்கி 'யான் கடிதிலே வரைந்துகொள்வேன் அதுகாறும் ஆற்றியிருப்பாயாக' என்று

கூறப் புகுதலும் அதனையறிந்த தோழி துறைவனே, நின்போன்ற சான்றோர் தம்மை யடைந்தார் வாடும்படி நெடுங்காலம் விரும்பாது கைவிடின் அடைக்கலம்புகுந்தார் வாழ்வ தெப்படியாகும்? ஆதலின் நீ தெளிவிப்ப தொழிக, இவள் தான் படுந்துன்பம் படுவாளாகவென்று கடிந்து கூறி விலக்காநிற்பது.

நம்பி குட்டுவனார்பாடியது.

௩௱௪௫. கானற் கண்டற் கழன்றுகு பைங்காய்
நீனிற விருங்கழி யுட்பட வீழ்ந்தென
வுறுகா றாக்கத் தூங்கி யாம்பல்
சிறுவெண் காக்கை யாவித் தன்ன
வெளிய விரியுந் துறைவ வென்று
மளிய பெரிய கேண்மை நும்போற்
சால்பெதிர் கொண்ட செம்மை யோருந்
தேறா நெஞ்சங் கையறுபு வாட
நீடின்று விரும்பா ராயின்
வாழ்தன்மற் றெவனோ தேய்கமா தெளிவே.

உரை:—மிக்க காற்று மோதுதலானே கடற்கரைச் சோலையிலுள்ள

கண்டல்மரத்தி லிருந்து கழன்று விழுகின்ற பசியகாய் நீலநிறத்தையுடைய பெரிய கழியிடத்து உள்ளேசென்று பொருந்தும்படி விழுதலாலே அது மோதப்பட்டு ஆம்பலின் அரும்பு சாய்ந்து சிறிய வெளிய நீர்க்காக்கை கொட்டாவி விட்டாற் போன்ற வெளியவாய் மலராநிற்கும் துறைவனே, எக்காலத்தும் கருணைசெய்தலையுடைய பெரிய கேண்மையுடைய நும்மைப் போலச் சால்பினை எதிரேற்றுக்கொண்ட செம்மையையுடையாரும் தம்மை யடைந்தாரைப் பாதுகாப்பேமென்று அரிய சூள்வைத்து அவர் தெளியாத நெஞ்சுடனே செயலழிந்து வாடும்படி நெடுநாள்காறும் விரும்பாதிருப்பா ராயின் அங்ஙனம் தஞ்சமென்று புகுந்தார்தாம் உயிர்வாழ்வ தெவ்வாறோ? நீ இக்கு நயந்து தெளிவிக்குந் தெளிவு முழுவதூஉம் அழிந்தொழிவதாக: இவள்தான் படுகின்ற துன்பமெல்லாம் நுகர்ந்து அழிவாளாக; எ - று.

துறைவ நும்போலென்றது ஒருமைப் பன்மை மயக்கம்.

உள்ளுறை:—கண்டற்காய் மோதி விழுதலால் மலரும்பருவத் தல்லாத ஆம்பல் வருந்தி விரியுமென்றது ஏதிலாட்டியர் அலர்தூற்றுதலால் இது காறும் நாணமுதலாய பண்புமிகுதியால் வாய்திறவாதிருந்த இவள் இப் பொழுது புலம்பாநிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - தலை மகனைக் கடிந்துகூறி வரைவுகடாதல். (கூசஇ)

[பாலை.]

இது, பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன் ஆற்றாணுய்த்
தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரிந்து இடைச்சுரத்துற்ற தலைமகன் தலை மகளை நினைந்து காதல்மிகுதலாலே அது தணியானாய் நெஞ்சமே, நமது

காதலியின் தோள்களை இப்பொழுது இங்கு நினைந்து மகிழ்கின்றனைபோலும்: அவை இங்கு அடைதலரிய வல்லவோவென்று இகழ்ந்து கூறுநிற்பது.

எயினந்தைமகன் இளங்கீரனார் பாடியது.

௩௪௬. குணகடன் முகந்து குடக்கேர் பிருளித்
தண்கார் தலைஇய நிலந்தணி காலை
யரசுபகை நுவலு மருமுனை யியவி
னழிந்த வேலி யங்குடிச் சீறா
ராளின் மன்றத் தல்குவளி யாட்டத்
தாள்வலி யாகிய வன்க ணிருக்கை
யின்றுநக் கனைமன் போலா வென்று
நிறையுறு மதியி னிலங்கும் பொறையன்
பெருந்தண் கொல்லிச் சிறுபசுங் குளவிக்
கடிபதங் கமழுங் கூந்தன்
மடமா வரிவை தடமென் றோளே.

உரை:—நெஞ்சமே, கீழைக்கடலிலே சென்று நீரைமுகந்து மேலைத் திசைக்கண் எழுந்துசென்று இருண்டு தண்ணிதாகிய மேகம் மழைபெய்து விடப்பட்ட நிலத்தின் வெப்பந் தணிந்தகாலத்து அரசரது பகையால் அழிந்ததென்று சொல்லப்படும் அரிய ஊர்முனையடுத்த நெறியில் வேலியையுடைய குடிகளழிந்த சிறியவூரின்கணுள்ள மக்களில்லாதொழிந்த பொதுவம்பலத்தில் நெருங்கிய காற்றுவீச முயற்சிகருதி யுறைகின்ற வீரத்தன்மையுடைய இருக்கையின்கண்ணே இப்பொழுது,—எக்காலத்தும் நிறைவுற்ற திங்கள் போல விளங்குகின்ற பொறையனது பெரிய தண்ணிய கொல்லிமலையிடத்துள்ள சிறிய பசியமலைப்பச்சை சூடுதலால் அதன்மணம் செவ்விதிற் கமழ்கின்றகூந்தலையுடைய இளைய அழகிய மடந்தையினுடைய வளைந்தமெல்லிய தோள்களை நீ கருதி மகிழாநின்றனைபோலும்: அத் தோள்கள் இங்கு நீ

எய்துதற்கரியவல்லவோ? எ - று.

வெப்பம் - அவாய்நிலே. அழிந்த குடியெனவும் இலங்கும் அரிவை யெனவுங் கூட்டுக. மன் - கழிவு. நக்கனேபோல் ஆகாவெனக் கொள்க. இன்று நக்கனேயென்றது நீ புறம்போதருமுன்னே கருதியுளேயேல் ஆண்டே தங்கிவிடலாமன்றோ அங்ஙனமின்றி இன்று கருதி மகிழ்ந்ததில் யாதுபயனென் றிகழ்ந்தா னென்பது. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இடைச்சுரத் தழுங்கல். (௩௪௬)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக
ஆற்றாளாகியதலைமகளைத்தோழி
வற்புறுக்க மறுத்தது.

எ - து, மணஞ்செய்து கொள்ளாது நெடுங்காலம் தலைமகன் களவின் வழிவந் தொழுகுதலினாலே அதுபொறாது வருந்திய தலைமகளை நீ வருந்தாது பொறையொடிருவென்று தோழி வலியுறுத்திக் கூறலும் அது கேட்ட தலைவி என் னுடம்பின்கண்ணதாகிய நலமானது தலைவன்பா லேகி மீண்டு வந்த பரிசிலர்கூறுஞ் சிறந்த மொழிகளைக் கண்டு கேட்டு மகிழுமளவும் என்னை உயிரோடு விடுமோவென அழிந்து கூறுநிற்பது.

பெருங்குன்றூர், கிழார் பாடியது.

௩௪௭. முழங்குகடன் முகந்த கமஞ்சூன் மாமழை
மாதிர நனந்தலை புதையப் பாஅ
யோங்குவரை மிளிர வாட்டிப் பாம்பெறிபு
வான்புகு தலைய குன்ற முற்றி

யழிதுளி தலைஇய பொழுதிற் புலையன்
பேழ்வாய்த் தண்ணுமை யிடங்தொட் டன்ன
வருவி யிழிதரும் பெருவரை நாட
னின்ன நிலையன் போன் பினனெனப்
பன்மாண் கூறும் பரிசிலர் நெடுமொழி
வேனிற் றேரையி னளிய
காண விடுமோ தோழியென் னலனே.

உரை:—தோழீ, வேனிற்காலத்து நுணலை மணலுண் முழுகி மறைந்து கிடப்பதுபோல என் உடம்பினுள்ளே பொதிந்து காந்துறையும் என் நலனானது என்னை ஒறுத்துக் கொன்றொழிவ தல்லது முழங்குகின்ற கடலில் விழுந்து நீர்பருகியதனு லாகிய நிறைந்த சூலையுடைய கரியமேகம் திசைகளின் அகன்ற இடமெல்லாம் மறையும்படி பரவி உயர்ந்த கொடுமுடி

கள் புரண்டுவிழுமாறு செய்து முழங்கிய இடியினுலே பாம்புகளை மோதி விசும்பிலுயர்ந்த முடியையுடைய குன்றுகளை ஒருங்கே சூழ்ந்து சிதைந்த மழையின் துளிகளை யாண்டும் பெய்தொழிந்தபொழுது புலையனது அகன்ற வாயையுடைய தண்ணுமையின் கண்ணில் மோதுதலா லெழுகின்ற ஒலி போன்ற ஓசையுடனே அருவிநீர் கீழிறங்கியோடும் பெரிய மலைநாடனுவான் 'இன்னதொரு நிலைமையுடையன், பெரிய அன்புடையவன்' என்று பலவாய அவனுடைய மாண்புகளெல்லாங் கூறும் பரிசிலருடைய நெடிய சிறந்த மொழிகளை யான் காணவும் கேட்கவும் அங்ஙனம் கண்டுகேட்டுக் களிக்குமளவும் என்னை உயிரோடு விடுமோ? அவை இரங்கத்தக்கன; எ - று.

மிளிர்தல் - புரளுதல். நெடுமொழி - மீக்கூற்று. நலன் - நிறத்துக்குப் பெயராகவுங் கொள்ளப்படுதலின் இங்கு வேறுநிறமுற்ற பசலையெனவுமாம். இது, பசலைபாய்தல்.

இறைச்சி:—மலையிலே மழைபெய்தவுடன் தண்ணுமை யடிக்கின்ற ஒலிபோல அருவி யிழியுமென்றது தலைமகன் வந்துபோனவுடன் பறை யறைந்தது போல எங்கும் அலரெழாநின்ற தென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௩௪௭)

[நெய்தல்.]

இது, வேட்கைபெருகத் தாங்கலளாய் ஆற்றாமை மீதூர்கின்றாள் சொல்லியது.

எ - து, தலைவன்பால் அவா மிகுதலானே அது தாங்காத தலைவி நிலவுபரந்தது, ஊர் திருவிழா வயர்கின்றது, கானம் வண்டொலிசெய்யா நின்றன, இவ்விரவில் யான் கண்ணுறங்கிலேனே: அதனால் என்னொடு இவ்வுலகு போர்செய்யுமோ? அன்றேல் இவ்வுலகொடு என் னெஞ்சு போர் செய்யுமோ? ஒன்றுந் தோன்ற வில்லையே யென்று புலம்பாநிற்பது.

வெள்ளிவீதியார் பாடியது.

௩௪௮. நிலவே,நீனிற விசும்பிற் பல்கதிர் பரப்பிப்
பான்மலி கடலிற் பரந்துபட் டன்றே
யூரே, யொலிவருஞ் சும்மையொடு மலிதொகு பீண்டிக்
கலிகெழு மறுகின் விழவய ரும்மே
௫ கானே, பூமலர் கஞலிய பொழிலகந் தோறுந்
தாமமர் துணையொடு வண்டிமி ரும்மே
யானே, புணையிழைஞெகிழ்த்த புலம்புகொ ளவலமொடு
கணையிருங் கங்குலுங் கண்படை யிலனே

யதனு, லென்னொடு பொருங்கொலிவ் வுலக
10 மூலகமொடு பொருங்கொலென் னவலமுறு நெஞ்சே.

உரை:—நிலவோவெனில் நீலநிறமுடைய ஆகாயத்திலே பலவாய கதிர்களைப் பரப்பிப் பால் நிரம்பிய கடல்போலப் பரந்துபட்ட தன்மையதா யிராநின்றது: இந்நிலாநாளில் இவ் வூரோவெனில் தழைந்து வரும் பேரொலியுடனே நிறைந்து ஒருசேரக்கூடி ஓசைமிக்க தெருவெங்குந் திருவிழாக் கொண்டாடுந் தன்மையதா யிராநின்றது: கானோவெனில் மலர்ந்த பூவிளங்கிய சோலையி னிடங்கள்தோறும் தாம்தாம் விரும்பியொழுகும் பெண்வண்டுடனே ஆண்வண்டுகள் ஒலிசெய்யாநின்றன: இன்னதொருபொழுதிலே யாளுெருத்தியே அணிந்த கலன்களை நெகிழவிடுத்த தனிமையுடனே கொண்ட வருத்தத்தொடு மிக்க நீடிய கங்குல்முழுவதும் கண்கள்துயின்றிலேன்: ஆதலின் இங்ஙனம் எல்லார் செயலுக்கும் மாறுபாடாக யானிருத்தலால் இவ்வுலகம் என்னொடு போர்செய்து என்னை ஒழியப்பண்ணுமோ? அன்றி யாதொருபயனு மில்லாத எனது நெஞ்சம் தன்செயலுக்கு மாறுபாடா யிராநின்றது இவ் வுலகமென்று உலகத்தொடு போர்செய்யஎழுமோ? ஒன்றுந் தோன்றவில்லையே! எ - று.

யானே, எ - பிரிநிலை. நிலனே, ஊரே, கானே, எ - வினு. கான் வண்டு இமிருமென்றது இடத்துநிகழ்பொருளின்தொழில் இடத்தின்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது.

நிலவின் குளிர்ந்த கதிர் மேலேபடுதலும் காமவேட்கை மீதூர்தலின் நிலாவை முதலிலேகூறினுள். விழாக்கண்டு மகிழ்தல் கூடினுர்க்கன்றிப் பிரிந்தார்க் கின்பஞ்செய்யாமையின் ஏனையோர் மகிழ்வதற்கும் தான் வருந்துவதற்குங் காரணமாகிய திருவிழாவை யுடன்கூறினுள். உண்பார் முன்னிலையிலே பசியால் நொந்திருந்தார் நெஞ்சம் புண்ணுகி யழியுமன்றே! அவ்வண்ணம் துணையோடு வண்டு இமிர்தலை நோக்கவும் காமங் கனற்றலானே வருந்திக் கண்படை கொள்ளாமை கூறினுள். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௩௨௮)

[நெய்தல்.]

இது, தலைமகன் தோழி கேட்பத்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

எ - து, களவொழுக்கத்துப் பாங்கி மதியுடன்பாட்டின்கண் மூன்று றன் முதலாகிய மூவகையானும் தோழி மதியுடன்படுக்கின்றாள் இவ ளொரு குறையுடையான்போலும் அக்குறையும் இவள்கண்ணதேயென ஆராயுங்காலே அதுகாறும் பொருளாய் அவன் அறிந்து தன்குறையை விரை விலே முடிக்குமாறு யாம் கொய்தும் தூக்கியும் குற்றும் நாள்தோறும் இவ்

வண்ணம் குற்றேவன்மாக்கள் போலா யிருப்பவும் பின்னிற்றலை வெறாத நம்பாற் பாதவர்மகள் எவ்வாறு கருதியிருக்குமோவென்று நொந்து கூறுநிற்பது.

மிளை, கிழான் நல்வேட்டனார்பாடியது.

௩௪௯. கடுந்தே ரேறியுங் காலிற் சென்றுங்
கொடுங்கழி மருங்கி னடும்புமலர் கொய்துங்
கைதை தூக்கியு நெய்தல் குற்றும்
புணர்ந்தாம் போல வுணர்ந்த நெஞ்சமொடு
வைகலு மினைய மாகவுஞ் செய்தார்ப்
பசும்பூண் வேந்த ரழிந்த பாசறை
யொளிறுவே லழுவத்துக் களிறுபடப் பொருத
பெரும்புண் ணுறுநர்க்குப் பேஎய் போலப்
பின்னிலை முனியா நம்வயி
னென்னென நினையுங்கொல் பாதவர் மகளே.

உரை:—விரைந்த செலவினையுடைய தேரிலேறிச் சென்றும், பின்பு காலால் நடந்துசென்றும், இவளுக்கு ஏவல்செய்தொழுகுபவனாகி வளைந்த கழியருகினுள்ள அடும்பின்மலரைப் பறித்தும், தாழம்பூவைப் பறிக்குமாறு

இவளைத் தூக்கிநின்றும், தழையுடை புனையவேண்டி செய்தலந்தளிரையும் கூட அதன்மலரையுங் கொய்துகொடுத்தும் நாம் காதலியை முயங்கினும் போலக் கருதியவுள்ளத்துடனே நாள்தோறும் இத்தன்மையேமா யிராநிற்ப வும் புனைந்த மாலையணிந்த பசிய பூணையுடைய அரசர்கள் போரிலே மடிந்த பாசறையின்கண்ணே விளங்குகின்ற படைக்கடலிலே களிற்றியானை படு மாறு போர்செய்தலானுகிய பெரிய புண்ணுற்றுக் கிடந்தாரை வேறு காப் போரின்மையால் அவருடைய உயிர்போமளவும் ஓரியும், பாறும், நரியும் கடிந்து அவர்தசையைக் கொள்ளுமேயென் றிரக்கமுற்றுப் பேய் தானே காத்து நின்றாற்போல இத் தோழியின் பின்னின்று இவள் ஆராயுமளவும் வெறுப்படையாது திரிகின்ற நம்மிடத்து நமது காதலியாகிய பரதவர்மகள் எவ்வண்ணம் மாறுபாடாகக் கருதியிருக்கின்றனளோ? எ - று.

புண்பட்டாரைக் காப்போரின்மையின் அவருயிர்போமளவும் பேய் அருகிருந்து காப்பதுபோல இவள் ஆராய்ந்துகூறுங்காறும் பின்னேதிரிந்து காத்துநின்றேனென்க. இது பேய்க்காஞ்சித்துறை; ''ஏமச் சுற்ற மின்றிப் புண்ணோற், பேஎய் ஓம்பிய பேஎய்ப் பக்கமும்'' (தொல் - பொ - எக,) என்பதனானறிக.

தன் செல்வமிகுதி யறிவுறுத்துவான் தேரிலேறிப் போந்தமை கூறி னான். தான்வந்தது ஆங்குப் புறத்தார்க்குப் புலனாகாதென்பதை யறிவுறுத்து

இக

வான் காவினு ணடந்துபோந்தமையாற் கூறினான். தனதுதேரை நிலவு மணற் கான்யாற்றி னிற்கப்பணித்து வந்தனனென்றவாறு. மலர்கொய்தன் முதலாயினவற்றால் தன்பெருமைக் கேலாச் சிறுதொழிலாகிய தன் பணி வுடைமைகூறினான். தலைவி தன்னிமித்தம் இவள்பால் எம்பெருமான் இளி வந்தொழுகுவன் போலுமென்று கருதுவள்கொலென்பான் என்னென நினையுங்கொ லென்றான். மெய்ப்பாடு - தன்கட்டோன்றிய பிணிபற்றிய

இளிவரல். பயன் - தோழி கேட்டுக் குறைமுடிப்பாளாவது. (கூசக)

[மருதம்.]

இது, தலைமகள் ஊடல்மறுத்தாள் சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்து ஆற்றுமை வாயிலாகப் புகுந்து பள்ளியிடத்தானுகிய தலைமகனைத் தலைமகள் நெருங்கி ஊடல்தீர்கின்றான் ஊரனே, எனது நலன்முழுவதுந் தொலையினும் என்னை நீ நெருங்கவிடேன்: நெருங்கவிடுவேனுயின் என்வரைத்தன்றி என்கை நின்னை யணைத்து முயங்காநிற்கும்: சாந்த முதலாயின வுடையையாதலின் நின்னை நீக்குவது கலங்கழிப்பதுபோலாம்: அதனுல் இங்கு வாராதேகொள்: நின்னொடு அப் பரத்தை நீடுவாழ்வாளாகவென வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

பரணர் பாடியது.

கூ௫௦. வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇப்
பழனப் பல்புள் ளிரியக் கழனி
வாங்குசினை மருதத் தூங்குதுணை ருதிருந்
தேர்வண் விராஅ னிருப்பை யன்னவென்
றொல்கவின் றொலையினுந் தொலைக சார
விடேஎன் விடுக்குவெ னாயிற் கடைஇக்
கவவுக்கை தாங்கு மதுகையங் குவவுமுலை
சாடிய சாந்தினை வாடிய கோதையை
யாகில் கலங்கழீஇ யற்றும்
வாரல் வாழிய கவைஇநின் றோளே.

உரை:—வெள்ளிய நெற்கதிரை யறுக்கும் மள்ளர் முழக்குகின்ற தண்

ணுமைக்கு அஞ்சி வயலிலுள்ள பலவாகிய புள்ளினமெல்லாம் இரிந்தோடிச் செறிதலால் வயலின்மீது தாழ்ந்து வளைந்த கிளையையுடைய மருதமரத்தே தாங்குகின்ற பூங்கொத்துக்க ளுதிராநிற்கும், இரவலர்க்குத் தேர்கொடுக்கும் வண்மையையுடைய 'விரான்' என்னுங் கொடைவள்ளலின் 'இருப்பையூர்' போன்ற எனது பழைய அழகெல்லாங் கெடுவதாயினுங் கெடுக, என்னரு

இல் நீ நெருங்குமாறு விடுவேனல்லேன்: அங்ஙனம் விடுகிற்பேனாயின் என் வாயினால் நின்னை விலக்கப்பட்டும் என் அகத்திடு கைகள் நின்னைவல்லே அணைத்து முயங்காநிற்கும்: நீதானும் வலிமையுடைய குவிந்த பரத்தையின் கொங்கையினாலே சாடப்பட்ட சந்தனத்தையுடையை, அவள்குழைய முயங்கலாலே துவண்டு வாடிய மாலையையுடையை: ஆதலால் நின்னைத் தீண்டுதல் கலங்கழித்தெறிந்த தாழிமுதலியவற்றைத் தீண்டிய அத்தன்மை யதாகும்: அதனால் என் மனையின்கண்ணே வாராதேகொள்: நின்னை அணைத்துமுயங்கும் அப்பரத்தை நின்னொடு நெடுங்காலம் வாழ்வாளாக; எ-று.

கடைஇ - விலக்கி; இதனை விலக்கவெனத்திரிக்க.

அவன்பால் வைத்திருந்த அன்பின்மிகுதியை அறிவுறுத்துவாள் காண்டலும் கைகள் நின்னை அணைத்து முயங்குமென்றாள்.

உள்ளுறை:—மள்ளர் தண்ணுமைக்கு அஞ்சிப் புள்ளினம் இரிந்தோடி மருதிற் செறிதலானே அம் மருதங்கிளை யசைந்து பூங்கொத்துக்கள் உதிரா நிற்கு மென்றது என்பால் உனக்கு அன்பின்றி ஏதிலார் கூறும் பழிமொழியை யஞ்சி நீ இங்கு வருதலால் என்னுள்ளம் நின்னை வெறுத் தொழியாநிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - ஊடல் நீங்குதல். (௩௫0)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி அருகடுத்தது.

எ - து, களவின் வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் இடையீடு முதலாய காரணங்களாலே சிலபொழுது வாரா தொழிதலும் தலைமகளின் மேனி மெலிந்து வாடியதறிந்த அன்னை அது முருகணங்குபோலுமென்று வேறாக வுணர்ந்து வெறி யயருமாறு தொடங்கினளாக, அதுகண்ட தோழி அருகு சென்று அன்னையை, நீ வெறியயர்ந்து வருந்தாதேகொள்: என் தோழியை இன்னு மொருகால் நமது புனங் காவ லோம்புமாறு செல்ல மொழிகுவை யேல் அவள் இழந்தநலனை யெய்துவள்காணென ஆய்ந்து கூறுநிற்பது.

மதுரைக், கண்ணத்தனார் பாடியது.

௩௫௧. இளமை தீர்ந்தன ளிவளென வளமனை
யருங்கடிப் படுத்தனை யாயினுஞ் சிறந்திவள்
பசந்தன ளென்ப துணராய் பன்னா
ளெவ்வ நெஞ்சமொடு தெய்வம் பேணி
வருந்தல் வாழிவேண் டன்னை கருந்தாள்
வேங்கையங் குவட்டிடைச் சாந்திற் செய்த

களிற்றுத்துப் பஞ்சாப் புலியத ளிதணத்துச்
சிறுதினை வியன்புனங் காப்பிற்
பெறுகுவண் மன்னோவென் றோழிதன் னலனே.

உரை:—அன்னாய், வாழ்வாயாக; யான் கூறுகின்ற இதனைக் கேட்பா யாக; இவள் பெதும்பைப்பருவம் நீங்கப்பெற்றவ ளென்று வளம்பொருந் திய மாளிகையிலே பெயர்ந்து போதற்கரிய காவலினுட் படுத்தினையாயி னும் சிறந்த இவள் பசப்படைந்தன ளென்பதை யுணர்ந்தனையல்லையாய்ப்

பலநாளும் துன்பம்பொருந்திய நெஞ்சத்துடனே முருகவேளை விரும்பி இல்லகத்தழைத்து வெறிக்களந்திருத்தி வெறியெடுத்து வருந்தாதேகொள்: கரிய அடியையுடைய வேங்கைமரங்கள் நிரம்பிய சிறிய குன்றினிடத்திலே சந்தனமரத்தாற்செய்த களிற்றியானையின் வலிமைக் கஞ்சாத புலித்தோலால் வேய்ந்த கட்டுப்பரணிடத்திலே தங்கியிருந்து சிறிய தினைப்புனத்தை மறுபடியுஞ் சென்று பாதுகாத் திருப்பாளாயின் எனது தோழி தன் அழகை மீட்டும் பெறுநிற்பள்: அது வீணே கழிகின்றது; எ - று.

புலித்தோலால் வேய்ந்த இதனுதலின் யானை கறுவுகொண்டு மோதினுஞ் சிதைவுபடாத பரணென்பது; அனைய பரணிலிருப்பேமாதலின் யாங்களும் இவ் வேலன் எடுக்கும் வெறியாட்டினுக்கு அஞ்சேமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வெறிவிலக்கல். (கூஉக)

[பாலை.]

இது, பொருள்வயிற் பிரிந்ததலைமகன்
இடைச்சுரத்துக்கண் ஆற்றுனுய்த்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

எ - து, அங்ஙனம் சுரநெறி செல்கின்ற தலைமகன் தன் காதலியை நினைத்துக் கண்களைமூடியிருந்து விழித்தலும் தலைவியின் உருவம் தோன்றலால் வியந்து இஃதென்னை நாம் செல்லவும் அரிய இந்நெறியில் இவ் விளமடந்தை எவ்வாறு வந்தனள்கொல்லோ இவள் இரங்கத்தக்காளாயினளேயென்று மருண்டு கூறுநிற்பது.

* மதுரைப், பள்ளிமருதங்கிழார் மகனுர்
சொகுத்தனுர் பாடியது.

கூஉஉ. இலைமாண் பகழிச் சிலைமா ணிரீஇய

வன்பி லாடவ ரலைத்தலிற் பலருடன்

வம்பலர் தொலைந்த வருஞ்சுரக் கவலை
யழல்போல் செவிய சேவ லாட்டி
நிழலொடு கதிக்கு நிணம்புரி முதுநரி
பச்சூன் கொள்ளை மாந்திவெய் துற்றுத்
தேர்திகழ் வறும்புலந் துழைஇ நீர்நயந்து
பதுக்கை நீழ லொதுக்கிடம் பெறாஅ
வஞ்சுவரு கவலை வருதலின் வருந்திய
நமக்கு மரிய வாயின வமைத்தோண்
மாண்புடைக் குறுமக ணீங்கி
யாங்குவந் தனள்கொ லளிய டானே.

உரை:—இலைவடிவாகிய மாட்சிமைப்பட்ட அம்பை வில்லிலே மாண்புபட இருத்திய உயிர்களிடத்து அன்பில்லாத மறவர் கொன்றலைத்தலாலே அயல்நாட்டினர் பலரும் அவ்விடத்தி லிறந்து கிடந்த செல்லுதற்கரிய சுரத்திலுள்ள கவர்த்த நெறியில் அங்ஙனங்கிடந்த பிணங்களை அழல்போலு மின்ற சிவந்த செவியையுடைய கழுகின்சேவல் தின்னுமாறு அதனை வெருட்டி யலைத்துத் தன் நிழலைப்பார்த்து மகிழ்ந்து விளையாடுகின்ற வூனைத் தின்னுதலில் விருப்பமிக்க முதியநரி பசிய தசையை நிரம்பத் தின்று வாய்வறந்து நீர்பருக விரும்பிப் பேய்த்தேர் விளங்குகின்ற நீரற்ற வறும்புலத்தை நீருள்ள இடமென்று சென்று அலைந்து ஆங்குக் கிடைக்காமையாலே வருந்திக் கற்குவியலி னிழலிலே தான் வெயிலுக்கு ஒதுங்கியிருக்கவு மிடம்பெறாது வருந்துகின்ற அஞ்சத்தக்க பலவாய வழி வருந்திய நமக்குங்கடத்தற் கரியவாயின: இத்தன்மைய வாகிய வழியில் மூங்கில் போன்ற தோளையுடைய மாட்சிமைப்பட்ட இளமடந்தையாகிய நமது காதலி தானிருக்கு மாளிகையி னின்று நீங்கி எவ்வாறு வந்தனளோ? இவள்

இரங்கத்தக்காள்காண்; எ - று.

போல்செவி - வினைத்தொகை. ஆட்டுதல் - அலைத்தல். கதித்தல் - விளையாடுதல். கொள்ளை - மிகுதி.

இறைச்சி:—ஆறலைப்போர் கொன்றொழித்த பிணங்களைக் கழுகு தின்னாதபடி அலைத்தோப்பிக் கதிக்கின்ற நரி தானே தின்று உண்ண நீர் பெறாது ஒதுங்க நிழலின்றி வருந்துங் கானமென்றது வாழ்வினையினாலே தரப்பட்ட எனது காதலியைப் பசலை தோன்றாதபடி மகிழ்ச்சியுற்ற யான் நுகர்ந்து ஈதன் முதலாயவற்றுக் குரிய பொருள்பெறாது எய்து மிடனுந் தெரிதலின்றி வருந்தாநின்றே னென்றதாம். மெய்ப்பாடு - மருட்கை. பயன் - இடைச்சுரத்தழுங்கல். (௩௫௨)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி ஆற்றதருமையஞ்சித் தான் ஆற்றுளாய்ச் சொல்லியது.

எ - து, களவின் வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் இரவின்கண் வருதலை யறிந்த தோழி நெருங்கி மலைநாடனே, இரவின்கண்ணே கொடிய நெறியில் வருதலால் நீ சால்புடையை யல்லையென வெகுண்டுகூறி உள்ளுறையால் மணஞ்செய்துகொள்ள வருவாயாகவெனவும் அங்ஙனம் வருவையேல் ஏமர் எதிர்கொண்டு மகட்கொடை நேர்வரெனவுந் தெளியக் கூறுநிற்பது.

கபிலர் பாடியது.

௩௫௩. ஆளில் பெண்டிர் தாளிற் செய்த
நுணங்குநுண் பனுவல் போலக் கணங்கொள
வாடுமழை தவழுங் கோடுயர் நெடுவரை

முடமுதிர் பலவின் குடமருள் பெரும்பழங்
கல்லுழு குறவர் காதன் மடமகள்
கருவிரன் மந்திக்கு வருவிருந் தயரும்
வான்றோய் வெற்ப சான்றோ யல்லையெங்
காமங் கனிவ தாயினும் யாமத்
திரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை யானை
வெஞ்சின வுருமி னூறு
மஞ்சுவரு சிறுநெறி வருத லானே.

உரை:—தேட்டத்திற் குரிய காதலனில்லாத தாபதமகளிர் தாம் தேடி யுண்ணுமாறு முயன்று நாற்கின்ற நுணங்கிய நுண்ணிய பஞ்சுபோலக் கூட்டமாகக் காற்று லலையப்படு மேகந் தவழ்கின்ற கொடுமுடிக ளுயர்ந்த நெடிய மலையிடத்து முடப்பட்டு முதிர்ந்த பலாமரத்திலுள்ள குடம்போன்ற பெரிய பழத்தின் சுளையை மலைச்சாரலில் உழுதுண்டுவாழுங் குறவர் தாம் அன்போடு பெற்று வளர்த்து வருகின்ற இளமகள் கரிய விரலையுடைய மந்தியை வருவிருந்தாக ஏற்றுக்கொண்டு கொடுத்து ஓம்பாநிற்கும் விசும்பில் நீண்ட மலைநாடனே, எம்பால் நீ காமம் மிகுதியாகக் கொண்டிருப்பினும் இரவு நடுயாமத்துக் கரிய புலியைக் கொன்ற பெரிய கையையுடைய யானை கொடிய சினத்தையுடைய இடிபோல முழங்காநிற்கும் யாவரும் அஞ்சுகின்ற சிறிய கொடிய வழியின் வருதலானே நீ சால்புடையையல்லை: ஆதலின் இங்ஙனம் நீ வருதலை நீக்கி வேறு தக்கதொன்றனைச் செய்வாயாக; எ - று.

ஆளில் பெண்டிர் - பொருள் தேடிவந்து பாதுகாக்குங் கணவனை யிழந்த கைம்மை மகளிர். பனுவல் - பறித்தபஞ்சு. "பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன" என்றார் (கஉகூ) புறத்தினும். முடமுதிர்பலா - இளமகள் கீழ்நின்றபடியே பறித்தற்குரியது.

உள்ளுறை:—குறவர்மடமகள் பலவின்பழத்துச் சுளையை மந்தியை விருந்தாகக் கொண்டு ஓம்புமென்றது நீ மணஞ்செய்துகொள்ள வரின் எஞ் சுற்றத்தார் நின்னை மணமகனாக ஏற்று மகட்கொடை நேர்வ ரென்றதாம்.

பசித்துவந்த மந்தியையும் ஓம்பு மலையுடையையா யிருந்தும் நின்னை யடைக்கலம்புக்க இவ ளஞ்சாவாறு வரைந்தாயல்லையேயென் றிரங்கிய தென்பது.

இத்தகைய கொடிய நெஞ்சினையாகிய நின் மலையின்கண்ணே மஞ்சும் தவழாநின்றதே இஃதென்ன வியப்போ வெனப் பொருளின்புறத்தே இறைச்சி தோன்றுவதும் அறிக. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (நூகூ)

[நெய்தல்.]

(க) இது, தோழியாற் செறிப்பறிவுறீஇ வரைவு கடாயது.

எ - து, களவின் வழிவந் தொழுகுந் தலைமகனை நெருங்கிய தோழி ஐயனே, நினது கேண்மை அலராய் விளைகின்றதென்று கூறி இறைச்சி யாலே தலைமகளை இல்வயிற் செறித்தமை சொல்லி அஃது எவ்வாறு யாங்கள் பொறுப்பதென வரைவுகடாவாநிற்பது.

(உ) மனைவயின் தோழியைத் தலைமகன் புகழ்ந்தாற்கு மறுத்துச் சொல்லியதூஉ மாம்.

எ - து, மணமனையின் மற்றைநாட் செவிலியொடு புகுந்த தோழியை நீ நன்றாக இறைமகளை ஆற்றியிருந்தாயென்று தலைமகன் புகழ்தலும் நீ கொண்ட கேண்மை எங்குங் கௌவையாகியது: அதனை நின் காதலியே பொறையோடு நீ வாராமையாலுண்டாகிய தனது காமநோயையும் ஆற்றி யிருந்ததன்றி யான் ஆற்றுவிக்குமாறு கிடந்த தென்னையென்று தோழி மறுத்துக் கூறாநிற்பது மாகும்.

உலோச்சனார் பாடியது.

கூ௩ச. தானது பொறுத்தல் யாவது கான
லாடரை யொழித்த நீடிரும் பெண்ணை
வீழ்கா வோலைச் சூழ்சிறை யாத்த
கான னண்ணிய வார்மணன் முன்றி

லெல்லி யன்ன விருணிறப் புன்னை
நல்லரை முழுமுத லவ்வயிற் றொடுத்த
தூங்க லம்பித் தூவலஞ் சேர்ப்பிற்
கடுவெயிற் கொதித்த கல்விளை யுப்பு
நெடுநெறி யொழுகை நிரைசெலப் பார்ப்போ
ரளம்போ காகுலங் கடுப்பக்
கௌவையா கின்ற தையநின் னட்பே.

உரை:—ஐயனே, கழிச்சோலையிடத்துக் காற்றுலைகின்ற அடியி லுள்ளவற்றை வெட்டி யொழித்தலானே நெடிய கரிய பனையினின்று விழுகின்ற காவிக்கொணர்ந்த ஓலையைச் சூழ்கின்ற வேலியில் மறைபடக்கட்டிய கடற்கரைச் சோலையையடுத்த வெளிய மணலையுடைய முன்றிலின்கண்ணே இரவு போன்ற இருண்ட நிறத்தையுடைய புன்னையின் நல்ல பெரிய அடிமரத்திலே பிணித்துக் கிடத்தலானே தங்குதல்கொண்ட தோணியையுடைய நீர்த்துவலை தெறித்துவிழுங் கடற்கரையிடத்தே கடுகிய வெயிலினாற் கொதிக்கின்ற கல்லாகவிளைந்த உப்புக்களை யேற்றி நீண்டநெறியிலே செலுத்தும் பண்டிகள் நிரையாகச் செறிந்து செல்லுமாறு உரப்பி யோட்டுகின்ற உப்புவாணிகர் அளத்து வெளியிலே போகும் பேரொலிபோல, நின்னாற் செய்யப்பட்ட கேண்மையானது பழிச்சொல்லுக் கிடமா யிராநின்றது: அங்ஙனம் பரந்த அலரால் இற்செறிக்கப்பட்ட யாங்கள் அவ் வில்வ

யிற்செறிப்பை எவ்வாறு பொறுப்பது? ஆய்ந்து கூறுவாயாக; எ - று.

ஒழுகை - பண்டி. பெண்ணை அரையொழித்த வீழ்காவோலையென்பது பனையின் அடியிலிருந்து வெட்டாது விடப்பட்டிருந்து அப்பொழுது வெட்டிவீழ்த்திய ஓலையென்க.

இறைச்சி:—ஓலைச் சூழ்சிறையாத்த கானலென்றது எமரும் அன்னையும் எமது இல்லகத்தைக் காவலோம்பலாயினா ராதலின் நீ இரவுக்குறி வருதற் கியலாதெனவும் புன்னை யடிமரத்திலே தோணி இயக்கமறப் பிணித்ததென்றது தலைமகள் புறத்துவந்து இயங்காவாறு இல்வயிற் செறிக்கப்பட்டாளெனவுங் கூறியதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். இரண்டாந்துறைக்கு அங்குக்கூறிய குறிப்பை விரித் துரைத்துக் கொள்க; அதற்கு மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். (௩௫௪)

[குறிஞ்சி.]

(க) இது, தோழி அருகடுத்தது.

எ - து, களவின் வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் ஒரோவொருகால் அருகி வருதலை யறிந்த தோழி அவன தருகில் நெருங்கி எனது தோழியை

நீ விரும்பி முயங்கி யின்புறு யாயினும் என்பால் நீ கொண்ட அன்பின் மிகுதியினாலேனும் கைசோர விடாது அவளை யணைந்து தலையளிசெய்வாயாக: நீயே களைகணன்றி அவள் பிறிதுடைய ளல்லளென்பதுபடக் கூறுகிற்பது.

(உ) தோழி தலைமகளது ஆற்றாமைகண்டு வரைவுகடாயதூஉ மாம்.

எ - து, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

••••••••••••••••••

௩௫௫. புதல்வ னீன்ற பூங்கண் மடந்தை
முலைவா யுறுக்குங் கைபோற் காந்தட்
குலைவாய் தோயுங் கொழுமடல் வாழை
யம்மடற் பட்ட வருவித் தீநீர்
செம்முக மந்தி யாரு நாட
முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பி
னஞ்சு முண்பர் நனிநா கரிக
ரஞ்சி லோதியென் றோழி தோட்டுயி
னெஞ்சி னின்புறு யாயினு மதுநீ
யென்க ணோடி யளிமதி
நின்க ணல்லது பிறிதியாது மிலளே.

உரை:—புதல்வனைப்பெற்ற நீலமலர்போன்ற கண்ணையுடைய மடந்தை தன் கொங்கையைக் கையாலேபிடித்துத் தன் புதல்வன் வாயில் வைப்ப அக்குழந்தை அதன்கணுள்ள பாலைப் பருகுவதுபோலக் காந்தளின் பூங் கொத்தொடு பொருந்திய கொழுவிய மடலையுடைய வாழைப்பூவின் அந்த மடலுட்பட்ட அருவிபோலப் பெருகிவரும் இனியநீரைச் சிவந்த முகத்தை யுடைய பெண்குரங்கு பற்றிப் பருகாநிற்கும் மலைநாடனே, நட்புடையாளர் கண்ணோட்ட முடையார்க்கு எதிரே சென்றிருந்து 'இதனை நீயிர் உண்பீராக' என்று நஞ்சைக் கலந்து கொடுத்தாலும் நட்பின்மிக்க அக் கண் ணோட்டமுடையார் அது நஞ்செனக் கண்டுவைத்தும் கண்மறுக்க மாட்டாமையின் அதனையுண்டு பின்னும் அவரோடு மேவுவார்; நீ அத்தகைய நட் புடையனு யிருந்தும் அழகிய சிலவாய கூந்தலையுடைய எனது தோழியின் தோளிலே துயிலுவதை நின்உள்ளத்து இன்பமாகக் கொண்டாயல்லை; அங்ஙனங் கொள்ளாயேயாயினும் என்பாலுள்ள கண்ணோட்டத்தினாலாவது இவளுடைய தோளிலே துயிலுவதனை இன்பமாகக்கொண்டு தலையளி செய்வாயாக; இவள்தான் நின்பால் அடைக்கலமாக வுடையளல்லது

வேறொரு களைகணுமுடையளல்லள்காண்; எ - று.

நாகரிகர் - கண்ணோட்டமுடையவர். இக்கருத்து "பெயக்கண்டு நஞ் சுண் டமைவர் நயத்தக்க, நாகரிகம் வேண்டு பவர்." (குறள் - ௫௮0.) என் பதன்கண் எடுத்தாண்டமை யறிக.

வாழைமடலிலுள்ள இனியநீரை மந்தி பருகு நாடனை யிருந்தும் அது போல இவளது நலனை நுகர நீ விரும்பினையல்லையே இஃதென்னையென வேறுமொருபொருள் தோன்றிநின்றது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - ஆற்றாதுரைத்து வரைவுகடாதல். இதன் 'முந்தை யிருந்து............நனிநா கரிகர்' என்னும் இரண்டடிகளும் பெருங்கதையில் வந்துள்ளன. (௩௫௫)

[குறிஞ்சி.]

இது, வரைவு மறுக்கப்பட்டு ஆற்றானாகிய தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன், அந்தணர், சான்றோர் முதலாயினாரொடு வரைவு வேண்டி வருதலும் தலைமகளின் தமர் உடன்படாமைகண்டு அவன் தனது நெஞ்சை நெருங்கி என் நெஞ்சமே, இதுகாறும் நீ வருந்தியதனை யான் அறிவேன்காண்: இங்ஙனம் வருந்தியதன் பயனாகவேனும் நமது காதலி நம்மருகிலே வைகுமாறு கிடைப்பளோ? ஒன்று கூறுவாயாகவென்று நொந்து கூறிநிற்பது.

பரணர் பாடியது.

௩௫௬. நிலந்தாழ் மருங்கிற் றெண்கடன் மேய்ந்த

விலங்குமென் றூவிச் செங்கா லன்னம்
பொன்படு நெடுங்கோட் டிமயத் துச்சி
வானர மகளிர்க்கு மேவ லாகும்
வளராப் பார்ப்பிற் கல்கிரை யொய்யு
மசைவி னோன்பறை போலச் செல்வர
வருந்தினை வாழியென் னுள்ள மொருநாட்
காதலி யுழைய ளாகவுங்
குணக்குத்தோன்று வெள்ளியி னெமக்குமார் வருமே.

உரை:—என் உள்ளமே, நீ வாழ்வாயாக; நிலத்தின்கண்ணே ஆழ்ந்த இடத்தினையுடைய தெளிந்த கடலருகுசென்று இரைதேடி யருந்திய ஒன் றற்கொன்று விலகிய மெல்லிய இறகினையும் சிவந்த காலினையுமுடைய

அன்னப்பறவைகள் பொன்பொருந்திய நெடிய கொடுமுடிகளையுடைய இமயமலையின் உச்சியி லிருக்கின்ற தேவருலகின்கண் வாழுந் தெய்வ மகளிர்க்கு விருப்பத்தோடு விளையாடுதற்காய சிறகுமுளைத்து வளராத தம் இளம் பார்ப்புக்களுக்கு இட்டுண்ணும் உணவைக் கொடுக்குமாறு செல்லு கின்றபொழுது அவற்றின் வருந்துதலில்லாத வலிய சிறகு வருந்தினாற் போலப் பலகாலும் என்பால் நின்றும் அவள்பா லேகுதலாலே நீ வருந்தா நின்றனை: அதனை யான் நன்றாக அறிவேன்காண்: இங்ஙனம் வருந்தியதன் பயனாக இனி மற்றொரு பொழுதிலாயினும் கீழ்பாற்கண் விடியலிலே தோன்றுகின்ற வெள்ளிபோல நமது காதலி நம் அருகில் வைகுமாறு நமக் குக்கிடைக்குமோ? அதனையேனும் ஆராய்ந்து கூறுவாயாக; எ - று.

ஒய்யும் - கொண்டுசென்று கொடுக்கும். ஆர் - அசைநிலை. ஏ - வினா.

தமர் மறுத்ததனுல் உழையளாகவும் வருமோவென் றிரங்கினன். அவர் மறப்பினும் அவள் தன்பா லன்புடையளாதலின் ஒருகால் வருமே யென்னுங் கருத்தால் காதலியென்றான்.

இறைச்சி:—அன்னப்பறவை இமயத்துச்சியில் அரமகளிர் கைப்பட்ட தம் பார்ப்புக்களுக்குக் கடலகத்துள்ள இரையைக் கொண்டு சிறகு துணை யாகச் செல்லுமென்றது யாமும் தமர்வயிற்பட்ட நமது காதலி நிமித்தமாக வேற்றுநாட்டுச் சென்று பொருளீட்டி உள்ளமும் அந்தணரும் சான்றோரும் துணையாகக்கொண்டு ஈண்டெய்தி வருந்தாநின்றே மென்றதாம். மெய்ப் பாடு- பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - அயா வுயிர்த்தல். (நகூ)

[குறிஞ்சி.]

(க) இது, தலைமகன் வரைவு நீடிய விடத்து ஆற்றுவ லென்பதுபடச் சொல்லியது.

எ - து, களவின் வழிவந் தொழுகுபவன் வரைந்து கொள்ளாது பல நாள்காறும் நீட்டித்தலான் எவ்வண்ணமாயினும் வரையவருமென்னும் தெளிவினல் வருந்தாத தலைமகள் தோழியை நெருங்கி என்னுள்ளம் சார ளுடனே டாடிய நாளையெண்ணி வருந்த அறியாதது: ஆதலின் அதுகாரண மாக நினது எண்ணம் எவ்வாறேவென வினவி யறியாநிற்பது.

(உ) மனைமருண்டு வேறுபாடாயினை யென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதூஉ மாம்.

எ - து, மனைமருளல் - மனையிலிருந்தவாறே மருளுதல். ஏனைய வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

குறமகள் குறியெயினி பாடியது.

௱௫௭. நின்குறிப் பெவனோ தோழி யென்குறிப்
பென்னொடு நிலையா தாயினு மென்று
நெஞ்சுவடுப் படுத்துக் கெடவறி யாதே
சேணுறத் தோன்றுங் குன்றத்துக் கவாஅற்
பெயலுழந் துலறிய மணிப்பொறிக் குடுமிப்
பீலி மஞ்ஞை யாலுஞ் சோலை
யங்க ணறைய வகல்வாய்ப் பைஞ்சுனை
யுண்க ணொப்பி னீல மடைச்சி
நீரலைக் கலைஇய கண்ணிச்
சார னாடனொ டாடிய நாளே.

உரை:—தோழீ, என் கருத்தானது என்னொடு பொருந்தா தாயினும்,—ஆகாயத்தி லுயர்ந்து நன்றாகத் தோன்றுகின்ற மலையின் பக்கத்தில் மழைபெய்யுமளவில் அம் மழையிலே நனைந்து மயிர் சிலிர்த்த நீலமணி போன்ற புள்ளிகளையுடைய குடுமியையும் பீலியையுமுடைய மயில் சென்று உலாவிவருகின்ற சோலைசூழ்ந்த அழகிய இடமகன்ற கற்பாறையி லுற்ற அகன்ற வாயையுடைய குளிர்ந்த சுனையிடத்துள்ள மையுண்ட கண்ணை யொத்த குவளைமலர்களைக் கொய்து நீராடும்பொழுது அந்நீர் அலைத்தலானே குலைந்த மாலையையுடைய சாரனாடனுடனே அருவியிலாடிய நாளினைநினைந்து எக்காலத்தும் நெஞ்சைப் புண்படுத்திக்கொண்டு கெட்டொழிய அறியாததா யிராநின்றது: அதுகாரணமாக நின் கருத்துத்தான் எவ்வாறுளதோ? அதனைக் கூறிக்காண்; எ - று.

வடுப்படுத்தல் - குற்றப்படுத்தலுமாம். உலறிய மஞ்ஞையென்க. உலறுதல் - சிலும்புதல். குறிப்பு - கருத்து.

வடுப்படுத்தல் கெடுதியையுடையதெனவும் தன் அறிவு அத்தன்மையதன்றெனவும் அறிவுறுத்துவாள் கெடவறியாதேயென்றாள். அங்ஙனம் யான் துன்புறு நிருப்பதை யறிந்தனையாதலிற் 'கேள்வன் பிரிந்ததனால் வருந்தாது மகிழ்ந்துறைகின்ற இவளொருத்தியி னெஞ்சம் வன்மையுடை

யது' எனக் கருதுகின்றனையோ வென்னுங் குறிப்பால் நின் குறிப்பு எவனோ வென்றாள்.

இறைச்சி:—மழை பெய்தலானே நனைந்த மயில் சோலையி னுலாவி வருமென்றது அவன் முன்பு ஒருகாலத்தே கூடித் தலையளிசெய்தலால் மகிழ்ந்த எனது நெஞ்சம் இப்பொழுதும் சோர்வடையாமல் அவன் தோள் மீது இயங்காநிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தோழியொடுகூறி ஆறியிருத்தல். (௩௬௭)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும், ௩௭௭

[நெய்தல்.]

(௧) இது, பட்டபின்றை வரையாது பொருள்வயிற்
பிரிந்த காலத்துத் தோழி இவள் ஆற்று
ளாயினள்: இவளை இழந்தேனெனக்
கவன்றாள் வற்புறுத்தது.

எ - து, அறத்தொடு நிற்றலின்பின் மணஞ்செய்துகொள்ளாது தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்துத் தோழி இவள் ஆற்றுளாயினள்: இவளை இழந்தேனெனக் கவலையுடையளாய் இறைமகளை நெருங்கி நமது கவின் கெடுமாறு பிரிந்துபோகிய தலைவர் முன்பு நின்னை யகன்றுபோகே னென்று சூளுரைகூறி அதனை மறந்தனராதலால் 'அதுகாரணமாக நீ அணங்காதொழி' என்று கடற்றெய்வத்துக்குப் பரவுக்கடன் கொடுப்போம் வாவென அவள் ஆற்றும்வண்ணம் சூழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(௨) அக்காலத்து ஆற்றுளாய்நின்ற தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

நக்கீரர் பாடியது.

௩௫௮. பெருந்தோ ணெகிழ வவ்வரி வாடச்
சிறுமெல் லாகம் பெரும்பசப் பூர
வின்னே மாக வெற்கண்டு நாணி
நின்னொடு தெளித்தன ராயினு மென்னதூஉ
மணங்க லோம்புமதி வாழிய நீயெனக்
கணங்கெழு கடவுட் குயர்பலி தூஉய்ப்
பரவினம் வருகஞ் சென்மோ தோழி
பெருஞ்சே யிறவின் றுய்த்தலை முடங்கல்
சிறுவெண் காக்கை நாளிரை பெறூஉம்
பசும்பூண் வழுதி மருங்கை யன்னவெ
னரும்பெற லாய்கவின் றொலையப்
பிரிந்தாண் டுறைதல் வல்லி யோரே.

உரை:—தோழீ, பெரிய செவ்விய பஞ்சுபோன்ற தலையையுடைய இறவின் முடங்கலைச் சிறிய வெளிய காக்கை நாட்காலையில் இரையாகப் பெறுகின்ற பசிய பூணையணிந்த பாண்டியனது மருங்கூர்போன்ற எனது அரிதாகப்பெற்ற நுண்ணிய அழகெல்லாம் கெடும்படியாக என்னைப் பிரிந்து

அங்கே தங்குதற்கு வல்ல தலைவர்,—முன்னொருபொழுது நம்முடைய பெரிய தோள் தளர்வடைய, அழகிய வரி (இரேகை)கள் வாட்டமுற, சிறிய மெல்லிய கொங்கைகளிலே பெரிய பசலை பரவ நாம் இத்தன்மையேமாதலும் அவர் தமது காதலியைப் பிரிதலால் இவ்வண்ண மாயினளென்று என்னைக்கண்டு வெட்கமுற்றுத் தெய்வத்தை முன்னிலைப்படுத்தி இனி ஒருபொழுதேனும் பிரியேனென்று நின்னுடனே சூளுற்றன ராயினும் 'அங்ஙனங் கூறியசூள் பொய்த்தலானே அது காரணமாக எவ்வளவேனும் அவரை

வருந்தாதேகொள்: அவரைப் பாதுகாப்பாயாக நீ வாழிய' என்று கணங் களையுடைய அக் கடவுளுக்கு உயர்ந்த பலியையிட்டு நீர்வளாவிச் சாந்தி செய்து பரவுக்கடன் கொடுத்து இறைஞ்சினமாகிப் பின்புவருவோம்: அதற் காக ஆண்டுச் செல்வேமோ? ஒன்று ஆய்ந்து கூறுவாய்காண்; எ - று.

பெருந்தோள் நெகிழ்தல் முதலியன முன்பொருகாலத்து நிகழ்ந்தவை. தெளித்தல் - சூளுறுதல். ஆகம் - கொங்கை. கடவுட்குப் பலிக்கொடை நேர்ந்தால் அவர் ஊறின்றி வருவரென ஆற்றுவித்தது. "தாயத்தி னடையா" (தொ - பொ - உஉக,) என்றதன்படி தலைவி நலனைத் தோழி எனது நல னென்றாள்.

உள்ளுறை:—இருவின் முடங்கலைச் சிறுவெண்காக்கை நாட்காலையின் இரையாகப் பெறுமென்றது பெரிய பொருளை நமது தலைவர் ஆண்டுச் சென்றவுடன் பெற்று மீள்வரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (கூ௫அ)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி தழையேற்றுக் கொண்டு நின்று தலைமகள் குறிப்பி னோடியது.

எ - து, பாங்கியிற்கூட்டத்துத் தலைவன் கொடுத்த கையுறையை ஏற் றுத் தலைவியிடஞ்சென்று அவள்கருத்து நாணமுதலாய மேற்கொண்டத னால் வேறுபட்டிருப்ப தறிந்த தோழி இன்று தலைமகன் தழைதந்தனன்: அவற்றையுடுத்தால் அன்னை முனியுமென் றஞ்சுதும்: வேண்டாவென்று தழையை மறுத்தால் அவனது ஆற்றாமைகண் டஞ்சுதும்: இடையே அத் தழை வாடவேண்டுவ போலுமென்று அவள் குறிப்பின்வழி யொழுகுவாள் போன்று கூறுநிற்பது.

கபிலர் பாடியது.

கூ௫கூ. சிலம்பின் மேய்ந்த சிறுகோட்டுச் சேதா
வலங்குகுலைக் காந்த ளண்டித் தாதுகக்
கன்றுதாய் மருளுங் குன்ற நாட

ஞடுக்குந் தழைதந் தனனே யவையா
டுடுப்பின் யாயஞ் சுதுமே கொடுப்பிற்
கேளுடைக் கேடஞ் சுதுமே யாயிடை
வாடல கொல்லோ தாமே யவன்மலைப்
போருடை வருடையும் பாயாச்
சூருடை யடுக்கத்த கொயற்கருந் தழையே.

உரை:—மலையின் மேய்ந்த சிறிய கொம்பையுடைய செவ்விய பசு அசைகின்ற குலையையுடைய காந்தளைத் தீண்டி அக் காந்தண்மலரினுள்ள தாதுக்கள் தன்மேல் உதிரப்பெற்றதனாலே நிறம் வேறுபாடுடைமை நோக்கி அதன் கன்று தன் தாயென் றறியாமல் மயங்காநிற்கும் மலைநாடன் உடுத்திக்கொள்ளுந் தழையைக் கையுறையாகக் கொடுத்தனன்: அவற்றை எங் நாட்டினர் உடாராதலின் யாங்கள்மட்டும் உடுத்திக்கொள்ளின் அன்னை கேட்டற்கு யாது விடைசொல்ல வல்லேமென் றஞ்சாநிற்பேம்: அத் தழையுடையை மீட்டும் தலைவன்பாற் கொடுத்துவிடின் அதனால் அவன் படும் ஆற்றாமைக் கஞ்சாநிற்பேம்: ஆகிய அவற்றிடையே அவனது மலையிலுள்ள போரைச் செய்தலையுடைய வரையாடும் பாய்ந்து செல்லாத தெய்வமிருக்கின்ற மலைப்பக்கத்தின்கண்ணே யுள்ள கொய்தற்கரிய தழைதாம் வாடுதலுடைய வாகலாமோ? எ - று.

அவர்மலை யெனவும் பாடம்.

வாடல - வாடுதலையுடையன; உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினைமுற்று. வருடை - வரையாடு. தெய்வமேறிய மலைத்தழையை வாடச்செய்துவிடின் அத் தெய்வம் ஏதம்நிகழ்த்தினுமாமென் றஞ்சுவித்தது.

உள்ளுறை:—சேதா காந்தளந்தாது மூடப்படுதலால் அதன் நிறம்

வேறுபடக் கண்ட கன்று மருளாநிற்கு மென்றது தலைவி நாணமுதலியவற்றான் மூடப்பட்டுக் கருத்து வேறுதலைக் கண்ட தோழி மயங்காநின்றாளென்பதாம். இவ்வுள்ளுறை கொண்டு தலைவி நாணமுதலாயவற்றால் மூடப்பட்டாளென்று துறைக்குறிப்பி னுரைகூறலாயிற்று. மெய்ப்பாடு - இளிவரலைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - குறைநயப்பித்தல். (௩௮௯)

[மருதம்.]

(௧) இது, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகனைத் தோழி
தலைமகள் குறிப்பறிந்து வாயின்மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனிடத்துத் தலைமகள் சினமுடையளாதலை யறிந்த தோழி தலைவனை நெருங்கி வலம்வந்து எம்பெரு

மானே, நீ வெஃகியுற்ற தன்மைக்கு யான் மகிழாநிற்பேன்: இம் மனையின் கண்ணே வந்து துயில்வது பிறிதொரு பொழுதினுங் கைகூடு மாதலால் நேற்றுவந்த பரத்தையரின் நலனுண்டு துறந்துவந்த நீ இன்றுவரும் பரத்தையரின் நலனுகருமாறு செல்வாயாக: நின் பரத்தை சிறப்பெய்துகவென மறுத்துக் கூறுகிற்பது.

(௨) தலைமகள் ஊடிச்சொல்லியதூஉ மாம்.
எ - து, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

ஓரம் போகியார் பாடியது.

௩௯0. முழவுமுகம் புலர்ந்து முறையி னாடிய
விழவொழி களத்த பாவை போல
நெருநைப் புணர்ந்தோர் புதுநலம் வெளவி
யின்றுதரு மகளிர் மென்றோள் பெறீஇயர்
சென்றீ பெரும சிறக்கநின் பரத்தை

பல்லோர் பழித்த நாணி வல்லே
காழிற் குத்திக் கசிந்தவ ரலைப்பக்
கையிடை வைத்தது மெய்யிடைத் திமிரு
முனியுடைக் கவளம் போல நனிபெரி
துற்றநின் விழும முவப்பேன்
மற்றுங் கூடு மனைமடி துயிலே.

உரை:—பெருமானே பலரும் இகழ்ந்துகூறுதல் பொறுது வெள்கி விரைவாக,—வருந்திய பாகர் இருப்புமுள்ளாலே குத்தி அலைத்தலாலே துன்புற்றுத் தன் துதிக்கையிடை வைத்ததனை மெய்யின்மேல் வாரியிறைத்துக் கொள்ளுகின்ற யானைக்கன்றுக்கு இட்ட கவளம்போல மிகப் பெரிதாக நீ யுற்ற நின் சீர்மையை யான் கண்டு மகிழாநிற்பேன்: நீ மனையின்கண் வந்து துயிலுகின்ற துயிலானது பிறிதொரு பொழுதினுங் கூடும்: ஆதலால் மத்தள முகத்து வைத்த மார்ச்சனை வறந்துபோமாறு முறையே கூத்துக்களை யாடிய திருவிழாவொழிந்த களத்திலுள்ள கூத்தியைப்போல அழகுடைய நேற்றைப் பொழுதிலே வந்து நின்னை முயங்கிய பரத்தையருடைய புதிய நலனையெல்லாங் கொள்ளைகொண்டு இற்றைநாளாற் பாணனாலே கொணர்ந்து தரப்படுகின்ற பரத்தையருடைய மெல்லிய தோளை யணையும் வண்ணம் விரைந்து செல்வாயாக: நின்னொடு நின்பரத்தை நீடு வாழ்வாளாக; எ - று.

புலர்ந்து - புலரவெனத்திரிக்க. நாணி யுற்ற விழுமமென்க. காழ் இருப்புமுள். முனி - யானைக்கன்று. அது கவளத்தை மேலே வாரியிறைத்

துக்கொள்ளுதல்போல வெட்கமின்றி நீ மேலே போகட்டுக் கொண்ட பழிச்சொல்லை யான் கண்டு மகிழ்வேனென்க. விழுமம் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. நீ இங்ஙனம் இகப்பினும் மனையின்கண் ணிருந்தே மடிதுமாதலின் நீ

விரும்பிய வண்ணம்வக் தொழுகற்பாலையென்பாள் மனைதுயில் மற்றுங்கூடு மென்றாள். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின் மறுத்தல். (௩௯0)

[முல்லை.]

இது, வாயில்களோடு தோழி யுறழ்ந்து சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் வேற்றுநாட்டுச் சென்று வந்துழி அவன் குறித்த பருவங் கடந்ததனாலே தலைவி துனிகூருமென்ற வாயில்களை நெருங்கித் தோழி நீயிர் கவல்வதென்னை அவனது தேரைக் குதிரைகள் கொண்டு வந்து தந்தன; அதுகண்ட இறைவி தானடைந்த துன்பமெல்லாம் நீங்குதலாலே விருந்தேற்கும் விருப்பினளா யிராநின்றனளென உறழ்ந்து கூறுகிற்பது.

மதுரைப், பேரால வாயர் பாடியது.

௩௯௧. சிறுவீ முல்லைப் பெரிதுகமழ் அலரி
தானுஞ் சூடின னிளைஞரு மலைந்தனர்
விசும்புகடப் பன்ன பொலம்படைக் கலிமாப்
படுமழை பொழிந்த தண்ணறும் புறவி
னெடுநா வொண்மணி பாடுசிறந் திசைப்ப
மாலை மான்ற மணன்மலி வியனகர்த்
தந்தன நெடுந்தகை தேரே யென்று
மரும்பட ரகல நீக்கி
விருந்தயர் விருப்பின ளிருந்திழை யோளே.

உரை:—சிறிய மலரையுடைய முல்லையினது பெரிதும் மணம் வீசுகின்ற மலரை நெடிய புகழையுடைய இறைவன் தானுஞ் சூடினன்: உடன் வந்த இளைஞருஞ் சூடினர்: விசும்பைக் கடந்தாலொத்த பொன்னாலாகிய கலனையை யணிந்த கனைக்கின்ற குதிரைகள் மிக்க மழைபொழிந்த தண்

ணிய நறியகாட்டில் நெடிய நாவையுடைய ஒள்ளிய மணியோசை மிக்கொலிப்ப அவனது தேரை மாலைப்பொழுது மயங்கிய மணல்மிக்க அகன்ற மாளிகைவாயிலிலே கொணர்ந்து நிறுத்தின: திருந்திய கலனணிந்த தலைவி தான் முன்பு எந்நாளுங் கொண்டிருந்த தீர்தற்கரிய துன்பமெல்லாம்

ஒருங்கே நீங்கி இறைமகனுக்கு விருந்தயரும் விருப்பத்தையுடையளாயிரா நின்றனள்: ஆதலின் அவள் தனிகூருமென்று நீயிர் கவலவேண்டா; எ - று.

படை - கலனை; சேணம். கலிமா - குதிரையெனவுமாம். கலிமா தேரைத் தந்தனவென இயைக்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வாயில்கள் மகிழ்தல். (௩௬௧)

[பாலை.]

இஃது, உடன்போகாநின்ற தலைமகன் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

எ - து, கொண்டுதலைக்கழிந்த தலைமகன் இடைச்சுரத்தின்கண்ணே தலைவி அயாவுற்றதறிந்து மடந்தையே, நீ சிறிதுபொழுது இங்கு விளையாடிக்கொண்டிருப்பாயாக: யான் இவ் வேங்கைமரத்தின் புறத்திலிருந்து மறவர்வரிற் போர்புரிந்து பெயர்க்குவேன்: நின்சுற்றத்தார் நின்னைத்தேடிவரின் மறைந்துகொள்கின்றேனென அவளது அயாவொழியுமாறு தெளியக் கூறுநிற்பது.

மதுரை, மருதனிளநாகனர் பாடியது.

௩௬௨. வினையமை பாவையி னியலி நுந்தை
மனைவரை யிறந்து வந்தனை யாயிற்
றலைநாட் கெதிரிய தண்பெய லெழிலி
யணிமிகு கானத் தகன்புறம் பரந்த

கடுஞ்செம் மூதாய் கண்டுங் கொண்டு
நீவிளை யாடுக சிறிதே யானே
மழகளி றுரிஞ்சிய பராரை வேங்கை
மணலிடு மருங்கி னிரும்புறம் பொருந்தி
யமர்வரி னஞ்சேன் பெயர்க்குவெ
னுமர்வரின் மறைகுவென் மாஅ யோளே.

உரை:—கரிய மாமைநிறமுடைய காதலியே, இயந்திரமமைந்த கொல்லிப்பாவைபோல இயங்காநின்று நினது தந்தையின் மனையெல்லையைக் கடந்து யான் கூறுகின்ற சொற்களை மேற்கொண்டு என்னொடு போந்தனை: ஆதலால் முதற்பெயலைப் பெய்யத்தொடங்கிய குளிர்ச்சியான மழையையுடைய மேகம் பெய்தலாலே அழகுமிக்க காட்டில் அகன்ற மேலிடமெல்லாம் பரவிய விரைந்த செலவினையுடைய சிவந்த ஈயலின் மூதாயை நோக்கியும் அவற்றைப்பிடித்தும் சிறிதுபொழுது நீ விளையாடுவாயாக: யானோவெனில் இளைய களிற்றியானை யுரிஞ்சிய பருத்த அடியையுடைய வேங்கை

மரத்தின் மணற்பரப்பினையுடைய அதன் பெரிய பின்புறத்தில் மறைந்திருந்து ஆறலைகள்வர் முதலாயினோர் சூழ்ந்து போர்செய்யவரின் அஞ்சாது போர்புரிந்து அவர் ஓடுமாறு பெயர்க்குவேன்: அவ்வண்ணம் நின் சுற்றத்தார் தேடி நின் பின்னே தொடர்ந்துவரின் மறைந்துகொள்ளாநிற்பேன் காண்; எ - று.

செம்மூதாய் - தம்பலப்பூச்சியுமாம்.

தான் அவரை அடும் ஆற்றலுடையனாயினும் தலைவி தன்னுள்ளத்து எம்பெருமானுக்கு ஏதேனும் ஏதம் நிகழுங்கொல்லோவென் றேங்கி இறந்துபடுமாதலின் அது கருதி நுமர்வரின் மறைகுவேனென்றான்.

இறைச்சி:—மழகளி றுரிஞ்சிய வேங்கை அங்ஙனம் உரிஞ்சுதலானே

கெடாத வாறுபோல எத்தகைய பகைவர்வந்து மோதினும் அஞ்சே னென்ற தாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தன்வலியுணர்த்தித் தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (௩௬௨)

[நெய்தல்.]

(௧) இது, பகற்குறிவந்து நீங்குந் தலைமகனைத் தோழி
தலைமகளை என்னை யாற்றுவிக்குமென்றுகாதோ
எம்பெருமான் கவலாதுசெல்வது: யான்
ஆற்றுவிக்குமிடத்துக் கவன்றால் நீ
ஆற்றுவியெனச் சொல்லியது.

எ - து, தோழி பகற்குறிவந்து நீங்குந்தலைமகனை நெருங்கி இறைவியை யான் அயாவோம்புவேனென் றெண்ணியோ நீ கவலையடையாது செல்கின்றனை: யான் ஆற்றுவிக்குமிடத்து அவள் கவலைகொண்டால் நீயே வந்து ஆற்றுவிக்கவேண்டு மென்கின்றாள் எனது தோழி உன்னோடாடிய தாலே சிலம்பு உடைந்து போகியதுகண்டாய், அது கம்மியன் இணைப்பதற்கு மேலே மண்கட்டவேண்டிய தாதலின் அவன் எடுக்குந் துறைமணல் கொடு வருவாயாக வென்று கூறுநிற்பது.

(௨) கையுறை நேர்ந்த தோழி தலைமகட்குக்
கையுறை யுரைத்ததூஉ மாம்.

எ - து, வெளிப்படை.

உலோச்சனார் பாடியது.

௩௬௩. கண்டல் வேலிக் கழிசூழ் படப்பைத்
தெண்கட னன்னாட்டுச் செல்வன் யானென

வியங்கொண் டேகினை யாயி னெனையதூஉ

முறுவினைக் கசாவா வுலைவில் கம்மியன்
பொறியறு பிணைக்கூட்டுந் துறைமணற் கொண்டு
வம்மோ தோழி மலிநீர்ச் சேர்ப்ப
பைந்தழை சிதையக் கோதை வாட
நன்னர் மாலை நெருநை நின்னொடு
சிலவிலங் கெல்வளை ஞெகிழ
வலவ னாட்டுவோள் சிலம்புஞெமிர்ந் தெனவே.

உரை:—நிரம்பிய கடல்நீர் பரவிய நெய்தனிலத் தலைவனே, உடுத்திருந்த பசிய தழையுடை சிதைய, மலர்மாலை வாட, சிலவாகிய விளங்கிய ஒளிபொருந்திய வளைகள் கழல நன்றாக நேற்று மாலைப்பொழுது நின்னொடு அலவனைப் பிடித்தாட்டிய எனது தோழியினுடைய சிலம்பு உடைபட்டதனாலே கண்டல்மரங்களை வேலியாக வுடைய புறத்தே கழி சூழ்ந்த கொல்லைகளையுடைய தெளிந்த நல்ல கடனாட்டுத் தலைவன் யானென நெறிக்கொண்டு போயினையாயின் எத்துணையளவேனும் தான் செய்யும் மிக்க கம்மத்தொழிலில் வருத்தமுறாத கெடுதலில்லாத கம்மியன் கலன் பொறியற்றுப்போயின் இணைத்துச் சந்துஊதிக் கூட்டுதற்கு மண்கட்டவேண்டியதன்றே! அங்ஙனங் கட்டுதற்கு மண்ணெடுக்குந் துறையிலுள்ள மணலைக் கொண்டுவந்து தந்து செல்வாயாக; எ - று.

சிலம்பு உடைந்ததை அன்னையறியின் இல்வயிற் செறிக்கப்பட்டுக் களவுநிகழ்தற் கிடனின்றி இறைமகள் வருந்தாநிற்கும்: அப்பொழுது என்னாலாற்றுவித்த லரிதாமாதலின் அங்ஙனம் அன்னை அறியுமுன் நீயே துறை மணல் கொணர்ந்து சிலம்பைக்கூட்டி இவளை யாற்றுவிப்பாயென்பது. நீ வந்து ஆற்றுதி யெனவே நின்னை யின்றி யமையாளென அறிவுறுத்தினாளாம். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - ஆற்றாமையுரைத்து வரைவுகடாதல்.

(உ) உரை:—தோழி, நீ தலைவனோ டாடியதனாலே சிலம்பு உடைபட்டதாதலின் நாம் தலைவனை நோக்கிச் 'சேர்ப்பனே நீ பிரிந்தேகினையாயின் அலவனாட்டும் நின் காதலியின் சிலம்பு உடைந்ததனைக் கூட்ட மணல்கொண்டு வருவாயாக' என்போம்; எ - று. மெய்ப்பாடு - அது. பயன் -

கையுறையேற்பித்தல். (௩௬௩)

[முல்லை.]

இது, தலைமகள் வரைவிடை மெலிந்தது.

எ - து, தலைமகன் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிகின்றான் குறித்தபருவம் வருதலும் தலைமகள் ஆற்றாளாய்த் தோழியை நோக்கித்

தோழீ அவர் குறித்த பருவம் வந்து நீங்குதலுமாகின்றது: இங்ஙனம் இன்னுஞ் சிலவைகல் கழிந்து மாரியொடு மாலையம்பொழுதுஞ் சேரவந்தால் யான் உயிர்வாழலேனென் றழிந்து கூறுநிற்பது.

கிடங்கில், காவிதிப் பெருங்கொற்றனார் பாடியது.

௩௬௪. சொல்லிய பருவங் கழிந்தன் றெல்லையு
மயங்கிரு ணடுநாண் மங்குலோ டொன்றி
யார்கலி வான நீர்பொதிந் தியங்கப்
பனியின் வாடையொடு முனிவுவந் திறுப்ப
வின்ன சின்னாட் கழியிற் பன்னாள்
வாழலேன் வாழி தோழி யூழி
னுருமிசை யறியாச் சிறுசெந் நாவி
னீர்மணி யின்குர லார்ந்நனி யியம்பப்
பல்லா தந்த கல்லாக் கோவலர்
கொன்றையந் தீங்குழன் மன்றுதோ றியம்ப
வுயிர்செலத் துனைதரு மாலை
செயிர்தீர் மாரியொ டொருங்குதலை வரினே.

உரை:—தோழீ, நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; தலைவர் வருவேமென்று சொல்லிப்போன பருவமோ வந்து நீங்குதலாயிற்று: பகற்பொழுதும் இருள் மிக்க நடுயாமத்துக் காரிருளோடொன்றி நிரம்பிய இடிமுழக்கத்தை யுடைய மேகம் நீர் நிறையப்பெற்று இயங்காநிற்ப வாடைக்காற்றுடனே பனிக்கு உண்டாகிய சினமெல்லாம் என்மீதுவந்து தங்காநிற்ப இவ்வாறு கிய நாள் சில கழிவனவாயினும் முறையே இடிமுழக்கம் விசும்பிலே கேட் கப்படாத குற்றந்தீர்ந்த மாரியுடனே வல்லோசை பயின்றறியாத சிறிய செவ்விய நாவினையுடைய மணியின் குளிர்ந்த இனியவோசை ஊரின்கண் ணேபுகுந்து மிக ஒலியாநிற்கும்படி பலவாய ஆனிரையை நமதுதெருவிலே செலுத்திவந்த பிறதொழிலைக்கல்லாத ஆயருடைய கொன்றைப்பழத்தாற் செய்த இனிய புல்லாங்குழல் இவ்விடனெங்கும் இனிதாக ஒலியாநிற்பப் பிரிந்தோரின் உயிர் உடனே உடலைவிட்டு நீங்கும்படி விரைந்து வருகின்ற மாலைப்பொழுதானது ஒருசேர வந்து கூடினால் அப்பால் எந்நாளும் நான் உயிர்வாழ்ந்திரேன்காண்; எ - று.

"மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும், வேலைநீ வாழி பொழுது" (குறஉஉக,) என்றதனானும் பிரிந்தோருயிரை மாலையொறுக்குமென்றறிக.

மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௩௧௪)

௩௮௫ நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்
தலைமகட்கு உரைப்பாளாய் இயற்பழித்து
இன்னது செய்துமென்பாளாய்ச்
சொல்லியது.

எ - து, களவின்வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் ஒருசிறை மறைந்துவந் துறைவதனை யறிந்த தோழி அவன் இதுகேட்டு விரைய வரையுமாறு தலைவியை நெருங்கி அவனது இயல்பை யிகழ்கின்றாள் தோழியே மலைநாடன் சான்றோனல்ல னாதலால் அவனெதிர்சென்று நீ சான்றோயல்லை யென்று கூறி வரவேண்டி யாம் நாணமொழிந்து மன்றிலேபுகுந்து அவனது ஊரை வினவிவருவோமோ ஒன்று சொல்லாயென்று கூறாநிற்பது.

கிள்ளிமங்கலம், கிழார்மகனார் சோகோவனார் பாடியது.

௩௬௫. அருங்கடி யன்னை காவ னீவிப்
பெருங்கடை யிறந்து மன்றம் போகிப்
பகலே பலருங் காண வாய்விட்
டகல்வயற் படப்பை யவனூர் வினவிச்
சென்மோ வாழி தோழி பன்னாட்
கருவி வானம் பெய்யா தாயினு
மருவி யார்க்கு மயந்திகழ் சிலம்பின்
வான்றோய் மாமலை நாடனைச்
சான்றோ யல்லை யென்றனம் வரற்கே.

உரை:—தோழீ, வாழ்வாயாக; நெடுகோள்காறும் மின்னல்முதலாகிய தொகுதியை யுடைய மேகம் மழைபெய்யா தொழிந்தாலும் அருவி யொலி மாறாது பெருகிவருகின்ற நீர்விளங்கிய பக்கமலைகளையுடைய ஆகாயத்தின் மீது உயர்ந்த பெரிய மலைநாடனை நெருங்கி நின்னையடைந்த எம்மை நீ கைவிடுதலானே சால்புடையையல்லை யென்று கூறினமாகி மீண்டு வருதற்கு,—அருமையாகிய காவலைச் செய்துடைய அன்னையினது காவல் கடந்து பெரிய தலைக்கடைவாயிலையும் நீங்கி ஊர்ப்பொதுவாகிய அம்பலத்தினை யடைந்து பகற்பொழுதிலே பலருங்காணுமாறு யாம் கொண்டிருந்த நாணினைவிடுத்து அகன்ற வயல்சூழ்ந்த கொல்லைகளையுடைய அவனது ஊர் எவ்விடத்தது உளதென்று வாயால்வினவியறிந்து சென்று வருவோமோ?

ஒன்று கூறுவாயாக; எ - று.

அயம் - நீர். இன்னன் இன்னவூரிலுள்ளான்; அவ்வூர் இன்ன இடத்துளதென்று தகுதிப்பாடுடையாரையும் அவரிருக்கும் ஊரையும் ஊர்ப் பொதுவம்பலத்தின்கண் எட்டில்வரைந்துள்ள வழக்குப் பண்டுள்ளதுபோலும். சான்றோயல்லையென்றது இயற்பழித்துரைத்தல்.

இறைச்சி:—சால்பில்லானது மலையாதலால் பன்னாள்காறும் வானம் பெய்யாதாயினும் அருவிநீர் அறாமல் ஆரவாரியாநின்றது; இஃதென்ன வியப்போ வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

[பாலை.]

இஃது, உலகியல்கூறிப் பொருள்வயிற் பிரிய வலித்தநெஞ்சிற்குத் தலைமகன்சொல்லியது.

எ - து, வந்தவிருந்தினரை ஓம்புவது இல்லறநெறியாயினும் அது தான் பொருளின்றி எவ்வாறியலுமாதலிற் பொருள்வயிற் பிரியவேண்டுமென்ற நெஞ்சினைத் தலைமகன் நெருங்கி நெஞ்சமே, அங்ஙனம் நீ பொருளீட்டிவரினும் இல்லறம் நிகழ்த்தற்பாலள் மனைவியேயன்றோ? அவளிறந்துபடுமாறு விடுத்தகலுதல் தகுதியோ? அவள்வாடையால் வருந்திமாய விடுத்தகலுவோர் மடமையுடையரெனக் கடிந்து கூறாநிற்பது.

மதுரை, ஈழத்துப் பூதன்றேவனார் பாடியது.

கூசுகூ. அரவுக்கிளர்ந் தன்ன விரவுறு பல்காழ்
வீடுறு நுண்டுகி லூடுவந் திமைக்குந்

திருந்திழை யல்குற் பெருந்தோட் குறுமகள்
மணியே ரைம்பால் மாசறக் கழீஇக்
கூதிர் முல்லைக் குறுங்கா லலரி
மாதர் வண்டொடு சுரும்புபட முடித்த
விரும்பன் மெல்லணை யொழியக் கரும்பின்
வேல்போல் வெண்முகை பிரியத் தீண்டி
முதுக்குறை குரீஇ முயன்றுசெய் குடம்பை
மூங்கி லங்கழை தூங்க வொற்றும்
வடபுல வாடைக்குப் பிரிவோர்
மடவர் வாழியிவ் வுலகத் தானே.

உரை:—நெஞ்சமே, பாம்பு படமெடுத் தெழுந்தாற்போன்ற பலவாகக் கலந்த எண்மணிக்கோவையாகிய மேகலையணிந்த நடத்தலால் ஒதுங்குத

லமைந்த நுண்ணிய துகிலி னுள்ளால் வந்து தோன்றி விளங்குகின்ற திருந்திய இழையணிந்த அல்குலையும் பெரியதோளையுமுடைய இளமடந்தையின் நீலமணிபோன்ற கூந்தலை மாசுநீங்கத் தூய்மைசெய்து விளக்கிக் குளிர்காற்றால் மலருகின்ற முல்லையின் குறுகிய காம்பையுடைய மலர்களை இளைய பெண்வண்டுடனே ஆண்வண்டுஞ் சூழுமாறு முடித்திருக்கின்ற மிகப்பலவாகிய மெல்லிய அக் கூந்தலணையிலேகிடந்து துயிலுவதனை யொழியவிட்டுக் கரும்பின் வேல்போல்கின்ற வெளியமுகை பிரியும்படி தீண்டி அறிவுமிக்க தூங்கணங் குருவி தான் முயன்றுசெய்த கூட்டினை மூங்கில் தன் அடித்தண்டும் அசையுமாறு மோதுகின்ற வடதிசைக்குரிய வாடைக்காற்று வீசுங் கூதிர்ப்பருவத்திலே பிரிபவர் இவ்வுலகத்து அறியாமை மிக்குடையராவார்; எ - று.

மாசறக்கெழீஇ எனவும்பாடம். அதற்கு மாசில்லாமையால் விளங்கி

யென்க.

மூதக்குறைவு - பேறறிவு. அரவுசீறியெழுந்தாற்போன்ற அல்குல். துண்ணிய வெளிய துகிலையுடுத்தவழி அத்துகில் அசையுந்தோறும் உள்ளிருந்து கண் இமைத்தல் போலுதலானே இமைக்குமல்கு லென்றானுமாம்.

இறைச்சிகள்:—(க) மணமில்லாத கரும்பின்மலரை வாடைநீண்டு மென்றது நெஞ்சே, நிலையில்லாத பொருளை நீ விரும்பி யுலாவுறுகின்றனை யென்றதாம்.

,, (உ) வாடை வீசுதலாலே குருவியின் குடம்பை அசைந்து வருந்துமாறு மூங்கில்சென்று மோதுமென்றது பொருள்நசை நின்னைத் தூண்டுதலானே யான் வருந்துமாறு நீ என்னைத் துன்புறுத்துகின்றனை யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய பிணிபற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத் தழுங்கல். (௩௯௯)

[முல்லை.]

இது, வரவுமலிந்தது.

எ - து, வினைவயிற் பிரிந்த தலைமகன் குறித்தபருவத்து வந்திலனென்று கவன்ற தலைமகளைத் தோழி நெருங்கி மடந்தாய், சென்று வினை முடித்தமையால் உடன்சென்றிருந்த வீரர் பலரும் மலர்சூடி வந்தனர்காண்: நமதுகாதலரும் இப் பனிக்காலத்து ஆண்டுத் தங்கிவருந்தாது இன்னே வருவரென்று கூறுபவள் உள்ளுறையால் நீ துன்புறாது இல்லறம் நிகழ்த்துவாயாக வென்றும் ஆராய்ந்து கூறுநிற்பது.

நக்கீரர் பாடியது.

கூசுஎ. கொடுங்கட் காக்கைக் கூர்வாய்ப் பேடை
நடுங்குசிறைப் பிள்ளை தழீஇக் கிளைபயிர்ந்து
கருங்கட் கருனைச் செந்நெல்வெண் சோறு
சூருடைப் பலியொடு கவரிய குறுங்காற்
கூழுடை நன்மனை குழுவின விருக்கு
மூதி லருமன் பேரிசைச் சிறுகுடி
மெல்லிய லரிவைநின் பல்லிருங் கதுப்பிற்
குவளையொடு தொடுத்த நறுவீ முல்லைத்
தளையவிழ் லரித் தண்ணறுங் கோதை
யிளையருஞ் சூடி வந்தனர் நமரும்
விரிபுளை நன்மா கடைஇப்
பரியாது வருவரிப் பனிபடு நாளே.

உரை:—வட்டமாகிய கண்களையும் கூரிய வாயையுமுடைய காக்கைப் பேடை நடுங்குகின்ற சிறகையுடைய தன்பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டு சுற்றத்தையும் விளித்துக் கரியகண்ணையுடைய கருனைகிழங்கின் பொரிக் கறியொடுகூடிய செந்நெல் லரிசியா லாக்கிய வெளிய சோற்றுத்திரளை யைத் தெய்வத்துக்கிடும் பலியுடனே கவர்ந்துகொள்ளுமாறு குறிய கால் நாட்டிக் கட்டிய மிக்க உணவையுடைய நல்ல மனையின்கண்ணே கூடினவா யிருக்கும் பழைமையான வீடுகளையுடைய 'அருமன்' என்பவனது பெரிய புகழ்பொருந்திய 'சிறுகுடி' என்னும் ஊரிலிராநின்ற மெத்தென்ற சாயலை யுடைய அரிவையே, நினது பலவாகிய கரிய கூந்தலிற் சூடிய மாலைபோலக் குவளைமலரொடு இடையிட்டுத் தொடுத்த நறிய பூவையுடைய முல்லையின் மூட்டுவாயவிழ்ந்த மலராலாகிய தண்ணிய நன்மணமுடைய பூமாலையை உடன்சென்றிருந்த வீரரெல்லாருஞ் சூடிவந்தனர்; அதனால் இப் பனிமிக்க பருவத்திலேதானே நமது காதலரும் ஆண்டுத்தங்கி வருந்தாது விரிந்த பிடரிமயிரையுடைய நல்ல குதிரையைச் செலுத்திக்கொண்டு இன்னே

வருகுவராதலின் நீ வருந்தாதேகொள்; எ - று.

சிறுகுடிபோன்ற அரிவை யெனினுமாம்.

வினைமுடித்த மகிழ்ச்சி கூறக் கேட்டவளவே ஆற்றுமாதலின் அது தோன்ற வீரர் மலர்சூடிவந்தன ரென்றாள். அவ் வினைமுடித்தலிற் சோர் விலரென்பது குறிப்பிப்பாள் பரியாது வருவரென்றாள்.

உள்ளுறை:—காக்கையின்பெடை தன் பார்ப்பைத் தழுவிக்கொண்டு சோற்றுப்பலியைக் கவரவேண்டிக் கிளையையழைத்து மனையின்கண்ணே

சுஉ

சூழ்ந்திருக்குமென்றது நீயும் நின்மகவைத் தழுவினையாகிக் கேள்வன் கொணருகின்ற நிதியத்தை யார்த்துமாறு சுற்றத்தாரை யழைத்துச் சூழ விருத்தி மனையறம் நிகழ்த்துவாயாக வென்றதாம். கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (ங௬எ)

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி தலைமகற்குச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து, தலைமகன் வரையாது நெடுங்காலம் பகல்வந் தொழுகுவது கண்ட தோழி அவன் விரைய மணஞ்செய்துகொள்ளுமாறு நெருங்கி ஐயனே, உம்மோடு யாம் கிளிகடிந்து ஊசலூங்கி அருவியாடி வருவதினும் இனியதொன் றில்லை யாயினும் அதனால் எமக்குண்டாகிய புதுமண முத லாயவற்றை அன்னை நோக்கிச் சுட்டி உயிர்த்துச் சீறுகின்றனள்: அதனை யஞ்சி யாம் இல்வயிற் செறிப்புற்று இரங்கத்தக்கே மாயினேமென்று நொந்து கூறுகிற்பது.

கபிலர் பாடியது.

கூசுஅ. பெரும்புனங் கவருஞ் சிறுகிளி யோப்பிக்
கருங்கால் வேங்கை யூச றூங்கிக்
கோடேந் தல்குற் றழையணிந் தும்மோ
டாடினம் வருதலி னினியது முண்டோ
நெறிபடு கூழைக் கார்முதிர் பிருந்த
வெறிகமழ் கொண்ட நாற்றமுஞ் சிறிய
பசலை பாய்தரு நுதலு நோக்கி
வறிதுகு நெஞ்சினள் பிறிதொன்று சுட்டி
வெய்ய வுயிர்த்தனள் யாயே
ஐய வஞ்சின மளியம் யாமே.

உரை:—ஐயனே, பெரிய புனத்திலுள்ள தினைக்கதிர்களைக் கொய்து கொண்டுசெல்லுகின்ற சிறிய கிளிகளை வெருட்டிக் கரிய அடியையுடைய வேங்கைமரத்திலே தொடுத்த கயிற்றூசலில் ஏறி ஆடிப் பக்கம் உயர்ந்த அல்குலுக்குத் தழையுடை யணிந்து நும்முடனே அருவியாடி விளையாட்டயர்ந் தேமாய் வருதலினுங்காட்டில் இனியதொரு காரிய முளதாகுமோ? நெறிப் பமைந்த கருமை முதிர்ந்திருந்த கூந்தலில் நறுமணங் கமழ்தலைக்கொண்ட நல்ல புது நாற்றத்தையும் பசலைபரவிய சிறிய நெற்றியையும் நோக்கிப் பய னின்றிச் சிதைந்த உள்ளத்தையுடையளாய் எமது அன்னை பிறிதொன் றனைச் சுட்டிநின்றாள்போல வெய்யவாகப் பெருமூச்செறிந்து வெருளாநின்

றனள்: அதனால் யாம் இல்வயிற் செறிக்கப்பட்டுப் பிறரால் இரங்கத்தக்க தன்மையேமாய் அஞ்சாநின்றேம்; எ - று.

இனியது மென்ற உம்மை பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. இருந்த கூழை யென மாறுக.

அறிகரிகூறுவார் யாருமின்மையால் நேரே கடியாது அன்னை பிறிதொன்று சுட்டி யுயிர்த்தன ளென்றாள். அளியமென இற்செறிப் புணர்த்தினள். அதற்கும் நீயே காரணமென்பதுதோன்ற நீ பிரிந்ததனு லுண்டாகிய பசலை பரவிய நுதலெனக் குறிப்பித்தாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௩௬அ)

[நெய்தல்.]

இது, பட்டபின்றை வரையாதுபொருள்வயிற்
பிரிந்து ஆற்றாளாகிய தலைமகள்
வன்பொறை எதிரழிந்தது.

எ - து, அறத்தொடு நிற்றலின்பின் வரைந்துகொள்ளாது தலைமகன் நெட்டிடைக்கழிந்து வரைபொருள் காரணமாகப்பிரிதலும் ஆற்றாத தலைமகள் வலிதிற் பொறுத்திருவென்ற தோழியை நெருங்கித் தோழீ, நேற்றுவந்த மாலைப்பொழுது இன்றும் வருவதாயின் எனக்குண்டாகுங் காமவெள்ளம் நீந்து நெறியறியேனென்று அழிந்து கூறுநிற்பது.

மதுரை, ஓலைக்கடையத்தார் நல்வெள்ளையார் பாடியது.

௩௬௯. சுடர்சினந் தணிந்து குன்றஞ் சேர
நிறைபறைக் குருகினம் விசும்புகந் தொழுக
வெல்லை பைபயக் கழிப்பி முல்லை
யரும்புவா யவிழும் பெரும்புன் மாலை
யின்றும் வருவ தாயி னன்று
மறியேன் வாழி தோழி யறியேன்

ஞெமையோங் குயர்வரை யிமயத் துச்சி
வாஅ னிழிதரும் வயங்குவெள் ளருவிக்
கங்கையம் பேர்யாற்றுக் கரையிறந் திழிதருஞ்
சிறையடு கடும்புன லன்னவென்
னிறையடு காம நீந்து மாறே.

உரை:—தோழீ, வாழி; ஆதித்தமண்டிலம் தான்கொண்ட சினம் தணியப்பெற்று அத்தமனக்குன்றைச் சென்றுபுக, நிறைந்த சிறையுடைய நாரையின்கூட்டம் ஆகாயத்திலே நெருங்கிச் செல்லாநிற்பப், பகற்பொழுதை மெல்லமெல்லப் போக்கி முல்லையரும்பு வாய்திறந்து மலராநிற்கும் பெரிய புல்லிய மாலைப்பொழுதானது நேற்றுவந்து துன்புறுத்தியதுபோல இன்றும் வருவதாயினோ பெரும்பாலும்,—ஞெமைகள் வளர்ந்த உயர்ந்த இமயமலை யுச்சியின்கண்ணே வானிடத்துநின்று இழிதரும் வயங்கிய வெளிய அருவியையுடைய பெரிய கங்கையாற்றினைக் கரைகடந்து இழியாநின்ற அணையை உடைத்துச்செல்லுங் கடிய செலவினையுடைய நீர்வெள்ளம்போன்ற எனது நிறையையழித்துப் பெருகுகின்ற காமவெள்ளத்தை நீந்துமாறு நன்றாகத்தெரிந்தேனுமில்லையே! எவ்வாறு உய்குவேன்? எ - று.

அவலம்பற்றி அறியேனென இருகால் அடுக்கியது.

வெப்பம் நீங்கித் தட்பமிக்குப் பறவைகள் பயிர்ந்து விளையாட நறுமணம்வீசி முல்லை நகைசெய முதனாள் மாலையம்பொழுது வருதலும் காமவெள்ளத்தின் முழுகி வருந்தி இனி இம்மாலைவரி னிறந்துபடுவது திண்ணமெனக் கொண்டவளாதலின் நீந்துமாறு அறியேனென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௩௬௯)

[மருதம்.]

(௧) இஃது, ஊடனீட ஆற்றானாய் நின்றான் பாணற்குச் சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவருகின்ற தலைவனது வரவறிந்த தலைவி ஊடினளை நயந்து பலகால்வேண்டியும் ஊடல் நீங்காமையால் வருந்திய அவன் ஆங்கு வந்த பாணனை நோக்கிப்பாணனே, நமது காதலி புதல்வனைப் பெற்றகாலத்து நாம் அருகெய்தி வினய பொழுது நகைகொண்டு கண்ணை மூடியதை நினைக்குந்தோறும் நகாநிற்போம்: அத்தகையாள் இப்பொழுது ஊடியிருப்பது காணென்று நொந்து கூறாநிற்பது.

(௨) முன் நிகழ்ந்ததனைப் பாணற்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, வெளிப்படை. (உரை குறிப்பெச்சமில்வழி ஒக்கும்.)

உறையூர், கதுவாய்ச்சாத்தனார் பாடியது.

௩௭௦. வாராய் பாண நகுகம் நேரிழை
கடும்புடைக் கடுஞ்சூ னங்குடிக் குதவி

நெய்யோ டிமைக்கு மையவித் திரள்காழ்
விளங்குநகர் விளங்கக் கிடந்தோட் குறுகிப்
புதல்வ னீன்றெனப் பெயர்பெயர்த் தவ்வரித்
திதலை யல்குன் முதுபெண் டாகித்
துஞ்சுதி யோமெல் லஞ்சி லோதியெனப்
பன்மா ணகட்டிற் குவளை யொற்றி
யுள்ளினெ னுறையு மெற்கண்டு மெல்ல
முகைநாண் முறுவ றோற்றித்
தகைமல ருண்கண் புதைத்துவந் ததுவே.

உரை:—பாணனே, என்னருகு வருவாயாக; நேர்மையான கலன்களை யுடையாள் எனது சுற்றத்தார் சூழ ஓம்புகின்ற சிறந்த சூலுடையளாய் மக வீன்று நமதுகுடிக்கு உதவிபுரிந்து நெய்யுடனே கலந்து ஒளிருகின்ற சிறு வெண்கடுகாகிய திரண்ட விதைகளை விளங்கும் மாளிகையிடமெங்கும் விளங்கும்படிபூசிப் பாயலிலே படுத்திருந்தாளை நெருங்கி மெல்லிய அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையுடையாய் நீ புதல்வனையீன்றதனால் வேறு பெயரும் பெற்று அழகிய வரிகளும் தித்தியுமுடைய அல்குலையுடைய முதுபெண் டாகித் துயிலாநின்றனையோ என்றுகூறிப் பலவாகிய மாட்சிமைப்பட்ட வயிற்றிடத்தில் என்கையிலுள்ள குவளைமலரால் ஒற்றிச் சிலபொழுது கருதினேனாகி அங்குநின்ற என்னை மெல்லநோக்கி முல்லையின் நாளரும்பு போன்ற நகையையுந் தோற்றுவித்துச் சிறந்த நீலமலர்போன்ற மையுண்ட கண்களைக் கையால் மூடி மகிழ்ச்சி மிகக்கொண்டிருந்தது எனக்கு நகை யுடையதா யிராநின்றது: அதனைக் கருதுந்தோறும் நாம் நகாநிற்போம்: அத் தகையாள் இப்பொழுது ஊடியிருப்பது காணாய்; எ - று.

பெயர்பெயர்த்தல் - புதல்வனை யீன்றதனாற் பருவப்பெயர் மாறுபடு தல். அவை மங்கை மடந்தைப் பருவங்கடந்து அரிவை தெரிவைப் பருவமாதல் போல்வன. சூலெய்திய காலத்தும் பொறையுயிர்த்த சிலநா ளவும் சிற்சிலமகளிர்க்கு அல்குற்பக்கமெங்கும் சுட்டிசுட்டியாகத் தேமல் போல ஒளிர்வது தித்தியெனப்படும். மெய்ப்பாடு - வருத்தம்பற்றிய நகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௩௭0)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றி மறுத்தராநின்றான்
பாகற்குச் சொல்லியது.

எ - து, சென்று வினைமுடித்து மீண்வெருகின்ற தலைமகன் தேர்ப் பாகனைநோக்கிப் 'பாகனே மேகம் மழைபெய்யத் தொடங்கினகண்டாய்:

அதுகண்டு நமதுகாதலி திண்ணமாக அழத்தொடங்கிவிட்டனளேயாம்: அவளின்னும் வருந்துமாறு ஆயர் குழலோசை தொடங்கினர்: அதனைக் கேளாய்' என அவன் விரைந்து தேர்விடுமாறு கவன்று கூறுநிற்பது.

ஔவையார் பாடியது.

௩௭௧. காயாங் குன்றத்துக் கொன்றை போல
மாமலை விடரகம் விளங்க மின்னி
மாயோ ளிருந்த தேஎ நோக்கி
வியலிரு விசும்பகம் புதையப் பாஅய்ப்
பெயறொடங் கினவே பெய்யா வான
நிழறிகழ் சுடர்த்தொடி ஞெகிழ வேங்கி
யழறொடங் கினளே யாயிழை யதனெதிர்
குழறொடங் கினரே கோவலர்
தழங்குகுர லுருமின் கங்கு லானே.

உரை:—பாகனே, இதுகாறும் மழைபெய்யாதிருந்த மேகங்கள் நிறைய மலர்ந்திருக்கின்ற காயாமரங்களையுடைய மலையின்கண்ணே இடையே சரக் கொன்றை மலர்ந்தாற்போலப் பெரிய மலைப்பிளப் பிடங்களெல்லாம் விளங் கும்படியாக மின்னி என் காதலியாகிய மாமைநிறமுடையாள் இருந்த இடம்நோக்கிச் சென்று அகன்ற கரிய ஆகாயத்தினிட மெல்லாம் மறை படும்படி பரந்து மழைபெய்யத் தொடங்கிவிட்டன: ஆதலால் ஆராய்ந் தணிந்த கலன்களையுடைய நமது காதலி நிழல்விளங்கிய ஒளியையுடைய கைவளைகள் கழன்றுவிழத் திண்ணமாக ஏக்கமுற்று அழத் தொடங்கினளே யாம்: அவள் அழுமிடத்துக்கு எதிரே இராப்பொழுதில் முழங்குகின்ற இடியோசைபோலக் கோவலர் புல்லாங்குழலை வாசிக்கத் தொடங்கின ராவர்: ஆதலின் விரைவிலே தேரைச் செலுத்துவாயாக; எ - று.

மலர்ந்தகாயா நீருண்ட மேகத்துக்கும் மலர்ந்தகொன்றை மின்ன லுக்கும் உவமை. தொடங்கினள், தொடங்கினரென்பன தெளிவுபற்றி வந்த காலவழுவமைதி.

தேயவேறுபாட்டினால் தானிருக்குமிடத் தெய்தாத பருவவரவு தொடங்கியதென அறிவுறுத்துவான் மாயோளிருந்த தேத்து மழை தொடங்கினவென்றான். இது குறித்தபருவத்து எய்தாவிடின் இறந்துபடு மென்று குறிப்பித்தானாயிற்று. பிரிந்துறைவோர்க்குக் குழலோசை இடி யொக்குமென்றது வெளிப்படை. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - கேட்ட பாகன் தேர் விரைந்துகடாவுதல். (கஎக)

நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும். கூகூ

[நெய்தல்.]

இது, மேல் இற்செறிப்பான் அறிந்து ஆற்றாளாகிநின்ற தலைமகள் ஆற்றவேண்டி உலகியன்மேல் வைத்துச் சிறைப்புறமாகச் செறியாரெனச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகள் களவின்கண்ணே தன்னை இல்வயிற் செறிப்பரென் றஞ்சி வருந்தலும் அதுகண்ட தோழி, நீ துறைவன்வந்து முயங்குமாறு விரும்பி வருந்தியதனை இவ்வூர் நோக்கிப் பிறிதொன்றாகக்கருதி அன்னை கொடுத்த கோடு உலைந்ததற்கு வருந்தாதேயென்று கூறாநிற்கும்: ஆதலால் நின்னை இல்வயிற் செறிப்பாரல்லர்: நீ வருந்துவது தகுதியுடைய தன்றென அவள் ஆற்றுமாறு கூறாநிற்பது.

உலோச்சனார் பாடியது.

கஎஉ. அழிதக் கன்றே தோழி கழிசேர்பு
கானற் பெண்ணைத் தேனுடை யழிபழம்

வள்ளிதழ் நெய்தல் வருந்த மூக்கிறு
பள்ள லிருஞ்சேற் றழுப் பட்டெனக்
கிளைக்குரு கிரியுந் துறைவன் வளைக்கோட்
டன்ன வெண்மணற் றகவயின் வேட்ட
வண்ண லுள்ளமொ டமர்ந்தினிது நோக்கி
யன்னை தந்த வலங்கல் வான்கோ
டுலைந்தாங்கு நோத லஞ்சி யடைந்ததற்
கினைய லென்னு மென்ப மனையிருந்
திருங்கழி துழவும் பனித்தலைப் பரதவர்
திண்டிமில் விளக்க மெண்ணுங்
கண்டல் வேலிக் கழிநல் லூரே.

உரை:—தோழீ, கடற்கரைச் சோலையிலுள்ள பனையின் தேனையுடைய அழிந்த பழம் மூக்கு இற்றுக் கழியையடைந்து பெரிய இதழையுடைய நெய்தல் வருந்துமாறு அள்ளலமைந்த கரிய சேற்றிலே புதையும்படி விழுந்ததனுல் அவ் வோசைக்கு அஞ்சிச் சுற்றத்தையுடைய நாரைகள் இனத்தோடு இரிந்தோடாநிற்கும் நீர்த்துறையையுடைய நினது காதலன் வளையாகிய சங்குபோன்ற வெளிய மணலையுடையதாகிய இடத்தில் முயங்க விரும்பிய நினது பெருந்தகைகொண்ட வுள்ளத்தொடு பொருந்துமாறு,— மகளிர் இல்லின்கண் இருந்து வருவிருந்தோம்பும் இயற்கையாலே கரிய கழியிடத்து மீனைத் தேடுகின்ற குளிரால் நடுங்கும் பரதவருடைய திண்

ணிய மீன்படகிலிருக்கும் விளக்குக்களை எண்ணுகின்ற கண்டல் மரத்தை வேலியாகவுடைய கழிசூழ்ந்த நம்முடைய நல்ல ஊரானது இனிதாக நோக்கி அன்னை நினக்குக் கொடுத்த அசைகின்ற குழையுடைய பெரிய கோடு குலைதலாலே நீ வருந்துவதுபோலக் கருதி அஞ்சி 'நிகழ்ந்ததற்கு நீ

வருந்தாதேகொள்' என்று கூறுநிற்கும்: இங்ஙனங் கூறுவதனால் இல்வயிற் செறியார்: ஆதலின் நீ மனம் அழிவது தகுதியுடையதன்றுகாண்; எ - று.

மணற்று - மணலையுடையது என்னும் முற்றெச்சம். கோடு - மீனுணங்க லோம்புமாறு புள்ளோப்புதற்குக் கொடுத்த கோல். என்ப - அசைநிலை. விளக்கெண்ணுதல் - அவர் கரையேறியவுடன் அவரையோம்புமாறு இத்துணையோருள்ளாரென் றறியவேண்டிப் போலும்.

உள்ளுறை:—பனம்பழம் நெய்தல்வருந்தச் சேற்றில் விழக்கண்டு குருகினம் இரியுமென்றது தலைமகன் களவொழுக்கங்கெட நின்னை மணப்பின் அலர்வாய்ப்பெண்டிர் இரிந்தொழிவ ரென்றதாம்.

இறைச்சி:—மகளிர் இல்லிலிருந்து பரதவர்தம் மீன்பிடிக்கும் படகின் விளக்கை எண்ணுமென்றது நாம் மனையின்கணிருந்து காதலனது கைவிடலானாகிய பழியை எண்ணுநின்றோம் என்றதாம். சிறைப்புறமென்றலால் அவனறியுமாற்றானே கூறினளாதலின் இவ்வாறு உள்ளுறையும் இறைச்சி கொள்ளலாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை யாற்றுவித்தல். (௩௭௨)

[குறிஞ்சி.]

இது, செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து, களவின்வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் ஒருசிறை வந்திருந்தான் அறிந்து விரைய மணம்புரிந்து கொள்ளுமாறு தோழி தலைவியை நெருங்கி நம்முடைய மெய்வேறுபா டெல்லாம் அன்னை கண்டு ஐயங்கொண்டு நம்மை இல்வயிற்செறித்து ஓம்புமாறு கருதினமையால் நமது காதலனொடு இன்றுகாறும் விளையாடி யிருந்ததுபோல நாளையும் விளையாடவியலுமோவென நொந்து கூறுநிற்பது.

கபிலர் பாடியது.

௩௭௩. முன்றிற் பலவின் படுசுளை மரீஇப்
புன்றலை மந்தி தூர்ப்பத் தந்தை
மைபடு மால்வரை பாடினள் கொடிச்சி
ஐயவன வெண்ணெற் குறூஉ நாடனொடு
௫ சூருடைச் சிலம்பி னருவி யாடிக்

காரரும் பவிழ்ந்த கணிவாய் வேங்கைப்
பாவமை யிதண மேறிப் பாசினம்
வணர்குரற் சிறுதினை கடியப்
புணர்வது கொல்லோ நாளையு நமக்கே.

உரை:—தோழீ, இன்று அன்னை நம்மை நோக்கி ஐயப்பாடெய்தி இல்வயிற்செறிப்பக் கருதியதனால் மெல்லிய தலையையுடைய மந்தி இல்லின் முன்புள்ள பலாமரத்திலிருந்து அதன் பழத்தைக் கீண்டு நிறைந்த சுளைகளையுண்டு அவற்றின் வித்தினைக் கீழேயுதிர்ப்ப அயலிலேநின்ற கொடிச்சி தன் தந்தையினது மேகந்தவழும் கரிய மலைவளம்பாடி வெளிய ஐவனநெல்லைக் குத்துகின்ற மலைநாடனுகிய நமது காதலனொடு அச்சஞ் செய்யும் மலைப்பக்கத்திலுள்ள அருவியாடிக் கரிய நிறத்தையுடைய அரும்பு மலர்ந்த சோதிடம் வல்லார்போன்ற வேங்கைமரத்தின்மேலே கட்டிய பரப்பமைந்த பரண்மீ தேறி விளைந்த கதிர்களையுடைய சிறிய தினைப்புனத்தின் கண்ணே வருகின்ற பசிய கிளியினத்தைக் கடிந்து போக்குமாறு இன்றிருந்ததுபோல நாளையும் நமக்குப் பொருந்துவதாமோ? அங்ஙனம் பொருந்தாதுபோலும்; எ - று.

வேங்கை யரும்புங்காலம் தினைமுற்றுமாதலின் அரும்பியதுகண்ட கானவர் தினைகொய்ய ஈண்டுவர்; அதுபற்றிச் சோதிடம்வல்லார் போறலின் வேங்கை கணியெனப்பட்டது.

உள்ளுறை:—மந்தி பழத்தின் சுளையைத்தின்று அதன் வித்தினைக்

கீழ் உகுப்பக் கொடிச்சி வரைபாடி நெற்குறுவா ளென்றது தலைமகன் தலைமகளது நலனைக் களவினுண்டு அசனுலாய பழிச்சொல்லைப் பரவவிட அன்னை வேலனையழைத்து வெறியெடுத்து முருகனைப்பாடி யாட்டைச் சிதைக்குமே யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல். (௩௭௩)

[முல்லை.]

இது, வினைமுற்றி மீள்வான் இடைச்சுரத்துக்
கண்டார்க்குச் சொல்லியது.

எ - து, சென்று வினைமுடித்து மீளுந்தலைமகன் தான் காதலியைக் கண்டு மகிழ்வதனை நினைந்து விரைய வருகின்றான் நெறியில் வந்து கண்ட அயலாரொடு 'அயலீர், எமது காதலி எமக்கு விருந்தயரும் விருப்பினளாய் உணவு அமைக்கும் நிலைமையை இதன்முன்னம் முழுமையும் பெற்றுடையேமோ? இல்லையே! இப்பொழுது பெறலாகியதே! இஃதென்ன வியப்பு' என மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

௯௩

வன்பரணர் பாடியது.

௩௭௪. முரம்புதலை மணந்த நிரம்பா வியவி
னோங்கித் தோன்று முமண்பொலி சிறுகுடிக்
களரிப் புளியிற் காய்பசி பெயர்ப்ப
வுச்சிக் கொண்ட வோங்குகுடை வம்பலீர்
முற்றையு முடையமோ மற்றே பிற்றை
வீழ்மா மணிய புனைநெடுங் கூந்த
னீர்வார் புள்ளி யாக நனைப்ப

விருந்தயர் விருப்பினள் வருந்துந்
திருந்திழை யரிவைத் தேமொழி நிலையே.

உரை:—பால் நிரம்ப மேலேபொருந்திய சென்றுசேர்தற் கியலாத நெறியில் உயர்ந்து தோன்றும் உப்புவாணிபமக்கள் நிறைந் திருக்கின்ற சிறிய குடிகளையுடைய களர்நிலத்தில் விளைந்த புளியின்கனியைச் சுவைத் துண்டு நம்மை வருத்துகின்ற பசியைப் போக்குதலாலே மீட்டும் நெறியிலே செல்லும் வன்மைமிக்குடையீராய் உச்சிமேற்கொண்ட உயர்ந்த குடையையுடைய புதிய மாந்தர்காள், இதுகாறும் பிரிந்ததனால் பிரியும் பொழுதின்றி அதன்பின்பு வருந்திக் கண்ணீர்வடிந்து விழுதலா லாகிய புள்ளி கொங்கையை நனையாநிற்ப யாம் புதியேமாகி வருதலின் எமக்கு விருந்துசெய்யும் விருப்பினளாய் அட்டிற்சாலைபுகுந்து உணவு அமைக்குந் தொழிலில் வருந்துகின்ற விரும்பிய கரிய மணியின்றன்மையுடைய அலங்கரித்த நெடிய கூந்தலையும் திருந்திய கலன்களையும் இனிய மொழியையுமுடைய மடந்தையி னிலையை இதன்முன்பும் இவ்வாறிருக்க முழுதும் பெற்றுடையேமோ? இல்லைகண்டீர்; இப்பொழுதுதான் பெறலாகியதே! இஃதென்ன வியப்பு? எ - று.

காய்செவிபெயர்ப்ப எனவும்பாடம். அதற்குப் பசியாலாய செவியடைப்புத்தீர என்க.

பின்பு பிற்றையென்பது போல முன்பு முற்றையெனத் திரிந்தது போலும்: அருகியவழக்கு. மற்று - அசைநிலை. கூந்தல் திருந்திழைத் தேமொழி யரிவை யெனக் கூட்டுக.

இதன்முன் அட்டிற்சாலை புகுந்தறியாதாள் எம்பாலுள்ள அன்பால் இன்று புகுந்து வருந்தாநிற்குமென்று மகிழ்கின்றான் 'முற்றையு' முடைய மோவென்றான். தனக்கு அன்பு மீதூர்ந்து வாய்சோர்ந்து சொல்விரைந்து தோன்றலின் யாதொரு தொடர்பு மில்லாத நெறிவரும் அயலாரை விளித்துக் கூறினான். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். (கூ௭௪)

[நெய்தல்.]

இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுகத்
தலைமகளது நிலையுணர்ந்த தோழி
வரைவுகடாயது.

எ - து, மணஞ்செய்துகொள்ளாது தலைமகன் நெடுங்காலம் களவின் வந்தொழுகுதலானே வருந்துந் தலைமகளது நிலைமை இன்னதென வுணர்ந்த தோழி தலைமகனை யடைந்து சேர்ப்பனே, எமது தலைவி மகிழும்வண்ணம் எம்மூரின்கண்ணே வரைவொடுவரின் அது நலமாகுமென்று வெளிப்படையாகக் கூறுநிற்பது.

பொதும்பில், கிழார்மகன் வெண்கண்ணி பாடியது.

கஎ௫. நீடுசினைப் புன்னை நறுந்தா துதிரக்
கோடுபுனை குருகின் றொடுதலைப் பெயரும்
பல்பூங் கானன் மல்குநீர்ச் சேர்ப்ப
வன்பிலை யாதலிற் றன்புல னயந்த
வென்னு நாணு நன்னுத லுவப்ப
வருவை யாயினோ நன்றே பெருங்கட
லிரவுத்தலை மண்டிலம் பெயர்ந்தென வுரவுத்திரை
யெறிவன போல வெரூஉ
முயர்மணற் படப்பையெம் முறைவி னூரே.

உரை:—நீண்ட கிளையையுடைய புன்னையின் நறிய மகரந்தம் உதிரும்படி அக்கிளைகளின்மீது அலங்கரித்தாற்போன்று வைகிய நாரையின்கூட்டம் இரைவேண்டிப் பெயர்ந்து உலாவாநிற்கும் பலவாகிய மலர்களையுடைய

கடற்கரைச் சோலையையும் மிக்க உவர்நீரையுமுடைய நெய்தனிலத் தலைவனே, நீ பலகாலும் வந்து முயங்கியும் எம்பால் அன்புடையையல்லை: அங்ஙனம் அன்புடையையாயிருப்பின் அவளுடைய அறிவின்வழியே ஒழுகுகின்ற என்பாலும் சொல்லுவதற்கு வெள்குகின்ற நல்ல நுதலையுடையாளாகிய அத் தலைவி உவக்கும்வண்ணம் பெரிய கடலிடத்து இராப்பொழுதிலே தண்கதிர்த்திங்கள் தோன்றுதலானே அதுகண்ட வலிய அலைகள் மோதுவனபோல எழுந்து வாராநிற்கும் உயர்ந்த மணல்நிரம்பிய கொல்லைகளையுடைய யாம் உறைகின்ற எம்மூரிடத்து நீ அவளைமணஞ்செய்து கொள்ளுமாறு வரல்வேண்டும்: அவ்வாறு வருவையாயின் அது மிக நல்லதொரு காரியமாகும்; எ - று.

கடல்மீது நிறைத்திங்கள் எழுந்துழி அக்கடனீர் பொங்கியெழுதல் வெளிப்படை. உவப்பவருதி யென்றதனால் வரைந்து தலைமகள் மகிழுமாறு வருவாயாக வென்றவாறு.

உள்ளுறை:—புன்னைக்கிளையில் வைகிய குருகினம் அதன் மகரந்தம் உதிருமாறு கொம்பை அலைத்தெழுந்து செல்லுஞ் சேர்ப்பனென்றதனால் களவொழுக்க மேற்கொண்டு தலைவிபால் வைகிய நீ அவள் அழுது கண்ணீர் வடிக்குமாறு கைவிட்டு போயினை: இனி அங்ஙனமின்றி வரைந்து பிரியாது உறைவாயாக வென்றதாம்.

இறைச்சி:—திங்களைக்கண்டு கடல் பொங்கி அலையெழுந்து ஆரவாரிக்கு மென்றது நீ வரைவொடு வருதல்கண்டு எமர் எதிர்கொண்டு மகிழ்ந்து ஆரவாரிப்ப ரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி கிளிமேல் வைத்துச் சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

எ - து, களவின்வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் ஒருநாள் ஒருசிறைப் புறமாக வந்திருப்பதையறிந்த தோழி தலைமகளை இல்வயிற் செறித்ததை அவன் அறிந்து மணஞ்செய்துகொள்ளு மாற்றானே கிளிகளை நோக்கிக் 'கிளியின்கூட்டமே, அன்னை எம்மை இல்வயிற் செறித்திருப்பதனை நீயிர் அறிந்தீரன்றே! இனி வெறியு மெடுக்கும்போலும்: இவற்றை எங்காதலனைக் காண்பீரேல் நன்றாக அவனுக்கு அறிவியுங்கோள்' என்று அழிந்து கூறிநிற்பது.

கபிலர் பாடியது.

௩௭௬. முறஞ்செவி யானைத் தடக்கையிற் றடைஇ
யிறைஞ்சிய குரால பைந்தாட் செந்தினை
வரையோன் வண்மை போலப் பலவுடன்
கிளையோ டுண்ணும் வளைவாய்ப் பாசினங்
குல்லை குளவி கூதளங் குவளை
யில்லமொடு மிடைந்த வீர்ந்தண் கண்ணியன்
சுற்றமை வில்லன் செயலைத் தோன்று
நற்றார் மார்பற் காண்குறிற் சிறிய
நற்கவற் கறிய வுரைமின் பிற்றை
யணங்கு மணங்கும் போலு மணங்கி
வறும்புனங் காவல் விடாமை
யறிந்தனி ரல்லிரோ வறனில் யாயே.

உரை:—முறம்போலுஞ் செவியையுடைய யானையினது வளைந்த கை போல வளைந்து தலைசாய்ந்த கதிர்களையும் பசிய அடித்தண்டினையுமுடைய செவ்விய தினையை வரையாது கொடுப்பவனது கைவண்மைக்கு ஈண்டும் பரிசிலர்போலப் பலவாகிய சுற்றத்தொடு நெருங்கிவந்து உண்ணுகின்ற வளைந்த வாயையுடைய பசிய கிளியின்கூட்டமே, தலைவனை முன்பு முயங்கி

அவனை நீங்கியபின்னர் அறநெறியிலே நில்லாத எம் அன்னை எம்மை வருத்திக் காவலின்றி அழிகின்ற தினைப்புனத்தினை யாம் காவல்செய்ய விடாது இல்வயிற் செறித்திருப்பதனை நீயிர் அறிந்தீரன்றே! இதன்பின்பு வெறியெடுத்தலாலே முருகவேளும் எம்மை வருத்தும்போலும்? ஆதலிற் 'குல்லை, மலைப்பச்சை, கூதாளி, குவளை, தேற்றா' என்பனவற்றின் மலராற் புனைந்த மிகக்குளிர்ந்த பூமாலையை யுடையவனும், வரிந்து கட்டிய அமைந்த வில்லை யுடையவனுமாகி அசோகமரத்தின்கீழ் வந்து நிற்கும் நல்ல மாலையணிந்த மார்புடைய அவனை நீயிர் காண்பீராயின் இங்கு நிகழ்ந்த எல்லாவற்றினையுங் கூறாதவிடினும் சிறிய சிலவற்றையேனும் அறிந்துகொள்ளுமாறு நன்றாக அவனுக்கு உரையுங்கோள்; எ - று.

குல்லை - கஞ்சா; துழாயுமாம். இல்லம் - தேற்றாமரம். யாய் அணங்கிப் புனங்காவல்விடாமை அறிந்தனிரல்லிரோவென்க. இமையாரென்னும் எதிர்மறைவினையாலணையும்பெயர் இமையோரெனத் திரிந்ததுபோல வரையானென்பது வரையோனெனத் திரிந்துநின்றது. இது, தாதுமுனிவின்மை. ஏனம் மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.(கஎசு)

[குறிஞ்சி.]

இது, சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றுளுகிய தலைமகன்
தோழிகேட்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

எ - து, பாங்கியிற் கூட்டத்துக்கண்ணே தலைமகளைக் குறைநயப்பித்த தோழி நீட்டியாது வரைந்துகொள்ளுதல் முதலாய காரணங்களைக்கொண்டு தலைமகனுக்கு மறுத்துக்கூறுதலும் அதனை ஆற்றுளுகிய தலைமகன் தோழியறிந்து விரைவிலே தன்குறைமுடிக்கு மாற்றானே தலைவியை உள்ளுந்தோறும் அவள் என்னை விளிவிமெலிவிக்கும்: நோய் பெருகாநின்றது: அதுதீர மடலேறுது இறந்துபடேமோவென்று அழிந்து கூறுநிற்பது.

மடல்பாடிய மாதங்கீரனுர் பாடியது.

எஎ. மடன்மா லூர்ந்து மாலை சூடிக்
ய மன கண்ணகன் வைப்பி னூடு மூரு
மல்லிய குரு மாண் ணுத லரிவை நலம்பா ராட்டிப்
ங் குளிர்ச்சிண்ணன் மேவல மாகி யரிதுற்

றதுபிணி யாக விளியலங் கொல்லோ
வகலிரு விசும்பி னரவுக்குறை படுத்த
பசுங்கதிர் மதியத் தகனிலாப் போல
வளகஞ் சேர்ந்த சிறுநுதல்
கழறு மெலிக்கு நோயா கின்றே.

உரை:—அகன்ற கரிய ஆகாயத்தின்கண்ணே அரவினாற் சிறிது விழுங்கிக் குறைபடுக்கப்பட்ட பசிய கதிர்களையுடைய திங்களின் விரிந்த நிலாவைப்போல ஒளிவீசுகின்ற கூந்தல் சேர்ந்த சிறிய நெற்றியையுடையாள் யாம் நினைக்குந்தோறும் எம்மெதிரே தோன்றி எம்மை வினவி மெலியப்பண்ணுநிற்கும்: அதனால் எமக்குக் காமநோய் நனி மிகாநின்றது: அது தீருமாறு,—பனைமடலாலே செய்த குதிரையேறி நடத்தி 'ஆவிரை, எருக்கம், பூளை, உழிஞை' என்பனவற்றின் மலரை விரவித் தொடுத்த மாலையணிந்து இடமகன்ற வைப்புக்களையுடைய நாடுகள்தோறும் ஊர்கள்தோறும் சென்று ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய அவளது அழகைச் சிறப்பித்துக்கூறி அம் மடலேறுந் தொழிலிற் செல்லேமாகி எம்முள்ளத்தை அரிதாக நிலைநிறுத்தி அதுவே நோயாகக்கொண்டு கிடந்து இறந்துபோகமாட்டேமோ? அங்ஙனம் மடலேறிப் பலராலும் இகழப்பட்டுத்தான் முடியவேண்டும்போலும்? மடலேறுதலினும் உயிர்துறந்தொழிதல் நலனன்றோ? எ - று.

பண்ணல்மேவலம் என்பன ஒருசொல்லாகிப் பாராட்டி என்பதற்கு

முடிபாயின. அகனிலாவையுடைய மதியம்போல வென மாறிக்கூட்டினும் அமையும். எதிர் தோன்றுதல் - உருவெளித்தோற்றம். இது, துன்பத்துப் புலம்பல்.

அவளைச் சிறப்பித்துக் கூறுவான்போலத் தான் அவள்பால் வைத்த அன்பின் நிலைமை புலப்படுத்தினான். நோய்கொண் டிறவேமோ வென்றதனால் மடலேறி வரைபாய்ந்து முடியவேண்டும்போலு மென்றான். இதனால் அவள்காரணமாக உயிர்விடத்துணிந்தமையும் அவ்வாறு உயிர்விடும்பழி நும்மை விடாதென்பதையும் அறிவுறுத்தினானாயிற்று. மெய்ப்பாடு - தன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - தோழி குறைமுடிப்பது; அன்றேல் தானேகூறியாறுதல். (௧௭௭)

[நெய்தல்.]

(௧) இது, தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ - து, களவின் வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் ஒருபுறம்வர் ஞன் அறிந்து விரைய வரைவொடு புகும்வண்ணம் தோ[ழி] நெருங்கித் தோழீ, யாம முதலாயின வருத்தாநிற்ப இ

தோன்றினபாடில்லை: முன்பு சேர்ப்பனொடு ஆராயாதுசெய்த நட்பின் அள வானது ஏதிலாட்டியர் அலர்தூற்றுமாறு இவ்வண்ண மாயிற்றுக்காணென்று வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(௨) தலைமகன் ஒருவழித் தணந்தபின்னை வன்பொறை எதிர்மொழிந்ததூஉமாம்.

எ - து, தலைமகன் ஒரு வினைமேலிட்டுப் பிரிந்தபோகியபின் வருந்திய தலைமகளைத் தோழி வலிதிற் பொறுத்திருவென்றாட்கு அவன்பாற் கொண்ட நட்பின் அளவானது ஏதிலாட்டியர் அலர்தூற்றுமாறு இங்ஙனமாயினதேயென்று அழிந்து கூறுநிற்பதுமாகும். (உரைஇரண்டற்குமொக்கும்.)

வடமவண்ணக்கன், பேரிசாத்தனார் பாடியது.

௩௱எஅ. யாமமு நெடிய கழியுங் காமமுங்
கண்பட லீயாது பெருகுந் தெண்கடன்
முழங்குதிரை முழவின் பாணியிற் பைபயப்
பழம்புண் ணுறுநரிற் பரவையி னாலு
மாங்கவை நலியவு நீங்கி யாங்கு
மிரவிறந் தெல்லை தோன்றல தலர்வா
யயலிற் பெண்டிர் பசலை பாட
வீங்கா கின்றாற் றோழி யோங்குமணல்
வரியார் சிறுமனை சிதைஇ வந்து
பரிவுதரத் தொட்ட பணிமொழி நம்பிப்
பாடிமிழ் பனிநீர்ச் சேர்ப்பனொடு
நாடா தியைந்த நண்பின தளவே.

உரை:—தோழீ, இரவு நடுயாமமும் நெடும்பொழு துடையவாகிக் கழியாநிற்கும்; எமக்குளதாகிய காமமும் கண்ணுறங்கவொட்டாது பெருகா

நிற்கும்; தெளிந்த கடலின்கண்ணே முழங்குகின்ற அலைகளும் முழவோசைபோல மெல்லமெல்ல ஒலித்து நெடுநாட் புண்ணுற்றாரைப் போலப் புரண்டுபுரண்டு அக் கடலிடத்து அசைந்து இயங்காநிற்கும்; அவை அவ்வண்ணம் நம்மை வருத்தாநிற்கவும் நீங்கி இராப்பொழுதைக்கடந்து ஞாயிறு தோன்றினபாடில்லை; உயர்ந்த மணற்பரப்பிலே புனைந்து கோலமிட்ட

சிறிய மணற்சிற்றிலைச் சிதைத்து நம்பால் வந்து அன்புமிகும்படி கூறிய மெல்லிய சூளுரையை மெய்யென விரும்பிக்கொண்டு பக்கத்தி லொலிக் குங் குளிர்ச்சியையுடைய கடற்கரைத் தலைவனுடனே 'முன்பு இவன் இத்

தன்மையன்' என்று ஆராய்ந்துபாராது உடன்பட்டதனாலாகிய நட்பி னை வானது பழிச்சொற்கூறும் வாயையுடைய அயல்வீட்டு மாதர்கள் எம்மு டைய நெற்றியிலுண்டாகிய பசலையைக் குறித்துப் பலவாய இழிந்த பாடல்க ளைக் குறிப்பாகப் பாட இவ்வா றிழிதக வெய்தப்பண்ணியது கண்டாய்; எ-று.

முழவின் பாணிபோல எனவும் புண்ணுறுநர்போல எனவுங்கூறி அவற்றின் வினைகூறாமையின் "வந்த" (தொ-பொ-உஎசு) என்றதனால் இல்லாத வினைவருவித்துரைக்கப்பட்டது. இப்பாட்டின் கருத்தைத்தழுவி "நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை" என்றார் (எகூக) குறளினும். சிறுமனை சிதைத்தல் மைந்தர்க் கியல்பு "மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா வடைச்சிய, கோதை பரிந்து வரிபபந்து கொண்டோடி" என்றார் (கூக) கலியினும். இது, துன்பத்துப் புலம்பல். தோழி கூற்றுக்கு மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். தலைவி கூற்றுக்கு மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கூஎஅ)

[குறிஞ்சி.]

(க) இது, தோழி தலைமகற்குத் தலைமகளை மடமைகூறியது.

எ - து, பாங்கியிற்கூட்டத்துத் தலைமகன் நன்குமதித்து விரைந்து வரைதல்காரணமாகச் சேட்படுக்குந் தோழி அவனை நெருங்கி நீ காதலித்த இளமகள் தான் பருகவெடுத்த பாலைக் குரங்கின்குட்டி பறித்ததனால் அழுத லிற் கண்கள் நீர்நிரம்பிய நீலம்போன்றன: வயிற்றின் அறைந்துகோடலிற்

கைவிரல்கள் காந்தளிதழ்போன்றன: இவ்வளவு அறியாமையுடையாள் நினது துயரை எவ்வாறு போக்குமென அவளது பேதைமைகாட்டி மறுத்துக் கூறுநிற்பது.

(உ) காப்புக் கைமிக்க காலத்துத் தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, இல்வயிற் செறித்துக் காவலோம்பிய பொழுது வருந்திய தலைவியை வினவிய தோழிக்கு அவள் இன்னஇன்ன காரணத்தால் கண் நீலமொத்தன விரல் காந்தளொத்தன வென்று கூறுநிற்பதுமாகும்.

குடவாயிற், கீரத்தனார் பாடியது.

௩௭௩. புன்றலை மந்திக் கல்லா வன்பறழ்
குன்றுழை நண்ணிய முன்றிற் போகா
தெரியகைந் தன்ன வீததை யிணர
வேங்கையம் படுசினைப் பொருந்திக் கைய

தேம்பெய் திம்பால் வெளவலிற் கொடிச்சி
யெழுதெழில் சிதைய வழுத கண்ணே
தேர்வண் சோழர் குடந்தை வாயின்
மாரியங் கிடங்கி னீரிய மலர்ந்த
பெயலுறு நீலம் போன்றன விரலே
பாஅ யவ்வயி றலைத்தலி னுனை
தாடுமழை தவழுங் கோடுயர் பொதியி
னோங்கிருஞ் சிலம்பிற் பூத்த
காந்தளங் கொழுமுகை போன்றன சிவந்தே.

உரை:—ஐயனே, புல்லிய தலையையுடைய பெண்குரங்கினது தன் தொழிலையும் முற்றக் கற்றறியாத வலியகுட்டி சிறு குன்றினிடத்துப் பொருந்திய சிறுகுடியின்கணுள்ள மனைவாயிலினின்றும் போகாது எரி

கப்புவிட்டாற்போன்ற மலர்கள் நெருங்கிய பூங்கொத்தினையுடைய வேங்கைமரத்தின் தாழ்ந்த கிளைமீது மறைந்திருந்து நீ காதலித்த கொடிச்சி கையகத்திருந்த தேன்கலந்த இனிய பாலைக் கலத்தொடு வலிந்து பற்றிக் கொண்டு சென்றுவிட்டதனால் ஓவியர் எழுதுதற்குரிய அழகெல்லாம் கெடும்படி அழுத அவளுடைய கண்கள் இரவலர்க்குப பரிசாகத் தேர்களைக் கொடுக்கின்ற வண்மையுடைய சோழமன்னவர்க்குரிய 'குடவாயில்' என்னும் ஊரகத்து மழைபெய்து நிரம்பபபெற்ற அகழியிலே தண்ணியவாய் மலர்ந்த பெய்யும் மழைநீரை யேற்ற நீலமலர்போன்றன: அங்ஙனம் பாற்கலம் பறிபட்டதற் காற்றாது அழகிய வயிற்றிலே பாவ அடித்துக்கொண்டதனால் அவளுடைய விரல்கள் சிவந்து அமையாது இயங்குகின்ற மேகந் தவழுங் கொடுமுடிகள் உயர்ந்த பாண்டியனது பொதியிலென்னும் உயர்ந்த பெரிய மலையில் மலர்ந்த கொழுவிய காந்தளின் மலரும் பருவமுகை போன்றன: இத்தகைய இளமைவாய்ந்த அறியாமடமையாள் நின்னை மயக்கினளென்பதும் நின்காமந் தணிக்குமென்பதும் எவ்வண்ணமோ' ஒன்று கூறுவாயாக; எ - று.

படுசினை - தாழ்ந்தகிளை. தேம்பெய்பால் - கண்டசருக்கரையொடு கலந்தபால். குடந்தை - குடமென்பதன் திரிபு. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - பேதைமையூட்டல்.

(உ) உரை:—கொடிச்சியாகிய தோழீ, யான் மெய்தவண்டதுதான் என்னென்றனையே! பால் வெளவலின் கண் அழுது நீலம்போன்றன: வயிறலைத்தலின் விரல் காந்தள்போன்றன; எ - று.

கொடிச்சி வயிறலைத்து அழுமாறு மந்தியின்மகவு பாலைவெளவுதல் போல நீ மனந்தளருமாறு எதிலார் பொன்னணிந்து தலைவியைக் கைக்

ருOகூ நற்றிணைநானூறு மூலமும் உரையும்.

கொள்ளினுமாம்: ஆதலின் இன்னே வரைகவென் றுரைத்தாளென வேறுமொருபொருள் பயப்பது அறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயா

[மருதம்.]

இது, பாணற்குத் தோழி வாயின் மறுத்தது.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகன் துனிகொண்ட தலைமகளது ஊடல்தீர்க்குமாறு பாணனை விடுப்ப வந்தானை நோக்கிய தோழி 'பாணனே, தலைவி நன்ற அணிமையால் முயங்குதற்குரியளல்லள்: ஆதலால் ஊரனைப் பரத்தையர் சேரிக்கண்ணே கொண்டுசெல்வாயாக: எம்மைத் தொழாதேகொள்: பயனில கூறற்க' என மறுத்துக் கூறுநிற்பது.

கூடலூர்ப், பல்கண்ணனார் பாடியது.

கூஅ0. நெய்யுங் குய்யு மாடி மையொடு
மாசுபட் டன்றே கலிங்கமுந் தோளுந்
திதலை மென்முலைத் தீம்பால் பிலிற்றப்
புதல்வற் புல்லிப் புனிறுநா றும்மே
வாலிழை மகளிர் சேரித் தோன்றுந்
தேரோற் கொத்தனெ மல்லே மதனாற்
பொன்புனை நரம்பி னின்குரற் சிறியா
ழெழாஅல் வல்லை யாயினுந் தொழாஅல்
கொண்டுசெல் பாணநின் றண்டுறை யூரனைப்
பாடுமனைப் பாடல் கூடாது நீடுநிலைப்
புரவியும் பூணிலை முனிகுவ
விரகில மொழியல்யாம் வேட்டதில் வழியே.

உரை:—பாணனே, எம்முடைய ஆடைதானும் நெய்யும் நறும்புகையும் அளாவிப் புதல்வற்குத் தீட்டும் மையும இழுகி அழுக்கும் படிந்திரானின்றது: சுணங்கணிந்த மெல்லிய கொங்கையின் இனியபால் பெருகுதலாலே அந்தப் பால்காபபப் புதல்வனைப் புல்லிக்கொண்டு எம் தோளும் நன்ற அணிமையானகிய முடைநாற்றம் வீசாநிற்கும்: இங்ஙனமாகையில் தூய

இழையணிந்த பரத்தையர் சேரிக்கண்ணே தோன்றுகின்ற தேரையுடைய காதலன் கூடுதற்குரிய தகுதிப்பா டுடையேயல்லேம்: ஆதலின் நின் தண்ணிய துறையையுடைய அவ்வூரனை இப்பொழுதே கொண்டுசென்று பரத்தையர்பால் விலைகொண்டு ஈடாக உய்ப்பாயாக: பொன்போன்ற நரம்பின் இனிய ஓசையையுடைய சிறிய யாழையெடுத்துப் பாடுதலில் நீ வல்லனே

யாயினும் ஈண்டு எம்மைத்தொழுது பாடாதேகொள்: சிறந்த எமது மனையின்கண்ணே நீ நின்று பாடுதலைச் செய்யாதபடி நெடும்பொழுது நிற்றலையுடைய தேரிலே பூட்டிய குதிரைகளும் தம்மைப் பிணித்திருத்தலை வெறுக்கின்றனகண்டாய்: யாம் விரும்புதலில்லாதவிடத்துப் பயனில்லாத சொற்களை எம்பால் மொழியவேண்டா; எ - று.

பட்டின்று எனவும் பிலிற்று, பனிற்ற எனவும்பாடம்.

நெய் - வாலாமைநீங்க ஆடும்நெய். குய் - அவ்வாலாமை முதலாய முடைநாற்றம் நீங்க இடும் நறும்புகை. எழால் - யாழ்நரம்பினோசை.

பரத்தைமகளிர் தூயராதலின் அங்குச் செல்கவென்பாள் வாலிழை மகளிரென்றாள். அதன்முன் தம் இழிந்தநிலைமை கூறுவாள் புனிறுநாறு மென்றாள். சேரித்தோன்றும் தேரென்றது தம்மனைக்கண்ணே நிறுத்தாது பரத்தையர் சேரியிலேயே நாளுங்கொண்டு சென்ற அவன்கொடுமை குறித்தவாறு. எழால் வல்லையென்றது அதனால் எம்மை வசிக்க இயலாதென்றவாறு. நீடுநிலைப் புரவியென்றது ஊரன் நெடும்பொழுது அயலில் வந்திருப்பதனை யாம் அறிந்துளேமென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். (௩௮0)

[முல்லை.]

இது, பிரிவிடை யாற்றாளாகிய தலைமகள்
பருவவரவின்கட் சொல்லியது.

ஏ - து, தலைமகன் வினைவயிற் பிரிந்தவழி ஆற்றாத தலைமகள் அவன் குறித்தபருவம் வருதலும் கண்டு அவர்கூறிய கார்காலம் வந்து நிலைத்திரா நின்றது: இன்னும் இறந்துபடுதலின்றி யானும் உயிரோடிராநின்றேன்: நடுங்குவது தீராத உள்ளத்துடனே இத் துன்பத்தை எவ்வாறு தாங்குவே னென அழிந்துகூறுநிற்பது.

ஔவையார் பாடியது.

௩௮௧. அருந்துய ருழத்தலி னுண்மை சான்மெனப்
பெரும்பிறி தின்மையி னிலேனு மல்லேன்
கரைபொரு திழிதருங் கான்யாற் றிகுகரை
வேர்கிளர் மராஅத் தந்தளிர் போல
நடுங்க லானா நெஞ்சமொ டிடும்பை
யாங்கனந் தாங்குவென் மற்றே யோங்குசெலற்

கடும்பகட் டியானை நெடுமா னஞ்சி
யீர நெஞ்ச மோடிச்சேண் விளங்கத்
தேர்வீசிருக்கை போல
மாரி யிரீஇ மான்றன்றான் மழையே.

உரை:—தலையெடுத்து நடக்கும் உயர்ந்த விரைந்த நடையையுடைய களிற்றியானைப்படையும் விரைந்து செல்லுங் குதிரைப்படையுமுடைய அஞ்சியென்பான் குளிர்ந்த உள்ளத்தால் ஆராய்ந்து நீண்டகாலம் தன்பெயர் விளங்கிநிற்குமாறு இரவலர்க்குத் தேர்களைப் பரிசுகொடுக்க விருக்கின்ற

நாளோலக்கம் போல மேகம் மழைபெய்யத்தொடங்கி மாறாது ஒருதன்மை யாய்ப பெய்யாநின்றது: எனது காதலர் வருவேமென்ற இப்பருவத்தில் அவர் வாராமையாலே தாங்குதற்கரிய துன்பத்தை நுகர்தலின் அறிகுறியாக இதுகாறும் யான் இறந்தொழியின் அவர்பால் அன்புடையே னென்பது உண்மையாகும்: அவ்வாறு இறந்தொழியாமையின் அன்பிலேனல்லேனோ? அவ்வண்ணம் அன்பில்லாதேனை அவர் அருளாராயினும் கரையைமோதி யோடுகின்ற கான்யாற்றின் இடிகரையில் வேர்களெல்லாம் அலசப்பட்டுத் தோன்றிக் காற்று லலையும் மாமரத்தின் அழகிய தளிர்போல நடுங்குதல் நீங்காத நெஞ்சுடனே இத்துன்பத்தை எவ்வாறு தாங்கவல்லேன்? எ - று.

பெரும்பிறிது - சாககாடு. இருகரை - இடிந்தகரை. இடும்பை - காம நோயுமாம். மெய்ப்பபாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௩அக)

[நெய்தல்.]

இஃது, ஒருவழித்தணந்தகாலத்துப் பொழுதுபட
ஆற்றுளாகின்ற தலைமகளைத் தோழி ஆற்று
விக்கல்லா ளாயினுட்குத் தலைமகள்
சொல்லியது.

எ - து, களவின்வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் யாதோவொரு காரிய மாக இறைமகளை யகன்று போகியகாலை மாலையம்பொழுதுகண்டு அவ் விறைமகள் வருந்துவதறிந்த தோழி தான் அவளை ஆற்றுவிக்காது தனியே வருந்தலும் அதனையறிந்த தலைவி தான்படுந் துன்பத்தை யடக்கிக்கொண்டு தோழியை நெருங்கித் தோழீ நமமை யகன்ற காதலரை நினைந்து நாம்வருந் துவதாயினும் அவரும் நாணும்படி அலரெழுமாதலிற் காத்தல்வேண்டு மென்ப தறிந்தே யான் வருந்துகிலேனென ஆய்ந்து கூறுநிற்பது.

நிகண்டன், கலைக்கோட்டுத்தண்டனார் பாடியது.

௯அ௨. கானன் மாலைக் கழிநீர் மல்க
நீனிற நெய்த னிரையிதழ் பொருந்த
வானா தலைக்குங் கடன்மீ னருந்திப்
புள்ளினங் குடம்பை யுடன்சேர் புள்ளார்
௫ ஆறங்கோர் தேளத் திருந்துநனி வருந்தி
யாருயி ரழிவ தாயினு நேரிழை
காத்தல் வேண்டுமான் மற்றே பரப்புநீர்த்
தண்ணந் துறைவ னாண
நண்ணார் தூற்றும் பழிதா னுண்டே.

உரை:—நேர்மையான கலன்களையுடைய தோழீ, பரவுதல் கொண்ட கடனீரின் தண்ணிய துறைக்குத் தலைவராகிய நமதுகாதலர் களவொழுக்கம் மேற்கொண்டு பலகாலும் இங்கு வருதலால் அவரும் நாணமெய்தி இனி இவ்விடத்தை நோக்காதபடி,—நமக்குப்பகைவராயுள்ள ஏதிலாட்டியரும் சேரியம்பெண்டிரும் ஒருசேரத் தூற்றுகின்ற பழிச்சொல்லுத்தான் மிகுதியாகவுண்டன்றே; ஆதலின் மாலைபபொழுதிலே கடற்கரைசசோலைசூழ்ந்த கழியிடத்து நீர் உவாவெள்ளமாகிப் பெருக, நீலநிறத்தையுடைய நெய்தவின் நிரையாகிய இதழ்கள் குவிய, அமைந்திராது அலையெழுந் துலாவுங்

கடலகத்து மீன்களைத் தின்னுகின்ற பறவையின்கூட்டம் கானலின்கண்ணே யிருக்கின்ற தம் தம் கூட்டினிடத்தே ஒருசேரச் சென்று புகுதாநிற்றலையுடைய மாலையம்பொழுதை நினையாராய் நம்மைக் கைவிட்டகன்ற அவர் முன்பு தங்கியிருந்தவிடத்து நாமிருந்து பிரிவுக்கு மிக வருந்திப் பெறுதற்கரிய உயிர் அழிந்துபோவதா யிருப்பினும் அந்நோய் புறத்தார்க்குப புலனாகாதபடி மறைத்துக்கொள்ளுதல்வேண்டும்: ஆதலால் யான் புலம்பாது ஆற்றியிருப்பேன்காண்: அதுகாரணமாக நீ வருந்தாதேகொள்; எ - று.

சேர்பு - சேர்தல். துறந்தோர் துறைவன் - பன்மையொருமைமயக்கம்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்த இடமாதலிற் கானலை முற்கூறினாள். அப்பொழுது துன்புறுங்காலம் மாலையாதலின் அதனையு முடன்கூறினாள். அலைக்குங்கடலில் மீனருந்திப் புள்ளினங் குடம்பைசேரு மென்றதனாலே அரியநெறியிலே சென்று வினைமுடித்து மீண்டுவந்து கூடினாரில்லையே யென்று குறிப்பித்தாளுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவி ஆற்றியதுகூறல். (கஅஉ)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்.

[குறிஞ்சி.]

இது, தோழி ஆறுபார்த்துற்றுச் சொல்லியது.

எ - து, களவின் வழிவந் தொழுகுந் தலைமகனை நெறியினது ஏதங்கருதியஞ்சுவதுகூறித் தோழி இறைச்சியாலே வரைவுடன்படுத்துகின்றாள் மலைநாடனே, எமது தலைவிபால் அருளுடையையாயிருப்பினும் இன்னதொரு கொடிய நெறியில் வருதலானே நீ அருளுடையையல்லை யெனநொந்துகூறுநிற்பது.

கோளியூர்க், கிழார்மகனார்

௩௮௩. கல்லயற் கலித்த கருங்கால் வேங்கை
யலங்கலந் தொடலை யன்ன குருளை
வயப்புனிற் றிரும்பிணப் பசித்தென வயப்புலி
புகர்முகஞ் சிதையத் தாக்கிக் களிறட்
டுருமிசை யுரறு முட்குவரு நடுநா
ளருளினை போலினு மருளா யன்றே
கனையிருள் புதைத்த வஞ்சுவரு மியவிற்
பாம்புடன் றிரிக்கு முருமோ
டோங்குவரை நாடநீ வருத லானே.

உரை:—உயர்ந்த மலைநாடனே, நீ எமது தலைமகள்பால் மிக்க அருளு டையை போலுகின்றனை யாயினும்,—மலையின் தாள்வரையிலே தழைந்த கரிய அடியையுடைய வேங்கைமலராலே தொடுக்கப்பட்ட அசைதலையுடைய மாலைபோன்ற குட்டிகளை அணித்தாக ஈன்ற வயாநோய்பொருந்திய கரிய பெண்புலி பசியுழந்ததாக அதனையறிந்த வலிய ஆண்புலி புள்ளிகளையுடைய முகம்பிளவுபடுமாறு மோதிக் களிற்றியானையைக் கொன்று இடியினுங் காட்டில் மேலாக முழங்காநிற்கும் அச்சமிக்க நடுயாமத்திலே செறிந்த இருளான்மூடப்பட்ட கருதினோர்க்கு நடுக்கம்வருகின்ற நெறியின்கண்ணே பாம்பின்மீது சினந்துவிழுந்து கொல்லுகின்ற இடி இடிக்கும்பொழுது நீ எங்களை நினைந்து வருதலானே அருளுடையை யல்லைகாண்; எ - று.

அவனது அன்பின்மிகுதிபுலப்படுத்துவாள் அருளினை போலினுமென வும், பிரிதலானே தாங்கள் துன்புறுவதும் நெறியினதேதமுங் கூறுவாள் அருளாயன்றேயெனவுங் கூறினள். இஃது அழிவில்கூட்டத் தவன்புணர்வு மறுத்தல்.

இறைச்சி:—பெண்புலி பசியுடையதென் றறிந்து ஆண்புலி களிற்றை அட்டு முழங்குமென்றது நின் காதலி வரைந்து கொள்ள விரும்புதலையறிந்து நீ அயல்நாடு சென்று பகைவென்று பொருள்கொண்டு வலம்புரி முழங்க வருவாயாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

[பாலை.]

இஃது, உடன்போகாநின்றான் மலிந்து தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகளை வைகிருளிலே கொண்டுதலைக்கழிந்து பரன்முரம்பாகிய பயனில் நெடுஞ்சுரஞ் செல்கின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சை நெருங்கி நெஞ்சமே, இம் மடவோளை வேங்கைமலர் உதிர்ந்து பரவ அதன்மீது அன்னபபுறவை நடந்தாற்போல நடகக அதனை யாம் கண்டனம் இனி நீ காண்பாயாக வென்று மகிழ்ந்து கூறுகிற்பது.

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோப் பாடியது.

௩௱௮௪. வண்புறப் புறவின் செங்காற் சேவல்
களரி யோங்கிய கவைமுட் கள்ளி
முளரியங் குடம்பை யீன்றிளைப் பட்ட
வயவுநடைப் பேடை யுணீஇய மன்னர்
முனைகவர் முதுபா ழுகுநெற் பெறாஉ
மாணில் சேய்நாட் டதரிடை மலர்ந்த
நன்னாள் வேங்கைப் பொன்மருள் புதுப்பூப்
பரந்தன நடக்கயாங் கண்டன மாதோ
காணினி வாழியெந் நெஞ்சே நாண்விட்
டருந்துய ருழந்த காலை
மருந்தெனப் படூஉ மடவோ ளையே.

உரை:—எமது உள்ளமே, நீ வாழ்வாயாக; நாணமென்பது குறுக்கே தடுப்பின் அப்பொழுது காமநோயைத் தீர்க்குநெறியின்றி அரிய துன்ப மெய்தி யாம் வருந்தியவழி அத் துன்பநோய்க்கு மருந்தெனப்படாது நாணம் விட்டு நெருங்கியகாலத்து அக காமநோய்க்கு மருந்தெனப்படுகின்ற மடப் பத்தையுடைய இவளை,—வளவிய புறத்தையும் சிவந்த காலையுமுடைய புற வின்சேவல் களரில் உயர்ந்து வளர்ந்த கவையாகிய முள்ளையுடைய கள்ளி யின் தலையிலே சுள்ளிகளையடுக்கி யமைத்த குடம்பையின்கண்ணே பிள்ளை

களையீன்று அவற்றைக் காவல்செய்யுமாறு பொருந்திய வருந்திய நடை யுடைய பேடையாகியபுறவு உண்ணும்பொருட்டு வேற்றரசர் படையொடு வந்து பொருதுபகைமுனையிலே சென்று எல்லாவற்றையுங் கவர்ந்து சென் றொழிந்ததனாலே மாந்தர் யாருமின்றி முதிர்ந்த பாழ்நிலத்திலே தானே விளைந்து உதிர்ந்த நெற்கதிர்களைப் பெற்றுக் கொணர்ந்து கொடுக்காநின்ற மாண்பு சிறிதுமில்லாத நெடுந்தூரத்துக் கப்பாலுள்ள நாட்டுக்குச் செல்லு நெறியின்கண் நல்ல நாட்காலையின் மலர்ந்த வேங்கைமரத்தின் பொன் போன்ற புதியபூக்கள் உதிர்ந்து பரவிக்கிடப்ப அப் பரப்பின்மீது அன்னப் பறவை நடப்பதுபோல நடக்க அதனை யாம் நேரேகண்டு மகிழ்ந்தேம்: அவ்வாறே இனி நீயுங்காண்பாயாக; எ - று.

பண்புறப்புறவு எனவும்பாடம்.

களரி - பாலையிலுள்ளகளர்நிலம். முளரி - சுள்ளி; விறகுமாம். இளைப் படல் - காவற்படல். பரந்து - பரவ எனத்திரிக்க.

இறைச்சி:—பார்ப்பையீன்று காவலாயுள்ள புறவின்பேடை யுண்ணு மாறு அதன் சேவல் முதுபாழில் விளைந்த நெற்கதிரைப் பெற்றுவந்து அளி க்கு மென்றது நெஞ்சமே, இவளைப்பெற்று இல்வயிற் செல்லுகின்ற யாம்

ஆண்டு இவள் இல்லறம் நிகழ்த்துமாறு வேற்றுநாட்டுச் சென்று பொருளீட்டிவந்து கொடுத்து ஓம்புகிற்போ மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். (௩அ௪)

[நெய்தல்]

....

௩அரு. *எல்லை சென்றபின் மலருங் கூம்பின
புலவுநீ ரடைகரை யாம்பார்ப் போடு
மலவனு மளைவயிற் செறிந்தன கொடுங்கழி
யிரைநசை வருத்தம் வீட மாமிசைப்
5 புள்ளும் பிள்ளையொடு வதிந்தன வதனாற்
பொழுதன் றுதலிற் றமியை வருதி
யெழுதெழின் மழைக்க ....

* கிடைத்த பிரதிகளனைத்திலும் இப்பாட்டு இந்த அளவே காணப்படுகிறது; இதன் எஞ்சிய பாகமும், துறைக்குறிப்பும், பாடினார் பெயரும் காணப்படவில்லை.

[குறிஞ்சி.]

இது, பரத்தையின் மறுத்தந்த தலைமகற்கு வாயில் நேர்ந்த தோழி தலைமகளை முகம்புகுவலென முற்பட்டாள் தலைமகண்மாட்டு நின்ற பொறாமை நீங்காமை யறிந்தும் பிறிதொன்றன்மேல் வைத்துப்

பாவியேன் இன்று பேதைமை செய்
தேன் எம்பெருமாட்டி குறிப்பு
உணர்ந்து வழிப்படுவே
னாவேன் மன்னோ எனச்
சொல்லியது.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் வாயில்வேண்ட நேர்ந்த தோழி தலைமகளைக் கண்ணுலே குறிப்பாகக் கூறி யறிவேனென வந்து அவன் பொய்கூறினனென இறைவி சினமாறாமை கண்டு வேறொரு காரியமாக அங்கு வந்தவள்போலக் காட்டிப் பின்னர் யான் இவள் கருத்தறியாது இறைவனுக்கு வாயில்நேர்ந்தேன்; அது கழிந்தது; இங்கு இவளது குறிப்பறிந்து அவ்வா றொழுகுவேன் என்று கருதி இறைவியை நெருங்கி மலைநாடன் களவின்கண்ணே நின்பாற் சூளுறலும் நீ இழித்துக்கூறினையாகப், பின்னர் வரைவொடு புகுதக்கண்ட யான் அவர் பொய்யுரையாரென வியந்தேனென்பாள், உள்ளுறையால் அத்தகைய மெய்ம்மையுடைய தலைவர் இபபொழுது நின் முன்றிலில் நிற்கின்றனர்காணென நயந்து கூறா நிற்பது.

தங்கால், ஆத்திரேயன் செங்கண்ணனார் பாடியது.

௩௮௩. சிறுகட் பன்றிப் பெருஞ்சின வொருத்த
லுறுகட் கண்ணிக் கானவ ருழுத
குலவுக்குர லேனன் மாந்தி ஞாங்கர்
விடரளைப் பள்ளி வேங்கையஞ் சாரற்
கழைவளர் சாரற் றுஞ்சு நாட
னணங்குடை யருஞ்சூ ளருகுவ னெனநீ
நும்மோ ரன்னோர் துன்னா ரிவையெனத்
தெரிந்தது வியந்தனென் றோழி பணிந்துநங்
கல்கெழு சிறுகுடிப் பொலிய

வதுவை யென்றவர் வந்த ஞான்றே.

௯௫

உரை:—தோழீ, சிறிய கண்ணும் பெரிய சினமுமுடைய ஆண்பன்றி கள்நிரம்பிய மாலையணிந்த கானவர் உழுதுவிளைத்த விளைந்த தினைக்கதிரைத் தின்று பக்கத்திலுள்ள மலைப்பிளப்பினைத் தனக்குத் தங்குமிடமாகவுடைய புலிக்கு அஞ்சாது மூங்கில் வளர்ந்த மலைச்சாரலில் உறங்காநிற்கும் மலைநாடன் ஒருபொழுது நின்பாற் போந்து 'இன்னதொரு நாளில் வந்து நின்னை வரைந்துகொள்வேன் அதற்குச் சான்றாக முருகவேள் முதலாயினோரைச் சுட்டியுந் தொட்டும் யாருங் கருதலரிய சூள்செய்து தருவேன்' என்றலும் அதனைக் கேட்ட நீ அவரை நோக்கி 'நின்னோடொத்த ஒருதன்மையோர் இத்தகைய சூள்புகலார்; பெருந்தகைமையென்பது நின்மாட்டு டில்லையாதலின் நீ சூளுறத்துணிந்தனை' என்றுகூற அஃது உண்மையெனக் கொண்டிருந்த யான் பின்பு ஒருபொழுது நமது மலையகத்து விளங்கிய சிறுகுடி பெருகிய பொலிவுடைய அவர் அந்தணர் சான்றோரை முன்னிட்டு அருங்கலந் தந்து 'வதுவையயர்தும்' என்று வந்தநாளில் அதனையறிந்து இவர் ஒப்பாரும்மிக்காரு மில்லா வொருவரென வியந்தனென்காண்: எ - று.

குலவுக்குரல் - விளைந்த கதிர். உலகத்துச் சூளுறுவார் அங்நிலத்துத் தெய்வம், பார்பபார், பசு, மகளிர் இவர்களைச் சுட்டியுந் தொட்டுஞ் சூளுறுவர். பரத்தையை முயங்கிவந்த தலைமகனைத் தலைமகள் வினவப் பரிமாவூர்தன் முதலாய சிலவற்றைக் கூறி அவைகாரணமாகப் பாணித்தேனெனலும் தலைமகள் இவன் பொய்த்தான்மன்னோவெனத் துனிகூர்ந்தாளாக அதுகண்ட தோழி பண்டு நிகழ்ந்தது கூறிப் பொய்யாரென் றறிவுறுத்தினளாயிற்று.

உள்ளுறை:—பன்றி குறவருடைய ஏனற்கதிரைத் தின்று வேங்

கைக்கு அஞ்சாது சாரலிலே துஞ்சுமென்றது தலைமகன் பரத்தையரின்பந் துய்த்து உலகமிகழு மிகழ்ச்சிக்கு அஞ்சாது நின் முன்றிலிற் காத்துவைகினு னென்றதாம். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-ஊடலைத்தணித்தல். (௩௱௮௬)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி
பருவங்காட்டி வற்புறீஇயது.

எ - து, தலைமகன் பிரிதலானே மெலிவடைந்த தலைமகளைத் தோழி நெருங்கிச் 'சுரத்தின்கண்ணே சென்ற காதலர் குறித்த கார்ப்பருவம்வந் திறுத்தசாதலின் அவர் இன்னே விரைந்து வருவர்காண்; அங்ஙனம் வருவதன்முன் நினது நலன் சிதைந்தழியுமாறு வருந்தாதேகொள்' என்று கூறிப் பருவங்காட்டி வலியுறுத்துக் கூறுநிற்பது.

பொதும்பில், கிழார்மகனார் பாடியது.

௩௱௮௭ நெறியிருங் கதுப்பு நீண்ட தோளு
மம்ம நாளுந் தொன்னலஞ் சிதைய
வோராச் செந்தொடை யொரீஇய கண்ணிக்
கல்லா மழவர் வில்லிடை விலங்கிய
துன்னருங் கவலை யருஞ்சுர மிறந்தோர்
வருவர் வாழி தோழி செருவிறந்
தாலங் கானத் தஞ்சுவர விறுத்த
வேல்கெழு தானைச் செழியன் பாசறை

யுறைகழி வாளின் மின்னி யுதுக்கா
நெடும்பெருங் குன்ற முற்றிக்
கடும்பெயல் பொழியுங் கலிகெழு வானே.

உரை:—தோழீ, வாழ்வாயாக; யான் கூறுகின்ற இதனைக் கேட்பாயாக; யாவரும் அஞ்சும்படி போர்வென்று தலையாலங்கானத்துச்சென்று தங்கிய வேற்படை பொருந்திய சேனைகளையுடைய பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் தனது பாசறையிலேயிருந்து உறையினின்று நீக்கிய வாள்போல மின்னி, உவ்விடத்தே பாராய், நெடிய பெரிய மலையைச் சூழ்ந்து முழககம் மிக்க மேகம் விரைந்து மழையைப் பெய்யாநின்றது: இப் பருவத்தினை நோக்கிவவுடன் வெறுத்தொழித்த மாலையையுடைய தந்தொழிலன்றிப் பிற கல்லாத வீரர் பயிலாது ஏந்திய செவ்விய அம்பினை வில்லினின்றும் விடுதலானே அஞ்சி யாரும் நெருங்குதற்கரிய குறுக்கிட்ட கவர்த்த வழியையுடைய சென்று சேர்தற் கியலாத சுரத்தின்கண்ணே முன்பு சென்ற காதலர் விரைவில் வாராநிற்பர்: அங்ஙனம் அவர் வருதற்குள்ளாக நீ வருத்த முற்று நெறித்த கரிய கூந்தலினும் நெடிய தோளினும் நாள்தோறும் பழைமையாயுள்ள அழகெல்லாவற்றையுங் கெடுத்துக்கொள்ளா தொழிவாய்;எ-று.

மழவர் - வீரர். உதுக்காணென்றது பருவங்காட்டியது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைமகளை ஆற்றுவித்தல். (௬௮௭)

[நெய் தல்.]

(க) இது, வரைவுநீட ஆற்றாளாகிய தோழிக்குத்
தலைமகன் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

எ - து, வரைந்தெய்துமாறு கருதிய தலைமகன் பொருளீட்டச்சென்று நீட்டித்தலாலே தலைமகள் வருந்துமெனக் கவன்ற தோழியை,—அங்ஙனம்

நீட்டித்தான் மீண்டுவந்து ஒருசிறை யுறுவானுதலை யறிந்த தலைமகள் நோக்

இத் துறைவன் என்னைப் பிரிந்தானென்ப தன்றி அவன் என் னுள்ளத்தினின்று நீங்க அறியானாதலின் என் நெற்றியிற் பசலை எவ்வா றுண்டாமெனத் தேற்றித் தான் கூறும் உள்ளுறையைக் கேட்ட தலைமகன் விரைந்து வரையுமாறு கூறாநிற்பது.

(உ) மனையுள் வேறுபடா தாற்றினாயென்றாற்குத்
தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

மதுரை, மருதங்கிழார் மகனார்
பெருங்கண்ணனார் பாடியது.

௩அஅ. அம்ம வாழி தோழி நன்னுதற்
கியாங்கா கின்றுகொல் பசப்பே நோன்புரிக்
கயிறுகடை யாத்த கடுநடை யெறியுளித்
திண்டிமிற் பரதவ ரொண்சுடர்க் கொளீஇ
நடுநாள் வேட்டம் போகி வைகறைக்
கடன்மீன் றந்து கானற் குவைஇ
யோங்கிரும் புன்னை வரிநிழ லிருந்து
தேங்கமழ் தேறல் கிளையொடு மாந்திப்
பெரிய மகிழுந் துறைவனெஞ்
சிறிய நெஞ்சத் தகல்வறி யானே.

உரை:—தோழீ, வாழ்வாயாக; யான் கூறுகின்ற இதனைக்கேள்; வன்மைமிக்க புரிகளான் முறுக்குண்ட கயிற்று நுனியிலே கட்டிய திமிங்கிலத்தின்மீது எறிகின்ற ஈட்டியையுடைய நீரில் விரைந்து செல்லவல்ல திண்ணிய மீன்படகிலே செல்லுகின்ற பரதவர் ஒள்ளிய விளக்கங்களைக் கொளுத்திக்கொண்டு இரவு நடுயாமத்து வேட்டைமேற் சென்று கடலிலே பிடித்த மீன்களை விடியற்காலையிற் கொண்டுவந்து கழிக்கரைச் சோலையின்

கண்ணே குவித்து உயர்ந்த கரிய புன்னைமரங்களின் வரியமைந்த நிழலி விருந்து தேன்மணம் வீசுந் தெளிந்த கள்ளை அருகிலே தமது உறவினருடன் கூடிப் பருகி அளவில்லாது மிகவும் மகிழ்ந்துவைகும் கடலின்-துறையை யுடைய தலைமகன் எமது சிறிய வுள்ளத்தினின்று நீங்குதல் கற்றறிந்தில னாதலின் எப்பொழுதும் எம்முள்ளத்தூடே யிராநின்றனன்: அங்ஙனம் அவன் எம்மைப் பிரியாது உறைதலானே எமது நல்ல நுதலின்கண்ணே பசலை எவ்வாறு உண்டாகாநிற்கும்? அதனை ஆராய்ந்து கூறிக்காண்; எ - று.

கடுநடைத்திமிலென்க. உளி - எஃகினாலாகிய ஈட்டிக்கு ஆகுபெயர். அவனது உயர்வுந் தனது தாழ்வுந் தோன்றச் சிறிய நெஞ்சமென்றாள். காதலன் கையகன்றதனால் செயலறவுகொண்டு அவனைக் கருதி யுறைகின் றேனெனவும், அங்ஙனங் கருதவதொன்றனால் என் நுதலின் பசலை நீங் குவதன்றி அவன் வந்து முயங்கலான் நீங்குவது கண்டிலேனெனவுங் கூறினளாயிற்று.

உள்ளுறை:—பரதவர் திமிலொடு சென்று மீன்பிடித்துக் கானலின் கண்ணே குவித்துப் புன்னையி னிழலிலிருந்து கிளையொடு தேறலை மாந்தி மகிழுந் துறையென்றது தலைமகன் தேரொடு வேற்றுநாட்டுச் சென்று பொருளீட்டிவந்து முன்றிலிலே குவித்து எம்மனைக்கட் சுற்றத்தாரொடு மகிழ்ந்து என்னை மணந்து எனது நலனை நுகர்ந்து மகிழ்வானாக வென்ற தாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - வரைவுடன்படுத்தல். (௩௮௮)

[குறிஞ்சி.]

இது, பகற்குறிவந் தொழுகாநின்றகாலத்துத்
தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் வரையாது பகற்குறிவந் தொழுகுகின்றான் அறிந்து விரைய மணஞ்செய்துகொள்ளுமாறு தோழி தலைவியை நெருங்கி 'நமது அன்னை என்னை நோக்கி, நுந்தை வேட்டைமேற் சென்றதனாலே தினைப் புனங்காப்பு நினதேயென்றனள்; அவ்வாறு காவல்செய்யும்பொழுது மலை நாடனொடு தொடர்புற்றோம்; தினைகொய்யுங்காலம் நெருங்கினமையின் அவனோடு உற்ற தொடர்புதான் யாதாய் முடியுமோ' என நொந்து கூறு நிற்பது.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச்,
செங்கண்ணனார் பாடியது.

௩௱௮௯. வேங்கை யும்புலி யீன்றன வருவியுந்
தேம்படு நெடுவரை மணியின் மானு
மன்னையு மமர்ந்துநோக் கினளே யென்னையுங்
களிற்றுமுகந் திறந்த கல்லா விழுத்தொடை
யேவ விளையரொடு மாவழிப் பட்டெனச்
சிறுகிளி முரணிய பெருங்குர லேனல்
காவ லினியென் றோளே சேவலொடு
சிலம்பிற் போகிய சிதர்கால் வாரண

முதைச்சுவற் கிளைத்த பூழி மிகப்பல
நன்பொ னிமைக்கு நாடனொ
டன்புறு காம மமைந்தநந் தொடர்பே.

உரை:—எமது தந்தையானவன் களிற்றியானையின் முகத்தைப்பிளந்த சிறந்த அம்பையுடைய கொலைத்தொழிலன்றிப் பிற கல்லாத வவன்மக்களாகிய வீரருடனே விலங்கின்பின் வேட்டைமேற் சென்றதனாலே அன்னை என்னை நோக்கிச் 'சிறிய கிளிகள் கொய்தழிக்கின்ற பெரிய கதிர்களையு

டைய திணைப்புனம் இனி உன்னாலே காவல்செய்யப்படுவதாக' என்றனள்; அதுமுதலாக நாம் அதன்கண்ணே காவலோம்பிவருங்காலைச் சிலம்பிலே சென்ற கிளைக்கின்ற கோழி தன் சேவலுடனே பழங்கொல்லையின் மேற்புறத்தைக் கிளைத்த புழுதியிடையே மிகப் பலவாகிய நல்ல பொன் ஒளி வீசாநின்ற நாடனுடன் அன்புமிக்க காமமே தலைக்கீடாக யாம் தொடர்ச்சியுடையே மாயினேம்; அங்ஙனமாகிய தொடர்ச்சி விரைவி னீங்குமாறு தினை கொய்யுங்காலங் காட்டவேண்டி வேங்கைமரங்களும் புலிபோன்ற புள்ளிகளையுடைய மலரரும்பி மலர்ந்தன; அருவிகளெல்லாம் தேன்மணமிக்க நெடிய மலையிடத்தில் நீலமணிபோலத் தெளிவடைந்தன; தினை கொய்யுங் காலமும் மணம்புரியுங்காலமும் ஒருசேரவந்தமை கருதிப்போலும் எமது அன்னை அமர்ந்து என்னை நோக்கிநின்றனள்: இனி நமது தொடர்பு யாதாய்முடியுமோ? அறிகின்றிலேன்; எ - று.

புலி - மலர்க்கு உவமையாகுபெயர். முரணுதல் - மாறுகொண்டழித்தல். சிதர்தல் - கிளைத்தல்.

வேங்கை மலர்ந்தவுடன் தினை கொய்தலும் தலைவியை இல்வயிற் செறித்தலும் வழக்காதலானே தொடர்பற்றுவிட்டதென் றிரங்கினாள். தலைவனைப் பிரிப்பதற்குக் காரணமாயிருத்தலின் அதன் கொடுமை தோன்றப் புலியென்ற பெயராற் கூறினாள்.

இறைச்சி:—கோழி கிளைத்த பூழியிடத்து நன்பொன் இமைக்குமென்றது செல்வக்குறைபாடில னாதலால் எமர்க்கு வேண்டும் பொருள்கொடுத்து என்னை மணம்புரிந்துகொண்டா னில்லையேயென் றிரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௩௮௯)

[மருதம்.]

(க) இது, பாங்காயின வாயில்கேட்ப நெருங்கிச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் விழாக்களத்தின்கண்ணே வரைவின்மகளிர் பலரினவெண் ணிற்பப், புதுவதாக மனையோளாதற்குரியாளோர் இளமகள் சுற்றத்

தார் கட்டளைப்படி ஆரூடலும் காவிற்பூச்சூடலும் ஆகிய தொழில்களைச் செய்யுமாறு கருதி அவளைக்கொணரவேண்டி நிரம்பிய கோலத்துடனே அவ் விழாக்களங் குறுகுதலும் அதனையறிந்த காமக்கிழத்தி அப் புதியாளின் பக்கத்தவராய வாயிலாவார் கேட்குமாறு நெருங்கி இப்புதியவளைத் தலைவன் காணின் வரையாதுவிடான்; வரைந்தாலோ பலபலமாதர் தந்தம் நலனிழப்ப ராதலின் யான் இப்பொழுதே கோலங்கொண்டு சென்று இவன்பால் எய்தாதபடி அவனைக கைபபற்றிக் கொள்வேனென வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

(உ) தலைமகள் தோழிக்குரைப்பாளாய் வாயிலாகப்
புக்கார் கேட்பச் சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, வெளிபபடை. (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

ஔவையார் பாடியது.

௩௯௦. வாளை வாளிற் பிறழ நாளும்
பொய்கை நீர்நாய் வைகுதுயி லேற்குந்
கைவண் கிள்ளி வெண்ணி சூழ்ந்த
வயல்வெள் ளாம்ப லுருவ நெறித்தழை
ஐதக லல்கு லணிபெறத் தைஇ
விழவிற் செலீஇயர் வேண்டு மன்னோ
யாண ரூரன் காணுந னாயின்
வரையா மையோ வரிதே வரையின்
வரைபோல் யானை வாய்மொழி முடியன்
வரைவேய் புரையு நற்றோ
ளளிய தோழி தொலையுந பலவே.

உரை:—தோழீ, வாளைமீன்கள் வாள்போலப் பிறழாநிற்ப அவற்றை இரையாக உண்ணக் கருதாது நாள்தோறும் பொய்கையிலுள்ள நீர்நாய் தங்கிய துயிலை ஏற்றுப் பொருந்தாநிற்கும் கைவண்மையுடைய கிள்ளிவளவனது கோயில்வெண்ணியைச் சூழ்ந்த வயலிலுள்ள வெளிய ஆம்பலின் அழகிய நெறிப்பையுடைய தழையை மெல்லிதா யகன்ற அல்குலின்மேலே அழகு பெற உடுத்து யானும் இங்கு நடக்கின்ற விழாக்களத்தின்கண்ணே செல்ல வேண்டும்; முன்னமே கருதாமையின் அது வீணே கழிந்தது; இப்பொழுது, இவ்விளமகள் தோற்றப்பொலிவோடு செல்லுதலைப் புது வருவாயினையுடைய ஊரன் காண்பானாயின் ஏனையோரை ஏறட்டுப்பாராது இவளையே கொண்டுசெல்லாநிற்கும்; அங்ஙனம் கொள்ளாதுவிடுத லரிதேயாம்; கொண்டு சென்றொழிந்தாலோ வரைபோல்கின்ற யானையும் வாய்மையுமுடைய முடி

யனது மலையிலுள்ள மூங்கில்போன்ற இவனுக்குரிய இல்லுறை மாதர்களின் நல்ல தோள்கள் பல தம் நலனிழப்பனவாகும்; கருதின் அவை இரங்கத்தக்கன; எ - று.

வரைதல் - கொள்ளுதல்.

வரையாமை யரிதென்றதனால் அவளது அழகின்மிகுதி கூறினான். மாதர் தோள்கள் பல நலனழியு மென்றதனால் தன்னையும் அவன் விரும்பானெனவும் தனது நலனுமழியுமெனவுங் கூறினாளென்பது. அவள்போலத் தான் அழகின்மையால் உடையின் சிறப்பாலேனும் வயமாக்கவெண்ணித் தழை அணிபெற உடுத்தென்றாள். ஐதகலல்கு லென்றதனால் அஃது இயல்பாயமைந்த அழகுடையதென்பது.

உள்ளுறை:—பொய்கையில் வாளைமீன் பிறழ அதனை இரையாகக் கொள்ளக்கருதாது நீர்நாய் துயிலேற்குமென்றது விழாக்களத்து ஏதிலொருத்தி புனைந்து வந்துநிற்ப அவளைக் கடிந்து போக்காது யான் வாளா மனையகத்திருந்தனென் எனக் காமக்கிழத்தி உள்ளுறை கூறினாளென்ற

தாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - காமக்கிழத்தி இனிவருந் தலைவியைக் கடிதல். (௩௯0)

[பாலை.]

(க) இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

எ - து, தலைமகன் தான் பொருள்வயிற் பிரிவே னென்றதை யறிந்து வருந்திய தலைமகளைத் தோழி நெருங்கி மடந்தாய், கண்ணீர்மல்க அழாதே கொள்; நின் காதலர் ஏழில்மலையைப் பெறுவதாயினும் நின்னைப் பிரிபவரல்லர்; நீ அழுவதனை அவர்கண்டால் இன்னே செலவழுங்குவ ரென வலியுறுத்திக் கூறுநிற்பது.

(உ) வரை வுணர்த்தியதூஉமாம்.

எ - து, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோப் பாடியது.

௩௯௧. ஆழன் மடந்தை யழுங்குவர் செலவே
புலிப்பொறி யன்ன புள்ளியம் பொதும்பிற்
பனிப்பவர் மேய்ந்த மாயிரு மருப்பின்
மலர்தலைக் காரா னகற்றிய தண்ணடை

யொண்டொடி மகளி ரிழையணிக் கூட்டும்
பொன்படு கொண்கான நன்ன னன்னாட்
டேழிற் குன்றம் பெறினும் பொருள்வயின்
யாரோ பிரிகிற் பவரே குவளை
நீர்வார் நிகர்மல ரன்னநின்
பேரமர் மழைக்கண் டெண்பனி கொளவே.

உரை:—மடந்தாய், குவளையின் நீர்வடிகின்ற ஒளிபொருந்திய மலர் போன்ற நின்னுடைய பெரிய அமர்த்தலையுடைய குளிர்ச்சியுற்ற கண்களிலே தெளிந்த நீர்வடியும்படி நீ அழாதேகொள்: அழுவதனை அறிந்தால் அவர் பொருள்கொணருமாறு செல்லுவதனை இன்னே ஒழிகுவர்காண்: புலியினது புள்ளிபோன்ற புள்ளிகளமைந்த நிழலையுடைய மரங்கள் செறிதலினிடையே படர்ந்த சுரிய கொடியை மேய்ந்த நெடிய கரிய கொம்பையும் பருத்த தலையையுமுடைய எருமைமாடு அக்கொடியினின்று தின்றொழிந்த மலைபபச்சையின் இலைகள் ஒள்ளிய தொடியையுடைய மகளிர் கலன்களை யணிதற்குப பயன்படுமாறு கூட்டாநிற்கும் கொண்கானத்தின்கணுள்ள நன்னனது நல்ல நாட்டி லிருக்கின்ற பொலிவு பொருந்திய எழில் மலையைத் தாம பெறுவதாயினும் நின்னைவிட்டுப பிரிபவர் யாவர்? எ - று.

காரான் - எருமை. தண்ணடை - மலைப்பச்சை. புள்ளி - இலையடராது புள்ளிப்பட்டநிழல். நிகர் - ஒளி இழையணிக்கூட்டும் - கலன்களாக அணியும்படி கூட்டாநிற்கு மெனவுமாம்.

உள்ளுறை:—எருமை தின்றொழித்த மலைப்பச்சை மாதர் இழையணியாகக் கூட்டுமென்றது அவர் ஈட்டிக கொணர நீ இல்லறம் நிகழ்ததி எஞ்சிய பொருள் உலகத்துககுப பயன்படுங்கா ணென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (௩௪௧)

[நெய்தல்.]

(௧) இஃது, இரவுக்குறி முகம்புக்கது.

எ - து, தலைமகன் இரவுக்குறிவேண்ட அதற்கு நேர்ந்த தோழி தலைவிபால் வருதலும் ஆங்கு ஆயம் பல அருகி லியங்குதலானே புலப்படக் கூறாது நமது காதலர் மிக்க அன்பினராதலின் நடுயாமத்து நாம் படுகின்ற துன்பத்தைப் போக்குதலுஞ் செய்வர்: அத்தகையார் இபபொழுது முன்புற்ற பகற்குறியைவந்து நோக்கி வருந்தியிருக்கின்றனர்போலும் அவர் நமது மாளிகையை அறிந்திருப்பாராயின் அது மிக்க நலம் எனக் கண்ணாலே குறிப்பாகக் கூறாநிற்பது.

(உ) வரைவுநீட ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தோழி
வரைவுணர்த்தி வற்புறுத்தியதூஉமாம்.

எ - து, மணஞ் செய்துகொள்வலென் றகன்ற தலைமகன் நீட்டித்து வாராமையால் வருந்திய தலைமகளைத் தோழி இன்னபொழுது வரையுமெனக்கூறி வலியுறுத்தியதூஉ மாகும். (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

மதுரை, மருதனிளநாகனார் பாடியது.

கூஉ. கடுஞ்சுறா வெறிந்த கொடுந்தாட் டந்தை
புள்ளிமிழ் பெருங்கடற் கொள்ளான் சென்றென
மனையழு தொழிந்த புன்றலைச் சிறாஅர்
துணையதின் முயன்ற தீங்க ணுங்கின்
பனைகொள் வெம்முலை பாடுபெற் றுவக்கும்
பெண்ணை வேலி யுழைகட் சீறூர்
நன்மனை யறிதி னன்றுமற் றில்ல
செம்ம னெஞ்சமொடு தாம்வந்து பெயர்ந்த
கானலொ டழியுநர் போலாம் பாணன்
முனிபடர் களையினுங் களைப
நனிபே ரன்பினர் காத லோரே.

உரை:—கொடிய சுறாமீனை வலையிட்டுப் பிடிக்கின்ற கடிய முயற்சியுடைய தந்தை நீர்க்காக்கைகள் ஒலிக்கின்ற பெரிய கடலின்கண் வேட்டைக்குச் செல்கின்றவன் உடன்கொண்டு செல்லானாய் நிறுத்திவிட்டுச்

சென்றதனாலே மனையின்கண் இருந்தபடி தந்தையுடன் செல்லவிரும்பி அழுதுநின்ற மெல்லிய தலையையுடைய சிறவர் ஆங்கு விரைய முயற்சி யாலே கிடைத்த இனிய கண்ணையுடைய பனைநுங்காகிய பருத்தமைந்த விருப்பம்வரும் கொங்கையின் பயனைப்பெற்று மகிழாநிற்கும் பனையோலை யிட்டு விசித்த வேலிசூழ்ந்த அகன்ற இடத்தையுடைய சிறிய ஊரிலுள்ள நல்ல நமது மனையகத்தை நமது காதலர் அறியின் நல்லதேயாம்; அஃது அனைவேமும் விரும்பத்தக்க தொன்றாகும்: எவ்வாறெனின், அத்தகைய காதலர் நம்பால் மிகப்பெரிய அன்புடைய ராதலால் இரவு நடுயாமத்தில் நம்மை வருத்துந் துன்பத்தைப் போக்கவேண்டு மெனினும் அவ்வண்ணமே செய்யவல்லவர்காண்: அவர்தாம் செம்மாப்புற்ற உள்ளத்துடனே முன்பு வந்து நின்னை முயங்கி யகன்ற கடற்கரைச் சோலையிடத்துள்ள குறியை இப்பொழுது வந்துகண்டு நின்று அழிகின்றனர் போலும்; எ - று.

சிறவர் சுவைப்பதற்குரிய கொங்கைபோறலின் நுங்காகிய முலை யென்றார். தில்ல - இடைச்சொல் லீறு திரிந்தது. பால் நாள் - இரவு பாதி யாகப்பகுத்த நடுயாமம்.

பானாள் முனிபடர் என்றதனால் இரவு நடுயாமத்து வருந்துகின்றனை யாதலின் இரவுக்குறிக்கு உடன்படுவாயாக வென்று குறிப்பித்தாள். களைப வென்றதனால் நீ உடன்படின் இரவினஞ்சாது போந்து முயங்கி நின் துயரை நீப்பரென்று குறிப்பித்தாள். நன்மனையறியினன் றென்றதனால் உடன்படின் யானே சென்று அழைத்துவந்து நமது மாளிகையை அறியச் செய்வேனென்றாள்.

இறைச்சி:—தந்தையொடு செல்ல முயன்றும் செல்லாதொழிந்த சிறார் பனைநுங்கைப் பெற்று மகிழு மென்றது தலைவனைமணந்து அவனு டன்சென்று இல்லறம் நிகழ்த்தற்பால மாகிய யாம் அங்ஙனம் நிகழ்த்தற்

யியலாமையின் அவனுடன் கூடுமின்பத்தை நமது இல்லகத்தேயே பெறற் பால மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறி யேற்கு மாறு தலைவியின் குறிப்பறிதல். (௩௬௨)

[~~நெய்தல்~~]

இது, வரைவு மலிந்தது.

எ - து, தலைமகன் வரைவொடு வருதலை யறிந்த தோழி தலைவியை நெருங்கி மகிழ்ந்து கூறுகின்றாள் 'நமது காதலர் நாம் உய்யுமாறு புதியராகி வரும் வருகையும் நாணம் மீதூர்தலான் நாம் ஒடுங்குவதும் காண்பாராயின் அவர் வரையவந்ததற் கேற்ப நமர் உடன்படுவரோ? உடன்படின் காதல ரொடு மகிழ்ந்து பேசுவரோ?' என ஆய்ந்து கூறுநிற்பது.

கோவூர், கிழார் பாடியது.

௩௬௫, நெடுங்கழை நிவந்த நிழல்படு சிலம்பிற்
கடுஞ்சூல் வயப்பிடி கன்றீன் றுயங்கப்
பாலார் பசும்புனிறு தீரிய களிசிறந்து
வாலா வேழம் வணர்குரல் கவர்தலிற்
கானவ னெறிந்த கடுஞ்செலன் ஞெகிழி
வேய்பயி லடுக்கஞ் சுடரா மின்னி
நிலைகிளர் மீன்னிற் றோன்று நாட
னிரவின் வரூஉ மிடும்பை நாமுய
வரைய வந்த வாய்மைக் கேற்ப
நமர்கொடை நேர்ந்தன ராயி னவருடன்

னேர்வர்கொல் வாழி தோழிநங் காதலர்
புதுவ ராகிய வரவுநின்

வதுவைநா ணொடுக்கமுங் காணுங் காலே.

உரை:—தோழீ, வாழ்வாயாக; நீண்ட மூங்கிலுயர்ந்த நிழல்மிக்க மலையில் முதிர்ந்த சூலினையுடைய வலிய பிடியானை தான் கன்றையீன்று வருந்தாநிற்பப பால்மடிசுரந்த பசிய ஈன்ற அணிமையினா லுண்டாகிய பசிநோயைத் தீர்க்கவேண்டி மகிழ்ச்சி மிகவுக் கரிய களிற்றியானை விளைந்த தினைக்கதிரைக் கொய்து கொண்டு போதலாலே கானவன் கண்டு எறிந்த விரைந்த செலவினையுடைய எரிகொள்ளி மூங்கில் நிரம்பிய மலைப்பக்கமெங்கும் விளங்கும்படி மின்னி விசும்பினிடத்தில் நிலைபெற்றிராது தோன்றி மறைகின்ற மின்னலைப் போலத் தோன்றுநிற்கும் மலைநாட்டினராகிய நமது காதலர் இரவில் வருதலாலாகிய துன்பத்தினின்று நாம் பிழைக்கவேண்டி அவர் புதியராய் வரும் வருகையும் நின் வதுவைக்காக நீ நாணி யொடுங்கியிருக்கும் ஒடுக்கமும் கண்டகால் அந்தணர் சான்றோர் முன்னிட்டு அருங்கலந்தந்து வரைவதற்குவந்த வாய்மொழிக்கு எற்குமாறு நமது சுற்றத்தார் மகட்கொடைக்கு உடன்படுவர்போலும்' அங்ஙனம் உடன்படுவாராயின் அவர்தாம் நம் காதலரொடு மகிழ்ந்து பேசுவரோ' நேர்ந்து பேசுவரெனின் அது மிக்க நன்மையாகுங்காண; எ - று.

வாலாவேழம் - வெண்மையில்லாத (கரிய) வேழம்.

உள்ளுறை:—ஈன்ற பிடியின் பசியைப் போக்கவேண்டிக் களிறு தினைக்கதிரை அழிப்பக்கண்ட கானவன் எறிந்த கொள்ளி எங்குஞ்சுடர மின்னித் தோன்றுமென்றது நீ படுங் காமநோயை யாற்றவேண்டி யான் இயற்பழித்துரைப்பக் கேட்டு ஆற்றாத தலைமகன் நின்பால் அன்புகொண்டு கமர்பெறுமாறு முன்றிலிற் குவித்த நிதியமுங்கலனும் எங்குஞ் சுடரொளி வீசாநின்றனவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - கேட்டதலைவி மகிழ்தல். (௩௧௧)

[முல்லை.]

(க) இது, வினைமுற்றி மறுத்தராநின்ற தலைமகனை இடைச்சுரத்துக் கண்டார் சொல்லியது.

எ - து, சென்று வினைமுடித்துவருந் தலைமகனை இடைச்சுரத்து முன்னும் பின்னும் நோக்கிநின்றவர்களுள் ஒருவர் நோக்கி 'முன்பு இவன் இச்சுரநெறியின்கண்ணே ஆழி யதிர முன்பனிநாளிற் சென்றனன்: இப்பொழுது கார்ப்பருவம் வரலாயதே யெனக் குளிர்ந்த வுள்ளத்தனாகி மீளாநின்

றனன்: இவன் வாழ்வானாக: இதற்கு யான் மகிழ்வேன் மன்னோ' என மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(௨.) வன்சொல்லாற் குறைநயப்பித்த தோழி
தான் தனித்துக்கூறியதுமாம்.

எ - து, வெளிப்படை.

ஔவையார் பாடியது.

௩௯௪. மரந்தலை மணந்த நனந்தலைக் கானத்
தலந்தலை ஞெமையத் திருந்த குடிஞை
பொன்செய் கொல்லனி னினிய தெளிர்ப்பப்
பெய்ம்மணி யார்க்கு மிழைகிளர் நெடுந்தேர்
வன்பான் முரம்பி னேமி யதிரச்
சென்றிசின் வாழியோ பனிக்கடு நாளே
யிடைச்சுரத் தெழிலி யுறைத்தென மார்பிற்
குறும்பொறிக் கொண்ட சாந்தமொடு
நறுந்தண் ணியன்கொ னோகோ யானே.

உரை:—மரங்கள் மிக நெருங்கிப் பொருந்திய இடமகன்ற காட்டின் கண்ணே வாடிய ஞெமையின்மீ திருந்த பேராந்தை பொற்கொல்லன்

தொழில்செய்வதி னெழுகின்ற ஒலிபோல இனியவா யொலியாநிற்பப் பூட்டிய மணிக ளொலிக்கும் அருங்கலம் விளங்கிய தேரினூருன் சுரத்தி னுள்ள மேட்டுநிலத்தின்கண் அதிர்ந்து செல்லாநிற்ப முன்பு இத் தோன்றல் முன்பனிநாளிலே சென்றனன்: இப்பொழுது சுரத்திடையே மேகம் எழுந்து உலாயதெனக் கொண்டு கார்பபருவம் வந்திறுத்ததெனத் தன்காதலியை ஆற்றுமாறு மீள்வானாகித் தன் மார்பிற் குறிய புள்ளிக ளமைந்த பூசிய சாந்தத்தினுங் காட்டில் நறிய குளிர்ச்சியுடையனாய் வாராநின்றான் கண்டீர்: இவன் வாழ்வானாக: யான் இதற்கு நோவேனோ? நோவேனல்லேன்: மகிழ்வேன்மன்; எ - று.

அலந்தலை - துன்பம்; நீரின்றி வாடிய ஞெமைக்கு அடைமொழி யாயிற்று. தெளிர்த்தல் - ஒலித்தல். வன்பால் - பாலை. உரைத்தல் உலாவல். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல்

(உ) உரை:—[திணை - குறிஞ்சி.] நென்னல் எனபார் குறைநயப்புற்றுக் கையுறை யீந்துவிட்டுச் சென்ற தலைமகனுவான் இடைச்சுரத்து மேகம் இயங்கி மழைபெய்தாற்போலத் குளிர்ச்சியுற்றவனாய் இன்று மீண்டு வாரா

கின்றான்: யான் வன்சொல்லாற் குறைநயப்பித்து விட்டமையால் இனி இறைவியை முயங்கி வாழ்வானாக: இதற்கு யான் நோவேனல்லேன்.

மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தோழி தானே மகிழ்ந்துரைத்தல்.

[நெய்தல்]

இது, நலந்தொலைந்தது.

எ - து, "வரைவுடன் பட்டோற் கடாவல் வேண்டினும்" என்ற (தொல் - பொ - ௧௧௪) விதிப்படி தலைவி கொடுஞ்சொற்கூறி வரைவுகடாவ வேண்டியவழி அதனை யறிந்த தோழி தலைமகனை நெருங்கி 'அன்பனே, நீ

அயலானாயிராநின்றனை: எமக்கு யாராந்தன்மையை: நின்னால் யான் நல னிழந்தேன்: அதனைத்தந்து அப்பாற் செல்லுவாயாக' என்று உள்ளுறை யால் வேற்றுவரைவு நேர்ந்ததுங்கூறி வரைவுகடாவாநிற்பது.

அம்மூவனார் பாடியது.

௩௯௫. யாரை யெலுவ யாரே நீயெமக்
கியாரையு மல்லை நொதும லாளனை
யனைத்தாற் கொண்கவெம் மிடையே நினைப்பிற்
கடும்பகட் டியானை நெடுந்தேர்க் குட்டுவன்
வேந்தடு களத்தின் முரச திர்ந் தன்ன
வோங்கற் புணரி பாய்ந்தாடு மகளி
ரணிந்திடு பல்பூ மரீஇ யார்ந்த
வாபுலம் புகுதரு பேரிசை மாலைக்
கடல்கெழு மாந்தை யன்னவெம்
வேட்டனை யல்லையா னலந்தந்து சென்மே.

உரை:—நண்பனே, யாரை நட்பாகவுடையை? நீ எமக்கு யாராந் தன்மையுடையை? ஆராயின் நட்புடையாரையும் போல்வாயல்லை: அயலா னாயினை: எம்மிடத்தில் நீ நடந்துகொள்ளு மியல்பு ஆராயப்புகின் அஃது அத்தன்மையதேயாகும்: கடிய பகடாகிய யானையையும் நெடிய தேரையு முடைய குட்டுவன் பகைவேந்தரைக் கொன்ற போர்க்களத்தின்கண்ணே அவனது வெற்றிமுரசு அதிர்ந்தாற்போன்ற ஒலியையுடைய அலை உயர்ந்து வருகின்ற கடலிலே பாய்ந்து விளையாட்டயர்ந்து நீராடு மகளிர் அணிந்து கழித்தெறிந்த பலவாய மலர்களைப் பொருந்தித் தின்ற முதிர்ந்த பசு மீண்டு தான் உறைகின்ற புலத்துட் புகாநின்ற பெரிய இசையையுடைய மாலைப் பொழுதை எதிர்கொள்ளுகின்ற கடற்கரையின்கண் விளங்கிய மாந்தைநகர் போன்ற எம்மை விரும்பி யொழுகுவாயல்லை யாதலின் நின்னாலிழந்த எமது நலனைக் கொடுத்துவிட்டு அப்பாற் செல்லுவாயாக; எ - று.

அணிந்து இடு பூ - அணிந்து கழித்துப்போகட்ட மலர்.

உள்ளுறை:—மகளிர் கழித்துபபோகட்ட பூவை முதிர்ந்த பெற்றம் தின்னுமென்றது நீ களவொழுக்கத்துக் கூடிப் பின்பு கைவிட்ட தலைவியை ஏதிலார் போந்து மணம் நயவாநிற்ப ரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - நலந்தொலைவுரைத்து வரைவுகடாதல். (௩௬௫)

[குறிஞ்சி.]

(௧) இது, தோழி தலைமகனை வரைவுகடாயது.

எ - து, வரையாது களவொழுக்கம் நீட்டித்தானைத் தோழி நெருங்கி "மலைநாடனே, நின்மார்பால் வருந்திய நோயை யாரிடங் கூறுவேன்? பல காலும் இனியகூறி அருளாயாய் நீ மயங்காநின்றனை' என வரைந்துகொள்ளுங் குறிப்புத்தோன்ற வினவாநிற்பது.

(௨) வரைவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றுளாய்ச்

சொல்லியதூஉமாம்.

(௩) இரவுக்குறி மறுத்ததூஉமாம்.

என்பன வெளிபபடை. (உரை மூன்றற்குமொக்கும்.)

....

௩௬௬. பெய்துபோ கெழிலி வைகுமலை சேரத்

தேன்றூங் குயர்வரை யருவி யார்ப்ப

வேங்கை தந்த வெற்பணி நன்னாட்

பொன்னி னன்ன பூஞ்சினை துழைஇக்

கமழ்தா தாடிய கவின்பெறு தோகை

பாசறை மீமிசைக் கணங்கொள்பு ஞாயிற்
றுறுகதி ரிளவெயி லுண்ணு நாட
னின்மார் பணங்கிய செல்ல லருநோ
யார்க்குநொந் துரைக்கோ யானே பன்னாட்
காமர் கனிசொற் சொல்லி
யேமமென் றருளாய் நீமயங் கினையே.

உரை:—மழையைப் பெய்தொழிந்து செல்லும் மேகமெல்லாம் தாம் முன்பு தங்கியிருந்த மலையின்கண்ணே சென்று தங்காநிற்பத் தேனிறால் தூங்குகின்ற உயர்ந்த வெற்பினின்று அருவி ஆரவாரித்து வீழாநிற்ப

வேங்கைமரங்கள் மலர்ந்த அழகிய மலையில் நல்ல நாட்காலைப்பொழுதிலே பொன்போன்ற பூக்களையுடைய கிளையிலிருந்து அளாவி நறுமணம் வீசும் மகரந்தத்தி லளைந்த அழகுபெற்ற மயில் பசிய கற்பாறையி னுச்சிமீது தன்கூட்டத்தொடு கூடி ஆதித்தனது மிக்க கதிரையுடைய இளவெயிலைத் துய்க்கின்ற மலைநாடனே, நின்னது மார்பினால் வருத்தப்பெற்ற இன்னாமை நீங்குதற்கரிய காமநோயை யான் யாரிடத்து நொந்து கூறுநிற்பேன்? நீ வந்து புணரும் பலநாளும் மிக இனிய வார்த்தைகளை யான் விரும்பும்படி கூறி இங்ஙனங் கூறியவழி நடத்தல் இவட்குக் காப்புடைத்தாகுமென் றருளாயாய் நீ மயக்கமுறுநின்றனை: இதனை யான் யார்க்கு நொந்து கூறா நிற்பேன்? எ - று.

வேங்கை தந்த பூஞ்சினையெனக் கூட்டுக.

நின்னிற் பிரியேன் பிரியின் ஆற்றேனென்று றைசலின் கனிசொற் சொல்லினையென்றாள். பிரியின் இறந்துபடுமென்று கருதி வரைந்தாயல்லை யென்பாள் அருளாயென்றாள்.

உள்ளுறை:—மயில் வேங்கைமலரின் தாதில் அளைந்து தன்கூட்டத்தொடு சேர்ந்து ஞாயிற்றின இளவெயி லுண்ணுமென்றது நீசாலும் இவளை மணந்து இன்பந்நுகர்ந்து நின் சுற்றத்தொடு கெழுமி இல்லறம் நிகழ்த்தற்பாலை யென்றதாம. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல் (௩௯௬)

[பாலை.]

இது, பிரிவிடை ஆற்றாளாகி நின்ற தலைமகளை
வற்புறுநின்ற தோழிக்கு ஆற்றுவல்
என்பதுபடச் சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் வினைவயிற்பிரிந்தான் குறித்தபருவத்து வந்திலனென்பதறிந்து வருந்திய தலைமகளைத் தோழி ஆற்றியிருக்குமாறு கூறக் கேட்ட தலைமகள் 'என்னைக் காதலன் பிரிந்து கைவிடுதலின் யான் இறந்துபடுதற் கஞ்சினேனில்லை: இறந்து வேறொரு பிறப்பாய்விடின் அப்பொழுது அவனை மறக்க நேரிடுமோவென் றஞ்சுகின்றேன்' என நொந்துகூறுநிற்பது.

அம்மூவனார் பாடியது.

௩௯௭. தோளு மழியு நாளுஞ் சென்றென
நீளிடை யத்த நோக்கி வாளற்றுக்
கண்ணுங் காட்சி தௌவின வென்னீந்
தறிவு மயங்கிப் பிறிதா கின்றே

நோயும் பேரு மாலையும் வந்தன்
றியாங்கா குவென்கொல் யானே யீங்கோ
சாத லஞ்சே னஞ்சுவல் சாவிற்

பிறப்புப்பிறி தாகுவ தாயின்
மறக்குவேன் கொல்லென் காதல னெனவே.

உரை:—காதலன் வருவதாகக் கூறிய பருவஞ் சென்றொழிந்ததனால் என் தோளும் வாட்டமடையும்; நீண்ட நெறியையுடைய சுரத்துவழியை நோக்கி நோக்கி ஒளியற்று என் கண்களும் காணுதற்குரிய பொலிவழிந்தன; எனது அறிவும் என்னைக் கைமிகந்து மயக்கமடைந்து வேறாகாநின்றது; நோயை வைத்து உயிர் நீங்காதாகலின் அந் நோயுங் காடேறிச் சென்றொழியாநின்றது; உயிரைப் பெயர்த்தற்குரிய மாலைப்பொழுதும் வந்து இறுத்துவிட்டது; இனி யான் எவ்வண்ணமாவேனோ? அறிந்திலேன்; இவ்வுலகத்தில் பிறந்தோர் இறப்பரென்பது உண்மையானே அந்த இறப்பு வந்ததேயென்று யான் அஞ்சுகிற்பேனல்லேன்; அவ்வாறு இறந்தழி எனது இனி வரும்பிறப்பு மக்கட்பிறப்பின்றி வேறொரு பிறப்பாகி மாறிவிடின் என் காதலனை அப்பொழுது மறப்பேனோவென்று அவ் வொன்றனுக்கே யான் அஞ்சாநிற்பேன்; எ - று.

நோயும் பேருமென்றது இறக்குமுன் நோய் காடேறிற்றென்னும் வழக்கு. தெளவல் - பொலிவழிதல். பிறப்புப்பிறிதாகுவது மக்கட்பிறப்பின்றி விலங்கு பறவைமுதலாகிய பிறப்பினுட்பிறத்தல். இது, கலக்கம். இவ்வாறே "என் கண்ணே, நோக்கி நோக்கி வாளிழந் தனவே" என்றார் கேள்வனைப் பிரிந்து வருந்திய வெள்ளிவீதியார். (குறுந்தொகை-சச.)

ஏனையவற்றா லெய்துந்துன்பத்தா லுய்ந்தாலும் இனி வரும் மாலை வருத்தலா லுய்யேனென்னுங் குறிப்பால் மாலையும் வந்ததென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (நகள)

[நெய்தல்.]

இது, முன்னுறவுணர்ந்து பகற்குறிவந்து
மீளுந் தலைமகனை நீதான் இவளது
தன்மையை ஆற்றுவியெனச்
சொல்லியது.

எ - து, பிரியின் உயிர்வாழாளென முன்னமே அறிந்தவைத்தும் மணம்புரியாது களவொழுக்கம் மேற்கொண்டு பகற்குறிவந்து மீளுந் தலைமகனைத் தோழி நெருங்கிச் சேர்ப்பனே, நேற்றைப்பொழுதில் யாம் கான கள

வின்கண்ணே விளையாட்டயர்ந்து மீளுங்காலை 'மாலைவந் திறுத்தது, மகளிரும் ஊர்வயி னேகினர், யாமும் போவோம் வாராய்' என்றியாம் கூற நின் காதலி எதிர்மொழி கொடாளாய் நீ பிரிந்ததனை நினைந்து மாறாது அழுது நின்றனள்; இன்னதொரு தன்மையுடையாளை நீயே ஆற்றுவித்துச் செல்வாயென்று வரைவுதோன்றக் கூறுநிற்பது.

உலோச்சனார் பாடியது.

௩௯௮. உருகெழு தெய்வமுங் கரந்துறை யின்றே
விரிகதிர் ஞாயிறுங் குடக்குவாங் கும்மே
நீரலைக் கலைஇய கூழை வடியாச்
சாஅ யவ்வயி றலைப்ப வுடனியைந்
தோரை மகளிரு மூரெய் தினரே
பன்மலர் நறும்பொழில் பழிச்சி யாமுன்
சென்மோ சேயிழை யென்றன மதனெதிர்
சொல்லாண் மெல்லியல் சிலவே நல்லகத்
தியாண ரிளமுலை நனைய
மாணெழின் மலர்க்கண் டெண்பனி கொளவே.

உரை:—அச்சஞ் செய்கின்ற அணங்கும் மறைந் துறையாதபடி இயங்காநிற்கும்; விரிந்த கதிர்களையுடைய ஆதித்தமண்டிலமும் மேலைத்

திசையிலே சென்று மறையாநிற்கும்; ஓரையாடிய மகளிர்தாமும் நீர் அலைத்தலாலே கலைந்த கூந்தலைப் பிழிந்து வடித்துத் துவட்சியுற்று அழகிய வயிற்றி லறைந்துகொண்டு ஒருசேரக் கூடித் தம்மூர் புகுவாராயினர்; அன்னதொருபொழுதில் யாம் பலவாய மலர்களையுடைய நறிய சோலை யிடத்தே நின் காதலியைப் பாராட்டிச், 'சேயிழாய், யாம் முன்னே செல்லா நிற்போம்; வாராய்' என்று கூறினேமாக, அங்ஙனங் கூறுதலும் மெல்லிய சாயலையுடைய அவள் தன் நல்ல மார்பின்கண்ணே காணுந்தோறும் புதியன வாகத் தோன்றுகின்ற இளைய கொங்கைமுகடு நனையும்படி மாட்சிமைப் பட்ட குளிர்ந்த கண்கள் தெளிந்த நீர்கொண்டு வடியாநிற்ப யாம் கூறிய தற்கு எதிர் சிலவாய மொழியுங்கூறினாளில்லை; ஆதலின் இன்னதொரு தன்மை யுடையாளை நீயே ஆற்றுவித்துச் செல்வாயாக; எ - று.

உருகெழு தெய்வம் - பேயும் பூதமும் நிரையப்பாலரும் அணங்குதற் றொழிலாகிய சவந்தின் பெண்டிர் முதலாயினரும் பிறருமாம். வடித்தல் - ஈரம்புலரத் துவட்டுதல். வயிறலைத்தது - நீரலைத்தலாற் கூந்தல் நனைந்தமை பற்றி. அழுதது - பிரியாது உறையும்படி வரைந்துகொண்டானில்லையே யென்பதனால். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைமகளது ஆற்றாமை கூறி வரைவுகடாதல். (நகூஅ)

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். ௩௩௧

[குறிஞ்சி.]

(க) இது, நெடுங்காலம் வந்தொழுக ஆற்றாமை
வேறுபடநின்ற தலைமகளைத் தோழி
எம்பெருமான் இதற்காய நல்லது
புரியுமென்று தலைமகன்
சிறைப்புறத்தானாகச்

சொல்லியது.

எ - து, தலைமகன் நெடுங்காலம் வரைந்துகொள்ளாது களவின்வழிவந் தொழுகலும் அது பொறாது வேறுபாடெய்திய தலைமகளருகிலே தோழி சென்று 'நீ வருந்தாதேகொள்; தலைமகன் நீ வருந்துவ தறிந்தால் இதற்கு இயைந்தவாறு செய்வன்' என்பாள் சிறைப்புறத்தா னாகிய அவன் கேட்டு விரைய வரையும்படி 'மலைநாடன் தானே நயந்துவரத் தகுந்த பெருமை யுடையை யென்பதை நினது நெற்றியினழகு தராநிற்குமன்றோ' என்று சூழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(உ) இதற்காய நல்லதுபுரியும் பெருமான் திறம்
வேண்டுமென்றாட்குத் தலைமகள்
சொல்லியதூஉமாம்.

எ - து, வெளிப்படை. (உரை தலைமகள் கூற்றாகக்கொள்ள இரண் டற்கும் ஒக்கும்.)

தொல்கபிலர் பாடியது.

௩௯௯. அருவி யார்க்கும் பெருவரை யடுக்கத்துக்
குருதி யொப்பின் கமழ்பூங் காந்தள்
வரியணி சிறகின் வண்டுண மலரும்
வாழியஞ் சிலம்பிற் கேழல் கெண்டிய
நிலவரை நிவந்த பலவுறு திருமணி
யொளிதிகழ் விளக்கத் தீன்ற மடப்பிடி
களிறுபுறங் காப்பக் கன்றொடு வதியு
மாமலை நாட னயந்தனன் வரூஉம்
பெருமை யுடைய ளென்பது
தருமோ தோழிநின் றிருநுதற் கவினே.

உரை:—தோழீ, நின் சிறப்புடைய நெற்றியின் அழகானது அருவி யொலிக்கின்ற பெரிய மூங்கில்மிக்க சாரலில் இரத்தம்போன்ற கமழ்கின்ற

காந்தளம்பூ வரிகள்பொருந்திய அழகிய சிறகையுடைய வண்டுகள் உண் ணும்படி மலராநின்ற சிலம்பின்கண்ணே பன்றி பறித்தலானே நிலத்திலே கிடந்து வெளியிற்போந்து விளங்கிய பலவாய மிக்க அழகிய மணிகளின் ஒளிவிடுகின்ற விளக்கத்திலே கன்றையீன்ற இளைய பிடியானை தன்னைக் களிற்றியானை அயலிலே காத்துநிற்பத் தன் கன்றொடு வதியாநிற்கும் கரிய மலைநாடன் தானே விரும்பினனாகி வருகின்ற பெருமையுடையளென்ப தைத் தாராநிற்குமன்றோ? அங்ஙனந்தருமாதலின் அதனை வேறுபடுத்துக் கொள்ளாது விரைய வரையுங்காண்; எ - று.

நினது நெற்றியினழகு மலைநாடனைத் தானே மணம்புரிந்து கூட்டு விக்குமென்பது.

உள்ளுறை:—மணிவிளக்கத்து ஈன்ற பிடியானை களிறு புறங்காப்பக் கன்றொடுவதியுமென்றது நின்னை மலைநாடன் வரைந்து இல்லறம் நிகழ்த்த அவனது மாளிகையில் நீ புதல்வரையீன்று நின் காதலன் நின்னைப் பாது காப்ப மக்களொடு மகிழ்ந்து வைகுவைகாணென்றதாம்.

இறைச்சி:—வண்டுவந் துண்ணக் காந்தள் மலருமென்றது காதலன் நின்னலனை நுகரவருங்கால் நீ வெறாது மகிழ்ந்துறைவாயாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (௱௯௯)

[மருதம்.]

இது, பரத்தை தலைவனைப் புகழ்ந்தது.
முன்பு நின்று யாதோ புகழ்ந்தவாறெனின்
நின்னின் றமையாமென்று

சொன்னமையா னென்பது.

எ - து, பரத்தையானவள் தன்னைப் பிரிகின்ற தலைவனை நெருங்கி யூரனே, நீயின்றி யானிருப்பேனாகில் இவ்விடத்தில் என்ன பிழைப்பிருக்கிறது? சிறந்த நட்போடனாய் என்னெஞ்சினின்று நீங்க வறிந்தாயல்லை; நீ யுளனாயிருத்தலானே யானு முளேனாவேனெனப் புகழ்ந்து கூறுநிற்பது.

ஆலங்குடி வங்கனார் பாடியது.

௪00. வாழைமென் றோடு வார்புறு பூக்கு
நெல்விளை கழனி நேர்கட் செறுவி
னரிவன ரிட்ட சூட்டயற் பெரிய
விருஞ்சுவல் வாளை பிறழு மூர
நின்னின் றமைகுவெ னாயி னிவணின்

றின்னா நோக்கமொ டெவன்பிழைப் புண்டோ
மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத்
தறங்கெட லறியா தாங்குச் சிறந்த
கேண்மையொ டளைஇ நீயே
கெடுவறி யாயென் னெஞ்சத் தானே.

உரை:—வாழையின் மெல்லிய தாற்றினுனியில் நாலும்பூவை நிலத்தினின் றோங்கி வளர்ந்தற்று அசையச் செய்கின்ற நெற்கதிர் விளையாநின்ற வயலிலே கண்ணுக்கினிய சேற்றில், கதிரறுக்கு மள்ளர் அறுத்துப்போகட்ட அரிச்சூட்டின் பக்கத்திற் பெரிய கரிய பிடரையுடைய வாளைமீன்

பிறழாநிற்கு மூரனே, நீயின்றி யான் பொருந்தியிருப்பேனாயின் இங்கு நின்று இனிமையைத்தராத நோக்கத்துடனே என்னபிழைப்புண்டு? யாது மில்லை; ஆதலின் மறம்பொருந்திய சோழாது உறையூர்க்கண் அவைக் களத்து அறம் கெடவறியாது நின்று நிலைபெற்றாற்போன்று நீதான் சிறந்த நட்புடனே யளாவி என்னெஞ்சினின்று நீங்குந்தன்மையைக் கற்றறிந்தா யல்லை; அதனால் நீ யுளனாயிருப்பின் யானுளனாவேன்காண்; எ - று.

நோக்கட்செறு - கண்ணுக்கினிய சேறு. சுவல் - பிடர். உறப்பு ஊக்கும். ஊக்குதல் - அசைத்தல்.

உள்ளுறை:—வாழையினது பூவை அசைக்கின்றனவாகிய வயலினுண் டாகும் நெற்கதிர்களை மள்ளர்கள் அறுத்துப்போகட்ட அரிச்சுட்டி னய லின்கண்ணே வாளைபிறழுமென்றது,—தலைவியினது நெஞ்சை வருத்து கின்றனவாகிய காதற்பரத்தையினது செய்கைகளை வாயில்களடக்க அவள் நெஞ்சிலே தலைவன் விளங்கலாயினானென்பதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைவனைப் பரத்தை புகழ்தல். (௪00)

“இத்தொகை ஒன்பதடிச்சிறுமையாகப் பன்னிரண்டடிகா றும் உயரப்பெற்றது; இத்தொகை தொகுப்பித்தான் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழுதி”.

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும் முற்றுப்பெற்றன.

நற்றிணைச் செய்யுளகராதி.

செய்யுள்
முதற்குறிப்பு.

அ

பக்கம்.	செய்யுள் முதற்குறிப்பு.	பக்கம்.
	அன்பினர்மன்னும்	௫௦௫
௨௬௫	அன்றையனைய	௬௬

செய்யுள்
முதற்குறிபபு.

இறவுப்புறத்தன்ன
இறுகுபுன் மேய்ந்த
இறையு மருந்தொழின்
இனிதினினிது

ஈ

ஈண்டுபெருந்தெய்வத்

ஈன்பருந்துயவும்

உ

உடம்புகொரீஇ

உயிர்த்தனவாகுக

உரவுககடலுழநத

உரவுத்திரைபொருத

உருகெழுதெய்வமுங்

உருகெழுயானை

உரையாய்வாழி

உலகம்படைதத

உலகிற்காணி

உலவையோமை

உவர்விளை....குன்று

உவர்விளை....வழுவர்

உழையணங்துணைட

உள்ளார்....கொடுஞ்

உள்ளார்....துணையோ

உள்ளிறைகுரீஇக்

உள்ளுதொறு....பிடிபிளந்

உள்ளுதொறு....மாரிக

ஊ

எ

என்னராயினும்
என்னுவதுகொ
என்னெனப்படுமோ

• ஐ

ஐர ...

பககம்.	செய்யுள் முதற்குறிபபு.	பக்கம்.
உஎ	ஐதேகாமம்	ககூச
நடுருசூ	ஐயகுறுமகட்	உஅ
உககூ		
	ஒ	
கஅஉ	ஒண்ணுதன்மகளிர்	நடுஅ0
	ஒருமகளுடையேன்	உரு0
சஉக	ஒலியவிந்தடங்கி	ச0ரு

செய்யுள்
முதற்குறிப்பு.

செய்யுள்
முதற்குறிப்பு.

தீயும்வளியும்

து

துகில்விரித்தன்ன
துய்த்தலைபபுனிற்று
துளிதீர்கூட்ட

தூ

தூங்கலோலை

தே

தேம்படுசிலம்பிற்

தொ

தொடிபழிமறைத்
தொல்கவின்றொலைய
தொன்றுபடுதுப்பொ

தோ

தோடமைசெறுப்பி
தோலாக்காதலர்
தோளுமழியு
தோளேதொடிகொட்
தோளேதொடிநெகிழ்ந்

ந

நகுகம்வாராய்
நகைநன்குடையன்
நகையாகின்றே
நயனின்மையிற்

௫ நற்றிணைச் செய்யுளகராதி.

செயயுள்
முதற்குறிபபு.

பக்கம்.	செய்யுள் முதற்குறிபபு	பக்கம்.
௩௪	பொருவிலாயமொடு	ன (
௩௪௭	பொன்செய்வள்ளத்து	௩௯
௨௪௫	பொன்னும்மணியும்	௨௨௯
	ம	
௩௫௫	மடக்கண்டகரக்	௨௩௨
௩௩	மடலேகாமந்	௨()௭
௨௮௮	மடவதமம்ம	௪௨௨
	மடன்மாவூர்ந்து	௫()௧
௫௯	மணிக்குரனெச்சித்	௩௯௨
௪௪௭	மணிகண்டன்ன	௩()௧
௧௪௭	மணிதுணிந்தன்ன	௨௧௯

பெயினே,விடுமானுளைமயினம்
பெருங்கடன்முழங்க
பெருங்களி....தாக்கலின்

பெருங்களி....யட்டன
பெருந்தோணெகிழ
பெருநகைகேளாய்
பெரும்புனங்கவரும்
பெருமுதுசெல்வர்

பே

பேணுபபேணர்
பேரூர்துஞ்சும்

பை

பைங்கண்யானை
பைங்காய்நல்லிட
பொங்குதிரைபொருத

செய்யுள்

முதற்குறிப்பு.

முழங்குதிரை....நடந்தாட்

முழங்குதிரை....நுணங்கு

முழவுமுகமபுலாநது

முளிகொடிவலந்த

முற்றுமஞ்சட்

முறஞ்செவியானை

முன்றிற்பலவின்

முன்னியதுமுடித்தன

மை

மையறவிளங்கிய

யா

யாங்காகுவமோ

யாங்குச்செய்....பொன்வீ

யாங்குச்செய்....யோங்கு

யாஞ்செய்தொல்வினை

யாமழுநெடிய

யார்க்குநொநதுரைக்கோ

யாரையெலுவ

யானஃதஞ்சினன்

வ

வங்கவரிப்பாறை

வடிக்கதிர்திரிதத

வடுவின்றுநிறைந்த

வண்டறைஇயும்

வண்ணநோக்கியு

வண்புறபபுறவி

வம்பமாக்கள்

வயல்வெள்ளாம்பற்

வரியணிபந்தும்

வருமழைகரந்த

வரையாநயவினர்

வளைநீர்மேய்ந்து

வறங்கொலவீந்த

பிழை திருத்தம்.

இருபத்திரண்டாம் பக்கத்தில் ௧௫-ம் பாட்டில் ௮-ம் அடியில் வரும் "ஒய்ய" என்பதைப் "பேஎய்" என்றும், அதனுரையில் ௭-ம் அடியில் வரும் "பலிகொடுப்ப" என்பதைப் "பேய்" என்றும், விசேஷ வுரையில் "ஒய்யுதல் - செலுத்துதல், ஈண்டுப் பலிக்கடன் செலுத்துதல்." என்பதை நீக்கி, அதனிடத்தில் "மகனைப்பேய் வாங்குதலைத் 'தாய்வாங்கு கின்ற மகனைத் தனக்கென்று, பேய் வாங்கி யன்னதோர் பெற்றித்தே—வாய்வாங்கு, வெல்படை வேந்தன் விரும்பாதா ரூர்முற்றிக், கொல்படை வீட்டுங் குறிப்பு'

என்பதனாலறிக. இது பெரும்பொருள் விளக்கம்." என்பதனைச் சேர்க்க.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௯	௮	பலபடர்	பல்படர்
௪௧	௨௮	பாத்தையிற	பாத்தையிற்
௪௩	௩0	காக்கை	நீர்க்காக்கை
௪௪	௧௪	அயர்வுயிர்த்தல்.	அயாவுயிர்த்தல்.
௪௮	௧௨	யென்றற்குத்	யென்றதலைமகற்குத்
௫௧	௩௧	குமுறித்	குமிறித்
௫௩	௧௯	அயர்வுயிர்த்தல்.	அயாவுயிர்த்தல்.
௧௧௧	௨0	சிறைப்புறத்த	சிறைப்புறத்தா
௧௧௪	௩0	இஃதழிவில் கூட்டத் தவன் புணர்வு மறுத்தல்.	இதனை நீக்கிவிடுக.
௧௧௯	௧௨	அயர்வுயிர்த்தா அங்	அயாவுயிர்த்தா அங்
௨00		௪00	௨00
௨௩௭	௨௧	ளிருலீரும்	ளிருவீரும்
௨௪௨	௧௪	என்னென்சு	என்னெஞ்சு
௨௪௮	௧௧	காப்பவரும்;	காப்பவரும்,
௨௭௭	௬	உயவுபுணர்ந்	உயவுப்புணர்ந்
௨௭௭	௨௭	லீசாகிற்குந்	வீசாகிற்குந்
௩௨௩	௨	தாறுதெரி	தார்தெரி
௩௨௪	௩	பரதமாக்கள்	பரதவமாக்கள்
௩௨௯	௨௫	சிறை	சிறைப்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௯௨௬	௨௬	யுள்ளடி	புள்ளடி
௯௨௭	௩	உள்ளக்காற்	காற்
௯௩௧	௧௭	போலுமென்	யோசைபோலுமென்
௯௬0	௧௮	ரில்லங்களிலே.	ரில்லங்களிலே
௪௧௭	௭	பொருள்	பிரிவு
,,	௯	பொருள்	வினை
௩0௬	௧௧	கடலூர்ப்,	கூடலூர்ப்,
௩௨௯	௧௯	நெய்தல்.	குறிஞ்சி.
௩௨௪	௧௪	சான்றோர்	சான்றோரை